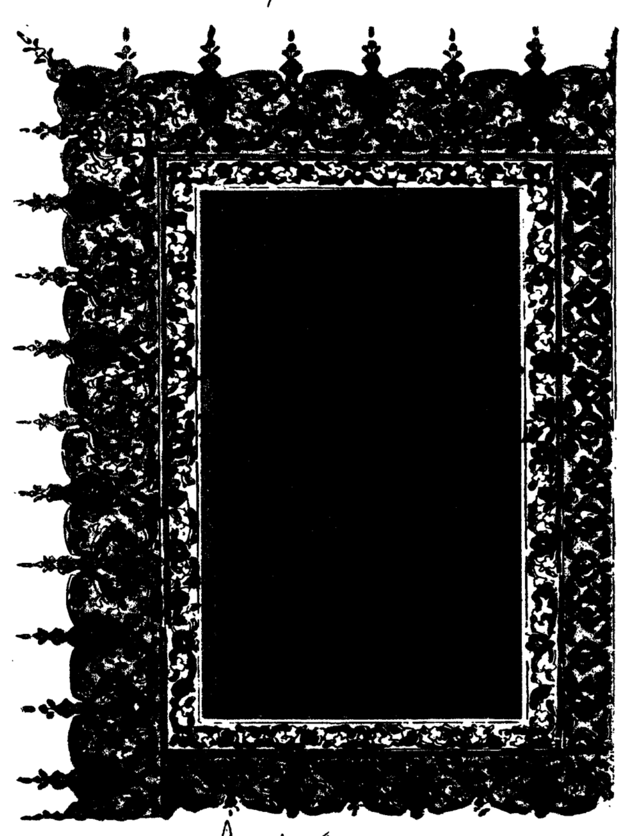
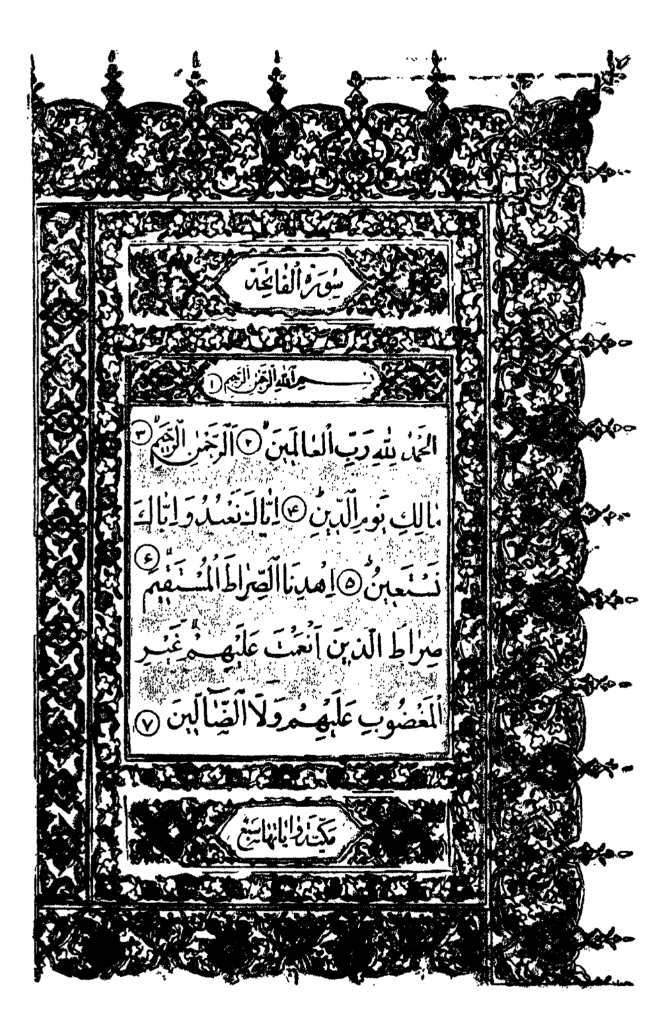

سورة الفاتحة

بسم الله الرحمن الرحيم ١

الحمد لله رب العالمين ٢ الرحمن الرحيم ٣
مالك يوم الدين ٤ إياك نعبد وإياك
نستعين ٥ اهدنا الصراط المستقيم ٦
صراط الذين أنعمت عليهم غير
المغضوب عليهم ولا الضالين ٧

مكية وآياتها سبع

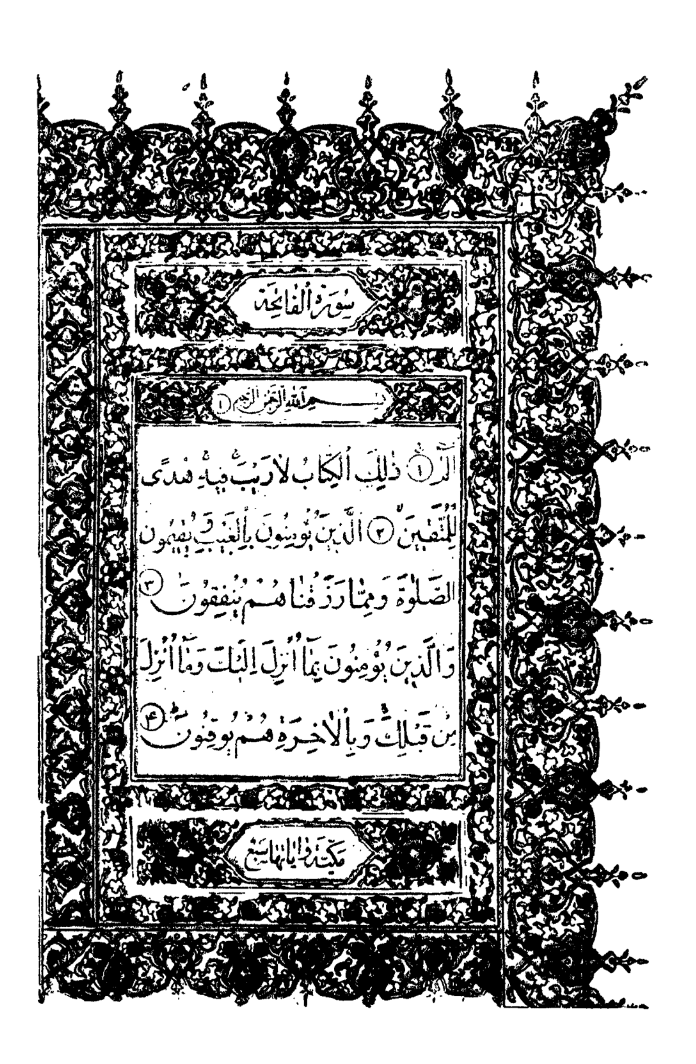
سورة البقرة مدنية وآياتها

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

ستایش خدای را که پروردگار
جهانیانست (۱) (آفریننده جهانهاست)
(۲) بخشنده و مهربان است (۳)
پادشاه روز جزاست (روز کیفر نیک
و بد خلق) (۴) پروردگارا تورا می
پرستیم و از تو یاری میجوئیم و بس (۵)
تو ما را براه راست هدایت فرما (۶)
راه آنان که بآنها انعام فرمودی (۷)
نه راه آنانکه بر ایشان خشم فرمودی
(مانند جهود) نه راه گمراهان عالم

مائتان وست وثمانون

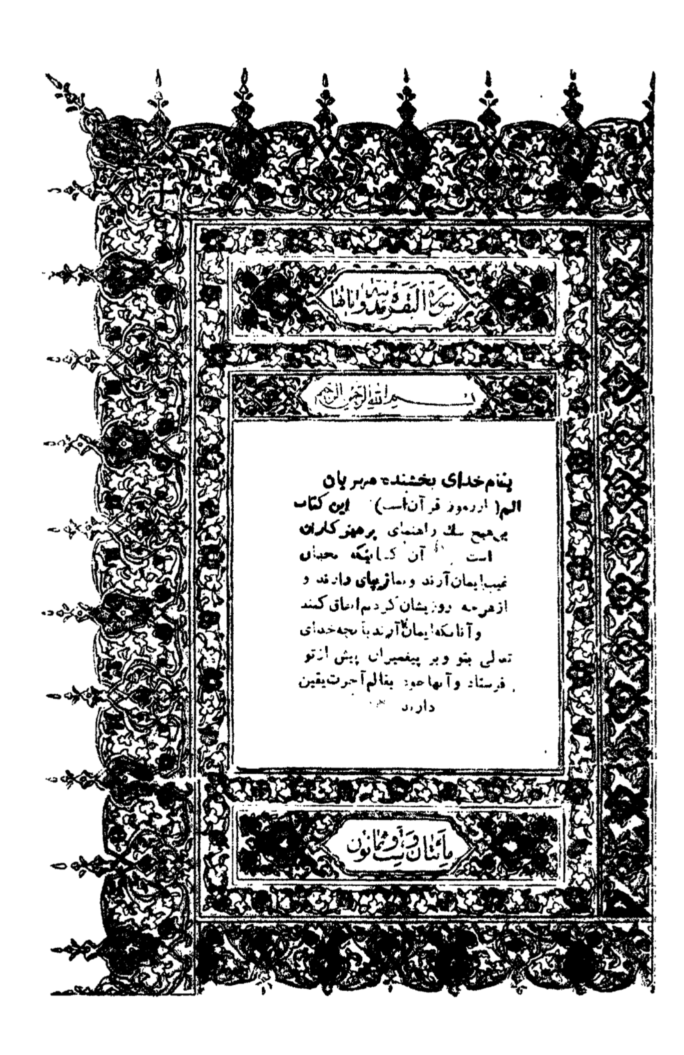

سورة الفاتحة

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿١﴾

الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٢﴾ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣﴾ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾

مكية وآياتها سبع

بنام خدای بخشنده مهربان

الم (از رموز قرآن است) **این کتاب**
بی هیچ شک راهنمای **پرهیزکاران**
است. آن کسانیکه **بجهان**
غیب ایمان آرند و **نماز بپای دارند** و
از هر چه روزیشان کردیم انفاق کنند
و آنانکه ایمان آرند بانچه خدای
تعالی بتو و بر پیغمبران پیش از تو
فرستاد و آنها خود بعالم آخرت یقین
دارند

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٥ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
۝٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝٨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا
يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ
اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝١٠ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝١١ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا
آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۝١٤ اللَّهُ
يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ
۝١٦ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ
اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ۝١٧ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ۝١٨ أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَ

آنان از لطف پروردگار خویش براه راستند و آنها بحقیقت خود در ستگاران عالمند ۵ کافران را یکسانست بترسانی یا نترسانی ایمان نخواهند آورد ۶ قهر خدا بر دلها و گوشهای ایشان مهر نهاده و بر دیده هاشان پرده افکنده که فهم حقایق و معارف الهی را نمیکنند و ایشان راست عذابی سخت ۷ و گروهی از مردم منافق گویند که ما ایمان آورده‌ایم بخدا و روز قیامت وحال آنکه ایمان نیاورده اند ۸ خواهند تا خدای واهل ایمان را فریب دهنده وحال آنکه فریب ندهند مگر خود را واین را از سفاهت نمی‌دانند ۹ دلهای آنها مریض است پس خدا برمرض (جهل وعناد) ایشان بیفزاید (این جمله نفرین است برمنافقین از خدا) و آنها راست عذاب دردناك بدین سبب که دروغ می گویند (وبا اهل ایمان دو رنگی و ریا و نفاق می کنند) ۱۰ وچون آنهارا (مؤمنان) گویند که درزمین فساد مکنید پاسخ دهند که تنها ما بصلاح کار کنیم (۱۱) آگاه باشید که ایشان سخت مفسدند ولی خود نمیدانند (۱۲) وچون گویند به آنها ایمان آورید چنانکه دیگران ایمان آوردند پاسخ دهند که چگونه ما ایمان بیاوریم بمانند بی‌خردان آگاه باشید که ایشان خود سخت بی‌خردند ولی نمیدانند ۱۳ چون با اهل ایمان برخورند گویند ما ایمان آورده‌ایم وچون خلوت با شیطانهای خود کنند گویند ما باطناً با شمائیم جز اینکه مومنان را استهزاء می کنیم ۱۴ خدا به آنها استهزا کند (در قیامت چون ایشان را در دوزخ برند دری از بهشت بروی ایشان گشایند) و آنها را در گمراهی رها کند که (در بیابان جهل و گمراهی) حیران وسرگردان باشند ۱۵ اینانند که خریدند گمراهی را بجای راه راست پس تجارت آنها سود نکرد و راه هدایت نیافتند ۱۶ مثل ایشان مثل کسی است که آتش بیفروزد پس تا روشن کند اطراف خود را خدا آن روشنی را ببرد وایشانرا در تاریکی رها کند که (راه حق وطریق سعادت را) هیچ نبینند ۱۷ آنان کر وگنگ و کورند واز ضلالت خود بر نمیگردند ۱۸ یا مثل ایشان آنست که گفته شد که آتشی برای روشنائی برافروزند پس بی‌اثر مانند یا مثل آنان در گمراهی چون کسانیست که در بیابان باران تند در تاریکی رعد بر آنها ببارد و در تاریکی و رعد و

بَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَ
اللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ
لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا
رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾
فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَ
الْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ
يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللّٰهُ
بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا

برق آنان سرانکشت خودرا از بیم‌مرك در گوشها گذارند وعذاب‌خدا
کافران‌رافرا گیرد (۱۹) نزدیك باشدكه برق روشنی چشمهایشان ببرد
آنها هرگاه روشنی بینند درآن روشنی قدم برداشته‌وهروقت‌تاریك‌شد
(حیرت‌زده) می‌ایستند و اگر خدا خواستی گوش‌آنهارا (ببانك‌رعد)
کروچشم آنانرا (بتابش‌برق) کور می‌ساخت که‌خداوند برهمه‌چیز قادر
است (۲۰) ایمردم خدائی‌را پرستید که آفریننده‌شماست‌وآنانکه پیش
از شما بودند باشدکه (بطاعت ومعرفت او) پارسا ومنزه شوید (۲۱)
آنخدائیکه برای شمازمین‌راگسترد وآسمانرا برافراشت و از آسمان
آبی‌که بیرون آورد بسبب‌آب میوه‌های گوناگون تا روزی شما گردد
پس‌کسی را مثل ومانند اوقرارندهید درصورتیکه می‌دانیدخدایی‌مانند
است (۲۲) واگرشما را شکی‌است درقرآنی‌که ما برمحمد (ص) بنده
خود فرستادیم پس بیاورید یك‌سوره بمثل‌آن وبخوانید گواهان‌خودرا
(وازبزرگان و فصحاء هرکه راکمك‌خواهید) بجزخدا اگر راست
می‌گوئید که‌این کلام‌مخلوق‌است‌نه‌وحی‌خدا (۲۳) واگراین‌کارنکردید
وهرگز نتوانیدکرد پس‌طعن‌بقرآن مزنید وبترسیدازآتشی کههیزمش
مردم بدکار وسنگهای‌خارا است‌که مهیا شده برای کافران‌ازقهرالهی
(۲۴) ومژده‌ده ای‌پیغمبر کسانی‌راکه ایمان‌آوردندونیکوکارشدندبیقین
آنها راست باغهائی‌که جاری‌است درآنها نهرهای‌آب‌وچون‌روزی‌دهند
آنها را ازمیوه‌های بهشت وروزی‌آماده گویند مومنین این مانند آن
میوه‌هائی است‌که دادند ماراپیش‌ازاین (دردنیا) وهرمیوه وخوردنی‌بر
آنان بیاورند بیکدیگر مانند است و ایشانرا دربهشت‌جفتهای‌پاك و
پاکیزه است ودرآن بهشت همیشه جاویدخواهندزیست (۲۵) بدرستی
که خدا را شرم و ملاحظه نیست دراینکه مثل‌زندبه‌پشه وبزرگترازآن
(که‌مگس‌وعنکبوت‌است) پس هرمثل که‌آردآنهائی که‌بخداایمان‌آورده‌اند
میدانندکه آن مثل است راز جانب پروردگار ایشان آمده و اما
آن‌کسانی که‌کافرشدند میکویند چه‌مقصود خداست از این مثل بلی
گمراه می‌کند به‌آن‌مثل بسیاری را وهدایت‌می‌کند بسیاری‌راوگمراه
نمی‌کند به‌آن مگر

الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا
فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَ
هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ
خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَ
نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾
وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي
بِأَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا
إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ
بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ

فاسقانرا [۲۶] آن کسانی که می‌شکنند عهد خدا را پس از آنکه محکم بستند و می‌برند آنچه را که خدا امر به پیوند آن کرده است که رحم است و (خدا امر نموده بصله رحم وایشان قطع کنند) ودرزمین ومیان اهل آن فساد میکنند بحقیقت زیانکاران عالم هستند (۲۷) چگونه کافر میشوید بخدا وحال آنکه مرده بودید وزنده کرد شمارا و دیگر بار بمیراند وباز زنده کند وعاقبت بسوی او باز خواهید گشت (۲۸) اوست خدائی که خلق کرد برای شما همه موجودات که درروی زمین است پس از آن نظر گماشت بخلقت آسمان و هفت آسمانرا برفراز یکدیگر برافراشت واو بهرچیز (وهمه نظام آفرینش) داناست (۲۹) بیاد آر آنگاه که پروردگار تو بملائکه فرمود من درزمین خلیفه برگمارم ملائکه گفتند پروردگارا میخواهی کسانی را بگماری که فساد کنند درزمین وخونها بریزند وحال آنکه ما خود ترا تسبیح وتقدیس می‌کنیم خداوند فرمود من میدانم چیزی (از اسرار خلقت بشر) که شما نمیدانید (۳۰) وخدای عالم همه اسماء را به آدم تعلیم فرمود آنگاه فرمود آنگاه حقایق آن اسماء را در نظر فرشتگان پدیدآورد و فرمود خبر دهید مرا باسماء اینان اگر درآنچه دعوی شماست راست میگوئید (۳۱) فرشتگان عرضه داشتند ای خدا تو پاك ومنزهی ما نمیدانیم چیزی جز آنچه تو خود بما تعلیم فرمودی توئی دانا وحکیم (۳۲) خداوند فرمود ای آدم ملائکه را بحقایق این اسماء آگاه ساز پس چون آدم ملائکه را بدان آگاه ساخت خدا بملائکه فرمود نگفتم بشما من میدانم غیب آسمانها وزمین را ومیدانم هر آنچه را که آشکار وپنهان دارید (۳۳) وچون گفتیم فرشتگان را که سجده کنید بر آدم همه سجده کردند مگر شیطان که باو تکبر کرد وازفرقه کافران گردید (۳۴) وگفتیم که ای آدم تو باجفت خود در بهشت رایگان وبی‌زحمت جایگزین وبخورید از اطعمه بهشت ازهر چه میخواهید ونزدیك نشوید باین درخت (گندم یاسیب) که اگر نزدیك این درخت شوید ازجمله ستمکاران خواهید بود (۳۵) پس شیطان آدم و حوارا بلغزش افکند وخوردند ازآن درخت (گندم) و بدین عصیان هردو را ازآن بهشت پرنعمت بیرون کردیم وگفتیم به آدم وحوا فرود آئید

از بهشت

وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَ
مَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا
وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَ
أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ
الرَّاكِعِينَ ۝ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو
رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا
تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ

که برخی ازشما برخی رادشمنید وشمارا در زمین آرامگاه وآسایش
خواهد بود تاروز مرگ (۳۶) پس آدم ازخدای خود کلماتی آموخت (آن
کلمات سبب پذیرفتن توبه او گردید (اسماء پنج تن) که خداوند توبه
پذیر ومهربان است (۳۷) گفتیم فرود آئید ازبهشت همهٔ شماها (آدم وحوا
وشیطان) تا آنکه ازجانب من راهنمائی بسوی شما آید پس هر کس پیروی کند
راهنمای مرا هرگز (درنیا وآخرت) بیمناك واندوهگین نخواهد گشت
(۳۸) وآنهائیکه کافرشدند وتکذیب کردند آیات ما را آنها البته اهل
دوزخند ودرآتش آن همیشه معذب خواهند بود (۳۹) ای بنی اسرائیل
یادآرید ازنعمتهائی که بشما عطا کردم ووفا کنید بعهد من تا بعهد شما
وفا کنم واز (شکستن پیمان) من برحذر باشید (۴۰) وایمان آورید
به قرآن که فرستادم در حالتی که آن قرآن تورية شمارا تصدیق می کند
ونباشید اول کافر بآن قرآن ونفروشید آیات مرا ببهائی اندك وازقهر
من بپرهیزید (۴۱) وحق را بباطل مشتبه نکنید تاحقیقت را پنهان سازید
درصورتیکه بحقانیت آن واقفید (۴۲) ونماز بپای دارید وزکوة بدهید
وباخداپرستان حق راپرستش کنید (۴۳) چگونه شما که مردم را بنیکوکاری
دستور می دهید خود فراموش می کنید درصورتی که شما کتاب خدای
را میخوانید چرا تعقل واندیشهٔ درآن نمیکنید (تا گفتار نیك خود را
بمقام کردار آرید) (۴۴) ازخدا بصبر ونماز یاری جوئید
چه آنکه امر نماز در دین سخت مهم وبرزگ خواهد
بود وکاری دشوار است مگر برخدا پرستان (۴۵) آنکسانی که میدانند
که درپیشگاه حضرت پروردگار حاضر خواهند شد وبدرگاه عزتش
رجوع خواهند کرد (۴۶) ای بنی اسرائیل یاد کنید ازنعمتهائی که بشما
عطا کردم واینکه تفضیل دادم (بنعمت کتاب ورسول) شمارا برتمام اهل عالم
(۴۷) وبترسید از روزی که هیچ جزا داده نشود شخصی بجای شخص
دیگر وهیچ پذیرفته نشود شفاعت کسی دربارهٔ دیگری وفدائی عوض
شخص نخواهند گرفت وهیچ یاری کننده وفریادرسی درآن روز نخواهد
بود (۴۸) وبیادآورید هنگامی که نجات دادم شما را از ستم فرعونیان

سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ
بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ
اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَ
الْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ
ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ
﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ
الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى
كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطٰيٰكُمْ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ

که از آنها درشکنجه سخت بودید تابآن حد که پسرهای شمارا میکشتند وزنانتان را برای کنیزی میگذاشتندواین سختی بلاوامتحانی بزرك بود که خدا شمارا بدان میآزمود(۴۹) بیاد آرید وقتی که برای نجات شما از ستم فرعونیان دریا راشکافتیم وفرعونیان را در آن غرق کردیم وشما حال غرق و هلاك آنرا مشاهده میکردید(۵۰) و یاد آر وقتی را که بموسی (برای نزول توریة) چهل شب وعده دادیم پس (درغیبت او) شما گوساله پرستی اختیار کردید وستمکار و بیدادگر شدید(۵۱) پس بخشیدیم شمارا وگذشتیم از گناه شما بعد ازچنین کارزشت که شاید از این ببعد سپاس وشکر نعمت خدا بجای آرید(۵۲) ویاد آرید وقتی که برای هدایت یافتن شما بموسی کتاب وفرقان عطا کردیم باشد که براه حق هدایت یابید(۵۳) ویاد کنید وقتی را که موسی بقوم خود گفت ای قوم من شما محققا ظلم بنفس خود کردید که گوساله پرستی اختیار نمودید پس توبه کنید بسوی خدا و بکیفر جهالت خود بکشتن یکدیگر تیغ کشید این در پیشگاه خدا بهتر کفارهٔ عمل شما است و توبه شمارا پذیرفت که خدا توبه پذیر ومهربان است(۵۴) وبخاطر آرید وقتی را که گفتید ای موسی ما بتو ایمان نمیآوریم تا اینکه خدارا آشکار به بینیم پس شمارا صاعقه آتش درگرفت و آنحال را بچشم خود مشاهده نمودید(۵۵) پس برانگیختیم شمارا بعدازمرك که شاید خدا را شکر گذارید(۵۶) وقرار دادیم برای شما ابر را سایبان و فرستادیم (من وسلوی) را (گفتند مرغ بریان وترنجبین مراد است) وگفتیم بخورید ازاین روزیهای پاك وپاکیزه که بشما دادیم و(شکر این نعمت را که بجا نیاوردند) نه بما بلکه بنفس خود ستم کردند(۵۷) و بیاد آرید وقتی که گفتیم داخل شوید باین قریه (بیت المقدس) واز آن هرچه میل دارید بخورید که فراوان وبی زحمت برای شما مهیا است واز آن درسجده کنان داخل گردید وبگوئید خدایا ببخش ما را تا از خطای شما درگذریم وبر ثواب نیکوکاران بیفزائیم (۵۸) پس از آن ستمکاران حکم خدارا تبدیل بغیر آن نمودند ما نیز عذابی سخت ازآسمان فرستادیم بکیفر بدکاری ونافرمانی ایشان(۵۹) ویاد آرید وقتی راکه موسی برای قوم خود بجستجوی آب برآمد و ما باو دستور دادیم که عصای خودرا برسنك زن

الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ
كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝٦٠
وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَ
عَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ
خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ۝٦١ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَ
الصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٦٢ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝٦٣ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝٦٤ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا
مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝٦٥ فَجَعَلْنَاهَا
نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝٦٦ وَإِذْ قَالَ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا

پس دوازده چشمه آب ازآن سنگ بیرون آمد وهرسبطی را آبشخوری معلوم گردید و گفتیم که بخورید وبیاشامید ازآنچه خداوند روزی شما کرد ودرروی زمین بنابکاری وفساد کردن برنخیزید (۶۰) ویاد آرید وقتی راکه بموسی اعتراض کردید که مابیك نوع طعام صبر نخواهیم کرد بخواه ازخدای خودکه بیرون بیاورد ازبرای مانباتاتی که از زمین بر می آیدمانند (خیاروسبروعدس وپیاز) موسی گفت چراتقاضای چیز پست می کنید بجای چیزهای نیکوفرودآئید بشهر مصر که از برای شما هر چه خواهید مهیا است (ومقدروحتم شدبریهود چون چنین رفتار کردند ذلت وخواری ومسکنت وگرفتاری وبرخود گرفتند یهود غضب وخشمی ازخداوند)چون باز خودسری کردند برآنهاخواری ومذلت ضروری ومقدر گردید وبخشم خدا دوباره گرفتارشدند چون به آیات خداکافر گشتند و انبیا را بناحق کشتند وراه نافرمانی و ستمکاری پیش گرفتند (۶۱) محققا هرمسلمان ویهود ونصاری وستاره پرست که ازروی حقیقت ایمان بخداوروزقیامت آوردو عمل خوب کردآنهااز جانب پروردگارباجر و ثواب رسند وهیچگاه (دردنیا وعقبی) بیمناك واندوهگین نخواهند بود (۶۲) ویادآرید وقتی راکه ازشمانبی اسرائیلیان پیمان گرفتیم وبلند کردیم بالای سرشماکوه طور را (کهسخت هراسان شدید) ودستورداديم که احکام تورية را با قوت ایمان یادگیرید و بخاطر سپارید احکام و اوامرآن کتاب را باشد که پاکیزه و پارساگردید(۶۳) بعد ازآن عهد ومیثاق ازحق روی گردانیدید واگرفضل و رحمت خدا شامل حال شما نمی بود که مهلت داد شما راتاتوبه کنید هرآینه سخت ازجمله زیانکاران بودید(۶۴) این واقعه رامحققا دانسته اید که آن گروه راکه درحکم روز شنبه عصیان وتعدی کردند مسخ کردیم و گفتیم بوزینه ای شوید رانده از درگاه(قرب ومقام انسانیت)(۶۵) واین عقوبت مسخراعذاب آنهاوعبرت اخسلاف آنهاگردانیدیم وپندبرای پرهیزکاران (۶۶) ویادآرید وقتی راکه موسی بقوم خودگفت هرآینه خدا امرمیکندشمارا باین که بکشید گاوی راقوم اوپاسخ دادند او راکه ما را

هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا
بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ
تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا
قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۖ وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا
اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ
أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا
لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَ
مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ
بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ

استهزامیکنی (بدست آوردن‌قاتل باکشتن گاوچه تناسب‌دارد) موسی گفت پناه میبرم بخدا که سخن بفسوس واستهزا گویم چه این‌کارمردم نادان‌است(۶۷) قوم‌موسی گفتند ازخدابخواه که‌معین فرماید چگونگی وخصوصیات گاورا موسی گفت خدا میفرمایدگاوی باشد نه‌پیرازکار افتاده و نه جوان‌کار نکرده بلکه میانه این دو حال باشد اکنون که تعیین‌شدآنچه ماموریدبجا آرید(۶۸) بازقوم بموسی گفتندازخدابخواه که رنگ آن‌گاو رانیزمعین‌فرمایدموسی جواب‌دادخدا میفرماید گاو زرد‌زرینی باشد که‌رنگ‌آن‌بینندگان را فرح‌بخش است(۶۹) بازگفتند ازخداوند بخواه چگونگی آن گاو را برای ما خوب روشن‌گرداند که‌آن هنوزبرمامشتبه است چون‌رفع اشتباه ماشود البته(اطاعت‌کرده) بخواست خدا راه‌هدایت پیش‌گیریم(۷۰) موسی‌گفت خدا میفرماید آن‌گاو هم‌آنقدر رام نباشدکه زمین‌شیارکند و آب بکشتزار دهد و هم بی عیب و یکرنگ باشد قوم گفتند اکنون حقیقت را روشن ساختی و گاوی بدان اوصاف کشتند لیکن نزدیک بود دراین امرباز نافرمانی کنند(۷۱) بیاد آرید وقتی‌که نفسی‌را کشتید ویکدیگر را در موضوع آن قتل متهم کرده وکشمکش برپاکردید و خداوند رازیکه پنهان میداشتید آشکار فرمود(۷۲) پس (دستورداده شدکه) پارهٔ از اعضای آنگاو را بربدن‌کشته زنید آنگاه‌بنگرید که اینگونه خداوندمردگان را زنده خواهد فرمود و برشماآیات قدرت خویش را نمودارگرداند (که‌قدرتش باسباب عادی منوط نیست)(۷۳) پس‌بااینهمه سخت دل گشتیدکه دلهاتان چون سنگ یا سخت تر از آن شد چه‌آنکه پارهٔ از سنگهاست که‌نهرهای آب از آن میجوشد برخی‌دیگر سنگها بشکافد وهم آب از آن بیرون آید و پارهٔ دیگر ازترس‌خدافرود آیندو (ای سنگدلان‌یهود بترسیدکه‌خدا غافل از کردار شما نیست(۷۴) آیا طمع دارید که یهودان بدین شما بگروند درصورتیکه گروهی از آنان کلام خدارا‌شنیده‌و بدلخواه‌خودتحریف میکنند باآنکه‌درکلام‌خداتعقل کرده ومعنی آنرا کاملا دریافته‌اند(۷۵) وهروقت بااهل ایمان‌ملاقات‌کنند گویندماننده‌شمانیز ایمان‌آورده‌ایم چون خلوت کنند با یکدیگر گویند چرا دری‌که ازعلوم خدا برای شماگشوده بروی مسلمانان بازکنید تا بکمک همان علوم(وادلهٔ رسالت‌پیغمبرخاتم)باشمامحاجه‌وخصومت کنند

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ
﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ
لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً
قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ
تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ

چرا راه عقل و اندیشه نمیپوئید (۷۶) آیا نمی‌دانند که خدا می‌داند
هرچه راپنهان‌داشته وهر چه راآشکارسازند (۷۷) و بعضی عوام یهود
که‌چیزی‌نیاموخته ونوشتن‌نتوانند وتورية راجزآمال وآرزوی باطل
خودنه پندارند و تنها پابست خیالات خام‌وپندار بیهوده خویشند (۷۸)
پس وای برآنکسانی که چیزی‌بنام کتاب توریةازپیش خودنوشته‌آنگاه
بخدای متعال نسبت میدهند تاآنرا ببهای اندك (و متاع‌ناچیز دنیا)
بفروشندپس وای بر آنها از آنچه نوشته‌موهوم‌مجعول) بدان کسب میکنند
(۷۹) ویهود گفتند که هیچوقت خدا مارا درآتش عذاب نکندجزچند
روزی معدود (هفت روزیا چهل‌روز.) بگو بآنان آیا برآنچه دعوی
میکنید عهد وپیمانی ازخداگرفته‌اید که آن‌عهد مسلم بیاید و هرگز
تخلف نکند یا چیزی بخیال جاهلانه خود بخدا نسبت میدهید (۸۰)
آری هر کس اعمالی زشت اندوخت وکرداربد باو احاطه نمود چنین
کس اهل دوزخ است ودرآن‌آتش بعذاب جاوید گرفتار باشد (۸۱) و
آنهائی‌که ایمان آوردند وکارهای نیك‌وشایسته‌کردندآنان اهل بهشتند
ودر بهشت جاوید همیشه‌متنعم خواهند بود (۸۲) ویادآرید هنگامی را
که‌ازبنی‌اسرائیل عهدگرفتیم‌که بجزخدای را نپرستید ونیکی‌کنید در
باره‌پدرومادروخویشان‌ویتیمان‌وفقیران وبزبان‌خوش‌بامردم تکلم‌کنید
ونماز بپای‌دارید وزکوة مال خود بدهید پس شما (طایفه یهود) عهد
شکسته و روی گردانیدید بجز چندنفری وشمائید که ازحکم وعهد خدا
بر گشتید (۸۳) ویاد آرید هنگامی که عهد گرفتیم از شما که خون
یکدیگر نریزیدویکدیگر را ازخانه ودیارخود نرانید پس برآن عهد
اقرار کرده‌وگردن نهادیدوشماخود برآن گواه‌میباشید (۸۴) پس بااین‌عهد
واقراربازشما بهمان خوی زشت اسلاف‌خود می‌باشید که خون یکدیگر
می‌ریزید و گروه ضعیف را ازدیارخود بیرون می کنیدو دربدکرداری
وستم‌برضعیفان کمك‌وپشتیبان یکدیگرهستید و هرگاه اسیرانی بگیرید
برای آزادی آنها فدیه می‌طلبید در صورتی‌که بحکم تورية (اخراج
کردن آنها تا چه رسد بقتل‌آنها) مجتقا شما را حرام خواهندبودچرا
ببرخی از احکام‌کتاب تورية (که بنفع شما است) ایمان آورده وبه
بعضی دیگر کافر می‌شوید پس‌جزای چنین مردم

مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْیٌ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَیَوْمَ الْقِیٰمَةِ
یُرَدُّوْنَ اِلٰۤی اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ
الَّذِیْنَ اشْتَرَوُا الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا بِالْاٰخِرَةِ فَلَا یُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوْسَی الْكِتٰبَ وَقَفَّیْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ
بِالرُّسُلِ وَاٰتَیْنَا عِیْسَی ابْنَ مَرْیَمَ الْبَیِّنٰتِ وَاَیَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰۤی اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِیْقًا كَذَّبْتُمْ
وَفَرِیْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِیْلًا مَّا یُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ
لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ یَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَی الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَلَمَّا جَآءَهُمْ
مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَی الْكٰفِرِیْنَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖۤ
اَنْفُسَهُمْ اَنْ یَّكْفُرُوْا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْیًا اَنْ یُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰی غَضَبٍ وَلِلْكٰفِرِیْنَ
عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِیْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَاۤ
اُنْزِلَ عَلَیْنَا وَیَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِیَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿٩١﴾
وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰی بِالْبَیِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَ
اَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِیْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ

بدکردار چیست بجز ذلت وخواری درزندگی این‌جهان وسخت ترین عذاب درروز قیامت وخداغافل ازکردارشما نیست (۸۵) اینان همان کسانند که‌متاع‌دوروزه‌دنیا را خریده و ملك ابدی‌آخرت رافروختند پس در آخرت عذاب آنها اندك تخفیفی نیابد و هیچکس بآنها یاری نخواهدکرد (۸۶)وهرآینه بموسی کتاب تورية راعطا نمودیم‌وازپی‌او پیغمبران دیگرفرستادیم و عیسی‌پسر مریم را بمعجزات و ادله روشن حجت‌ها دادیم‌واورا به‌روح‌القدس‌قوت‌وتوانائی‌بخشیدیم آیا هرپیغمبری که‌ازطرف‌خدادستوری برخلاف هوای‌نفس شما آردازراه حسدگروهی را تکذیب نموده وجمعی را بقتل میرسانید (۸۷) آنگروه (گمراه به تمسخر) باپیغمبران گفتند دلهای مادر پرده‌غفلت است چیزی‌ازسخنان شمادرنمی‌یابد چنین‌نیست‌بلکه خدا برآنها لعن‌وغضب فرمود زیراکفر وعناد ورزیدند ودرمیان آنها اهل ایمان بسیار اندك بود (۸۸) وچون کتاب آسمانی‌قرآن ازنزد خدابسوی‌آنهاآمدکه‌تصدیق (تورية) کتاب آنهارا میکرد وباآنکه پیش ازبعثت پیغمبر (ص) ونزول قرآن آنان خود بظهوراو امیدفتح و نصرت داشتند برآنکسانی‌که‌کافر به آمدن پیغمبرآخرالزمان بودند پس چون‌آمد پیغمبرو شناختندکه این همان پیغمبر موعود است‌بکفرازنعمت وجود او ناسپاسی کردندکه خشم خدا برکافران‌باد (۸۹) بدمعاملهٔ باخودکردند که‌بنعمت قرآن‌که از لطف خدابرآنها نازل شدکافرشدند وازروی حسد راه ستمگری پیش‌گرفتند که‌چرا خداوند بفضل خویش بعضی ازبندگان خودرا مخصوص‌گرداند وخشمی تازه علاوه برخشم سابق ازجانب‌خدابرای خود درخواستند و مرکافران راست‌عذابی خواروزارکننده (۹۰)وچون بقوم یهودگفتند ایمان آورید بقرآنیکه خدای فرستاده پاسخ دادند که مابتوراتیکه بجهت ما نازل شده ایمان آورده‌ایم وبغیر توریة‌کافر میشوند درصورتیکه قرآن حق‌است وتصدیق میکندکتاب آنها را بگوای پیغمبر (ص) اگر شما درادعوی ایمان‌بتورية راست‌گو بودید چرا میکشتید پیغمبران گذشته را (۹۱)وهرآینه موسی برای شمامعجزاتی آوردآشکارآنگاه شماگوساله پرستی اختیارکردیدکه سخت‌تبکار وستمگر مردمید (۹۲) وبیاد آریدوقتی راکه‌ازشما عهدگرفتیم‌وکوه‌طوررابرفرازشما بداشتیم

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۖ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ
أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ
أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ
اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَا
يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ
وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ
عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَ

که باید آنچه فرستادیم بقوت ایمان بپذیرید وسخن حق بشنوید بزبان گفتید بشنویم وبعمل عصیان کردید و ازآن رودلهای شما فریفته گوساله شد که بخدا کافر بودید بگو ای پیغمبر ایمان شما سخت شما را بکار بد وکردار زشت میگمارد اگر ایمان داشته باشید (۹۳) بگو ای پیغمبر که اگر سرای آخرت باآن ناز ونعمت راخداوند بشما اختصاص داده دون سایر مردم بایست بمرگ مشتاق وآرزومند باشید اگر در این دعوی راست میگوئید (۹۴) وهرگز آرزوی مرگ نکنند زیرا عذاب سخت بسبب کردار بد در آخرت برای خود مهیا کرده اند و خدادانا است بهمه ستمکاران (۹۵) وبرهمه کس بخوبی پیداست که طایفه ی یهود بحیوة مادی حریص تر ازهمه مردمند حتی ازگروه مشرکان باینجهت هر یهودی آرزوی هزار سال عمر میکند واگرهم آرزویش بحصول پیوندد عمر هزار سال نیز اورا ازعذاب خدا نرهاند وخدا ازکردار ناپسند آنها آگاهست (۹۶) بگوای پیغمبر (بطایفه یهود که باجبرئیل اظهار دشمنی میکنند) هرکه با جبرئیل دشمن است باخدا دشمن است زیرا اوبفرمان خدا قرآن را به قلب پاك تو رسانید در صورتیکه آن قرآن گواه راستی سایر کتب آسمانی است و هدایت و بشارت برای اهل ایمان (۹۷) هرکه با خدا وفرشتگان و پیغمبران او وجبرئیل و میکائیل دشمن است (چنین کس محققاً کافر خواهد بود) و خداوند هم دشمن کافرانست (۹۸) وما برای اثبات پیغمبری تو آیات ودلائلی روشن فرستادیم وبجز کافران و اهل عناد کسی انکار آن دلایل نخواهد کرد (۹۹) چرا هر عهد وپیمانی که بر بستند گروهی میشکنند (نه تنها عهد میشکنند بلکه اکثر آنها اصلا ایمان نخواهند آورد) (۱۰۰) وچون پیغمبری ازجانب خدا برآنان فرستاده شد که براستی کتاب آنها گواهی میداد گروهی کتاب خدا را پشت سر انداختند گوئی از آن کتاب هیچ نمیدانند (۱۰۱) وپیروی کردند سخنانی را که دیوان درقلمرو سلیمان میخواندند و هرگز سلیمان بخدا کافر نگشت لیکن دیوان همه کافر شدند وسحر بمردم می آموختند و آنچه بردوملك هاروت وماروت ببابل نازل گردید (پس ازنوح که سحر در بین مردم زیاد بود این دو ملك مامور شدند بزمین آیند ومردم را از حقیقت سحر آگاه نمایند وازعمل بآن باز دارند وشیاطین آن سحررا بمردم می آموختند که عمل کنند

مَارُوْتَ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ وَمَا هُمْ
بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا
بِهٖ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ
مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۳﴾ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا
رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۰۴﴾ مَا
يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ﴿۱۰۵﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۰۶﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۰۷﴾ اَمْ تُرِيْدُوْنَ
اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ
بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۱۰۸﴾ وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ اِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۰۹﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا

یاد میدادند و بهیچکس چیزی نمی‌آموختند مگر آنکه بدو میگفتند که ما ترا آزمایش میکنیم مبادا کافر شوی پس می‌آموختند بمردم چیزیکه بدان میان زن و شوهر جدائی میافکنند و بکسی زیان نمیرسانیدند مگر آنکه خدا میخواست و چیزی می آموختند که بخلق زیان میرسانید و سود نمی بخشید و هر آینه میدانستند که هر که این معامله کند در آخرت اصلا بهره نیابد و ببهای بدی خود را فروخته‌اند اگر بدانند (۱۰۲) و اگر آنها ایمان آورند و پرهیزکار شوند محققا بهره که از خداوند نصیب آنها شود بهتر از هر چیز خواهد بود (۱۰۳) ای اهل ایمان (هنگام تکلم با پیغمبر) بکلمهٔ (راعنا) تعبیر مکنید (مگوئید از ما رعایت کن) بلکه بگوئید ما را در نظر دار (لفظ راعنا بزبان یهود ناسزا بود) این سخن را بشنوید (که هر کس سخن خدا را از راه عناد نشنود کافر شود) و بدانید که کافران بعذاب سخت گرفتار خواهند شد (۱۰۴) کافران (اهل کتاب و مشرکین) هرگز مایل نیستند که شما (اهل ایمان) از رحمت خدا بهره‌مند شوید (لیکن خدا هر که را خواهد بفضل و رحمت خویش مخصوص گرداند) و خدا صاحب فضل عظیم است (۱۰۵) هر چه از آیات قرآن را نسخ کنیم یا حکم آنرا متروک سازیم بهتر از آن یا مانند آن بیاوریم آیا مردم نمیدانند که خدا بر هر چیز قادر است (۱۰۶) آیا نمیدانند که پادشاهی آسمانها و زمین مختص خداوند است شما را بجز خدا یار و یاوری نخواهد بود (۱۰۷) آیا ارادهٔ آن دارید که شما نیز از پیغمبر خود درخواست کنید آن تقاضاهای بیجائی که بنی اسرائیل از موسی داشتند در زمان گذشته و هر که ایمان را مبدل بکفر گرداند بی‌شک راه راست را گم کرده است و براه کج میرود (۱۰۸) بسیاری از اهل کتاب آرزو و میل دارند که ایمان شما را بکفر برگردانند (بعد از اینکه ایمان آوردید) بسبب رشک و حسدیکه بر ایمان شما برند در طبیعت خود پس از آنکه حق بر آنها آشکار گردید پس اگر از آنها بشما (مسلمین) ستمی رسید عفو کنید و در گذرید و مدارا کنید تا هنگامی که فرمان خدا (بجنگ یا صلح) برسد (که برحسب مصلحت وقت مأمور شود پیغمبر که بمسلمانان امر جهاد دهد و یا ایشان کارزار نماید) بدرستی که خدا بر هر چیز قادر و تواناست (۱۰۹) و نماز بپا دارید و زکوة بدهید و

تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارٰى
تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ
أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى
شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
اللّٰهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا أُولٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ
وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضٰى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ

بدانید که آنچه‌برای خود پیش می فرستید پاداش نیکو نزد خدا خواهید یافت بدرستی که خداوند بهر کار شما آگاه است (۱۱۰) و یهود گفتند هرگز بیهشت نرود جز طایفه یهود و نصارا گفتند جز طایفه نصارا بگو ای پیغمبر که این شمارا پس آرزوئی است بگو بر این دعوی برهان آورید اگر راست میگوئید (۱۱۱) آری کسیکه از هر جهت تسلیم حکم خدا گردید و نیکوکار گشت مسلم اجرش نزد خدا بزرگ خواهد بود و اورا هیچ خوف و اندیشه و هیچ حزن و اندوهی در دنیا و آخرت نخواهد بود (۱۱۲) یهود بر این دعویند که نصارارا از حق چیزی در دست نیست و نصارا بر این دعوی که یهود را در صورتیکه هر دو گروه در خواندن کتاب آسمانی یکسانند (یعنی هر دو طایفه اهل کتابند و تنها بخواندن از آن بهره مندند) اینگونه دعویها نظیر گفتار و مجادلات مردمی است که از کتاب آسمانی بی بهره اند و خداوند در این اختلافات روز قیامت حکم خواهد فرمود (۱۱۳) و کیست ستمکارتر از آنکه مردم را از ذکر نام خدا در مساجد منع کند و در خرابی آن اهتمام و کوشش نماید چنین گروه را نشاید که در مساجد مسلمین در آیند جز آنکه ترسناك و بیمناك باشند این گروه را در دنیا ذلت و خواری نصیب است و در آخرت عذابی بسیار سخت (۱۱۴) مشرق و مغرب هر دو ملك خدا است پس بهر طرف روی کنید بسوی خدا روی آورده اید خدا بهمه جا محیط و بهر چیز داناست (۱۱۵) گروهی بدروغ گفتند که خدا دارای فرزند است (حق تعالی رد گفتار ناهنجار ایشان نمود) او پاك و منزه از آنست بلکه هر چه در آسمانها و زمین است ملك اوست و همه فرمانبردار اویند (۱۱۶) او آفریننده آسمانها و زمین است و چون ارادهٔ آفرینش چیزی کند بمحض آنکه گوید موجود باش بفور موجود میشود (۱۱۷) این مردم نادان اعتراض کردند که چرا خداوند با ما سخن نگوید یا اینکه چرا نمی آورد برای ما آیتی از آیات و معجزه ای از معجزات که موافق میل ما و مطابق درخواست ما باشد همینطور گفتند آنکسانیکه قبل از ایشان بودند و بتحقیق ظاهر کردیم ما آیات خود را بر اهل یقین (۱۱۸) ای پیغمبر ما ترا بحق فرستادیم که مردم را بسعادت بهشت مژده دهی و از عذاب جهنم بترسانی و تو مسئول

عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى
حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ
اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّ
لَا نَصِیْرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ
یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢١﴾ یٰبَنِیْٓ
اِسْرَآءِیْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْٓ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوْا یَوْمًا لَّا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَیْـًٔا وَّلَا
یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ
ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ ؕ قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی الظّٰلِمِیْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ
جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ
مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهِّرَا بَیْتِیَ لِلطَّآئِفِیْنَ
وَالْعٰكِفِیْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ
هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ
وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى
عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ﴿١٢٦﴾ وَاِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ
وَاِسْمٰعِیْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا

کافران که براه جهنم رفتند نیستی (١١٩) هرگز یهود و نصاری از تو
راضی و خوشنود نخواهند شد مگر آنکه پیروی از آئین آنها کنی چنانچه بتو
اظهار آن کنند بگوای پیغمبر راهیکه خدا بنماید بیقین راه حق تنها همانست
و البته اگر از میل و خواهش آنها پیروی کنی بعد از آنکه طریق حق را
بیقین دریافتی دیگر اصلا خدا یار و یاور تو نخواهد بود (١٢٠) کسانیکه
کتاب بر آنها فرستادیم آنکه کتاب خوانده و حق خواندنرا درمقام عمل
نیز بجای آوردند آنان بحقیقت اهل ایمانند و آنها که بکتاب خدا کافر شدند و
نسبت بآن حقشناسی نکردند آنگروه زیانکاران عالمند (١٢١) ای بنی اسرائیل
بیاد آرید نعمتی که بشما عطا کردیم و اینکه شما را فضیلت و برتری دادیم
برهمهٔ مردم (١٢٢) و بترسید از روزیکه هرکس جزای عمل خود بیند و
کسی را بجای دیگری مجازات نکنند و از هیچکس فدائی پذیرفته نشود
و شفاعت کسی سودمند نبود و کسی را یاوری نباشد (١٢٣) بیاد آر
هنگامیکه خداوند ابراهیم را باموری چند امتحان فرمود و اوهمه را
بجای آورد خدا بدو گفت من ترا به پیشوائی خلق برگزینم ابراهیم
عرض کرد این پیشوائی را بفرزندان من نیز عطا فرمائی فرمود (آری
اگر صالح و شایسته آن باشند) که عهد من هرگز بمردم ستمکار نخواهد
رسید (١٢٤) و بیاد آر هنگامی که قرار دادیم خانهٔ کعبه را محل امن و مرجع امر
دین خلق و دستور داده شد که مقام ابراهیم را جایگاه پرستش خدا قرار دهید و
از ابراهیم و فرزندش اسماعیل پیمان گرفتیم که حرم خدا را از بت
بپردازید و از هر پلیدی پاکیزه دارید برای اینکه اهل ایمان بطواف
و اعتکاف حرم بیایند و در آن نماز و طاعت خدا بجای آرند (١٢٥) و
چون ابراهیم عرض کرد پروردگارا این شهر را محل امن و آسایش
قرارده و روزی اهلش را که بخدا و روز قیامت ایمان آوردند فراوان
گردان (خداوند خواهش ابراهیم را اجابت کرد) و فرمود هرکه با
وجود این نعمت سپاس نگذاشت و راه کفر پیمود گرچه او را در دنیا
اندکی بهرمند کنم لیکن در آخرت ناچارش معذب بآتش دوزخ گردانم
که مکان سخت ناگواریست (١٢٦) و وقتیکه ابراهیم و اسماعیل دیوار
های خانهٔ کعبه را برافراشتند و عرض کردند پروردگارا این خدمت از
ما قبول فرما توئی که دعای خلق را اجابت کنی و باسرار همه دانائی (١٢٧)

وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَاَرِنَا
مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ
فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ
اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ
فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗۤ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ
لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَاۤ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِيَّ اِنَّ
اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ؕ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ
بَعْدِيْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَ
اِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾ وَ
قَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ؕ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْۤا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَ
مَاۤ اُنْزِلَ اِلٰۤى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ
وَمَاۤ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَاۤ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَاۤ اٰمَنْتُمْ بِهٖ

ابراهیم و اسماعیل عرض کردند پروردگارا اول ما را تسلیم فرمان خود گردان وفرزندان ما را هم به‌تسلیم‌ورضای‌خودبدار وراه پرستش‌وطاعت را بما بنما و بر ما (وظیفه بندگی را)سهل وآسان گیرکه تنها توئی بخشنده و مهربان (۱۲۸) پروردگارا فرزندان‌ما راشایسته آن گردان که برانگیزی از میان آنان رسولی که‌برمردم تلاوت آیات‌تو کنند و آنانرا علم‌کتاب وحکمت‌بیاموزند وروانشانرا‌ازهرنادانی وزشتی پاك و منزه‌سازتنهاتوئی که‌درعالم هرکارخواهی بر آن قدرت وعلم‌کامل داری (۱۲۹) هیچکس ازآئین‌پاك ابراهیم روی نگرداند بجزنا کس ومردم بیخرد زیرا ما ابراهیم را دردنیا بشرف رسالت برگزیدیم و البته در آخرت هم‌ازشایستگان است (۱۳۰) آنگاه گرامی گردید‌که خداوند باوفرمودای ابراهیم سربفرمان‌خدا فرود آور عرض‌کرد مطیع فرمانم (۱۳۱) ابراهیم ویعقوب فرزندان خود راجمع به‌تسلیم‌بودن درفرمان خدا سفارش وتوصیه نمودند بدینگونه‌که ای فرزندان ما خدا شما را بآئین پاك برگزید پیوسته از آن آئین پیروی کنید و تا گاه‌جان‌سپردن الاتسلیم رضای خدا نباشید (۱۳۲) شما کی و کجا بودید هنگامیکه یعقوب رامرك‌در رسیدوبفرزندان‌خودگفت‌که شما پس‌ازمرك من کرا می‌پرستید‌گفتند خدای ترا وخدای‌پدران‌تو ابراهیم‌واسماعیل‌واسحق‌را که معبود یگانه است وما مطیع فرمان اوئیم (۱۳۳) آن‌گروه‌که در گذشتندهر کارنیك‌وبدکردند برای‌خود کردند وشماهم هرچه‌کنید برای خویش خواهید کرد و شما مسئول‌کار آنها نخواهیدبود(۱۳۴) یهودو نصاری‌به‌مسلمانان گفتند‌که به‌آئین‌مادرآئیدتا راه‌درست‌یافته‌وطریق‌حق پوئید‌بگوای‌پیغمبردرجواب آنها‌که مادین‌اسلام‌را که‌آئین‌ستوده‌ابراهیم است پیروی میکنیم که پاك و منزه ازشرك است(۱۳۵) بگوئید‌که ما مسلمین ایمان بخدا آورده‌ایم و به‌آنکتابی‌که‌برپیغمبرما فرستاده وبه آنچه‌برپیغمبران‌گذشته‌چون‌ابراهیم‌واسماعیل‌واسحق‌ویعقوب‌وفرزندان او وموسی‌وعیسی فرستادند وبهمه‌آنچه پیغمبران ازجانب خدا آوردند بهمه عقیده‌مندیم و میان هیچ یك‌ازپیغمبران فرق‌نگذاریم و بهرچه از جانب خداست‌گرویده وتسلیم‌فرمان اوهستیم(۱۳۶) پس اگربه آنچه شما ایمان آوردید

فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ
أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ
الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ
عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ
الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ
عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ
نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۚ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

یهودو نصاری نیز ایمان آورندراه حق یافته اندواگر ازحق روی بگردانند وآئین شما نپذیرند شك نیست که آنها بخلاف حق یعنی بر باطل خواهند بود شمادل قوی دارید که خداوندازشر وآسیب آنها شما رانگاه میدارد چه اودعای اهل ایمان میشنود (۱۳۷) رنك آمیزی خداست که بما مسلمانان رنك فطرت ایمان وسیرت توحید بخشیده هیچ رنگی خوشتر از ایمان بخدای یکتا نیست وما او را بی هیچ شائبه شرك پرستش میکنیم (۱۳۸) بگوای پیغمبر باهل کتاب که شمارا باما درموضوع خداچه جای بحث وجدال است درصورتیکه او پروردگارماوشما است ومامسئول کار خودوشما مسئول کردارخویش هستید چیزیکه هست مائیم تنهاملتی که خدارا بیکتائی شناخته واورا ازروی خلوص پرستش میکنیم (۱۳۹) یا اگرشمااهل کتاب درموضوع انبیا بامسلمین بجدل برخاسته وگوئید که ابراهیم واسمعیل واسحق ویعقوب وفرزندان او برآئین یهودیت بودند یا نصرانیت خدامرامی فرماید که درجواب بگو که شما بهتر میدانید یا خدا وکیست ستمکارتر از آنکه شهادت خدا رادربارهٔ این انبیا کتمان کند و خداغافل ازآنچه میکنید نیست (۱۴۰) آنگروه پیش ازپیغمبران وامتان همه درگذشتند هرچه کردند برای خود کردند وشما نیزهرچه کنید بسود خود کنید وشمامسئول کارآنان نخواهید بود (۱۴۱) مردم سفیه بیخرد خواهند گفت چه موجب آن شد که مسلمین از قبله‌ای که برآن بودند (بیت المقدس) روی بکعبه آوردند بگوای پیغمبر مشرق ومغرب خدایراست وهرکه راخواهد اوبراه راست هدایت کند (۱۴۲) ما هم چنان شما مسلمین را به آئین اسلام هدایت کردیم ونیز بیاراستیم باخلاق معتدل وسیرت نیکوتا گواه مردم باشید تانیکی و درستی را سایرملل عالم از شما بیاموزند چنانچه پیغمبر (ص) راگواه شما کردیم تاشما از وی بیاموزید (۱۴۳) وای پیغمبرما قبله‌ای که برآن بودی نگردانیدیم مگر برای اینکه بیازمائیم وجداسازیم گروهی راکه از پیغمبرخدا پیروی کنند ازآنانکه بمخالفت اوبرخیزند واین تغییرقبله بسی گران بود جزدرنظرهدایت یافتگان بخداوخداوند اجرپایداری شمارا درراه ایمان تباه نگرداند که خدا بخلق مشفق ومهربانست (۱۴۴) ماتوجه ترا برآسمان بانتظاروحی وتغییر قبله بنگریم والبته روی ترا بقبله‌ایکه بدان خشنود شوی بگردانیم پس روی کن بطرف مسجدالحرام و شمامسلمین نیز هرکجا باشید در نماز روی بدان جانب کنید .

وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ
مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا
لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ
مِن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا
كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ
آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

وگروه اهل کتاب بخوبی می‌دانندکه این تغییر قبله بحق وراستی از
جانب خدااست نه بدلخواه کس و خداوند از کردار ناپسند آنها غافل
نیست (۱۴۵) وتوای پیغمبر (ص) محققا بدان که اگر هرقسم معجزه
برای اهل کتاب بیاوری پیرو قبله‌تو نشوند وتونیز تبعیت ازقبله آنان
نخواهی کرد وبعضی ملل تابع قبله برخی دیگر نشوند واگر تو(یعنی
پیروانت) تابع دلخواه وهوسهای جاهلانه آنها شوی بعدازآنکه ازجانب
خداعلم ودانش یافتی درچنین صورت البته ازگروه ستمکاران خواهی بود
(۱۴۶) گروهی که مابرآنها کتاب فرستادیم(یهود ونصاری)محمد(ص)
وحقانیت اورا بخوبی میشناسند بدانگونه که فرزندان خودرا ولیکن
گروهی ازآنان از راه عنادحق‌را کتمان میکنند درصورتیکه علم بآن
دارند (۱۴۷) حق همانست که ازطرف خدا بسوی تو آمدودیگران بر
باطلند هیچ‌شبهه بدل راه مده (۱۴۸) هرکسی‌را راهی‌است بسوی‌حق
(یاقبله‌ایست دردین‌خود) که‌بدان‌راه یابدوبآن قبله روی آورد پس
بشتابید بخیرات وعبادات که‌هرکجا باشید همهٔ شما را خداوند بعرصهٔ
محشر خواهدآوردمحققا خدا برهرچیز قادروتواناست (۱۴۹)وازهر
کجاوبسوی هردیار بیرون‌شدی(ای‌پیغمبر) روی بطرف کعبه‌آور چون
این‌دستور قبله بروجه ثواب‌وبامرخدا است وخداونداز کارشما غافل
نیست (۱۵۰) وای رسول‌ازهرجا وبهردیار بیرون‌شدی روی‌بجانب کعبه
کن وشمامسلمین هم‌بهرکجا بودیدروی بدان جانب کنیدتامردم بحجت
ومجادله برشما زبان‌نگشایند جزگروه ستمکار و معاند با اسلام و از
جدل وگفتگوی آنان هم‌اصلا نیندیشید وازنافرمانی‌من بترسیدوبفرمان
من باشید تانعمت‌ورحمتم رابرای‌شما بحدکمال‌رسانم وباشد که‌بطریق
حق‌وثواب راه‌یابید (۱۵۱)چنانکه رسول‌گرامی خودرا فرستادیم که
آیات‌مارا برای‌شما تلاوت کند ونفوس‌شمارا ازپلیدی‌وآلودگی‌جهل
وشرك پاك‌ومنزه گرداندوبشما تعلیم‌شریعت وحکمت دهدوازا وبیاموزید
هرچه رانمیدانید (۱۵۲)پس‌مرا یادکنید تاشمارا یادکنم‌وسپس‌شکر
نعمت‌من بجای‌آریدو کفران‌نعمت‌مکنید(۱۵۳) ای‌اهل‌ایمان‌درپیشرفت
کار خودصبر و مقاومت پیشه کنید وبذکرخداونمازکوشا چه گند که‌خد

مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَ
نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ
إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾
إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ
لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ

یارصابرانست(۱۵۴) وآنکسیراکه درراه‌خدا کشته‌شد مرده نپندارید
بلکه اوزنده ابدیست ولیکن‌همه شما این حقیقت رادر نخواهید یافت
(۱۵۵) والبته شمارا بسختیها (چون ترس و گرسنگی‌ونقصان‌اموال و
نفوس‌وآفات‌زراعت) بیازمایم و بشارت و مژده‌آسایش ازآن سختی‌ها
صابران راست (۱۵۶) آنانکه چون‌بحادثه‌سخت وناگواری دچارشوند
صبوری پیش گرفته وگویند مابفرمانخدا آمده‌وبسوی اورجوع‌خواهیم
کرد (۱۵۷) آن‌گروهند که بایشان‌درودهاست ازجانب پروردگارو
رحمت خاص وآنهاخود هدایت یافتگانند(۱۵۸) سعی‌صفا ومروه از
شعائر دین‌خداست پس‌هرکس‌حج خانه کعبه بااعمال مخصوص‌عمره بجای
آورد باکی‌نیست بر اوکه‌سعی صفا ومروه‌نیز بجای آرد (چون‌قبل‌از
اسلام مشرکین‌روی کوه‌صفاومروه‌بتها را میگذاشتند مسلمانان گمان
کردند سعی درآنجا گناه‌است این‌آیه‌آمد) وهرکس براه‌خیرونیکی
شتابد خدا پاداش وی‌خواهدداد که‌او‌بهمهٔ امور خلق عالم‌است(۱۵۹)
آنگروه از(علماء) اهل‌کتاب که‌آیات وادله‌واضحه‌ایرا که‌برای‌هدایت
خلق فرستادیم کتمان نموده و پنهان داشتند پس‌ازآنکه برای‌مردم در
کتاب آسمانی بیان‌کردیم آنها راخدا لعن‌میکندوجن‌وانس وملك‌نیز
لعن میکنند (۱۶۰) مگر آنهائیکه توبه کردند مفاسد اعمال‌خود را
وبیان‌کردند برای مردم آنچه راکه‌کتمان میکردند پس‌توبه‌اینگروه
رامی‌پذیرم که منم پذیرنده توبه‌گناهکاران ومهربان‌بخلق (۱۶۱) آن
کسانیکه کافرشدند وبعقیده کفر مردند البته‌برآنگروه‌است‌لعنت‌خدا
و ملائکه وتمام مردمان (۱۶۲) همیشه درجهنم بعذاب‌وشکنجه‌اند نه
برآنان تخفیف‌عذاب دهندونه بنظررحمت بنگرند (۱۶۳) وخدای‌شما
خدای یکتاست نیست خدائی مگراو که‌بخشاینده‌ومهربانست (۱۶۴)
محققا درخلقت‌آسمانها وزمین‌ورفت‌وآمد شب‌وروز وکشتیها که‌بروی
آب برای انتفاع‌خلق بحرکت اندوآب بارانی‌را که‌خدا از بالافرو
فرستاد تا بآن‌آب زمین را بعدازمردن(وتابود شدن گیاه‌آن)زنده کرد
وسبز وخرم گردانید و نیز برانگیختن انواع‌حیوانات درزمین ووزیدن
وزیدن بادها بهرطرفو درخلقتابر

الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ
حُبًّا لِّلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ
الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَ
قَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
﴿١٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ
وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۚ صُمٌّ بُكْمٌ
عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

که فیما بین زمین و آسمان مسخر است ادلهٔ واضح بر علم و قدرت آفریننده است
درهمه این امور برای عاقلان (۱۶۵) برخی ازمردم نادان غیرخدارا
همانند خدا گیرند و چنانکه خدارا بایست دوست داشت بآن بتان دوستی ورزند
لیکن آنها که اهل ایمانند کمال محبت ودوستی را فقط بخدا مخصوص
دارند واگر بدانند مشرکان ستمکار آن هنگام که عذاب خدا رامشاهده
کنند که قدرت و توانائی خاص خداست (از شرك خود سخت پشیمان شوند)
وعذاب خدا مشرکانرا بسیار سخت است (۱۶۶) هنگامیکه بیزاری جویند
رؤسا و پیشوایان باطل از پیروان خود و عذاب خدارا مشاهده کنند و هرگونه
وسیله واسباب از آنها قطع شده وهیچ روابط باطل بجا نماند (۱۶۷)
آنگاه پیروان آن پیشوایان باطل ازروی پشیمانی وحسرت گویند کاش
دیگر بار بدنیا بازمیگشتیم و از اطاعت اینان بیزاری می‌جستیم چنانکه
اینها گرهی از کار ما نگشوده و از ما بیزاری جستند اینگونه
خدا کردارزشت جاهلانه آنها را مایه حسرت و پشیمانی آنان کند
وآنها راازعذاب آتش جهنم نجات نباشد (۱۶۸) ایمردم بخورید ازآنچه
درزمین است حلال و پاکیزه را وپیروی نکنید و سوسه‌های شیطانرا
بدرستیکه شیطان از برای شما دشمن آشکاریست (۱۶۹) این دشمن استکه بشما
دستور بدکاری وزشتی میدهد و بر آن میگمارد که سخنانی ازروی جهل
ونادانی بخدا نسبت دهید (۱۷۰) و چون کفار راگویند پیروی از
شریعت و کتابیکه خدا فرستاده کنید پاسخ دهند که ما پیرو کیش پدران
خود خواهیم بود وهرگز بحق وراستی راه نیافته‌اند (۱۷۱) ومثل کفار
درشنیدن سخن انبیاودرك نکردن معنای آن چون مثل حیوانی استکه
آنرا آوازکنند ازآن آواز معنائی درك نکرده و جزصدائی نشنود کفار
هم ازشنیدن وگفتن ودیدن آیات حق کروگنك وکورند زیراعقل خودرا
کار نمی‌بندند (۱۷۲) ای اهل ایمان روزی حلال و پاکیزه‌ای که ما نصیب
شما کرده‌ایم بخورید وشکرخدا رابجای آرید و تنها سپاس او گوئید اگر
شماخالص خدارا میپرستید (۱۷۳) بتحقیق حرام گردانید خدا برشما
مردار وخون وگوشت خوك راوهرچه راکه باسم غیرخدا کشته باشند پس
هرکس بخوردن آنها محتاج شود درصورتیکه به آن تمایل نداشته واز
اندازه سدرمق نیز تجاوز نکند گناهی براونخواهد بود که بقدراحتیاج
بخورد بدرستیکه خدا آمرزنده ومهربانست (۱۷۴)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
الْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَ
الْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

آنا نکه (ازعلماء یهود وغیره) پنهان داشتند آیاتی از کتاب آسمانیرا که خدادر بعثت محمد (ص) فرستاده بود وآنرا ببهای اندك فروختند جز آتش جهنم نصیب آنها نباشد ودر قیامت خدا ازخشم باآنها سخن نگوید و از پلیدی عصیان پاك نگرداند وهم آنانرا درقیامت عذاب دردناك خواهد بود (۱۷۵) آنها همان گروهند که اختیار کردند ضلالت وگمراهی را بجای لطف وهدایت وعذاب خدا را بجای آمرزش ورحمت چقدر بر آتش جهنم سخت جان و پر طاقتند حق اینستکه خداوند کتاب آسمانی را براستی فرستاد وگروهیکه درآن اختلاف ومکابره کردند درخلافی دوراز حق خواهند بود (۱۷۶) نیکوکاری بدان نیست که روی بجانب مشرق یامغرب کنید چه این چیز بی اثری است (این آیه رد بریهود و نصاری است) لیکن نیکوکار کسی استکه بخدای عالم وروز قیامت وفرشتگان وکتاب آسمانی وپیغمبران ایمان آرد ودارائی خودرا درراه دوستی خدا بخویشاوندان و یتیمان و فقیران ورهگذران و گدایان بدهد و هم خودرا درآزاد کردن بندگان صرف کند ونماز بپای دارد وزکوة مال بمستحق برساند و باهر که عهد بسته بموقع خود وفا کند ودر کارزار وسختی ها صبور وشکیبا باشد وبوقت رنج وتعب صبر پیشه کند کسانیکه بدین اوصاف آراسته اند آنها بحقیقت راستگویان عالم وآنها پرهیزکارانند (۱۷۷) ای اهل ایمان برای شما حکم قصاص کشتگان چنین معین گشت کهمرد آزادرا درمقابل آزاد وبنده را بجای بنده وزن را بزن قصاص توانید کرد وچون صاحب خون از قاتل که برادر دینی اواست بخواهد در گذرد بدون دیه یا بگرفتن دیه کاریست نیکو پس دیه را قاتل درکمال رضا وخوشنودی ادا کند دراینحکم تخفیف وآسانی امر قصاص ورحمت خداوندی است پس ازاین دستور هر که ازآن سرکشی کند وبقاتل ظلم وتعدی روا دارد اورا عذاب سخت خواهد بود (۱۷۸) وقصاص برای حفظ حیوة شما است ای خردمندان تا مگر ازقتل یکدیگر بپرهیزید (۱۷۹) دستور داده شد که چون یکی ازشما را مرگ فرارسد

اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨١﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۗ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۗ فَمَنْ
تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ۗ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٤﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ
مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۗ وَمَنْ كَانَ
مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا
يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۖ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۗ
اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾ اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ۗ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا

اگر دارای متاع دنیاست وصیت کند برای پدر و مادر و خویشان بقدر متعارف
اینکار سزاوار مقام پرهیزکاران است (۱۸۰) پس هرگاه کسی پس از
شنیدن وصیت آنرا تغییر دهد و برخلاف حقیقت رفتار کند گناه این کار بر
آنهاست که عمل بخلاف وصیت کنند نه بر موصی و خداوند بهر چیز شنوا و
داناست (۱۸۱) و هر کس چنین پندارد که از وصیت موصی بوارث او جفا و
ستمی رفته و باصلاح آن پردازد بر او گناهی نیست بلکه ثواب کرده اگر چه
باشتباه و خطا رفته باشد (چه آنکه نیك اندیشی وعدالت منظور داشته)
زیرا خداوند آمرزنده گناه خلق و در حق همه مهربان است (۱۸۲) ای
اهل ایمان برشما هم روزه داشتن فرض گردید چنانکه امم گذشته را نیز فرض
شده و این دستور برای آنستکه شما پرهیزکار شوید (۱۸۳) روزهائی
بشماره معین روزه دارید (تمام ماه رمضان) و هر کس از شما مریض باشد یا
مسافر بشمارهٔ آن از روزهای غیر ماه رمضان روزه دارد و کسانیکه توانند
روزه داشت بزحمت و مشقت عوض هر روز فدا دهند آنقدر که فقیر گرسنهٔ
سیر شود و هر کس بر نیکی بیفزاید این بسی بهتر است برای او وبی تعلل
روزه داشتن شمارا بهتر خواهد بود اگر فوائد بی شمار این عمل را بدانید
(۱۸۴) ماه رمضان ماهی استکه نازل شده است در آن قرآن برای هدایت مردم و
باادله روشن برای راهنمائی و امتیاز حق از باطل پس هر که در یابد ماه
رمضان را باید روزه بدارد و هر کس ناخوش یا در سفر باشد بشماره
آنچه روزه خورده است ازماههای دیگر روزه دارد که خداوند برای شما
حکم را آسان خواسته و تکلیف را مشکل نگرفته تا اینکه عدد روز را تکمیل
کرده و خدارا بعظمت یاد کنید که شمارا بدین اسلام هدایت فرموده باشد که
از این نعمت بزرك سپاسگزار گردید (۱۸۵) و چون بندگان من از دور و
نزدیکی من از تو پرسند بدانند که من با آنها نزدیك خواهم بود و هر که
مرا خواند دعای اورا اجابت کنم پس باید دعوت مرا (و پیغمبران مرا)
بپذیرند و بمن بگروند باشد تا بسعادت راه یابند (۱۸۶) حلال شد برای شما
در شبهای ماه رمضان مباشرت با زنان خود که آنها جامه ستر و عفاف شما
و شما نیز لباس عفت آنهاستید و خدا چون دانست که شما در کار مباشرت
زنان بنافرمانی نفس خود را در ورطه گناه می افکنید لذا از حکم حرمت
(مواقعه در شبهای رمضان) در گذشت و گناه شمارا بخشید از اکنون در شب
رمضان رواست که با زنها بحلال مباشرت کنید

مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ
وَاَنْتُمْ عٰكِفُونَ فِي الْمَسٰجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَاْكُلُوا اَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ
النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ
هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
ظُهُورِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَاْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَ
اتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ
الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ
فَاِنْ قٰتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقٰتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ
يَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِينَ ﴿١٩٣﴾
اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

وازخداوندآنچه‌مقدرفرموده بخراهید ورواست‌که بخوریدو بیاشامید تاآنکاه که خطسفیدی روزازسیاهی شب در سپیده دم پدیدارگـردد‌پس ازآن روزه رابپایان رسانید تااول‌شب وبازنان هنگام‌اعتکاف درمساجد مباشرت‌مکنید این‌احکام حدوددین خداست زنهار در آن راه مخالفت مپوئیدخدا اینگونه آیات خودرا برای‌مردم بیان فرماید تا باشدکه پرهیزکار شوند (۱۸۷) مال یکدیگر را بناحق مخورید وکار را بـه محاکمه قاضیان‌نیفکنید‌که بوسیله رشوه‌وزورپاره مال‌مردم را بخورید بااینکه شما بطلان‌دعوی خودمی‌دانید (۱۸۸) ای پیغمبر(ص) از تـو سؤال کنند کـه‌سبب بدروهلال ماه‌چیست جواب‌ده که درآن تعیین‌اوقات عبادات حج ومعاملات مردم‌است ونیکوکاری‌بدان‌نیست که‌ازپشت‌دیوار بخانه درآئید چه‌اینکار ناشایسته است (قبل ازاسلام چون‌کسی برای حج محرم‌می‌شد ازدرب خانه‌اش‌وارد نمی‌شد تاحجش‌تمام شوداین‌آیه آمد) نیکوئی‌آنستکه پارساباشیدو بهرکار ازراه‌آن داخل‌شوید وتقوی پیشه کنید‌باشد که‌رستگارشوید (۱۸۹) درراه خدا باآنانکه‌بجنك‌ودشمنی شما برخیزند‌جهاد کنیدولی‌ستمکار نباشیدکه خداستمگررادوست‌ندارد (۱۹۰) باکفارو مشرکین‌کارزار کنیدوآنانرابقتل رسانیدهرکجاآنان رابیابیدوازشهرشان‌برانید چنانکه شماراازوطن‌آواره کردندوفتنه‌گری که‌آنها کنند سخت‌تر ازجنك‌است‌وفسادش‌بیشتراست ودر مسجد الحرام باآنها بجنك برنخیزیدمگرآنکه پیش دستی کنند‌دراین صورت‌رواست که درحرم‌آنها رابقتل‌رسانیداینست‌کیفرکافران (۱۹۱) اگر دست از شرك وستم‌بدارندازآنهادرگذریدکه خداآمرزند ومهربانست (۱۹۲) وباکافران‌جهادکنید تافتنه وفساد ازروی زمین‌برطرف شود و همه را آئین‌دین‌خدا باشدواگر ازفتنه و جنك‌دست‌کشیدند (باآنها عدالت کنید) که ستم‌جز برستمکاران روا‌نیست (۱۹۳) ماههای‌حرام رادرمقابل ماه‌های حرام‌قراردهیدواگر حرمت آن‌ماه‌نگاه نداشته وباشما قتال کنندشما‌نیز قصاص‌کنید پس هرکه بجور وستمکاری‌شمادست درازکند اورا بمقاومت از پای درآورید بقدرستمی‌که بشمارسیده (یعنی بعدل باظلم کافران مقاومت‌کنید) وازخدا بترسید

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا
بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَاَحْسِنُوْا ۛ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۗ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا
تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا
اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ
فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۗ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ
فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِى الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ۗ
تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ اَلْحَجُّ
اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ وَ
لَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۪ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ
لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ
كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا

و بدانید که خدا با پرهیزکاران است (۱۹۴) از مال خود در راه خدا انفاق کنید لیکن نه بحد اسراف و خود را بمهلکه خطر و بیچارگی نیفکنید و نیکوئی کنید زیرا خدا نیکوکاران را دوست میدارد (۱۹۵) همه اعمال حج و عمره را برای خدا بپایان رسانید و اگر ترس و منعی پیش آید فرستادن قربانی که کاری سهل است بجا آرید و سر متراشید تا آنگاه که قربانی شما بمحل ذبح برسد و هر کس بیمار باشد یا درد سر براو عارض شود سر بتراشد و از آن فدا کند به روزه داشتن یا صدقه دادن یا کشتن گوسفند پس از آنکه ترس و منع برطرف شود و هر کس از عمره تمتع به حج باز آید قربانی کند بآنچه مقدور اوست از شتر و گاو و گوسفند و هر کس بقربانی تمکن نیافت سه روز در حج روزه بدارد و هفت روز هنگام مراجعت که ده روز تمام شود این عمل بر آنکس است که اهل شهر مکه نباشد ای بندگان باین احکام عمل کنید و از نافرمانی خدا بترسید و بدانید که عذاب خدا سخت است (۱۹۶) حج در ماههای معین است (شوال ذیقعده ده روز اول ذی حجه) پس هر که را حج واجب شود بایست آنچه میان زن و شوهر رواست ترک کند و کار ناروا (مانند دروغ و مجادله و بدگوئی و گفتن لاوالله و بلی والله) را ترک کند و شما هر کار نیک کنید خدا بر آن آگاهست و توشه تقوی برای راه آخرت برگیرید که بهترین توشه این راه تقوی است و از من بپرهیزید و خدا ترس شوید ای صاحبان عقل و ادراک (۱۹۷) باکی نیست که شما در هنگام حج کسب معاش کرده و از فضل خدا روزی طلبید پس آنگاه که از عرفات باز گشتید در مشعر الحرام ذکر خدا کنید و بیاد خدا باشید که خدا شما را پس از آنکه بضلالت کفر بودید براه هدایت آورد (۱۹۸) سپس بطریقی که همه مسلمین باز گردند رجوع کنید بعرفات (خطاب باغنیاء قریش است در میان امت که به مشعر الحرام نمیرفتند و از مشعر به منی نمیآمدند مانند سایر مردم) و از خدا طلب آمرزش کنید که خداوند آمرزنده و مهربانست (۱۹۹) آنگاه که اعمال حج بجا آوردید پس مانند پدران خود بلکه بیش از پدران خدا را یاد کنید (و هر حاجت دنیا و آخرت را از خدا خواهید) بعضی مردم کوتاه نظر از خدا تمنای متاع

فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾
أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا
اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَ
مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا
تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَ
اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي
نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ
فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ
يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

دنیوی تنها کنند وآنان را از نعمت آخرت نصیبی نیست (۲۰۰) بعضی دیگر
گویند بارخدایا مارا از نعمتهای دنیاوآخرت هر دو بهره‌مند گردان و
ازشکنجه آتش دوزخ نگاهدار (۲۰۱) هریك ازاین دو فرقه از نتیجه اعمال
خود بهره‌مند خواهند گشت وخدا بحساب همه زود رسیدگی کند (۲۰۲)
خدارا یاد کنید بذکر تکبیر بعداز نماز (خصوص) درچند روزی معین (یعنی
ایام تشریق) وباکی نیست که در روز حرکت از صحرا منارا مقدم یامؤخر
دارد آنکس که ازهر گناه پرهیزکار بوده وازخدا بترسید و بدانید که
بسوی خدا بازخواهید گشت (۲۰۳) بعضی مردم مانند (اخنس بن شریق که
یکی ازمنافقان بود) از گفتار دلفریب خود تورا بشگفت آرند که ازچرب
زبانی ودروغ بمتاع دنیا بسند وازنادرستی ونفاق خدارا برراستی خود
گواه گیرند واین کس بدترین دشمن اسلام است (۲۰۴) چون از حضور
تو دورشود کارش افساداست بکوشد تا حاصل خلق بباد فنادهد ونسل بشر
راقطع کند و خداوند مفسدان رادوست ندارد وهرگز درمشیت ازلی
نخواسته که فساد کنند (۲۰۵) چون اورا باندرز ونصیحت گویند از خدا
بترس وترك فساد کن غرور وخود پسندی اورا بر بدکاری برانگیزاند که
نصیحت نشنود جهنم اورا کفایت کند که بسیار آرامگاه بدیست (۲۰۶)
بعضی مردانند (مراد علی(ع)است) که از جان خوددر راه رضای خدا
درگذرند (مانندشبی که علی(ع) بجای پیغمبر(ص) در بستر خوابید) وخدا
دوستدار چنین بندگانست (۲۰۷) ای اهل ایمان همه متفقا نسبت باوامر
خدا درمقام تسلیم درآئید و ازوساوس تفرقه آور شیطان پیروی مکنید
که اوهمانا شما را دشمنی آشکار است (۲۰۸) پس اگر بازبراه خطا رفتید
باوجود آنکه ادله روشن ازجانب خدا برای راهنمائی شما آمد دراین صورت
بدانید که خدا برانتقام خطاکاران توانا وبهمهٔ امور عالم داناست (۲۰۹)
آیا کافران که بااین ادله روشن ایمان نمی‌آورند انتظار چنین محالی
دارند که خدا یاملائکه درپرده‌های ابر برآنها نازل شود وحکم (قهر خدا
بکیفر کافران) روزی فرارسد وکارها همه بسوی خدا بازگردد (۲۱۰) ای
پیغمبر از بنی اسرائیل سؤال کن که ما چقدر آیات وادله روشن برآنها
آوردیم هر کس پس ازآنکه نعمت هدایتی که خداوند باوداد آنرا بکفر مبدل
کند (بداند که) عقاب خدا بر کافران بسیار سخت است (۲۱۱)

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
الَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۲﴾
كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ
وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ
بِاِذْنِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۲۱۳﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ
اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ
مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ
مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ وَ
الْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۱۵﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا
شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۱۶﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ؕ
قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ؕ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ
وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ؕ وَ

حیوة عاریت ومتاع دنیوی در نظر کافران جلوه نموده که اهل ایمان را
فسوس ومسخره میکنند ولی مقام تقوی پیشگان روز قیامت بسی برتر
از کافران است وخدا بهر که خواهد روزی بی حساب بخشد (۲۱۲) مردم
یک گروه بودند خدا رسولان را فرستاد که نیکوکاران را بشارت دهند
برحمت وغفرانش وبدان را بترسانند ازعذاب نیرانش وبا پیغمبران کتاب
براستی فرستاد تا تنها دین خدا بعدالت در موارد نزاع وخلاف مردم
حکم فرما باشد سپس همان گروه که برآنان کتاب آسمانی آمد (نه غیر
آنها) برای تعدی بحقوق یکدیگر در کتاب حق شبهه واختلاف افکندند
(واختلاف ایشان بجهت حسد وظلمی بود که درمیان ایشان بود) پس خدا
بلطف خود اهل ایمان را ازظلمت شبهات بنور حق هدایت فرمود (واین
راهنمائی خدا بسبب لطف اوست بر بندگان) وخدا هرکه را بخواهد
راه راست بنماید (۲۱۳) گمان کردید که ببهشت داخل شوید بدون
امتحاناتی که پیش ازشما برگذشتگان آمد که برآنان رنج وسختیها
رسید و همواره پریشان خاطر و هراسان بودند تا آنکه که رسول و
گروندگان باو ازشدت اندوه ازخدا مدد خواسته وعرض کردند بارخدایا
کی باشد که ما را یاری کنی (وازسختیها نجات بخشی) درآن حال برسول
خطاب شد هان بشارت ده که همانا یاری خدا نزدیک خواهد بود (۲۱۴)
ای پیغمبر از تو سئوال کنند درراه خدا چه انفاق کنیم بگو هرآنچه ازمال
خود انفاق کنید درباره پدرومادر وخویشان وفقیران وراه گذران رواست
وهرنیکوئی کنید خدا برآن آگاه است (۲۱۵) حکم جهاد برای شما
مقرر گردید وحال آنکه برشما ناگوار ومکروه است لیکن چه بسیار شود
که چیزی راشما ناگوار شمارید ولی بحقیقت خیروصلاح شما در آن
بوده وچه بسیار شود که دوست د چیزی هستید ودرواقع شروفساد شما
درآن است وخداوند بمصالح امور داناست وشما نادانید (۲۱۶) ای پیغمبر
مردم ازتو راجع بجنگ درماه حرام سئوال کنند بگو گناهی است بزرگ
ولی بازداشتن خلق ازراه خدا وکفر بخدا وپایمال کردن حرمت حرم
خدا وبیرون کردن اهل حرم (که مشرکان مرتکب شدند) بسیار گناه
بزرگتری است وفتنه گری فساد انگیزتر از قتل است

لَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ
تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ
يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا
الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

کافران پیوسته با شما مسلمین کارزار کنند تاآنکه اگر بتوانند شما را ازدین خود برگردانندوهر کس‌ازشمااز دین‌خود برگرددو بحال کفر باشد تابمیردچنین کسان اعمالشان دردنیا وآخرت‌ضایع‌وباطل گردیده وآنان اهل جهنمند ودرآن همیشه معذب خواهندبود (۲۱۷) آنانکه بدین اسلام گرویدندوازوطن‌خودهجرت‌نموده‌ودرراه خداجهاد کردند اینان‌امیدوارومنتظررحمت‌خداباشند که‌خدابر آنهابخشاینده‌و مهربان است(۲۱۸) ای‌پیغمبراز تو ازحکم‌شراب وقمارمیپرسند بگودراین دو کارگناه بزرگی است وسودهائی ولی‌زیان‌گناه‌آن بیش ازمنفعت‌آنست ونیزسؤال کنند توراکه‌چه درراه‌خداانفاق کنند جواب‌ده آنچه زائد برضروری‌زندگانی‌است خدابدین روشنی‌آیات‌خود رابرای شما بیان کند باشدکه تفکر کنید وعقل‌بکار بندید (۲۱۹) برای، آسایش دنیاو آخرت‌خود انفاق کنید ولی نه‌همهٔ‌مال‌انفاق‌کنید تا دردنیابرنج افتید ونه بخل ورزید (تا ازثواب‌آخرت‌بی‌بهره‌مانید) ونیزسؤال کنند ترا که با یتیمان‌چگونه رفتار کنند جواب‌ده که باصلاح‌حال‌ومصلحت مال آنهاکوشید بهتراست‌تاآن‌ها رابی سر پرست گذارید واگربا آن هـا آمیزش‌کنیدرواست‌که برادران دینی‌هستید و(خداآگاهست ازآنکس که درکارآنان افساد ونادرستی‌کند وآنکه صلاح ودرستی‌نماید) خـدا برای‌شما درامریتیمان‌آسان‌گرفت واگر می‌خواست‌کاررابر شما سخت میکردچه‌آنکه خدا بهرکارتوانا ودانااست (۲۲۰) بازنان‌مشرك‌ازدواج مکنید مگرآنکه‌ایمان آرند وهماناکنیزکی باایمان بهتر از زن آزاد مشرك است‌هرچند ازحسن او بشگفت آئید وزن بمشرکان‌مدهید مگر آنکه ایمان‌آرند وهمانا بندهٔ مؤمن‌بسی‌بهترازآزاد مشرك است‌هرچند ازمال وجمالش‌بشگفت‌آئید مشرکان شما رابآتش جهنم خوانندازراه جهل وضلالت وخداوندبیهشت ومغفرت‌خودخواند ازراه‌لطف‌وعنایت‌و خداوند برای مردم‌آیات‌خویش‌رابیان‌فرمایدباشدکه هشیار و متذکر گردند (۲۲۱) سئوال کنند توراازعادت شدن زنان‌بگو آن‌رنجی است برای زنان‌درآن حال‌از مباشرت‌آنان‌دوری‌کنید تاآنگاه که پاك‌شوند چون طهارت یافتند ازآنجاکه خدا دستورداده بآنها نزدیك‌شوید که

همانا خدا

يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ
أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا
وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا
إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾
فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ

آنانرا که پیوسته بدرگاهش توبه وانابه کنند و همپاکیزگان دوراز هر آلایش رادوست‌می‌دارد (۲۲۲) زنان‌شما کشتزار شمایند پس برای کشت بدانها نزدیك شوید هرگاه‌باشرت آنان خواهید و برای‌ثواب ابدی چیزی(برای‌ذخیره آخرت) پیش‌فرستید وخدا ترس‌باشید و بدانید که محققا نزدخداخواهید رفت‌وای‌رسول تو(به‌نعمتهای بهشت) بشارت‌ده اهل‌ایمان‌را (۲۲۳) وزنهار نام‌خدارا هدف‌سوگند خودمکنیدتا آنکه باین‌غرض ازحقوقی‌که مردمرا برشماست برائت‌جوئید وخودراپرهیز کارقلم دهیدومصلح میان‌مردم شوید که خداراست‌ودروغ‌مردم‌رامیشنود ونیك‌وبدخلق می‌داند (۲۲۴) خدا ازسوگندهای‌لغو و بیهوده شمارا مؤاخذه نکندولیکن بآنچه دردل دارید مؤاخذه خواهد کرد وخدا آمرزنده وبردباراست (۲۲۵) آنانکه بازنان‌خود ایلاء کنند (یعنی سوگند خورند برترك‌مباشرت باآنها) چهارماه انتظار کشند اگرباز گشتند(ازقسم‌خود) خداوندآمرزنده و مهربانست (۲۲۶) و اگرعزم طلاق نمودند خداوندبگفتار و کردارشان شنوا وداناست(۲۲۷) زن هائیکه‌طلاق داده‌شدند ازشوهر نمودن خودداری کنند تاسه‌پاکی برآنان بگذردوحیض یاحملی که‌دررحم آنها آفریده کتمان‌نکنند اگربخدا وروز قیامت ایمان‌دارند و شوهران آنها درزمان عده حق دارند که آنهارا بزنی خود بازرجوع‌دهند اگرکه‌نیت‌خیروسازش‌دارند(نه‌آزار وناسازگاری) وزنان‌را نیزحقوقی است برشوهران چنانچه شوهران‌را بر آنها حقوقی‌مشروع است لیکن مردان‌را برزنان افزونی‌وبرتری خواهد بودوخدابرهرچیز توانااوبهمه امورعالم داناست (۲۲۸)طلاقیکه شوهر رجوع‌درآن تواند کرد دومرتبه‌است پس‌چون طلاق‌دادیارجوع نگهداری زن کند بخوشی‌وسازگاری یارهاکند بنیکی وخیراندیشی‌و حلال‌نیست که چیزی‌ازمهرآنان بجور بگیرید مگر آنکه بترسید که حدود دین‌خداراراجع باحکام ازدواج نگاه‌ندارند درچنین‌صورت‌زن هرچه‌ازمهرخود بشوهر ببخشد روا باشداین‌احکام حدود دین‌خداست ازآن سرکشی مکنید کسانیکه ازاحکام خدا سرپیچند آنها بحقیقت خود ستمکارانند (۲۲۹) پس‌اگرزن‌راطلاق سوم‌داد روانیست که‌آنزن وشوهر دیگربار رجوع‌کنند تااینکه زن‌بدیگری‌شوهر کنداگر

طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَ
لَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ
أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ
يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ
وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَ
عَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَ
تَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ

آن شوهر دوم زنرا طلاق داد زن باشوهر اول که سه طلاق داده توانند بزوجیت بازگردند اگر گمان برندکه ازاین پس احکام خدارا راجع برامر ازدواج نگاه خواهندداشت این است احکام خداکه برای مردم دانا بیان می کند (۲۳۰) هرگاه زنان راطلاق دادید بایستی تا نزدیك بپایان زمان عده یاآنهارا بخوشی وسازگاری نگامداریدویابه نیکی رها کنید وروانیست که آنان رابآزار نگاه داشته تا برآنها ستم کنید(یعنی تعدی بحقوق وکابین آنها کنید) هر کس چنین کند همانا ستم بر خود کرده وآیات خدا را فسوس وسخریه نگیریدو بیادآورید نعمت خدا را که بشما لطف فرمود خصوص نعمت بزرك کتاب آسمانی وحکم الهی راکه بشما فرستاد تاشمارا به پند واندرزآن بهرمند گردانید و خدا ترس باشید و بدانید که خدا بهمه چیز آگاهست(۲۳۱ وچون زنان را طلاق دادید وزمان عده آنان بپایان رسید نباید که آنها را از شوهر کردن منع کنیدهرگاه بطریق مشروع بازدواج بامردی تراضی کنندبدین سخن پندگیردهر کس ایمان بخدا وروز بازپسین آورده این دستور برای تزکیه نفس شما بهترونیکوتر است چه آنکه خدا بمصلحت شما داناست وشما خیروصلاح خود نمی دانید (۲۳۲ ومادران بایست دوسال کامل فرزندان خود راشیر دهند آنکس که خواهد فرزند راشیر تمام دهد و بعهده صاحب فرزند (یعنی پدر) است که خوراك و لباس مادر را بحد متعارف بدهد هیچکس راتکلیف جز باندازه طاقت نکنند نباید مادر درنگهبانی فرزندبزیان وزحمت افتد ونه پدربیش ازحدمتعارف برای کودك متضررشود واگر کودك راپدرنبود وارث باید درنگه داری او بمتعارف قیام کندکه ضرر بطفل نرسانند وهرگاه زن وشوهر برضایت خاطر یکدیگر ومصلحت دید هم طفل راجدائی اختیار کنند این هردورا رواست و اگرخواهندکه مادران فرزندان را شیردهند آن هم روا باشد درصورتیکه مادرراحقوقی بمتعارف بدهیدوازخدا بترسید بدانید که خدا ازکردار(نیك وبد) شما آگاهست (۲۳۳) مردانیکه بمیرند و زنانشان زنده مانند

أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ
أَكْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَن تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن
طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ
عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ
بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَوٰةِ
الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا
فَإِذَا أَمِنتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَ
الَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِم مَّتَاعًا
إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي

آن‌زنان بایدازشوهر کردن خودداری کنند تامدت چهار ماه وده‌روز بگذرد‌پس‌ازانقضاء این‌مدت برشما گناهی‌نیست که‌آنان‌درحق‌خویش کاری شایسته نمایند(اززینت‌کردن وشوهر نمودن‌اگر کردارشان‌بخوبی وقانون‌شرع‌باشد)(یعنی‌بادیگری ازدواج‌کنند) وخداوندازکردارشان آگاهست(۲۳۴) باکی نیست‌برای‌شما که بخواستگاری آنزنان‌برآئید یانیت ازدواج‌را دردل پنهان‌دارید بدون هیچ‌اظهارتنها خداداند که ازاین‌پس‌ازدل بزبان خواهید آوردلیکن باآنها پنهان قرار وپیمانی نگذارید مگر آنکه سخنی‌بمیزان شرع گوئید ولی عزم عقدوازدواج مکنید تازمان‌عده آنها منقضی‌شود وبدانیدکه خداوند ازنیات درونی شما آگاهست از او بترسید و بدانید که خداآمرزنده و بردبار است (۲۳۵) باکی برای شما نیست اگر طلاق دهید زنانی راکه با آنان مباشرت نکرده‌ومهری مقرر نداشته‌اید ولی آنها رابچیزی بهره‌مند سازید دارا بقدر خودونادار بقدرخویش ببهره‌ای شایسته‌او(این‌بخشش وبهره که بزنان‌دهید به‌نیکوئی‌وخوبی‌باشد) که‌سزاوارمقام‌نیکوکاران است(۲۳۶) واگرزنهارا طلاق‌دهید پیش‌ازآنکه باآنها مباشرت‌کرده باشید درصورتیکه برآنان‌مهرمقرر داشته‌اید بایستی نصف‌مهری راکه معین نموده‌اید بآنها بدهید مگر آنکه آنهاخود گذشت‌کنند یاکسیکه امر نکاح بدست اوست یعنی (پدروجد) و اگردرگذرند بتقوی‌وخدا پرستی نزدیك‌تراست وفضیلت‌هائیکه درنیکوئی بیکدیگراست فراموش مکنید وبدانید که‌خداوند بهر کارنیك وبدشما آگاهست (۲۳۷) درهر نماز بایدتوجه و مواظبت کامل داشته باشید خصوص‌نماز وسطی(بنظر اکثر مفسرین نمازصبح‌است)وباطاعت خداقیام کنید(۲۳۸) اگر شما رابیم خطری‌ازدشمن‌باشدبهرحال که‌میسراست‌پیاده‌ویاسواره نماز بجای آرید آنگاه که ایمنی یافتید(باآداب‌وشرائط) خدا را یاد کنیدزیرا اوشمارا بیاموخت آنچه راکه نمیدانستید(۲۳۹) مردانیکه بمیرند و زنانشان‌باقی‌مانندوصیت‌کنند که‌آنهارا تایکسال نفقه‌دهندوازخانه‌شوهر بیرون‌نکنندپس‌اگرزنهاخارج‌شوندشمارا گناهی‌نیست‌ازآنچه‌آنهادرباره

أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ
لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ
أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى
الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا
مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ
دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَ
اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَ
زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ
فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ

خوددر حدود شرع بگزینند (یعنی از کسب و کار حلال ویا اختیار شوهر منعشان مکنید) وخدا برهرکار تواناو بمصالح امورخلق داناست (۲۴۰) مردان که زنان راطلاق دهند بچیزی بهره مند کنند این کارسزاوار مردم پرهیزکاراست (۲۴۱) خداآیات خودرا برای شما بدین گونه روشن بیان میکند باشد که خردمند شوید (۲۴۲) آیا ندیدید آنهائی راکه ازترس مرگ ازدیار خودبیرون رفتند که هزارها تن بودندخدا فرمود بمیرید همه مردندپس (بخواهش پیغمبری ازپیغمبران) زنده کرد ایشانرا زیراخدارادرحق بندگان فضل و کرم بسیاراست لیکن بیشتر مردم سپاسگذار حق نیستند (۲۴۳) جهادکنید درراه خدا و بدانید که خدا بگفتار و کردارخلق شنواوداناست (۲۴۴) کیست که خداراوام (یعنی قرض الحسنه) دهد تاخدابراوبچندین برابر بیفزاید وخداست که میگیرد ومیدهد و بسوی اوهمه بازمیگردند (۲۴۵) ندیدی آن گروه بنی اسرائیل راکه پس از وفات موسی ازپیغمبروقت خود (یوشع یاشمعون یاشموئیل) تقاضا کردند که پادشاهی برای مابرانگیز تابسرکردگی او درراه خدا جهادکنیم پیغمبرآنها گفت اگر جهادفرض شودمبادا بجنگ قیام نکرده ونافرمانی کنید پاسخ دادند که این چگونه شودکه مابجنگ نرویم در صورتیکه دشمنان مافرزندان ما را بستم ازدیارمان بیرون کردند (البته همه جنگ خواهیم کرد) پس چون حکم جهادبرآنها مقرر گشت بجزاندکی همه روی ازجهاد گردانیدند وخدای بکردارستمگران آگاه است (۲۴۶) پیغمبرآنها گفت همانا خداوند طالوت راپپادشاهی شما برانگیخت گفتند که ازکجااورا برماشاهی رواست درصورتیکه ما بپادشاهی شایسته تر از اوئیم دیگرآنکه طالوترا مال فراوان نیست ر ول درجواب آنها گفت که اواز این روبشاهی شایسته ترخواهدبود که خداوندش برگزیده ودر دانش وتوانائی وخوش اندامی و قوت جسم اورا فزونی بخشد و خدا ملك خودرا بهر که خواهدبخشد که او بحقیقت توانگروداناست (۲۴۷) پیغمبرشان بدان گروه گفت که نشانهٔ شاهی اواین است کهمیآورد برای شما تابوتی راکه درآن سکینه خداوالواح بازمانده از خانوادهٔ موسی

و هرونست

تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا
فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ إِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
فَلَيْسَ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهٗ مِنِّيْٓ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا
مِنْهُ إِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۙ قَالُوْا لَا
طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ أَنَّهُمْ مُّلٰقُوا
اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةًۢ بِإِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ
الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾
فَهَزَمُوْهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ
اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٢﴾ تِلْكَ
الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ
دَرَجٰتٍ ۚ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَأَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۗ وَ
لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا
اقْتَتَلُوْا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿٢٥٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا أَنْفِقُوْا

وفرشتگانش بدوش برند برای شما خواهد اورد که درآن حجتی است روشن برای شما اگر اهل ایمان باشید (۲۴۸) پس هنگامیکه طالوت لشکر کشید سپاه خود را گفت همانا خدا شمارا بنهر آبی آزمایش کند هر آنکه ازآن بسیار بیاشامد نه به آئین من است وهر آنکه هیچ نیاشامد یا کفی بیش برنگیرد ازمن و هم آئین من خواهد بود پس همه سپاه آشامیدند بجز عده قلیلی ازآنها بدین سبب که معصیت حق کردند چون طالوت و سپاهش مواجه با دشمن شدند لشکر بیمناك گشته و گفتند ما را تاب مقاومت جالوت وسپاه او نخواهد بود آنانند که بلقاء رحمت خداو ثواب آخرت معتقد بودند (یعنی آن عده قلیل پاك عقیده که اطاعت کرده واز آن نهر نیاشامیدند) ثابت قدم مانده وگفتند چه بسیار شده که گروهی اندك بیاری خدا برسپاهی بسیار غالب آمده وخدا یار ومعین صابران است (۲۴۹) چون آنها درمیدان مبارزه جالوت وجنود او آمدند از خدا خواستند که بار پروردگارا بما صبر واستواری بخش و مارا ثابت قدم دار ومارا بر شکست کافران یاری فرما (۲۵۰) پس بیاری خدا کافران را شکست دادند وداود (ع) امیر آنها جالوت را بکشت وخدا یش پادشاهی وفرزانگی عطا فرمود وازآنچه میخواست بدو بیاموخت و اگر خدا برخی مردم را درمقابل بعضی دیگر برنمی انگیخت فساد روی زمین را فرا میگرفت و لیکن خدای متعال خداوند فضل و کرم بر همه اهل عالم است (۲۵۱) این آیات خداست که براستی برای تو میخوانیم وهمانا تو از جمله پیغمبران مرسل خواهی بود (۲۵۲) این پیغمبران را برخی بر بعضی برتری وفضیلت دادیم بعضی با خدا سخن گفته و بعضی رفعت مقام یافته وعیسی پسر مریم را معجزات آشکار دادیم واورا بروح القدس نیرو بخشیدیم و اگر خدا میخواست، پس از فرستادن پیغمبران و معجزات آشکار مردم (امم و ملل) با یکدیگر درمقام خصومت وخونریزی برنمی آمدند لیکن آنان برخلاف یکدیگر برخواستند که برخی ایمان آورده و بعضی کافر شدند واگر خدا میخواست باهم برسر جنگ و نزاع نبودند ولیکن خدا بمصلحتی که داند هرچه مشیتش تعلق گیرد خواهد کرد (۲۵۳) ای اهل ایمان از آنچه روزی شما کردیم انفاق کنید

مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا
تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَن ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَ
لَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ
فِي الدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن
بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ
تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ
عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ

پیش‌ازآن که‌بیایدروزی که‌نه‌کسی‌برای آسایش‌خودچیزی تواندخرید
ونه‌دوستی وشفاعتی‌بکارآید وکافران (آنروزدریابند که بروزگار)
خودبسی‌ستم کرده‌اند (۲۵۴)خدای یکتاست که جزاو خدائی نیست
زنده وپاینده استهرگز اورا کسالت خواب فراگیرد تا چه‌رسد که
بخواب رود اوست‌مالك آنچه درآسمانها وآنچه در زمین‌است کرا این
جرأت است که‌درپیشگاه اوبشفاعت برخیزد مگر بفرمان‌او، علم‌اومحیط
است بآنچه پیش‌نظرخلق‌آمده‌است وآنچه‌سپس‌خواهد آمدوخلق‌بهیچ
مرتبهٔ‌علم‌اواحاطه‌نتواند کردمگر به‌آنچه‌اوخواهد، قلمروعلمش‌ازآسمانها
وزمین فراتروتکهبانی زمین‌وآسمان براوآسان و بی‌زحمت‌است‌چه او
دانای بزرگوار و توانای‌باعظمت‌است (۲۵۵) کاردین باجبارنیست
(بلکه دین‌آنستکه بااختیارقلب باشدپس‌دین‌بااکراه دین‌نیست‌چنانکه
کفربا اکراه کفرنیست) راه‌هدایت وضلالت برهمه‌کس روشن گردید
پس‌هرکه ازراه کفروسرکشی‌برگردد وبراه‌ایمان‌وپرستش‌خداگراید
برشته محکم‌واستواری چنك زده که هرگز نخواهد گسست‌وخداوند
بهرچه‌خلق گویند وکنندشنوا ودانا است(۲۵۶)خدایار اهل‌ایمان‌است
آنانرا ازتاریکیهای جهان‌بیرون‌آورد وبعالم‌نوربردوآنان‌را که راه
کفرگزیدندیارایشان‌شیطان‌ودیورهزن‌است‌آنهارا‌ازعالم‌نوربتاریکی‌های
گمراهی در افکند این گروه اهل دوزخ و درآن مخلد خواهند بود
(۲۵۷) آیاندیدی (درتواریخ امم‌نمینگرند) که پادشاه زمان ابراهیم
دربارهٔ‌یکتائی خدابا‌ابراهیم بجدل واحتجاج برخاست چون ابراهیم
گفت خداست آنکه‌زنده‌گرداندومیراند اوگفت‌من‌نیزچنین‌توانم‌کرد
(که‌دوزنده را یکی کشت ویکی‌را آزادکرد) ابراهیم باز گفت که
خداوند خورشیدراازطرف‌مشرق برآورد تواگر توانی ازمغرب‌بیرون
آر آن نادان کافر در جواب عاجز ماند که‌خدا راهنمای ستمکاران
نخواهدبود (۲۵۸)یا بمانند آنکه (برخی‌ازمفسرین گفتندمرادعزیر
بوده) بدهکدهٔ گذرکرد که‌خراب وویران شده‌بود گفت بحیرتم که
خداچگونه بازاین‌مردگان رازنده‌خواهدکرد پس‌خداوند اورا‌صدسال
میراند سپس زنده‌اش برانگیخت و بدوفرمود که

يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۭ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَ
شَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَ
انْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ۭ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ
اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِيْ
كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ۭ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۭ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِيْ ۭ قَالَ
فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ۭ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾
مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ
سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۭ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ
لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ
مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ۭ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَاۗءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ۭ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰي شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ۭ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ

چند مدت‌درنك نمودی جواب داد یکروزیا پارهٔ از روز خداوند
فرمود نه‌چنین‌است‌بلکه‌صدسال است (که‌بخواب مرك‌افتادی) نظر در
طعام وشراب خود بنما(مفسرین گفتند طعامش‌انکور و انجیروشرابش
آب انکوریا شیربود) که‌هنوز تغییرننموده و الاغ خود را نیز بنکرتا
احوال برتومعلوم شودوماتورا حجت برای خلق قراردهیم که‌امر بعثت
راانکار نکنند و بنکردراستخوانهای آن که چکونه درهمش پیوسته‌و
گوشت‌برآن پوشانیم چون‌اینکار براوروشن وآشکار گردید گفت‌همانا
اکنون بحقیقت ویقین‌می‌دانم که‌خداوند بر هرچیزتواناست (۲۵۹)
وچون گفت ابراهیم بارپروردگارا بمن‌بنما که چکونه‌مردگان‌رازنده
خواهی کرد خداوندفرمود باورنداری گفت آری‌باوردارم لیکن‌خواهم
تابمشاهده آن‌دلم آرام‌گیرد خداوندفرمود چهار مرغ بکیر و گوشت
آنهابهم درآمیز نزدخودآنکاه‌هرقسمتی بر سرکوهی بگذار سپس‌آن
مرغان‌رابخوان تاسوی‌تو شتابان پرواز کنند و آنکاه بدانکه همانا
خداوند برهمه‌چیز تواناوبحقایق‌امورعالم‌داناست (۲۶۰)مثل‌آنانکه
مالشان‌رادرراه‌خدا انفاق کنند بمانند دانه‌ایستکه ازیکدانه هفت‌خوشه
بروید درهرخوشهٔ‌صددانه‌باشد(که‌یکدانه‌هفتصدشود)وخداازاین‌مقدار
نیز برهرکه خواهد بیفزاید چه‌خدا رارحمت‌بی‌منتها است وبهمه‌چیز
احاطهٔ کامل‌دارد(۲۶۱) آنان که‌مالشان‌را درراه خدا انفاق کنندو
درپی‌انفاق(بمستحقان) منتی‌نگذارده و آزاری نکنند آنها را پاداش
نیکو نزدخداخواهدبودوازهیچ‌پیش‌آمدی‌بیمناك نباشند وهرگز(دردنیا
وعقبی) اندوهناك نخواهندبود (۲۶۲) بزبان‌خوش‌وطلب آمرزش‌فقیر
سائل‌را ردکردن بهتراست تاآنکه صدقه دهند و ازپی‌آن آزار کنند
خداوند از(اطاعت‌وصدقه) خلق‌بی‌نیازوبر(عصیان وبخل) آنان‌بردبار
است(۲۶۳) ای‌اهل‌ایمان‌صدقات‌خودرا بسبب‌منت‌وآزارتباه‌نسازیدمانند
آنکس که‌مال‌خودرا ازروی‌ریا انفاق کند(تاخودنمائی‌وجلب‌توجه‌مردم
بخود کند) وایمان بخداوروزقیامت نیاورده مثل چنین‌مردریاکاربدان
ماندکه دانه‌را بروی سنك سخت‌ریزد و تندباران‌غبار آن نیزبشوید
که‌نتوانند هیچ‌ازاوحاصلی‌بدست آرندوخداگروه کافران‌راراه‌سعادت
ننماید(۲۶۴) ومثل‌آنانکه مالشان‌را درراه خشنودی خدا انفاق کنند

أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ
بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَ
اللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي
الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَ
مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ
مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ
تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا

وبا کمال اطمینان خاطر دل بلطف خدا شاد دارند مثل دانه‌ایست که‌در زمین شایسته بریزند بر آن باران زیادی بموقع بیارد و ثمره وحاصلی دو چندان که منتظرند دهد واگر باران بسیار نیاید اندك اندك بارد تا باز بثمره رسد وخداوند بکار نیکان بصیر وآگاهست (۲۶۵) آیا میخواهید که یکی از شما را باغی باشد از درخت خرما وانگور زیر آن درختان جویهای روان ودر آن هر گونه میوه موجود باشد ناگاه ضعف وپیری بدو فرارسد (که هیچکار نتواند کرد) واورا فرزندان خرد وناتوان باشد ودر باغ او بادی آتش بار افتد همه را بسوزاند (حال کسیکه انفاق بریا ویا بمنت واذیت کند بدین ماند) خداوند آیات خودرا برای شما روشن بیان کند باشد که در مآل کارها وحقیقت احوال فکر کنید (۲۶۶) ای اهل ایمان انفاق کنید از بهترین آنچه اندوخته اید (بکسب وتجارت) واز آنچه برای شما از زمین میرویانیم وبدها را برای انفاق معین نکنید درصورتیکه شما خود نستانید مگر آنکه از بدی آن شما خود چشم پوشی کنید و بدانید که خدا بی نیاز بذات وستوده صفات است (۲۶۷) شیطان بوعدهٔ فقر وترس بی چیزی شما را بکارهای زشت وبخیلی وادار کند و خداوند (برای رغبت بخیر واحسان) بشما وعده آمرزش واحسان دهد وخدارا رحمت بی منتهاست و بهمهٔ امور جهان داناست (۲۶۸) خدا فیض حکمت ودانش را بهر که خواهد عطا کند وهر که را بحکمت ودانش رساند درباره او مرحمت بسیار فرموده واین حقیقت را جز خردمندان عالم متذکر نشوند (۲۶۹) هرچه انفاق کنید یا به نذر صدقه دهید همانا خداوند میداند (ولی اگر در حق مسکینان ستم کنید) ستمکاران را در دوجهان یار ومعینی نخواهد بود (۲۷۰) اگر بمستحقان انفاق صدقات آشکارا کنید کاری نیکوست ولی اگر در پنهانی بفقیران (آبرومند) رسانید نیکوتر است وخدا بپاداش آن گناهان شما مستور دارد وخدا از آشکار ونهان شما آگاه است (۲۷۱) ای رسول بر تو دعوت خلق است) نه هدایت خلق لیکن خدا هر که را خواهد هدایت کند وشما هر انفاق واحسان کنید در بارهٔ خویش کرده اید ونبایست انفاق کنند جز در راه رضای خدا

مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۲۷۲﴾ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
ضَرْبًا فِى الْاَرْضِ ۫ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ
بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْئَلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۷۳﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّ
عَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۴﴾ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ
وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى
فَلَهٗ مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷۵﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا
يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿۲۷۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ
لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۷﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ
مِنَ الرِّبٰوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۲۷۸﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ
مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَ
لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۲۷۹﴾ وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ وَاَنْ

و هر نیکی کنید از خداوند پاداش تمام بشما میرسد وهرگز بشماستم نخواهد رسید(۲۷۲) صدقات مخصوص فقیرانی استکه درراه خدا ناتوان وبیچاره اند وتوانائی آن که کاری پیش گیرند ندارند و از فرط عفاف چنانند که هر کس ازحال آنها آگاه نیست پندارد غنی و بی نیازند شما باید بفقر آن ها ازسیمایشان پی برید که از عزت نفس هرگز آنها چیزی از کس سئوال نکنند وهرچه انفاق کنید خدا بر آن آگاهست(وبشما دردوعالم پاداش میدهد) کسانیکه مال خودرا انفاق کنند درشب وروز نهان وآشکار آنان راپاداش نیکو پروردگارشان خواهد بودهرگز ازحادثه آینده بیمناك وازامور گذشته اندوهگین نخواهد گشت (این آیه درباره علی (ع) نازلشد که چهار درهم داشت یکی رادرروز یکی رادرشب یکی راآشکار یکی راپنهان به فقیران عطا فرمود)(۲۷۴) آن کسانی که ربا خورند (ازقبرها درقیامت) برنخیزند جز بمانند آن که بوسوسه وفریب شیطان مخبط ودیوانه شده و آنان کـه بدین سبب دراین عمل زشت (رباخوردن) افتند که گویند هیچ فرق میان معامله تجارت وربا نیست حال آنکه خداوند تجارت راحلال کرده وربا راحرام هر کس پس ازآنکه پندواندرز کتاب خدا بدورسید ازاین عمل (ربا خوردن) دست کشد خدا ازگذشته اودرگذرد وعاقبت کار او بـا خدای مهربان باشدو کسانیکه ازاین کار دست نکشند آنان اهل جهنم اند ودرآن جاوید معذب خواهند بود(۲۷۵) خداوند سود ربـارا نا بود گرداند و صدقات را افزونی بخشد و خدا دوست ندارد مردم سخت بی ایمان گنه پیشه را (که رباخوارو حریص وبخیلند)(۲۷۶) همانا آنان که اهل ایمان ونیکوکارند ونماز بپا دارندوزکوت بدهند آنان را نزد پروردگار پاداش نیکوخواهد بود وهرگزترس ازآینده و اندوه از گذشته نخواهندداشت(۲۷۷) ای کسانیکه ایمان آورده اید ازخدا بترسید وزیادی ربامگیرید اگر براستی اهل ایمانید(۲۷۸) پس اگر ترك ربا نکردید آگاه باشید که بجنك خداورسول او برخاسته اید و اگر ازاینکار پشیمان گشتید اصل مال شما برای شماست بکسی ستمی نکرده ایدو ستمی نکشیده اید(۲۷۹) اگر ازکسی که طلب کار هستید تنگدست شود بدو مهلت دهید تاتوانگر گردد

تصدقوا خير لكم إن كنتم تعلمون ﴿٢٨٠﴾ واتقوا يوما ترجعون
فيه إلى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ﴿٢٨١﴾ يا
أيها الذين آمنوا إذا تداينتم بدين إلى أجل مسمى فاكتبوه و
ليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب أن يكتب كما
علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله ربه
ولا يبخس منه شيئا فإن كان الذي عليه الحق سفيها أو
ضعيفا أو لا يستطيع أن يمل هو فليملل وليه بالعدل و
استشهدوا شهيدين من رجالكم فإن لم يكونا رجلين فرجل
وامرأتان ممن ترضون من الشهداء أن تضل إحداهما فتذكر
إحداهما الأخرى ولا يأب الشهداء إذا ما دعوا ولا تسأموا
أن تكتبوه صغيرا أو كبيرا إلى أجله ذلكم أقسط عند الله و
أقوم للشهادة وأدنى ألا ترتابوا إلا أن تكون تجارة حاضرة
تديرونها بينكم فليس عليكم جناح ألا تكتبوها وأشهدوا
إذا تبايعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد وإن تفعلوا فإنه
فسوق بكم واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم ﴿٢٨٢﴾
وإن كنتم على سفر ولم تجدوا كاتبا فرهان مقبوضة فإن
أمن بعضكم بعضا فليؤد الذي اؤتمن أمانته وليتق الله ربه

واگر درهنگام تنگدستی برسم صدقه ببخشید که عوض در آخرت یابید برای شما بهتراست اگربمصلحت خود دانا باشید(۲۸۰) بترسیدازآن روزی که درآن روزبازگشت بسوی خدا نمائید پس هرکس کاملاپاداش عمل خویش بیابدوبهیچکس ستمی نکنند (۲۸۱) ای اهل ایمان چون بقرض ونسیه معامله کنید تا زمانی معین سند و نوشته در میان باشد و بایست نویسنده درست کاری معاملهٔمیان شما رابنویسد و از نوشتن ابا نکند که خدای بوی نوشتن آموخته پس باید بنویسدومدیون امضاء کند واز خدا بترسد ازآنچه مقررشده چیزی نکاهد (ونیفزاید) و اگرمدیون سفیه ویا صغیراست وصلاحیت امضاندارد ولی او بعدل ودرستی امضا کند یانتواند اقرار کنددوتن ازمردان گواه آرید واگردومرد نیابید یک تن مردودوزن هرکه راطرفین راضی شوند گواه گیرند که اگریک نفرآنها فراموش کند دیگری رادرخاطر باشد وهرگاه شهودرا (بمجلس ویا بمحکمه بخوانند) امتناع ازرفتن نکند ودرنوشتن آن تاریخ معین مسامحه نکنید چه معامله کوچک وچه بزرگ باشداین درست تراست نزدخداومحکمتر برای شهادت ونزدیک تر باین که شک وریبی درمعامله پیش نیاید که موجب نزاع شود مگرآنکه معامله نقدحاضرباشد که دست بدست میان شما برود در این صورت باکی نیست که ننویسید وهرگاه معامله کنیددر آن گواه گیرید ونبایست بنویسنده گواه (در حال وکارشان) ضرری رسد(وبی اجر مانند اگرچنین کنیدنافرمانی کرده ایدازخدا بترسید) نافرمانی حکم او نکنید خداوند بشما تعلیم مصالح امور کند وخدا بهمه چیزداناست (۲۸۲) و اگر درسفر باشید ونویسنده(برای سند قرض ومعامله نسیه)نیابید برای وثیقه دین گروی گرفته شودواگربرخی برخی را امین داندبآن کس که امین شناخته امانت بسپارد (پس باید اداکند آن امین آنچه که به امانت گرفته است ازدیگری) وازخدا بترسید

وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ
تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ آمَنَ الرَّسُولُ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَ
أَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَ
اعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَا آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ

وبامانت خیانت نکنید و کتمان شهادت ننمائید که هر کس کتمان شهادت کند البته بدل گناهکار است و خدا از همه کار (پیدا و نهان) شما آگاه است (۲۸۳) آنچه در آسمانها و زمین است همه ملک خداست و اگر آنچه (از اغراض خیر و شر) در دل دارید آشکار و یا پنهان کنید همه را خدا در محاسبهٔ شما بیاورد آنگاه هر که را خواهد ببخشد و هر که را خواهد عذاب کند و خداوند بر هر چیز تواناست (۲۸۴) رسول بآنچه خدا براو نازل کرد ایمان آورده و مؤمنان نیز همه بخدا و فرشتگان خدا و کتب و پیغمبران خدا ایمان آوردند و (گفتند) ما میان هیچیک از پیغمبران خدا فرق نگذاریم و همه یکزبان و یکدل (در قول و عمل) فرمان خدا را شنیده و اطاعت کردیم پروردگارا ما آمرزش تو را میخواهیم و میدانیم که باز گشت همه بسوی تو است (۲۸۵) خدا هیچکس را تکلیف نکند مگر بقدر توانائی او (و روز جزا) نیکی‌های هر شخص بسود خود او و بدیهایش نیز بزیان خود اوست بار پروردگارا ما را بر آنچه بفراموشی یا بخطا کرده‌ایم مواخذه مکن بار پروردگارا تکلیف گران و طاقت فرسا چنانکه بر پیشینیان نهادی بر ما مگزار بار پروردگارا بار تکلیفی فوق طاقت ما را بدوش منه و بیامرز و ببخش گناه ما را و بر ما رحمت فرما تنها سلطان ما و یار و یاور ما توئی ما را بر (مغلوب کردن) گروه کافران یاری فرما (۲۸۶)

سورهٔ آل‌عمران درمدینه نازل‌شده و مشتمل بر دویست آیه می‌باشد

(بنام خدای بخشنده مهربان)

(الم) از حروف مقطعه اسرار قرآنست و هر کس بآن اطلاع ندارد (۱) خدای جهان نیست جز آنکه زنده و پاینده ابدی است (۲) آن خدائی که قرآن بسوی تو براستی فرستاد که دلیل راستی کتب آسمانی پیش از او باشد و پیش از قرآن کتاب توریة و انجیل را فرستاد (۳) برای هدایت مردم و کتاب کامل جدا کننده میان حق و باطل (قرآن) را فرستاده اما آنانکه بآیات خدا باتمام حجت این کتب آسمانی باز کافر شدند بر آنها عذاب سخت است و خدا قوی و تواناست و انتقام ستمکاران با اوست (۴) ما نا چیزی در آسمان و زمین

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا
لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ
آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا
فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ
الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَ
الْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ

ازخدا پنهان‌نیست(۵) خداست آنکه مینگارد صورت شما را در رحم مادران هرگونه اراده‌کند (زشت وزیبا نر وماده) خدائی‌جز آن‌ذات یکتا نیست که بهرکارخواهدتواناوبهمه‌چیزداناست(۶) اوست خدائیکه قرآنرا بتوفرستادکه برخی‌ازآن‌کتاب‌آیات محکم‌است که احتمال و اشتباهی‌دراوراه‌نیابدکه‌آنهااصل‌ومرجع‌سایرآیات‌ کتاب‌خداخواهدبود وبرخی‌دیگرآیاتی‌متشابه‌است که‌بسهولت‌درک‌معنی‌وفهم‌مقصوداز اونشود تا آنکه گروهی که دردلهاشان‌میل‌بباطل است از پی متشابه رفته تـا بتاویل‌کردن‌آن در این‌راه شبهه وفتنه گری پدید آرند در صورتیکه تاویل‌آن‌کسی جزخداندانندواهل‌دانش گویند مابهمه‌آن‌کتاب گرویدیم که همه محکم ومتشابه‌قرآن‌ازجانب پروردگار ماآمده و باین دانش پی نبرند بجزخردمندان (۷) بارپروردگارامارا بباطل میل‌مده‌پس‌از آنکه بحق هدایت‌فرمودی وبمااز لطف خویش‌رحمتی‌عطافرماکه همانا توئی بخشندهٔ بی‌عوض ومنت(۸) بارپروردگارا محققا توهمه‌خلق را جمع‌آوری درروزی(یعنی روز قیامت که به‌خلق وعده دادی) که هیچ شبهه درآن‌نیست وهرگزخدا نقض‌وعدهٔ‌خویش‌نخواهدکرد (۹)کافران را هرگزمال‌وفرزندانشان ازعذاب خدا نرهانند وآنان‌خودبرافروزندهٔ آتش جهنمند (۱۰)این گروه‌هم بمانند سیرت زشت فرعونیان‌و خوی بدپیشینیان‌آیات‌خدا راتکذیب‌کردندکه خداآنها را بکیفرگناهانشان مجازات‌کرد وخدا بدکاران هرامت راسخت بکیفر رساند(۱۱)بگو ای‌پیغمبر(ص) به‌آنانکه‌کافرشدند که بزودی‌مغلوب‌شویدوبجهنم محشور گردید که بسیاربدجایگاهی‌است(۱۲) نشانه وآیتی ازلطف‌خدا با شما مؤمنان‌این‌استکه‌چون‌دوگروه (مؤمن وکافر) با یکدیگرروبروشدند گروه مؤمن‌راکه درراه خداجهاد می‌کنندگروه‌کافر دو برابر بچشم خود نگرند (بدین‌جهت‌کفار از اهل ایمان ترسان وگریزان‌شوند)و خداوند توانائی ویاری دهد بهرکه خواهد والبته بدین‌آیت‌الهی اهل بصیرت اعتبار جویند (۱۳)مردم (ظاهربین دنیا پرست‌کوته‌نظررا) آرایش حب شهوات‌نفسانی‌که عبارت‌ازمیل بزنهاوفرزندان‌وهمیانهای زر و سیم واسبهای بانشان نیکو و چهار پایان

وَالْحَرْثِ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ
اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ
اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ
لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ فَاِنْ
اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا
مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ

ومزارع است جلوه گرشده لیکن اینها همه‌متاع زندگانی فانی دنیوی است‌ونزد خداست همان منزل بازگشت نیکو (که بهشت لقای الهی و نعمت باقی ابدی‌است) (۱۴) ای پیغمبر میخواهید شمارا آگاه گردانم بهتر از اینها که‌محبوب شما مردم دنیا است برآنانکه تقوی پیشه کنند نزدخدا باغهای بهشتی است که برزیردرختان آن نهرهاجاریست‌ودرآن جاوید متنعم هستندوزنان پاکیزه وآراسته‌ای‌و(ازهمه‌خوشتر)خوشنودی خداوخداوند بحال بندگان بیناست (۱۵) آنانکه بدرگاه‌عزالهی‌عرضه دارند پروردگارا بکرم خودگناهان ما ببخش‌ومارااز عذاب آتش‌جهنم نگاهدار (۱۶) آنان صابران و راستگویان و فرمان برداران و اتفاق کنندگان واستغفارکنندگان‌درسحرگاهانند (۱۷) خدا به‌یکتائی خود گواهی‌دهدکه جزذات اقدس اوخدائی نیست‌وفرشتگان‌ودانشمندان‌نیز به‌یکتائی‌او گواهند اونگهبان عدل‌ودرستی است نیست‌خدائی جزاوکه برکارعالم توانا وبهرچیزداناست (۱۸) همانا دین پسندیده نزد خدا آئین‌اسلام است واهل کتاب درآن راه مخالفت نه پیمودند مگرپس از آن که بحقانیت‌آن‌آگاه شدندواین خلاف را از راه رشك و حسد در میان‌آوردندوهر کس به‌آیات خداوندکافرشود بترسدکه‌محاسبه خدازود خواهد بود (۱۹) پس اگر برای مخالفت بادین حق به باطل احتجاج کنند بگومن خود وپیروانم‌راتسلیم‌امرخدانموده‌ام وبگو با اهل کتاب وبا امیان (آنها که دارای علم کتاب‌آسمانی نیستند) آیاچون‌حق‌پدیدار شود ایمان‌آرید اگرایمان‌آرندهدایت‌یافته‌اندواگرازحق‌روی گردانند برتو چیزی جزتبلیغ دین خداواتمام‌حجت برآنها نیست‌وخداوندبحال بندگان بیناست (۲۰) همانا کسانی‌که به‌آیات خداکافرشوند وانبیا را بی‌جرم وبناحق بکشند وباآن مردمیکه خلق را بعدل‌ودرستی‌خوانند نیزدشمن شده وبقتل رسانند ای پیغمبرآنها را بعذاب سخت دردناك بشارت‌ده (۲۱) آنها هستندکه اعمالشان در دنیا وآخرت تباه وضایع گردیده وهیچکس برای نجات ازعذاب‌یاری‌آنها نخواهدکرد (۲۲) آیا ننگریدکه چون‌آنها را(یعنی علماء یهود) که بهرة ازکتاب‌یافته‌اند دعوت‌شوندتاکتاب‌خدا برآنها حکم‌کندگروهی ازآنان (بغروروریاست باطل‌ودوروزه‌دنیا)ازحکم حق‌روی گردانند

مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَّعْدُودٰتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا
جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَ
تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ
الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ
تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰىةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾
قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا
وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ
﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ

وازآن دوری گزینند (۲۴) بدین سبب(مطیع حکم خدانشوند) که (بخیال باطل خود) گویند که مارا هرگز درآتش جز اندك زمانی (هفت‌روزیا چهل روزکه زمان گوساله پرستی آنها است) عذاب نکنندواین سخنان باطل آنها را دردین‌مغرور گردانیده که بدروغ برخود بسته‌ا (۲۶) پس چگونه خواهد بود حال آنهاهنگامیکه جمع آوریم آنان‌را درروزی که هیچ شك وریبی‌در آن‌روز نیست که‌روزقیامت‌است‌وداده شود بهرکسی آنچه اندوخته است برای خود وهیچ یك ازمردم ستم کرده نمی‌شوندو جزای عملشان بی‌کم‌وکاست داده خواهد شد (۲۵) بگوای پیغمبر(ص) بارخدایا ای پادشاه ملك هستی توهرکه را خواهی عزت‌ملك وسلطنت بخشی وازهرکه خواهی بگیری وبهرکه خواهی عزت واقتداربخشی‌و هرکه را خواهی خوارگردانی هرخیرونیکوئی بدست تواست وتنهاتو برهر چیز توانائی (۲۶) شب‌را در روزنهان‌سازی‌وروز را درشب‌ناپدید گردانی وبیرون می‌آوری زنده را ازمرده مثل انسان ازمنی و بیرون می‌آوری‌مرده را از زنده مثل تخم را از مرغ و روزی میدهی‌هرکه را خواهی بدون حساب (۲۷) نباید اهل ایمان مؤمنان را واگذاشته کافران‌را دوست گزینندوهرکه چنین کند رابطه اوباخدا مقطوع است مگربرای درحذر بودن‌ازشرآنها وخدا شمارا ازعقاب خود می‌ترساند و(بدانیدکه) بازگشت‌همه بسوی خدا خواهد بود (۲۸) بگوای‌پیغمبر (ص) هرچه را دردل پنهان داشته ویاآشکارکنید خدا بهمه‌آگاه استو بهرچه درآسمانهاوزمین‌است داناست‌وبرهمه‌چیز تواناست (۲۹) روزیکه هر شخصی‌هرکارنیکوکرده‌همه را درپیش روی‌خود حاضر بیندوآنچه بدکرده آرزوکند که ای‌کاش میان اووکار بدش‌بمسافتی دورجدائی‌بود وخداوند شما را ازعقاب خود می‌ترساندکه او در حق بندگان بسی مهربانست (۳۰) بگوای پیغمبر(ص) اگر خدا رادوست می‌داریدمرا پیروی‌کنیدکه خداشما را دوست دارد وگناه شما ببخشدکه خداوند آمرزنده ومهربانست (۳۱) بگوفرمان‌خداورسول را اطاعت‌کنیدواگر ازآنان روی‌گردانید(وکافرشوید) همانا خداکافران راهرگز دوست نخواهد داشت (۳۲) بحقیقت خدا برگزید آدم و نوح و خانوادهٔ

إبراهيم وآل عمران على العالمين ﴿٣٣﴾ ذرية بعضها من بعض والله
سميع عليم ﴿٣٤﴾ إذ قالت امرأت عمران رب إني نذرت لك ما في
بطني محررا فتقبل مني إنك أنت السميع العليم ﴿٣٥﴾ فلما وضعتها
قالت رب إني وضعتها أنثى والله أعلم بما وضعت وليس
الذكر كالأنثى وإني سميتها مريم وإني أعيذها بك وذريتها
من الشيطان الرجيم ﴿٣٦﴾ فتقبلها ربها بقبول حسن وأنبتها نباتا
حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد عندها
رزقا قال يا مريم أنى لك هذا قالت هو من عند الله إن الله
يرزق من يشاء بغير حساب ﴿٣٧﴾ هنالك دعا زكريا ربه قال رب
هب لي من لدنك ذرية طيبة إنك سميع الدعاء ﴿٣٨﴾ فنادته
الملائكة وهو قائم يصلي في المحراب أن الله يبشرك بيحيى مصدقا
بكلمة من الله وسيدا وحصورا ونبيا من الصالحين ﴿٣٩﴾ قال
رب أنى يكون لي غلام وقد بلغني الكبر وامرأتي عاقر قال
كذلك الله يفعل ما يشاء ﴿٤٠﴾ قال رب اجعل لي آية قال آيتك
ألا تكلم الناس ثلاثة أيام إلا رمزا واذكر ربك كثيرا وسبح
بالعشي والإبكار ﴿٤١﴾ وإذ قالت الملائكة يا مريم إن الله اصطفاك
وطهرك واصطفاك على نساء العالمين ﴿٤٢﴾ يا مريم اقنتي لربك

ابراهیم‌وخاندانوادهٔ عمران‌را برجهانیان(۳۳) فرزندانی‌هستندبرخی‌از
نسل‌برخی دیگروخدا باقوال واحوال‌همه شنواوداناست(۳۴) یادکن
آنگاه کەزن‌عمران گفت پروردگارامن‌عهد کردم‌فرزندی که‌دررحم‌دارم
ازفرزندی خود درراه خدمت‌توآزادگردانم این عهد من‌بپذیرکه تو
دعای بندگان‌بشنوی‌وباحوال‌واسرار خلایق‌آگاهی(۳۵) چون‌اولادبزاد
ازروی‌حسرت‌عرض‌کرد پروردگارافرزندی که‌زاده‌ام دختراست‌وایزدا
توبرآن‌داناتری(که چرا مرا فرزندذکور نبخشیدی)وپسرودختر(در
کارخدمت‌حرم)برابرنخواهد بودومن‌اورا مریم نام‌نهادم‌واوفرزندانش
را ازشرشیطان رانده شده درپناه توآورد(۳۶) پس خداوند اورابه
نیکوئی‌پذیرفت(که ازمقبولان درگاهش‌نمود)واورا بتربیتی‌نیکوپرورش
دادوزکریارا برای‌کفالت‌ونگهبانی اوبرگماشت‌وهر وقت‌زکریابصومعه
عبادت مریم‌میآمدروزی‌شگفت‌آوری‌مییافت‌میگفت که ایمریم این‌روزی
ازکجا برای‌تو می‌رسد پاسخ میداد که این ازجانب‌خداست که‌همانا بهر
که‌خواهدروزی بی‌حساب دهد(۳۷) درآن هنگام که‌زکریا کرامت‌مریم
مشاهدنمود عرضکرد باپروردگارا مرا بلطف‌خویش‌فرزندانی‌پاکسرشت
عطافرما که همانا توئی مستجاب‌کنندهٔ دعا(۳۸) پس‌زکریارا فرشتگان
نداکردندهنگامیکه‌در محراب عبادت بنماز ایستاده که همانا خداوند
تورا بولادت یحیی بشارت میدهد درحالتی که‌اوبنبوت عیسی کلمه‌خدا
گواهی دهد واو خوددر راه‌خدا پیشواوپارساوپیغمبری ازشایستگانست
(۳۹) زکریا عرض‌کردپروردگاراچگونه مرا پسری‌تواند بوددرحالتی
که‌مرا سن‌پیری فرا رسیده‌واهل من نیز عجوزی نازا باشد گفت چنین
است‌کارخدا(هرگز نیازمند باسباب نیست) هر چه بخواهد میکند (بی
آن که بشرایط واسباب نیازمند باسباب نیست) هرچه بخواهد میکند
(بی‌آن‌که بشرایط واسباب نیازمند باشد)(۴۰) عرضکرد پروردگارا
برای من بشکرانهٔ این نعمت‌آیت وعبادتی مقررفرما فرمود توراآیت
این باشدکه تاسه روز بامردم سخن جزبرمزنگوئی وپیوسته بیادخدا
باش واو را شبانگاه وصبحگاه‌تسبیح گوی(۴۱) وچون‌فرشتگان گفتند
ای‌مریم‌خداوند تورا برگزید وپاکیزه گردانید و برتری بخشید بر
زنان جهانیان(۴۲) ایمریم‌فرمان بردارخدا باش

وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَ
مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ
كَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ
وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا
بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ
وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۖ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

و نماز را بااهل طاعت بجای آر(۴۳) این‌از اخبار غیب است که وحی میکنیم مابسوی توای پیغمبر حاضر نبودی وقتیکه می‌انداختند قلمهای قرعهٔ خود را میان جوی‌آب که تاقرعه بنام‌کدام یك شود برای‌کفالت مریم ونبودی نزد ایشان‌وقتی‌که بایکدیگر درباب‌کفالت مریم نزاع میکردند (۴۴) چون فرشتگان مریم راگفتندکه خدا ترا بکلمهٔ‌که نامش مسیح(عیسی) پسرمریم است بشارت می‌دهد که اودردنیاوآخرت آبرومندوازمقربان‌درگاه‌خداست(۴۵) وبا خلق در گهواره‌سخن گوید بدانگونه که‌دربزرگی واوازجملهٔ‌نیکویان جهان است(۴۶) مریم‌عرض کردپروردگارامرا چگونه فرزندی تواند بودوحال‌آن‌که بامن‌مردی نزدیك نشده‌گفت چنین است‌کار خدا بی‌نیاز ازهرگونه سببی است هر چه بخواهد بدون اسباب می‌آفریند چون مشیت اوبخلقت چیزی‌قرار گیرد بمحض اینکه‌گویدموجود باش‌همان‌دم موجود شود(۴۷)وخداوند بعیسی تعلیم‌کتاب‌وحکمت‌کندوتوریةوانجیل‌آموزد(۴۸)واورا بەرسالت بسوی‌بنی‌اسرائیل‌فرستد که‌به‌آنان گویدمن‌ازطرف‌خدا معجزی‌آورده‌ام وآن‌معجزه این است‌که ازگل مجسمه‌مرغی ساخته‌وبرآن نفس قدسی بدمم تابامر خدا مرغی‌گردد وکورمادر زادومبتلای به پیسی‌را(کەمهر طبیب ازعلاج‌آن عاجز است) بامرخدا شفا دهم و مردگانرابامر خدا زنده کنم وبشما ازغیب‌خبردهم که درخانه‌هاتان چەمی‌خورید وچەذخیره می‌کنید این‌معجزات برای شماحجت ونشانه حقانیت من‌است‌اگراهل ایمان هستید (۴۹)آمده‌ام من‌درحالتیکه تصدیق‌میکنم‌توراتی‌راکه‌پیش ازمن بشماآمده‌ودرزمان من هست وآمده‌ام برای اینکه حلال‌کنم از برای شما بعضی ازآن چیزهائیکه پیش ازمن‌حرام شده بود برشماواز طرف خداوند برای‌شما معجزه‌ونشانه (نبوت)آوردم که ازخدا بترسید ومرا اطاعت‌کنید (۵۰)مانا خدا پروردگارمن وشماست اورابپرستید کەهمین خداپرستی است راه‌راست (۵۱)پس چون‌عیسی بیقین دریافت که قوم ایمان نخواهندآورد‌گفت‌کیست‌که بامن دین‌خدارایاری‌کند حواریون (خواص‌شاگردان‌عیسی) گفتند مایاری‌کنندگان دین خدائیم وایمان بخداآورده‌ایم گواهی‌ده کەما تسلیم فرمان اوئیم (۵۲)

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٣﴾
وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ
مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ
الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ
فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؗ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَاَمَّا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ
مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾
اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْ
بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَ
نِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۫ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ
عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦١﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا
اللّٰهُ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ ۢ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا

پرور گارامابکتابی که فرستادی ایمان آورده‌وازرسول تو پیروی کردیم نام مارا درصحیفه‌اهل یقین ثبت‌فرما(۵۳) یهود باخدامکر کردندوخدا هم درمقابل باآنهامکر کرد وازهمه‌کس‌خدا بهتر مکرتواند کرد(۵۴) بیادآروقتیکه خداوند فرمودای عیسی‌همانامن روح تورا قبض نموده‌و برآسمان (قرب‌خود) بالابرم‌وتوراپاک‌ومنزه ازمعاشرت وآلایش‌کافران گردانم وپیروان‌توراب‌رکافران‌تاروز قیامت برتری‌دهم‌پس آنگاه بازگشت شما بسوی من‌خواهد بود که‌بحق‌حکم کنم‌درآنچه که برسرآن‌بایکدیگر بخلاف ونزاع برمیخواستید (۵۵) پس گروهیکه‌کافر شدند بعذابی‌سخت دردنیاوآخرت معذب‌گردانم (وبرای نجاتشان) هیچکس به‌آنهامددو یاری‌نخواهد کرد (۵۶) اماآنان که ایمان‌آورده‌و نیکوکارشدندخدااجر تمام بآنها عطاکند وخداهرگز ستمکاران را دوست نمیدارد (۵۷) این سخنان که برتو میخوانیم ازآیات الهی وذکر حکمت‌های‌خدای حکیم است (۵۸) همانا مثل خلقت عیسی (درخارق‌العاده بودن) از جانب‌خدا مانند خلقت‌آدم‌ابوالبشراست که‌خدااورا‌ازخاک‌بساخت‌سپس بدان خاک گفت بشری‌بحد کمال‌باش‌چنان‌گشت (۵۹) سخن‌حق همانست که‌ازجانب خدا بتورسید مباداهیچگاه درآن‌شک‌وریب کنی (۶۰) پس‌هرکس‌باتودر مقام‌مجادله برآید درباره‌عیسی بعدازآن که‌بوحی‌خداباحوال‌اوآگاهی یافتی بااوبگو بیائید ما وشما بافرزندان وزنان‌خود بمباهله برخیزیم ودردعاوالتجاء بدرگاه خدا اصرار کنیم تا دروغگووکافران را بلعن‌و عذاب خداگرفتارسازیم (این‌آیه درمباهلهٔ‌بانصارای نجران آمد چون پیغمبر بامرخداباعلی(ع) وفاطمه وحسنین (ع) برای نفرین بیرون آمدندهنوز لب‌نگشوده‌آثار غضب خدا ظاهرشدنصاری‌ترسیدند وجزیه قبول کردند) (۶۱) این داستان بحقیقت سخن حق استوجزآن‌خدای یکتا خدائی‌نیست وخداست که‌برهمه‌کار تواناوبهمه حقایق‌داناست (۶۲) اگرروی‌ازحق بگردانندبترسند که خداازکردار مفسدان‌آگاهست (۶۳) ای اهل‌کتاب بیائید ازآن‌کلمهٔ حق‌که میان ما و شما یکسان است پیروی‌کنیم (وآن‌کلمه این است) که بجزخدای یکتارانپرستیم‌وچیزی را باوشریک‌قرار ندهیم وبرخی برخی‌را بجای خدا بر بوبیت تعظیم نکنیم (یعنی‌رؤسای مذهب رابرتبه پرستش‌و اختصاصات الهیت‌نرسانیم) پس اگر ازحق روی‌گردانند بگوئید شماگوا باشیدکه ما

مسلمون ﴿٦٤﴾ يا أهل الكتاب لم تحاجون في إبراهيم وما أنزلت
التوراة والإنجيل إلا من بعده أفلا تعقلون ﴿٦٥﴾ ها أنتم هؤلاء حاججتم
فيما لكم به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم به علم والله يعلم وأنتم
لا تعلمون ﴿٦٦﴾ ما كان إبراهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان
حنيفا مسلما وما كان من المشركين ﴿٦٧﴾ إن أولى الناس بإبراهيم
للذين اتبعوه وهذا النبي والذين آمنوا والله ولي المؤمنين
﴿٦٨﴾ ودت طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون
إلا أنفسهم وما يشعرون ﴿٦٩﴾ يا أهل الكتاب لم تكفرون بآيات
الله وأنتم تشهدون ﴿٧٠﴾ يا أهل الكتاب لم تلبسون الحق بالباطل
وتكتمون الحق وأنتم تعلمون ﴿٧١﴾ وقالت طائفة من أهل الكتاب
آمنوا بالذي أنزل على الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره
لعلهم يرجعون ﴿٧٢﴾ ولا تؤمنوا إلا لمن تبع دينكم قل إن الهدى
هدى الله أن يؤتى أحد مثل ما أوتيتم أو يحاجوكم عند ربكم
قل إن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ﴿٧٣﴾
يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ﴿٧٤﴾ ومن أهل
الكتاب من إن تأمنه بقنطار يؤده إليك ومنهم من إن تأمنه
بدينار لا يؤده إليك إلا ما دمت عليه قائما ذلك بأنهم

تسليم فرمان خداونديم (۶۴) ای اهل کتاب چرا درآئین ابراهیم بایك دیگر مجادله میکنید که هریك بخود نسبت میدهید او را و حال اینکه فرستاده نشد تورية وانجیل مگر بعد از ابراهیم بقرنها فاصله آیا تعقل نمی کنید (۶۵) گیرم در آنچه میدانید شما را مجادله رواباشد چرادر آنچه عالم نیستید باز جدل و گفتگو بمیان آورید و خداهمه چیز میداند وشما نمیدانید (باید از کتاب وپیغمبر او بیاموزید) (۶۶) ابراهیم به آئین یهود ونصاری نبود لیکن بدین حنیف توحید و اسلام بود ونبودهرگز ازآنانکه بخداشرك آورند (۶۷) نزدیك‌ترین مردم بابراهیم کسانی هستند که از او پیروی کنند و این پیغمبر و امتش که اهل ایمانند وخدا دوست‌دار مؤمنان است (۶۸ گروهی‌ازاهل کتاب انتظار و آرزوی آن دارند که شما راگمراه کنند وجزآنکه خود را گمراه کنند بآرزوی نمیرسندواینرا نمیفهمند (۶۹) ای اهل کتاب چرا به آیات‌خدا کافرشویدوحال آن که شما بصدق آن گواهی میدهید (۷۰) ای‌اهل کتاب چرا حق را بباطل مشتبه سازید تا چراغ حق را بباد شبهات خاموش کنیددرصورتیکه بحقانیت آن آگاهید (۷۱) وگروهی‌از اهل کتاب گفتند که بدین وکتابی که برای‌مسلمانان‌نازل شده اول روز (بخدعه) ایمان آریدوآخر روزکافرشوید شایدبدین‌حیله آنها نیزاز دین اسلام برگردند (۷۲) و ایمان نیاورید مگر به آنکس که‌متابعت کنددین شما را (که راه سعادت ودین حق منحصر بماست) بگو ای پیغمبر (ص) (بایهود و نصاری) که راه سعادت راهی است که خدابنماید وبامتی‌دیگرنیزمانند شریعت وکتاب شما عطا میکند تاآن که باشما نزد پروردگاراحتجاج کنند بگو ای پیغمبر فضل‌ورحمت بدست خداست بهرکه‌خواهدعطا کند وخدارا رحمت بی‌منتهاست‌وبهمهٔ‌امور عالم داناست (۷۳) هرکه‌رامشیت اوتعلق گیرد مخصوص بفضل‌ورحمت‌خود گرداند که‌خدای رافضل‌ورحمت بی‌منتهاست (۷۴) بعضی اهل کتاب (ازنصاری) تا به‌آن حد درستکارند که‌اگر مال بسیاری به‌آنها امانت بسپاری رد امانت‌کنندوبرخی‌دیگر اهل کتاب (یهود) تاآن اندازه نادرستند که اگر یك‌دیناربآنهاامانت دهی رد نکنندجزآن که برمطالبه‌آن سختگیری کنی‌ازاین‌رو که‌گویند برای ما پیروان کتاب تورية

قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَ

بهروسیله خوردن مال غیر اهل توریة گناهی ندارد واین سخن را به (کتاب توریة) خدا نسبت دهند درصورتیکه میدانند که بخدا نسبت دروغ میدهند (۷۵) آری هر که وفا کند بعهدخودو به پرهیزد آزسخط پروردگار پس البته خدا دوست دارد پرهیزکاران را (۷۶) همانا آنانکه عهد خداوسوگند خود را ببهائی اندك بفروشند اینان را در دارآخرت (از بهشت حق) بهرهٔ نیست وخدا ازخشم باآنها سخن نگوید وبنظر رحمت درقیامت بدانها ننگرد وازپلیدی گناه پاکیزه نگرداند وآنانرا (درجهنم) عذاب دردناك خواهد بود (۷۷) همانا برخی ازاهل کتاب قرائت کتاب آسمانی را تغییر وتبدیل میدهند تاآنچه از پیش خود خوانده اند ازکتاب خدا محسوب دارند وهرگزآن تحریف شده ازکتاب خدانخواهد بود وگویند این آیات ازجانب خدا نازل شده درصورتی که هرگز ازجانب خدا نیست و باآن که میدانند (تحریف خودآنها است) بخدا دروغ می بندند (۷۸) هیچ بشریکه خداویرا برسالت برگزیند و به او کتاب و حکمت نبوت بخشد اورا نرسد که بمردم گوید مرا بجای خدا پرستید بلکه پیغمبران برحسب وظیفه خود بمردم گویند خداشناس و خدا پرست باشید چنانچه ازکتاب بدیگران این حقیقت رامی آموزیدوخودنیز میخوانید (۷۹) و هرگز خدا بشما امرنکند که فرشتگان وپیغمبران را خدایان خودگیرید چگونه شمارا بکفر خواند پس ازآن که بخدای یگانه اسلام آورده باشید (۸۰) وچون خداوند ازپیمبران پیمان تبلیغ گرفت آنگاه که بشما کتاب وحکمت بخشید پس برای هدایت شما اهل کتاب رسولی ازجانب خدا آمد که گواهی براستی کتاب وشریعت شما میداد تا ایمان آورده واز اویاری کنید خداوند فرمود آیا (برسول من پیروی خواهید کرد همه گفتند اقرارداریم خداوندفرمود شما (برخویش وامم خود) گواه باشیدومن هم باشما (برآنان) گواه خواهم بود (۸۱) پس کسانیکه روی ازحق بگردانند بعد ازآمدن چنین رسولان (واین پیغمبر خاتم) (ص) محقق آنان بخصوص گروه فاسقان خواهند بود (۸۲) آیا کافران دینی غیر دین خدرا میطلبند و حال آن که هر که درآسمان و زمین است خواه و ناخواه مطیع فرمان خداست و

كرها واليه يرجعون ﴿٨٣﴾ قل امنا بالله وما انزل علينا وما
انزل على ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
وما اوتي موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين
احد منهم ونحن له مسلمون ﴿٨٤﴾ ومن يبتغ غير الاسلام دينا
فلن يقبل منه وهو في الاخرة من الخاسرين ﴿٨٥﴾ كيف يهدي
الله قوما كفروا بعد ايمانهم وشهدوا ان الرسول حق و
جاءهم البينات والله لا يهدي القوم الظالمين ﴿٨٦﴾ اولئك
جزاؤهم ان عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ﴿٨٧﴾
خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ﴿٨٨﴾ الا
الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ﴿٨٩﴾
ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم
واولئك هم الضالون ﴿٩٠﴾ ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار
فلن يقبل من احدهم ملء الارض ذهبا ولو افتدى به اولئك
لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين ﴿٩١﴾ لن تنالوا البر حتى
تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله به عليم ﴿٩٢﴾ كل
الطعام كان حلا لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه
من قبل ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية فاتلوها ان كنتم

وهمه بسوی او رجوع خواهند کرد(۸۳) بگوای پیغمبر (ص) ما ایمان آورده‌ایم بخدای عالم وشریعت و کتابیکه بما نازل‌شده وآنچه با براهیم و اسماعیل واسحق ویعقوب و فرزندانش نازلشد وآنچه بموسی وعیسی و پیمبران دیگرازجانب پروردگارآمد بهمه ایمان‌آورده‌ایم فرقی میان هیچیك ازپیغمبران خدا نگذاریم زیرا مامطیع فرمان خداهستیم(۸۴) هر کس غیر از اسلام دینی اختیار کندهرگز ازوی پذیرفته نیست‌واو درآخرت اززیانکاران است(۸۵) چگونه خداوند راه سعادت بنماید بگروهی که‌کافر شدندبعد از ایمان بخداوگواهی دادن بهراستی رسول اوو بعد از ادله روشن‌خداهرگز گروه ستمکارانرا(براه‌سعادت)رهبری نخواهد کرد(۸۶) کیفر آن گروه‌کافراینست که خداو فرشتکان و همه مردمان بر آنان‌لعنت کنند(۸۷) جاویددرجایگاه لعنت که‌جهنم‌است بمانند وبرآنهاعذاب خدا تخفیف‌نیابد وهرگز نظررحمت بدانها نکنند(۸۸) مگرآنهائیکه توبه کردند بعداز اینکه کفرآوردندواصلاح کردندسیئات اعمال خود راودل خودپاك نمودند ازبدیهاوعزم کردند در ایمان‌ثابت بمانند پس البته خدا برآنهاآمرزنده ومهربانست(۸۹) و هماناآنانکه بعداز ایمان‌کافرشدندوبرکفر خویش افزودندهرگز توبه‌آنهاپذیرفته نشود وبحقیقت گمراهان هم‌آنان خواهند بود (۹۰) و البته‌آنان که بعد از ایمان‌کافر شدند وبکفر مردند اگر برای‌آزادی خود از عذاب‌خدا برابر همه زمین طلا بفدا آرند هرگز از ایشان پذیرفته نشود و آنها راست‌عذاب دردناك‌دردوزخ‌ویارانی که‌دفع‌عذاب ازآنان کنندنخواهند داشت(۹۱) شماهرگز بمقام‌نیکوکاران وخاصان خدا(یا درجات عالیه بهشت) نخواهیدرسید مگرآن که ازآنچه دوست می‌دارید درراه خدا انفاق کنیدکه همانا خدا بر آن چه انفاق می‌کنیدآگاهست وپاداش در دوعالم بشما میدهد) **طعامها** برای بنی‌اسرائیل **حلال بود مگرآنراکه** یعقوب پیش ازنزول توریة برخود حرام کرد(که‌گوشت شتر وشیرآن است) **بگو** ای‌پیغمبر (ص)(یهود را چنانچه می‌گوئید توریة‌حلالی برشما حرام‌کرده)توریة را بیاورید وبخوانید اگر

صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ
وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا
عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا
تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ
قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ
فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

راست می گوئید (۹۳) پس کسانیکه بعد از این حجت برخدا دروغ بندند
البته آنها خود کافران وستمکارانند (۹۴) بگوای پیغمبر(ص) راست سخن
خدا است (نه دعوی شما) باید پیروی ازآئین ابراهیم کنید که دینی پاك
وبی آلایش است و ابراهیم از آنان نیست که بخدا شرك آوردند (۹۵)
بدانید اول خانهٔ که برای مکان عبادت خلق بناشده همانخانهٔ بکه است
(بکه نام زمین کعبه وطواف گاه است چون محل ازدحام مردم است ومکه
نام شهر است) آنخانه را خیر بسیار است برای مردم وسبب هدایت است
عالمیان را (۹۶) درآنخانه آیات ربوبیت هویداست مقام ابراهیم خلیل
است هرکه درآنجا داخل شود ایمن شود ومردم راحج وزیارت آنخانه
واجب است بر هرکسی که توانائی یافته و برآن راه یابد وهرکه(بسبب
انکار وجوب حج) کافر شود تنها بخود زیان رسانیده که خداوندازطاعت
خلق بی نیاز است (۹۷) بگوای اهل کتاب چرا به آیات خدا (راجع
بنبوت پیغمبر خاتم) (ص) کافرشده وباعمال زشت میگرائید بترسید که
خدا گواه اعمال شماست(۹۸) بگوای اهل کتاب چرا راه خدارامی بندید
(یعنی رسالت محمد (ص) را انکار می کنید) واهل ایمان رابراه باطل
میخوانید درصورتیکه بزشتی این عمل آگاهید بترسید که خدا بی خبراز
کردار شما نخواهد بود (۹۹) ای کسانی که بدین اسلام گرویده اید اگر
پیروی بسیاری از اهل کتاب راکنید شمارا بعدازایمان بکفر برمیگردانند
(۱۰۰) و چگونه کافر خواهید شد در صورتی که برای شما آیات خدا
تلاوت میشود و پیغمبر خدا میان شما (بهدایت و دعوت مشغول) است و
هرکس بدین خدا (که اسلام است) متمسك شود محققا براه مستقیم
هدایت یافته (۱۰۱) ای اهل ایمان ازخدا بترسید چنانکه شایسته خدا
ترس بودن است (پیوسته بیاد او باشید و شکر نعمتش بجا آرید) تا
نمیرید جز بدین مبین اسلام (۱۰۲) همگی به رشتهٔ دین خدا چنك زده
وبراههای متفرق (مدعیان دین ساز) نروید وبیاد آرید این نعمت بزرك
خدا را که شما با هم دشمن بودید خدا در دلهای شما الفت و مهربانی
انداخت و بلطف خداوند همه برادر دینی یکدیگر شدید و در پرتگاه
آتش بودید خدا شما رانجات داد چنین خداوند آیاتش رابرای راه نمائی
شما بیان میکند باشد که بمقام سعادت هدایت شوید (۱۰۳)

ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون
عن المنكر واولئك هم المفلحون ﴿١٠٤﴾ ولا تكونوا كالذين تفرقوا
واختلفوا من بعد ما جاءهم البينات واولئك لهم عذاب
عظيم ﴿١٠٥﴾ يوم تبيض وجوه وتسود وجوه فاما الذين اسودت
وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون
﴿١٠٦﴾ واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها خالدون
﴿١٠٧﴾ تلك ايات الله نتلوها عليك بالحق وما الله يريد ظلما
للعالمين ﴿١٠٨﴾ ولله ما في السموات وما في الارض والى الله ترجع
الامور ﴿١٠٩﴾ كنتم خير امة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف
وتنهون عن المنكر وتؤمنون بالله ولو امن اهل الكتاب لكان
خيرا لهم منهم المؤمنون واكثرهم الفاسقون ﴿١١٠﴾ لن يضروكم
الا اذى وان يقاتلوكم يولوكم الادبار ثم لا ينصرون ﴿١١١﴾
ضربت عليهم الذلة اين ما ثقفوا الا بحبل من الله وحبل من
الناس وباؤ بغضب من الله وضربت عليهم المسكنة ذلك بانهم
كانوا يكفرون بايات الله ويقتلون الانبياء بغير حق ذلك
بما عصوا وكانوا يعتدون ﴿١١٢﴾ ليسوا سواء من اهل الكتاب امة
قائمة يتلون ايات الله اناء الليل وهم يسجدون ﴿١١٣﴾ يؤمنون

وباید ازشما مسلمانان برخی(که دانا وباتقوی ترند خلق‌را بخیر وصلاح دعوت کنند ومردم را بنیکوکاری امرواز بدکاری نهی کنند واینان که بحقیقت واسطه‌هدایت‌خلق‌هستنددردوعالم در کمال‌فیروز بختی‌ورستگاری خواهند بود (۱۰۴)و شما مسلمانان مانند مللی نباشید که راه تفرقه واختلاف پیمودند پس ازآنکه آیات وادله روشن (ازجانب خدا) برای هدایت آنها آمد وچنین گروه گرفتارعذاب سخت خواهند بود (۱۰۵) روزی بیاید که گروهی(یعنی مؤمنان) روسفید وگروهی (یعنی کافران) روسیاه باشند اما سیه رویان‌را نکوهش کنندکه چرا کافر شدید بعداز ایمان پس اکنون بچشید عذاب‌خدا را بکیفر کفر وعصیان (۱۰۶)اما سفید رویان (یعنی مؤمنان) در بهشت که محل‌رحمت خداست در آیند و در آن جاوید متنعم باشند (۱۰۷)اینها آیات الهی است که برای تو براستی میخوانیم و خداوند هرگز ارادهٔ ستم بهیچکس نکند (۱۰۸) هرچه در آسمانها وهرچه درزمین است همه ملك خداست وبازگشت همهٔ موجودات بسوی اواست (۱۰۹)شما (مسلمانان حقیقی)نیکوترین‌امتی هستید که برآن قیام‌کردیدکه(برای‌اصلاح بشر) مردم را بنیکوکاری وادار کنند واز بدکاری‌بازدارندوایمان بخدا آورند واگرازاهل‌کتاب همه ایمان می آوردندبرآنان‌درعالم چیزی بهتر ازآن نبودلیکن‌برخی ازآنها باایمان وبیشتر فاسق وبدکارند (۱۱۰)هرگز(جهودان دشمنان اسلام) آسیب وزیان سخت بشما نتوانند رسانید مگر آنکه ازنکوهش و یاوه سرائی شما را اندکی‌بیازارند و اگر بکار زار شما آیند از جنك خواهند گریخت واز این پس هیچوقت منصور نخواهند بود (۱۱۱)آنها محکوم بذلت و خواریند بهرکجا متوسل شوند مگر بدین خدا و عهد مسلمین درآیند و آنان پیوسته اسیر بدبختی و ذلت شدند ازاین رو که بآیات خدا کافر شده وپیمبران حق رابناحق کشتندکه این نافرمانی و ستمگری‌کار همیشه‌آنهابود (۱۱۲)همه اهل کتاب‌یکسان‌نیستندطایفه‌ای ازآنها دردل شب‌بتلاوت‌آیات‌خداونمازوطاعت حق مشغولند (۱۱۳)ایمان

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
يُسَارِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَاُولٰئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَاُولٰئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا وَدُّوْا مَا
عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٨﴾ هٰٓاَنْتُمْ اُولَآءِ تُحِبُّوْنَهُمْ
وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَ
اِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ اِنَّ
اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١١٩﴾ اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ
كَيْدُهُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ
اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢١﴾
اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللّٰهِ

بخدا و روز قیامت می‌آورند و امر به نیکوئی و نهی از بد کاری می‌کنند ودر نکو کاری می شتابند و آنهاخود مردمی‌نیکوکارند(۱۱۴) هرکار نیك‌کنید البته از ثواب آن محروم نشوید و خدا دانا بحال پرهیز کاران است (۱۱۵) همانا کافران را بسیاری اموال و اولاد ازعذاب خدانگاه نتواند داشت وآنها اهل جهنم و جاوید در آن معذب خواهند بود (۱۱۶) داستان کافران در مالیکه برای پیشرفت مقاصد دنیوی خود صرف کنند وازآن هیچ بهره نیابند بدان ماند که باد سرد شدیدی بکشت قوم ستمکاری برسد وهمه را نابود گرداند که حاصلی‌از آن‌بدست نیاید وخدا ستمی بر آنها نکرده لیکن آنان بنفس خود ستم میکنند (۱۱۷) ای‌اهم ایمان ازغیر همدینان خود دوست صمیمی همر از نگیرید چه آنکه آنها که بغیر دین اسلامند ازخلل وفساد در کارشما ذره‌ای کوتاهی نکنند که همی‌خواهند شما در رنج وسختی باشید دشمنی شما را برزبان هم‌آشکار سازند در صورتیکه محققا آنچه دردل پنهان‌می دارندبیش‌ازآنست که برزبانشان‌آشکار می‌شودماآیات خود رابرای‌شما بخوبی بیان کردیم اگر عقل واندیشه کار بندید (۱۱۸) آگاه باشید چنانکه شماآنها را (یهودمرادند و منافقانی‌که درظاهر مسلمان بودند) دوست می دارند آنان شمارا دوست ندارند در صورتیکه شما چون بهمه کتب آسمانی ایمان دارید با آنها محبت میکنید اماآنها با شما نفاق میکنند در مجامع شما اظهار ایمان کرده وچون تنها شوند ازشدت‌کینه سر انگشت خشم بدندان گیرند بگو بدین خشم بمیزید خدا از درون دلها کاملا آگاهست (۱۱۹) واگر شما مسلمین را خوشحالی پیش آید از آن بدحال و غمگین شوند و اگر بشما حادثهٔ ناگواری رسد بدان خوشحال گردند امااگرشما صبر پیشه کنید وپرهیزکار باشید ازمکرو عداوت آنان بشما هیچ آسیبی نرسدکه همانا خداوند برآنچه می‌کنند محیط وآگاه است (۱۲۰) بیاد آرای پیغمبر (ص) صبگاهی را که‌ازخانهٔ خود بجهت صف آرائی‌مؤمنان‌برای جنك بیرون شدی وخدا بهمهٔ‌گفتار وکردار تو شنوا ودانا بود (۱۲۱) و آنگاه که دو طایفه ازشما بددل و ترسناك‌ودر اندیشه فرار از جنك بودند وخدایار آنها بود آنان رادلدار باید‌اهل ایمان‌بخدا

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ
أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ
إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ
بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا
بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ
﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَ
الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَ

توکل کنند تا دل دارو نیرومند باشند (۱۲۲) وخداوند شمارا بحقیقت در
جنك بدر یاری کرد وغلبه بر دشمن داد با آنکه شما ازهر جهت درمقابل دشمن
ضعیف بودید پس راه خداپرستی و تقوی پیش گیرید باشد که شکر نعمتهای
او بجای آرید (۱۲۳) ای رسول بیاد آر آنگاه که بمؤمنین گفتی آیا خداوند
بشما مدد نفر مود که سه هزار فرشته بیاری شما فرستاد (۱۲۴) بلی اگر
شما صبر وایستادگی در جهاد پیشه کنید وپرهیز کار باشید چون کافران بر
سر شما شتابان وخشمگین بیایند خداوند پنج هزار فرشته را با پرچمی که
نشان مخصوص سپاه اسلام است بمدد شما فرستد (۱۲۵) خدا آن فرشتگانرا
نفرستاد مگر برای آن که مژده فتح بشما دهند ودل شمارا بنصرت خدا مطمئن
کنند وفتح وفیروزی نصیب شما نگشت مگر از جانب خداوند توانای دانا
(۱۲۶) تا گروهی از کافران راهلاك گرداند یا ذلیل وخوار کند که ازمقصود
خود (که از میان بردن اسلام ومسلمین است) ناامید باز گردند (۱۲۷) ای
پیغمبر کار بدست تو نیست خدا اگر بخواهد بلطف خود از آن کافران در
گذرد واگر بخواهد (چون مردمی ستمکارند) آنان راعذاب کند (۱۲۸)
هرچه در آسمانها وهرچه در زمین است همه ملك خدا است هر که راخواهد
ببخشد وهر که را خواهد عذاب کند وخدا بسیار برخلق آمرزنده ومهربان
است (۱۲۹) ای کسانیکه بدین اسلام گرویده اید (ربا) مخورید که دایم
سود بر سرمایه افزائید تا چند برابر شود واز خدا بترسید وترك این عمل
زشت کنید باشد که سعادت ورستکاری یابید (۱۳۰) وبپرهیزید از آتش
عذابی که برای کیفر کافران اندوخته اند (۱۳۱) ازحکم خدا ورسول او
فرمان برید باشد که مشمول رحمت ولطف خدا شوید (۱۳۲) بشتابید بسوی
مغفرت پروردگار خود بسوی بهشتی که پهنای آن همه آسمانها وزمین را فرا
گرفته ومهیا برای پرهیز کاران است (۱۳۳) آنهائی که از مال خود بقدر ادر
حال وسعت وتنگدستی انفاق کنند وخشم وغضب فرونشانند واز بدی مردم
در گذرند (چنین مردمی نیکو کارند) وخدا دوستدار نیکو کاران است (۱۳۴)
نیکان آنها هستند که هر گاه کار ناشایسته از ایشان سرزند یا ظلمی بنفس
خویش کنند خدارا بیاد آرند واز گناه خود بدرگاه خدا توبه واستغفار ک

مَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعٰمِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ
مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عٰقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَ
تِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ
مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ
اللّٰهُ الَّذِينَ جٰهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنتُمْ
تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ
﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِن
مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلٰى أَعْقٰبِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ
فَلَن يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

(که میدانند) جز خدا هیچکس نمی‌داند گناه خلق را بیامرزد وآنها هستندکه اصرار درکار زشت نکنند چون بزشتی‌معصیت آگاهند (۱۳۵) آنها هستند که پاداش عملشان آمرزش‌پروردگاراست‌وباغهائی که اززیر درختان آن نهرها جاریست‌جاوید درآن بهشت‌ها متنعم خواهندبودوچه نیکوست پاداش نیکوکاران عالم (۱۳۶) پیش از شما مللی بودند و رفتندپس‌در اطراف زمین گردش کنید تا به‌بینیدچگونه عاقبت هلاك شدند آنانکه وعده‌های خدا را تکذیب کردند (۱۳۷). این (کتاب‌خداوآیات مذکوره) حجت‌وبیانیست برای عموم مردم وراهنما وپندی برای پرهیز کاران (۱۳۸) شما مسلمانان نه‌هرگز در کاردین‌سستی کنید ونه‌ازفوت غنیمت ومتاع دنیا اندوهناك شوید زیراشما فاتح وفیروزمندترین‌مردم و بلندمرتبه‌ترین ملل دنیا هستید اگر در ایمان ثابت قدم باشید (۱۳۹) اگر بشما (درجنك احد) آسیبی رسید بدشمنان شما نیز(دربدر)شکست وآسیب سخت رسید چنانکه آنها مقاومت کردند شما نیز باید مقاومت کنید این روزگار را باختلاف‌میان خلائق می‌گردانیم که‌مقام‌اهل‌ایمان بامتحان معلوم شود تا از شما مؤمنان هرکه‌ثابت در دین است(ماننده‌علی ع) گواه دیگران‌کند وخداوند ستمکاران را دوست ندارد (۱۴۰) وتا آنکه اهل ایمان‌را از هر عیب ونقص پاك‌وکامل‌کند وکافران‌رابکیفر ستمکاری محو ونابودگرداند (۱۴۱) گمان مکنید ببهشت‌داخل‌خواهید شد بدون‌آنکه خدا امتحان‌کند وآنانکه جهاد در راه دین‌کرده وآنها که در سختی‌ها صبر ومقاومت کنند مقامشان‌را برعالمی معلوم‌گرداند (۱۴۲) شمائیدکه باکمال شوق آرزوی کشته شدن در راه‌دین‌می‌کردید پیش‌ازآنکه دستور جهاد برای مسلمین بیاید پس چگونه امروز بجهاد مأمور شدید سخت از مرك نگران میشوید(۱۴۳)ومحمد(ص) نیست‌مگر پیغمبری ازطرف خدا که پیش‌از او نیز پیغمبرانی بودند و ازاین‌جهان درگذشتند اگر او نیز بمرك یاشهادت درگذشت‌بازشما بدین‌جاهلیت‌خود رجوع خواهیدکرد پس هر که مرتد شود بخدا ضرری نخواهـد رسانید خودرا بزیان انداخته وهرکس شکر نعمت دین گذارددودر اسلام‌پایدار ماند البته خداوند جزای نیك اعمال‌بشکرگذاران‌عطاخواهدکرد(۱۴۴) هیچکس جزبفرمان‌خدانخواهدمرد که‌اجل‌هرکس‌درلوح قضای‌الهی‌بوقت معین ثابت‌است وهرکه برای یافتن متاع دنیا کوشش‌کندازدنیا بهره‌مندش کنیم وهرکه‌برای‌ثواب ابدی‌آخرت‌سعی‌نمایدازنعمت‌آخرت‌برخوردارش گردانیم والبته خداوند سپاس‌گذاران را جزای نیك‌خواهدداد (۱۴۵)

وكاين من نبي قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا لما اصابهم في
سبيل الله وما ضعفوا وما استكانوا والله يحب الصابرين ﴿١٤٦﴾
وما كان قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا
في امرنا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ﴿١٤٧﴾ فاتيهم
الله ثواب الدنيا وحسن ثواب الاخرة والله يحب المحسنين ﴿١٤٨﴾
يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا الذين كفروا يردوكم على
اعقابكم فتنقلبوا خاسرين ﴿١٤٩﴾ بل الله موليكم وهو خير الناصرين
﴿١٥٠﴾ سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب بما اشركوا بالله ما لم ينزل
به سلطانا وماويهم النار وبئس مثوى الظالمين ﴿١٥١﴾ ولقد صدقكم
الله وعده اذ تحسونهم باذنه حتى اذا فشلتم وتنازعتم في الامر
وعصيتم من بعد ما اريكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا ومنكم
من يريد الاخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولقد عفا عنكم و
الله ذو فضل على المؤمنين ﴿١٥٢﴾ اذ تصعدون ولا تلون على
احد والرسول يدعوكم في اخريكم فاثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا
على ما فاتكم ولا ما اصابكم والله خبير بما تعملون ﴿١٥٣﴾ ثم انزل
عليكم من بعد الغم امنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة
قد اهمتهم انفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون

چه بسیار رخ‌داده که پیغمبری جمعیت زیادی از پیروانش درجنك کشته شده وبا اینحال اهل ایمان با سختی‌هائی که در راه خدا بآنها رسیده مقاومت کردند وهرگز بیمناك وزبون نشدند وسر زیر بار دشمن فرو نیاوردند وراه صبر پیش گرفتند که خداوندصابران رادوست میدارد(۱۴۶) آنها در هیچ سختی جز بخدا پناهنده نشده وجز این نمی‌گفتند که بار پروردگارا بکرم خود از گناه وستمی که مادرباره خودکردیم در گذر وما را ثابت قدم بداروما را برمحوکافران مظفرو منصور گردان(۱۴۷) پس خداوند فتح وفیروزی در دنیاوثواب درآخرت نصیبشان گردانید که خدا نیکوکاران را دوست میدارد (۱۴۸) ای اهل ایمان اگر پیروی کافران کنید شما را از دین اسلام باز بکفر برمی‌گردانند آنگاه شما هم از زیان کاران خواهید گشت(۱۴۹)(ای مسلمین) از کافران یاری مجوئید که خدا یار شماست واو بهترین یاری کنندگان است(۱۵۰) دل کافران را بیمناك وهراسان کنیم زیرا که چیزی را برای خداشریك قراردادند که اصلا برآن حقیقتی ودلیلی نبود ومنزلگاه آنهاآتش دوزخ است وبدا بآرامگاه ستمگران (۱۵۱) وبحقیقت صدق وعدهٔ خدا راکه شما را بر دشمنان غالب گرداند آنگاه دریافتید که غالب شدید و بفرمان خدا کافران را بخاك هلاك افکندید و همیشه بر دشمن غالب بودیدتاوقتیکه درکار جنك احد سستی کرده واختلاف انگیختید ونافرمانی حکم‌پیغمبر (ص) نمودید پس‌آنکه هرچه آرزوی شما بود(ازفتح مکه وغلبه‌بر کفار وغنیمت بردن) بآن رسیدید منتهابرخی برای دنیا وبرخی برای‌آخرت می‌کوشیدند وسپس‌ازپیشرفت‌وغلبه‌شمارا بازداشت‌تاشمارا بیازماید وخدااز تقصیر شما(که‌نافرمانی‌پیغمبر(ص) خود کردید) درگذشت‌زیرا ایزدرا با اهل ایمان عنایت‌ورحمت‌است(۱۵۲) بیادآرید هنگامی که‌روی‌بهزیمت گذاشته وچنان‌بدهشت میگریختید که توجه باحدی نداشتید تا آنجا که به پیغمبر هم که شما را بیاری دیگران در صف کارزار میخواند توجه نکردید تا بپاداش این بی‌ثباتی غمی برغم‌شما افزود تا ازاین‌پس برای از دست رفتن یا بدست آوردن چیزی اندوهناك نشوید وخدا بهر چه‌کنید آگاه خواهد بود (۱۵۳) پس ازآن غم و اندیشه خداوند شما را ایمنی بخشیدکه خواب آسایش گروهی از شمارا فراگرفت‌وگروهی که وعدهٔ نصرت خدا را از روی جهل ونادانی راست نمی‌پنداشتند هنوز درغم جان خود بودندواز روی‌انکارمی‌گفتند:

هل لنا من الامر من شيء قل ان الامر كله لله يخفون في انفسهم
ما لا يبدون لك يقولون لو كان لنا من الامر شيء ما قتلنا
ههنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل الى
مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص ما في قلوبكم
والله عليم بذات الصدور ﴿١٥٤﴾ ان الذين تولوا منكم يوم التقى
الجمعان انما استزلهم الشيطان ببعض ما كسبوا ولقد عفا
الله عنهم ان الله غفور حليم ﴿١٥٥﴾ يا ايها الذين امنوا لا تكونوا
كالذين كفروا وقالوا لاخوانهم اذا ضربوا في الارض او كانوا
غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة
في قلوبهم والله يحي ويميت والله بما تعملون بصير ﴿١٥٦﴾ ولئن
قتلتم في سبيل الله او متم لمغفرة من الله ورحمة خير مما
يجمعون ﴿١٥٧﴾ ولئن متم او قتلتم لالى الله تحشرون ﴿١٥٨﴾ فبما رحمة
من الله لنت لهم ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك
فاعف عنهم واستغفر لهم وشاورهم في الامر فاذا عزمت
فتوكل على الله ان الله يحب المتوكلين ﴿١٥٩﴾ ان ينصركم الله فلا
غالب لكم وان يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى
الله فليتوكل المؤمنون ﴿١٦٠﴾ وما كان لنبي ان يغل ومن يغلل يات

آیا ممکن است مارا قدرت وفرمانی بدست آید بگو ای پیغمبر (ص) هر چه هست همه بفرمان خداست (این گروه سست ایمان) خیالات باطل خود را با تواظهار نمی‌دارند. با خود می‌گویند اگر کار ما بوحی خداوآئین حق بودشکست نمیخوردیم وگروهی در اینجا کشته نمیشدیم بگوای پیغمبر(ص) اگر در خانه‌های خود هم بودید باآنانکه سرنوشت آنان در قضای الهی کشته شدن است ازخانه بقتلگاه بپای خود البته بیرون می‌آمدندتاخدا آنچه درسینه پنهان دارندبیازماید وهرچه دردل دارندپاك وخالص گرداند وخدا از راز درونها آگاهست (۱۵۴) همانا آنان که ازشمادرجنك احد بجنك پشت کرده و منهزم شدند شیطان آنها را بسبب بعضی نافرمانی و بدکاریهاشان بلغزش افکند وخدا ازآنها درگذشت که خدا آمرزنده و بردبار است (۱۵۵) ای گرویدگان بدین اسلام شما مانند آنان که راه کفر ونفاق پیمودندنباشید که گفتند اگر برادران وخویشان ما بسفر نرفته ویا بجنك حاضر نمیشدند بجنك مرك نمی‌افتادند این آرزوهای باطل را خدا حسرت دلهای آنان خواهد کرد وخداست که حیات بخشد وبمیراند وبهر چه کنید آگاه است (۱۵۶) اگر در راه خدا بمیرید یا کشته شوید در آن جهان به آمرزش و رحمت خداوندنائل شوید وآن بهتر ازهرچیزی است که درحیات دنیا برای خودفراهم توان آورد (۱۵۷) اگر درراه خدا بمیرید یا کشته شوید (غم مدارید) که برحمت ایزدی درپیوسته بسوی خدا محشور خواهیدشد (۱۵۸) مرحمت خدا تورا باخلق مهربان وخوشخوی گردانید واگر تندخووسخت دل بودی مردم ازگرد تومتفرق می‌شدند پس چون امت بنادانی در بارهٔ تو بدکنند ازآنان درگذر وازخدا برآنها طلب آمرزش کن وبرای دلجوئی آنها درکار جنك مشورت نما لیکن آنچه خود تصمیم گرفتی با توکل بخدا انجام ده که خدا آنان که براواعتماد کنند دوست دارد ویاری کند (۱۵۹) اگر خدا شمارا یاری کند محال است کسی برشما غالب آید واگر بخواری واگذارد آن کیست که بتواند ازآن پس شما را یاری کند واهل ایمان تنها بخدا و(قدرت ورحمت او) باید اعتماد کنند (۱۶۰) وهیچ پیغمبری (درغنیمت‌هائی که در جنك بدست افتد) خیانت نخواهد کرد و هرکس

بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾
اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا
عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ
قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ
مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنٰكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ
اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا
مَا قُتِلُوْا قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ
بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ

درچیزی خیانت کند روز قیامت بکیفر آن خیانت خواهد رسید و بطور کلی
هر کس هر عمل نیك و بد در دنیا بجا آورد در قیامت تمام و کامل بجزای آن
برسد و بهیچکس ستمی نخواهد شد (۱۶۱) آیا سزای کسیکه با یمان در راه رضای
خدا قدم بردارد مانند کسی است که بکفر راه غضب خدا پیماید که منزلگاه
او جهنم است و بسیار بدجایگاهی است (۱۶۲) این دو گروه مؤمن و کافر را
بمراتب ایمان و کفر نزد خدا درجات مختلفه است و خداوند بهر چه
می‌کنید آگاه است (۱۶۳) خدا براهل ایمان منت گذاشت که رسولی
ازخود آنها درمیان آنان برانگیخت که بر آنها آیات خدارا تلاوت کند و
نفوس آنان را ازهر نقص وآلایش پاك گرداند و به آنها احکام شریعت و حقایق
حکمت بیاموزد هرچند از آن پیش گمراهی آنان آشکار بود (۱۶۴) آیا
هرگاه بشما مصیبتی رسد (درجنك احد) درصورتیکه دربرابر آن آسیب
بدشمنان رسید (درجنك بدر) باز از روی تعجب گوئید چرا بما که اهل
ایمانیم رنج رسد بگو ای پیغمبر (ص) این مصیبت از دست خود کشیدید که
نافرمانی کردید نه آنکه خدا قادر بر نصرت شما نبود که ایزد متعال برهر
چیز تواناست (۱۶۵) آنکه در روز احد هنگام مقابله درصف کارزار بشما
رسید بقضای خدا و مشیت نافذ او بود تا آنکه بیازماید اهل ایمان را تا معلوم
شود که ثابت قدم در ایمان است (۱۶۶) و تا نیز معلوم شود حال آنانکه در دین
نفاق ودوروئی کردند وچون با آنها گفته شد بیائید در راه خدا جهاد و یا
دفاع کنید عذر آوردند که اگر ما بفنون جنگی دانا بودیم از شما تبعیت
نموده وبکارزار می‌آمدیم اینان با آنکه دعوی مسلمانی دارند بکفر نزدیك
ترند تا بایمان، بزبان چیزی اظهار کنند که در دل خلاف آن پنهان داشته‌اند
وخدا برآنچه پنهان می‌دارند آگاه‌تر است (۱۶۷) آن کسانیکه گفتند اگر
خویشان وبرادران ما نیز سخنان ما را شنیده وبجنك احد نرفته بودند
کشته نمی‌شدند ای پیغمبر (ص) بچنین منافق مردم بگو پس شما که برای حفظ
حیات دیگران چاره توانید کرد مرك را از جان خود دور کنید اگر راست
می‌گوئید (۱۶۸) البته نپندارید که شهیدان راه خدا مردند بلکه زنده
بحیات ابدی شدند ودر نزد خدا متنعم خواهند بود (۱۶۹) آنان بفضل
ورحمتی که خداوند نصیب آنها گردانیده شادمانند بشارت و مژده دهند
بآن مؤمنان که هنوز بآنها نه پیوسته‌اند وبعداً درپی آنها بسرای آخرت
خواهند شتافت که ازمردن هیچ نترسند واز فوت متاع دنیا هیچ غم مخورند
(۱۷۰) وآنها را بشارت بنعمت وفضل خدا دهند و اینکه خداوند اجر

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ
النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ
لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾
إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ
لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَ
رُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ ۖ
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ

(۱۷۱) آنانکه دعوت خدا ورسول را اجابت کردند پس ازآنکه بآنها رنج والم رسید ازآنها هر که نیکوکار وپرهیزکار شد اجر عظیم خواهد یافت (۱۷۲) آن مؤمنانیکه چون مردمی (منافق) بآنها گفتند لشگر بسیاری (که تمام مشرکین مکه وپیروان ابوسفیان باشند) برعلیه شما متفق شده اند ازآنان دراندیشه وبرحذر باشید برایمانشان بیفزود وگفتند درمقابل همه دشمنان تنها خدا مارا کفایت است ونیکویاوری خواهد بود (۱۷۳) پس آن گروه مؤمنان بنعمت وفضل خدا روی آوردند وبرآنان هیچ الم و- رنجی پیش نیامد وپیرورضای خدا شدند وخداوند صاحب فضل ورحمت بی منتهاست (۱۷۴) این سخنان شیطان استکه می ترساند بدان دوستانانش را شما مسلمانان ازآن بیم واندیشه مکنید وازمن بترسید اگر اهل ایمان هستید (۱۷۵) ای پیغمبر (ص) تواندوهناك مباش که گروهی براه کفر میشتابند آنها بخداوند هرگز زیان نرسانند (بلکه خودزیان کنند وخدا میخواهد که آنانرا هیچ نصیبی درعالم آخرت نباشد ونصیبشان عذاب سخت دوزخ خواهد بود (۱۷۶) آنانکه خریدار کفر شدند بعوض ایمان هرگز زیانی بخدا نمیرسانند ومرآنان راست عذاب دردناك (۱۷۷) و البته گمان نکنند آنانکه براه کفر رفتند که مهلت دادن ما ایشان را بحال آنها بهتر خواهد بود بلکه مهلت میدهیم برای امتحان تا برسرکشی وطغیان خود بیفزایند وآنانرا عذابی رسد که بآن سخت خوار وذلیل شوند (۱۷۸) خداوند هرگز مؤمنانرا وانگذارد بدینحال کنونیکه (مؤمن و منافق بیکدیگر مشتبهند) تاآنکه بآزمایش بدسرشت را از پاك گوهر جدا کند وخدا همه شمارا از سر غیب آگاه نسازد ولیکن برای این مقام ازپیغمبران خود هرکه را مشیت اوتعلق گرفت برگزیند پس شما بخدا وپیغمبرانش بگروید که هرگاه ایمان آرید وپرهیزکار شوید شما را اجر عظیم خواهد بود (۱۷۹) گمان نکنند آنکه بخل نموده وحقوق فقیرانرا ازمالی که خدا بفضل خویش بآنها داده ادا نمیکنند این بخل بمنفعت آنها خواهد بود بلکه بضرر آنهاست چه آنکه درروز قیامت آن مالی که در آن بخل ورزیده اند زنجیر گردن آنها باشد (که آن روز هیچ کس مالك چیزی نیست) وتنها خدا وارث آسمانها و

الْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۸۰﴾ لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا
اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَآءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۱۸۱﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ
وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۱۸۲﴾ اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ
اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۳﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ
بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۱۸۴﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ وَ
اِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَ
اُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿۱۸۵﴾
لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا
فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸۶﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ
يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

زمین خواهد بود وخدا بکردارهمه‌شما آگاهست(۱۸۰)هر آینه خدا شنید سخن جاهلانه آنکسانرا که (چون دستور آمد که بخدا قرض الحسنه بدهید) (آنها به تمسخر)گفتند پس خدا فقیر است ومادارا البته ما گفتارشان را ثبت‌خواهیم کردبا این گناه بزرگ که انبیارا بناحق کشتند و (درروز کیفر)گوئیم بچشیدعذاب آتش سوزانرا (۱۸۱)این‌عذاب‌را بدست خود پیش فرستادند و خداوند هرگز در حق بندگان خود ستم نخواهد کرد(۱۸۲)آنکسانی که گفتند خداازما پیمان گرفته که بهیچ پیغمبری ایمان نیاوریم تاآنکه اوقربانی‌آورد که‌درآتش‌بسوزد بگوای پیغمبر(ص) که پیش ازمن پیغمبرانی‌آمده وبرای شما هرگونه معجزه آورده واین‌را هم که خواستید نیزآوردندپس اگرراست‌میگوئیدوباین شرط ایمان می‌آورید برای چه آن پیغمبرانرا کشتید (۱۸۳) پس ای پیغمبر اگر تورا تکذیب کردند غمگین‌مباش که پیغمبران‌پیش‌ازتوراهم که معجزات وزبورها و کتاب‌آسمانی روشن برآنهاآوردند نیزتکذیب کردند (۱۸۴)هر نفسی شربت مرگ‌را خواهدچشید ومحققاً روزقیامت همهٔ شما بمزد اعمال خودکاملا خواهید رسید پس‌هرکس خودرااز آتش جهنم دور داشت*وببهشت ابدی درآمدچنین‌کس فیروزی وسعادت‌ابد یافت‌و(بدانید) که‌زندگانی دنیابجز متاعی‌فریبنده نخواهدبود(۱۸۵) هرآینه شمارا بمال وجان‌آزمایش خواهندکرد و برشما از زخم زبان آنهاکه‌پیش از شما کتاب‌آسمانی بآنهانازل‌شدآزار بسیار خواهدرسید واگر صبرپیشه کرده وپرهیزکار شوید (البته ظفریابید) که ثبات‌وتقوی سبب نیرومندی وقوت‌اراده‌درکارهاست(۱۸۶)وچون خدا پیمان گرفت ازآنکه کتاب به‌آنها داده شدکه حقایق‌کتاب آسمانی را برای مردم بیان‌کنید و کتمان مکنید پس‌آنها عهد خدا را پشت سر انداخته‌آیات الهی را ببهائی اندك فروختند وچه بدمعامله‌کردند (۱۸۷)ای‌پیغمبر (ص) مپندارآنانکه بکردار زشت خود شادمانندودوست دارندکه‌مردم باوصاف پسندیده‌ای‌که هیچ درآنها وجود ندارد آنها را ستایش‌کنند البته‌گمان مدارکه ازعذاب خدا رهائی دارندکه‌آنها را بدوزخ‌عذاب دردناك خواهد بود (۱۸۸) خدا مالك ملك‌آسمان

(*که‌بمیل زشت خود افروخته اید.)

وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ
يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُودًا وَّعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحٰنَكَ فَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا
لِلظّٰلِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَ
لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ
أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ
فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقٰتَلُوا
وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ

وزمين خواهد بود وخدا برهرچيز تواناست(١٨٩) محققاً درخلقت آسمان وزمين ورفت وآمدشب وروزروشن دلائلى استخردمندانرا(١٩٠) آنهائيكه درهر حالت ايستاده ونشسته وخفتن خدا رایاد کنندودايم فكر درخلقت آسمان وزمين كرده وگويندپروردگارا اين دستگاه با عظمت‌را بيهوده نيافريده‌اى پاك ومنزهى مارا بلطف خودازعذاب آتش دوزخ نگاه دار(١٩١)اى پروردگارماهركه را تودرآتش افكنى اوراسخت خوار كردهٔ واوستمكار بوده وستمگرانرا هيچكس يارى نخواهد كرد(١٩٢) پروردگاراماچو نصداى منادئى كه خلقرا بايمان ميخواندشنيديم اجابت كرديم وايمان آورديم پروردگارا ازگناهان مادرگذر وزشتى كردار ما بپوشان وهنگام جان سپردن مارا با نيكان محشور گردان(١٩٣) پروردگارا مارا ازآنچه برسولان خودوعده دادى نصيب فرماومحروم مگردان كه وعده توهرگز تخلف نخواهدكرد(١٩٤)پس خدادعاهاى ايشانرااجابت كرد كه البته منكه پروردگارم عمل هيچ كس ازمردوزن‌را بى‌مزدنگذارم (چه آنكه همه درنظر خدايكسانند بعضى مردم ازبعضى ديگر برترى‌ندارد مگر بطاعت ومعرفت) پس آنانكه از وطن خود هجرت نمودندوازديار خويش بيرون شده ودر راه خدارنج كشيدندوجهاد كرده وكشته شدند همانا بديهاى آنانرا (درپرده لطف خود) بپوشانيم وآنهارا ببهشت‌هائى درآوريم كه زيردرختانش نهرها جاريست اين پاداشى اشت ازطرف خدا ونزد خداست پاداش نيكو(يعنى بهشت لقاى الهى) (١٩٥) ترادنيامغرور نكند (وغمگين نشوى) چون بينى كافران شهرها در تصرف آرند (١٩٦) دنيا متاعى اندك است وپس‌ازاين جهان منزلگاه آنان جهنم‌استوچه بد آرامگاهيست(١٩٧)ليكن آنانكه خداترس وبا تقوى شدند منزلگاهشان بهشتهائى است كه‌درزير درختانش نهرهاجاريست وبهشت منزل جاودانى آنهاست درحالتيكه خدا برآنها خوان احسان خودبگسترده وآنچه نزد خداست براى نيكان ازهرچيز بهتر است (١٩٨) همانا برخى ازاهل كتاب كسانى‌هستند كه بخداو كتاب آسمانى شماوهم كتاب آسمانى خودشان

ايمان آوردند درحالتى كه مطيع فرمان خدا بوده

الْكِتٰبِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا
قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢٠٠﴾

سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ هِيَ مِائَةٌ وَّسِتٌّ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ
تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى
اَمْوَالِكُمْ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى
فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُوْلُوْا
﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ
نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ
جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا
مَّعْرُوْفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ

وآیات خدا را ببهائی اندك نفروشند آنهارا نزد خدا پاداش نیکواست والبته خداحساب خلق راسریع وآسان خواهدکرد(۱۹۹) ای اهل ایمان درکاردین صبور باشید ویك دیگر را بصبرومقاومت سفارش کنید ومهیاو مراقب کاردشمن بوده وخدا ترس باشید که فیروزورستگار گردید

سورهٔ مبارکه نساء درمدینه نازل شده وصدو هفتاد و شش آیه است

(بنام خداوند بخشندهٔ مهربان)

ای مردم بترسید ازپروردگارخودآن خدائیکه همه شمارااز یکتن بیافرید وهم ازآن جفت اورا خلق کرد وازآن دوتن خلقی بسیار از مردوزن در اطراف عالم برانگیخت وبترسید ازآنخدائیکه بنام اوازیك دیگر مسئلت ودرخواست می کنید(خدارادرنظر آرید)ودربارهٔ ارحام کوتاهی مکنید که همانا خدا مراقب اعمال شماست(۱) وبه یتیمان (بعد از بلوغ) اموالشان را بدهید ومال بدونامرغوب خود را بخوب و مرغوب آنها تبدیل مکنید واموال آنانرا بضمیمه مال خود مخورید که این گناهی بس بزرك است(۲) اگر بترسید که مبادا درباره یتیمان مراعات عدل وداد نکنیدپس آنکس از زنانرا بنکاح خودآرید که مر شما رانیکو ومناسب باعدالت است دویا سه یا چهار(نه بیشتر) واگر بترسید که چون زنان متعدد گیرید راه عدالت نه پیموده وبآنها ستم کنید پس تنها یکزن اختیار کرده ویاچنانچه کنیزی داریدبآن اکتفا کنید که این نزدیکتر بعدالت وترك ستمکاری است(۳) ومهرزنانرا درکمال رضایت وطیب خاطربآنها بپردازید پس اگر چیزی ازمهرخود را از روی رضا وخوشنودي بشما بخشیدند برخوردار شوید که آن شما را حلال وگواراخواهد بود (۴) اموالی که خداقوام زندگانی شمارا بآن مقرر داشته سفیهان را بتصرف مدهید وازمالشان(بقدرلزوم واحتیاج)نفقه ولباس بآنهاد دهید(وبرای آنکه ازسفاهت آنهاآزار نبینید) بگفتار خوش آنهارا خرسندکنید(۵) یتیمانرا آزمایش کنید تا هنگامیکه بالغ شده وتمایل بنکاح پیداکنند آنگاه اگرآنها را دانابدرك مصالح زندگانی خود یافتید اموالشانرا بآنها بازدهید وباسراف وعجله مال آنهارا حیف ومیل مکنیدبدین اندیشه

يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾
وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ
مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ
ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ
حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۚ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَ
إِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ
الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ
مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ

که مباداکبیر شوند و(اموالشانرا ازشما بگیرند) وهرکس‌ازاولیای یتیم داراست بکلی ازهرقسم تصرف درمال یتیم خودداری کند وهرکه فقیر است درمقابل‌نگهبانی او ازمال‌یتیم بقدرمتعارف ارتزاق کندپس آنگاه که یتیمان بالغ‌شدند ومالشانراردکردید بردمال بهآنها باید گواه‌گیرید برای حکم ظاهر ولی درباطن علم حق‌وگواهی‌خدا برای محاسبه خلق‌کافیست(٦) برای اولادان ذکور سهمی از ترکه ابوین و خویشان است وبرای فرزندان‌اناث‌نیزسهمی‌ازترکه‌چه‌مال‌اندك‌باشدیا که بسیار نصیب‌هرکس‌ازآن(درکتاب حق)معین گردیده‌است(٧)وچون در تقسیم ترکه میت ازخویشان‌ویتیمان و فقیران اشخاصی حاضرآیند بچیزی ازآن مال‌آنها را روزی‌دهیدو باآنان‌سخن نیکوودلپسند گوئید (٨) وباید بندگان ازمکافات عمل خود بترسند (وبایتیمان مردم نیك رفتار باشند) کسانیکه می‌ترسند کودکان ناتوان ازآنها باقی ماندوزیر دست مردم شوند پس باید ازخدا بترسندوسخن باصلاح ودرستی گویند (وراه عدالت پویند)(٩) آنانکه اموال یتیمانرا بستمگری میخورند در حقیقت‌آنها درشکم‌خودآتش جهنم‌فرومی‌برند وبزودی بدوزخ‌درآتش فروزان خواهند افتاد(١٠)حکم خدادرحق فرزندان شما این‌است‌که پسراندوبرابر دختران ارث‌برند پس‌اگردختران بیش ازدونفرباشند فرض همه‌دوثلث ترکه است‌واگر یکنفر باشد نصف و فرض هریك از پدرو مادر یك سدس‌ترکه است درصورتیکه میت را فرزند باشدواگر فرزند نباشد و وارث منحصر بپدر و مادر باشد در این صورت مادر یك ثلث میبرد (وباقی بپدر رسد) واگر میت را برادر باشد در این فرض مادر سدس خواهد برد پس از آنکه حق وصیت ودین که‌بمال تعلق‌گرفته استثنا شود شما این‌راکه پدران‌یافرزندان وخویشان‌کدام یك‌بخیر وصلاح وبارث بردن بشما نزدیکترند نمی‌دانید (تادرحکم‌ارث مراعات‌کنید) (این احکام)فریضه‌ایست‌که خدا باید معین‌فرمایدزیرا خداوند بهرچیزدانا و بهمه مصالح خلق‌آگاهست (١١)سهم ارث شما مردان ازترکه زنان نصف است درصورتیکه‌آنهارا فرزند نباشد واگر فرزندباشدربع خواهد بودپس‌ازخارج‌کردن‌حق‌وصیت‌ودینی که‌بدارائی آنها تعلق‌گرفته وسهم ارث زنان ربع

مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ
يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا
فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ
فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾
وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ
وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا

ترکهٔشما مردانست اگردارای فرزند نباشید وچنانچه فرزند داشته باشید ثمن خواهد بود پس از اداء حق وصیت ودین‌شما واگر مردی بمیرد که وارثش کلاله‌اوباشند (برادروخواهرامی‌یاهرخواهروبرادری) یازنی بمیرد که وارثش یك‌برادرویا خواهر او باشد در این فرض سهم ارث یکنفر ازآنها سدس خواهد بود واگر بیش ازیکنفر باشندهمهٔ آنها ثلث ترکه را باشتراك ارث برند بعد ازخارج کردن دین وحق‌وصیت میت درصورتیکه وصیت بحال‌ورثه بسیارزیان‌آور نباشد(یعنی زاید بر ثلث نباشد) این‌حکمی استکه خدا سفارش فرموده وخدا بهمه احوال بندگان دانا وبهرچه کنند بردباراست(۱۲)آنچه مذکورشد احکام و اوامرخداست‌وهرکس پیرو امرخدا ورسول اوست اورا ببهشتهائی در آورند که درزیردرختانش نهرها جاری است وآنجا منزل ابدی‌مطیعان خواهد بود واینست سعادت وفیروزی بزرك(۱۳) وهرکه‌نافرمانی‌خدا ورسول کند وتجاوز ازحدود احکام الهی نمایداورا به‌آتشی در افکند که‌همیشه درآن معذب است وهمواره درعذاب خواری وذلت خواهد بود(۱۴) زنانی که عمل‌ناشایسته کنند چهارشاهدمسلمان برآنهابخواهید چنان چه شهادت دادند درأین صورت‌آنانرا درخانه‌نگه داریدتازمان عمرشان بپایان رسد یا خدا برای آنهاراهی پدیدارگرداند(یعنی‌توبه یاحدمقررشود)(۱۵) هرکس ازمسلمانان عملی ناشایسته مرتکب شوند چه‌زن وچه‌مردآنانرا به سرزنش وتوبیخ بیازاریدچنانچه توبه‌کردند دیگر متعرض‌آنها نشویدکه‌خدا توبه خلق می‌پذیرد و نسبت به‌آنها مهربانست (۱۶) محققا خدا توبه‌آنهائی را می‌پذیرد که‌عمل ناشایسته را ازروی‌نادانی مرتکب شوندپس‌ازآنکه‌زشتی‌آن‌عمل دانستندبزودی توبه‌کنند پس خداآنهارا می‌بخشد وخدا(باموزعالم) دانا وبمصالح‌خلق آگاهست (۱۷) کسی که‌باعمال‌زشت تمام عمر اشتغال ورزد تاآنگاه که مشاهده‌مرك کند درآن‌ساعت‌پشیمان شودوگویداکنون توبه‌کردم‌توبه‌اش پذیرفته نخواهد شد چنانکه هرکس بحال‌کفر بمیرد نیز توبه‌اش‌قبول نشود برأین‌گروه مهیاساختیم عذابی

اَلِيۡمًا ﴿۱۸﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا يَحِلُّ لَـكُمۡ اَنۡ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرۡهًا
وَلَا تَعۡضُلُوۡهُنَّ لِتَذۡهَبُوۡا بِبَعۡضِ مَاۤ اٰتَيۡتُمُوۡهُنَّ اِلَّاۤ اَنۡ يَّاۡتِيۡنَ
بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوۡهُنَّ بِالۡمَعۡرُوۡفِ ۚ فَاِنۡ كَرِهۡتُمُوۡهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنۡ تَكۡرَهُوۡا شَيۡـئًا وَّيَجۡعَلَ اللّٰهُ فِيۡهِ خَيۡرًا كَثِيۡرًا ﴿۱۹﴾ وَاِنۡ اَرَدْتُّمُ
اسۡتِبۡدَالَ زَوۡجٍ مَّكَانَ زَوۡجٍ ۙ وَّاٰتَيۡتُمۡ اِحۡدٰٮهُنَّ قِنۡطَارًا فَلَا تَاۡخُذُوۡا
مِنۡهُ شَيۡـئًا ؕ اَتَاۡخُذُوۡنَهٗ بُهۡتَانًا وَّاِثۡمًا مُّبِيۡنًا ﴿۲۰﴾ وَكَيۡفَ تَاۡخُذُوۡنَهٗ
وَقَدۡ اَفۡضٰى بَعۡضُكُمۡ اِلٰى بَعۡضٍ وَّاَخَذۡنَ مِنۡكُمۡ مِّيۡثَاقًا غَلِيۡظًا ﴿۲۱﴾
وَلَا تَنۡكِحُوۡا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمۡ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
فَاحِشَةً وَّمَقۡتًا ؕ وَسَآءَ سَبِيۡلًا ﴿۲۲﴾ حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ اُمَّهٰتُكُمۡ وَ
بَنٰتُكُمۡ وَاَخَوٰتُكُمۡ وَعَمّٰتُكُمۡ وَخٰلٰتُكُمۡ وَبَنٰتُ الۡاَخِ وَبَنٰتُ
الۡاُخۡتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِىۡۤ اَرۡضَعۡنَكُمۡ وَاَخَوٰتُكُمۡ مِّنَ الرَّضَاعَةِ
وَاُمَّهٰتُ نِسَآٮِٕكُمۡ وَرَبَآٮِٕبُكُمُ الّٰتِىۡ فِىۡ حُجُوۡرِكُمۡ مِّنۡ نِّسَآٮِٕكُمُ
الّٰتِىۡ دَخَلۡتُمۡ بِهِنَّ فَاِنۡ لَّمۡ تَكُوۡنُوۡا دَخَلۡتُمۡ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ
وَحَلَاۤٮِٕلُ اَبۡنَآٮِٕكُمُ الَّذِيۡنَ مِنۡ اَصۡلَابِكُمۡ ۙ وَاَنۡ تَجۡمَعُوۡا بَيۡنَ الۡاُخۡتَيۡنِ
اِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوۡرًا رَّحِيۡمًا ۙ ﴿۲۳﴾ وَّالۡمُحۡصَنٰتُ مِنَ
النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَـكَتۡ اَيۡمَانُكُمۡ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ ۚ وَاُحِلَّ لَـكُمۡ مَّا وَرَآءَ
ذٰ لِكُمۡ اَنۡ تَبۡتَغُوۡا بِاَمۡوَالِكُمۡ مُّحۡصِنِيۡنَ غَيۡرَ مُسٰفِحِيۡنَ ؕ فَمَا اسۡتَمۡتَعۡتُمۡ

بس‌دردناك (۱۸) ای اهل ایمان برای‌شما حلال نیست که زنانرا باکراه
وجبر بمیراث گیرید وبرزنان سختگیری وبهانه جوئی مکنید که قسمتی
ازآنچه مهرآنها کرده‌ایدبجوربگیرید مگرآنکه عمل‌زشتی ومخالفتی
ازآنها آشکار شود و باآنهادر زندگانی با انصاف و خوش‌رفتار باشید
وچنانکه دلپسند شما نباشد (اظهار کراهت مکنید) که‌بسا چیزها ناپسند
شما است‌وحال‌آنکه خدا درآن خیربسیاری برای‌شما مقدرفرموده (۱۹)
اگر خواستید زنی رارها کرده وزنی دیگر بجای او اختیار کنیدومال
بسیاری‌مهراو کرده‌ایدالبته نباید چیزی ازمهر او بازگیریدآیا بوسیله
تهمت زدن بزن مهراو را میگیرید و این گناهی فاش وزشتی این‌کار
آشکاراست (۲۰) وچگونه مهرآنانراخواهید گرفت درصورتیکه هرکسی
بحق خود رسیده (مرد بلذت وآسایش وزن به نفقه ومهرخودرسیده)
ودرصورتیکه آن‌زنان مهر راازشما درمقابل عقدزوجیت وعهدمحکم‌حق
ازشما گرفته‌اند (۲۱) زن پدررا نباید به‌نکاح درآورید بعداز نزول‌این
حکم‌الاآنچه ازاین پیش (در زمان جاهلیت) کرده‌اید که خدا از آن
درگذشت‌زیرااین کاریست زشت ومبغوض‌خداوعملی بس‌قبیح‌است (۲۲)
حرام شد برای شما ازدواج بامادرو دختروخواهروعمه وخاله ودختر
برادرودخترخواهرومادران‌رضاعی‌وخواهران‌رضاعی ومادرزن‌ودختران
زن که دردامن شما تربیت شده‌اند اگر بازن‌مباشرت کرده باشیدواگر
دخول بازن‌نکرده طلاق‌دهید باکی نیست که بادختران‌اوازدواج کنیدو
نیز حرام شدزن فرزندان صلبی (نه‌زن پسرخوانده‌شما) ونیز حرام شد
جمع میان دوخواهر (یعنی که دریك‌وقت هردورا بزنی گیرند) مگرآنچه
پیش ازنزول این‌حکم (درعصرجاهلیت) کرده‌اند که خدااز‌آن‌درگذشت
زیرا خداوند‌درحق‌بندگان بخشنده‌ومهربانست (۲۳) ونکاح زنان‌محصنه
(شوهردار) نیز برای شما حرام شد مگرآن زنان‌که (در جنگهای‌با
کفار بحکم خدا) متصرف‌ومالك شده‌اید (بازنهائیکه بحرمت‌یادشدنکاح
مکنید) برشما است‌که پیرو کتاب خدا باشید وهرزنی‌غیرآنکه‌ذکرشد
شمارا حلال است‌که‌بمال‌خود بطریق زناشوئی بگیرید نه‌آنکه زنا
کنید پس چنانکه شما ازآنها بهره‌مند

بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ
بِهٖ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ
مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ
فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ
مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ
فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ
الْعَذَابِ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ
اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۚ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا
مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ
ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا
اَنْفُسَكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا
وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾
اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبٰٓئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ

شویدآن مهر معین که مزدآنهاست بآنان بپردازید وباکی نیست برشما
که بعدازتعیین مهرهم بچیزی باهم تراضی کنید و(بدانید که) البته خدادانا
وبحقایق امور عالم آگاه است(۲۴) وهرکه راوسعت وتوانائی آن نباشد که
زنان پارسای با ایمان (وآزاد) گیرد پس کنیزان مؤمنه که مالك آن
شدید بزنی اختیار کنید خداآگاه تراست بمراتب ایمان شما که شمااهل
ایمان همه (اززن ومرد) بعضی ازجنس بعضی دیگر (یعنی همه مؤمن)و
در رتبه یکسانید پس باکنیزکان مؤمنه بااذن مالکش (بی هیچ کبرو
نخوت ازدواج کنید ومهرآنها بدان چه معین شده بدهید کنیزکانی که
عفیف باشند نه زناکارونه رفیق و دوست دار پس چون شوهر کردند
چنانچه عمل زشتی ازآنها سرزند برآنها نصف عذاب زنان پارسای
آزاد است این حکم (کنیزرا بزنی گرفتن) در باره کسی است که بترسد
مبادا برنج افتد (یعنی بزحمت عزوبت یا گناه زناکاری افتد)واگر صبر
کنید (تاوسعت یافته وزنی آزاد بگیرید) برای شما بهتراست و خدا
بخشنده ومهربان است (۲۵) خدا میخواهد راه سعادت را برای شما
بیان کند وشما را بآداب (وباخلاق ستوده) آنانکه پیش ازشما بودند
(یعنی پیغمبران ونیکان امم سابقه) رهبر گردد وبرشما ببخشاید وخدا
باحوال خلق دانا وبحقایق اموراگاه است(۲۶) وخدا میخواهد بر
شما بازگشت برحمت ومغفرت فرماید ومردم هوسناك پیروشهوات میخواهند
که شما مسلمین ازراه حق واز رحمت الهی بسیار دور و منحرف گردید
(۲۷) خدا میخواهدکار برشماآسان کند که انسان ضعیف خلق شده است
(۲۸) ای اهل ایمان مال یکدیگر را بناحق نخورید مگرآنکه تجارتی
از روی رضا ورغبت کرده (وسودی برید) ویکدیگر را نکشید که البته
خدا بسیار بشما مهربان است(۲۹) وهرکس چنین کند(یعنی بمال وجان
مردم دست ظلم دراز کند) ازروی دشمنی وستمگری پس اورا بزودی
درآتش دوزخ درآوریم واین کار(یعنی انتقام کشیدن ازظالمان) برای خدا
آسان است (۳۰) چنان چه ازگناهان بزرگی که شما را از آن نهی
کرده اند دوری گزینید (یعنی گناهان کبیره) ما ازگناهان دیگر شما
درگذریم وشمارا دروعالم بمقامی

مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَ
اسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ
جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾
الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَ
بِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ
بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ
فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا
حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ
بَيْنَهُمَا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ
وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

بمقامی بلند و نیکو برسانیم (۳۱) آرزو و توقع بیجا در فضیلت و مزیتی که خدا بآن بعضی را بر بعضی برتری داده مکنید (یعنی در اموریکه موهبت خداست و اکتسابی نیست مانند نعمت نبوت ولایت هوش حسن جمال و نطق فصیح وغیره طمع نکنید و بر صاحبانش حسد مورزید) که هر که از مرد و زن از آنچه اکتساب کنند بهره مند شوند و هر چه خواهید از فضل خدا درخواست کنید نه از خلق (تا بشما اعطا کند) که خدا بهمه چیز دانا است (۳۲) ما برای هر کس ازارث بر ها از قبیل پدر و مادر و خویشان حقی قرار داده ایم (و بترتیب مقدم و مؤخر ارث و مقدار حق هر وارث را بیان کردیم بآن عمل کنید (و با هر که عهد و پیمان حق برقی بسته اید (بهره آنان را بدهید و نقض عهد نکنید) که خدا بر هر چیز گواه است (۳۳) مردان را بر زنان تسلط و حق نگهبانی است بواسطهٔ آنکه مردان از مال خود باید بزن نفقه دهند پس زنان شایسته و مطیع در غیبت مردان حافظ حقوق شوهران باشند و آنچه که خدا بحفظ آن امر فرموده نگهدارند و زنانیکه از مخالفت و نافرمانی آنان بیمناکید باید نخست آنها را موعظه کنید اگر مطیع نشدند از خوابگاه آنها دوری گزینید باز مطیع نشدند آنها را بزدن تنبیه کنید چنانچه اطاعت کردند دیگر بر آنها حق هیچگونه ستم ندارید که همانا خدا بزرگوار و عظیم الشان است (۳۴) چنانچه بیم آن دارید که نزاع و خلاف سخت بین آنها (یعنی میان زن و شوهر) پدید آید از طرف کسان مرد و کسان زن داوری برگزینید که اگر مقصود اصلاح داشته باشند خدا ایشان را بر آن موافقت بخشد که خدا بهمه چیز دانا و از همه سرائر آگاهست (۳۵) خدای یکتا را پرستید و هیچ چیزی را شریك وی نگیرید و نسبت بپدر و مادر و خویشان و یتیمان و فقیران و همسایه که بیگانه لجت و دوستان موافق و رهگذریان و بندگان و پرستاران که زیردست تصرف شمایند در حق همه نیکی و مهربانی کنید که خدا مردم خود پسند متکبر را دوست ندارد (۳۶) آن گروه (ازیهود و نصاری) که بخل میورزند و مردم را به بخل وادار میکنند و آنچه را خدا از فضل خود بآنها بخشیده از آیات و احکام آسمانی کتمان میکنند (البته بکیفر خود خواهند رسید) و خدا بر کافران عذابی خوار کننده مهیا داشته است (۳۷)

وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ﴿۳۸﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ
اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ
عَلِيْمًا ﴿۳۹﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۴۰﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيْدٍ
وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ﴿۴۱﴾ يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا
الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿۴۲﴾ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ
وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا
مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿۴۳﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ
يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿۴۴﴾ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿۴۵﴾ مِنَ الَّذِيْنَ
هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ
قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ

آنانکه اموال خودرا بقصدریا وخودنمائی می بخشند وبخدا وروزقیامت نمیگروند (ایشان یاران شیطانند) و هر که را شیطان یاراست بسیار بد یاری خواهد داشت (۳۸) و چه زیان بهآنها میرسد اگر بخدا وروز قیامت ایمان آوزده وازبهرهای که خدا بهآنان داده چیزی انفاق می کردند وخداوند بلحوال ونیات آنان داناست (۳۹) خداوند مقدار ذرهٔ بکسی ستم نکند وهرعمل نیکی رازیاده گرداندو(بهنیکان) ازجانب خودمزدی بزرك عطا کند (۴۰) چگونه است حال (درروز محشروچه اندازه نیکان سرفراز وبدان شرمنده باشند) آنگاه که ازهرطایفهای گواهی آریم وتو را (ای پیغمبر خاتم) بر این امت بگواهی خواهیم (۴۱) در آنروز آرزو کنند آنانکه براه کفررفته ونافرمانی رسول کردند ازسختی عذاب که ایکاش باخاك زمین یکسان بودند (وحشر برآنها نبود) و از خدا چیزی (از اعمالشان را) پنهان نتوانند کرد (۴۲) ای اهل ایمان هرگز درحال مستی بنماز نیائید تابدانید چهمی گوئید (وچهمی کنید) ونهدرحال جنابت مگرآنکه مسافر باشید تاوقتیکه غسل کنید واگر بیمار بودید (کهغسل کردن نتوانید) یاآنکه درسفر باشید یا قضاء حاجتی دستداده باشید یا بازنان مباشرت کردهایدوآب برای تطهیر وغسل نیافتید دراین صورت بخاك پاك تیمم کنید (کف برخاك زده) آنگاه صورت و دستهارا مسح کنید که خداآمرزنده وبخشنده است (۴۳) ندیدی حال آنانکه اندك بهرهای ازعلم کتاب یافتند (یعنی علماء یهود ونصاری) که خریدارضلالت هستند وهمی خواهند که شما اهل ایمانرا بگمراهی اندازند (۴۴) خدا داناتر است بدشمنان شما ودوستی خداویاری او شمارا (از شرآنها) کفایت خواهد کرد (۴۵) گروهی ازیهود کلمات خدارا از جای خود تغییرداده (کهآنچه درباره خطاب پیغمبر درتوریة نوشته برغیر معنی آن تاویل می کنند) وگویند فرمان خدارا شنیده وازآن سر پیچیم و(بزبان جسارت باتو خطاب کنند) گویند بشنو که کاش ناشنوا باشی وگویندمارا رعایت کن و گفتارشان زبان بازی وطعنهوتمسخر بدین است واگر باحترام گفتند که مافرمان حق را شنیده و ترا اطاعت کنیم وتوسخن ما بشنو بحال ما بنگر هرآینه آنانرا نیکوتربود وبصواب نزدیکتر ولیکن

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا
فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ
اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ
فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَي اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا
مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَاۗءِ اَهْدٰى
مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ
اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ﴿٥٢﴾ اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ
النَّاسَ نَقِيْرًا ﴿٥٣﴾ اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰي مَآ اٰتٰىھُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰھُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ﴿٥٤﴾
فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۭ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ﴿٥٥﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ۭ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُھُمْ
بَدَّلْنٰھُمْ جُلُوْدًا غَيْرَھَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ

خدا آنها را لعنت کرد چون کافر شدند پس ایمان نمی‌آورند مگر اندکی (۴۶) ای کسانیکه برای شما کتاب آسمانی فرستاده شده ایمان آورید بقرآنی که فروفرستادیم (برای پیغمبر اسلام) که مصدق توریة وانجیل شماست پیش از آنکه بررویتان از اثر ضلالت خط محوو خذلان کشیم یا گونها را واژگون کنیم یا آن که برشما بمانند اصحاب سبت لعنت و عذاب فرستیم و (بترسید که) قضای خدا البته واقع شدنی است (۴۷) محقق است که خدا هر کسرا که باوشرك آورد نخواهد بخشید وسوای شرك هر که را خواهد می‌بخشد و آن کس که شرك بخدا آرد بدروغیکه بافته است گناهی بزرك مرتکب شده است (۴۸) نمی‌بینی آنان که دعوی پاك دلی و نیك نفسی کنند (درموقع عمل چقدر نا پاکند) خداست که هرکه را بخواهد ازرذائل پاك ومنزه دارد و بقدر فتیلی (یعنی رشته خرمائی در قضای الهی) بکسی ستم نشود (۴۹) بنگر چگونه برخدا دروغ می‌بافند و همین افتراء بخدا گناه فاش (برپلیدی نفس وهلاك وعقوبت آنان) بس است (۵۰) نم یدی وعجب نداشتی ازحال آنانکه بهره‌ای از کتاب آسمانی هم داشتند (یعنی جهودان) بازچگونه ببتان جبت وطاغوت گرویده (و با مشرکین هم‌عهد ومتفق شدند) وبکافران مشرك میگویند که راه شما بصواب نزدیکتر ازطریقه اهل ایمانست (۵۱) اینگروهند که خدا آنانرا لعنت کرد و هر که را خدا لعنت کند وازرحمت خود دور سازد دیگر هرگز کسی مددویاری او نتواند کرد (۵۲) آیا آنانکه ازاحسان بخلق بهستهٔ خرمائی بخل میورزند بهره‌ای ازملك وسلطنت نخواهند یافت (۵۳) آیا حسد می‌ورزند (یهود) بامردم (یعنی بامسلمین) چون آنها را خدا بفضل خود برخوردار نمود که البته ما بر آل ابراهیم (حضرت محمد) (ص) کتاب وحکمت فرستادیم و با نها ملك وسلطنتی بزرك عطا کردیم (۵۴) آنگاه برخی کسان بدو گرویدند و برخی کسان راه زن دین ومانع ایمان باوشدند و آتش افروختهٔ دوزخ کیفر کفر آنان بس است (۵۵) آنانکه به آیات ما کافر شدند بزودی به آتش دوزخشان درافکنیم که هرچه پوست تن آنها بسوزد بپوست دیگرش مبدل سازیم تا بچشند سختی عذاب را که همانا خدا مقتدرو کارش ازروی حکمت است (۵۶)

آنانکه ایمان آوردند و نیکوکار شدند بزودی در بهشتی در آوریم

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا لهم فيها ازواج مطهرة
وندخلهم ظلا ظليلا ﴿٥٧﴾ ان الله يأمركم ان تؤدوا الامانات
الى اهلها واذا حكمتم بين الناس ان تحكموا بالعدل ان الله
نعما يعظكم به ان الله كان سميعا بصيرا ﴿٥٨﴾ يا ايها الذين امنوا
اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منكم فان تنازعتم
في شيء فردوه الى الله والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم
الاخر ذلك خير واحسن تاويلا ﴿٥٩﴾ الم تر الى الذين يزعمون
انهم امنوا بما انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون ان
يتحاكموا الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطان
ان يضلهم ضلالا بعيدا ﴿٦٠﴾ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل
الله والى الرسول رايت المنافقين يصدون عنك صدودا
﴿٦١﴾ فكيف اذا اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاءوك
يحلفون بالله ان اردنا الا احسانا وتوفيقا ﴿٦٢﴾ اولئك الذين
يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم
قولا بليغا ﴿٦٣﴾ وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو
انهم اذ ظلموا انفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم
الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ﴿٦٤﴾ فلا وربك لا يؤمنون حتى

که نهرها اززیر درختانش جاری است ودرآن زندگانی جاوید کنند و بر آنها دربهشت جفتهای پاکیزه استوآنانرا بسایهٔ رحمت ابدی خوددر آوریم (۵۷) خدا بشما امرمیکند که امانت را البته بصاحبانش بازدهید وچون حاکم بین مردم شوید داوری بعدالت کنید همانا خدا شمارا پند نیکو میدهد که خدا بهرچیز آگاه وبصیراست (۵۸) ای اهل ایمان فرمان خداورسول وفرمانداران (ازطرف خداورسول را اطاعت کنید)وچون در چیزی کارتان بگفتگو ونزاع کشد بحکم خدا و رسول بازگردید اگر بخدا وروز قیامت ایمان دارید این کار(رجوع بحکم خداورسول) برای شما بهتروخوش عاقبت ترخواهد بود (۵۹)آیا ننگری وعجب نداری از حال آنان که بگمان ودعوی خود ایمان بقرآن توو کتبی که پیش ازتو فرستاده شده آورده اندچگونه باز میخواهندطاغوت (شیطان دیوومردم پلید) راحاکم خودگمارنددرصورتی که مأمور بودند که بطاغوت کافر شوند (حضرت باقروصادق(ع) فرمودند مراد از طاغوت آنکس است که برخلاف حق حکومت کندوسزاوارآن مقام نباشد)وشیطان خواهد که آنان را گمراه کندآنگونه گمراهی که ازهرسعادت وآسایش دورباشند (۶۰) چون بآنها گفته شد که بحکم خدا ورسول بازآئید گروه منافق را بینی که سخت مردم را ازگرویدن بتومنع میکنند(۶۱) پس چگونه خواهدبود حال آنها چون رنج ومصیبتی ازکردارزشت خودبآنها رسدآنگاه نزدتو آیندو بخداسوگند خورند که مادرکار خود قصدی جز نیکوئی وموافقت با مسلمین نداشتیم (۶۲) اینان هستند(آنگروه منافق) که خدا ازقلب(ناپاک) آنها آگاهست پس توای رسول ازآنان روی بگردان ولی بآنها نصیحت کن وبگفتار دلنشین ومؤثر با ایشان سخنگو(۶۳)مارسول نفرستادیم مگر بر این مقصود که خلق بامرخدا اطاعت او کنند(وهدایت شوند)واگرهنگامیکه گروه منافق برخود بگناه ستم کردند ازکردار خود بخدا توبه نموده وبتورجوع می کردند که برآنها استغفارکنی وازخدا آمرزش خواهی البته در این حال خدارا پذیرنده توبه ومهربان می یافتند(۶۴) نهچنین است قسم بخدای تو که اینان بحقیقت اهل ایمان نمیشوند مگر

يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَ
يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ
فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَ
الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ
مِنَ اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ
أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا
﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ
مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ

آنکه درخصومت ونزاعشان تنها تورا حاکم کنندوآنگاه بهر حکمی که (بسودوزیان آنها کنی‌هیچگونه اعتراضی دردل نداشته‌وکاملا ازدل‌وجان تسلیم فرمان تو باشند(۶۵)واگر ما بهآنها حکم میکردیم که خود را بکشید یا ازدیار خود (برای‌جهاد) بیرون‌روید اطاعت نمیکردند مگر اندکی (مؤمنان‌کامل)واگر مردم بحکم حق‌وبه‌آنچه نصیحت وپندشان میدهند عمل میکردند البته نیکوتروکاری محکم اساس‌تر(درامر دین‌و دنیای‌آنها) بود(۶۶)ودرآن صورت محققا ماآنهارا مزدی‌بزرك بپاداش طاعت‌عطامی کردیم(۶۷) وآنانرابراه راست هدایت مینمودیم (۶۸) و آنانکه خدا و رسولرا اطاعت‌کنند البته باکسانیکه خدا بهآنها لطف وعنایت‌کامل‌فرموده یعنی با پیمبران وصدیقان و شهیدان و نیکوکاران محشور خواهند شد واینان (دربهشت)چه قدرنیکورفیقانی هستند(۶۹) این است فضل‌و بخشش‌خداوعلم ازلی‌خدا (باحوال‌وحاجات‌خلق کفایت کند (۷۰)ای اهل ایمان سلاح جنك برگیرید وآنگاه دسته‌دسته‌یاهمه بیك‌بارمتفق برای‌جهاد بیرون‌روید (۷۱)وهمانا گروهی‌ازشما(یعنی‌منافقان) بخبرهای مجعول هول انگیز شمارا بترس ازجهاد باز میدارند واگر حادثهٔ ناگواری روی‌آردآن منافق مردم بطریق شماتت‌گویند خداما را مورد لطف خودقرار داد وازاین حادثه که‌آنهارا بکشتن‌دادمحفوظ داشت(۷۲) واگر فضل خدا شامل حال شماگرددگوئی‌میان شماوآنان ابدا دوستی نیست(تانفع‌شمارا نفع‌خوددانند)وباتاسف‌گویند ای‌کاش ما نیز باآنها بجهاد رفته بودیم تابنعمت فتح و غنیمت ببسیاری‌که نصیب آنها شده بهرهٔ فراوان‌میبردیم(۷۳) مؤمنان باید درراه خدا باآنانکه حیوة مادی دنیارا برآخرت‌گزیدند جهاد کنند وهرکس درجهاد براه خدا کشته‌شدیافاتح گردیدزود باشد که‌اورا(دربهشت‌ابدی)اجرعظیم دهیم ۷۴ چرادرراه‌خداجهادنمیکنیددرصورتیکه‌جمعی ناتوان‌از مرد وزن‌و کودك‌شما که‌درمکه‌اسیرظلم کفارندآنهادایم‌می گویند بارخدایامارا ازاین شهری که‌مردمش‌ستمکارند بیرون‌آروازجانب‌خود برای‌ما بیچارگان نگهدار ویاوری فرست (۷۵) اهل‌ایمان‌درراه‌خداوکافران‌درراه

في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت فقاتلوا
أولياء الشيطان إن كيد الشيطان كان ضعيفا ﴿٧٦﴾ ألم تر إلى
الذين قيل لهم كفوا أيديكم وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة فلما
كتب عليهم القتال إذا فريق منهم يخشون الناس كخشية الله أو
أشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال لولا أخرتنا
إلى أجل قريب قل متاع الدنيا قليل والآخرة خير لمن اتقى ولا
تظلمون فتيلا ﴿٧٧﴾ أين ما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم
في بروج مشيدة وإن تصبهم حسنة يقولوا هذه من عند الله
وإن تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من عند
الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا ﴿٧٨﴾ ما أصابك
من حسنة فمن الله وما أصابك من سيئة فمن نفسك و
أرسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا ﴿٧٩﴾ من يطع الرسول
فقد أطاع الله ومن تولى فما أرسلناك عليهم حفيظا ﴿٨٠﴾ و
يقولون طاعة فإذا برزوا من عندك بيت طائفة منهم
غير الذي تقول والله يكتب ما يبيتون فأعرض عنهم وتوكل
على الله وكفى بالله وكيلا ﴿٨١﴾ أفلا يتدبرون القرآن ولو كان
من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا ﴿٨٢﴾ وإذا جاءهم أمر

پس شما مؤمنان بادوستان شیطان بجنگیدو (ازآنها هیچ بیم و اندیشه مکنید) که مکر و سیاست شیطان بسیارسست وضعیف است (۷۶) آیا نمینگری وعجب نداری ازحال آن مردمی که میگفتند بما اجازهٔ جنك ده و بدانها گفته میشد اکنون ازجنك خود داری کرده وبوظیفه نماز وزکوة قیام کنید(که هنوزمامور بجنك نیستیم) دیدی آنگاه که برآنها(درجنك بدر)حکم جهادآمد درآن هنگام بیش ازآن اندازه که باید از خدا ترسند ازمردم (دشمنان خود) ترسیدند وگفتند ای خدا چرا برماحکم جنك را فرض کردی که عمرمارا تابهنگام اجل مهلت ندهی(ای رسول ما بهآنان که این اعتراض کنند) بگوکه زندگانی دنیا متاعی اندك است وجهان آخرت ابدی برای هرکه خداترس باشد بسیار بهتر ازدنیاست وآنجا کمترین ستم درباره کسی نخواهد شد(۷۷) هرکجا باشید اگر چه درکاخهای بسیار محکم مرك شمارا فرارسد(واز مرك بهیچ چارهای رهائی نیابید)وآنان را (یعنی گروه منافقان را) اگرخوشی ونعمتی فرا رسد گویند این ازجانب خداست واگرزحمتی پیش آید بتو نسبت دهند (ای رسول بهآنگروه منافق نادان) (بگو) (هرچه در جهان پدیدآید و هرچه ازنیك وبدبشما رسد) همه ازجانب خداست چرا این قوم جاهل ازفهم هرسخن دورند (۷۸) هرچه از انواع نیکوئی بتو رسد از جانب خداست وهربدی رسد ازنفس تست(ای پیغمبر)(ص) ماتورا برسالت برای (راهنمائی) مردم فرستادیم و(برای رسالت تو تنها گواهی خداکافیست (۷۹)هرکه رسول را اطاعت کندخدا را اطاعت کرده و هرکه مخالفت کند(کیفرمخالفتش باخدا است) و ما ترا بنگهبانی آنها نفرستادهایم (۸۰)(منافقان روز)نزد توبزبان اظهار ایمان کنندوشب چون ازحضور تودور شوندگروهی خلاف گفتهٔ تورا دردل گیرند وخدا اندیشهٔ شبانهٔ آنها راخواهد نوشت پس توای پیغمبر(ص)ازآن منافق مردم روی بگردان وبخدا اعتمادکن که تنها خدا ترا یار ونگهبان کافی است (۸۱)آیادر قرآن از روی فکر و تأمل نمینگرند (تا برآنان ثابت شودکه وحی خداست) واگر ازجانب غیرخدابود درآن (ازجهت لفظ ومعنی) بسیار اختلاف مییافتند (۸۲) (چرا منافقان اگر مسلمانند اسرارجنگی اسلام

رافاش میکنند وچون امری

مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي
الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ ۚ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً
حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ
فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
﴿٨٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَ
مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَ
اللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَ
مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا
فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۖ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا
مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ
بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ

که باعث ایمنی یا ترس مسلمین است و باید پنهان داشت منتشر می سازند (تا دشمنان آگاه شوند) در صورتیکه اگر برسول و بصاحبان حکم رجوع میکردند همانا (تدبیر کار را آنان که اهل بصیر تند می دانستند و در آن واقعه صلاح اندیشی میکردند) و اگر نه این بود که فضل و رحمت خدا شامل حال شماست همانا بجز اندکی همه شیطان را پیروی میکردید (۸۳) پس (ای پیغمبر (ص) تو خود تنها درراه خدا بکارزار برخیز که جزشخص تو بر آن مکلف نیست و مؤمنان را نیز ترغیب کن باشد که خدا آسیب کافران را از شما باز دارد که قدرت خدا (از کمك مردم) بیشتر وعذاب وانتقامش سخت ترخواهد بود (۸۴) هر که واسطه و منشأ کاری نیکو شود هم او نصیبی کامل از آن بر دو هر که وسیلهٔ کاری زشت وقبیح گردد از آن سهمی بسزا خواهد یافت وخدا برهرچیز (نیك و بد) اعمال مراقب است (۸۵) هرگاه کسی شمارا ستایش کند شما نیز بایددر مقابل بستایشی بهتر از آن یا مانند آن پاسخ دهید که خدا بحساب هر نیك و بد کاملا خواهد رسید (۸۶) خدای یگانه که هیچ خدائی جز او نیست محققا همه را درروز قیامت که هیچ شك در آن نیست جمع آورد (این وعده خداست) و کیست که راست تر از خدا سخن گوید (۸۷) چرا شمادرباره منافقان دوفرقه شدید (گروهی باسلام و گروهی بکفرشان قائل گشتید آنها در باطن کافرند) و خدا آنها را بکیفر اعمال زشتشان بازگرداند آیا شما میخواهید کسیرا که خدا گمراه کرده هدایت کنید درصورتیکه هر که را خدا گمراه کرد (یعنی هدایت خدا رانپذیرفت) هرگز تو بر (هدایت) او راهی نخواهی یافت (۸۸) منافقان و کافران (از رشك وحسد) آرزو کنند که شما مسلمین نیز مانند آنها کافر شوید تا (شما را برآنها امتیازی نباشد) همه برابر و مساوی در کفر باشید پس آنان را تا درراه خدا هجرت نکنند دوست نگیرید واگر مخالفت کردند آنها راهر کجا یافتید گرفته و بقتل رسانید و ازآنها دوستی و یاوری نباید اختیار کنید (۸۹) مگر آنانکه بقومیکه میان شما باآنها عهدو پیمانی است در پیوسته باشند یا که بر این عهد نزد شما آیند که ازجنك باشما و باقوم خودشان هردو خودداری کنند با این دوطایفه ازکافران که درحقیقت بشما پناهنده اند نباید قتال کنید و اگر خدا میخواست آنها را بر شما مسلمین مسلط میکرد تا با شما قتال میکردند

فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَ
يَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾ وَمَا كَانَ
لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا
فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ
مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
لَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ
مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ

پس هر گاه ازجنك باشما کناره گرفتند وتسلیم شما شدند دراین صورت
خدا برای شماراهی برعلیه آنها نگشوده(یعنی مالو جانشان را برشما
مباح) نکرده(۹۰)گروهی دیگررا خواهید یافت که میخواهند ازشما
(باظهار اسلام) وازقوم خود(باظهار کفر) ایمنی یابند وهرگاه که راه
فتنه گری و شرك برآنها باز شود بکفر خود بازگردند پس اگر از
(فتنه انگیزی ونفاق باشما)کناره نگرفته وتسلیم شما نشدند و ازآزار
شما دست نکشیدند در این صورت آنها را هر جا یافتید گرفته و بقتل
رسانید ماشمارا برجان ومال اینگروه تسلطی کامل بخشیدیم (۹۱) هیچ
مؤمنی را نرسد که مؤمنی را بقتل رساند مگر آن که باشتباه وخطا مرتکب
آن شود ودرصورتیکه بخطاهم مؤمنی را مقتول ساخت باید بکفاره این
خطا بنده مؤمنی آزاد کند وخونبهای آن را بصاحب خون تسلیم نماید
مگر آنکه دیه را ورثه بقاتل ببخشند واگر این مقتول باآن که مؤمن
است ازقومی است که با شما دشمن و محاربند در این صورت قاتل
(دیه ندهد) لیکن بر اوست که بندهٔ مؤمنی را آزاد کند و اگر
مقتول ازقومی است که با شما وآن قوم عهد و پیمان برقرار بوده
پس خونبها را بصاحب خون پرداخته وبندهٔ مؤمنی بکفاره نیز آزاد
کنید واگر بنده ای نیابید بایستی دوماه متوالی روزه دارید این توبه ایست
که ازطرف خدا پذیرفته است وخدا(باعمال خلق وجزاء آن) آگاه وبصیر و
بهمه امور حکیم است (۹۲)هر کس مؤمنی را بعمد بکشد مجازات او آتش جهنم
است که در آن جاوید معذب خواهد بود خدا براو خشم ولعن کند وعذابی بسیار
شدید مهیاسازد (۹۳) ای اهل ایمان چون در راه خدا(برای جهاد کفار)
بیرون روید(درکاردشمن درست) تحقیق و جستجو کنید وبه آن کس که
اظهار اسلام کند وبشما سر تسلیم فرود آورد نسبت کفر میدهید تا(ببهانه ای)
مال وجانش را برخود حلال کنیدواز متاع ناچیز دنیا چیزی غنیمت برید
که غنائم بیشمار نزد خداست اسلام شما هم اول امر همچنین اظهار و
تسلیمی بیش نبود تا وقتیکه خدا برشما (بعطاء نور ایمان) منت
گذاشت پس اکنون شما باید تحقیق کنید(وبهوس وطمع درجان ومال
مردم کسی رابکفر نسبت مدهید) که خدا بهر چه کنید کاملا آگاهست
(۹۴)هر گز مؤمنانی که بی هیچ عذری

أولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله بأموالهم وأنفسهم فضل
الله المجاهدين بأموالهم وأنفسهم على القاعدين درجة وكلا
وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين أجرا
عظيما ﴿٩٥﴾ درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما
﴿٩٦﴾ إن الذين توفاهم الملائكة ظالمي أنفسهم قالوا فيم كنتم قالوا
كنا مستضعفين في الأرض قالوا ألم تكن أرض الله واسعة
فتهاجروا فيها فأولئك مأواهم جهنم وساءت مصيرا ﴿٩٧﴾ إلا
المستضعفين من الرجال والنساء والولدان لا يستطيعون
حيلة ولا يهتدون سبيلا ﴿٩٨﴾ فأولئك عسى الله أن يعفو
عنهم وكان الله عفوا غفورا ﴿٩٩﴾ ومن يهاجر في سبيل الله
يجد في الأرض مراغما كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا
إلى الله ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع أجره على الله و
كان الله غفورا رحيما ﴿١٠٠﴾ وإذا ضربتم في الأرض فليس عليكم
جناح أن تقصروا من الصلاة إن خفتم أن يفتنكم الذين
كفروا إن الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا ﴿١٠١﴾ وإذا كنت فيهم
فأقمت لهم الصلاة فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا
أسلحتهم فإذا سجدوا فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة

مانند نابینائی مرض‌فقروغیره ازکارجهادبازنشینندباآنانکه بمال‌وجان کوشش‌کنند(درمراتب ایمان)یکسان‌نخواهند بود خدامجاهدان فداکار بمال وجان را بربازنشستگان بلندی وبرتری بخشیده‌وهمه اهل‌ایمان را وعده نیکوتر (که دخول بهشت است) فرموده و مجاهدان را بر بازنشستگان باجروثوابی بزرگ برتری داده است(۹۵) این(درجات‌و برتری رتبه‌ها ازنظرعدل) وبخشایش ورحمت‌اوست‌وخدا(درباره‌خلق) آمرزنده ومهربان است(۹۶)آنانکه (هنگام مرگ) و قبض روح(ظالم‌و ستمگر بمیرند) فرشتگان ازآنها باز پرسندکه در چه‌کار بودید پاسخ دهندکه مادر روی زمین مردمی ضعیف و ناتوان بودیم فرشتگان گویند آیا زمین خدا پهناور نبودکه‌درآن سفرکنید(وازمحیط‌جهل‌وکفربسر زمین علم‌وایمان شتابید ازآنها عذرنپذیرند) وماوای ایشان جهنم‌است وبازگشت‌آنها بجایگاه بسیاربدی است(۹۷) مگرآن‌گروه ازمردان‌و زنان‌وکودکان‌که براستی ناتوان بودند(فقیرویا عاجزیا مریض وغیره بودند)که‌گریز وچاره‌ئی برایشان میسرنبودوراهی بنجات‌خود(ازآن کفر)نمی‌یافتند (۹۸)آنها امیدوار بعفو و بخشش خدا باشندکه خدا گناهشان میبخشدکه خداوندبخشنده وآمرزنده بندگانست(۹۹) وهر کس‌درراه خدا ازوطن خویش‌هجرت‌کند(از آوارگی‌وغربت‌نیندیشد) درزمین (پهناور خدا) برای‌آسایش وگشایش امورش جایگاه بسیار خواهد یافت وهرگاه‌کسی از خانه خویش (وشهر خود) برای هجرت بسوی خداورسول (وحفظ مقام ایمان) بیرون‌آید ودرسفرمرگ‌وی‌رافرا رسد اجروثواب چنین‌کسی برخداست (یعنی بیقین‌خدا بر او رحمت و تفضل خواهدکرد) وخدا پیوسته برخلق‌آمرزنده‌ومهربان‌است(۱۰۰) وهنگامیکه درسفر باشید باکی برای شما نیست‌که نماز راکوتاه‌بجای آرید(چهاررکعت رادورکعت‌کنید هرگاه بیم‌آن داشته‌باشید که‌کافران شما را برنج وهلاکت اندازند(و ازکافران هیچگاه غافل ننشینیدکه دشمنی‌کفار نسبت بشما (مسلمین)کاملا آشکار است (۱۰۱) و هرگاه (درسفرهای‌جهاد) شخص تو (یافرمانداران از طرف‌تو) در میان سپاه اسلام‌باشی‌ونمازبرآنان‌بپای‌داری باید سپاهی با تو مسلح بنماز ایستند و چون سجده نماز بجای‌آورند

أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ
وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ
أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ
أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿۱۰۲﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَوٰةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ ۚ إِنَّ
الصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿۱۰۳﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ
الْقَوْمِ ۖ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۰۴﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا
﴿۱۰۵﴾ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۰۶﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ
الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿۱۰۷﴾
يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ
مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿۱۰۸﴾ هَا أَنْتُمْ
هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿۱۰۹﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ
نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۱۰﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا

این سپاه برای حفاظت رفته وگروهیکه نمازنخوانده‌اند بنمازآیند و البته بالباس جنك وبا اسلحه زیراکافران آرزووانتظار آن‌دارند که شما از اسلحه واسباب خود غفلت کنید که ناگهان یکباره بشماحمله‌آورندو چنانکه بارانی یامرضی‌شمارا ازبرگرفتن‌سلاح برنج‌اندازدباکی‌نیست اسلحه رافروگذارید ولی البته ازدشمن درحذرباشید(لیکن بوعده خدا برفتح خ د مطمئن باشید)که خدا برای‌کافران‌عذابی‌سخت خوارکننده مهیا ساخته (۱۰۲) پس‌آنگاه که ازنماز فراغت یافتید(خصوص‌درحال جنك که ازنمازکامل‌باز ماندید) بازدرهمه احوال ایستاده نشسته وبر پهلو وهرحال‌که توانید خدارا یادکنید سپس‌که ازآسیب دشمن ایمن شدید در این حال نماز(کامل) بجای‌آرید که‌نماز برای‌اهل‌ایمان‌حکمی واجب ولازمست (۱۰۳)ونباید ازتعقیب کردن)درکار دشمنان سستی و کاهلی‌کنیدکه اگر شما ازآنان برنج وزحمت می‌افتیدآنها نیز ازدست شمارنج‌میکشند جز این‌که شما بلطف‌خدا امیدواریدوآنها (چون بی ایمانند بخدا) امیدی ندارند وخدا دانا وحکیم است(امیدواران را) محروم نمیسازد (۱۰۴)(ای پیغمبر) ما بسوی‌تو قرآن را بحق‌فرستادیم‌تا بآنچه خدا بوحی خود برتو پدیدآرد میان مردم‌حکم کنی‌ونباید بنفع خیانتکاران با (مؤمنان‌وبی تقصیران) بخصومت برخیزی(۱۰۵)وازخدا آمرزش‌طلب که خداوند البته‌آمرزنده‌ومهربانست (۱۰۶) و هرگز برای خاطر مردمیکه بانفوس خود خیانت‌می‌کنند(با اهل ایمان‌ومردم بی‌تقصیرجدال) مکن که همانا خداآنرا که خیانتکاروبدعمل است‌دوست نمیدارد (۱۰۷)مردم خیانتکار درکارخیانت ازخلق شرم میکنند و از خدا شرم‌نمیکنند وشبانگاه دراندیشه سخن ناپسند (برای‌متهم‌ساختن مردمند)که خدا همه‌گاه باآنهاست و بهر چه کنندآگاهست (۱۰۸) بفرض‌که شما خود از طرف‌آنها (خیانتکاران) برای زندگی دنیادفاع توانیدکردکدام‌کس طرفداری‌آنها را روز قیامت خواهد نمود وکه آنهارا از عقاب خدا نجات تواند داد ویا چه‌کس‌بکفالت ووکالت‌آنها تواند برخاست (۱۰۹)هرکه عمل زشتی از اوسرزند یا بخویشتن‌ظلم کند سپس ازخداطلب امرزش وعفوکند خدارا بخشنده‌ومهربان‌خواهد یافت (۱۱۰)هرکه گناهی کند

فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَكْسِبْ
خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَ
لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ
وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ ۚ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ
عَظِيمًا ﴿١١٣﴾ لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ
أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ
نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ
الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن
يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾
لَّعَنَهُ اللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَ
لَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَ
لَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ
اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ

بخودزیان رسانیده‌وخدا دانا (باعمال خلق) وکارش از روی حکمت است(۱۱۱) وهر کس خطایاگناهی از او سرزندوتهمت بدیگری‌بندد مرتکب بهتان وگناه بزرك آشکاری شده است(۱۱۲)واگرفضل‌ورحمت خدا شامل‌حال تونمی‌بودگروهی ازآنان (یعنی دشمنان اسلام) همت‌بر آن‌گماشته بودندکه توراازراه صواب دور سازند (ولی بلطف خدا) آنها خودرا ازراه حق و صواب دور ساخته وبتو هیچ زیانی نتوانند رسانیدوخدا بتو این‌کتاب(قرآن‌مجید) ومقام حکمت ونبوت را اعطا کرد وآنچه‌راکه‌نمی‌دانستی تو را بیاموخت‌که خدا را با تو لطف‌بی نهایت است(۱۱۳) هیچ‌فایده وخیری درسخنان سری‌آنها نیست مگر آن‌که‌کسی درصدقه دادن و نیکوئی‌کردن و اصلاح میان مردم سخن سری‌گوید (وهر که براین‌کاردرطلب‌رضای خداچنین‌کند) بزودی‌خدا باو اجرعظیم‌کرامت فرماید(۱۱۴) وهرکه با رسول خدا بمخالفت برخیزد پس از روشن بودن راه حق براو وراهی غیر طریقه‌اهل‌ایمان پیش‌گیردوی‌را بهمان‌طریق باطل وراه ضلالت‌که برگزیده‌واگذاریم واورا بجهنم در افکنیم‌که‌آن‌مکان‌بر اوبسیاربدمنزلگاهی است(۱۱۵) خداهرکه‌را باوشرك‌آرد نخواهد بخشید و مادون شرك (گناهان‌دیگر را)هرکه‌رامشیتش قرارگیرد می‌بخشد و هرکه بخدا شرك‌آرد سخت بگمراهی است و (از راه نجات و سعادت) دور افتاده است(۱۱۶) مشرکان غیر خدای عالم هرچه را خدا بخوانند یا جمادی است(مانند بتهای لات منات‌عزی) یا شیطان سرکش و(فریبنده) است (۱۱۷)خدا آن شیطان را ازدرگاه رحمت خوددورکرده وشیطان گفت‌باخداکه‌من ازبندگان تو قسمتی را زیربارطاعت خود خواهم‌کشید(۱۱۸) وسخت گمراه‌کنم وبه‌آرزوهای باطل دور ودراز درافکنم وبه‌آنها دستور دهم تاگوش حیوانات ببرند (تا علامت باشدکه این حیوان نصیب‌بتهاست) وامرکنم تاخلقت خدا تغییر دهند (کتاب واحکام‌خدا را بدلخواه‌خود تاویل وتبدیل‌کنند) وهرکس شیطان‌را دوست دارد نه خدای خود را سخت‌زیان کرده زیانیکه (بر هرعاقلی‌کاملا)آشکا راست(۱۱۹) شیطان انسان‌را بسیار وعده‌دهدوآرزومند وامیدوارکندولی وعده‌ونویدشیطان بجز غروروفریب‌خلق نیست (۱۲۰) ایشان‌را(یعنی‌شیطان‌وپیروانش‌را) منزلگاه جهنم است وازآن مفروگریزگاهی نخواهند یافت

عَنْهَا مَحِيصًا (١٢١) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا (١٢٢) لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (١٢٣)
وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا (١٢٤) وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ
وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلًا (١٢٥) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطًا (١٢٦) وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ
وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا
لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا (١٢٧)
وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَ
إِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (١٢٨) وَلَنْ
تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ
الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ

(۱۲۱)آنان راکه بخداگرویدند وکارها بصلاح (خودو خلق) کردند بزودی‌آنها را ببهشتی در آوریم که زیر درختانش نهرها جاریست تا منزلگاه ابدی آنها باشد وعده خدا حق است وکیست که درگفتار راستگوتر ازخدا است (۱۲۲) کاربه‌آمال وآرزوی‌شما وآرزوی یهود ونصاری درست‌نشودهرآن که‌کاربدکند(هرکس باشد) کیفرآن‌راخواهد دیدوهیچ احدیرا جزخدایاروپاور خودنتواند یافت (۱۲۳) وهرکه‌از زن‌ومردکاری شایسته کندبا ایمان بخداآن کس ببهشت اندرآیدوبقدر فقیری(پرده‌هسته‌خرمائی) بوی ستم‌نکنند(۱۲۴) (درعالم) کدام‌دین بهتر ازآن‌است که‌مردم خودرا تسلیم حکم خدانموده‌وسر زیربار فرمان حق آورند وهم نیکوکارباشندوپیروی‌ازآئین‌ابراهیم‌حنیف کنندآن ابراهیمی که خدا اورا بمقام‌دوستی خود برگزیده(۱۲۵) هرچه‌درآسمان‌وزمین است‌ملك خداست‌واو بهمه چیز احاطه‌وآگاهی دارد(۱۲۶) ای‌پیغمبر (ص) در باره زنان ازتو فتوی خواهند بگوخدا وآنچه ازآیات‌کتاب خدا برای شما تلاوت شود فتوی‌خواهد داد هم درحق زنان‌ودختران یتیمشان که مهروحقوق لازمه‌آنان رانداده خواهید بنکاح‌خوددرآورید وهم‌درحق فرزندان‌ناتوان ودستور می‌دهدکه درباره یتیمان‌عدالت‌پیشه گیرید ودرنیکی‌کوشیدکه هرکار خوب بجاآریدخدابرآن‌آگاه است (۱۲۷)واگرزنی ازشوهرش‌بیم‌آن‌داشت که‌باوی راه‌مخالفت‌وبدسلوکی پیش‌گیرد یا از او دوری‌گزیند باکی‌نیست‌که هر دوطریق مصالحت‌و سازگاری بنمایند صلحی برضاء طرفین که صلح بهرحال‌بهتر(از نزاع وکشمکش) است ونفوس را بخل‌وحرص فراگرفته که‌بآزارهم‌میکوشند واگر درباره یکدیگر نیکوئی کرده وپرهیزکار باشند(باجر نیکی خود برسندکه)خدابهرچه کنندآگاهست(۱۲۸) شما هرگز نتوانید میان‌زنان بعدالت رفتارکنیدوهرچندراغب وحریص برعدل ودرستی باشید(زیرا حب‌قلبی‌بیك‌زن‌دون‌دیگری‌دراثرحسن‌وجوانی‌وغیرآن‌خارج از اختیار شماست)پس بتمام میل‌خود(حتی‌در نفقه وکسوه دادن که اختیاریست) یکی را بهره‌مند وآن‌دیگر رامحروم نکنید تا اومعلق وبلاتکلیف‌ماند (نه‌بحظ شوهردار ونه بحکم‌بی‌شوهرباشد) واگرسازش کنیدوپرهیزکار باشید هماناخدا

كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۲۹﴾ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿۱۳۰﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿۱۳۱﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيْلًا ﴿۱۳۲﴾ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿۱۳۳﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿۱۳۴﴾ يٰۤاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ
اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰۤى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلْوٗۤا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۳۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْۤ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَ
مَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿۱۳۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا
كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ﴿۱۳۷﴾ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ
بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۳۸﴾ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ

بخشنده‌ومهربان است (۱۲۹) واگر ازیکدیگر (بطلاق) جداشویدباز
خدا هریك را ازدیگری برحمت واسع خود بی نیاز خواهد نمودکه
خدا رارحمت بی‌منتهاست و بحق‌وحقیقت هر چیز داناست(۱۳۰) هرچه
درآسمان‌وزمین است ملك خداست وما هم بآنان که‌پیش ازشما برآنها
کتاب فرستاده شدوهم بشما سفارش اکید کردیم که‌پرهیزکاروخداترس
باشید واگرهمه‌کافرشوید خداکه‌ملك‌آسمان و زمین او راست (بطاعت
شما محتاج‌نیست) که خدا بی‌نیازوستوده‌صفاتست(۱۳۱) هرچه‌درآسمانها
است وآنچه درزمین است همه ملك خدااست‌وخدابه‌نگهبانی‌خلق‌کافی
است(۱۳۲) ای مردم خدااگر بخواهد همه‌شمارا (که‌مالك دنیاخود
را میپندارید) میبرد وقومی‌دیگر می‌آوردوالبته خدا بر این‌کارمقتدر
وتوانا است(۱۳۳) هرکه ثواب ونعمت دنیا را طالب است (از خدا
بخواهد) که ثواب دنیا وآخرت‌نزد خداست وخدا (بدعاء خلق) شنوا
(وباحوالشان) بیناست(۱۳۴) ای اهل ایمان نگهدار عدالت باشید و
گواهان خدا (یعنی موافق‌بحکم خدا) گواهی‌دهیدهرچند برضررخود
یاپدرومادر وخویشان‌شما باشدوچه‌بحال غنایافقر باشید که‌خداسزاوارتر
است ازشما براین دوحال (یعنی خدااولی‌است که‌حال‌فقر رابغنامبدل
کند یا بعکس)پس شما درحکم وشهادت پیروی هوای نفس مکنید تا
عدالت نگاه دارید واگر زبان را درشهادت‌بگردانید (که سخن‌برنفع
شما مبهم ومجمل شود) ویاازبیان‌حق خودداری‌کنید خدا بهرچه‌کنید
آگاه‌است(۱۳۵) ای‌کسانیکه(بزبان)ایمان‌آورده‌اید(بحقیقت‌وازدلهم)
ایمان‌آورید بخدا ورسول‌اووکتابی که برسول‌خودفرستاد(یعنی‌قرآن)
وکتابی که‌پیش از این‌فرستاده‌شد (توریةوانجیل‌وغیره) وهرکه‌بخداو
فرشتگان وکتابهای‌آسمانی‌ورسولان‌وروزقیامت‌کافرشودسخت‌بگمراهی
فرومانده وازراه (نجات‌وسعادت)دور افتاده‌است(۱۳۶) آنانکه نخست
ایمان‌آوردند سپس‌کافر شدند باز ایمان‌آورده‌دگر بارکافر شدندپس‌بر
کفرخود افزودند اینان‌را خدا نخواهد بخشید وبراهی‌هدایت‌نخواهد
فرمود(۱۳۷) منافقان‌رابشارت ده که‌برآنان سخت‌عذاب دردناك‌خواهد
بود(۱۳۸) آن گروه که‌کافران را دوست گرفته‌نه مؤمنان را

دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿١٣٩﴾
وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖٓ
اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ
جَمِيْعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْٓا
اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ قَالُوْٓا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ
وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَّجْعَلَ
اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ
اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى يُرَآءُوْنَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٤٢﴾ مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَآ
اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا
﴿١٤٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٤﴾
اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا
﴿١٤٥﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ
فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا
﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ وَكَانَ اللّٰهُ

آیا نزد کافران عزت میطلبند (خطامی‌روند) که عزت همه نزد خدااست (۱۳۹) آیا در کتاب الهی این حکم برشما منافقان فرستاده‌شد که‌چون آیات خدا راشنیدید بدان کافرشده استهزا کنیدپس (شما مؤمنان) بااین گروه منافق مجالست مکنید (تا ازسخن استهزاء قرآن درحدیثی‌دیگر داخل شوند) که (اگر هنگامیکه قرآن و مسلمانی را استهزا کنند با آنها همنشین شوید) شماهم بحقیقت مانندآن‌منافقان خواهید بودوخدا منافقان‌را باکافران درجهنم‌جمع خواهدکرد (۱۴۰) منافقان‌آن کسانند که نگران ومراقب‌حال شماهستندکه اگر برای شما فتح وظفری پیش آید برای‌اخذ غنیمت‌گویند نه‌آخرما باشما بودیم‌واگرکافران رافاتح وبهره‌مند بینند به آنهاگویند نه ماشما را باسرار واحوال مسلمانان آگاه‌کردیم‌وشما را ازآسیب مؤمنان نگهداری‌نمودیم پس‌خدا فردای قیامت میان شما مؤمنان وآن‌گروه منافق حکم‌کندو خدا هرگزبرای کافران نسبت‌باهل ایمان راه‌تسلط باز نخواهدنمود (۱۴۱) همانامنافقان باخدا مکروحیله میکنند وخدا نیز باآنها مکر میکند (یعنی مکرشان را باطل می‌سازد وبرآن مکرونفاق مجازاتشان هم‌خواهدکرد وچون به‌نماز آیند ازروی بی‌میلی وبحال کسالت نمازکنند برای ریاکاری و ذکرخداراجز اندك (آن هم‌بقصدریا) نکنند (۱۴۲) دودل‌ومرددباشند نه بسوی مؤمنان یکدل میروندونه بجانب‌کافران وهرکه‌را خداگمراه کند (یعنی پس از اتمام‌حجت‌ونمودن‌راه هدایت) باختیار بازراه‌ضلالت پوید بخود واگذارد تاگمراه شودپس‌هرگز اورا براه‌هدایت‌نخواهی یافت (۱۴۳) ای اهل ایمان مباداکافران را بدوستی‌گرفته ومؤمنان‌را رها کنیدآیا میخواهیدخدا را بر (عقاب کفروعصیان) خود حجتی‌آشکار گردانید (۱۴۴) همانا منافقان‌را درجهنم‌پست‌ترین درجه استوبرآنان هرگز یاوری نخواهی‌یافت (۱۴۵) مگرآنهاکه توبه نموده وتباهکاری خودرا اصلاح‌کردندوبخدا (وبدین خدا) درآویختندوبکتاب حق‌متوسل شدندودین‌خود رابرای‌خداخالص‌گردانیدند پس این گروه بامؤمنان باشند وبزودی‌خدامؤمنان‌رااجروثواب‌بزرگ‌عطا خواهد فرمود (۱۴۶) اگرشما ازلطف خدا شکرگذار باشید وباو ایمان‌آرید چه غرض دارد که شما را عذاب‌کندکه خدا در مقابل نعمت شکر شما را می پذیرد (که شما رابهشت وآنرا دوزخ فرستد)

شاكرا عليما ﴿١٤٧﴾ لا يحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم
وكان الله سميعا عليما ﴿١٤٨﴾ ان تبدوا خيرا او تخفوه او تعفوا عن
سوء فان الله كان عفوا قديرا ﴿١٤٩﴾ ان الذين يكفرون بالله و
رسله ويريدون ان يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن
ببعض ونكفر ببعض ويريدون ان يتخذوا بين ذلك سبيلا ﴿١٥٠﴾
اولئك هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين عذابا مهينا ﴿١٥١﴾
والذين امنوا بالله ورسله ولم يفرقوا بين احد منهم اولئك
سوف يؤتيهم اجورهم وكان الله غفورا رحيما ﴿١٥٢﴾ يسئلك
اهل الكتاب ان تنزل عليهم كتابا من السماء فقد سالوا
موسى اكبر من ذلك فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة
بظلمهم ثم اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا
عن ذلك واتينا موسى سلطانا مبينا ﴿١٥٣﴾ ورفعنا فوقهم الطور
بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا
في السبت واخذنا منهم ميثاقا غليظا ﴿١٥٤﴾ فبما نقضهم ميثاقهم و
كفرهم بايات الله وقتلهم الانبياء بغير حق وقولهم قلوبنا
غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا ﴿١٥٥﴾ و
بكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما ﴿١٥٦﴾ وقولهم انا قتلنا

و علمش بصلاح خلق محیط است (۱۴۷) خدا دوست نمیدارد که کسی بگفتار زشت بعیب خلق صدا بلند کند مگرآنکه ظلمی بدورسیده باشد (که هرگاه ازدست ظالم فریاد وداد خواهی کندوزشتی عمل او رافاش گوید رواست) که خدا شنونده (دعای مظلومان) ودانای باحوال خلقست (۱۴۸) اگر نیکی درباره خلق بآشکار یا پنهان کنید یاازبدی دیگران درگذرید (بسیارمحبوب خداست) که خدا همیشه از بدیها درمی گذرد باآن که برانتقام بدان تواناست (۱۴۹) آنانکه بخداو رسولان اوکافر شوندو خواهند که میان خدا وپیغمبرانش جدائی اندازند (یعنی گویند که اینان فرستاده خدا نیستندوارتباطی باخداندارند) وگویند که ما ببرخی ازگفتنا رانبیا ایمان آورده و بپارهٔ ایمان نیاوریم و خواهند که میان کفروایمان راهی (بهوس) اختیار کنند (۱۵۰) بحقیقت کافرهم اینهایندوما برای کافران عذابی خوارکننده مهیاساخته ایم وآنان که ایمان بخدا ورسولانش آوردندوتفرقه میان خداوهیچ یك ازپیمبران نیفکندند اینها راخدا بزودی اجراعطاکندوخدا پیوسته درحق بندگان بخشنده ومهربان است (۱۵۲) ای پیغمبر ازتو اهل کتاب (یهودان) درخواست کنند ازآسمان کتابی (یکدفعه) برآنان فرودآری (ازتقاضای بیجا و عادت جاهلانه آنها دلتنك مباش) ازموسی نیز درخواستی بالاتر ازاین کردند که گفتند خدا را بدیده ما آشکار بنما پس آنهارا بسبب تقاضاشان صاعقه سوزان درگرفت آنگاه گوساله پرستی اختیار کردند پس ازآن همه آیات خدا ومعجزات موسی برای هدایت آنها بازما (بلطف ذاتی خود) از این کارزشت آنان نیزدرگذشتیم و بموسی حجت وبرهانی آشکار بخشیدیم (۱۵۳) وکوه طوررا برفراز سرآنها بلندگردانیدیم بجهت اتمام حجت واخذ پیمان وآنها راگفتیم بحال سجده بدین درگاه درآئیدو نیز گفتیم ازحکم روز شنبه تعدی مکنیدوازآنها پیمانی سخت گرفتیم (۱۵۴) پس چون پیمان شکستندو بآیات خداکافرشدند وبناحق پیمبران راکشتند بدین عذر که گفتند دلهای مادر پرده است بلکه خدا بسبب کفرآنهارا مهربردل نهاد که بجز اندکی ایمان نیاوردند (۱۵۵) و هم بواسطهٔ کفرشان وهم بهتان بزرگشان برمریم (پاك ومنزه) (۱۵۶) وهم ازاین رو که (بدروغ) گفتند مامسیح عیسی بن مریم رسول خدا راکشتیم

الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَ
أَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أُولٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا
أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرٰهِيمَ وَ
إِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ
وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسَىٰ
تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا

درصورتیکه اورا نکشتند ونه بدار کشیدند بلکه برآنها امر مشتبه‌شدو همانا آنانکه درباره اوعقایدمختلف اظهارداشتند از روی شك وتردید بود وعالم باو نبودند جزآن که ازپی گمان خود میرفتند وبطور یقین (شما مؤمنین بدانیدکه) مسیح رانکشتند (۱۵۷) بلکه خدااورابسوی خود بالابرد وپیوسته خدا (برهمه ملك وجود)مقتدروکارش همه ازروی حکمت است(۱۵۸) هیچکس ازاهل‌کتاب‌نیست جزآن که پیش ازمرك بوی (یعنی‌بعیسی روح‌الله) ایمان‌خواهدآوردوروزقیامت‌او برنیك‌وبد آنان‌گواه خواهد بود (۱۵۹) پس‌بسبب ظلمی که‌یهود(دربارهٔ پیمبران وعیسی ودرحق نفس خود) کردندوهم بدین جهت‌که بسیاری‌مردم‌راز راه خدا منع نمودند مانعمتهای پاکیزه خودراکه حلال بود برآنان حرام‌کردیم(۱۶۰) وهم بدینجهت‌که ربا می گرفتنددرصورتی که ازربا خوردن‌نهی شده بودندوهم‌ازآن‌روکه اموال مردم رابباطل(مانندرشوه وخیانت وسرقت) می‌خوردند ومابرای‌کافران‌آنها مهیا داشته‌ایم عذابی دردناك(۱۶۱) لیکن‌کسانی ازآنهاکه درعلم‌قدمی‌ثابت‌و(نظری‌عمیق) دارند وبا ایمانند‌به‌آنچه بتووبرپیغمبران‌پیش از تونازل شده‌می‌گروند وآنانکه نماز بپادارندوزکوة میدهندوبخدا وروز قیامت ایمان‌می‌آرند. بزودی خدا آنان را اجر وثواب عظیم عطا خواهدکرد(۱۶۲) مابتو وحی‌کردیم چنانکه بنوح وپیغمبران‌بعداز اوونیزوحی‌کردیم‌بابراهیم واسحق ویعقوب واسباط(فرزندان یعقوب‌که دوازده‌سبط بودند)وعیسی وایوب ویونس وهرون وسلیمان وبداودهم زبورراعطا کردیم(۱۶۳) و رسولانی‌هم‌که شرح حال‌آنان را از پیش بر تو حکایت‌کردیم وآنهاکه حکایت ننمودیم (بهمه‌خداوحی فرستاد) وخدابا‌موسی‌بطور‌آشکاروروشن سخن‌گفت(پس‌وحی تو امر بی سابقه‌ای نیست‌که‌قریش یا اهل‌کتاب‌یا هیچ امتی‌انکارتواندکرد)(۱۶۴) ورسولان‌را فرستادکه نیکانرا(برحمت ابدی خدا) بشارت دهند وبدانرا(ازقهر وعذاب حق) بترسانند تاآن که‌پس از فرستادن این‌همه رسولان مردم‌را برخدا حجتی نباشدوخدا همیشه مقتدروکارش همه‌بروفق حکمت است(۱۶۵) لیکن خدا بآنچه برای توفرستاد گواهی‌دهد

أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ
لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي
دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ
كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَّن يَسْتَنكِفَ الْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ
فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ
اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ

که بعلم ازلی خود فرستاده وفرشتگان نیز گواهی دهندو گواهی خدا
تراکفایت است (۱۶۶) آنانکه کافر شده ومردم را ازراه خدا بازداشتند
همانا سخت بگمراهی فرورفته وازراه سعادت ونجات دور افتادند (۱۶۷)
آنانکه کافر وستمگر شدند هیچگاه خدا نخواهد آمرزید و براهی از خیر و
سعادت هدایت ننماید (۱۶۸) مگر براه دوزخ که در آن جاوید معذب خواهند بود و خدا
را این کار (یعنی انتقام کشیدن از ستمکاران) آسان است (۱۶۹) ای مردم
همانا آن پیغمبر حق برای (هدایت شما) ازجانب خدا آمد چنانچه ایمان
آرید (در دنیا وعقبی) برای شما بهتر است و اگر کافر شوید پس (بدانید که
ازاین کفر) بخود زیان رسانیده اید و خدا از طاعت شما بی نیاز است زیرا
هرچه درآسمان وزمین است همه ملك خداست وخدا (باحوال هر مؤمن و
کافر) دانا (ودر ثواب وعقاب آنان) درستکار است (۱۷۰) ای اهل کتاب
(ای علماء نصاری) در دین خود اندازه نگهدارید و درباره خدا جز براستی
سخن مگوئید و در حق عیسی ابن مریم جز این نشاید گفت که او رسول
خدا است و کلمه الهی وروحی از عالم الوهیت است که بمریم فرستاده
پس بخدا وهمه فرستادگانش ایمان آرید وبتثلیث قائل نشوید (آب وابن
وروح القدس را خدا نخوانید) از این گفتار شرك باز ایستید بهتر است
که جز خدای یکتا خدائی نیست خدا منزه و برتر از آن است
که اورا فرزندی باشد هرچه در آسمان وزمین است همه ملك اوست وخدا
تنها بنگهبانی همه موجودات عالم کافی است (۱۷۱) هرگز مسیح از بنده
خدا بودن اباواستنکاف ندارد وفرشتگان مقرب نیز (ببندگی او معترفند)
وهر کس از بندگی خدا سرپیچد ودعوی برتری کند زود باشد که خدا
همه را بسوی خود محشور سازد (۱۷۲) پس هر که ایمان آورد و نیکوکار
شد اجر وثواب اورا تمام و کامل میدهد و بفضل خود بر آن می افزاید و
هر کس (از بندگی خدا) سرپیچی وسرکشی کرده اورا بعذاب دردناك
معذب خواهد فرمود وخلق بر (نجات) خود جز خدا هیچکس را یار و
یاور نخواهند یافت (۱۷۳) ای مردم برای هدایت
شما از جانب خدا برهانی محکم آمد (رسولی
باآیات ومعجزات فرستاده شد)

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَ
إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة وهي مائة وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا
مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ
وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَ
رِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ

ونوری تابان بشما فرستادیم (۱۷۴) پس آنانکه بخدا گرویدند و باو متوسل شدند بزودی بجایگاه رحمت وفضل خود (یعنی ببهشت ابدی) آنها را درآورده وبراه راست (راه سعادت و کمال) رهبری نماید (۱۷۵) ای پیغمبر ازتو درباره کلاله (یعنی برادر وخواهر پدری و مادری) فتوی خواهند بگو خدا چنین فتوی میدهد که هرگاه کسی بمیرد فرزند نداشته واورا خواهری باشد وی را نصف ترکه است واو نیز ازخواهر ارث برد اگر خواهر را فرزند نباشد واگر میت را دوخواهر باشد آنها را دوثلث ترکه است واگر میت را چندین برادر وخواهر است دراین صورت ذکور دوبرابر اناث ارث برند خدا احکام را (برای هدایت شما) بیان کند که مبادا گمراه شوید وخدا بهمهٔ مصالح خلق داناست (۱۷۶)

سوره مائده درمدینه نازل شده ومشتمل برصد وبیست آیه است

(بنام خدای بخشندهٔ مهربان)

ای اهل ایمان (هرعهد که باخدا وخلق بستید) البته بعهدوپیمان خود وفا کنید (وبدانید که) بهائم بسته زبان (یعنی حیوانات علفخوار) برای شما حلال گردید جزآنچه بعدا برایتان تلاوت خواهد شد وجزآن صیدی که برشما درحال احرام حلال نیست همانا خدا بهرچه خواهد (وصلاح داند) حکم کند (۱) ای اهل ایمان حرمت شعائر خدا (یعنی مناسک حج) وماه حرام را نگاه دارید ونیز متعرض هدی و قلائد (یعنی قربانیهای حاجیان چه علامت قربانی بگردن آن باشد یا نباشد) نشوید ونیز تعرض زواران خانه محترم کعبه را که در طلب فضل خدا وخشنودی اوآمدند حلال نشمارید وچون ازاحرام بیرون شدید صید کنید وعداوت گروهی که از مسجد حرام منعتان کردند شمارا برظلم وبی‌عدالتی وادار نکند وباید شما بیکدیگر درنیکوکاری وتقوی کمک کنید نه برگناه وستمکاری واز خدا بترسید که عقاب خدا بسیار سخت است (۲) برای شما مؤمنان گوشت مردار وخون وخوک وآن ذبیحه‌ای را که بنام

لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ
السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ
ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ
اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْاِسْلَامَ دِيْنًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣﴾ يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوْا
مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَ
الْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِالْاِيْمَانِ
فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا
وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ
لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ

غیر خداکشتند همه حرام شد و نیز حرام است هر حیوانی که بخفه
کردن یا بچوب زدن یا ازبلندی افکندن یا بشاخ زدن بهم بمیرندونیز
نیم خورده درندگان جز آن را که قبلا تذکیه کرده باشید حرام است و
نیز آن را که برای بتان میکشیدو آن را که به تیرها قسمت میکنید(رسمی
بود درجاهلیت که چون درامری مردد میشدند به تیری مینوشتند(خدا
امر کرد) وبه تیری دیگر مینوشتند (خدا نهی کرد)آنگاه تیرها در هم
ریخته ویکی بقرعه بیرون آورده مطابق آن رفتار میکردند) که این کار فسق
است امروزکافران از اینکه بدین شما دستبرد زنند واختلالی رسانند.
طمع بریدند پس شمااز آنان بیمناك نگشته وازمن بترسید امروز(بعقیدهٔ
امامیه وبرخی اهل سنت روزغدیر خم وخلافت علی مراد است) دین
شما را بحدکمال رسانیدم وبرشما نعمت را تمام کردم • بهترین آئین را
که اسلام است برایتان برگزیدم پس(هر گاه کسی درایام مجاعت وسختی
ازروی اضطرار نه بقصد گناه چیزی از آنچه حرام شده مرتکب شودحق
براوسخت نگیرد که) خدا بسیار بخشنده ومهربانست(۳) ای پیغمبراز
توسؤال خواهندکردکه برآنها چه چیز حلال گردیده بگو برای شماهر
چه پاکیزه است حلال شده صیدیکه بسگان شکاری آموخته اید که بآنها
آنچه خدا بشمایادداده میآموزید پس ازصیدیکه برای شما نگاهدارند
بخورید ونام خدارا برآن صیدیاد کنید(هنگام صید بسم‌الله بگوئید) واز
خدا بترسید که خدا زود بحساب خلق میرسد(۴) امروز هرچه پاکیزه
است شمارا حلال شدوطعام اهل کتاب برای شماوطعام شما برای آنها
حلالست ونیز حلال شدنکاح زنان پارسای مؤمنه وزنان پارسای اهل کتاب
درصورتیکه شمااجرت ومهر آنان را بدهید وآنهاهم زناکار نباشند ورفیق
ودوست نگیرندوهر کس بدین اسلام کافرشود عمل خودرا تباه کرده ودر
آخرت اززیان کاران خواهد بود(۵) اهل ایمان چون خواهید برای
نمازبرخیزید صورت ودستها را تامرفق(آرنج) بشوئید وسروپاها را تا
برآمدگی پامسح کنید واگر جنب هستیدپاکیزه شوید(غسل کنید) واگر
بیماریا مسافرباشیدویایکی ازشما راقضاء حاجتی دست داد ویابازنان

مباشرت کرده اید وآب نیابید دراینصورت

وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهٖ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ
عَلٰى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ
اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيٰتِنَا
أُولٰئِكَ أَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ
اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللّٰهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَ
عَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ
وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قٰسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهٖ وَنَسُوا

بخاك پاكوپاكيزه تيمم كنيد بهآن خاك صورت ودستها را مسح كنيد خدا(دردين)هيچگونه سختى براى شما قرارنخواهدداد،وليكن ميخواهد كه تا شما را پاكيزه گرداند ونعمت را بر شما تمام كند باشد شكر او بجاى‌آريد(۶) ويادكنيد نعمت خداراكه بشما ارزانى داشت وعهداو راكه باشما استواركرد(كهاطاعت امراو كنيد)آنگاه كه گفتيد امرتورا شنيديم‌واطاعت تو پيش گرفتيم پس از خدا بترسيد كه‌خدا به‌نيات‌قلبى واندیشه‌های درونی‌شما آگاهست(۷) ای اهل ایمان درراه خداپایدار واستوار بوده و(برسايرملل عالم) شماگواه عدالت و راستی و درستی باشیدوالبته شمارا نباید عداوت گروهی برآن بداردكه از طريق عدل بیرون روید عدالت كنیدكه عدل بتقوی نزدیكتر از هر عمل است‌واز خدا بترسید كه خدا البته بهر چه میكنید آگاهست (۸) خدا بآنانكه ایمان‌آورده وكارنیكوكردندوعدهٔ‌آمرزش واجرعظیم‌فرموده است(۹) آنانكه‌كافر شدندوآیات خدا را تكذیب كردندآنها اهل‌جهنم خواهند بود(۱۰) ای اهل ایمان یادآریدنعمت خدا رابرخودآنگاه كه‌گروهی همت‌گماشتندكه برشما دست‌یابندوخدا دست ستم‌آنها ازشماكوتاه‌نمود پس از خدا بترسيد(نه‌ازخلق) وبايد اهل‌ايمان(نظر بخلق نداشته)وتنها برخدا توكل كنند(۱۱) وهمانا خدا ازبنی اسرائيل‌عهد گرفت‌ودوازده بزرگ میان‌آنها برانگیختیم(كه‌پیشوای‌هرسبطی‌باشند)وخدا بنی‌اسرائيل راگفت‌من(درهرحال) باشمایم‌هرگاه نماز بپا دارید زكوة بدهید وبه فرستادگان من ایمان‌آوریدوازآنها اعزازویاری‌كنید وخدا را قرض نیكو دهید(یعنی به بندگان خدا بی منت قرض بدون ربا دهید دراین صورت گناهان‌شما بیامرزم‌وشمارادر بهشتی داخل گردانم كه‌زیردرختانش نهرها جاریست پس هر كس ازشما پس از عهد خدا یعنی‌آمدن كتاب‌و رسولان و حجتهای‌آسمانی) كافر شد سخت از راه راست دور افتاده است (۱۲) پس چون (بنی اسرائيل) پیمان‌شكستندآنانرا لعنت‌كردیم ودلهاشان سخت گردانیدیم(كه موعظه درآنها اثر نكرد

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣﴾ وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا
اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۠ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا
كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۭ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ
اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ
السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ
ابْنُ مَرْيَمَ ۭ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾ وَ
قَالَتِ الْيَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰۗؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّاۗؤُهٗ ۭ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوْبِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَّشَآءُ ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۡ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾
يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ
اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ۡ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ

کلمات خدا را ازجای خود تغییرمیدادندوازبهره آن کلمات کهبآنها
پندداده‌شد (درتوریة) نصیب‌بزرگی را ازدست‌دادندودایم‌برخیانتکاری
ونادرستی‌آن‌قوم‌مطلع میشوی جز قلیلی ازآنها که‌مردمی‌با ایمان‌ونکو
کارند پس تو ازآنها درگذروکاربدشان‌عفو کن که‌همانا خدا نیکوکاران
را دوست میدارد(۱۳) برخی ازآنانکه گفتند ما بکیش عیسی‌هستیم از
آنها عهد گرفتیم که‌پیرو(کتاب) ورسول‌خدا باشندآنان نیزازآنچه(در
انجیل)پندداده شدند نصیب‌بزرگی را ازدست‌دادندماهم بکیفرعملشان
آتش جنگ‌ودشمنی‌را تا قیامت میان‌آنها برافروختیم‌وبزودی خداآنها
رابرعاقبت بدآنچه میکنندآگاه خواهد ساخت(این‌آیه از اخبارغیب
است)(۱۴) ای اهل کتاب‌رسول‌ماآمد تا حقایق‌واحکام بسیاری‌ازآنچه
ازکتاب‌آسمانی (توریةوانجیل) را پنهان میدارید برای شما بیان‌کند
وازسربسیاری(ازخطاهای‌شما) درگذردهمانا ازجانب‌خدا برای هدایت
شما نوری عظیم وکتابی بحقانیت‌آشکارآمد(۱۵) خدابدان کتاب‌هرکس
راکه ازپی‌رضاوخشنودی اوراه سلامت‌پویدهدایت کندواورا ازتاریکی
جهل‌وگناه‌بیرون‌آوردوبعالم‌نور داخل‌گرداندوبراه‌راست وی‌رارهبری
کند(۱۶)همانا‌آنانکه گفتند خدا محققا همان مسیح ابن‌مریم است‌کافر
شدند بگو(ای‌پیغمبر) کدام قدرت میتواند کسی‌را ازقهر وقدرت‌خدا
نگه دارد اگر خدا بخواهدعیسی مریم ومریم‌وهرکه‌درروی زمین‌است
همه‌رااهلاک گرداند که‌آسمانها وزمین وهرچه‌بین‌آنهاست همه‌ملک‌خداست
هرچه را بخواهد خلق میکند واو بر(ایجادواهلاک)همه چیزتواناست
(۱۷) یهود ونصاری گفتندما پسران خداودوستان‌اوئیم بگو(ای‌پیغمبر)
اگر چنین است پس او چرا شما رابگناهتان عذاب میکندبلکه‌شمااز
آنچه خدا خلق‌کرده بشری بیش نیستیدهرکه‌را بخواهدعذاب‌میکند
که‌آسمانها وزمین وهرچه بین‌آنهاست‌همه‌ملک‌خداست‌وبازگشت‌همه‌در
قیامت‌بسوی‌اوست(۱۸) ای اهل‌کتاب رسول‌ماآمد تا برای شما حقایق
دین‌را بیان‌کند در روزگاریکه پیغمبری نبود تا نگوئید بما رسولیکه
بشارت‌وبیم‌بثواب‌وعقاب‌دهدنیامد(کهماهدایت‌یابیم)پس آن‌رسول بشارت
وبیم‌آوربسوی‌شماآمد

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ
يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ
كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا
يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا
فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ
غٰلِبُوْنَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى
اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ
اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاَخِيْ
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ
عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَتِيْهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَّ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَا
اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾
اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ

وخدا برهرچیز(ازفرستادن‌رسل‌وغیره) تواناخواهد بود (۱۹) یادکن آن هنگام راکه موسی بقوم خودگفت ایقوم نعمت خدارا بخاطرآریه آنگاه‌که درمیان شما پیغمبران فرستاد وشمارا پادشاهی‌دادوبشماآنچه را که به هیچیك از اهل عالم نداد عطاکرد (۲۰) ای‌قوم بسرزمین مقدسی‌که خدا سرنوشت شما مقررگردانید داخل‌گردید و پشت‌بحکم خدا مکنیدکه زیانکارشوید (۲۱) قوم‌موسی گفتند درآن سرزمین‌مقدس گروهی مقتدروقاهروستمکار هستندهرگز تاآنها ازآنجا بیرون‌نشوندما داخل نخواهیم شد هرگاه‌آنان بیرونشدند ما داخل شویم (۲۲) دونفر مردخدا ترس (یوشع‌وکالب) که موردلطف خدا بودند گفتندشما برآنها از این در (که خدا فرمود) درآئید چون درآمدید آنگاه محققاً برآنها غالب خواهید شد ونترسیدوبرخدا توکل‌کنید اگر بدو گرویده‌اید (۲۳) باز قوم‌گفتند ای موسی هرگز ما درآنجا مادامیکه آنها باشند ابداً در نیائیم پس توبرو باتفاق پروردگارت باآنها قتال کنید ما اینجا خواهیم نشست (۲۴) موسی‌گفت خدایامن جز برخودو برادر خود مالك وفرمان روانیستم تومیان‌ماو اینقوم‌فاسق‌که(فرمان نمیبرند) جدائی‌انداز (۲۵) خداگفت چون مخالفت امرکردند شهر را برآنان حرام‌کرده وچهل سال بایستی در بیابان سرگردان باشند پس توبراینگروه فاسق متأسف مباش (۲۶) وبخوان برآنها بحقیقت‌و راستی حکایت دوپسرآدم(قابیل‌وهابیل) راکه تقرب بقربانی جستندآز یکی پذیرفته شد وازآن‌دیگری پذیرفته نشد(قابیل ببرادرش هابیل که قربانش قبول شدگفت من تو را البته خواهم‌کشت (هابیل)گفت (مراگناهی نیست) که خدا قربانی‌متقیان راخواهد پذیرفت (۲۷) اگر توبکشتن من دست برآوری‌من‌هرگزبکشتن تودست دراز نخواهم‌کرد من از خدای جهانیان میترسم (۲۸) من‌خواهم‌که‌گناه کشتن‌من‌وگناه مخالفت توهردو بتوبازگردد تاتو اهل‌آتش جهنم شوی

وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ
فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ
لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ
مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِيْ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ
﴿٣١﴾ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ
نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيْعًا وَمَنْ اَحْيَاهَا
فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًا وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ
اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا
الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا
اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ
اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ
وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ
﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ
مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ

که آن آتش جزای ستمکارانست (۲۹) آنگاه پس از این گفتگو هوای نفس اورا بر کشتن برادرش ترغیب نمود تا اورا بقتل رساند و بدین سبب از زیانکاران عالم گردید (۳۰) آنگاه خدا کلاغی را برانگیخت که زمین را بچنگال گود نماید تا باو بنماید که چگونه بدن مرده برادر را زیر خاك پنهان سازد (قابیل) باخود گفت ایوای برمن آیا من از آن عاجزترم که مانند این کلاغ باشم تا جسد برادر را زیر خاك پنهان کنم پس (برادررا بخاك سپرد) واز اینکار سخت پشیمان گردید (۳۱) بدین سبب بر بنی آسرائیل چنین حکم نمودیم که هر کس نفسی را بدون حق قصاص و یا بی آن که فساد وفتنه‌ای درروی زمین کند بقتل رساند مثل آن باشد که همه مردم را کشته وهر که نفسی راحیات بخشد (از مرك نجات دهد) مثل آنست که همه مردم را حیات بخشیده (که یکتن منشأ حیات خلقی تواند شد) وهرآینه رسولان ما بسوی خلق باادله و معجزات آمدند سپس بسیاری از مردم بعد از فرستادن رسول بازروی زمین بنای افساد وسرکشی را گذاشتند (۳۲) همانا کیفر آنانکه باخدا ورسول او بجنك برخیزند ودرزمین بفساد کوشند جز این نباشد که آنها را بقتل رسانده یا بدار کشند و یادست و پایشان بخلاف ببرند (یعنی دست راست را با پای چپ و یا بالعکس) یا بانفی وتبعید ازسرزمین صالحان دور کنند این ذلت وخواری عذاب دنیوی آنها است وامادر آخرت باز (دردوزخ) بعذابی بزرك معذب خواهند بود (۳۳) مگر آنانکه پیش از آن که بر آنها دست یابید توبه کنند پس بدانید که خدا بخشنده ومهربان است (وتائبان را هرگز عذاب نخواهد کرد) (۳۴) ای اهل ایمان ازخدا بترسید و (بوسیلهٔ ایمان وپیروی اولیاء حق بخدا توسل جوئید ودرراه اوجهاد کنید باشد که رستگار شوید (۳۵) آنانکه کافر شدند اگر دو برابر آنچه در روی زمین است فداآرند تا بدان فدا خود را از عذاب روز قیامت باز رهانند هرگز از آنها قبول نشود وآنانرا (بدوزخ) عذاب دردناك خواهد رسید (۳۶) وآنها دایم آرزوی آن کنند که (ایکاش) ازآتش دوزخ بیرون شوند و هرگز بدر

مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا
اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ
تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُعَذِّبُ
مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾ يٰٓاَيُّهَا
الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِی الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا
اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ
لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ؕ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْۢ بَعْدِ
مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوْا ؕ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوْبَهُمْ ؕ لَهُمْ فِی الدُّنْيَا خِزْیٌ ۚ
وَّلَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٤١﴾ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ
لِلسُّحْتِ ؕ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ
فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ
اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ

نخواهند شد که عذاب آنان دائم و پایدار است (۳۷) ودست مرددزدو زن دزد را بکیفر عملشان ببرید این عقوبتی است که خدا بر آنان مقرر داشته وخدا (برهرکار) مقتدرو (بمصالح خلق) داناست (۳۸) پس هر که بعد ازستمی که کرده توبه نمودوکار خود را اصلاح کرد ازآن پس خدا اورا خواهد بخشید که خدا بخشنده ومهربان است (۳۹) آیا ندانستی که ملك آسمان وزمین خداراست هر که راخواهد عذاب کند واز هر که خواهد درگذرد واو برهرچیز تواناست (۴۰) ای پیغمبر غمگین ازآن مباش که گروهی ازآنان که بزبان اظهار ایمان کنند وبدل ایمان نیاورند براه کفر میشتابند و نیز اندوهناك مباش ازآن یهودانیکه جاسوسی کنند سخنان فتنه خیز بجای کلمات حق تو بآن قومی که ازکبر نزد تو نیامدند میرسانند (مانند اعیان یهود خیبر) (آنها از دشمنی وعناد با اسلام) کلمات حق را بعد ازآنکه بجای خود مقرر گشت (بمیل خویش) تغییر دهند (وبدروغ وهوای نفس حرام راحلال وحلال را حرام کنند) وگویند اگر حکم قرآن این گونه (که ماخواهیم از خدا) آورده شد بپذیریدو الادوری گزینید (وحکم پیغمبر راابداً نپذیرید) وهر کس راخدا بآزمایش ورسوائی افکند هرگز تو اورا از قهر خدا نتوانی رهانید آنها کسانی هستند که خدا نخواسته دلهاشانرا (ازپلیدی کفرو جهل) پاك گرداند آنانرا دردنیا ذلت وخواری نصیب است ودرآخرت عذاب بزرك مهیا است (۴۱) آنها جاسوسان دروغ زن وخورندگان مال حرامند اگر بنزد تو آمدند خواهی میان آنها حکم کن یاروی ازآنان بگردان وچنانچه روی ازآنها بگردانی هرگز کوچکترین زیان بتو نتوانند رسانیدواگر حکم کردی میان آنها بعدالت حکم کن که خدا دوست میدارد آنان راکه حکم بعدل میکنند (۴۲) وچگونه آنها (یعنی یهود) بحکم تو سر فرود آرند درصورتیکه تورية نزد آنهاست ودرآن حکم خدا (راجع برجم وغیرآن) مذکور است وازآن روی گردانیده اند پس چنانچه تو نیز ازتورية حکمی کنی بدان راضی نشوند چه آنکه اینان بخداایمان نیاورده اند (۴۳) ما تورية را که درآن هدایت وروشنائی (دلها) است فرستادیم تا پیغمبرانیکه

أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ
كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا
تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ
يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ
لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ احْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ

تسلیم امر خداهستند بدان کتاب بریهودان حکم کنندو نیز خداشناسان وعالمانیکه مأمور نگهبانی احکام کتاب خدا هستندو برصدق آن گواهی دادند (تبلیغ کنندوهرگز در اجرای احکام خدا) ازهیچکس نترسیدو از انتقام من (که خدای قادر مطلقم) بترسید وآیات مرا ببهای اندك نفروشید(برشوه واغراض شخصی برخلاف حکم حق وعدالت نروید) که هرکس برخلاف آنچه خدا فرستاده حکم کند چنین کس از کافران خواهد بود (۴۴) ودر توریة بربنی اسرائیل حکم کردیم که نفس را درمقابل نفس قصاص کنندو چشم را مقابل چشم و بینی را بهبینی و گوش را بگوش و دندان را بدندان و هرزخمی را قصاص خواهد بود پس هرگاه کسی بجای قصاص بصدقه (ودیه) راضی شود نیکی کرده و کفارهٔ گناه او خواهد شد وهر کس خلاف آنچه خدا فرستاده حکم کند (وازحد قصاص یادیه تعدی وظلم کند) چنین کس ازستمکاران خواهد بود (۴۵) وازپی آن رسولان بازعیسی پسر مریم را فرستادیم که تصدیق درستی توراتی که دردست او بود داشت وانجیل را نیز براو فرستادیم که درآن هدایت وروشنی دلها وتصدیق بدرستی توریة وراهنمائی خلق واندرز برای پرهیزکاران بود (۴۶) واهل انجیل باید برآنچه خدا درآن کتاب فرستاد حکم کنندو هرکس بخلاف آنچه خدا فرستاده حکم کند چنین کس از فاسقان خواهد بود (۴۷) وما این کتاب (قرآن عظیم) را بحق برتو فرستادیم که تصدیق بدرستی وراستی همه کتب که دربرابر اوست نموده وبرحقیقت کتب آسمانی پیشین گواهی میدهد پس حکم کن میان آنها بآنچه خدا فرستاد و درائر پیروی از خواهشهای ایشان حکم حقی که بتو نازل آمده وامگذار ما برهر قومی شریعت وطریقه‌ای مقررداشتیم واگر خدا (بمشیت ازلی) میخواست همه رایك امت میگردانیدولیکن این نکرد تا شمارا باحکامی که درکتاب خود فرستاده بیازماید پس بکارهای نیك سبقت گیرید که بازگشت همه شما بسوی خداست ودرآنچه اختلاف مینمائید شما را بجزای آن آگاه خواهد ساخت (۴۸) وتو (ای پیغمبر) بدانچه خدا بتو فرستاده میان مردم حکم کن وپیرو خواهشهای آنان مباش وبیندیش که مبادا تو را

فریب دهند

عَنْ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ
يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿۴۹﴾
اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۵۰﴾
يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰى اَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ
يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِىَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ
مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿۵۲﴾ وَيَقُوْلُ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۵۳﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِى اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ
اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ يُجَاهِدُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۴﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا
الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿۵۵﴾ وَمَنْ
يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ
﴿۵۶﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّ

ودر بعضی احکام که خدابتو فرستاده تقاضای تغییر کنند پس هرگاه از حکم خدا روی گردانیدند(باکمدار) بدان که خدا میخواهدآنها را بمقتضای بعض گناهانشان گرفتار سازد و همانا بسیاری ازمردم فاسق و بدکارند (۴۹) آیا (باوجود این دین کامل وقوانین محکم آسمانی) باز تقاضای تجدید حکم زمان جاهلیت را دارند وکدام حکم از حکم خدا برای اهل یقین نیکوتر خواهد بود (۵۰) ای اهل ایمان یهودو نصاری را (که دشمن اسلامند) بدوستی مگیرید آنان بعضی دوست دار بعضی دیگرند ومرکه ازشما مؤمنان باآنها دوستی کند (درکفروستمگری) بحقیقت ازآنها خواهدبود و همانا خدا ستمکارانرا هدایت نخواهد نمود (۵۱) گروهی منافق (مسلمان ظاهری) که دلهاشان ناپاك و ناخوش است خواهی دید که درراه دوستی ایشان میشتابند ومیگویندما ازآن میترسیم که درگردش روزگار آسیبی ازآنها بما رسد باشد که خدا برای مسلمین فتحی پیش آورد و یا امری دیگر از طرف خود تامنافقان ازآنچه بنفاق دردل نهان کردند سخت پشیمان شوند(۵۲) واهل ایمان گویند آیا اینان هستند که باجدیت و مبالغه بسیار بخداسوگند یاد می کردند که ماازشماهستیم (اکنون چگونه ریاکاری آنها پدیدارشد) و اعمالشان باطل گردید وسخت زیانکارشدند(۵۳) ای گروهیکه ایمان آورده اید هرکه از شما از دین خود مرتد شود بزودی خدا قومی که (بسیار) دوست دارد وآنهانیز خدارادوست دارند و نسبت بمؤمنان سرافکنده وفروتن و بکافران سر افرازمقتدرند(مانندعلی علیه السلام وشیعیانش) بنصرت اسلام برمیانگیزد که در راه خداجهاد کنندودرراه دین از نکوهش و ملامت احدی باك ندارند این است فضل خدا هرکه را عطا کند و خدا رحمت وسیع نامنتها است و باحوال هرکه استحقاق آنرا دارد داناست (۵۴) ولی امروز یاور شماتنها خدا و رسول وآن مومنانی هستند که نمازبپاداشته وبفقیران در حال رکوع زکوة میدهند (باتفاق مفسرین عامه وخاصه مراد ازاین آیه علی(ع) است)(۵۵) وهرکس که ولی وفرمانفرمای اوخداو رسول واهل ایمانند(فیروزاست) که تنها لشگر خدا (در دوعالم)فاتح وغالب خواهندبود (۵۶) ای اهل ایمان باآن گروه ازاهل کتاب و کافران که دین شمارا بفسوس وبازیچه گرفتنددوستی مگنید

لَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا
وَّلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ
مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ
اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ
مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ
وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَاۗءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾
وَاِذَا جَاۗءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِي الْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ
الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ
مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ۭ غُلَّتْ
اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاۗءُ ۭ وَ
لَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۭ وَ
اَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا
نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

وازخدا بترسید اگر باو ایمان آورده اید(۵۷)وچون شما ندای نماز بلند
کنیدآنرا مسخره وبازی فرض کنندزیراآنقوم مردمی بیخرد و نادانند
(۵۸) بگوای اهل کتاب آیا جز آنکه ماسلمین بخدا و کتاب خودمانو
کتاب شما ایمان آوردیم وشما ایمان نیاورده واکثر فاسقید چیز دیگری
موجب کینه وانکارشما برماهست(البته نیست)(۵۹) بگوای پیغمبر آیاشما
راآگهسازم که کدام قوم را نزد خدای(منتقم)بدترین پاداش است کسانی
را که خدا برآنها لعن وغضب کردوآنانرا ببوزینه وخوك مسخ نمود(مانند
کفاریهود که باحرمت حکم روزشنبه مخالفت خدا کردندومسخ ببوزینه
شدند وامت عیسی که پس از نزول مائده آسمانی ومشاهده اعجاز مسیح
بازکافر شدندمسخ بخوك گردیدند) وآنکس که (عبادت خدارا گذاشت
و) بندگی شیطان کرد این گروه را نزد خدا بدترین مردم وگمراه
ترین خلق از راه راستند(۶۰) و چون آنان درنزد شما مؤمنان آیند
اظهار کنندکه ما ایمان آورده ایم وحال آنکه آنها باهمان کفر وانکار که
درآمدند بازبیرون شدندوخدا بنفاقیکه دردرون دل پنهان میدارندداناتر
است(۶۱) بسیاری ازآنها را بنگری که درگناه و ستمکاری وخوردن
حرام میشتابند بسیاربدکاری را پیشه خود نمودند (۶۲) اگر علما و
روحانیون آنهارا ازگفتارزشت وخوردن حرام بازندارندکاری بسیارزشت
میکنند(۶۳)یهود گفتند دست خدا بسته است(ودیگر تغییری درخلقت
نمیدهد وچیزی ازعدم بوجودنخواهدآمد)بواسطهٔ این گفتار دروغ دست
آنها بسته شده بلعن خدا گرفتارگردیدند بلکه دودست خدا(دست قدرت
ورحمت او)گشاده است وهرگونه بخواهد انفاق میکندوهماناقرآنیکه
بتونازل گشت بر کفروطغیان بسیاری ازاهل کتاب بیفزودوما بکیفرآن
تا قیامت آتش کینه ودشمنی را درمیان آنها برافروختیم (این آیه خبر
غیب است) هرگاه برای جنك بامسلمانان آتشی برافروزندخداآن آتش
را خاموش سازدوآنها درروی زمین بفسادکاری میکوشند (ستم در بارهٔ
ضعیفان و حقوق ناتوانان و اطاعت شهوت و غضب می کنند) و خدا
هرگز مردم ستمکار مفسد را دوست نمیدارد (۶۴) و چنانچه
اهل کتاب ایمان آرند وتقوی پیشه کنند ما گناهانشان را مستورمیسازیم

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ ۚ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا
أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَ
الْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾
لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾
وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا
اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ
وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

ومحققاً آنهارادربهشت پر نعمت داخل میگردانیم (۶۵) وچنانچه آنها
بدستور تورية وانجيل‌خودشان‌وقرآنی که بتو نازل‌شدقیام‌میکردند البته
بهرگونه نعمت‌ازبالاوزیر (نعمتهای‌آسمان و زمین) برخوردار میشدند
برخی ازآنان مردمی‌معتدل‌ومیانه رووبسیاری ازآنها بدعملند (۶۶)
ای پیغمبرآنچه ازخدا برتونازل‌شد بخلق برسان که اگر نرسانی تبلیغ
رسالت و اداء وظیفه‌نکرده‌ای و خداتورا ازشر وآزارمردمان‌محفوظ
خواهدداشت بیم‌مکن‌ودل‌قوی‌دار که‌خدا گروه کافران‌را بهیچ‌راه‌موفقیتی
راهنمائی نخواهدکرد(آیه‌راجع بغدیروخلافت علی(ع)است)(۶۷)ای
پیغمبربااهل‌کتاب‌بگوکه ای یهود ونصاری شما ارزشی‌ندارید تاآنکه
بدستور تورية وانجیل وقرآنی‌که بشما ازجانب خدافرستاده‌شده‌قیام
کنید و همانا قرآنی‌که بشما مسلمین نازل‌شده (بجای‌آنکه‌باو ایمان
آرند) برکفرو سرکشی‌بسیاری ازآنان‌خواهدافزوددر اینصورت‌توای
پیغمبر برحال‌گروه کافران نباید تاسف خوری (۶۸) البته‌هرکس از
گرویدگان‌باسلام‌وفرقه‌یهودان‌وستاره‌پرستان و نصاری‌که بخداو روز
قیامت ایمان‌آورد ونیکوکارشود هرگز (درجهان)اوراترسی‌واندوهی‌بر
آنچه‌ازاوفوت‌شود نخواهدبود(۶۹) ماازبنی‌اسرائیل‌پیمان‌گرفتیم(که‌خدا
رااطاعت‌کنند)و پیغمبرانی‌برآنهافرستادیم(که‌احکام خدابیاموزند)هر
رسولی‌آمدچون برخلاف‌هوای‌نفس‌آنهاسخن گفت گروهی‌راتکذیب کرده
وگروهی‌رابقتل‌رسانیدند(۷۰)وگمان‌کردندکه برآنهافتنه وامتحانی
نخواهدبود پس‌از(دیدن‌آیات‌حق‌وشنیدن) امرخداکوروکرشدند(واز
امتحان خدا غافل‌گشتند)پس‌ازآنهمه اعمال زشت‌باز خداتوبه‌آنها را
پذیرفت‌بازهم بسیاری دیگر کوروکرشدند و خدا بهر چه‌میکنندآگاه
است (۷۱)آنان‌که قائل بخدائی مسیح پسرمریم‌شدندمحققاکافرگشتند
درصورتی‌که مسیح‌خودبه‌بنی اسرائیل گفت خدائی‌راکه‌آفریننده من‌و
شماست بپرستید‌که هرکس باو شرك‌آورد خدا بهشت را براو حرام
گرداند وجایگاهش‌آتش دوزخ باشد و ستمکاران‌عالم را هیچکس‌یاری
نخواهدکرد (۷۲)البته‌آنکسانیکه‌به‌سه‌خداقائل‌شدند(اب وابن وروح
القدس‌راخداگفتند) کافرگردیدند

اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا
يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى
اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ؕ كَانَا يَاْكُلٰنِ الطَّعَامَ ؕ
اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ؕ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْۤا
اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ
السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ
وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾ كَانُوْا لَا
يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا
مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ
النَّبِيِّ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ
فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَ
الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْۤا
اِنَّا نَصٰرٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا

وحال آن که جز خدای یگانه خدائی نخواهد بود واگر از این گفتار (تثلیث وقول باقانیم ثلاث) زبان نبندند البته آن کافران راعذابی دردناك خواهد رسید(۷۳) آیا نبایستی (از این شرك و کفرخود) بسوی خدا باز گشته وتوبه کنندوازاوطلب آمرزش نمایند(تاازگناهشان درگذرد) که خدا بخشنده ومهربان است (۷۴) مسیح پسرمریم پیغمبری بیش نبود که پیش ازاو نیز پیغمبرانی آمده اند ومادرش هم زنی راستگو وبا ایمان بود وهردو بحکم بشریت غذا تناول میکردند(پس آنها خدا نبودند وگرنه بغذا در زندگانی خود محتاج نمی‌شدند) بنگر چگونه ما آیات خودرا روشن بیان میکنیم ؛ آنگاه بنگر که آنان چگونه بخدا دروغ می‌بندند (ومسیح را خدا میخوانند) (۷۵) بگوای پیغمبر شما کسی راغیرخدامی پرستید که مالك هیچ سود وزیانی نسبت بشما نخواهد بود خداست که (هرکس اورا بخواند) میشنود و باحوال همه داناست (۷۶) ای اهل کتاب دردین خود بناحق غلو نکنیدوازپی خواهشهای آنقومی که خود گمراه شدند وبسیاری رانیزگمراه کردند و از راه راست دورافتادند نروید(۷۷) کافران بنی اسرائیل بزبان داودوعیسی ومریم ازآن لعنت کرده شدند که نافرمانی خدانمودندوازحکم حق سرکشی کردند(۷۸) آنها هیچگاه ازکارزشت خود دست برنداشتندوچقدرآنچه میکنندقبیح وناشایسته است.(۷۹) وباآنکه اهل کتاب و مدعی ایمانند-باز) بسیاری ازآنها را خواهی دیدکه باکافران (بت پرست ومنکران خدا) دوستی میکنندوذخیره‌ای که برای خود پیش میفرستندوآنغضب خداست بسیار بدذخیره ایست وآنها را بدوزخ عذاب جاوید خواهد بود (۸۰) واگر بخداوپیغمبرو کتابیکه براونازل شده ایمان آورده بودند البته کافران را دوست خود نمیگرفتندولیکن بسیاری ازآنها فاسق و بدکردارند (که باآنها دوستی ومساعدت میکنند) (۸۱) ما نامحقق است که دشمن ترین مردم نسبت بمسلمانان یهودومشرکانرا خواهی یافت وبامحبت تر از همه کس با اهل ایمان آنانرا که گویند ما نصرانی هستیم این دوستی نصاری نسبت بمسلمین بدین سبب است که برخی ازآنها دانشمند وپارساهستندوآنها

يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ
مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا
رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

تکبرو گردنکشی برحکم خدا نمیکنند(۸۲)وچون آیاتی راکه برسول فرستاده شده استماع کنند اشك از دیده آنها جاری میشود زیراحقانیت آنرا شناخته وگویند بارالها ما برسول تو(محمد)وکتاب آسمانی او قرآن ایمان آوردیم نام ما را در زمرهٔ گراهان صدق او بنویس(۸۳)و گویند چرا ما ایمان بخدا وکتاب حق نیاوریم در صورتیکه امید آن داریم که در قیامت خداما راداخل در زمرهٔ صالحان گرداند(۸۴) پس خدا برآنچه گفتند پاداش نیکو به آنها دادو آن پاداش بهشتی است که از زیر درختانش نهرها جاریست که درآن بهشت زندگانی جاوید خواهند اشت این پاداش نمت ابنیکوکارانست(۸۵) آنانکه کافر شدند و تکذیب آیات خدا نمودند ایشان اهل جهنم خواهند بود(۸۶) ای اهل ایمان حرام مکنید طعامهای پاکیزه ایکه خدا برای شما حلال نموده و ستم مکنید که خدا ستمکارانرا دوست نمیدارد(۸۷) وهرچیز حلال و پاکیزه ای که خدا روزی شما کرده ازآن بخورید وبپرهیزید ازآن خدائیکه باو گرویده اید(۸۸) خدا به قسمهای لغوبیهوده(که بزبانست نه بدل)شما را مؤاخذه نخواهد کرد ولیکن برآن قسمی که ازروی عقیده قلبی یاد کنید مؤاخذه خواهد نمود وکفاره آن قسم طعام دادن ده فقیر است از آن طعام متوسط که براهل خود غالبا تهیه میکنید و یا جامه برآنها بپوشانید ویا یك بنده آزاد کنید و هرکس توانائی آن ندارد سه روز روزه بدارد این است کفاره سوگندهائیکه یاد میکنید وباید(باداء کفاره حرمت)سوگند های خود را نگاه دارید خدا بدینگونه روشن آیات خود را برای شما بیان میکند شاید که شکر او بجای آرید(۸۹) ای اهل ایمان شراب و قمارو بت پرستی و تیرهای گروبندی(که رسمی بوددر جاهلیت)همه اینها پلید واز عمل شیطان است ازآن البته دوری کنید تارستگار شوید(۹۰) شیطان قصد آن دارد بوسیلهٔ شراب و قمار میان شما عداوت وکینه بر انگیزد(وشما را از ذکرخداو نمازبازدارد پس شما آیا از آن دست بر میدارید(تا بفتنه شیطان مبتلا نشوید)(۹۱) و خدا و رسول خدا را

وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا
الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ
فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا
ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ
اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ
﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهٗ
مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ
مِّنْكُمْ هَدْيًا بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ
ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَ
طَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ
حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ
ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا

اطاعت کنید و بترسید که هر گاه روی از طاعت خدا بگردانید پس بر رسول جز آنکه بآشکار حکم خدا را ابلاغ کند تکلیفی نخواهد بود(۹۲) بر آنان که ایمان آوردند و نیکوکار شدند باکی نیست(ومؤاخذه نشوند) در آنچه از ماکولات خوردند هر گاه تقوی پیشه گرفته وایمان(ثابت) آرند وکارهای نیك کنند(واگر بهریبه وگناهی افنادند) باز پرهیز گار شوند وایمان آورند(واگر دیگر بار لغزش کردند) باز پرهیز کار و نیکوکار شوند که خدا نیکوکارانرا دوست میدارد(۹۳) ای اهل ایمان خدا شمارا بچیزی از صید می آزماید که در دسترس شما و تیرهای شما آیند تا بداند(یعنی تامعین ومعلوم گرداند) که چه کس ازخدا در باطن میترسد پس هر که ازاین بعد ازحدود الهی تجاوز کند اورا سخت عذاب دردناك خواهد بود(۹۴) ای گروه مؤمنان درحال احرام صیدرا نکشید وهر کس آنرا عمداً کشت مثل آن صیدرا که بمثلیت آن دومؤمن عادل حکم کند بعنوان هدی بکعبه رساند یاچند مسکین را طعام دهد یامعادل آن روزه بدارد(یعنی آن هدی را بقیمت طعام در آورده و بهریك فقیر نیم صاع دهد تا بچشد عقوبت مخالفتش راخدا از گذشته (یعنی صید دفعه اول یا آنچه درعصر جاهلیت کردید) در گذشت ولی هر که دیگر بار بمخالفت باز گردد خدا ازوی انتقام تواند کشید(۹۵) برشما صید دریا وطعام آن حلال گردید تا شما و کاروانان به آن بهره‌مند شوید ولی صید بیابان تازمانیکه محرم هستید حرام است وبترسید ازآن خدائیکه بازگشت شما بسوی اوست(وبحساب نیك وبد خلق خواهد رسید)(۹۶) خدا کعبه را خانه احرام قرار داد برای نگهبانی ونیز ماه حرامرا حرمت داد (برای آسایش ازجنك وترك کارزار) ونیز هدی وقلایدرا قرارداد تا بدانید که خدا بهرچه در آسمان وزمین است آگاه است وخدا بهمه چیزدانا است(۹۷) (ایمردم) بدانید که هم عذاب خدا بسیار سخت و دشوار است و هم خدا بسیار بخشنده و مهربانست (۹۸) بر پیممبر جز تبلیغ احکام الهی وظیفه‌ای نیست وخدا هر چه

آشکار داشته

تَكْتُمُونَ ۝٩٩ قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝١٠٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ
يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝١٠١ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ۝١٠٢ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ
بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝١٠٣ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا
وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ۝١٠٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ
إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٠٥
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ
الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ
ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ
الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ۝١٠٦ فَإِنْ عُثِرَ
عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ

ویا پنهان دارند همه را میداند (۹۹) بگو ای پیغمبر هرگز مردم پاك و ناپاك یکسان نخواهند بود هرچند درجهان بسیاری پلیدان شمارا بشگفت آرد پس ای خردمندان از خدا بترسید باشد که رستگار شوید (۱۰۰) ای اهل ایمان هرگز ازچیزهائی مپرسید که اگر فاش گردد شمارا بد میآید و غمناك میشوید و اگر پرسش آنرا بهنگام نزول آیات قرآن واگذارید قرآن برای شما هرچه مصلحت است بیان میسازد خدا ازعقاب سئوالات بیجای شما در گذشت که خدا بخشنده و بردبار است (۱۰۱) قومی پیش ازشما هم سؤال ازآن امور نمودند آنگاه که برایشان بیان شد بدان کافر شدند (۱۰۲) خدا برای بحیره (۱) وسائبه (۲) ووسیله (۳) وحام (٤) ه (۱) یعنی شتررا گوش شکافته وآزاد کنند (۲) شتررا بنذر مطلق العنان آزاد کنند (۳) بچه هفتم گوسفند راکه نر باشد نذر بتها کنند (٤) شتری راکه ده شکم بزاید برآن سوار نشوند، حکمی مقرر نفرمود ولیکن کافران بر خدا دروغ بستند چه آنکه بیشتر آنان عقل راکار نمی بندند (۱۰۳) وچون بآنها گفته شد بیائید ازحکم کتابی که خدا فرستاد و ازدستور رسول او پیروی کنید گفتند آن دینی که پدران خودرا برآن یافتیم مارا کفایت است آیا باید ازپدران خود درصورتیکه آنها مردم جاهلی بوده وبحق راه نیافته باشند بازپیروی کنند (۱۰۴) ای اهل ایمان شما ایمان خورا محکم نگاه دارید که اگرهمه عالم گمراه شوند وشما براه هدایت باشید زیانی از کفر آنها بشما نخواهد رسید بازگشت همه خلق بسوی خداست وهمه شمارا در قیامت بدانچه کرده اید آگاه میسازد (۱۰۵) ای اهل ایمان چون یکی ازشما را هنگام مرك فرا رسید برای وصیت خود دوشاهد عادل را گواه گیرید از خودتان باشد یا ازغیر خودتان که اگر درسفر بشما مصیبت مرك دررسد آن دوشاهد را نگاه دارند اگر ازآنها بدگمانید تا بعدازنماز آنها را سوگند دهند که ما برای شهادت خود هرگز بهائی نمیخواهیم هرچند شهادت برخویشانمان باشد وگواهی خود را برای خدا کتمان نخواهیم کرد که اگر کتمان شهادت کنیم البته ازگنهکاران خواهیم بود (۱۰۶) اگر براحوال آن دوشاهد اطلاعی حاصل شد که مستوجب گناهی شده اند دو شاهد دیگر که حق باشند بجای آنها قیام کنند

اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ
عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
اسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ
فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾
إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ
إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ
عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ
تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَ
إِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى
الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا
مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى

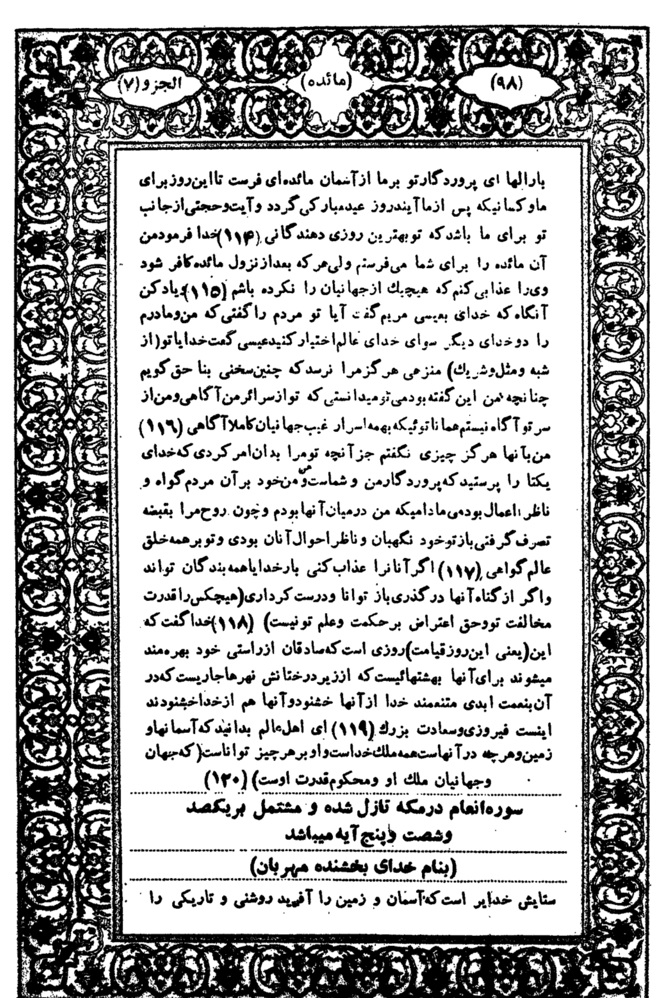
بخدا سوگند یادکنند که شهادت ما راست تر از شهادت آن دوشاهد پیشین است و ما اصلا ازحق‌خودتجاوز نکردیم تا ستمکارباشیم(۱۰۷) اینگونه‌که بیان شد نزدیکتر بآن است‌که هم شهادت‌را بروجه‌خودادا کنند وهم ازاینکه باز(اوصیاء برورثه) قسم‌را ردکنند بیمناك‌نباشندواز خدابترسید وسخن‌حق‌را بشنوید که خدا مردم بدکارراهدایت نخواهد کرد(۱۰۸) روزیکه خدا همه پیغمبرانرا جمع گرداند وآنگاه‌آنان‌را گوید چگونه امت ازدعوت شما اجابت‌کردند(ایمان‌آوردند یاعصیان کردند) پیغمبران گویندخدایا ما نمیدانیم توئی که‌بباطن‌همه‌موجودات کاملادانائی (۱۰۹) ای پیغمبرمردم را متذکرگردان که‌خداعیسی‌مریم راگفت بخاطرآر نعمتی‌راکه بتو.ومادرت‌عطاکردیم آنگاه کوترا بتائید روح قدسی توانا ساختیم‌که درگهواره با مردم‌سخن‌گفتی‌وآنگاه‌تورا تعلیم‌کتاب وحکمت‌کردیم‌وبتو علم تورية وانجیل‌آموختیم‌وهنگامیکه ازگل‌شکل مرغی بامرمن‌ساخته ودرآن دمیدی تا بامرمن‌مرغی‌گردید وآنگاه که‌کور مادرزادوپیس را بامرمن‌شفا دادی‌ومردگانرابامرمن از قبر بیرون آوردی وآنگاه که دست‌ستم بنی‌اسرائیل‌را ازسرتوکوتاه کردم‌وقتیکه توبامعجزات‌روشن‌بهدایت‌آنهاآمدی‌وکافران‌بنی‌اسرائیل باز (بانکار تو) گفتند این‌معجزات عجیبه حیرت انگیز اوجزسحری آشکار نخواهد بود(۱۱۰) ویادکن هنگامیکه بحواریین وحی‌کردیم که بمن‌ورسول من‌ایمان آرید گفتندایمان‌آوردیم خدایاگواه‌باش که‌ما تسلیم امرتوایم (۱۱۱) یادآر هنگامیکه حواریین گفتند ای عیسی مریم‌آیا خدای تو تواندکه برای ما ازآسمان مائده فرستدعیسی در جواب گفت اگر ایمان‌آورده‌اید از خدابترسید (وهرگزشك‌درقدرت خدا یا شك در اجابت دعای پیغمبرخدا مکنید)(۱۱۲) حواریان گفتند (ماشك نکرده‌ایم لیکن) میخواهیم‌که از آن مائده آسمانی تناول کنیم تا دلهای ما مطمئن‌شود (وبریقین ما بیفزاید) وتابراستی عهد های تو پی بریم وبرآن گواه‌باشیم (۱۱۳) عیسی مریم گفت

ابْنَ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّي اُعَذِّبُهُ
عَذَابًا لَا اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالَ
سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا اَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَا اَمَرْتَنِي بِهِ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَ
رَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ اَنْتَ
الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَاَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ
عِبَادُكَ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا
يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾
لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

سُورَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

بارالها ای پروردگارتو برما ازآسمان مائده‌ای فرست تااین‌روزبرای ماوکسانیکه پس ازماآیندروز عیدمبارکی گردد وآیت‌وحجتی‌ازجانب تو برای ما باشدکه توبهترین روزی دهندگانی (۱۱۴) خدا فرمودمن آن مائده را برای شما می‌فرستم ولی‌هرکه بعدازنزول مائده‌کافر شود وی‌را عذابی کنم که هیچیك ازجهانیان را نکرده باشم (۱۱۵) ویادکن آنگاه که خدای بعیسی مریم گفت آیا تو مردم را گفتی که من‌ومادرم را دوخدای دیگر سوای خدای عالم‌اختیارکنیدعیسی گفت‌خدایاتو(از شبه ومثل‌وشریك) منزهی هرگزمرا نرسدکه چنین‌سخنی بنا حق گویم چنانچه من این گفته‌بودمی‌تومیدانستی که توازسراگرمن‌آگاهی‌ومن‌از سرتوآگاه نیستم‌همانا توئیکه‌بهمه‌اسرار غیب‌جهانیان‌کاملاآگاهی (۱۱۶) من‌بآنها هرگز چیزی نگفتم جزآنچه تومرا بدان‌امرکردی که‌خدای یکتا را پرستید که‌پروردگارمن و شماست‌ومن‌خود برآن مردم گواه و ناظراعمال‌بودمی‌مادامیکه من درمیان‌آنهابودم وچون روح‌مرا بقبضه تصرف گرفتی‌بازتوخود نگهبان وناظراحوال‌آنان بودی وتوبرهمه‌خلق عالم گواهی (۱۱۷) اگرآنانرا عذاب کنی بارخدایاهمه‌بندگان تواند واگر ازگناه‌آنها درگذری‌باز توانا ودرست‌کرداری(هیچکس‌راقدرت مخالفت تووحق اعتراض برحکمت وعلم تونیست) (۱۱۸) خداگفت که این(یعنی این‌روزقیامت)روزی است که‌صادقان ازراستی خود بهره‌مند میشوند برای‌آنها بهشتهائیست که اززیردرختانش نهرهاجاریست که‌در آن‌بنعمت ابدی متنعمند خدا ازآنها خشنودوآنها هم ازخداخشنودند اینست فیروزی‌وسعادت بزرك (۱۱۹) ای اهل‌عالم بدانید که‌آسمانهاو زمین‌وهرچه درآنهاست‌همه‌ملك‌خداست‌واو برهرچیز تواناست(که‌جهان وجهانیان ملك او ومحکوم‌قدرت اوست) (۱۲۰)

سوره‌انعام درمکه نازل شده و مشتمل بریکصد وشصت وپنج آیه میباشد

(بنام خدای بخشنده مهربان)

ستایش خدایر است که‌آسمان و زمین را آفرید روشنی و تاریکی را

وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ (١) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ (٢) وَهُوَ
اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُونَ (٣) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ (٤) فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٥) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ
مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا
وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (٦) وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ (٧) وَقَالُوا
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا
يُنْظَرُونَ (٨) وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ
(٩) وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (١٠) قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ (١١) قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (١٢) وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (١٣)

و باآنکه نظم آسمان و زمین‌دلیل یکتائی افریننده است) باز کافران بعدای خوه‌شرك میآورند (۱) اوست خدائی که شماراازخاك(بیجان پست بلجان دانا وتوانا) بیافرید پس فرمان اجل‌ومرك‌را برهمه کس مسلط کرد و اجلی که معین‌و معلوم است‌بنزداو ست‌پس‌بازشك‌درآیات اوخواهید کرد(۲)واوست‌خدادر همه‌ی‌آسمانهاوزمین که‌از نهان‌وآشکار شما باخبر استوبدانچه میکنیدآگاهست (۳)هیچ‌آیتی‌ازآینهای الهی براینان‌نیامدجزآنکه (ازجهل وعناد)ازآن‌روی گردانیدند (۴) حق‌را که‌برآنهاآمد جدا تکذیب کردند پس‌بزودی‌خبرآنانکه‌حق‌را بفسوس وسخریه‌گرفتند بشما می‌رسد (۵)آیا ندیدید پیش از ایشان چه‌بسیار گروهی‌را هلاك‌نمودیم وحال‌آنکه درزمین‌بآنها قدرت و تمکینی‌داده بودیم که شمارا نداده‌ایم و ازآسمان برآنها‌باران رحمت ظاهرپیوسته فرستادیم ونهرهادرزمین‌برآنان‌جاری‌ساختیم‌پس‌باآنکه‌بانواع نعمتهای ظاهرو باطن‌بهره‌مند شدند چون‌نافرمانی‌کردندآنها راهلاك نمودیم وگروهی‌دیگر رابعدازآنها برانگیختیم(۶)واگرما کتابی‌برتوفرستیم در کاغذی‌که آن‌را بدست خودلمس‌کنند بازکافران گویند این‌نیست مگرسحری‌آشکار(۷)وگفتند چرا(اگرمحمد (ص)رسول است) بر او فرشته نازل نمیشود وچنانچه‌فرشتهٔ بفرستیم‌کارتمام شودودیگرلحظه‌ای آنهامهلت نخواهند یافت(یعنی‌کارآزمایش بآخر رسدومانندامم سالفه بدون مهلت هلاك‌شوند) (۸)و چنانچه فرشته‌ای نیزبرسالت‌فرستیم هم او را بصورت بشری درآوریم و برآنان همان لباس که‌مردمان‌پوشند بپوشانیم (۹)ای‌پیغمبر پیش‌ازتوهم‌امم گذشته پیغمبران‌خودرااسخت‌فسوس‌و استهزاءمیکردندپس‌آنان‌راو بال و کفراین‌عمل‌دامنگیرشد(۱۰) بگوای پیغمبر که‌درروی‌زمین‌بگردید(و ازحال امم گذشته جویاشوید) تاعاقبت سخت‌آنها که تکذیب(آیات‌خداورسولان او) کردند مشاهده کنید(۱۱) ای‌پیغمبر(ازاین‌مشرکان) بپرس که‌هرچه‌درآسمانهاوزمین‌موجوداست‌بجز ملك‌خداست که‌برخویش‌رحمت‌و بخشایش‌رافرض ولازم کرده والبته‌شما رادر روز قیامت که‌بی هیچ‌شك خواهدآمدجمع میکردانند ولی‌کسانی که‌خودرا (بفریب دنیا) درزیان افکندند ایمان (بآنروز) نمیآورند (۱۲) هرچه در شب و روزآرامش یافته همه‌ملك‌خداست و او شنوا و دانای‌همه‌اموراست(۱۳)

قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ

عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ

اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾ قُلْ أَيُّ

شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هٰذَا

الْقُرْاٰنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللّٰهِ

اٰلِهَةً أُخْرٰى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا

تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى

اللّٰهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَ

مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ

فِي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتّٰى إِذَا جَاءُوكَ

بگوای پیغمبر آیا غیرخدا را بیاری و دوستی بر میگزینید آفریننده آسمان وزمین خداست او بخلق طعام و روزی میبخشد وخود ازطعام بی نیاز است بگوای رسول من مامورم که اول شخصی که تسلیم حکم خداست باشم ونیز مرا گفته اند که البته از گروهی که بخدا شرك آورند نباشم(۱۴) بگومن اگر نافرمانی خدای خود کنم ازعذاب آن روز بزرك سخت میترسم (۱۵) کههر کس درآن روزازعذاب برهدهما نا برحمت خدا نائل گردد واین فیروزی وسعادتی آشکاراست(۱۶) واگر ازخدا بتوضرری رسدهیچکس جز خدا نتواند تورا ازآن ضرر برهاند وهم اگر ازاو بتوخیری رسد(هیچکس نتواند آنرامنع نماید) که اوبر هرچیز تواناست(۱۷) بگوای پیغمبر خدا کمال اقتدار وتوانائی را بربندگان دارد و همیشه اودرستکارو بهمه امورعالم آگاهست(۱۸) بگوای پیغمبر چه گواهی بزرگتراست(از گواهی خدا) بگو خدامیان من وشما گواه استووحی می کند بمن آیات این قرآن راتا به آن شما وهرکس ازافراد بشرکه خبر این قرآن بلو رسد بترساند آیاشما گواهی دهیدکه باخدای یکتا خدایان دیگر وجود دارد بگومن باین گواهی ندهم بگومحققا جزخدای یکتا هیچ خدائی نیست ومن ازآنچه شماشریك خدا قرارمیدهید بیزارم(۱۹) آنانکه ماکتاب تورية و انجیل رابآنها فرستادیم باآنکه اورا(یعنی محمدرا) بمانند فرزندان خودمی شناسند هم آنهاهستند که خود را بزیان انداختندوایمان نمی آوردند (۲۰) کیست ستمکار ترازآنکس که برخدا دروغ بست یاآیات خدا را تکذیب کرد هرگز ستمکارانرا در دوعالم فلاح ورستکاری نخواهد بود (۲۱) روزیکه همه آنهاراجمع آوردیم پس به آنها که بخدا شرك آوردند گوئیم بکجا شدند آنها که بگمان شما شریك خدا بودند(۲۲) پس از آن همه فریفتگی به بتان در پیشگاه حق عذری نیابندجز آنکه از بتان بیزاری جسته وبدروغ گویند ما هرگزشرك بخدا نیاوردیم(۲۳) بنگر کهچگونه خود راتکذیب کردند وآنچه بدروغ برخدا بسته و شریك حق قرار دادند همه محو و نابودشد (۲۴) بعضی ازآنان بسخن تو گوش فرا دارندولی پرده بردلهاشان نهاده ایم که فهم آن نتوانند کردو گوشهای آنها از شنیدن حق سنگین است که اگرهمه آیات الهی رامشاهده کنند باز بدان ایمان نمی آورند تاآنجا که چون نزدتو آیند

يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾
وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ
مَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا
نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ
مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ
﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ
وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ
أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ
الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ
مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ
أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ

در مقام مجادله بر آمده گویند این آیات چیزی جز افسانه‌های پیشینیان نیست (۲۵) همین کسانند که هم مردم را از فیض (آیات خدا) منع میکنند وهم خود را از آن محروم میدارند وغافل از آنند که تنها خود را بهلاکت میافکنند (۲۶) و اگر حال آنها را هنگامیکه بر آتش و دوزخشان بازدارند مشاهده کنی که در آنحال با نهایت حسرت میگویند ایکاش ما را بدنیا باز میگردانیدند تا دیگر آیات خدای خود را تکذیب نکرده وبدان ایمان میآوردیم (۲۷) آری احوال قیامت که پیش از این بر آنها مستور بود آشکار شود و اگر بار دیگر بدنیا برگردند باز همان اعمال زشتی که از آن نهی شدند اعاده خواهند کرد و دروغ میگویند که دیگر کار بد نخواهیم کرد (۲۸) و کافران گفتند جز زندگانی دنیا زندگی دیگر نخواهد بود و ما هرگز بعد از مرگ زنده نخواهیم شد (۲۹) اگر سختی حال آنها را آنگاه که درپیشگاه عدل خدا بازداشته شوند مشاهده کنی که خدا بآنها خطاب کند آیا عذاب قیامت حق نبود جواب دهند پروردگارا قسم بذات تو که همه حق بود پس خدا عتاب کند که اینك عذاب را بکیفر کفر بچشید (۳۰) آنانکه لقاء خدا را تکذیب کردند البته زیانکار شدند پس آنگاه که ساعت قیامت ناگهان آنها را فرا رسد گویند و ای برما که آسایش و سعادت این روز خود را ازدست بدادیم پس بار گناهان خویش را بر پشت گیرند آری بدبار گرانی بدوش میگیرند (۳۱) دنیا جز بازیچه کودکان و هوسرانی بیخردان هیچ نیست وهمانا سرای دیگر اهل تقوی را نیکوتر است آیا تعقل واندیشه دراین نمیکنند (۳۲) ما میدانیم که کافران درتکذیب تو سخنانی میگویند که ترا افسرده و غمگین میسازد که آن ستمکاران نه تنها ترا بلکه همه آیات رسولان خدا را انکار میکنند (۳۳) چقدر پیغمبران پیش از تو راهم تکذیب کردند که آنها با همه اذیتهای منکران صبر وتحمل کردند تا آنگاه که عنایت ویاری ما شامل حال آنها شد هیچکس کلمات خدا را تغییر نتواند داد و اخبار پیغمبران پیش بتورسید (۳۴) ای پیغمبر چنانچه انکار واعتراض آنها تورا سخت میآید اگر توانی نقبی در زمین بساز یا نردبانی بر آسمان برفراز تا آیتی بر آنها آوری واگر

شَاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجٰهِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا
يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ
﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ إِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰى
أَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا
فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ مَنْ يَّشَإِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَّشَأْ
يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ أَوْ أَتَتْكُمُ
السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ
فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلٰٓى أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنٰهُمْ بِالْبَأْسَآءِ وَ
الضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا
وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰٓى إِذَا فَرِحُوا
بِمَآ أُوتُوٓا أَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ
اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ مَّنْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ

خدا میخواست همه‌را مجتمع برهدایت میکرد پس تو البته‌از آنجاهلان مباش(۳۵) (ایرسول) دعوت ترا تنها زنده دلان عالم که گوش شنوا دارند اجابت کنند (ومرده دلان کفررا حق وروح ایمان تواندداد) که خدا مردگان را برانگیزد تا بسوی او بازگردند (۳٦) کافران گفتند چرا بر او معجزه و حجتی ازخدا فرود نیامد بگوای پیغمبر خدا براینکه آیتی فرستد ناداراست ولیکن بیشتر مردم ازقدرت کامل حق بیخبرند(۳۷) محققاً بدانید که هر جنبنده درزمین وهرپرنده که بدو بال درهوا پرواز میکند همگی طایفه‌ای مانند شما نوع بشرهستند مادرکتاب آفرینش بیان هیچ چیز رافروگذار نکردیم آنگاه همه بسوی پروردگارخود محشورمیشوند (۳۸) وآنانکه آیات خدا را تکذیب کردند کروگنگ در ظلمات جهل بسر برند ومشیت الهی هر کس راخواهد گمراه سازد(یعنی پس از اتمام حجت او را بخود واگذارد تاگمراه شود) و هرکه را خواهد براه راست هدایت کند (۳۹) بگوای پیغمبر که اگر عذاب خدا یا ساعت مرگ شما فرا رسد چه خواهید کرد آیا درآن ساعت سخت غیرخدارا میخوانید اگر راست میگوئید(۴۰) بلکه در آن هنگام تنها خدا را میخوانید تا اگر مشیت اوقرارگرفت شما را ازسختی برهاندوآنچه‌را که باخدا شریك قرار میدادید بکلی فراموش میکنید(۴۱) و ما پیغمبرانی بسوی امتان ازتو فرستادیم ببلا ومصیبتها گرفتارشان ساختیم شاید که بدرگاه خدا گریه وزاری کنند(۴۲) چرا وقتیکه بلای ما به آنها میرسد توبه وتضرع و زاری نکردند بدین سبب نکردند که دلهاشان را قساوت فرا گرفت وشیطان کردار زشت آنهاوادر نظرشان زیبا نمود(۴۳) پس چون آنچه (ازنعم الهی) بآنها تذکر داده‌شد همه‌را فراموش نمودند ماهم (برای اتمام حجت)ابواب هر نعمت رابروی آنها گشودیم تا بنعمی که بآنها داده‌شد شادمان ومغرورشدندپس ناگاه آنهارا بکیفر اعمالشان گرفتار کردیم که آن هنگام خوار و نا امید گردیدند(۴۴) پس بکیفر ستمگری ریشهٔ گروه ظالمان کنده شد وستایش خدایراست که پروردگار جهانیانست(۴۵) بگوای پیغمبر اگر خدا گوش و چشمهای شما گرفت و مهر بر دل شما نهاد آیا خدائی غیرخدا هست

يَأْتِيكُم بِهِ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ
أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُل لَّا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن
شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ
﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُل لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ

که این نعمتها بشما بازدهد بنگر کهما چگونه آیاترا (بانواع بیان) روشن
می‌گردانیم بازانها چگونه (بنادانی) اعراض میکنند(۴۶) بگوایپیغمبر
چه خواهید کرد اگر عذاب خدا شما را بناگاه پنهان یا آشکار دررسد آیا
کسی بجز گروه ستمکار هلاک خواهدشد(۴۷) ما پیمبرانرا جز بر آنکه
خوبانرا) مژده دهندو (بدانرا) بترسانند نفرستادیم سپس هر کس ایمان
آوردو کارشایسته کرد هرگز براو بیمی نیست وابدا اندوهگین نخواهد
بود(۴۸) وهر که آیات مارا تکذیب کرد بآنان دراثر فسق وزشتکاری عذاب
خواهدرسید(۴۹) بگوای پیغمبر من شمارا نمیگویم که گنجهای خدا نزد
من است و نه آنکه ازغیب (الهی) آگاهم و نمیگویم که من فرشته‌ام من پیروی
نمیکنم جز آنچه را که بمن وحی میرسد بگو آیا (کورو بینا) برابرند آیا فکر
واندیشه نمیکنند(۵۰) وآنانرا که ازحضوردر پیشگاه عدل خداترسان و
هراسانند بآیات قرآن متنبه سازو بترسان که جز خدا آنهارا یاوری وشفیعی
نیست باشد که پرهیزکارشوند(۵۱) آنانرا که صبح وشام خدارا میخوانند
ومرادومقصد ایشان فقط خداست ز نها ر آنهارا ازخودمران که نه چیزی
ازحساب آنها برتو ونه چیزی از حساب تو برآنهاست پس تو اگر آن خدا
پرستانرا ازخود برانی ازستمکاران خواهی بود(۵۲) وهمچنین ما برخی
را ببرخی دیگر بیازمودیم تا آنکه گویند آیا این فقیرانرا خدادر میان
ما برتری (به نعمت اسلام) داد آیا خدا از این منکران باحوال سپاس گزاران
داناتر نیست (۵۳) وهر گاه آنانکه بآیات ما میگروند نزد تو آیند بگو
سلام برشما یادخدا برخود رحمت ومهربانی رافرض نمود که هر کس از
شما کار زشتی بنادانی کردو بعد ازآن بازتوبه کندو اصلاح نماید البته خدا

بخشنده ومهربانست(۵۴) وهمچنین ما آیاترا مفصل بیان کنیم تا کاملا راه گنه‌
کاران (وطریق نیکان) معین وآشکار شو(۵۵) بگوای پیغمبر که خدا مرا از

خدا مرا از پرستش آنخدایان باطل که شما میپرستید منع فرموده
بگو من پیروی هوسهای شما نکنم تا مبادا گمراه شده

إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ
مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَ
هُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِندَهُ مَفَاتِحُ
الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ
ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ
﴿٦٢﴾ قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَ
خُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ
يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ
أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ
شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم

وراه هدایت نیابم (۵۶) بگومن هرچه از خدا میگویم با بینه و برهان است وشما ازجهالت تکذیب آن میکنید عذابی که شما تعجیل میکنید امر آن بدست من نیست فرمان جزخدا را نخواهد بود او بحق دستوردهدو او بهترین حکم فرمایان است (۵۷) بگو ای پیغمبر اگر بدست من بود عذابی که بتعجیل میطلبید کارمیان من وشما خاتمه میبافت وخدا باحوال ظالمان آگاه تراست (۵۸) و کلید خزائن غیب نزد خداست کسی جزخدا بر آن آگاه نیست و نیز آنچه درخشکی ودریاست همه را میداند وهیچ برگی ازدرخت نیفتد مگر آنکه او آگاهست وهیچ دانه درزیر تاریکیهای زمین وهیچ تروخشکی نیست جز آنکه در کتاب مبین (وقرآن عظیم) مسطوراست (۵۹) واوست خدائیکه چون شب بخواب میروید جان شمارا نزد خود برده وشما را میمیراند و کردارشمارادرروزمیداند وپس ازآن مرگ موقت خواب شمارا برمیانگیزاند تا باجلی که درقضاوقدر او معین است برسید سپس هنگام مرگ بسوی اوباز میگردید تا به نتیجه آنچه کرده اید شما راآگاه گرداند (۶۰) واوست خدائیکه قهر واقتدارش مافوق بندگان است و برای حفظ شما فرشتگان را به نگهبانی میفرستد تا آنگاه که هنگام مرگ یکی ازشما فرا رسد رسولان ما اورا میمیرانند ودرقبض روح شما هیچ تقصیری نخواهند کرد (۶۱) سپس بسوی خدای عالم که بحقیقت مولای بندگانست بازمیگردند آگاه باشید که حکم خلق با خداست واو زودتر ازهرمحاسبی بحساب خلق رسیدگی تواند کرد (۶۲) بگوای پیغمبر آن کیست که شمارا از تاریکیها وسختیهای بیابان ودریا نجات میدهد که اورا بتضرع وزاری وازباطن قلب میخوانید که اگرمارا از این مهلکه نجات داد پیوسته شکرگذار اوهستیم (۶۳) بگو خداست که شمارا ازآن سختیها نجات میدهد واز اندوه میرهاند باز هم باوشرك میآورید (۶۴) بگو اوتواناست که برشماعذاب وبلائی ازآسمان یازمین (فرستد) یا شما را باختلاف کلمه و پراکندگی ومخالفت در افکند و بعضی را بعذاب بعضی گرفتار کند بنگر چگونه ماآیات خود را بطرق مختلف بیان میکنیم باشد که مردم چیزی بفهمند (۶۵) وقوم تو آنرا (یعنی آیات خداوقرآنرا) تکذیب کردند در صورتیکه حق محض هم آن بود بگو ای پیغمبر من نگهبان شما نیستم.

بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ
يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾
وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا
يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ
الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا
قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ

(۶۶) برای هرخبری که پیغمبران بشما دادندوقت معینی‌است‌وبزودی
بر صدق آن آگاه میشوید چون گروهی‌را دیدی که‌برای‌خورده گیری
وطعن زدن درآیات ماگفتگو میکنند ازآنان دوری گزین تا درسخنی
دیگروارد شوندوچنانچه شیطان البته‌فراموشت‌ساخت‌بعدازآن که‌متذکر
کلام خداشدی دیگر باگروه ستمگران‌مجالست‌مکن(۶۸)برکسانیکه
پرهیزکارند عقوبت حساب بدکاران نخواهد بود لیکن فقط‌برآنهاست
که بدانرا متذکر سازند شاید ازکارخود پرهیز کنند (۶۹) ایرسول
آنان راکه دین‌خودرا بازیچه وهوسرانی گرفتندوزندگانی‌دنیاآنهارا
فریب‌داد بحال خودواگذارمبنتدر باّنهاتذکرده که‌هرکس‌بعمل‌خود
عاقبت گرفتار میشودوهیچکس راجز خدادادرس وشفیعی نیست‌وهرچه
برای‌آسایش خوداز عذاب (قیامت) فدا دهد از او نپذیرندآنها همان
کسانی هستندکه عاقبت بهلاکت میرسند و بکیفرکفرشان بشرابی از
حمیم جهنم‌و عذابی دردناک گرفتارمیشوند(۷۰)بگوای‌پیغمبر که‌ماچرا
خدا را رهاکرده وچیزی را مانند بتان‌که هیچ قادر برنفع وضرر‌ما
نباشدبخدائی بخوانیم وباز بخوی‌جاهلیت بعدازآنکه خدا ماراهدایت
نمود برگردیم تا مانندکسیکه فریب واغوای شیطان اورا درزمین‌سر-
گردان ساخته است شویم‌آن شیطان را یارانیست که‌شخص رابسوی‌خود
هدایت‌میکنند بگو هدایت‌خدا بحقیقت هدایت است‌وماماموریم که‌تسلیم
فرمان خدای جهان باشیم(۷۱)ونماز بپادارید وازخدا بترسید که‌بسوی
او محشور میشوید(۷۲)واوست خدائیکه‌آسمانهاوزمین‌را بحق‌آفرید
وروزیکه خطاب‌کندکه موجود باش‌آن چیز بیدرنگ موجودخواهدشد
سخن او حق است‌وپادشاهی عالم روزی‌که درصوربدمند تنهابا اوست‌و
دانای‌نهان‌وآشکار خلق اوست‌وهم اوبتدبیرخلق دانا وبرهمه چیز عالم
آگاهست(۷۳) یادکن وقتی راکه ابراهیم بپدرش‌آذرگفت‌آیا بتهارا
بخدائی اختیارکرده‌ای ومن راستی‌تو وپیروانت را درگمراهی‌آشکار
می‌بینم(۷۴) وهمچنین ما بابراهیم

مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ
الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ
﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ
رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ
هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ
﴿٧٨﴾ اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا وَّ
مَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْـًٔا وَسِعَ
رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ
وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا
فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾
وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ
اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ كُلًّا هَدَيْنَا
وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ
وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ

ملکوت و باطن آسمانها وزمین را ارائه دادیم تا بمقام اهل یقین رسد (۷۵) پس چون شب تاریك نمودارشد ستاره رخشانی دید گفت این پروردگار من است پس چون آن ستاره غروب کردو نابودشد گفت من چیزیکه نابود گردد بخدائی نخواهم گرفت (۷۶) پس چون ماه تابان را دیدبازبرای هدایت قوم گفت این خدای من است وقتی که آن هم نابود شد ماه پرستان را متذکر ساخت که آن نیز خدا نباشدو گفت اگر خدای من مراهدایت نکندعمانا که من ازگروه گمراهان عالم خواهم بود (۷۷) پس چون خورشید درخشان را دید باز برای ارشاد قوم گفت اینست خدای من این ازآن ستاره وماه باعظمت تر وروشن تر است چون آن نیز نابود گردید گفت ایگروه مشرکان ازآنچه شما شریك خدا قرار میدهید ازهمه بیزارم (۷۸) من با ایمان خالص روی بسوی خدائی آوردم که آفریننده آسمانها وزمین است ومن هرگز بامشرکان موافق نخواهم بود (۷۹) قوم ابراهیم با او درمقام خصومت واحتجاج بر آمدند گفت آیابا من درخدامحاجه میکنید وحال آنکه حقیقتاً خدامرا هدایت کرد وهیچ ازآنچه شما شریك خدا میخوانید بیمی ندارم مگر آنکه خدا برمن چیزی بیمناك بخواهد پروردگار من بهمه موجودات علمش محیط است شما آیا متذکر این حقیقت نمیشوید (۸۰) ومن چگونه ازآنچه شما شریك خداقرار میدهید بترسم درصورتیکه شما ازشرك بخداآوردن نمی ترسید باآنکه هیچ برهان وحجتی برآنشرك ندارید آیا کدامیك از ما بایمنی سزاوار تریم ازخدایان بی اثر باطل باید ترسید یا ازخدای دانای مقتدر اگرشما فهم سخنی می کنید (۸۱) آنانکه ایمان بخداآورده وایمان خود رابظلم وستم نیالودند ایمنی آنهاراست وهم آنها بحقیقت هدایت یافته اند (۸۲) اینست حجتی که ابراهیم رابرقومش دادیم ما مقام هرکه رابخواهیم رفیع می گردانیم خدای تو بنظام وصلاح عالمیان بصیرو داناست (۸۳) و ما بابراهیم اسحق ویعقوب راعطا کردیم وهمه را براه راست بداشتیم و نوح را نیز پیش از ابراهیم وفرزندانش داودوسلیمان و ایوب ویوسف وموسی وهارون هدایت نمودیم وهمچنین نیکوکاران را پاداش نیك خواهیم داد (۸۴) و هم زکریاویحیی وعیسی والیاس همه ازنیکوکارانند (۸۵) ونیز اسمعیل ویسع

وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَ
ذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾
ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا
لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا
لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾ وَمَا
قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ
مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَ
هَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ
أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ
عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ
أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا
أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ

ویونس‌ولوط ازشایسته‌گانندوماهمهٔآن پیغمبران را برعالمیان برتری دادیم(۸۶)ونیز برخی ازپدران و فرزندان و برادران آنهارا فضیلت داده وبردیگران‌آنان رابرگزیدیم و براه راست‌هدایت نمودیم(۸۷) این‌است رهنمائی خداکه بآن هریك از بندگانش رامیخواهد هدایت میکند و اگر بخداشرك‌آورند اعمال‌آنها را نابود میسازد(۸۸) آنها کسانی بودندکه ماآنها راکتاب و فرمان‌ونبوت عطاکردیم پس اگر این قوم بآن‌کافر شوند ما قومی راکه هرگزکافر نشوند (و همیشه از دل وجان‌مانند علی (ع)(وشیعیان‌او ایمان دارند) برگماریم(۸۹) آنها یعنی (پیغمبران)کسانی بودندکه خدا خودآنانرا هدایت نمود تو نیز ازراه‌آنها پیروی نماو امترا بگوکه‌من مزد رسالت ازشمانمی‌خواهم جزآنکه‌میخواهم اهل عالم‌بیاد خدا متذکرشوند (۹۰) آنهاکه گفتند خدا برهیچکس از بشرکتابی نفرستاده خدا را نشناختند ای پیغمبر بآنها پاسخده که کتاب‌توراتی‌راکه‌موسی‌آوردودرآن نورعلم‌وهدایت‌خلق بودکه (غیرحق) براوفرستادکه‌شماآیات‌آن رادراوراق نگاشته‌بعضی‌را آشکارنمودیدوبسیاری‌راپنهان‌داشتیدوآنچه راشماوپدرانتان نمی‌دانستید ازآن‌بیاموختید(که رسول‌وکتاب‌بفرستد) بگوآن‌خداست آنگاه‌آنهارا بگذاربیازیچه‌خودفرورووند(۹۱) واین(قرآن) کتابی‌است کهما فرستادیم بابرکت بسیارتاگواه صدق سایرکتب‌آسمانی که در مقابل اوست باشد و خلق‌را ازاهل‌مکه وهرکه‌باطراف‌اوست همه‌را باندرز وپندهای خود متنبه سازدوالبته‌آنان که‌بعالم‌آخرت ایمان‌آورند باین کتاب‌نیز ایمان خواهند آورد و آنها نمازشان را محافظت خواهند نمود(۹۲) وکیست ستمکارتر ازآن کس‌که برخدا دروغ بندد ویاوحی‌باونرسیده گویدبمن وحی‌می‌رسد ونیز گوید من‌هم محققا مانندآن کتاب‌که خدا فرستاده خواهم آورد و اگرفصاحت وسختی‌حال‌ستمکاران‌را به‌بینی آنگاه که در سکرات‌موت گرفتارآیند و فرشتگان برای قبض‌روح‌آنها‌دست قهر و قدرت برآورند وگویند که جان از تن بدرکنیدامروز کیفر عذاب‌و خواری می کشیدچون

تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ
جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ
وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ
شُرَكٰٓؤُا لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾ اِنَّ
اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ
سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٩٦﴾ وَ
هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ
فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِيْ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ
وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾
وَهُوَ الَّذِيْ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوْا اِلٰى ثَمَرِهٖ اِذَا اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ
بَنِيْنَ وَبَنٰتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيْعُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ

برخدا سخن بناحق میگفتید و ازحکم آیات او گردن کشی و تکبر می نمودید(۹۳) ومحققا شما یکایك (برای حساب) بسوی ما بازآئید بدان گونه که اول شمارا بیافریدیم و آنچه را که از مال وجاه بشما داده بودیم همه را پشت سر افکنید وآن شفیعان که بخیال باطل بنفع خود می پنداشتید همه نابود شوند و میان شما با آنها جدائی افتد(۹۴) خداست که در جوف زمین دانه و هسته را میشکافد و زنده را از مرده و مرده را اززنده پدید آرد (زنده را مانند بدن انسان بمیراند و مرده را مانند نطفه حیوة بخشد) آنکه چنین تواند کرد خداست چرا بدروغ نسبت خدائیرا با آنان که این کار نتوانند دهید (۹۵)خداست شکافنده پرده صبحگاهان و شب را برای آسایش خلق او مقرر داشته وخورشید وماه را بنظمی معین او بگردش آورده این خدای مقتدر داناست (۹۶) و نیز اوست که چراغ ستارگان را برای رهنمائی شما در تاریکیهای بیابان و دریا روشن داشته همانا آیات خود را برای اهل فهم بتفصیل بیان کردیم (۹۷) هم اوست خدائی که همه شما را از یك تن در آرامگاه (رحم) وودیعت گاه (صلب) بیافرید ما نیکو آیات خود را برای اهل بصیرت مفصل بیان نمودیم (۹۸) وهم اوست خدائی که از آسمان باران فروبارد تا هر نبات بدان برویانیم و سبزه هارا اززمین برون آریم و درآن سبزه ها دانه‌ائی که بروی هم چیده شده پدید آریم واز نخل خرما خوشه‌های پیوسته بهم برانگیزیم و باغهای انگور وزیتون و انار که برخی شبیه و برخی نامشابه بهم است خلق کنیم شما در آن باغها هنگامی که میوهٔ آن پدید آید و برسد بچشم تعقل بنگرید که در آن آیات ونشانه‌های قدرت خدا برای اهل ایمان هویداست (۹۹) وکافران گروهی (مانند مجوس) اهریمن را شریك خدا شمردند درصورتیکه آنها آفریده خدا هستند و گروهی (چون اهل کتاب و مشرکین قریش) (عزیر و مسیح و فرشتگانرا) پسران و دختران خدا پنداشتند درصورتی که خدا ازهمه این نسبتها که براو وصف کنند برتر و منزه است (۱۰۰) اوست پدید آرنده آسمان وزمین و چگونه ویرا فرزندی تواند بود درصورتی که اورا جفتی نیست

وخلق كل شيء وهو بكل شيء عليم ﴿١٠١﴾ ذلكم الله ربكم لا إله إلا
هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل ﴿١٠٢﴾ لا تدركه
الأبصار وهو يدرك الأبصار وهو اللطيف الخبير ﴿١٠٣﴾ قد
جاءكم بصائر من ربكم فمن أبصر فلنفسه ومن عمي فعليها و
ما أنا عليكم بحفيظ ﴿١٠٤﴾ وكذلك نصرف الآيات وليقولوا درست
ولنبينه لقوم يعلمون ﴿١٠٥﴾ اتبع ما أوحي إليك من ربك لا
إله إلا هو وأعرض عن المشركين ﴿١٠٦﴾ ولو شاء الله ما أشركوا وما
جعلناك عليهم حفيظا وما أنت عليهم بوكيل ﴿١٠٧﴾ ولا تسبوا الذين
يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا
لكل أمة عملهم ثم إلى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون
﴿١٠٨﴾ وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها
قل إنما الآيات عند الله وما يشعركم أنها إذا جاءت لا يؤمنون
﴿١٠٩﴾ ونقلب أفئدتهم وأبصارهم كما لم يؤمنوا به أول مرة و
نذرهم في طغيانهم يعمهون ﴿١١٠﴾ ولو أننا نزلنا إليهم الملائكة
وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا إلا
أن يشاء الله ولكن أكثرهم يجهلون ﴿١١١﴾ وكذلك جعلنا لكل نبي
عدوا شياطين الإنس والجن يوحي بعضهم إلى بعض زخرف

وهمه‌چیزرا آفریده وبهمهٔ اموعالم دانا است(۱۰۱) این است‌وصف
پروردگاریکتای شما که جز اوهیچ‌خدائی نیست‌وآفرینندهٔهرچیز وست
پس‌اورا پرستش کنید که‌نگهبان‌همه‌موجوداتست(۱۰۲) اوراهیچ‌چشمی
درك ننماید وحال‌آنکه بینندگان را مشاهده می‌کندواولطیف‌ونامرئی‌و
بهمه چیز خلق‌آگاهست (۱۰۳) آیات‌الهی‌وکتب‌آسمانی که‌سبب‌بصیرت
شماست البته ازطرف‌خداآمدپس هرکس‌بصیرت‌یافت خود بسعادت‌رسید
وهرکس‌کور بماند خود درزیان افتادومن نگهبان شما ازعذاب خدا
نیستم(۱۰۴) وهمچنین‌مادرآیات قرآن تصرف کنیم تاوسیله‌هدایت‌شود
بازکافران نادان ایمان (بوحی‌خدا) نیاورده‌وگویند (اینهارا)توبدرس
آموخته‌ای وماآیات را برای‌آنانکه‌اهل دانشند بیان‌می‌کنیم(۱۰۵) ای
محمد(ص) هرچه ازخدای تو بتو وحی‌شد ازآن پیروی‌کن‌که خدائی
جزآن ذات یکتانیست وازمشرکان روی بگردان (۱۰۶) و اگر خدا
میخواست‌آنها را ازشرك بازمی‌داشت وما تورا نگهبان ایشان‌نکردیم
وتووکیل‌آنها نخواهی بود(۱۰۷) شما مؤمنان دشنام بآنانکه غیرخدا
رامیخوانند مدهید تامباداآنهانیزازروی دشمنی وجهالت خدارادشنام
دهندهمچنین ماعمل‌هرقومیرا درنظرشان زینت‌داده‌ایم‌پس‌بازگشت‌آنها
بسوی خداست‌وخداآنانرابکردارشان‌آگاه‌می‌گرداند (۱۰۸) وبخدا
بسخت‌ترین سوگند قسم‌یادکردند که البته اگرآیتی بیاید ایمان‌آرند
بگو ای پیغمبرآیات از طرف خداست وچگونه شما مؤمنان‌بگفتهٔاین
کافران مطمئن می‌شویدآنها همان مردم معاندندکه‌اگرآیتی‌آیدهرگز
بدان ایمان‌نمی‌آورند(۱۰۹) ومادل‌ودیدهٔ اینان را چون‌اول‌بارایمان
نیاوردند اکنون از ایمان بگردانیم وآنها را باآنحال‌طغیان‌وسرکشی
واگذاریم‌تا بورطهٔ‌ضلالت‌فرومانند(۱۱۰) وچنان‌درکفرثابتند که‌اگر
فرشتگان‌را برآنهافرستیم‌ومردگانرا برآنها برانگیزیم‌بازایمان‌نخواهند
آورد مگر بمشیت خدا ولیکن اکثر مردم نمیدانند(۱۱۱) و همچنین
(که توئی) بدشمن‌مبتلا ماهر پیغمبریرا از شیطان‌های انس و جن دشمنی
مقابل‌برانگیختیم که‌آنها برخی بابرخی دیگر سخنان‌آراسته‌ظاهربرای‌اغفال

الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾
وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَ
لِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي
أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ
مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾
وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا
ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا
اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ
الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا
تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ
لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي

فریبنده اظهار کنندو اگر خدا میخواست چنین نبود پس اینهارا بادروغشان واگذار (۱۱۲) (تا بگفتار فریبندهٔ آن اهریمنان) آنانکه بآخرت ایمان نیاورند دلسپرده و بدان خشنود باشند و تا اینان نیز در آن عاقبت بد که اهریمنان راست درافتند (۱۱۳) آیا من غیر خدا حاکم و داوری بجویم و حال آنکه او خدائیست که کتابی که همه چیز در آن بیان شده بشما فرستاد و آنانکه به آنها کتاب فرستادیم میدانند که این قرآن از خدای تو بر تو بحق فرستاده شده پس در آن البته هیچ شك و تردید راه مده (۱۱۴) کلام خدای تو از روی راستی و عدالت بحد کمال رسید و هیچکس تبدیل و تغییر آن کلمات نتواند کرد و او خدای شنوا و دانا بگفتار و کردار خلق است واگر پیروی کنی از اکثر مردم زمین تورا از راه خدا گمراه خواهند کرد که اینان جز از پی گمانی نمیروند و جز اندیشه باطل و دروغ چیزی در دست ندارند (۱۱۶) محققاً خدای تو خود داناتر است بحال آنکه از راه او گمراه است و آنکه براه او هدایت یافته (۱۱۷) پس شما مؤمنان چنانکه به آیات خدا ایمان دارید از آنچه نام خدا بر آن ذکر شد تناول کنید (۱۱۸) چرا از آنچه نام خدا بر آن ذکر شده نمیخورید و برخود حرام میکنید درصورتیکه آنچه خدا برشما حرام کرده مفصل بیان نمود که از آنها هم بهرچه ناچار شوند باز حلالست و بسیاری بهوای نفس خود از روی جهل و نادانی بگمراهی روند همانا خدا بتجاوز کنندگان از حدود او داناتر است (۱۱۹) هر گناه و عمل زشت را در ظاهر و باطن ترك کنید که محققاً هر کس کسب گناه کند بزودی بکیفر آن خواهد رسید (۱۲۰) و از آنچه نام خدا بر آن ذکر نشده مخورید که آن فسق و تبه کاریست اهریمنان سخت بدوستان خود وسوسه کنند تا باشما بجدل و منازعه برخیزند و اگر شما هم از آنان پیروی کنید مانند آنها مشرك خواهید شد (۱۲۱) آیا کسیکه مرده (جهل و ضلالت بود) ما او را زنده کردیم باو روشنی علم و دیانت دادیم که با آن روشنی

فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ
مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ
اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَنْ
يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ
يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ
كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَٰذَا صِرَاطُ
رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ
السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ
لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا

میان مردم سرافراز رود مثل او مانند کسی است که در تاریکیها فرو شده‌وازآن‌بدرنتواندگشت آری کردار بدکافران‌درنظرشان‌چنین‌جلوه گر شده است (۱۲۲) و همچنین ما قرار دادیم که در هردیاری روسای بد کار ستمگر با مردم آنجا مکر اندیشند ودرحقیقت‌مکرجزبا خویشتن نمیکنند وباین‌هم‌آگاه نیستند (۱۲۳) وچون آیتی برای هدایت آنها نازل شد گفتند ما ایمان نیاوریم تا مانند آنکه‌برسولان‌خدا نازل‌شده بما نیز نازل شودخدا بهترمیداندکه درکجا رسالت خودرا مقرردارد بزودی مجرمانرا خدا خوار سازد وعذابی سخت بواسطه‌مکری‌که می اندیشند برآنان فرو فرستد (۱۲۴) پس‌هرکه راخداهدایت‌اوراخواهد قلبش را بنور اسلام‌روشن‌ومنشرح گرداند وهرکهرا خواهد گمراه نماید (یعنی‌بحال گمراهی‌واگذارد) دل‌اوراازپذیرفتن‌ایمان تنگ‌و سخت تنگ گرداند که گوئی‌میخواهدازز‌مین بر فرازآسمان‌رود‌واین‌است که‌خداآنانرا که بحق نمیگروند مردود وپلید میگرداند (۱۲۵) این‌راه‌خدای‌تست که مستقیم است ما آیات خود را برای گروهی ازبندگان‌شایسته‌ای که بدان پند میگیرند بخوبی روشن ساختیم (۱۲۶) آنها را نزدخدا دار سلامت وخانه آسایش است وخدا دوستدارآنها است‌برای آنکه‌نیکوکار بودند (۱۲۷) وباد آر روزیکه همه‌خلق‌محشور میشوندوبشیاطین‌خطاب شودکه ای‌گروه جن‌شما برانسان فزونی یافتید درآنحال دوستداران شیاطین ازجنس بشرگویند پروردگارا ما بعضی از اضلال بعضی‌دیگر بهره‌مندگردیدیم وباجلی‌که تو معین نموده‌ای رسیدیم گوید که اکنون آتش منزلگاه‌شماست وهمیشه درآن‌خواهیدبود مگرآن‌که‌راخدا بخواهد (بیرون‌آید) که البته‌پروردگارتو درهمه‌کار درست‌کرداروبهمه‌چیزدانا است (۱۲۸) وهمچنین ما برخی ستمکارانرا مقابل‌بعض‌دیگر برگماریم بسبب آنچه کسب‌می‌کنند (۱۲۹) ای‌گروه جن وانس‌آیا برای هدایت شما از جنس خود شما رسولانی نیامدکه آیات مرا برای‌شما بخوانند و شما را از مواجه شدن با این‌روزسخت بترسانند آنها با نهایت پشیمانی جواب دهند کهما بجهالت وبدی برخودگواهی‌میدهیم

وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ
﴿۱۳۰﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ
﴿۱۳۱﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ
الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَاۗءُ
كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿۱۳۳﴾ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ
اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۱۳۴﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۳۵﴾
وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ
بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَاۗىِٕنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَاۗىِٕهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَ
مَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَاۗىِٕهِمْ ۭ سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾ وَكَذٰلِكَ
زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَاۗؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَ
لِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ
﴿۱۳۷﴾ وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۤ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَاۗءُ بِزَعْمِهِمْ
وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا
افْتِرَاۗءً عَلَيْهِ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ
هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓي اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ
مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَاۗءُ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۭ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۳۹﴾ قد

وزندگانی دنیا آنهارا مغرور ساخت ودر آنحال میفهمند و برخود گواهی دهند که براه کفر میرفتند (۱۳۰) این (فرستادن) رسل برای اینست که خدا اهل دیاری را تا (اتمام حجت نکرده) آنها غافل وجاهل باشند بستم هلاك نگرداند (۱۳۱) وهر کس از بندگان بعملی که کرده (نزد حق) رتبه خواهد یافت وخدا ازعمل هیچ کس غافل نخواهد بود (۱۳۲) وخدای تو ازخلق بینیاز و بهمه مهربانست واگر بخواهد شمارا از روی زمین ببرد وهمه را فانی گرداند آنگاه هر کهرا خواهد جانشین شما کند چنانکه شمارا از ذریه گروهی دیگر پدید آورد (۱۳۳) هرچه بشما وعده دادند محققاً خواهد آمد و شما بر قدرت خدا غالب نخواهید شد (۱۳۴) بگو ایگروه شمارا هرچه درخواست و بر آن توانائی دارید عمل کنید من نیز درخور خویش عمل نیك میکنم آنگاه البته شما بزودی آگاه خواهید شد که آنکس که عاقبت منزلگاه خوش دارد کیست ومحققاً ستمکارانرا رستگاری نیست (۱۳۵) و برای خدا از روئیدنیها و حیوانات که آفریده نصیبی معین کردند و بگمان خودشان گفتند این سهم برای خدا و این سهم دیگر شریکان و بتان ما را پس آنسهمی که شریکانشانرا بود بخدا نمیرسید و آنکه برای خدا بود بشریکان میرسید و حکمی سخت جاهلانه و ناشایسته میکردند (۱۳۶) همچنین در نظر بسیاری از مشرکان عمل کشتن فرزندان را بتهای ایشان نیکو نموده تا آنکه آنانرا باین کار زشت هلاك سازد واگر خدا میخواست چنین نمیکردند پس آنها را به آنچه از خرافات میبافند واگذار (۱۳۷) و گفتند این چهارپایان و زراعتها برهمه ممنوع و مخصوص بتانست نباید از آن بخورد مگر آنکس که معین کنیم وسواری بعضی چهارپایان بر آنها حرام بود وچهارپایانی را نیز بدون ذکر نام خدا ذبح میکردند وچون در این احکام بخدا دروغ بستند بزودی خدا بدان دروغ آنانرا مجازات خواهد کرد (۱۳۸) گفتند آنچه در شکم این چهارپایانست مخصوص بمردانست و بر زنان ما حرام خواهد بود واگر مرده باشد همه زنان و مردان در آن شریك باشند آنها بمجازات این گفتار زشت و توصیفات باطل بزودی میرسند که خدا بکیفر خلق درست کردار و داناست (۱۳۹) البته

خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ
اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ
اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ
اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمٰنِيَةَ
اَزْوَاجٍ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ
اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى
اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ
﴿١٤٤﴾ قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ
يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا
اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَ

آنها که فرزندان خودرا بسفاهت ونادانی کشتندزیانکارند و بی‌بهره از آنچه خدا نصیبشان کرد وچون‌افتراءبخدا بستند سخت گمراه شده و هدایت نیافتند (۱۴۰)وآن خدائیست که برای‌شما بستانهااز درختان داربستی (و درختان آزاد) چون‌سایر درختان‌ودرختان‌خرما وزراعتها که میوه ودانه‌های گوناگون‌آرند وزیتون واناروميوه‌های‌مشابه‌یکدیگر ونامشابه بیافرید شماهم ازآن‌میوه‌هر گاه‌برسد تناول کنید و حق زکوة فقیران‌را بروز درو کردن بدهید واسراف‌مکنید که‌خدامسرفان‌رادوست نمیدارد (۱۴۱)واز بعض‌حیوانات استفاده باربری وسواری کنید واز آنچه رزق‌شما کرده بخورید وازپی اغوای شیطان مروید که او شما را دشمن‌آشکاریست (۱۴۲)هشت‌جفت ازجنس‌بره هر دو صنف(نر وماده) ازجنس‌نر برای‌مردم‌حلال‌است‌بگوآیا ازاین‌دو جنس‌نریاماده یا بچه‌ای که درشکم مادرهاست کدامیك(بعلم‌خدا)حرام‌شده‌اگرراست میگوئیدشما بمن‌مدرك‌قطعی‌ارائه دهید (۱۴۳)ونیز ازجنس‌شتر دوصنف‌نروماده واز جنس گاوهم نروماده هردو حلال‌شده باآنها بگو که‌آیاازاین‌دوجنس‌نر یاماده یا بچه‌ای که درشکم‌ماده‌هاست کدام‌حرام‌است‌یاشما شاهد هستید که خدابراین حرمت توصیه‌نموده باری کیست‌ستمکارتر از آن کس که بخدا دروغ بندد تا بجهل‌خودمردمان‌را گمراه کندالبته‌خدا ستمکاران‌راهدایت نخواهد کرد (۱۴۴)بگوای‌پیغمبر دراحکامی که بمن‌وحی‌شده‌من چیزی را که برای خورندگان‌طعام‌حرام‌باشد نمییابم‌جز آنکه میته باشدیاخون ریخته یاگوشت خوك که پلید است ویاحیوانی که بدون ذکر نام خدا ازروی فسق ذبح کنند ودرهمین‌ها که حرام‌است نیزهر گاه کسی‌بخوردن آنها مضطر گردید در صورتی که ازروی ستم واز راه تعدی و تجاوز از فرمان خدا نباشد وبقدر ضرورت صرف کند باز خدا خواهد بخشید که همانا خدای توبخشنده ومهربان‌است (۱۴۵)وبرجهودان‌هرحیوان‌ناخن دار (مانندطیور وغیره) وازجنس گاو و گوسفند نیز پیه را حرام کردیم

الْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ
مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾ فَاِنْ
كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ
الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا
وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى
ذَاقُوْا بَاْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَآءَ
لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ
اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ
﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا
وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ نَحْنُ
نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهٗ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا
وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ذٰلِكُمْ

مگر آنچه در پشت آنها است یا به بعض روده‌ها یا باستخوانها آمیخته است
و آنها چون ستم کردند ما بدین حکم آنهارا مجازات کردیم و البته همه سخنان
ماراست خواهد بود (۱۴۶) پس اگر ترا ای پیغمبر تکذیب کنند بگو
خدای شما با آنکه دارای رحمت بی‌منتها است عذابش را ازفرقه بدکاران
بازنخواهد داشت (۱۴۷ آنانکه شرك آوردند خواهند گفت که اگر خدا
میخواست ما و پدرانمان مشرك نمیشدیم و چیزی را حرام نمیکردیم بدین
گفتار پیشینیان ایشان نیز تکذیب رسل میکردند تا آنکه طعم عذاب ما را
چشیدند بگوای پیغمبر آیا شما براین سخن مدرك قطعی دارید تا ارائه
دهید (وگرنه) شما پیروی جز ازخیالات باطل خویش نمیکنید و جز بگزافه
ودروغ سخن نمیگوئید (۱۴۸) بگوای پیغمبر برای خدا حجت بالغه
است پس اگر مشیتش قرار میگرفت همه شما را هدایت میکرد (۱۴۹)
بگوای پیغمبر گواهان خودرا براینکه خدا این و آنرا (که میگوئید)
حرام کرده بیاورید پس هرگاه گواهی (بدروغ) دادند تو با آنها گواهی مده و پیروی
ازهوای نفس آنها مکن که آنها آیات خدارا تکذیب کرده وبقیامت ایمان
نمیآورند و ازخدای خود بسوی بتان برمیگردند (۱۵۰) بگوای پیغمبر
بیائید تا آنچه خدا برشما حرام کرده و همه را براستی بیان کنم در مرتبه
اول این که شرك بخدا بهیچوجه نیاورید و دیگر اینکه در باره پدر ومادر
احسان کنید دیگر اولاد خود را ازبیم فقر نکشید ما شما و آنهارا روزی
میدهیم دیگر بکارهای زشت آشکار ونهان نزدیك نشوید و نفسی را که حرام
کرده جز بحق بقتل نرسانید شمارا خدا بدان سفارش نموده باشد که
تعقل کنید (تا ازروی عقل و فهم کاربندید و سعادت یابید) (۱۵۱) هرگز بمال
یتیم نزدیك نشوید تا آنکه بحد رشد و کمال رسد و براستی کیل و وزن را تمام
بدهید و بدانید که ما هیچ کس‌را جز بقدر توانائی تکلیف نکرده‌ایم و هر
گاه سخنی گوئید بعدالت گرائید و هرچند در بارهٔ خویشاوندان باشد و
بعهد خدا وفا کنید (اوامر ونواهی خدا را اطاعت کنید) اینست

وَصّٰكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ذٰلِكُمْ وَصّٰكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْ اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا
كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ
تَقُوْلُوْا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّا
اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِيْنَ
يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ
يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ
رَبِّكَ يَوْمَ يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ
﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ اِنَّمَا
اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ
فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ
لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ دِيْنًا قِيَمًا

سفارش خدا بشما باشد که متذکر و هوشمند شوید (۱۵۲) و اینست راه راست پیروی آن کنید و ازراه‌های دیگر که موجب تفرقه و پریشانی شما است جز از راه خدا متابعت نکنید این است سفارش خدا بشما باشد که پرهیزکار شوید (۱۵۳) پس آنگاه بموسی کتاب کامل دادیم برای تکمیل نفوس هر نیکوکار وبرای تفصیل وبیان حکم هرچیز وبرای هدایت و رحمت بر خلق باشد که مردم بلقاء خدا ایمان آورند (۱۵۴) واین قرآن کتابی است که ما با برکت وخیر بسیار فرستادیم از آن پیروی کنید و پرهیزکار شوید باشد که مشمول مرحمت ولطف ایزد گردید (۱۵۵) قرآن را برای این فرستادیم که تا نگوئید که کتاب تورية و انجیل بس بردو طایفهٔ یهود و نصارا فرستاده شده و ما از تعلیم درس آن کتاب الهی غافل و بی بهره ماندیم (۱۵۶) یا گوئید اگر کتاب برما فرستاده مشد ما بهتر از آنان براه هدایت می‌شتافتیم پس بشما هم ازطرف پروردگارتان حجت آشکار وهدایت ورحمت دررسید اکنون کیست ستمکار تر آنکه آیات ازعناد الهی را تکذیب کند واز اطاعت حق روی گرداند بزودی آنان را که از آیات ما روی گردانیده ومخالفت کرده‌اند بعذاب سخت مجازات کنیم به کیفر آنکه بعناد ولجاج از آیات ما اعراض میکنند (۱۵۷) آیا منکران انتظاری دارند جز آنکه فرشتگان قهر برآنها درآیند ویاامر خدا وقضای الهی برآنان رسد و همه هلاک شوند یا برخی دلائل و آیات خدا آشکار شود روزی که بعض آیات قهروغضب خدای تو برآنها برسد آن روز هیچکس را ایمان نفع نبخشد اگر ازآن پیش ایمان نیاورده ویادرایمان کسب خیر و سعادت نکرده باشد بگوشما درانتظار نتیجهٔ اعمال زشت خود باشید ما هم در انتظار نتیجهٔ اعمال صالح خویش هستیم (۱۵۸) آنان که دین را پراکندند و در آن فرقه فرقه شدند چشم از آنها بپوش که چنین کسان بکار تو نیایند ازدست آنها نیز غمگین مباش که مجازات کار آنها باخداست بعد ازاین بعقاب آنچه می کنند سخت آگاهشان میگرداند (۱۵۹) هرکس کار نیکو کند او را ده برابر (پاداش) آن خواهد بود وهرکس کار زشت کند جز بقدر آن کار زشت مجازات نشود وبرآنها اصلا ستم نخواهد شد (۱۶۰) بگوای پیغمبر محققاً مرا خدا براه راست هدایت کرده است بدین استوار و آئین

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَ
نُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ
أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ
إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ
أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا
كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

پاك ابراهیم که وجودش از لوث شرك وعقاید باطل مشرکین منزه بود (۱۶۱) بگوای پیغمبر همانا نماز وطاعت وکلیهاعمال من وحیاتوممات من همه برای خداست که پروردگارجهانهاست (۱۶۲) اوراشریك نیست و بهمین اخلاص کامل مرا فرمان داده اند و من اولین کسی هستم که مطیع و تسلیم امر خدا میباشم (۱۶۳) بگوای پیغمبر آیا من کسیغیر خدارا بربوبیت گزینمدرصورتیکه خدا رب همه موجوداتستوهیچکس چیزی نیندوخت مگر بر خود و هیچ نفسی بار دیگری را بر دوش نگیرد و بازگشت همه شما بسوی خداست او شما را بآنچه خلاف در آن کردید آگاه خواهد ساخت (۱۶۴) وخدائیست که شما را جانشین گذشتگان اهل زمین مقررداشت و رتبه بعضی را ازبعضیبالاتر قرارداد تا شما را دراین تفاوت رتبهها بیازماید که همانا خداسختزود کیفر و بسیار بخشنده و مهربان است (۱۶۵)

سوره اعراف درمکه نازل شده و مشتمل بر دویست و شش آیه است

(بنام خدای بخشندهٔ مهربان)

المص (بعضیدرتفسیر آن گفتهاند خدایمهربان صاحباقتدار بردبار) ایرسول کتابی بزرگ برای تو نازل شد پس تو دلتنگ‌و رنجه خاطر (ازانکار مردم) مباش تامردمان را بآیاتعذابش بترسانیواهلایمان را ببشاراتش یادآور شوی (۲) (ایاهلایمان) ازآنچه خدابسویشما فرستاد پیروی کنید وپیرو دستورهای غیراونباشید وجزخدا را بدوستی مگیرید اما اندك مردمی بدین پند متذکر میگردند (۳) چهبسیاراهالی شهرهاکه برهلاك آنهاعذاب فرستادیمآنگاه که درآسایش شبها بخواب راحت صبحگاه بودند (۴) پس درهنگامی که عذابما بآنانرسیدجزاین دعوی نکردندکه ماخود ستمکار ومستحق عذاببودیم (۵) البته ماهماز اعمال امم وهم ازپیغمبران آنها پرسش خواهیمکرد (۶) پس بر آنان حکایت حالآنهارا بعلم ودانش بیان کنیم تابدانندکه ما ازکردار آنان غافل نیستیم (۷) روز محشر حقاً روزسنجیدن اعمالاست پس آنانکهدر آن میزان حق وزین ونیکوکار بودند البته رستگارخواهند بود (۸) و آنانکه درآن میزان سبکوزن بودند آن کسانیهستندکهچون بآیات و رسل خدا ستمکردهاند برخود بحقیقت

بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ
ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ
السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ
مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا
يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ
أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا
أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ
بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ
أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا ۖ لَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ
زَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ
النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا

زیان رسانیده‌اند چون بآیات و رسل خدا ستم کردند وهمانا ما شما
را در زمین تمکین و اقتدار بخشیدیم و در آن برشما معاش و روزی
ازهر گونه نعمت مقرر کردیم لیکن اندکی ازشما شکر نعمتهای خدای بجا
میآرید وهمانا شما آدمیان را بیافریدیم وآنگاه که بدین صورت
کامل آراستیم فرشتگان را بسجده آدم مامور کردیم همه سجده کردند جز
شیطان که ازجمله سجده کنندگان نبود (۱۱) خدای بدو فرمود چه
چیز تورا مانع ازسجده آدم شد که چون ترا امر کردم نافرمانی کردی
پاسخ داد که من از او بهترم که مرا ازآتش واورا ازخاک آفریده‌ای
(۱۲) خدای بشیطان فرمود ازاین مقام فرودآ که تورا نرسد که بزرگی
ونخوت ورزی بیرون شو که تو اززمرهٔ فرومایگانی (۱۳) شیطان گفت پس
مرا تا بروزی که خلایق برانگیخته شوند مهلت ده (۱۴) خدا فرمود البته
مهلت خواهی داشت (۱۵) شیطان گفت که چون تو مرا گمراه کردی من نیز
بندگانت را ازراه راست که شرع و آئین تست گمراه گردانم آنگاه از
پیش روی و ازپشت سرو طرف راست وچپ آنان درمیآیم تا بیشتر آنان
شکر نعمت بجای نیاورند (۱۷) خدا شیطانرا گفت بیرون شو که تو رانده
درگاه مائی هر که از فرزندان آدم تورا پیروی کند جهنم رااز تو وآنان
بیقین پرمیکردانم (۱۸) وای آدم تو با جفتت دربهشت منزل گزینید واز
هرچه بخواهید تناول کنید ولیک نزدیک این درخت نروید که بدعمل شده
وبرخویش ستم خواهید کرد (۱۹) آنگاه شیطان آدم و حوا هر دو را بوسوسه
فریب داد تازشتیهای پوشیده آنان پدیدار شود و بدروغ گفت خدا شمارا
از این درخت نهی نکرد جز برای اینکه مبادا دوپادشاه شوید یا عمر
جاودان یابید (۲۰) وبرآن سوگند یاد کرد که من خیر خواه شماهستم
شما را بخیر (و صلاح) دلالت می کنم (۲۱) پس داهنمائی بفریب و
دروغ کرد تا چون ازآندرخت تناول کردند زشتیها پنهان آشکار گردید
و برآن شدند که ازبرگ درختان بهشت خود را بپوشانند و خدا ندا
کرد که

رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ
لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَ
فِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا
إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ
عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾ يَا بَنِي آدَمَ
خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ

آیا من شمارا از اینددرخت منع نکردم و نگفتم که شیطان سخت دشمن شماست(۲۲) گفتند خدایا ما در پیروی شیطان بر خویش ستم کردیم واگر تو مارا نبخشی و بما رحمت و رافت نفرمائی سخت از زیان‌کاران شده‌ایم (۲۳) خدا گفت (از بهشت) فرود آئید که برخی با برخی‌دیگر مخالف ودشمنیدوزمین تا هنگامی‌معین جایگاه شماست (۲۴) خدا گفت‌در این‌زمین‌زندگانی کنیدودرآن بمیریدوهم ازآن باز برانگیخته گردید(۲۵) ای فرزندان آدم‌ما لباسی کهسترعورات‌شما کند و جامه‌های‌زیباونرم‌برای شما فرستادیم وبرشما باد‌بلباس تقوی که این‌نیکوترین‌جامه شماست این‌سخنان همه‌از آیات خداست‌که شاید خدا را یاد آرید(۲۶) ای فرزندان‌آدم مبادا شیطان شما را فریب‌دهد‌چنان‌که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون کرد جامهٔ‌عزت‌از تن‌آنان برکندوقبایح‌آنان‌رادرنظرشان پدیدآورد همانا‌آن‌شیطان‌وبستگانش‌شمارامی‌بینند درصورتیکه‌شما‌آنها رانمی‌بینید ما نوع‌شیطان را دوستدار آنان‌که ایمان نمیآورند قرار داده‌ایم (۲۷) آنها که چون‌کار زشتی‌کنند گویند ما پدران خود را بدین‌کار یافته‌ایم وخداما را برآن امر نمود بگوای پیغمبر هرگزخدا امر‌باعمال‌زشت نکند جزآنکه‌آنچه را ازجهل وندانی‌شما خود میکنید‌بخدامی‌بندید (۲۸) بگوای رسول ما پروردگار من شما را بعدل ودرستی امر کرده ونیز فرموده کهدرهرعبادت‌روی بحضرت اوآریدوخدا را ازسراخلاص بخوانید که‌چنانچه‌شمارا دراول بیافرید‌دیگر بار‌بسویش بازآئید(۲۹) گروهی‌ره‌نوردهدایت‌وگروهی(شیطان) را بدرستی‌اختیارکردندوگمان میکردندکه براه راست هدایت یافته‌اند (۳۰) ای فرزندان آدم زیورهای خود درمقام عبادت بخود برگیرید و هم از نعمتهای خدا بخورید و بیاشامیدواسراف مکنیدکه خدا مسرفانرا دوست نمیدارد (۳۱) بگو ای پیغمبرچه کسی‌زینت‌های‌خدا راکه برای بندگان خود آفریده‌حرام کرده‌و

الطيبٰت من الرزق قل هي للذين اٰمنوا في الحيٰوة الدنيا خالصة
يوم القيٰمة كذٰلك نفصل الاٰيٰت لقوم يعلمون ﴿٣٢﴾ قل انما حرم
ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن والاثم والبغي بغير الحق وان
تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطٰنا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون
ولكل امة اجل فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون
﴿٣٤﴾ يٰبني اٰدم اما ياتينكم رسل منكم يقصون عليكم اٰيٰتي فمن
اتقٰى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿٣٥﴾ والذين كذبوا
باٰيٰتنا واستكبروا عنها اولٰئك اصحٰب النار هم فيها خٰلدون
فمن اظلم ممن افترٰى على الله كذبا او كذب باٰيٰته اولٰئك ينالهم
نصيبهم من الكتٰب حتٰى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما
كنتم تدعون من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا علٰى انفسهم
انهم كانوا كٰفرين ﴿٣٧﴾ قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم من الجن
والانس في النار كلما دخلت امة لعنت اختها حتٰى اذا اداركوا
فيها جميعا قالت اخرٰىهم لاولٰىهم ربنا هٰؤلاء اضلونا فاٰتهم عذابا
ضعفا من النار قال لكل ضعف ولٰكن لا تعلمون ﴿٣٨﴾ وقالت
اولٰىهم لاخرٰىهم فما كان لكم علينا من فضل فذوقوا العذاب بما
كنتم تكسبون ﴿٣٩﴾ ان الذين كذبوا باٰيٰتنا واستكبروا عنها لا

ازصرف رزق حلال وپاکیزه منع کرده بگواین نعمتها دردنیا برای اهل ایمانستوخالص اینها ونیکوتر از اینهادرآخرت برآنان خواهدبودما آیات خود را برای اهل‌دانش چنین روشن بیان میکنیم (۳۲) بگوای پیغمبر که خدای من‌هرگونه اعمال زشت‌را چه‌درآشکار وچه درپنهانو گناهکاری وظلم بناحق وشرك بخدا راکه برآن‌شرك هیچ‌دلیلی‌ندارید واینکه چیزی‌راکه نمیدانید ازجهالت بخدا نسبت دهید همه را حرام کرده‌است (۳۳) هرقومی‌را دوره‌ای واجل معینی است که‌چون فرارسد لحظه‌ای مقدم‌وموخر نتوانند کرد (۳۴) ای‌فرزندان‌آدم‌چون پیغمبرانی ازجنس شما بیایند وآیات مرا برای شما بیان‌کنند پس هرکه تقوی پیشه‌کرد وبکار شایسته شتافت هیچ ترس واندوهی برآنها نخواهدبود (۳۵) وآنانکه‌آیات خدا را تکذیب‌کرده واز اطاعت‌اوسرکشی‌وتکبر نمودندآنها اهل‌دوزخند و درآن جاوید معذب خواهند بود (۳۶) پس کیست ستمکارتر ازآنکس که‌برخدای دروغ بندد یاآیات‌خداراتکذیب کند(بدروغ‌نسبت‌دهد)آنان ازکتاب(قضا وقدر الهی یا ازنامه اعمال) بکیفرخویش خواهند رسید تاهنگامیکه فرستادگان ما (ملك الموت و فرشتگان قبض‌روح) براو رسندگویندچه شدند آنهائی‌که بجای خدا بربوبیت میخواندید پاسخ دهند که‌آنها همه ازنظرما ناپدیدونابودشدند وآنها برزیان خویش‌گواهی دهندکه‌کافربوده وراه‌هدایت نپیموده‌اند (۳۷) خداوندگوید شماهم‌در آن گروه‌ازجن‌وانس که پیش‌ازشما بدوزخ شدند داخل شوید در آنوقت هر قومی که از آنان بدوزخ شوند قوم دیگر را (ازهم‌کیشان) خود لعن‌کنند تاآنگاه که‌همه‌راآتش دوزخ فراگیردآنگاه زمرهٔ‌آخرین بافرقهٔ اول‌گویندکه خدایا اینان ماراگمراه‌کردند پس عذابشان‌را درآتش افزون وشدیدتر گردان‌خدا گوید همه‌را عذاب باستحقاق وبقدرگناه خود استولیکن شما برآن آگاه نیستید (۳۸) وگروه مقدم بطایفه‌مؤخرپاسخ دهندکه‌شمارا برما برتری نباشد(ماوشما درگناه‌یکسانیم)(پس باآنها خطاب‌شودکه)بچشید عذاب را بکیفر آنچه از اعمال ناشایسته مرتکب شده‌اید (۳۹) همانا‌آنانکه‌آیات خدا را تکذیب‌کنند وازکبر ونخوت سربرآن فرود نیاورندهرگز

تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم
الخياط وكذلك نجزي المجرمين ﴿٤٠﴾ لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم
غواش وكذلك نجزي الظالمين ﴿٤١﴾ والذين امنوا وعملوا الصالحات
لا نكلف نفسا الا وسعها اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون
﴿٤٢﴾ ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهار وقالوا
الحمد لله الذي هدىنا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدىنا
الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها
بما كنتم تعملون ﴿٤٣﴾ ونادى اصحاب الجنة اصحاب النار ان قد
وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا
نعم فاذن مؤذن بينهم ان لعنة الله على الظالمين ﴿٤٤﴾ الذين
يصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالاخرة كافرون ﴿٤٥﴾
وبينهما حجاب وعلى الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم
ونادوا اصحاب الجنة ان سلام عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون ﴿٤٦﴾
واذا صرفت ابصارهم تلقاء اصحاب النار قالوا ربنا لا تجعلنا
مع القوم الظالمين ﴿٤٧﴾ ونادى اصحاب الاعراف رجالا يعرفونهم
بسيماهم قالوا ما اغنى عنكم جمعكم وما كنتم تستكبرون ﴿٤٨﴾
اهؤلاء الذين اقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا الجنة لا

درهای آسمان بروی آنان باز نشود و ببهشت در نیایند تا آنکه شتر در چشمه سوزن درآید و این گونه گنهکاران (متکبر) را مجازات سخت خواهیم کرد (۴۰) بر آنان در دوزخ بسترها گسترده و سراپرده ها افراشته اند و این است جزای ستمکاران (۴۱) و آنانکه ایمان آوردندو (بقدروسع) درکار نیک و شایسته کوشیدند زیرا ما کسی را بیش از وسع تکلیف نکنیم آنها اهل بهشت و جاودان در آن متنعمند (۴۲) و زنگار کینه (وحسد وهر خوی زشت) را از آینه دل بهشتیان بزدائیم و در بهشت بر زیر قصرهایشان نهرها جاری شود (وچون آنهمه نعمت های بهشتی مشاهده کنند) گویند ستایش خدای را که ما را براین مقام رهنمائی کرد که اگر هدایت و لطف الهی نبود ما بخود در این مقام راه نمی یافتیم همانا رسولان خدا ما را بحق رهبری کردند آنگاه بر اهل بهشت ندا کنند که این است بهشتی که از اعمال صالح خود بمیراث یافتند (۴۳) وآنگاه بهشتیان دوزخیان را ندا کنند که آنچه (پیغمبران) بما وعده دادند (ازعذاب دوزخ) بحقیقت رسیدید) گویند بلی (ماهم بسزای خود رسیدیم) آنگاه میان آنها منادئی ندا کند که لعنت خدا بر ستمکاران عالم باد (۴۴) آنهائی که بندگان خدا را از راه خدا باز میدارند وراه کج را میطلبند (ویا بشبهه راه راست مردم را کج میکنند) و آنها بقیامت ایمان ندارند (۴۵) ومیان این دو گروه (بهشتیان و دوزخیان) حجاب و پرده ایست و بر اعراف (یعنی جایگاهی میان دوزخ و بهشت) مردانی هستند که همه بسیمایشان شناخته شوند (برخی ازمفسرین گفتند اهل اعراف گنهکارانی هستند که بعفو بخشش خدا امیدوارند و درانتظار و آرزوی آن هستند (۴۶) وچون نظر آنها (یعنی اعرافیان) بر اهل دوزخ افتد و گویند پروردگارا منزل ما را با این ستمکاران بیکجای قرار مده (۴۷) و اهل اعراف مردانی را که بسیمایشان میشناسند آواز دهند وگویند (دیدید که) جمع مال وجاه وآنچه بر آن فخر و تکبر میکردید بحال شما اصلا سودمند نبود (۴۸) آیا آنهائی از مؤمنان که سوگند یاد می کردید که خدا آنان را مشمول عنایت و رحمت خود نمیگرداند اکنون مقامشان را می بینید (بهمانها امروز خطاب شود که) در بهشت

خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ
الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوْآ اِنَّ
اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّ
غَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا
وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى
عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ
يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ
كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوْآ اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ
رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍ بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٥٥﴾
وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا اِنَّ
رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ حَتّٰى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ
فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى

بی هیچ خوف و اندیشه و بی‌هیچگونه حزن واندوه داخل شوید (۴۹) و
اهل دوزخ بهشتیان راآواز کنند که مارا ازآبهای گوارا وازنعیم بهشتی
که خدا روزی شما کرده بهره‌مند کنید آنها پاسخ‌دهند که خدا این‌آب
و طعام را بر کافران حرام گردانیده‌است (۵۰) آنهائی که دین خدا را
فسوس و بازیچه گرفته ومتاع حیوة دنیاآنها رامغرور وغافل کرد امروز ما
هم آنها را برحمت در نظر نمی‌آوریم چنانکه آنان چنین روزشان را بخاطر
نیاوردند وآیات ماراانکار کردند(راجع بثواب و عقاب قیامت) (۵۱) وما برمردم
کتابی فرستادیم که درآن هرچیز را بر اساس علم ودانش تفصیل دادیم برای هدایت آن گروه
که ایمان میآورند (۵۲) کافران که بآیات خدا و قیامت ایمان نمیآورند
آیا درانتظار چیستند مگر آنکه تأویل آیات ومآل اعمال آنها به آنان
برسد وآن روز که تأویل آیات وعاقبت کار را مشاهده کنند کسانی که
این روزرا فراموش کرده بودند خواهند گفت افسوس که رسولان خدا حق را
برای ما بیان کردند کاش (مخالفت نمیکردیم یا) امروز کسی بشفاعت ما
برمیخواست یا یار دیگر بدنیا باز می گشتیم که غیر ازاین اعمال زشت
باعمال صالحی میپرداختیم درآن هنگام آن کافران خودرا درزیان سخت
بینند وآنچه (دردنیا) می‌بافتند (بنگرند که) همه نابود شد (۵۳) پروردگار
شماآن خدائی است که آسمانهاوزمین را درشش روز خلق کرد آنگاه بخلقت
عرش پرداخت روزرا به پرده شب درپوشاند که باشتاب دربی آن پوید و
خورشید وماه وستارگان بامراو مسخر گردید (ای بندگان) آگاه باشید
که ملك آفرینش خاص خداست وحکم نافذ فرمان اوست که منزه و بلند
مرتبه وآفریننده عالمیان است (۵۴) خدای خودرا بتضرع وزاری و بصدای
آهسته بخوانید (و برخلق ستم مکنید) که خدا هرگز ستمکاران را دوست
نمی‌دارد (۵۵) هرگز درزمین پس از آنکه کار آن بامر حق (وشرع رسول او) نظم وصلاح یافت
بفساد وتباه کاری برنخیزید وخدارا هم از راه ترس هم ازروی امید بخوانید
که البته رحمت او به نیکوکاران نزدیك است (۵۶) اوخدائیست که بادها
را به بشارت باران رحمت خویش درپیش فرستد تاچون بارا برهای سنگین
را بردارند ما آنهارا بشهرودیاری که (ازبی آبی) مرده است برانیم و
بدان سبب باران فروفرستیم تاهر گونه ثمروحاصل ازآن برآریم هم این
گونه (که گیاه را از زمین مرده میرویانیم) مردگان را هم از خاك
برانگیزیم باشد

لعلكم تذكرون ﴿٥٧﴾ والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه والذي
خبث لا يخرج الا نكدا كذلك نصرف الآيات لقوم يشكرون ﴿٥٨﴾
لقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من
اله غيره اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم ﴿٥٩﴾ قال الملأ من قومه
انا لنراك في ضلال مبين ﴿٦٠﴾ قال يا قوم ليس بي ضلالة ولكني رسول
من رب العالمين ﴿٦١﴾ ابلغكم رسالات ربي وانصح لكم واعلم من
الله ما لا تعلمون ﴿٦٢﴾ او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل
منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم ترحمون ﴿٦٣﴾ فكذبوه فانجيناه
والذين معه في الفلك واغرقنا الذين كذبوا بآياتنا انهم كانوا
قوما عمين ﴿٦٤﴾ والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم
من اله غيره افلا تتقون ﴿٦٥﴾ قال الملأ الذين كفروا من قومه انا
لنراك في سفاهة وانا لنظنك من الكاذبين ﴿٦٦﴾ قال يا قوم ليس
بي سفاهة ولكني رسول من رب العالمين ﴿٦٧﴾ ابلغكم رسالات
ربي وانا لكم ناصح امين ﴿٦٨﴾ او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم
على رجل منكم لينذركم واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد قوم
نوح وزادكم في الخلق بصطة فاذكروا آلاء الله لعلكم تفلحون ﴿٦٩﴾
قالوا اجئتنا لنعبد الله وحده ونذر ما كان يعبد آباؤنا فأتنا

که(براحوال قیامت)متذکر گردید(۵۷)زمین پاك نیکو گیاهش باذن خدا نیکو برآیدوزمین خشن ناپاك بیرون نیاورد جز گیاه اندك وکم ثمراین گونه ماآیات قدرت را میگردانیم برای قومی کـه شکر خدا بجای آرند(۵۸) نوح راکه برای بیان توحید بقومش فرستادیم گفت ای قوم خدای یکتا را پرستیدکه جز اوشما را خدائی نیست من برشما سخت از عذاب بزرك قیامت میترسم(۵۹)گروهی از قومش گفتند کهما تورا سخت درگمراهی می بینیم (۶۰) نوح (درپاسخ آنان) گفت ایقوم من اصلا در گمراهی نیستم شما بخطا میروید لیکن من رسول رب العالمینم(۶۱) پیغام خدارا بشما میرسانم وبشما نصیحت واندرز میکنم وازخدا ووحی الهی باموری آگاهم (مانندقیامت وحساب وکیفر اعمال) که شما آگاه نیستید (۶۲)آیا تعجب کرده ودر نظر شما شگفت انگیز است کهمردی ازجانب خدا بیادآوری شمافرستاده شده تامگر شمارا بترساند تاپرهیزکارشوید باشد کهمورد لطف خدا گردید(۶۳)اورا تکذیب کردندماهم اوو پیروانش را درکشتی نجات دادیم و آنانکه آیـات الهی را تکذیب کـردند (بدریای هلاك) غرق گردانیدیم که مردمی بسیار نادان وکوردل بودند (۶۴) وبقوم عاد برادرشان هودرا فرستادیم بدانها گفت ای قوم خدای را پرستیدکه جز اوشمارا خدائی نیست آیا اندرز مرا گوش نکرده و پرهیزکار نمیشوید (۶۵) گروهی از قومش کهکافرشدند گفتندما تورا سفیه وبیخرد می یابیم وگمان میکنیم که تو سخت ازدروغگویان باشی(۶۶) پاسخ دادکه ای قوم مرا سفاهتی نیست لیکن من رسول رب العالمینم(۶۷) پیغام خدارا بشما میرسانم ومن برای شما ناصح و خیر خواهی مشفق وامینم(۶۸)آیا تعجب کرده اید کهمردی از جانب خدا بیادآوری شما فرستاده شده تاشما را (ازهول وعذاب قیامت)بترساند وایمردم متذکر باشید کهخداشمارا پس ازهلاك قوم نوح جانشین آن گروه کرد و درخلقت و نعمت شما بیفزود پس ایقوم انواع نعمتهای خدا را بیادآرید شاید که رستگارشوید (۶۹) قوم هودگفتند آیا تو بر آن بسوی ماآمدهای که خدارا بهیکتائی پرستیم و از بتهائیکه پدران ما می پرستیدند اعراض کنیم اینکار نخواهیم

بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ
رِجْسٌ وَّغَضَبٌ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ
اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ
وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَمَا
كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً
فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ
تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ
اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا
مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَ
عَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٧٨﴾
فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ
وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ

کرد تواگر راست میگوئی هر عذابی که بما بر بت پرستی وعده میدهی زود بانجام رسان (۷۰) هود پاسخ داد که در اینصورت پلیدی (و خباثت و غضب خدا برشما حتم گردیده) آیا با من که شما را بخدای یکتا میخوانم مجادله می کنید و با الفاظ بی معنی و اسماء بی مسمائی که شما و پدرانتان بر آن بتان نهاده اید با حق بخصومت بر میخیزید و حال آنکه خدا در آن بتان هیچ حقیقت و برهانی ننهاده (وهیچ نفعی بحال شما ندارند) پس بایستی در انتظار عذاب خدا باشید که من نیز بر شما انتظار عذاب دارم (۷۱) هود و پیروانش را برحمت خود از عذاب برهانیدیم و آنانکه آیات ما را تکذیب کردند و ایمان نیاوردند همه را هلاك گردانیدیم (۷۲) و بر قوم ثمود صالح برادرشان را فرستادیم گفت خدا را پرستید که جز او شما را خدائی نیست اکنون معجزی واضح و آشکار از طرف خدا آمد این ناقه خدا شما را آیت و معجزیست بزرك او را واگذارید تا در زمین خدا چرا کند وقصد سوئی درباره او مکنید که بعذابی دردناك گرفتار خواهید شد (۷۳) متذکر باشید و فراموش نکنید که شما را پس از هلاك قوم عاد خدا جانشین اقوام سلف نمود و در زمین منزل داد تا اراضی سهله (خاك نرم) قصرهای عالی و از کوه بتراشیدن سنك منزلهای محکم بنا کنید پس نعمتهای خدا را یاد کنید و در زمین بفساد و تبه کاری بر نخیزید (۷۴) رؤسا و گردنکشان قوم صالح با ضعفا و فقیرانی که باو ایمان آوردند به تمسخر گفتند آیا شما اعتقاد دارید که صالح را خدا برسالت فرستاده مؤمنان جواب دادند بلی ما بر این عالم و مطمئنیم ما بی هیچ شك به آئینی که از طرف خدا بر او فرستاده شده ایمان داریم (۷۵) متکبران بی ایمان گفتند ما هم بی هیچ شك بآنچه شما ایمان دارید کافریم (۷۶) آنگاه ناقه صالح را پی کردند و از امر خدا سر باز زدند و با پیغمبرشان صالح از روی تحکم و تمسخر گفتند که ای صالح اگر تو از رسولان خدائی اکنون عذابی که بر نافرمانی خدا ما را وعده کردی بیار (۷۷) پس زلزله ای بر آنها آغاز گردید تا آنکه همه در خانه خود از پای در آمدند (۷۸) چون علائم عذاب رسید صالح از آنان روی گردانید و از ایمان آنها ناامید شد و گفت ای قوم من ابلاغ رسالت از خدای خود نمودم و شما را نصیحت کردم لیکن شما از جهل و غرور ناصحان را دوست نمی دارید (۷۹) و لوط را فرستادیم که

بقوم خود گفت آیا عمل

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝٨٠ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝٨١ وَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ
۝٨٢ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٨٣ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝٨٤ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ
أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝٨٥ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝٨٦ وَإِنْ كَانَ
طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝٨٧ قَالَ الْمَلَأُ
الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ
مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ۝٨٨ قَدِ افْتَرَيْنَا
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا
يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ

زشتی که پیش‌ازشما هیچکس بدان مبادرت نکرده بجامی‌آورید(۸۰) شمازنانرا ترك کرده‌و بامردان سخت شهوت میرانیدآری که شماقومی فاسدونابکارید(۸۱)آن قوم پیغمبرخود لوطرا پاسخی ندادند جزآن که گفتند اورا ازشهر بیرون کنیدکه اووپیروانش مردمی‌هستند که این کاررا پلید دانسته وازآن تنزمیجویند(۸۲) ماهم اوواهل بیتش همه‌را نجات‌دادیم‌مگرزن او که آنزن ازبازماندگان(درعذاب)بود(۸۳)وبر آن‌قوم بارانی ازسنك ریزه‌فروباریدیم بنگرکه‌مال‌کار بدکاران‌چیست (۸۴) وباهل‌مدین برادرآنها شعیب را فرستادیم گفت ای قوم خدایرا بپرستید که‌شمارا جزاوخدائی‌نیست اکنون که از جانب پروردگار بر شما برهانی روشن‌آمد کم‌ندهیدودرسنجش کیل‌ووزن‌بامردم‌عدل‌ودرستی پیشه‌کنیدکم نفروشیدودرزمین پس‌ازآنکه قوانین‌آسمانی بنظم واصلاح آن‌آمد بفساد برنخیزید اینکار برای سعادت شمابسیاربهتر است اگر (بخداوروزقیامت) ایمان‌دارید(۸۵) وبهرطریق درکمین گمراه کردن خلق‌وترسانیدن وبازداشتن‌مردم ازراه‌خدابرنیائیدتاهرکس‌بخداایمان آورده‌براه کج‌وضلالت اندازیدوای‌مسلمین‌شماهم بیادآرید زمانی را که عده‌قلیلی بودیدودشمنان بسیار خدا برعده‌شما افزود وبنگرید عاقبت حال‌مفسدان چگونه بود(که‌همه‌هلاك‌شدند) تاشما ازعمل‌آنها بپرهیزید (۸۶)وشعیب بمؤمنان گفت اگر به‌آنچه من‌ازطرف‌خدامأمور بتبلیغ‌آن شده‌ام گروهی‌ایمان‌آوردند و گروهی‌ایمان نیاورده‌وبخصومت‌برخاستند شمامؤمنان که ایمان‌آورده‌ایدصبر پیشه‌کنیدتا خدامیان‌ماوآنهاداوری کندکه اوبهترین‌دادخواهانست(۸۷) گروهی ازقوم‌شعیب که ازحکم‌خدا سرکشی کردندبه‌پیغمبرخودشعیب گفتندماتو وپیروانترا از شهرخویش بیرون‌میکنیم‌مگرآنانکه بکیش مابرگردند شعیب گفت یا این‌نفرت که ما ازآئین شماداریم‌رجوع‌مابه‌آن محال است(۸۸) اگرما بدین‌شمابر- گردیم‌باوجودآنکه خدامارا ازآن نجات داده همانا بخدا افتراء و دروغ بسته‌ایم‌وهرگزنشودکه‌ما به‌آئین جاهلانه باطل شما رجوع کنیم مگرآنکه مشیت خدا قرارگیردکه او پروردگار ماست وبمصالح‌ما

عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ
خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ
جٰثِمِيْنَ ﴿٩١﴾ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٩٣﴾ وَمَآ
اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ
لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا
وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا
يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٦﴾
اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ
اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ
فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ
الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَنَطْبَعُ
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا
وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ

آگاهست‌وما بر او توکل کنیم‌وازاوفتح‌وفیروزی طلبیم پروردگارا تودر نزاع بین‌ماوامت‌بحق‌مارا فاتح گردان که‌تو بهترین فیروزی دهنده‌ای (۸۹)گروهی ازکافران امتش‌مردم‌را تهدیدکرده وگفتند ایمردم اگر پیروی شعیب کنید البته درزیان خواهید افتاد(۹۰)پس زلزله برآنها آغاز گردیدشب‌راصبح کردند درحالیکه‌درخانهای‌خود بخاک‌هلاک‌افتادند (۹۱)آنانکه شعیب راتکذیب کردندهلاک شدندواثری‌ازآنها باقی‌نماند (وبجای‌آنکه پیروان‌شعیب‌را زیان‌کار میخواندند) خود زیان‌کار شدند (۹۲)شعیب‌ازآن‌مردم بی‌ایمان روی‌گردانید وگفت‌ایقوم من‌بشماابلاغ رسالتهای خداکردم وبرای اتمام حجت شمارا اندرزو نصیحت نمودم (اکنون که‌کافرشدید)من‌چرا برهلاک‌کافران غمگین باشم(۹۳) ما هیچ پیغمبری به هیچ شهر و دیاری نفرستادیم مگر آنکه اهلش را بعداکدو محن‌مبتلا ساختیم تا مگر توبه‌کرده وبدرگاه خدا تضرع وزاری کنند (۹۴)سپس‌آن‌سختیهارا به‌آسایش‌وخوشی مبدل کردیم تابکلی حال خود را فراموش کرده‌وگفتندآن‌رنج‌ومحن بپدران‌مارسیدماهم‌بناگاه آنان‌را بکیفراعمالشان عقاب کردیم درحالیکه از توجه‌بآن عقاب غافل بودند (۹۵)وچنانچه مردم‌شهرودیار همه‌ایمان‌آورده‌وپرهیزکارمی‌شدندهمانا مادرهای‌برکات‌آسمان‌وزمین‌را برروی‌آنهامیکشودیم‌ولیکن‌چون(آیات وپیغمبرانمارا) تکذیب کردندما هم‌آنانرا بکیفرکردار زشت رسانیدیم (۹۶)آیا اهل شهرودیار(که بنافرمانی خدا واعمال‌نکوهیده‌مشغولند) ازآن‌ایمنند که شبانگاه که‌درخوابندعذاب ماآنهارا فراگیرد (۹۷)آیا اهل شهرودیار(که ازیادخداوطاعت او غافلند) ازآن ایمنند که بروز که‌سرگرم بازیچه دنیا هستند عذاب ماآنان‌رافرارسد(۹۸)آیاازمکر خدا(یعنی آزمایش‌ومجازات‌خدا)غافل‌وایمن گردیده‌اندکه‌ازآن‌انتقام‌حق‌غافل نشوند مگرمردم زیانکار(۹۹)آیا این‌مردمیراکه بعداز اقوامیکه همه مردندوارث زمین شدند خداآگاه نفرموده‌که اگرما بخواهیم بکیفر گناهانشان میرسانیم وبردلهایشان‌مهرمی‌نهیم‌وبگوش‌دل‌چیزی(ازآیات خدا) نشنوندوازآن پندنگیرند(۱۰۰) اینست شهرهائیکه‌ما برتواخبار اهلش‌بیان‌کردیم‌همه‌را رسولانی با ادله‌روشن‌آمدچون از پیش‌آنها را تکذیب کرده بودند

قبل كذلك يطبع الله على قلوب الكافرين ﴿١٠١﴾ وما وجدنا لأكثرهم
من عهد وإن وجدنا أكثرهم لفاسقين ﴿١٠٢﴾ ثم بعثنا من بعدهم
موسى بآياتنا إلى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان
عاقبة المفسدين ﴿١٠٣﴾ وقال موسى يا فرعون إني رسول من رب
العالمين ﴿١٠٤﴾ حقيق على أن لا أقول على الله إلا الحق قد جئتكم
ببينة من ربكم فأرسل معي بني إسرائيل ﴿١٠٥﴾ قال إن كنت جئت بآية
فأت بها إن كنت من الصادقين ﴿١٠٦﴾ فألقى عصاه فإذا هي ثعبان
مبين ﴿١٠٧﴾ ونزع يده فإذا هي بيضاء للناظرين ﴿١٠٨﴾ قال الملأ من قوم
فرعون إن هذا لساحر عليم ﴿١٠٩﴾ يريد أن يخرجكم من أرضكم فماذا
تأمرون ﴿١١٠﴾ قالوا أرجه وأخاه وأرسل في المدائن حاشرين ﴿١١١﴾ يأتوك
بكل ساحر عليم ﴿١١٢﴾ وجاء السحرة فرعون قالوا إن لنا لأجرا إن كنا
نحن الغالبين ﴿١١٣﴾ قال نعم وإنكم لمن المقربين ﴿١١٤﴾ قالوا يا موسى
إما أن تلقي وإما أن نكون نحن الملقين ﴿١١٥﴾ قال ألقوا فلما ألقوا
سحروا أعين الناس واسترهبوهم وجاءوا بسحر عظيم ﴿١١٦﴾ وأوحينا
إلى موسى أن ألق عصاك فإذا هي تلقف ما يأفكون ﴿١١٧﴾ فوقع
الحق وبطل ما كانوا يعملون ﴿١١٨﴾ فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرين
﴿١١٩﴾ وألقي السحرة ساجدين ﴿١٢٠﴾ قالوا آمنا برب العالمين ﴿١٢١﴾ رب

بآنان ایمان نیاوردندهمچنین خدا هم (بشقاوت کفر) دلهای کافرانرا مهر خواهد کرد (۱۰۱) کثر مردمانرا در عهد استوار ندیدیم بلکه بیشتر را عهدشکن و بد کاریافتیم (۱۰۲) بعد از آن رسولان باز ماموسی را باآیات وادله (روشن) بسوی فرعون وقومش فرستادیم آنها هم باآن آیات مخالفت وسرکشی کردند بنگر تاعاقبت بروزگار آن تبه‌کاران چه رسید (۱۰۳) وموسی خطاب کرد که ای فرعون محققا (بدان) که منم فرستادهٔ خدای عالمیان (۱۰۴) سزاوار آنم که ازطرف خدا چیزی جز حق بخلق نگویم دلیلی بس روشن ازجانب پروردگار عالم برای شما آوردم پس (توای فرعون) بنی اسرائیل رابامن بفرست (۱۰۵) فرعون پاسخ داد که ای موسی اگردلیلی برای صدق خوددر (دعوت رسالت) داری بیار (۱۰۶) موسی هم عصای خودرا بیفکند بناگاه آن عصا اژدهائی پدیدار گردید (۱۰۷) ودست ازجیب خودبرآورد که ناگاه بینندگانرا آفتابی تابان بود (۱۰۸) گروهی ازقوم فرعون، فرعون راگفتند که این شخص ساحری سخت ماهر وداناست (۱۰۹) ارادهٔ آن دارد که شمارا ازسرزمین خود بیرون کند اکنون درکار او چه دستور میدهید (۱۱۰) پس ازمشاوره) قوم بفرعون چنین گفتند که موسی و برادرش (هارون را) زمانی بازدار و اشخاصی بشهرها بفرست (۱۱۱) تاساحران زبردست دانارا بحضور توجمع آورند (۱۱۲) (فرعون رااین رای پسند افتاد وبرای جمع آوری ساحران شهرها کس فرستاد) عده بسیاری ساحران بحضورفرعون گردآمده و فرعون راگفتند اگر برموسی غالب آئیم برای ما اجرومزدشایان خواهدبود (۱۱۳) فرعون پاسخ داد بلی وعلاوه برآن نزدمن از مقربان خواهید گشت (۱۱۴) ساحران بموسی گفتند اکنون مختاری خواه نخست تو عصای خود بیفکن یا ما بساط سحر خویش بیندازیم (۱۱۵) موسی گفت شما اول اسباب خود بیفکنید چون بساط خود انداختند بجادوگری چشم خلق بستند که مردم سخت هراسان شدند و سحری بس عظیم وهول انگیز برانگیختند (۱۱۶) وبموسی وحی نمودیم که عصای خودرا بیفکن (چون عصا انداخت معجزهٔ او) هرچه ساحران بافته بودند همه را ببلعید (۱۱۷) پس (بظهور آن معجزه) حق ثابت شد و اعمال ساحران همه باطل گردید (۱۱۸) عاقبت ساحران باوجود آن سحر بزرگ از آنها مغلوب وخوار باز گشتند (۱۱۹) و در مقابل قدرت خدا بسجده افتادند (۱۲۰) و گفتند ما ایمان آوردیم بخدای عالمیان (۱۲۱) خدای

موسى وهرون ﴿١٢٢﴾ قال فرعون امنتم به قبل ان اذن لكم ان
هذا لمكر مكرتموه في المدينة لتخرجوا منها اهلها فسوف
تعلمون ﴿١٢٣﴾ لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ثم لاصلبنكم
اجمعين ﴿١٢٤﴾ قالوا انا الى ربنا منقلبون ﴿١٢٥﴾ وما تنقم منا الا ان
امنا بايات ربنا لما جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا
مسلمين ﴿١٢٦﴾ وقال الملا من قوم فرعون اتذر موسى وقومه
ليفسدوا في الارض ويذرك والهتك قال سنقتل ابناءهم
ونستحي نساءهم وانا فوقهم قاهرون ﴿١٢٧﴾ قال موسى لقومه استعينوا
بالله واصبروا ان الارض لله يورثها من يشاء من عباده و
العاقبة للمتقين ﴿١٢٨﴾ قالوا اوذينا من قبل ان تاتينا ومن بعد ما
جئتنا قال عسى ربكم ان يهلك عدوكم ويستخلفكم في الارض
فينظر كيف تعملون ﴿١٢٩﴾ ولقد اخذنا ال فرعون بالسنين و
نقص من الثمرات لعلهم يذكرون ﴿١٣٠﴾ فاذا جاءتهم الحسنة
قالوا لنا هذه وان تصبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه الا
انما طائرهم عند الله ولكن اكثرهم لا يعلمون ﴿١٣١﴾ وقالوا مهما
تاتنا به من اية لتسحرنا بها فما نحن لك بمؤمنين ﴿١٣٢﴾ فارسلنا
عليهم الطوفان والجراد والقمل والضفادع والدم ايات

موسی‌وهرون(۱۲۲) (فرعون‌سخت‌برآشفت)و گفت‌چگونه پیش ازدستور واجازه‌من‌باوایمان‌آوردیدهمانا (دراینکار)مکری اندیشیده که‌مردم‌این شهررا ازشهر بیرون‌کنیدپس بزودی خواهید دانست(که شماراچه کیفر دهم)(۱۲۳) دست وپای‌شما را بریده‌وهمه‌را بدار خواهم‌آویخت(۱۲۴) گفتندماازمرگ‌نمی‌ترسیم(زیرا) بسوی خدای خود بازمیگردیم(۱۲۵) کینه‌وانتقام تواز مابجرم‌آنست‌که ماباًیات خدا (ورسول‌او) چون‌آمد ایمان‌آوردیم بارخدایا بماصبر وشکیبائی ده‌ومارا باًئین اسلام بمیران (یعنی‌باتسلیم ورضای بحکم خدا)(۱۲۶) جمعی‌ازسران قوم بفرعون گفتندآیا موسی وقومش را واگذاری تا دراین‌سرزمین‌فساد‌کنندو تو وخدایان ترارهاکنندفرعون‌گفت بزودی(بپاداش‌وکیفرآنها)پسرانشان راکشته‌وزنان‌را زنده گذارده(ودررنج‌وعذاب‌خدمت‌واسارت‌نگاهدارم) مابرآنها غالب و(برهلاك ایشان) مقتدریم(۱۲۷) موسی‌بقوم خود گفت ازخدا یاری خواهیدوصبرکنید‌که زمین ملك خداست‌واو بهرکس از بندگان خواهدواگذارددوحسن‌عاقبت‌وفیروزی مخصوص‌اهل تقوی است (۱۲۸) قوم موسی باوگفتند‌که ماهم پیش ازآمدن تو(برسالت)وهم‌بعد ازآن (درهردوزمان) بررنج و شکنجه(دشمن) بوده‌ایم موسی‌گفت (غم مخورید) امید است‌که خدا دشمن‌شما را هلاك نمایدوشمارا درزمین جانشین اوکند(آنگاه در مقام امتحان) بنگرد تا شما چه خواهیدکرد (۱۲۹)وفرعونیان‌را سخت بقحط وتنگی‌معاش‌ونقص‌وآفت‌برکشت‌وزرع مبتلاکردیم تاشاید متذکر شوند(ودست ازظلم بخلق و مخالفت باحق بردارند)(۱۳۰) پس‌آنگاه‌که نیکوئی(وپیش‌آمدخوشی) بدانهامیرسد بشایستگی خود نسبت داده‌وهرکاربدی (وپیش‌آمدناگواری‌مانند قحط وسختی برآنهامی‌آمد فال بدبموسی وهمراهانش‌میزدند)(یعنی ظهور موسی وامتش رابفال بد برخود میگرفتند)آگاه‌باشندکه فال بدآنها نزد خداست(یعنی‌رنج‌وسختی‌که برآنان‌پیش‌آید ازجانب‌خداست)لیکن اکثرآنها براین‌آگاه‌نیستند (۱۳۱) (وفرعونیان‌بموسی) گفتنداگرتو آیات ومعجزاتی‌آورده‌ای‌کمارا بدان سحرکنی‌بدانکه هرگزما‌ایمان نخواهیم‌آورد(۱۳۲) (پس‌آن‌گاه‌بکیفرکفرشان)برآنها طوفان‌وملخ‌و شپشك‌ووزغ‌وخون(خون‌شدن‌آب) آن‌نشانهای‌آشکار(قهروغضب‌را)فرستادیم

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ
الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ
عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾
وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ
مَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي
إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا
كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ
إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾
وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ
وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

بازطریق کبرو گردنکشی پیش گرفتند وقومی نابکار شدند(۱۳۳) وچون بلابرآنها واقع شد بموسی گفتند که از خدا بعهدیکه تراست بخواه تا این عذاب وبلارا ازما دور کند بر این پیمان اگر رفع بلا کردی البته ایمان بتومی آوردیم وبنی اسرائیل را بهمراهی (و متابعت) تو میفرستیم (۱۳۴) پس چون بلارا ازسرآنها رفع کردیم تامدتی که متعهدشدند ایمان آورند مدت که بپایان رسید بازپیمان را شکستند(۱۳۵) ما هم ازآنان انتقام کشیدیم وآنهارا بدریاغرق کردیم بکیفرآن که آیات مارا تکذیب کرده وازآن غفلت (واعراض) نمودند(۱۳۶) وما (پس از زوال فرعون) طایفه ایراکه فرعونیان ذلیل وناتوان میداشتند وارث مشرق ومغرب زمین بابرکت(مصر وشامات) گردانیدیم و احسان خدا بربنی اسرائیل بحد کمال رسید بپاداش صبری که درمصائب کردند وفرعون وقومشرا با آن صنایع وعمارات وکاخ عظمت نابود وهلاك نمودیم(۱۳۷) و بنی اسرائیل را ازدریا بساحل (سلامت) رسانیدیم پس بقومیکه به پرستش بتان خود متوقف بودند برخورده (وبه آئین بت پرستی نایل شدند) وگفتند(ای موسی برای ما خدائی مثل خدایانیرا که این بت پرستان راست(دیدنی ومحسوس) مقرر کن موسی درجواب(تقاضای جاهلانه قوم) گفت شما سخت مردم نادانی هستید(۱۳۸) خدایانی که این جماعت بت پرستان راست فانی وعقایدوآئین شان باطل است(۱۳۹) موسی گفت آیا غیرخدا را بخدائی میطلبید درصورتیکه خداست که شما را برعالمیان برتری و فضیلت بخشید (۱۴۰) یادآرید هنگامی را که فرعونیان شمارا سخت بعذاب و شکنجه میداشتند پسرانتان راکشته وزنان رازنده باسارت وخدمتکاری میگماشتند واین شمارا ازجانب خدا امتحان وتنبیه بزرگی بود(۱۴۱) و باموسی سی شب وعده وقرارنهادیم چون پایان یافت ده شب دیگر برآن افزودیم تاآنکه زمان وعده بچهل شب تکمیل شد به برادر خود هرون گفت تو اکنون پیشوای قوم وجانشین من باش وراه صلاح پیش گیرو پیرو اهل فساد مباش(۱۴۲) وچون موسی باهفتاد نفربزرگان قومش که انتخاب شده بودندوقت معین بوعده گاه ماآمد

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ
فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا
وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي
الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾
سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ
يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ
مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا
يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ
غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

و خدا با وی‌سخن گفت موسی (بتقاضاهای قوم‌خود)عرض کرد که‌خدایا
خودرا بمن‌آشکار بنما که تورا مشاهده کنم خدا درپاسخ‌اوفرمود که‌مرا
تا ابد نخواهی‌دید ولیکن در کوه‌بنگر اگر کوه بجای‌خودبر قرارتواند
ماند تونیز مرا خواهی‌دید پس‌آنگاه که نور تجلی خدا بر کوه تابش
کرد کوه‌را مندك‌ومتلاشی‌ساخت وموسی‌بیهوش‌افتادسپس که بهوش‌آمد
عرض کردخدایا تومنزه و برتری بدرگاه توتوبه کردم ومن (ازقوم‌خود)
اول کسی هستم که ایمان دارم (۱۴۳) خدا فرمود ای موسی من ترا
برای اینکه پیغامهای مرا بخلق برسانی برگزیدم و برکلام انتخاب
کردم پس آنچه راکه بتو فرستادم‌کاملا فراگیر وشکروسپاس الهی را
بجای آور (۱۴۴) و درالواح (توریة آسمانی) از هر موضوع برای
نصایح وپند وهم‌تحقیق هر چیز بموسی‌نوشتیم‌ودستورداديم(حقایق‌واحکام
آنرا بقوت عقل‌وایمان)فراگیرو قوم رادستورده که‌نیکوترمطالب‌آنرا
اخذکنند که پستی‌مقام ومنزلت فاسقانرا بزودی‌بشمانشان خواهیم داد
(۱۴۵) من‌آنانرا که درزمین بناحق‌وازروی کبردعوی‌بزرگی کنند از
آیات رحمتم‌رو گردان‌ومعرض گردانم که‌هرآیتی‌ببینندبآن‌ایمان نیاورند
و اگرراه رشد وهدایت یابندآن‌راه نپیموده وبعکس اگر راه جهل و
گمراهی‌یابند پیش گیرنداین(ضلالت آنها) بدین‌جهت‌بود که‌آیات‌خدارا
تکذیب کردواز فهم‌آن غافل‌ومعرض‌شدند (۱۴۶) وآنکه آیات‌آسمانی
ماولقاء عالم آخرت را تکذیب کردند اعمالشان‌تباه‌وباطل شده آیا در
محکمهٔ عدل‌خداجزآنچه کردند کیفرآنها خواهدبود(۱۴۷) قوم موسی
بعداز او (بعدازرفتن‌موسی بکوه‌طور)آنها مجسمه گوساله‌ای که صدائی
میکرد ازطلا وزیورهای‌خودساخته وپرستیدند آیاندیدندکه آن‌مجسمه
بیروح باآنها سخنی‌نمیگوید وبراهی‌آنها راهدایت‌نمیکند (آری‌دیدند
و ازجهل‌وعناد) بازپی‌آن گوساله گرفتندومردمی (سخت‌دل) و ستمکار
بودند(۱۴۸)وچون‌ازآن‌عمل(پرستش گوساله‌ازپشیمانی‌پشت‌دست‌بدندان
گرفتند و) دیدندکه درست‌گمراهندبا خود گفتنداگر خدامارا نبخشد
و ازمانگذردسخت ازز یانکاران‌عالم خواهیم بود (۱۴۹) وچون موسی
بسوی قوم‌خود بازگشت بحال خشم‌وتأسف‌بقوم‌گفت شماپس ازمن‌بسیار
بد حفظ‌الغیب من کردید آیا درامر خدای خودعجله کردید

وَاَلۡقَى الۡاَلۡوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاۡسِ اَخِيۡهِ يَجُرُّهٗۤ اِلَيۡهِ ؕ قَالَ ابۡنَ اُمَّ اِنَّ
الۡقَوۡمَ اسۡتَضۡعَفُوۡنِىۡ وَكَادُوۡا يَقۡتُلُوۡنَنِىۡ ۖ فَلَا تُشۡمِتۡ بِىَ الۡاَعۡدَآءَ وَ
لَا تَجۡعَلۡنِىۡ مَعَ الۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغۡفِرۡ لِىۡ وَلِاَخِىۡ وَاَدۡخِلۡنَا
فِىۡ رَحۡمَتِكَ ۖ وَاَنۡتَ اَرۡحَمُ الرّٰحِمِيۡنَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ اتَّخَذُوا الۡعِجۡلَ
سَيَنَالُهُمۡ غَضَبٌ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ وَذِلَّةٌ فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ؕ وَكَذٰلِكَ
نَجۡزِى الۡمُفۡتَرِيۡنَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِيۡنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوۡا مِنۡۢ بَعۡدِهَا
وَاٰمَنُوۡۤا اِنَّ رَبَّكَ مِنۡۢ بَعۡدِهَا لَغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنۡ مُّوۡسَى
الۡغَضَبُ اَخَذَ الۡاَلۡوَاحَ ۖ وَفِىۡ نُسۡخَتِهَا هُدًى وَّرَحۡمَةٌ لِّلَّذِيۡنَ هُمۡ لِرَبِّهِمۡ
يَرۡهَبُوۡنَ ﴿١٥٤﴾ وَاخۡتَارَ مُوۡسٰى قَوۡمَهٗ سَبۡعِيۡنَ رَجُلًا لِّمِيۡقَاتِنَا ۚ فَلَمَّاۤ اَخَذَتۡهُمُ
الرَّجۡفَةُ قَالَ رَبِّ لَوۡ شِئۡتَ اَهۡلَكۡتَهُمۡ مِّنۡ قَبۡلُ وَاِيَّاىَ ؕ اَتُهۡلِكُنَا بِمَا
فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنۡ هِىَ اِلَّا فِتۡنَتُكَ ؕ تُضِلُّ بِهَا مَنۡ تَشَآءُ وَتَهۡدِىۡ
مَنۡ تَشَآءُ ؕ اَنۡتَ وَلِيُّنَا فَاغۡفِرۡ لَنَا وَارۡحَمۡنَا وَاَنۡتَ خَيۡرُ الۡغٰفِرِيۡنَ ﴿١٥٥﴾ وَ
اكۡتُبۡ لَنَا فِىۡ هٰذِهِ الدُّنۡيَا حَسَنَةً وَّفِى الۡاٰخِرَةِ اِنَّا هُدۡنَاۤ اِلَيۡكَ ؕ قَالَ
عَذَابِىۡۤ اُصِيۡبُ بِهٖ مَنۡ اَشَآءُ ۚ وَرَحۡمَتِىۡ وَسِعَتۡ كُلَّ شَىۡءٍ ؕ فَسَاَكۡتُبُهَا لِلَّذِيۡنَ
يَتَّقُوۡنَ وَيُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيۡنَ هُمۡ بِاٰيٰتِنَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِيۡنَ
يَتَّبِعُوۡنَ الرَّسُوۡلَ النَّبِىَّ الۡاُمِّىَّ الَّذِىۡ يَجِدُوۡنَهٗ مَكۡتُوۡبًا عِنۡدَهُمۡ
فِى التَّوۡرٰٮةِ وَالۡاِنۡجِيۡلِ يَاۡمُرُهُمۡ بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَيَنۡهٰٮهُمۡ عَنِ الۡمُنۡكَرِ وَ

و الواح‌را بزمین انداخت‌واز فرط‌غضب سر برادرش (هرون)را بسوی‌خود کشید(هرون) گفت(ای‌جان برادرای‌فرزندمادرم)برمن خشمگین مباش که(من‌با نهایت کوشش‌وفداکاری‌هدایت‌قوم کردم) آنها مرا خوار و زبون‌داشتندتاآنجا که‌بس باقوم خصومت‌وممانعت کردم نزدیك بودمرا بقتل رسانند پس‌تو(بخشم‌خود) دشمنان‌را برمن‌شاد مگردان و مرا در عدادمردم‌ستمکارمشمار(۱۵۰) موسی‌شفقت کردو گفت‌پروردگارامن‌وبرادرمرا بیامرزودررحمت‌خودداخل گردان که‌تومهربان‌ترین مهربانانی (۱۵۱) آنانکه‌گوساله‌را به‌پرستش گرفتند آتش‌غضب خدا درآخرت‌وخواری‌در حیوة دنیا محققاً بآنها خواهد رسید وهمچنان‌ما دروغگویان‌را کیفر خواهیم کرد (۱۵۲) آمانکه‌مرتکب‌عمل‌زشت شده‌سپس‌از آن‌عمل بدتوبه کردند وباخلاص ایمان آوردندخدای‌تو بر آنها بعدازتوبه بیقین بخشنده ومهربان است (۱۵۳) وچون‌غضب موسی فرونشست الواح توریةرا بر گرفت که درصحیفه آن‌توریة هدایت ورحمت بودبرآن گروهی که از خدای خود میترسند (۱۵۴) و موسی‌هفتاد مرداز قوم‌خود برای‌وعده گاه [illegible] (درآن‌حال) گفت پروردگارا اگرمشیت نافذت تعلق گرفته‌بود که همه آنهاومرا نیزهلاك کنی(کاش) پیش‌تراز(وعده) میکردی آیا مارا بفعل سفیهان‌ما(که درخواست جاهلانه کردند)هلاك‌خواهی کرد این‌کار جز فتن وامتحان تونیست که‌دراین امتحان‌هر که‌را خواهی گمراه وهر که را خواهی هدایت میکنی توئی‌مولای‌ما پس (بحکم‌ربوبیت) برما ببخش‌و ترحم کن که‌توئی‌بهترین آمرزندگان (۱۵۵) و سرنوشت ما را هم در این دنیا وهم در عالم آخرت نیکوئی و ثواب مقدر فرما که‌ما بسوی تو هدایت یافته‌ایم (بتوگرویده‌ایم)خدا (در پاسخ درخواست‌موسی) فرمود (ای موسی بدان) که‌عذاب من‌بهر که‌خواهد رسد ولیکن‌رحمت من همه‌موجودات را فراگرفته والبته برای‌آنکه راه‌تقوی‌پیش گیرندو زکوة (مال‌خود بفقیران) میدهند و بآیات‌خدا میگروند آن‌رحمت را مخصوص برآنها حتم‌ولازم‌خواهیم کرد (۱۵۶) آنانکه پیروی کنند از رسول (ختمی) و پیغمبرامی‌که در توریة وانجیلی که‌دردست‌آنهاست (نام ونشانی و اوصافش را) نگاشته میبابند (که‌آن رسول) آنهارا امر به نیکوئی و نهی اززشتی

يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ
الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَا
أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ
الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعْنَاهُمُ
اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ
أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ
كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَ
السَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَ

خواهد کرد و بر آنان هر طعام پاکیزه ومطبوع را حلال وهر پلید منفور را حرام میگرداند واحکام پر رنج ومشقتی را که (از جهل وهوا) چون زنجیر بگردن خود نهاده اند همه را برمیدارد پس آنانکه باو گرویدند و از او حرمت وعزت نگاهداشتند و یاری او کردند و نوری را که باو نازل شد پیروی نمودند آن گروه بحقیقت رستگاران عالمند (۱۵۷) (ای رسول ما) بخلق بگو که من بدون استثنا برهمه شما جنس بشر رسول خدایم آن خدائی که آسمان وزمین همه ملك اوست هیچ خدائی جز او نیست که او زنده میکند ومیمیراند پس ای مردم بخدا بایدایمان آرید و برسول او پیغمبر امی (که از هیچکس جز خدا تعلیم نگرفته) آن پیغمبری که بس بخدا و سخنان خدا گرود شما باید پیرو اوشوید تا هدایت یابید (۱۵۸) جماعتی از قوم موسی (بدین) حق هدایت جسته وبآن دین بازمیگردند (یعنی مردم را هم بدین اسلام وقرآن دعوت میکنند (۱۵۹) (قوم موسی را) بدوازده سبط منشعب کردیم که هر سبطی طایفه باشند وچون امت موسی در آن بیابان بی آب از او آب طلبیدند که از عطش نجات یابند بموسی وحی کردیم که عصای خودرا برسنك زن (چون زد) دوازده چشمه آب از آن جاری شد و هر قبیله آبشخور خود را دانستند (این معجزه بود که بموسی کرامت شد و یکی دیگر آنکه) ما بواسطه ابر برسر آنها سایه افکندیم و نیز برای قوت وروزی آنها من وسلوی (مرغ وترنجبین) فرستادیم (تا تغذیه کنند) و ازلذیذ وپاکیزه قوتی که روزیشان کردیم (گفتیم) تناول کنید (وازحکم خدا تجاوز نکنید وبخلق ظلم وستم روا مدارید نشنیدند و ستمگر شدند) وآنها نه برما بلکه برخویش ستم کردند (۱۶۰) وچون بقوم موسی امر شد که دراین شهر (بیت المقدس) مسکن کنید و ازهر چه خواستید ازطعامهای این شهر تناول کنید وبراین در بتواضع وسجده در آئید و دردعا بگوئید که پروردگارا گناهان ما را بریز تا از ظلم و خطاهای شما درگذریم که ما نیکوکاران را افزون احسان میکنیم (۱۶۱) آنگاه ستمکاران برخلاف آنچه بدانها دستور داده شد رفتار کردند ماهم بکیفر مخالفت وستمکاری برآنها ازآسمان عذابی سخت فرود آوردیم (۱۶۲) وای رسول بنی اسرائیل را ازآن قریه که درساحل دریا بود (ده ایله و مدین) بازپرس که ازحکم تعطیل شنبه چرا تجاوز کردند

يَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾
وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا
نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ
ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا
عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ
هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ
يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا
لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ
وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

آنگاه که (برای امتحان) بروز شنبه ماهیان در مشارع پیرامون دریا پدیدار شده ودرغیر آن روز اصلا پدید نمیآمدند بدین گونه ما آنانرا بعمل فسق و نافرمانی آزمایش کردیم (۱۶۳) وچون جمعی از آنگروه گفتند چرا قومیرا که ازجانب خدا بهلاك ویا بعذاب سخت محکومند موعظه میکنید ناصحان گفتند پندما معذرت (و اتمام حجت است) از جانب پروردگار دیگر آنکه شاید اثر کندو تقوی پیشه کنند (۱۶۴) وچون هر چه بآنها تذکر داده شده درآن غفلت ورزیدند ماهم آن جماعت که نصیحت میکردند وخلق را ازکار بدمنع مینمودند نجات بخشیدیم وآنانکه ظلم و ستمکاری کردند بکیفر فسقشان ببدترین عذاب گرفتار کردیم (۱۶۵) آنگاه که سرکشی وتکبر کرده وآنچه ممنوع بود مرتکب شدند گفتیم بشکل بوزینه شوید که بس دورو بازمانده ومحروم ازرحمت خدا باشید (۱۶۶) وآن هنگام امر نافذ خدای توبراین قرار گرفت که تاروز قیامت کسیرا بعقوبت وعذاب سخت برآنها برانگیزد که پروردگار تو همانا زود کیفر کننده (ستمکاران) و بخلق بسیار بخشنده ومهربانست (۱۶۷) و بنی اسرائیل را درروی زمین بشعبی متفرق ساختیم بعضی ازآنها صالح ودرستکار و برخی بخلاف آن وآنها را بخوبیها و بدیها بیازمودیم باشد که (بحکم حق) باز گردند (۱۶۸) پس از آنکه پیشینیانشان درگذشتند اخلاف و بازماندگانشان که وارث کتاب آسمانی شدند ومتاع پست دنیارا گزیدند (و هر گناه که کردند) گفتند ما بخشیده خواهیم شد وچنانچه مثل آن مال ازآن متاع دنیا که یافتند باز بیابند (بحرص وآز) برگیرند آیا ازآنان پیمان کتاب آسمانی گرفته نشد که بخدا جز حرف حق وسخن راست نسبت ندهند وآنچه در کتابست درس گیرند (عمل کنند) (و بدانید که) منزل ابدی آخرت و نعمتهای بهشتی برای مردم پرهیزکار بسی بهتر (ازمتاع فانی) دنیااست آیا تعقل نمیکنید (۱۶۹) آنانکه متوسل بکتاب آسمانی شدند و نماز بپاداشتند که ما اجر درستکاران را ضایع نخواهیم گذاشت (۱۷۰) بیاد آرند یهودان آنگاه که براسلافشان کوه طوررا مانند قطعه ابرها برفراز آنها برانگیختیم که پنداشتند فروخواهد افتاد وامر کردیم که دستور توراتیکه بشما آمد باقوت ایمان و عقیده محکم اخذ کنید وآنچه درآن مذکور است متذکر باشید که پرهیزکار شوید (۱۷۱) (ایرسول ما) بیاد آر (وخلق را متذکرساز) هنگامیکه خدای تو ازپشت فرزندان آدم ذریه آنهارا برگرفت

وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي
آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ذَّٰلِكَ
مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾
سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾
مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَن يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا
أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا

و آنها را برخود گواه ساخت که من پروردگارشما نیستم همه گفتند بلی ما بخدائی تو گواهی دهیم که دیگر در روز قیامت نگوئید ما ازاین واقعه غافل بودیم (۱۷۲) یا آنکه نگوئید که چون منحصراً پدران ما بدین شرك بودند وماهم فرزندان بعدازآنها بودیم پس پیروی پدران خود کردیم آیا بعمل زشت اهل باطل مارا بهلاکت خواهی رسانید (۱۷۳) و آیات خودرا تفصیل میدهیم باشد که ازغفلت وجهالت وراه باطل بخدا پرستی ومعرفت طاعت حق باز گردند (۱۷۴) و(ای رسول ما) بخوان براین مردم حکایت آن کس را (بعلم باعوررا) که ما آیات خودرا باوعطا کردیم از آن آیات بعصیان سر پیچید چنانچه شیطان او را تعقیب کرد و از گمراهان عالم گردید (۱۷۵) واگر ما بمشیت نافذ خود میخواستیم با آن آیات اورا رفعت مقام میبخشیدیم لیکن اوبزمین(تن) فروماند و پیروهوای نفس گردید دراینصورت مثل او وحکایت او بسگی ماند که اگر از اوتعقیب کنی ویااورا بحال خودواگذاری بعوعوزبان کشد ای رسول ما اینست مثل مردمی که آیات خدارا بعدازعلم به آن تکذیب کردند این حکایات بخلق بگو باشد بفکر آیند (۱۷۶) مثل حال گروهی که بعناد و تکبر آیات ما را تکذیب کردند بسیار بوضع بدی متمثل شود و آنها بخویش ستم میکنند (۱۷۷) هرکه را خدا هدایت فرمود هم اوست که هدایت یافته وآنهائی که او گمراه کند هم آن کسان زیانکاران عالمند (۱۷۸) ومحققاً بسیاری ازجن وانس را برای جهنم واگذاردیم چه آنکه آنها را دلهائیست بی ادراك ومعرفت ودیده هائی بی نور بصیرت وگوش هائی ناشنوای حقیقت آنها مانند چهارپایانند بلکه بسی گمراه ترند زیراقوه ادراك مصلحت و مفسده داشتند و باز عمل نکردند آنها همان مردمی هستند که غافل شدند (۱۷۹) خدا راست نامهای نیکو بدانها خدا را بخوانید وآنانکه درنامهای او کفروعناد میورزند بخود واگذارید که بزودی به کردار بدشان مجازات خواهند شد (۱۸۰) واز خلقی که آفریده ایم فرقه ای بحق هدایت مییابندواز باطل همیشه بحق بازمیگردند (۱۸۱) وآنانکه آیات ماراتکذیب کردند بزودی آنهارا بعذاب وهلاکت میافکنیم ازجائی که فهم آن نمیکنند (۱۸۲) روزی چند به آنها مهلت دهیم که همانا مکروعقاب ما بس شدید به آنها فرا رسد (۱۸۳) اما این حجت بگمراهی واگذار کرد) مردم فکر نکردند

بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ
اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا
هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا
إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن
نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَت دَّعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ
آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا
لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشْرِكُونَ مَا
لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ
عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن

که صاحب آنها را (یعنی رسولی که خدا برهبری آنان فرستاد در کمال عقل ودانائی است و) جنونی اصلا در او نیست او ترساننده خلق است به بیانی روشن (۱۸۴) آیا فکر و نظر درملکوت وقوای آسمانها و زمین نمی کنند ودرهرچه خدا آفریده نمینگرند وچون اجل ومرگ آنها بسا باشد که بآنان بسیار نزدیک شود آنگاه بچه حدیثی بعد از این (کتاب آسمانی) ایمان خواهند آورد (۱۸۵) هر که را خدا گمراه خواست هیچکس رهنمای او نباشد وچنین گمراه را خدا واگذارد تا درطغیان وسرکشی بحیرت و ضلالت بماند (۱۸۶) ای رسول ما از تو احوال وساعت قیامت را سؤال خواهند کرد که چه وقت فرا خواهد رسید پاسخ ده که علم آن نزد رب من وخدای من است کسی بجز او آن ساعت را ظاهر وروشن نتواند کرد آن ساعت (شأنش) در آسمانها وزمین بسی سنگین و عظیم است نیاید شما را مگر ناگهانی از تو میپرسند که گوئی تو کاملا بدان آگاهی بگو علم آن ساعت محققاً نزد خداست لیکن اکثر مردم براین حقیقت آگاه نیستند (۱۸۷) ای رسول ما بمردم) بگو که من مالك نفع وضرر خویش نیستم مگر آنچه (خدا) برمن خواسته واگر من ازغیب جز آنچه بوحی میدانم آگاه بودم برخیز و نفع خود همیشه میافزودم وهیچگاه زیان ورنج نمیدیدم من نیستم مگر رسولی ترساننده (بدان) وبشارت دهنده گروهی که اهل ایمانند (۱۸۸) اوست خدائی که همه شمارا ازیکتن بیافرید واز او نیز جفتش را مقرر داشت تا باو انس وآرام گیرد وچون باو خلوت کرد باری سبك برداشت پس آن بار حمل چندی (دررحم) بزیست تا سنگین شد که آنگاه هر دو خدای را خواندند که ای پروردگار ما اگر بما فرزندی صالح عطا کردی براین نعمت البته ازشکر گذاران تو خواهیم بود (۱۸۹) پس چون بآن پدر ومادر فرزندی صالح عطا شد اورا شریکان خود درآنچه بآنها عطا گردید قرار دادند (۱۹۰) پس هر که از فرزندان آدم بخدا نسبت فرزند دهد چون نصاری ویهود یا کفار قریش (چنین کس مشرك است) وخدای تعالی برتر است از آنچه براو مشرکان گویند (۱۹۱) آیا آن چیز که هیچ موجود را خلق نتواند کرد وخود مخلوق خداست شریك خدا قرار میدهند (۱۹۲) واگر آنهارا (یعنی بت پرستان را) براه هدایت بخوانید پیروی شما مؤمنان نخواهند کرد پس خواندن ونخواندن آنها براه خدا شما را یکسان است (۱۹۳) غیر خدا هر آنکس را شما (مشرکان بخدائی) می خوانید

دون الله عباد امثالكم فادعوهم فليستجيبوا لكم ان كنتم
صادقين ﴿١٩٤﴾ الهم ارجل يمشون بها ام لهم ايد يبطشون بها
ام لهم اعين يبصرون بها ام لهم اذان يسمعون بها قل ادعوا
شركاءكم ثم كيدون فلا تنظرون ﴿١٩٥﴾ ان ولي الله الذي
نزل الكتاب وهو يتولى الصالحين ﴿١٩٦﴾ والذين تدعون من دونه
لا يستطيعون نصركم ولا انفسهم ينصرون ﴿١٩٧﴾ وان
تدعوهم الى الهدى لا يسمعوا وتريهم ينظرون اليك وهم لا
يبصرون ﴿١٩٨﴾ خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلين ﴿١٩٩﴾
واما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه سميع
عليم ﴿٢٠٠﴾ ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان
تذكروا فاذا هم مبصرون ﴿٢٠١﴾ واخوانهم يمدونهم في الغي
ثم لا يقصرون ﴿٢٠٢﴾ واذا لم تاتهم باية قالوا لولا اجتبيتها قل
انما اتبع ما يوحى الي من ربي هذا بصائر من ربكم وهدى و
رحمة لقوم يؤمنون ﴿٢٠٣﴾ واذا قرئ القران فاستمعوا له وانصتوا
لعلكم ترحمون ﴿٢٠٤﴾ واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون
الجهر من القول بالغدو والاصال ولا تكن من الغافلين ﴿٢٠٥﴾ ان الذين
عند ربك لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون ﴿٢٠٦﴾

(مانند بتان‌وعیسی وعزیروغیره) بحقیقت‌همه مثل‌شما(بندگانی فانی و
فقیر ومحتاج) هستنداگر دردعوی‌خود راستگوئید ازآنها بخواهید تا
مشکلات وحوائج‌شماروا کنند(۱۹۴) درصورتیکه آنهاازشما عاجزترند
(زیرا) آن بتان‌را نه‌پائی‌است که‌راهی‌پیمایند نه‌دستی که‌از آستین قدرت
بیرون آرند نه‌چشم و گوشی که به آن ببینند و بشنوند (ای‌رسول ما
بمشرکان) بگوشریکان‌باطل خودرابخوانیدوهرحیلت که بامن‌میتوانید
بکار برید(تامرا مغلوب کنید) بی‌آنکه‌هیچ مرا مهلت بدهید(۱۹۵)
مرادوست‌ویاور بحقیقت‌خدائی‌است که‌این کتاب(قرآن)رافرستاده‌والبته
اویارویاور نیکوکاران‌است (۱۹۶) آنهائی‌راکه‌شمامیخوانیدهیچیك جز
خدا قدرت بریاری شمابلکه بریاری خودندارند(۱۹۷) و اگرآنهارا
براه هدایت‌خوانید نخواهندشنید (یعنی بتان) چون گوش و بت پرستان
چون‌هوش‌ندارند دعوت‌اسلام‌را نپذیرندو(ای‌رسول‌ما یا ای اهل‌عقل و
بینش) تومی‌بینی که‌آنها (یعنی بتان‌یابت پرستان) در تومینگرند و (حق‌را)
نمی‌بینند (۱۹۸)ای‌رسول‌مابا‌امت‌طریقه‌عفو و بخشش‌پیش گیرو به‌نکوکاری
امرکن و(چنانچه نپذیرند) ازمردم‌نادان روی‌بگردان (که برتوجز
دعوت واتمام حجت‌نیست)(۱۹۹) وچنانچه‌بخواهدازطرف‌شیطان(انس
وجن) درتو وسوسه وجنبشی‌پدیدآید بخداپناه بر که‌او بحقیقت‌شنوا و
داناست (۲۰۰) چون‌اهل تقوی‌را ازشیطان‌وسوسه وخیالی‌بدل‌فرارسد
همان‌دم خدارا بیاد آرند وهمان‌لحظه‌بصیرت و بینائی پیدا کنند(۲۰۱)
و(شیاطین‌انس وجن) برادرانشان‌را (یعنی‌مردم‌فاسق هواپرست‌را) براه
ضلالت وگمراهی میکشند وهیچ‌درگمراه کردن‌بدکاران تقصیر نمیکنند
(۲۰۲)وهرزمان که‌تو ای‌رسول آیتی‌برآنها (برمخالفان‌دین) نیاوردی
برتو اعتراض کنند که‌چرا آیتی‌فراهم‌نساختی(درپاسخ)بگومن‌پیروی‌غیر
آنچه ازخدایم‌بوحی‌رسدنخواهم‌کرد این‌است(این‌آیات قرآنست مایه)
بصیرتها ازجانب‌پروردگارشما وهدایت ورحمت برای گروهی که ایمان
آورند (۲۰۳) وچون‌قرآن قرائت‌شودهمه‌گوش بدان‌فرادهید وسکوت
کنید (تاحقایق‌ونصایح‌قرآن‌را فهم کنید) باشد که‌مورد‌لطف‌ورحمت حق
شوید (۲۰۴) خدای خودرا باتضرع‌وپنهانی‌وبی‌آنکه‌آواز برکشی در
دل‌خود درصبح وشام یادکن وازغافلان مباش (یکدم ازیاد خدا غافل
مشو) (۲۰۵) ارواح و فرشتگانیکه درحضور پروردگار تواندهیچگاه
از بندگی‌خداسرکشی نکنندوپیوسته به‌تسبیح‌وتنزیه‌ذات‌احدیت‌وبسجده
او مشغول اند (۲۰۶)

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ①
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ② الَّذِينَ
يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③ أُولٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ كَمَا أَخْرَجَكَ
رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ⑤
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ ⑥ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ
أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑦ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ
⑧ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ
الْمَلٰئِكَةِ مُرْدِفِينَ ⑨ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ⑩ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ
أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ

سورهٔ انفال درمدینه نازل شده ومشتمل بر هفتادو پنج آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

(ایرسول) چون امت از توحکم انفال را سؤال کنند جواب ده که انفال مخصوص خداورسول است دراینصورت شما مؤمنان باید ازخدا بترسید بلکه دررضایت ومسالمت واتحاد بین خودتان بپردازید وخدا ورسول را اطاعت کنید اگر اهل ایمانید (۱) مؤمنان آنها هستند که چون ذکری ازخدا شود (ازعظمت وجلال خدا) دلهاشان ترسان ولرزان شود وچون آیات خدارا بر آنها تلاوت کنند بر مقام ایمانشان بیفزاید بخدای خوددرهر کار توکل میکنند (۲) ونماز را باحضور قلب بپامیدارند وازهرچه روزی آنها کردیم بفقرا انفاق میکنند (۳) آنها براستی وحقیقت اهل ایمانند ونزد خدا مراتب بلند وآمرزش وروزی نیکو مخصوص آنها است (۴) چنانچه خداترا از خانه خود بحق (وبرای اعلاء دین حق) بیرون آورد وگروهی از مؤمنان سخت رای خلاف وکراهت اظهار کردند (وتو بمخالفت آنها از حکم حق بازنگشتی وهجرت گزیدی) در امر انفاق وغیر آنهم بخواهش مردم توجه مکن پیرو خدا باش وازخلق ابدا اندیشه مدار (۵) (مردم نادان) درحکم حق با آنکه حق آشکار وروشن گردید باتو جدل ونزاع خواهند کرد (وچنان حکم حق وطاعت خدا بر آنها دشوار وسخت است که گوئی بچشم مینگرند که آنها را بجانب مرك میکشند (۶) (ایرسول ما) بیاد آر هنگامیرا که خدا بشما وعده فتح بر یکی ازدوطایفه راداد وشما مسلمین مایل بودید که آنطایفه که شوکت وسلاحی همراه ندارند (بی رنج وجهاد) اموالشان نصیب شما شود وخدا میخواست که صدق سخنان حق را ثابت گرداند وازبیخ وبن ریشه کافران را بر کند (۷) تاحق دین اسلام رامحقق وپایدار کند وباطل رامحو ونابود سازد هرچند بدکارانرا خوش نیاید (۸) وبیاد آرید هنگامیرا که استغاثه وزاری بپروردگار خود میکردید پس دعای شمارا اجابت کرد و(وعده داد) که من سپاهی منظم ازهزار فرشته بمدد شما میفرستم (۹) واین مدد فرشتگان راخدا نفرستاد مگر آنکه بشارت ومژده فتح باشد وتا دلهای شما را (بوعده خدا) مطمئن سازد وبدانید که نصرت وفیروزی نیست مگر از جانب خدا که خدارا کمال قدرت وحکمت است (۱۰) یادآرید هنگامی را که خواب راحت شمارا فرا گرفت برای اینکه ازجانب خدا ایمنی یافتید واز آسمان رحمت خود آبی فرستاد که شما را بهآن آب پاك گرداند و

عَنكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا
مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ
إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَ
مَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ
وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ ۖ وَإِن تَنتَهُوا
فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ
اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا

وسوسه و کید شیطانرا از شما دور سازد و دلهای‌شما را برابطه ایمان
باهم متحد گرداند تا درکاردین ثابت قدم‌واستوار باشید(یعنی‌ازآسمان
رحمت بارانی فرستاد که جسم‌شما را از هرحدث وناپاکی پاك سازد
وجان شما را ازهر وسوسه وخیال شیطانی ایمن گرداند) (۱۱) ویادآر
ایرسول آنگاه که‌پروردگارتو بفرشتگان وحی کرد که من باشمایم‌مؤمنان
را ثابت قدم بدارید که عمانا من ترس در دل‌کافران میافکنم تاگردن
هایشان بزنیدو همه انگشتان (ودست‌آویزهایشان) قطع کنید(۱۲)این
کیفرکافرانرا برای‌آنست که‌باخداورسول اوسخت‌ضدیت‌ومخالفت کردند
وهرکس باخدا ورسول‌او راه شقاق ومخالفت پیماید (بترسد که)عقاب
خدا بسیار سخت است(۱۳) این‌عذاب مختصر قتل واسارت رادردنیا
بچشیدو(بدانید) که‌برای‌کافران‌درقیامت‌عذاب‌آتش‌دوزخ مهیاست(۱۴)
ای اهل ایمان هرگاه باتها جم و تعرض‌کافران در میدان‌کارزارروبرو
شوید مبادا ازبیم‌آنها پشت بدشمن کرده وازجنك بگریزید(۱۵)هرکه
درروز جنك‌با آنها پشت نمود وفرار کرد بطرف غضب وخشم‌خداروی‌آورده
وجایگاهش دوزخ که بدترین منزل است خواهدبود مگرآنکه‌ازمیمنه
بمیسره‌ویا ازقلب‌بجناح برای مصالح جنگی رودیا از فرقه‌بیاری فرقه
دیگر شتابد (۱۶) (ای مؤمنان) نه‌شما بلکه خداکافران راکشت و(ای
رسول) چون تو تیرافکندی نه تو بلکه خدا افکند که مؤمنانرا به‌پیش
آمد خوشی بیازماید که‌خدا شنوای دعای خلق ودانا(بمصالح‌امورعالم)
است (۱۷) این(فتح وغلبه‌درجنك بخواست خدا) شما رانصیب شد و
(بدانید که) محققا خداسست کننده‌مکر کفار است (یعنی‌شما مؤمنان‌از
مکرکافران نیندیشید که خدابنیان مکرشانرا ویران خواهدکرد (۱۸)
ای‌کافران اگرشما ازخدا فتح ونصرت میطلبید اینك فتح‌کامل شما را
رسید اکنون اگر ازکفروعناد باحق‌دست بردارید شما را بهتر استو
اگردیگر بار (بجنك ودشمنی اهل‌ایمان) بازآئید ماهم شمارا بازکیفر
وعذاب‌کنیم وهرگز جمعیت وسپاه شما هرچند بسیار باشدشمارا نجات
نتوانددادکه خداالبته بااهل ایمانست(۱۹)ای کسانیکه‌ایمان‌آورده‌اید
خداورسول‌راا طاعت‌کنید وازفرمان اوسرنه‌پیچید که‌شما سخنان حق‌و
آیات خدارا از اومیشنوید(۲۰) وشمامؤمنان چون منافقان نباشید که
گفتند)شنیدیم‌وبحقیقت نشنیدند(۲۱)بدترین جانوران نزدخداکسانی
هستند که (ازشنیدن وگفتن حرف حق‌کرولالند و اصلا تعقل نمیکنند
(۲۲) اگرخدا بعلم ازلی درآنها خیرو صلاحی میدید

لَأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا
تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا
اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا ۙ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ
قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ

آنهارا شنوا بکلام حق میکرد اگرهم بحق شنوا کند باز از آن رو گردانند
و اعراض کنند (۲۳) ای اهل ایمان چون خدا و رسول شمارا بایمان دعوت
کنند اجابت کنید تا بحیات ابد رسید و بدانید که خدا درمیان شخص و قلب او
حایل است و همه بسوی او محشور خواهید شد (۲۴) و بترسید از بلائیکه
چون آید تنها مخصوص ستمکاران شما نباشد (بلکه ظالمان و مظلومان
همه را فرا گیرد و ظالمانرا بکیفر ظلم و ستم و مظلومان را بکیفر ترك امر
بمعروف و نهی از منکر (تفسیر دیگر آیه) بترسید و بپرهیزید از بلا و
فتنه تا بستمکاران ازشما نرسیده است یعنی ستمگران و ظالمان بترسند
و بپرهیزند که بلا بکیفر ظلم تنها بآنها خواهد رسید نه بغیر آنها و
بدانید که عقاب خدا بسیار سخت است (۲۵) وای مؤمنان بیاد آرید زمانی
را که عدهٔ قلیلی درمیان دشمنان بسیار بودید که شمارا ضعیف و خوار در زمین
مکه میشمردند و ازهجوم مردم مشرك برخود ترسان بودید بعد از آن خدا
شما را در پناه خود آورد و بیاری خود نیرومندی و نصرت بشما عطا
کرد و از بهترین غنائم وطعامها روزی شما فرمود باشد که شکر نعمتش بجای
آرید (۲۶) ای کسانی که ایمان آوردید زنهار درکار دین باخدا ورسول
خیانت مکنید ودرکار دنیا بایکدیگر درصورتی که شما میدانید (۲۷) و
محققاً بدانید که شمارا اموال و فرزندان فتن و ابتلائی بیش نیست ودر
حقیقت اجر عظیم نزد خداست (۲۸) ای اهل ایمان اگر خدا ترس و پرهیزکار
شوید خدا بشما فرقان بخشد و گناهان شمارا بپوشاند و شمارا بیامرزد
که خدادارای فضل و رحمت بی منتهاست (۲۹) ای رسول ما بیاد آر وقتی
را که کافران باتو مکر می کردند تا تورا ازمقصد خود که تبلیغ دین خداست
بازدارند یا به قتل رسانند یا ازشهر بیرون کنند (تو کار خودرا بخدا واگذار
که اگر آنها باتو مکر کنند خداهم باآنها مکر میکند وخدا بهتر از
هرکس مکر تواند کرد (۳۰) وچون برآنان آیات ما تلاوت شود گویند
ما این سخنانرا شنیدیم اگر ماهم میخواستیم مانند آن میگفتیم که چیزی
جز سخنان افسانه پیشینیان نیست (۳۱) وچون باز بلجاجت گفتند خدایا اگر این
قرآن براستی برحق واز جانب تست پس بااینحال یا برسرمان سنگی از
آسمان بباریا مارا بعذابی دردناك گرفتار ساز (۳۲) ولی خداهم با آنکه مستحق عذابند تا تو
در میان آنهاهستی آنانرا عذاب نخواهد کرد ونیز تامادامی که از
نافرمانی خدا پشیمان شوند بدرگاه خدا توبه واستغفار کنند باز آنها
را عذاب نکند (۳۳) وآنها چه کردند (هرچند مستحق عذاب شدند)

أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ
صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ
أُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ
مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَ
قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَوْلَاكُمْ
نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلّٰهِ
خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ
السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ
الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ
تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ أَمْرًا كَانَ

کەخدا عذابشان نکندوچگونەمستحق عذاب‌خدا نباشند)درصورتیکەراه مسجدالحرام را بروی بندگان خدا میبندند(واگردعوی دوستی خدا میکنند کذب‌است)آنها را هیچ رابطۀدوستی باخدانیست کەدوستان‌خدا بجز اهل تقوی نباشندلیکن‌اکثر مردم از این‌مطلب آگاه نیستند(۳۴) و(اگر بنماز خود دعوی محبت خداکنند) نمازآنهادرخانەی کعبەجز صفیروکف زدنی که خلق را ازخانه خدامنع میکند چیزی دیگر نیست (وچنین نماز نەموجب حب‌بلکه سبب‌قهرخدااست) پس‌بچشیدطعم‌عذاب خدارابکیفرآنکه‌کافرشدید(۳۵)کافران‌اموالشان‌را انفاق میکنندبرای این‌مقصودکەراه‌خدارا (بروی‌بندگانش) به بنددپس بزودی‌مالهایشان برسراین خیال باطل‌برودو حسرتش بردل‌آنها بماند و آنگاه مغلوب نیز خواهند شدوآن‌کافران بسوی جهنم جمعا رهسپار میشوند (۳۶) تا آنکه خدا پلیدرا ازپاکیزه جدا سازدوپلیدانرا بعضی بابعضی دیگردر آمیزدوباهم گردآوردآنگاه‌همه رادرآتش‌دوزخ افکندکه‌آنهازیانکاران عالمند(۳۷) ایرسول‌ماکافران رابگوکه اگر ازکفرخوددست‌کشیده‌و براه ایمان بازآئیدهرچەازپیش کردەایدبخشیدەشودواگربکفروعصیان روی‌آرید سنت الهی‌درگذشته است (۳۸) ایمؤمنان‌باکافران‌جهاد کنید کەدرزمین‌فتنه وفسادی دیگرنماند وآئین‌همه دین خداگرددوچنانچه دست‌ازکفرکشیدندخدا باعمالشان‌بصیروآگاهست(۳۹)و(اگرآن‌کافران بدین خدا پشت‌کردند پس شما مؤمنان غم‌مدارید و) بدانید که البته خدا یارشماست‌که بهترین یارو بهترین یاور است (۴۰) وای مؤمنان بدانیدکه‌هرچه بشماغنیمت وفائده رسدخمس‌آن خاص خداو رسول و خویشان اوویتیمان وفقیران ودرراه سفر ماندگان است به‌آنها بدهید اگربخداوبه‌آنچه‌بربنده‌خود(محمد)درروزفرقان‌روزیکه دوسپاه‌روبرو شدندخدا نازل فرمود ایمان آوردەایدوبدانید کەخدا برهرچیز قادرو تواناست(۴۱)بیادآریدزمانیراکه سپاەشما درروادی‌نزدیك دشمن‌بمکانی دور(ازشهرمدینه)واقع‌شد(کەموفقیت‌واتفاق‌خوشی خدا نصیب‌شماکرد) واگراین‌کارزاربوعدەوقرارشماباد‌شمن‌مقرر میشددر وعده گاه ازخوف واندیشەدرجنك‌اختلاف‌میکردیدلیکن برای‌آنکه‌حکم‌ازلی‌وقضای‌حتمی‌را

مَفْعُوْلًا ﴿٤٢﴾ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤٣﴾ اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ۭ وَلَوْ
اَرٰىكَهُمْ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ۭ اِنَّهٗ
عَلِيْمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٤﴾ وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِيْٓ اَعْيُنِكُمْ
قَلِيْلًا وَّيُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۭ وَاِلَى
اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوْا
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ وَاصْبِرُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ
الصّٰبِرِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَّ
رِئَاۗءَ النَّاسِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ
﴿٤٨﴾ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَاِنِّىْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَاۗءَتِ الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰي عَقِبَيْهِ
وَقَالَ اِنِّىْ بَرِيْۗءٌ مِّنْكُمْ اِنِّىْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ۭ وَ
اللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَاۗءِ دِيْنُهُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَي اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ
وَلَوْ تَرٰٓي اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمَلٰۗىِٕكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ

که‌خدا مقدرفرموده اجراسازد(شماراغلبه‌داد) تاهرکه هلاك‌شدنی‌است
بعداز اتمام حجت هلاك شودوهرکه‌لایق حیات ابدی است‌باتمام حجت
بحیات ابدرسد وهمانا خداشنوای دعاو دانای بمصالح بندگانست (۴۲)
ویادآرایرسول ماآنگاه که دشمنانت رادرچشم تواندك نشاندادیم واگر
سپاه‌دشمن رابسیاربچشم شمانشانداده بودیم‌کاملا هراسان‌وبددل‌شده‌ودر
امرما مخالفت میکردید لیکن خدا شما را بسلامت داشت‌که او دانا و
متصرف دراندیشه‌های‌درونی دلهای خلق است (۴۳) ویادآرزمانیکه‌خدا
دشمنانرا هنگامی‌که مقابل شدیددرچشم‌شما کم‌نمودار کردوشمارا نیزدر
چشم دشمن کم‌بنمود تا خداوندآنرا که درقضای حتمی‌خود مقدر نموده
اجرافرمایدوبسوی‌اوست‌بازگشت‌امور (۴۴) ای کسانیکه‌ایمان‌آورده‌اید
هرگاه بافوجی ازدشمن‌مقابل‌شدید پایداری کنیدوخدارا پیوسته‌یادآرید
باشدکه‌فیروزمندوفاتح گردید (۴۵) همه با روح وحدت ایمانی پیرو
فرمان خداورسول‌باشیدوهرگز راه اختلاف و تنازع نپوئیدکه در اثر
تفرقه ترسناك وضعیف شده‌وقدرت وعظمت‌شما نابود خواهدشدبلکه‌باید
یکدل پایداروصبورباشید که‌خداهمیشه باصابران است (۴۶) شما مؤمنان
مانند منافقان‌نباشید که‌آنها(نه‌برای‌جهاددرراه خدا) یابرای‌هوس‌وغرور
ویا برای ریاوتظاهرخارج‌شدندوازراه خدا خلق‌رامنع میکنندوبترسند
که‌علم خدا بهرچه‌کنند محیط است (۴۷) ویادآر وقتیکه شیطان کردار
زشت‌آنانرا درنظرشان زیبا نمودگفت امروزاحدی‌برشما غالب‌نخواهد
گشت‌ومن‌هنگام سخت یاروفریادرس‌شما خواهم بود تاآنگاه که‌دو سپاه
اسلام و کفررو برو شدند شیطان پابفرارگذاشت وپاسخ داد که‌من ازشما
بیزارم من‌قوائی می‌بینم که‌شما نمی‌بینید ومن‌از خدا میترسم که عقاب
خداوند بسیار سخت است (۴۸) ویادآروقتیکه منافقان باهم میگفتند که
این مسلمین‌بدین خود مغرورندوحال‌آنکه‌هرکس‌برخداتوکل کند خدا
غالب ومقتدروبرهرچه خواهد تواناست (۴۹) واگربنگری سختی حال
کافران را هنگامیکه فرشتگان جان‌آنها را میگیرندوبا تیغ برروی و
پشت‌آنهامیزنندومیگویند بچشید طعم‌عذاب‌سوزنده‌را (۵۰) این‌عقوبت
اعمال زشتی است‌که بدست خود پیش فرستادید

وأن الله ليس بظلام للعبيد ﴿٥٢﴾ كدأب آل فرعون والذين من
قبلهم كفروا بآيات الله فأخذهم الله بذنوبهم إن الله قوي
شديد العقاب ﴿٥٣﴾ ذلك بأن الله لم يك مغيرا نعمة أنعمها
على قوم حتى يغيروا ما بأنفسهم وأن الله سميع عليم ﴿٥٤﴾ كدأب
آل فرعون والذين من قبلهم كذبوا بآيات ربهم فأهلكناهم
بذنوبهم وأغرقنا آل فرعون وكل كانوا ظالمين ﴿٥٥﴾ إن شر
الدواب عند الله الذين كفروا فهم لا يؤمنون ﴿٥٦﴾ الذين عاهدت
منهم ثم ينقضون عهدهم في كل مرة وهم لا يتقون ﴿٥٧﴾ فإما
تثقفنهم في الحرب فشرد بهم من خلفهم لعلهم يذكرون ﴿٥٨﴾ وإما
تخافن من قوم خيانة فانبذ إليهم على سواء إن الله لا يحب
الخائنين ﴿٥٩﴾ ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا إنهم لا يعجزون
﴿٦٠﴾ وأعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون
به عدو الله وعدوكم وآخرين من دونهم لا تعلمونهم الله
يعلمهم وما تنفقوا من شيء في سبيل الله يوف إليكم وأنتم لا
تظلمون ﴿٦١﴾ وإن جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل على الله إنه هو
السميع العليم ﴿٦٢﴾ وإن يريدوا أن يخدعوك فإن حسبك الله
هو الذي أيدك بنصره وبالمؤمنين وألف بين قلوبهم لو

وخدا بهیچیك از بندگان هرگز کمترین ستم نخواهد کرد (۵۱) (ای رسول ما کافران امت تو نیز) مانند فرعونیان وکافران پیش از زمان آنها با آیات خدا کافر شدند خدا هم آنان را بکیفر گناهانشان بگرفت که همانا خدا توانا و سخت کیفر است (۵۲) (حکم ازلی خدا) اینست که خدا نعمتی که بقومی عطا کرد تغییر نمیدهد تا وقتی که آن قوم حال خود را تغییر دهند که خدا شنوا ودانا است (۵۳) همانطور که خوی فرعونیان و پیش از آنان بر این شد که آیات خدای خود را تکذیب کردند ما هم آنها را بکیفر گناهانشان هلاك کردیم و فرعونیان را بدریا غرق کردیم وهمه آنانکه هلاك نمودیم ظالم و ستمکار بودند (۵۴) بدترین جانوران نزد خدا آنان هستند که کافر شدند وایمان هم نخواهند آورد (۵۵) چنانکه چند بار باتو عهد صلح و مسالمت بستند آنگاه عهد ترا درهرمرتبه شکستند ودرحفظ عهد توراه تقوی نپیمودند (۵۶) پس چون با آنان بکارزار مشغول شوی بتهدید ومجازات و اندرز آنان وپیروانشان را پراکنده ساز باشد که متذکر شوند (۵۷) ویاچنانچه ازخیانتکاری گروهی ازمعاهدین خود سخت (میاندیشی) دراین صورت تو نیز باحفظ عدل ودرستی عهد آنها را نقض کن که خدا خیانت کاران را دوست نمیدارد (۵۸) کافران هرگز نپندارند که بکفر خود پیش افتادند (که آنها پیوسته زبونند) وهرگز خدا (ورسولان خدا) را زبون نتوانند کرد (۵۹) و شما (ای مؤمنان) درمقام مبارزه با آنها خود را مهیا کنید وتا آن حد که بتوانید از آذوقه وآلات جنگی واسباب سواری برای تهدید دشمنان خداوند ودشمنان خودتان فراهم سازید وبرقوم دیگری که شما بردشمنی آنان مطلع نیستید وخدا بآنها آگاهست نیز مهیا باشید و آنچه در راه خدا صرف میکنید خدا تمام بشما عوض خواهد داد و هرگز بشما ستم نخواهد شد (۶۰) و اگر دشمنان بصلح ومسالمت تمایل داشتند تو نیز مایل بصلح خلق باش وبرخدا توکل کن و کار خود بخدا واگذار خدا شنوا و دانا بصلاح خلق است (۶۱) واگر دشمنان بفکر فریب دادن تو باشند البته مطمئن باش که خدا ترا کفایت خواهد کرد اوست که بنصرت خود ویاری مؤمنان ترا مؤید و منصور گـردانید (۶۲) و الفت داد دلهـای مؤمنان

را دلهائیکه

أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾
الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ
أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ
الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ
فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ

اگر تا باتمام ثروت روی زمین میخواستی الفت دهی نتوانستی لیکن خدا
تالیف قلوب آنها کرد که او برهر کار مقتدرو باسرارومصالح امور داناست
(۶۳) ایرسول ما خداترا کفایت است و مؤمنانیکه پیروان تواند (۶۴)
ایرسول مؤمنان را برجنك ترغیب کن که اگر بیست نفر ازشما صبور و
پایدار باشید بردویست نفرازدشمنان غالب خواهیدشد واگر صدنفر بوده
بردوهزار نفر کافران غلبه خواهید کرد زیرا آنها گروهی بیدانشند (۶۵)
اکنون خدا برشما تخفیف داد (ودرحکم جهاد آسان گرفت) ودانست که
درشما ضعف ایمان راه یافته پس اگرصدنفر باشید صبورو پایدار بردویست
نفر واگر هزار بردوهزار باذن خداغالب خواهیدشد وخدا باصابران
است (۶۶) هیچ پیغمبری راروا نباشد که از اسیران جنك فداگرفته وآنانرا
رها کند تا خون ناپاکانرا بسیار بریزد شما متاع فانی ناچیز دنیا را
میخواهیدو خدا برای شما (سرای ابدی و نعمت جاودانی) آخرت راوخدا
مقتدروکارش همه ازروی حکمت است (۶۷) اگر نبودحکم (ازلی) سابق از
امر نافذ خدا همانا درآنچه گرفتید بشما عذاب سخت رسیده بود (۶۸)
پس اکنون ازهرچه غنیمت بیابید بخورید حلال وگوارای شما بادولیکن
خداترس وپرهیزکار باشید که خدا آمرزنده خطاها ومهربان بخلق است
(۶۹) ای رسول باسیرانی که دردست شمامسلمینند بگو که اگر خدای
دردل شما خیروهدایتی مشاهده کند درمقابل آنچه ازشما گرفته شدبهتر
ازآن را عطا میکندوازگناهان شما درمیگذرد که خدا آمرزنده گناه و
مهربان درحق خلق است (۷۰) واگر قصد خیانت باتودارند که ازاین
پیش باخداهم خیانت کردند خدا (ترا برآنها) تمکین وتسلط دهدوخدا
دانا (بصلاح خلق) ودرستکار (درحق بندگان) است (۷۱) آنانکه بخداایمان
آوردند وازوطن خودهجرت نمودندودرراه خدا بامال وجانشان کوشش
وفداکاری کردندوهم آنانکه بمهاجرین منزل دادندوازآنها یاری کردند
(یعنی انصار مدینه) آنها دوستدار یکدیگرند وآنهائیکه

اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۗ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۗ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ۗ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٥﴾

سورة التوبة مدنية وهي مائة وتسع وعشرون اٰية

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١﴾ فَسِيْحُوْا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ۗ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۗ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْئًا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا

ایمان آورده اند لیکن مهاجرت نکرده اند هیچ شما دوستدار و طرفدار آنها نباشید تا وقتی که هجرت گزینند ولی اگر ازشما مدد خواستند برشماست که آنهارا یاری کنید مگر آنکه باقومی که باشما عهد و پیمان بسته اند بخصومت برخیزند و(بدانید) که خدا بهرچه ازبد و نیك میکنید آگاهست (۷۲) آنانکه کافرشدند نیز بعضی دوستدار ومددکار یکدیگرند وشما مسلمین اگر آنرا که خدا دستور داده کار نبندید همانا فتنه وفساد بزرك رویزمین را فراخواهد گرفت (۷۳) وآنانکه ایمان آوردند وهجرت گزیدند ودرراه خدا کوشش وجانفشانی کردند وهم آنانکه مهاجرانرا منزل دادند وازآنها یاری کردند آنها بحقیقت اهل ایمانند وهم آمرزش خدا و روزی نیکوی بهشتی مخصوص آنهاست (۷۴) وآنانکه ایمان آورده اند و بعد ازشما هجرت گزیدند وباتفاق شمادرراه دین جهاد کردند آنها نیز ازشما مؤمنان هستند وارث مراتب خویشاوندان در کتاب خدا بعضی مقدم بر بعضی دیگر مقررشده که خدا بهرچیز و بهمهٔ مصالح خلق داناست (۷۵)

سورهٔ توبه در مدینهٔ طیبه نازل و مشتمل برصدوبیست ونه آیه میباشد

ازاین پس خداورسولش ازعهد مشرکانی که باشما مسلمین عهد بسته و شکستند بیزاری جست (۱) پس شما مشرکان تاچهارماه دیگر مهلت داده میشوید که درزمین(مکه) گردش وآسایش کنید و بدانید که شما برقدرت خدا غالب نخواهیدشد وهمانا خدا کافرانراخوارو ذلیل خواهد کرد (۲) و دربزرگترین روزحج خداورسولش بمردم اعلام میدارند که بعداز این ازعهد مشرکین خداورسول بیزارند پس هرگاه شما مشرکان ازشرك توبه کرده برایتان دردنیا وعقبی بسی بهترخواهد بود واگررو بگردانید بدانید که شما بر قدرت خدا غالب نیائید و چنانچه ایمان نیاوردند مژده عذاب دردناك بآن کافران برسان (۳) مگرآنگروه از مشرکان که باآنها عهد کرده اید و هیچ عهد شما نشکستند و هیچیك از دشمنان شمارا یاری نکرده باشند پس باآنها عهد را تامدتیکه مقررداشته نگاهدارید که خدا متقیانرا (که بعهد خودوفامیکنند دوست میدارد (۴) پس ازآنکه ماههای حرام(ذیقعده ذیحجه محرم و رجب) که(مدت امانست) درگذشت

الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ
كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۵ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ
حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ
۝۶ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ
عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝۷ كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا
وَّلَا ذِمَّةً يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ
۝۸ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ اِنَّهُمْ سَآءَ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۹ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُوْنَ ۝۱۰ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّيْنِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝۱۱ وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ
مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَآ
اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۝۱۲ اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَ
هَمُّوْا بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ
اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۳ قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ
بِاَيْدِيْكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۴

آنگاه مشرکان‌را هر جا یابید بقتل برسانید و آنهارا دستگیر ومحاصره کنید وهرسودر کمین آنها باشید چنانچه ازشرك توبه کرده و نمازاسلام بپاداشتند وزکوة دادند پس ازآنها دست بدارید که خدا آمرزنده و مهربانست (۵) وهرگاه یکی‌ازمشرکان بتو پناه آورد که‌ازدین‌آگاه‌شود بدو پناه ده تا کلام خدا بشنود و پس از شنیدن سخن‌خدا (البته باعهد شکستن نبایدعهد نگه داشت) اورا بی هیچ خوف بمأمن ومنزلش برسان زیرا که این مشرکان مردم نادانند (۶) چگونه بامشرکان که‌عهد خدا ورسول‌شکستند خداو رسولش عهد آنها نگاه دارد لیکن باآن مشرکان که در مسجد الحرام عهد بسته‌اید تا زمانی که آنها برعهدخود پایدارند شماهم‌عهد آنها بپائید که خدامتقیان را دوست‌میدارد (۷) چگونه بامشرکان‌عهدشکن‌وفای بعهد توان کرد) و درصورتیکه آنها اگر برشمامسلمین‌ظفریابند مراعات‌هیچ‌علاقه‌خویشی وعهد وپیمان‌را نخواهند کردو بزبان‌بازی‌وسخنان فریبنده شمارا‌خشنود میسازند درصورتی‌که دردل جز کینه شما ندارند وبیشتر آنان فاسق و نابکارند (۸) فاسقان‌آیات‌کتاب خدارا به‌بهائی اندك گرفتند تا آنکه راه خدا را بروی خلق بستند همانا بسیار بدمی‌کنند (۹) آنان‌درحق اهل ایمان هیچ مراعات حق‌خویشی یاعهدوپیمان را نخواهند کردوهم آنها بسیار متعدی و ستمکارند (۱۰) پس هرگاه توبه کرده و نماز بپاداشتند وزکوه مال دادنددر این صورت برادردینی‌شمایندوما آیات خودرا برای اهل دانش‌ومعرفت‌مفصل بیان‌خواهیم کرد (۱۱) وهرگاه آنها سوگند وعهدی که بسته‌اند بشکنند و دردین شما تمسخر و طعن زنند دراین‌صورت باآن پیشوایان کفر وضلالت کارزار کنید که آنها را عهد وسوگند استواری‌نیست (۱۲) آیا باقومی که عهد وپیمان خود را شکستند واهتمام‌کردندکه رسول‌خدا را ازشهرووطن‌خود بیرون کنند قتال‌وکارزار نمی‌کنیددرصورتیکه آنها اول‌بار بدشمنی‌وقتال‌شما برخاستند از آنهابیم واندیشه‌دارید وحال آنکه‌سزاوارتر آنست که‌ازخدا بترسید (وبس) اگر اهل ایمانید (۱۳) شما(ای‌اهل‌ایمان باآن‌کافران) بقتال وکارزار برخیزید تاخدا آن‌را بدست شماعذاب کند و خوار گرداند و شما را برآنها منصور وغالب نماید و دلهای‌اهل‌ایمان‌را (بفتح وظفر برکافران) شفابخشد (۱۴)

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ
﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَ
لَمْ يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً وَ
اللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ
شٰهِدِيْنَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ
هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ
اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا
يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ
مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ﴿٢١﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ
اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا
اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ وَ
مَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ
وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ِۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا

و(خدا بظفر و نصرتیکه نصیبشما میگرداند ازظلمی که کافران درحق‌شما کردند إنتقام کشد وتشفی خاطردهد) تاخشم‌دلهای شما فرونشاندوخدا راهر که میخواهد بلطف ورحمت باز میگردد که خداوند دانای‌ودرستکار است (۱۵) چنین‌می‌پندارند که شما را بدون آزمایش بحال خودرها میکند درصورتیکه هنوزخدا درمقام طاعت ومجاهده معلوم نکردانیده که ازشما چه کس بحقیقت مؤمن است که جز خدا ورسول ومؤمنان راهر گزدوست خود وهمرازخویش نخواهد گزید و خدا از همه کردار شما آگاه است (۱۶) مشرکان‌را نرسد که مساجد خدا را تعمیر کنند در صورتیکه بکفر خودشهادت میدهند خدا اعمالشان را نابود خواهد گردانیدودر آتش‌دوزخ آنها جاوید معذب خواهند بود (۱۷) منحصراً تعمیر مساجد خدا بدست کسانیست که بخداوروز قیامت ایمان‌آورده ونماز (پنجگانه) بپادارند وزکوة مال خود بدهندو از غیر خدا نترسند آنها امیدوار باشند که از هدایت یافتگان هستند (۱۸) آیا رتبه سقایت وآب‌دادن بحاجیان‌وتعمیر کردن مسجدالحرام را که رتبه عباس است بامقام آنکس که بخدا و بروز قیامت ایمان‌آورده‌ودرراه خدا جهاد کرده (چون‌علی(ع)) یکسان شمریدهرگزآن نزد خدا با این یکسان نخواهد بود که خدا ظالمانرا هرگز براه بهشت هدایت نخواهد کرد (۱۹) آنانکه ایمان‌آوردندواز وطن هجرت گزیدندودرراه خدا بمال‌وجانشان‌جهاد کردند آنهارا نزد خدامقام‌بلندی استوآنان‌بالخصوص رستگاران وسعادتمندان‌دوعالمند (۲۰) پرورگار-شان برحمت بی‌منتهای خود بشارت دهد بمقام رضا وخشنودی خویش به بهشتهائیکه‌درآنجاآنهارا نعمت جاودانی است (۲۱) درآن‌بهشت ابدی همیشه متنعم‌خواهند بودکه‌طاعت را نزد خدا پاداش‌بزرگست (۲۲) ای اهل ایمان شما پدران‌وبرادران خود رانبایددوست‌بدارید اگر که‌آنها کفر را برایمان‌بگزینند و هرکس از شما آنانرا دوست بدارد بی شك ستمکاراست (۲۳) (ای رسول ما) بگوامت‌راکه ایمردم اگر شما پدران وپسران‌وبرادران وزنان‌و خویشاوندان‌خودراو اموالیکه‌جمع آورده‌اید

وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَ
رَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَ
يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ
عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَ
عَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن
بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَ
إِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا
يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَ
قَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ
قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَاتَلَهُمُ
اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن
دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا

ومال التجاره که از کسادی آن بیمناکید ومنازل (عالی) که به آن دلخوش داشته اید بیش از خداورسول وجهاد در راه او دوست میدارید منتظر باشید تا امر نافذ (وقضای حتمی) خدا جاری گردد وخدا فساق و بدکارانرا هدایت نخواهد کرد (۲۴) خداشمامسلمین را درمواقعی بسیاریاری کرد ونیزدرجنك حنین که فریفته ومغرور بسیاری لشکر اسلام شدید وآن لشکر زیاداصلابکار شما نیامد وزمین بدان فراخی برشماتنك شد (دشمن برشما چیره وقوی پنجه گردید) تاآن که عمدرو بفرار نهادید (۲۵) آنگاه خدای قادر مطلق و قار وسکینه خود را برسول خود و برمؤمنان نازل فرمودو لشکرهائی از فرشتکان که شما نمیدیدید بمدد شمافرستاد وکافرانرا بعذاب وذلت افکند و اینست کیفر کافران (۲۶) سپس خدا بعد ازآنواقعه (جنك حنین) ازسر تقصیر هر که میخواهد (از مؤمنانیکه فرار کرده هر که توبه نمود وازکافران هر که ایمان آورد) درمیگذرد که خداوندآمرزنده و(برهمه بندگان) مهربانست (۲۷) ای کسانیکه ایمان آورده اید محققاً بدانید که مشرکان نجس وپلیدند وبعدازاین سال (که عهدشان بپایان میرسد) نبایدقدم بمسجدالحرام گذارندواگردر اثردور شدن تجارت وثروت آنها ازشما ازفقرمیترسید (نترسید) که خدا شمارا بفضل ورحمت خود از خلق و از مشرکان بی نیاز خواهدکردکه او (بحوایجشما) داناستودر کمال عنایت وحکمت است (۲۸) (ای اهل ایمان) باهر که ازاهل کتاب (یهودونصاری) ایمان بخداو روزقیامت نیاورده و آنچهرا خدا ورسولش حرام کرده حرام نمیدانندوبدین حق نمیگروند قتال وکارزار کنید تاآنگاه که باذلت وتواضع باسلام جزیه دهند (۲۹) ویهود گفتند (عزیر) و نصارا گفتند (مسیح) پسر خداست این سخنان را که اینها برزبان میرانند خود را بهکیش کافران مشرك پیشین (که اصلا به نبی و کتب آسمانی معتقد نبودند) نزدیك ومشابه میکنندخداآنهارا هلاك ونابود کند چراه آنها باز بخدا نسبت دروغ بستند (۳۰) علماوراهبان خودرا بمقام ربوبیت شناخته وخدا رانشناختند ونیز مسیح پسر مریم را بالوهیت گرفتند درصورتیکه مامور نبودند جزآن که خدای یکتائی را پرستش کنند

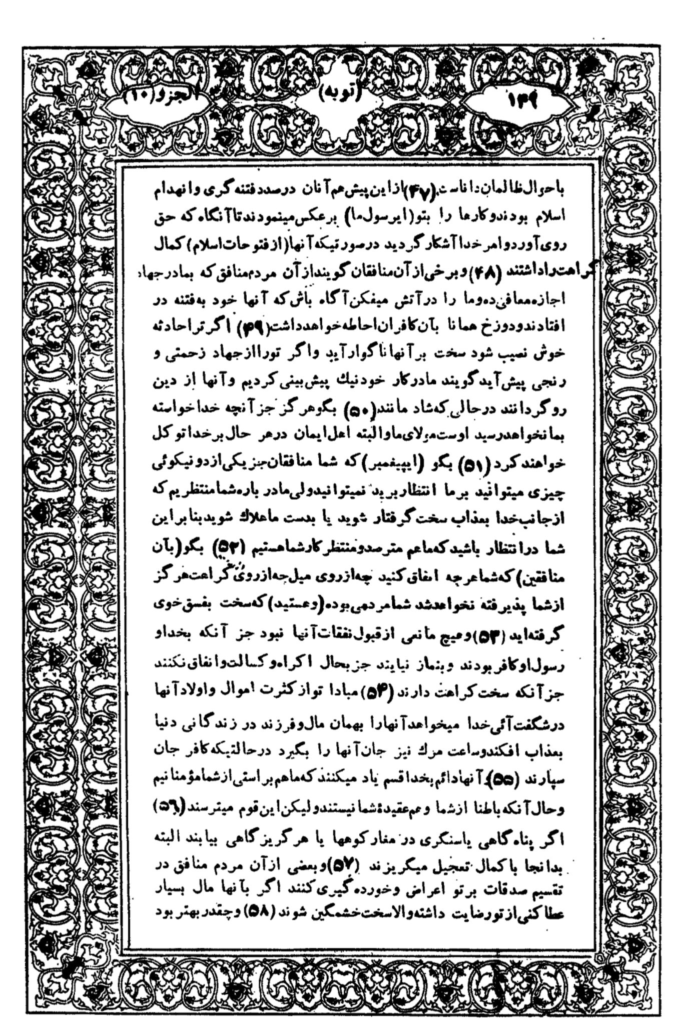
لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾ يُرِيْدُوْنَ أَنْ يُّطْفِئُوْا نُوْرَ
اللهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللهُ إِلَّآ أَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٣٢﴾
هُوَ الَّذِيْٓ أَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا إِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَ
الرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُوْنَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
اللهِ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ
اللهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيْمٍ ﴿٣٤﴾ يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ
اللهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَآ أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّيْنُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا
يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً وَاعْلَمُوْٓا أَنَّ اللهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ
فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهُ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوْا
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ إِذَا قِيْلَ لَكُمُ
انْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيْتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ إِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوْا

که منزه و برتر از آنست که با او شریك قرار میدهند(۳۱) کافران میخواهند که نور خدارا بنفس تیره و گفتار جاهلانه خود خاموش کنند و خدا نگارد تا آنکه نور خود را درمنتهای ظهور و حد اعلاء کمال برساند هرچند کافران ناراضی و مخالف او باشند(۳۲) اوست خدائی که رسول خود(محمد مصطفی) را بادین حق بهدایت خلق فرستاد تا برهمه ادیان عالم تسلط و برتری دهد هرچند مشرکان وکافران ناراضی ومخالف باشند(۳۳) ای اهل ایمان بسیاری ازعلماء وراهبان اموال مردم را بباطل طعمه خود میکنند و خلق را ازراه خدا و(اطاعت امرخدا) منع میکنند وکسانیکه طلا و نقره را گنجینه و ذخیره میکنند و در راه خدا انفاق نمیکنند آنهارا بعذاب دردناك بشارت ده(۳۴) روزی که در آتش دوزخ گداخته شوند و پیشانی و پشت و پهلوی آنها را بآن داغ کنند (فرشتگان عذاب بآنها گویند) اینست نتیجه آنچه اززر وسیم برخود ذخیره کردید اکنون بچشید عذاب سیم و زری که اندوخته می کردید(۳۵) همانا عدد ماهها نزد خدا در کتاب خدا دوازده ماه است از آنروزیکه خدا آسمان وزمین را بیافرید و از آن دوازده ماه چهار ماه ماههای حرام خواهد بود اینست دستور دین استوار و و محکم پس در آن ماهها ظلم وستم درحق خود و یکدیگر مکنید و متفقاً همه بامشرکان قتال و کارزار کنید چنانکه مشرکان نیز همه متفقاً باشما بجنك وخصومت برمیخیزند و بدانید که خدا با اهل تقوی است(۳۶) نسئی افزایش در کفر است که تا کافران را بجهل و گمراهی کشند سالی ماه حرام را حلال میشمرند و سالی دیگر حرام تا بدین وسیله عده ماههائی که خدا حرام کرده پایمال کنند و حرام خدا را حلال گردانند اعمال زشت آنها در نظرشان زیبا نمود و خدا هرگز کافران را هدایت نخواهد کرد (۳۷) ای کسانی که ایمان آورید جهة چیست که چون بشما امر شود که برای جهاد درراه دین بیدرنك خارج شوید بخاك زمین دل بسته اید آیا راضی بزندگانی دنیا عوض حیات ابدی آخرت شدید متاع دنیا در پیش عالم آخرت اندك و ناچیز است (۳۸) بدانید که اگر

يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا
تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ
تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَ
أَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ
عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ
وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَ
اللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ
يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا
الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ
اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُم مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَ
لَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ

در راه دین خدا برای جهاد بیرون نشوید خدا شمارا بعذابی دردناك
معذب خواهد کرد و قومی دیگر برای جهاد بجای شما برمیگمارد و شما
بخدا زیانی نرسانیده‌اید وخدا بزهرچیز تواناست (۳۹) اگرشما اورا
یاری نکنید البته هنگامی که کافران پیغمبررا ازمکه بیرون کردند خدا
یاریش کرد آنگاه که یکی از آن دو تن که درغار بودند (یعنی رسول) برفیق و
همسرخود گفت مترس که خدا باماست آن زمان خدا وقار وآرامش خاطر
بر او فرستاد واورا بسپاه و لشکرهای غیبی خود که شما آنان را ندیده‌اید مدد
فرمود وندای کافران را (پست گردانید) وندای خدا رامقام بلند داد
که خدارا برهرچیز کمال قدرت ودانائیست (۴۰) برای جنك باکافران
سبك‌بار ومجهز بیرون‌شوید و در راه خدا بمال و جان جهاد کنید این
کار شمارا بسی بهتر خواهدبود اگرمردمی بافکر و دانش باشید (۴۱)
ای رسول اگر این‌مردم را برای منفعت آنی وفوری [illegible] سفر کوتاه [illegible]حی
دعوت کنی البته ترا پیروی خواهد کرد لیکن ازسفر [illegible]ه مشقتی دارد
میپرهیزند وبزودی بخدا سوگند میخورند که اگر توانائی داشتیم همانا
برای سفرآماده میشدیم اینان که خودرا بدست هلاکت میسپارند و خدا
میداند که آنها بحقیقت دروغ‌میگویند (۴۲) ای‌رسول خداترا ببخشاید
چرا پیش ازآنکه دروغ گو از راستگو برتو معلوم‌شود بآنها اجازه‌دادی
(۴۳) بهتر آن بود که رخصت درترك جهاد نخواهند تا بمال و جان خود در
راه خدا جهاد کنند وخدا باحوال متقیان آگاهست (۴۴) تنها آنهائی که
ایمان‌نیاورده ودلهاشان درشك وریب‌است ازتواجازه معافی از جهاد
میخواهند وآن منافقان پیوسته درتیرگی شك وتردیدخواهندماند (۴۵)
اگرآنان قصد سفرجهادداشتنددرست مهیای آن‌میشدندلیکن خداهم از
توفیق‌دادن وبرانگیختن آنها برای جهاد کراهت‌داشت آنهارا بازداشت و
حکم‌شدشما هم بامعذوران‌عاجز درخانه‌خود بنشینید (۴۶) اگر این منافق
مردم باشما مؤمنان برای‌جهاد بیرون میآمدند جزخیانت‌ومکردرسپاه
شماچیزی‌نمیافزودندوهرچه‌میتوانستنددرکارشمااخلال‌وخرابی‌میکردند
واز هرسو درجستجوی‌فتنه‌برمیآمدند وهم درمیان لشکر شما از آنان
جاسوس‌هائی وجود دارد وخدا

عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى
جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ
لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ؕ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ
﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ يَّقُوْلُوْا قَدْ
اَخَذْنَاۤ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَاۤ
اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾ قُلْ
هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَاۤ اِلَّاۤ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ؕ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ
يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖۤ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْۤا اِنَّا مَعَكُمْ
مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ؕ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّاۤ اَنَّهُمْ
كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا
يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُهُمْ ؕ
اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَ
هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ؕ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا
اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا
مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَاۤ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ

باحوال ظالمان دانا ست (۴۷) از این پیش هم آنان درصدد فتنه گری وانهدام اسلام بودند و کارها را بتو (ایرسول ما) برعکس مینمودند تا آنگاه که حق روی آورد و امر خدا آشکار گردید درصورتیکه آنها (از فتوحات اسلام) کمال کراهت را داشتند (۴۸) و برخی از آن منافقان گویند از آن مردم منافق که بما در جهاد اجازه معافی ده و ما را در آتش میفکن آگاه باش که آنها خود به فتنه در افتادند و دوزخ همانا بآن کافران احاطه خواهد داشت (۴۹) اگر ترا حادثه خوش نصیب شود سخت بر آنها ناگوار آید و اگر تورا از جهاد زحمتی و رنجی پیش آید گویند ما در کار خود نیك پیش بینی کردیم و آنها از دین رو گردانند در حالی که شاد مانند (۵۰) بگو هرگز جز آنچه خدا خواسته بما نخواهد رسید اوست مولای ما و البته اهل ایمان در هر حال بر خدا توکل خواهند کرد (۵۱) بگو (ایپیغمبر) که شما منافقان جز یکی از دو نیکوئی چیزی میتوانید برما انتظار برید نمیتوانید ولی ما در باره شما منتظریم که از جانب خدا بعذاب سخت گرفتار شوید یا بدست ما هلاك شوید بنابراین شما در انتظار باشید که ما هم مترصد و منتظر کار شما هستیم (۵۲) بگو (بآن منافقین) که شما هرچه انفاق کنید چه از روی میل چه از روی کراهت هرگز از شما پذیرفته نخواهد شد شما مردمی بوده (و هستید) که سخت بفسق خوی گرفته اید (۵۳) و هیچ مانعی از قبول نفقات آنها نبود جز آنکه بخدا و رسول او کافر بودند و بنماز نیایند جز بحال اکراه و کسالت و انفاق نکنند جز آنکه سخت کراهت دارند (۵۴) مبادا تو از کثرت اموال و اولاد آنها در شگفت آئی خدا میخواهد آنها را بهمان مال و فرزند در زندگانی دنیا بعذاب افکند و ساعت مرك نیز جان آنها را بگیرد در حالتیکه کافر جان سپارند (۵۵) آنها دائم بخدا قسم یاد میکنند که ما هم براستی از شما مؤمنانیم و حال آنکه باطنا از شما و هم عقیده شما نیستند و لیکن این قوم میترسند (۵۶) اگر پناه گاهی یا سنگری در مغار کوهها یا هر گریز گاهی بیابند البته بدانجا با کمال تعجیل میگریزند (۵۷) و بعضی از آن مردم منافق در تقسیم صدقات بر تو اعراض و خورده گیری کنند اگر بآنها مال بسیار عطا کنی از تو رضایت داشته و الا سخت خشمگین شوند (۵۸) و چقدر بهتر بود

رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَ

اگر آنها به آنچه خدا ورسول بآنها عطا کرد راضی بودند ومیگفتند که خدای ما را کفایت است او و هم رسولش از لطف عمیم بما همه چیز عطا خواهند کرد ما تنها بخدا مشتاقیم (۵۹) مصرف صدقات منحصراً مختص باین هشت طایفه است (فقیران و عاجزان و متصدیان اداره صدقات) و برای تالیف قلوب (یعنی برای متمایل کردن بیگانگان بدین اسلام) و آزادی بندگان و قرض داران و درراه خدا و براه درماندگان این مصارف هشتگانه فرض وحکم خداست که خدا بر تما حکم و مصالح امور آگاهست (۶۰) و بعضی (از منافقان) آنان هستند که دائم پیغمبر را می آزارند میگویند او خوب شخص ساده وزود باوری است بگوای پیغمبر زود باوری من لطفی بنفع شماست رسول بخدا ایمان آورده وبمؤمنان اطمینان دارد و برای مؤمنان حقیقی شما رحمت کامل الهی است و برای آنها که رسول را آزار دهند عذاب دردناك مهیاست (۶۱) (منافقان) برای اغفال و خشنود کردن شما مؤمنان بنام خدا سوگند میخورند در صورتیکه اگر ایمان داشتند سزاوارتر این بود که خدا و رسول را از خود خشنود کنند (۶۲) آیا نمیدانند که هر کس با خدا و رسولش بعداوت برخیزد آتش دوزخ کیفر دائمی اوست واین بحقیقت ذلت وخواری بزرك است (۶۳) منافقان از آن روز بترسند که خدا سوره‌ای بفرستد که آنچه درون (ناپاك) آنهاست بر آنها آشکار سازد ای رسول بگو اکنون تمسخر کنید و خدا از آنچه میترسید بسر شما خواهد آورد (۶۴) و اگر از آنها بپرسند که چرا سخریه واستهزاء میکنید پاسخ دهند که ما بمزاح ومطایبه سخن راندیم ای رسول بگو به آنها آیا باخدا و آیات خدا و رسول خدا تمسخر میکنید (۶۵) عذر نیاورید که عذرتان بکلی پذیرفته نیست که شما بعد از ایمان کافر شدید اگر از برخی نادان وساده لوحان شما در گذریم گروهی را نیز عذاب خواهیم کرد که مردمی بسیار زشت کارید (۶۶) مردان وزنان منافق از هم دیگر وطرفدار یکدیگرند دست از نیکی کشیده ومردم را بکار بد وادارند واز کار نیکو منع میکنند وچون خدا را فراموش کردند خدا نیز آنها را فراموش کرد که در حقیقت بدترین زشتکاران عالم همان منافقانند (۶۷) خدا مردو زن از منافقان

المنافقات والكفار نار جهنم خالدين فيها هي حسبهم ولعنهم الله
ولهم عذاب مقيم ﴿٦٨﴾ كالذين من قبلكم كانوا أشد منكم قوة وأكثر
أموالا وأولادا فاستمتعوا بخلاقهم فاستمتعتم بخلاقكم كما
استمتع الذين من قبلكم بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا أولئك
حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وأولئك هم الخاسرون ﴿٦٩﴾ ألم
يأتهم نبأ الذين من قبلهم قوم نوح وعاد وثمود وقوم إبراهيم وأصحاب
مدين والمؤتفكات أتتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم
ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ﴿٧٠﴾ والمؤمنون والمؤمنات بعضهم
أولياء بعض يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويقيمون الصلوة
ويؤتون الزكوة ويطيعون الله ورسوله أولئك سيرحمهم الله
إن الله عزيز حكيم ﴿٧١﴾ وعد الله المؤمنين والمؤمنات جنات تجري
من تحتها الأنهار خالدين فيها ومساكن طيبة في جنات عدن و
رضوان من الله أكبر ذلك هو الفوز العظيم ﴿٧٢﴾ يا أيها النبي
جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس
المصير ﴿٧٣﴾ يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا
بعد إسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما نقموا إلا أن أغناهم الله
ورسوله من فضله فإن يتوبوا يك خيرا لهم وإن يتولوا يعذبهم

وکافرانراوعده‌آتش دوزخ و خلود درآن داده همان دوزخ کیفرآنها کافی‌است و خداآنهارالعن کرده وبعذاب ابدمبتلا کند (۶۸) شماهم بمانندآنهائی که پیش‌ازشما بودنددنیاپرستند درصورتیکه پیشینیان ازشماقویتر ومال واولادشان بیشتر بود. بمتاع فانی دنیا دو روزی بمانند شمامتمتع بودند اکنونهم که نوبت‌بشما رسیداز هلاک‌آنها فراموش کرده به‌تمتع دنیا بسهم خود مانندآنهاسرگرم‌شدید شماهم درشهوات دنیا بمانند آنها فرورفتید آنان‌مردمی‌هستند که اعمالشان دردنیا وآخرت نابودو باطل گشت‌وهم‌آنان بحقیقت‌زیانکاران‌عالمند(۶۹) آیااخبارپیشینیانشان مانند قوم نوح و عاد و ثمود وقوم‌ابراهیم و اهل‌مدین‌وموتفکات (یعنی قوم‌شعیب و لوط) بآنها نرسید که‌رسولان الهی‌آیات و معجزات آشکار برآنهاآوردند (آنها نپذیرفتند و هلاک‌شدند آری‌خدا هیچ ستمی بر آنهانکرد بلکه‌آنها خوددرحق خویش ستم کردند)(۷۰) مردان‌وزنان مؤمن همه‌یار ودوستدار یکدیگرند خلق‌را بکارنیکو وادارواز‌کارزشت منع‌می‌کنند نمازبپا میدارند وزکوة‌میدهندوحکم‌خداورسولرا اطاعت میکنند آنانرا البته خدا مشمول رحمت خود خواهد گردانید که خدا صاحب‌اقتدار ودرست‌کردار است (ونیکان‌راالبته بنعمت و رحمت ابد میرساند) (۷۱) خدا اهل‌ایمانرا ازمرد وزن وعده فرموده که دربهشت خلد ابدی که زیردرختانش نهرهاجاری‌است‌درآوردودرعمارات‌نیکوی بهشت عدن‌منزل دهدوبرتر وبزرگتر از هرنعمت مقام رضا وخشنودی خدارا بآنان کرامت‌فرماید وآن‌بحقیقت فیروزی بزرگ‌است (۷۲) ای پیغمبر باکافران ومنافقان جهاد و مبارزه کن‌برآنهابسیار سخت گیر (بیش‌ازاین‌باآن‌عناصرفاسدوپلیدحلم و مدارا مکن) مسکن‌آنها دوزخ است که‌بسیاربد منزلگاهی خواهد بود (۷۳) (منافقان)قسم‌بخدا یاد میکنندکه حرف کفر بر زبان نیاورده‌اند چنین نیست البته‌سخن‌کفر گفته وپس از اظهار اسلام‌کافرشدندوهمت برآنچه موفق‌برآن نشدند گماشتند آنها بجای آنکه ازآن بی نیازی که‌بفضل‌خدا ورسول نصیب آنهاشد شکرگویندددر مقام انتقام و دشمنی بر آمدند اکنون هم اگر بازتوبه کنند برآنها بهتر است و اگر روی از خدا بگردانند آنها را

اللّٰهُ عَذَابًا اَلِیْمًا فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِی الْاَرْضِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّ
لَا نَصِیْرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا
وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى یَوْمِ یَلْقَوْنَهٗ بِمَآ
اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ یَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
یَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِیْنَ یَلْمِزُوْنَ
الْمُطَّوِّعِیْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ فِی الصَّدَقٰتِ وَالَّذِیْنَ لَا یَجِدُوْنَ اِلَّا
جُهْدَهُمْ فَیَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿٧٩﴾ اِسْتَغْفِرْ
لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً فَلَنْ یَّغْفِرَ اللّٰهُ
لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْفٰسِقِیْنَ
﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ یُّجَاهِدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِی الْحَرِّ قُلْ نَارُ
جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوْا یَفْقَهُوْنَ ﴿٨١﴾ فَلْیَضْحَكُوْا قَلِیْلًا وَّلْیَبْكُوْا
كَثِیْرًا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآىِٕفَةٍ
مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِیَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا
مَعِیَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِیْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِیْنَ ﴿٨٣﴾
وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا

(قتل دردنیا ودوزخ درآخرت)

بعذاب دردناك معذب خواهد فرمود و دیگر در همه روی زمین یکنفر دوستدار ویاوری برخود نخواهندیافت(۷۴) بعضی از آنها اینگونه با خدا عهد بستند که اگر نعمت و رحمتی نصیب ما باشد البته پیغمبر را تصدیق کرده و ازنیکان میشویم(۷۵) و با این‌عهد باز چون فضل و نعمت خدا نصیب آنها گشت برآن بخل‌ورزیدندو‌ازدین‌روی گردانیده و ازحق‌اعراض کردند(۷۶) درنتیجه‌این تکذیب و(نقض‌عهد) خداهم‌دل آنهارا ظلمتکده نفاق گردانید تاروزی که‌بکیفربخل واعمال‌زشت‌خود برسند(۷۷) آیانمیدانند که‌خدا از باطن آنها و سخنان سری ایشان آگاهست البته خدا دانای‌غیب و عالم باسرار پنهان است(۷۸) آن کسانی که از فرط بخل و بد نفسی عیب جوئی می کنند برآن‌مؤمنانی که از فرط سخاوت علاوه بر واجبات بصدقات مستحب نیز فقیران‌را دستگیری می کنند همچنین مسخره میکنند مؤمنانی را که از اندك چیزی که مقدورآنهاست هم درراه خدا مضایقه نمی‌کنندخداهم‌آنهارا درمقابل تمسخر بمؤمنان البته‌مجازات‌میکندو‌بآنهاعذاب‌دردناك‌خواهد رسید(۷۹) ای‌پیغمبر توبرآن مردم‌خواهی‌طلب‌مغفرت‌بکن‌یانکن‌هفتاد مرتبه‌هم برآنهااز خدا آمرزش‌طلبی‌خداهرگز آنان‌رانخواهدبخشید زیرا آنها از راه‌فسق‌وسرکشی‌بخدا ورسول‌اوکافرشدندوخدافاسقان‌را هرگزهدایت نخواهدکرد(۸۰) آنهائی که‌خوشحالند که‌ازحکم‌جهاد در رکاب رسول‌خداتخلف‌ورزیدند ومجاهده بمال وجانشان در راه خدابر آنان سخت‌ناگواربودومؤمنان را هم‌ازجهاد منع کرده‌وبآنها میگفتند شما دراین هوای سوزان ازوطن خود بیرون نروید آنان‌را بگو آتش دوزخ بسیار سوزان‌ترازاین هواست‌اگر می‌فهمیدید(۸۱) اکنون‌آنها باید خنده کم‌وگریه بسیار کنند که بمجازات سخت اعمال‌خود خواهند رسید(۸۲) پس اگر خدا ترا بسوی گروهی از آن متخلفان بمدینه برگرداند وآنهابملاقات توآمده‌واجازه جهاد خواهندبآنهابگواجازه نمیدهم ابداً شما با من بجنك نخواهید آمد وباهیچکس‌ازدشمنان من جهاد نخواهید کرد شماهستید که اول‌بار به‌تخلفتان‌ازسفرجهاداظهار مسرت میکردیداکنون‌هم بجای خود بنشینید(۸۳) دیگرهرگز بنماز میت آن منافقان حاضر نشده و برجنازه‌آنها بدعامایست که آنهابخدا ورسولش کافر شدند

باللّٰه ورسوله وماتوا وهم فاسقون ﴿٨٤﴾ ولا تعجبك اموالهم واولادهم
انما يريد اللّٰه ان يعذبهم بها في الدنيا وتزهق انفسهم وهم
كافرون ﴿٨٥﴾ واذا انزلت سورة ان امنوا باللّٰه وجاهدوا مع رسوله
استاذنك اولوا الطول منهم وقالوا ذرنا نكن مع القاعدين ﴿٨٦﴾ رضوا
بان يكونوا مع الخوالف وطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون ﴿٨٧﴾ لكن
الرسول والذين امنوا معه جاهدوا باموالهم وانفسهم و
اولئك لهم الخيرات واولئك هم المفلحون ﴿٨٨﴾ اعد اللّٰه لهم
جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ذلك الفوز العظيم ﴿٨٩﴾
وجاء المعذرون من الاعراب ليؤذن لهم وقعد الذين كذبوا
اللّٰه ورسوله سيصيب الذين كفروا منهم عذاب اليم ﴿٩٠﴾ ليس
على الضعفاء ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون ما ينفقون
حرج اذا نصحوا للّٰه ورسوله ما على المحسنين من سبيل واللّٰه
غفور رحيم ﴿٩١﴾ ولا على الذين اذا ما اتوك لتحملهم قلت لا اجد
ما احملكم عليه تولوا واعينهم تفيض من الدمع حزنا الا يجدوا
ما ينفقون ﴿٩٢﴾ انما السبيل على الذين يستاذنونك وهم اغنياء
رضوا بان يكونوا مع الخوالف وطبع اللّٰه على قلوبهم فهم لا يعلمون
﴿٩٣﴾ يعتذرون اليكم اذا رجعتم اليهم قل لا تعتذروا لن نؤمن

و درحال فسق و بدکاری مردند (۸۴) ای رسول از بسیاری اموال و اولاد آن منافقان تعجب مکن که خدا خواهد بآن مال و اولاد آنهارا در دنیا معذب گرداند وجانشان را بحال کفر بستاند (۸۵) و هرگاه سوره‌ای نازل شد که امر بایمان بخدا وجهاد بارسول درراه دین خدا کرد (ثروتمندان آن منافقان) از حضور تو تقاضای معافی از جهاد کرده و گفتند مارا از معاف شدگان محسوب دار (۸۶) بدان راضی بودند که بازنان و کودکان و عجزه درخانه بنشینند دلهای آنها نقش کفر وظلمت گرفت تا دیگر هیچ درك حقایق ننمودند (۸۷) اما رسول و مؤمنان اصحابش که بمال وجانشان در راه خدا جهاد کردند همه خیرات و نیکوئیها مخصوص آنهاست وهم آنان سعادتمندان عالمند (۸۸) خدا بر آنها باغهائی که بزیر درختانش نهرها جاری است مهیا فرموده که در آن تا ابد متنعم باشند و این بحقیقت سعادت وفیروزی بزرگست (۸۹) برخی از اعراب بادیه که نزد تو آمده وعذر میآورند که اجازه معافی از جهاد یابند و گروهی که تکذیب خدا ورسول را کرده و از جهاد باز نشستند کافران از این دو طایفه بزودی بعذاب دردناك خواهند رسید (۹۰) بر ناتوانان و بیماران وفقیران که خرج سفر و نفقه عیال خودرا بدارند تکلیف جهاد نیست هرگاه آنها هم براه رضای خدا و رسول خلق را نصیحت وهدایت کنند بر نیکوکاران از هیچ راه حرج و زحمتی نیست وخدا آمرزنده و مهربانست (۹۱) همچنین بر آن مؤمنانی که مهیای جهاد شده و نزد تو آیند که زاد و لوازم سفر آنها رامهیا سازی و تو پاسخ دهی که من مالی که بشما مساعدت کنم ندارم وآنها برمیگردند در حالیکه از شدت حزن اشك از چشمانشان جاریست که چرا نمیتوانند مخارج سفر خودرا فراهم سازند بر آنها هم حرج وگناهی بر ترك جهاد نیست (۹۲) منحصراً گناه وعقوبت آنهاراست که باوجود تمکن و دارائی از تو رخصت معافیت از جنك میطلبند و خوش دارند که بازنان و کودکان در دل آنها نقش کفر وظلمت زده که هیچ از حقایق درك نکنند (۹۳) وقتی که شما بسوی آنها برمیگردید و بعذرهای بیجا میپردازید

لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ
تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾
سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ
مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسَّابِقُونَ
الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ
مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ
لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ

بآنها پاسخ ده که گفتار کوته کنید که ما هرگز باین عذرتراشیها تصدیق شما نکنیم خدا حقیقت حال شمارا برما روشن گردانید و بزودی خدا و رسولش کردار و نفاق شمارا بدیده‌ها آشکار میسازد آنگاه بسوی خدائی که دانای غیب و شهود است باز میگردید که شما را بکیفر کردارتان برساند(۹۴) چون شما بسوی آنها باز گردید قسم‌های مؤکد بخدا برای شما یاد کنند که از تخلف آنها چشم‌پوشی کنید(فریب آنهارا مخورید)واز آنها اعراض کنید که مردمی پلیدند و بموجب کردار زشت خود بآتش دوزخ مأوی خواهند یافت(۹۵) آنمردم منافق برای اینکه شما ازآنها راضی شوید قسمها یاد میکنند پس اگر شما ازآنها راضی‌شوید خدا هرگز از آن گروه فاسق راضی نخواهد شد(۹۶) اعراب(بادیه‌نشینان)در کفر و نفاق ازدیگران سخت‌تر و بجهل و نادانی احکام خدا سزاوارترند وخدا باحوال خلق داناو بمصالح هرحکمی کند آگاهست(۹۷) وبرخی ازاعراب مردمی منافقند که مخارجی را که درراه جهاد دین میکنند برخود ضرر و زیانی می‌پندارند و برای شما مسلمین مترصد حوادث و عواقب ناگوارند و حال آن که عواقب وحوادث بد برآنها خواهد بود وخدا (بسخنان زشت آنها)شنوا وبه نیات پلید آنها آگاهست(۹۸) وبرخی دیگر از همان اعراب بادیه‌نشین ایمان واقعی بخدا وقیامت آورده وآنچه درراه خدا انفاق میکنند موجب تقرب نزد خدا ودعای خیر رسول دانند آری آگاه شوید که انفاق آنها موجب قرب خداست والبته خدا آنانرا درسرای رحمت خود(بهشت ابد) داخل میگرداند که خدا بسیار آمرزنده و مهربانست(۹۹) آنانکه درصدر اسلام سبقت بایمان گرفتند ازمهاجر وانصار وآنانکه بطاعت خدا پیروی آنان کردند(ودردین ثابت ماندند) ازسایر امت خدا از آنها خشنود است وخدا برآنها بهشتی که اززیردرختانش نهرها جاریست مهیا ساخته که درآن تا ابد متنعم باشندو این بحقیقت سعادت بزرگ است(۱۰۰) بعضی از اعراب اطراف مدینه منافقندو بعضی اهل شهر مدینه هم منافق و بر نفاق ماهر وثابتند وشما از نفاقشان آگاه نیستید ما بر سریرت ناپاک آنها آگاهیم وآنانرا دوبار عذاب میکنیم(یعنی قبل ازمرگ وبعدازمرگ) وعاقبتهم بعذاب سخت ابدی دوزخ بازمیگردند(۱۰۱) وبعضی دیگر آنها بگناه نفاق خود اعتراف کردند که عمل صالح وفعل قبیح هردو

سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ
اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾
وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ
اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُوْنَ
مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا
اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ
اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ فِيْهِ رِجَالٌ
يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ
عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا
جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ
﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوْبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ
وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَ

بجای آوردند امید باشد که خدا توبه آنان بپذیرد که البته خدا آمرزنده ومهربانست(۱۰۲)ایرسول ماتو ازمؤمنان صدقاترا دریافت دارتا بدان صدقات نفوس آنها را پاك وپاکیزه سازی وآنها را بدعای خیر یادکن که دعای تو درحق آنان موجب تسلی خاطر آنهاشود وخدا(بدعای مخلصان) داناست(۱۰۳)آیا مؤمنان ندانسته اند که محققا خدا توبه بندگان را می پذیرد وخدا صدقه آنها را قبول میفرماید والبته خدا بسیار توبه پذیر و مهربان است (۱۰۴)و(ایرسول ما) بگو بخلق که هرعمل کنید خدا آن عمل را بشما مینمایدوهم رسول ومؤمنان برآن آگاه میشوند آنگاه بسوی خدائی که دانای عوالم غیب وشهود است بازخواهید گشت تاشمارا بجزاء نیك وبداعمالتان برساند(۱۰۵) برخی دیگر ازگناهکاران آنهائی هستند که کارشان برمشیت خدا موقوفست یا بعدل آنانرا عذاب کند ویا بلطف و کرم ازگناهشان درگذرد وخدا داناو بحکمت نظام آفرینش آگاهست (۱۰۶)آن مردم منافقی که مسجدی برای زیان باسلام برپا کردند ومقصودشان کفروعنادو تفرقه کلمه بین مسلمین ومساعدت بادشمنان دیرینه خداورسول بودوبا این همه قسمهای موکد یادمیکنند که ماجز قصد خیر وتوسعه اسلام نداریم خدا گواهی میدهد که محققاً دروغ میگویند (۱۰۷)توایرسول ماهرگز درمسجد آنها قدم مگذار که همان مسجد (قبا) که بنیانش از اول برپایه تقوای محکم بنا گردیده بر اینکه درآن اقامهٔ نماز کنی که درآن مسجد مردان پاکی که مشتاق تهذیب نفوس خودند درآیند وخدامردان پاك مهذب را دوست میدارد(۱۰۸)آیا کسیکه مسجدی بغرض تقوی وخدا پرستی تأسیس کرده ورضای حق راطالب است مانند کسی است که بنائی سازد برپایه سستی درکنار سیل که زود بویرانی کشد وعاقبت آن بنا ازپایه به آتش دوزخ افتدظلم و نفاقست وخداهرگز ستمکارانراهدایت نخواهدفرمود (۱۰۹) بنیانیکه آنها برکفرونفاق بنا کردند دلهای ایشان را همیشه بحیرت و ریب افکند تاآنکه ازآن یا بمرك یا بتوبه دل برکنند وخدا به اسرارخلق داناوبدقایق امور عالم آگاهست(۱۱۰) خدا جان و مال اهل ایمانرا ببهای بهشت خریداری کرده آنها در راه خدا جهاد میکنند که دشمنان دین را بقتل رسانند

يُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ اَوْفٰى
بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ
الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ
اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ
مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ اِنَّ
اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾ وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا
حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ
اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا

و یا خود کشته‌شوند این وعده قطعی است بر خدا وعهدیست که در توریة و انجیل وقرآن یاد فرموده واز خدا باوفاتر بعهد کیست ای اهل ایمان شما بخود دراین معامله بشارت دهید که این معاهده باخدا بحقیقت سعادت و فیروزی بزرگی است (۱۱۱) (بدانید که) ازگناه پشیمانان خدا پرستان حمد وشکر نعمت گذاران روزه‌داران نماز باخضوع گذاران امر بمعروف ونهی ازمنکر کنندگان ونگهبانان حدود الهی ومؤمنان را (ای رسول ما بهر ثواب وسعادت) بشارت ده (۱۱۲) پیغمبر وگرویدگان باو نباید برای مشرکان هرچند خویشان آنها باشند ازخدا آمرزش طلبند بعداز آنکه آنها را اهل دوزخ شناختند (۱۱۳) ابراهیم هم که برای پدرش (یعنی عمش) ازخدا آمرزش خواست (این نبود مگر) بموجب عهدی که با او کرده بود (که ایمان آورد) چون براو محقق شد که دشمن خدا است ازاو بیزاری جست که ابراهیم شخصی بسیار بردبار و خدا ترس بود (۱۱۴) خدا بعداز آنکه قومی را هدایت کرد دیگر گمراه نکند تا برآنها آنچه باید بپرهیزند (ازموجبات ضلالت) معین کند که خدا محققاً بهمه چیز داناست (۱۱۵) منحصراً خدا مالك آسمانها و زمین است و او زنده کند و بمیراند وشما (بندگان وهمه جهانیان) را جزخدا نگهدار و یاوری نخواهد بود (۱۱۶) خدا برپیغمبر واصحابش ازمهاجر وانصار که درساعت سختی که نزدیك بوددلهای بسیاری از آنها بلغزد و (درسختی های جنگ تبوك وغیره) ازرسولش پیروی کردند بازلطف فرمود وازلغزشهاشان درگذشت که اودرباره رسول ومؤمنان بیقین مشفق ومهربانست (۱۱۷) و برآن سه تن (مراره وهلال و کعب) که تخلف ورزیدند تاآنکه زمین باهمه پهناوری برآنها تنك شد وبلکه ازخود دلتنك شدند ودانستند که از غضب خدا جز بلطف اوملجاء وپناهی نیست پس خدا برآنها باز لطف فرمود (توفیق توبه داد) تا توبه کنند که خداوند بسیار توبه‌پذیر ودرحق خلق مشفق ومهربان است (۱۱۸) ای اهل ایمان خداترس باشیدو (از مردم دروغگوی منافق دوری کنید و) با

مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ
اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا
يَطَـُٔوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُوْنَ
نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ
اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً ؕ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ وَلِيُنْذِرُوْا
قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ وَاعْلَمُوْا
اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ
اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖۤ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ
يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى
رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ
عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ
سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ
اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ

مردان راستگوی با ایمان بپیوندند(۱۱۹) اهل مدینه و بادیه نشینان اطرافش نباید هرگز از فرمان پیغمبر تخلف کنند و نه هرگز برخلاف میل او میلی از خود اظهار کنند تا آنکه بعوض اطاعتشان هیچ رنج تشنگی و گرسنگی و خستگی در راه خدا نکشند و هیچ قدمی که کفار را خشمگین کند بر ندارند و هیچ دستبردی بدشمنان دین نرساند جز آنکه در مقابل هریك از این رنج و آلام عمل صالحی درنامه اعمالشان نوشته شود که خدا هرگز نیکوکاران را ضایع نخواهد گذاشت (۱۲۰) و هیچ مالی کم یا زیاد انفاق نکنند و هیچ وادی نه پیمایند جز آن که درنامه عمل آنها نوشته شود تا خداوند بسیار بهتر از آنچه کردند اجر بآنها فرماید(۱۲۱) نباید مؤمنان همگی بیرون رفته و رسول را تنها گذارند بلکه چرا از هر طایفه‌ای جمعی برای جنگ و گروهی نزد رسول برای آموختن علم مهیا نباشند؟ تا آن علمی که آموخته‌اند بقوم خود بیاموزند که قومشانهم شاید خدا ترس شده و از نافرمانی حذر کنند (۱۲۲) ای اهل ایمان با کافران از هر که باشما نزدیکتر است شروع بجهاد کنید و باید کفار درشما درشتی و نیرومندی و قوت و پایداری حس کنند و بدانید که خدا همیشه یار پرهیز کاران است (۱۲۳) هرگاه سوره‌ای نازل شود برخی (از همین منافقان) اشخاصی هستند که از روی انکار بدیگران میگویند این سوره برایمان کدامیك ازشما افزود ؟ بلی آنانکه بحقیقت اهل ایمانند همه را برایمان بیفزود و بشارت و سرور بخشید (۱۲۴) و اما آنانکه دلهاشان به مرض مبتلاست هم برخبث ذاتی آنها خباثتی افزود تا بحال کفر جان دادند (۱۲۵) آیا نمی‌بینند که آنها درهرسالی یکبار یا دوبار البته امتحان میشوند باز هم از کردار زشت خود پشیمان نشده و خدا را یاد نمیکنند(۱۲۶) و هر گاه سورهٔ نازل شود بعضی از آنها ببعضی دیگر ازراه تمسخر و انکار اشاره کرده و گویند آیا شما را کسی ازمؤمنان دیده و شناخته یا نه؟ آنگاه همه برمیگردند خدا دلهاشان را برگرداند که مردمی بسیار بی‌شعور و نادانند (۱۲۷) همانا رسولی از جنس شما برای هدایت خلق آمد

عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رءوف رحيم ﴿١٢٨﴾ فإن تولوا
فقل حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم ﴿١٢٩﴾

سورة يونس مكية وهي مائة وتسع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتاب الحكيم ﴿١﴾ أكان للناس عجبا أن أوحينا
إلى رجل منهم أن أنذر الناس وبشر الذين آمنوا أن لهم قدم صدق
عند ربهم قال الكافرون إن هذا لساحر مبين ﴿٢﴾ إن ربكم الله
الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش
يدبر الأمر ما من شفيع إلا من بعد إذنه ذلكم الله ربكم فاعبدوه
أفلا تذكرون ﴿٣﴾ إليه مرجعكم جميعا وعد الله حقا إنه يبدؤا
الخلق ثم يعيده ليجزي الذين آمنوا وعملوا الصالحات بالقسط
والذين كفروا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون
﴿٤﴾ هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا وقدره منازل لتعلموا
عدد السنين والحساب ما خلق الله ذلك إلا بالحق يفصل الآيات
لقوم يعلمون ﴿٥﴾ إن في اختلاف الليل والنهار وما خلق الله في
السماوات والأرض لآيات لقوم يتقون ﴿٦﴾ إن الذين لا يرجون
لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا واطمأنوا بها والذين هم عن

که ازفرط محبت ونوع پروری فقر وپریشانی وجهل وفلاکت شما براوسخت میآیدوبرآسایش.ونجات شما بسیار حریص وبمؤمنان رئوف ومهربانست (۱۲۸) پس ایرسول هرگاه مردم ازتوروگردانیدند بگو خدامرا کفایت است که جزاوخدائی نیستمن براو توکل کرده‌ام که(خدای جهان) ورب عرش بزرك اوست(۱۲۹)

سوره یونس درمکه معظمه نازل شده ومشتمل برصدونه آیه است

(بنام خدای بخشنده مهربان)

(آلر)(ازاسرار وحی الهی است) اینست آیات کتاب محکم الهی که بحق و راستی گویا است(۱) آیا مردم تعجب کردند از اینکه مایکی از افراد آنهارا بوحی ورسالت خود برگزیده و(گفتیم) که برو)وخلق را از عذاب قیامت بترسان ومؤمنانرا برحمت خدا بشارت ده که براستی مقامشان نزد خدا رفیع است(چون رسول خدامحمد بوحی خدا سخن گفت)کافران در مقام انکار برآمده و گفتند این شخص ساحر توانائیست(۲) خالق و پروردگار شما بحقیقت خداست که طبق صلاح ونظام خلقت جهان را ازآسمانها و زمین درشش روز خلق فرمود آنگاه ذات مقدسش برعرش توجه کامل فرمود وامر آفرینش را نیکو ترتیب داد هیچکس شفیع وواسطه جز برخصت او نخواهد بود چنین دانا خدائی بحقیقت پروردگار شماست او را بیگانگی پرستید چرا متذکر اوصاف الهی نمیشوید(۳) بازگشت شما همه بسوی او خواهد بود این بحقیقت وعده خداست که اودر اول خلق را بیافریده و آنگاه بسوی خود برمیگرداند تا آنانکه ایمان آورده وعمل صالح کردند بعدل واحسان ثواب وجزاء خیر دهدو آنانکه کافرشدند بکیفرشان بشرابی از حمیم دوزخ وعذابی دردناك معذب گرداند(۴) اوست(خدائیکه) آفتاب را رخشان وماه را تابان فرمودوسیرماه را درمنازلی معین کرد تا بدینواسطه شماره سنوات وحساب ایام را(برای امر معادو نظم معاش خود) بدانید اینها را خدا جز بحق ومصلحت نظام خلق نیافریده خدا آیات خود را برای اهل علم ومعرفت مفصل بیان خواهد کرد(۵) بحقیقت دررفت وآمد شب وروز بلکه درهرچیزیکه خدا درآسمانها و زمین خلق فرموده برای اهل تقوی علامت ونشانهای قدرت خدا پدیدار است (۶) البته آنهائیکه بلقاء مادل نبسته وامیدوار نیستند و بزندگی حیوانی پست دنیا دلخوش و دل بسته‌اند وآنهائیکه از

اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۝٧ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٨ اِنَّ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝٩ دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَ
تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١٠
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ
فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١١ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٢ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ۝١٣
ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ۝١٤
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ
بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيْمٍ ۝١٥ قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝١٦ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝١٧ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ

آیات ونشانه‌های ماغافلند(۷) هم اینان هستند که عاقبت بکردارزشت
خود درآتش دوزخ ماوی‌گیرند (۸) آنانکه ایمان بخدا آورده و
نیکوکار شدندخدا بسبب همان‌ایمان‌آنهارا براه سعادت وطریق بهشت
رهبری‌کند تا بنعمتهای‌ابدی بهشتی که‌نهرها اززیردرختانش جاریست
متنعم گردند(۹) و در آن‌بهشت زبان شوق‌به تسبیح‌وتقدیس‌خدا گشایند
که بارالهاتو ازهرنقص وآلایش‌پاک‌ومنزهی‌وثنای‌آنها دربهشت سلامت
ابدی‌می‌بخشد وآخرین‌سخن‌شان‌حمد پروردگارعالمیان است (۱۰) و
اگر خدا بعقوبت‌عمل‌زشت مردم ودعای شری که در حق خود می کنند
بمانند خیرات تعجیل میفرمودمردم همه محکوم‌مرگ و هلاک می‌شدند
ولیکن ماآنان‌راکه بلقای‌ماامیدوار نیستندبهمان‌حال کفروطغیان‌مهلت
میدهیم (۱۱) وهرگاه آدمی‌برنج‌وزیانی درافتدهمان لحظه بهر حالت
باشد ازنشسته‌وخفته‌وایستاده فوراً ما را بدعا میخواند آنگاه که رنج
وزیانش برطرف شود بازبحال غفلت‌وغرور چنان بازمیگردد که گوئی
هیچ‌مارا برای‌دفع‌ضرورنج خودنخوانده‌همین کفران وغفلت است که
اعمال زشت تبه‌کاران رادر نظرشان زیبانموده‌است (۱۲) وما اقوام و
مللی را پیش‌از شما بکیفرظلمشان سخت‌بدست هلاک سپردیم و با آنکه
پیغمبرانی باآیات ومعجزات برآنها آمد بازهیچ‌ایمان‌نیاوردند ماهم
اینگونه مردم زشت بد عمل را بکیفر میرسانیم (۱۳) سپس ما بعد از
(هلاک) آنهاشمارا درزمین‌جانشین کردیم تابیازمائیم وبنگریم که‌تاچه
عمل‌خواهید کرد(۱۴) وهرگاه‌آیات روشن‌ما برخلق تلاوت‌شودمنکران
معادکه امیدوار بلقاء ما نیستند برسول‌مااعتراض کرده وگفتند که
قرآنی غیر از این هم‌بیاور یا همین را بقرآن‌دیگرمبدل‌سازای‌رسول
ما در پاسخ‌آنهابگو مرا نرسدکه ازپیش خودقرآن‌راتبدیل کنم‌من‌اگر
عصیان پروردگارکنم ازعذاب روزبزرگ قیامت سخت میترسم (۱۵)
(بگوای‌رسول)اگرخدا نمیخواستی‌هرگز برشما تلاوت‌این‌قرآن‌نمیکردم
وشمارا باحکام‌وحقایق‌آن‌آگاه نمیساختم‌من‌عمری‌ازاین پیش میان شما
زیستم آیاعقل‌وفکرت کارنمی‌بندید(۱۶) پس کەستمکارتراز آنکه بخدا
نسبت دروغ‌دهد وآیات خدارا‌تکذیب کندهیچکس نیست‌والبته‌ستمکارا
را هرگز فلاح ورستگاری نخواهد بود (۱۷) بت‌والی‌را بغیر

اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ
قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ سُبْحٰنَهٗ وَ
تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٩﴾
وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ
فَانْتَظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً
مِّنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا
اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَ
الْبَحْرِ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا
جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ
بِهِمْ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ
الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا
مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ
اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَ
الْاَنْعَامُ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ
اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا

خدا پرستش میکنند که با نها هیچ‌ضرر ونفعی نمیرسانندومیگویند که
این‌بتان شفیع ما نزد خداهستند (ای رسول‌ما) باینان بگوشما بدعوی
شفاعت بتها میخواهید بخدا چیزهائی که درهمه‌آسمانهاوزمین‌علم بآن
ندارد یاد دهیدخدا ازآنچه شریك‌اوقراردهید منزه وبرتراست (۱۸)
مردم یك‌طایفه بیش‌نبودند پس‌ازآن‌فرقه‌فرقه‌شدندواگر کلمه‌ای که‌در
ازل نبودالبته اختلافشان‌خاتمه‌یافتدوحکم بهلاکت کافران داده میشد
(۱۹) (منکران رسول) گویندچرا بر اوآیت و معجزی‌از جانب‌خدا (وعالم‌بصلاح)
نیامد(که قهراً مردم مطیع‌شوند) پاسخ ده‌که دانای غیب خداست
(کافران) منتظرعذاب خداباشید منهم باشما منتظر نصرت او می باش
(۲۰) ماهرگاه بر آدمی بعد از آنکه اورا رنج‌وزیانی رسیدرحمتی
فرستیم آیا دراین‌صورت برای محوآیات ورسولان حق مکر و سیاست
بکار برند (ای رسول ما) بگومکر وسیاست الهی‌کاملتر وسریعتراست
که رسولان‌ما(فرشتگان قوای‌عالم) مکرهای‌شمارا (برزیان‌شما)خواهند
نوشت (۲۱)(خدارا یادکنید که) اوست‌آنکه‌شمارا در بر و بحر سیر
میدهدتاآنگاه که درکشتی‌نشینید و بادملایمی‌کشتی رابحرکت آرد و
شماشادمان وخوشوقت باشیدکه ناگاه باد تندی بوزد و کشتی از هر
جانب باامواج خطر در افتد و خودرا درورطهٔ‌هلاکت به‌بینیدآن‌زمان
خدا را باخلاص ودین‌فطرت بخوانیدکه بارآلهااگر مارا ازاین‌خطر
نجات بخشی‌دیگر همیشه‌شکر وسپاس توخواهیم‌کرد (۲۲) پس‌از آنکه
ما نجاتشان دادیم باز در زمین بناحق ستمگری آغاز کنند ای مردم
(بدانید) شماهرظلم وستم‌کنید منحصراً بنفس‌خویش کنید در پی متاع
فانی دنیاآنگا درآخرت که بسوی ماباز میگردید شما را به‌آنچه (از
نیك وبد) کرده‌اید آگاه‌میسازیم (وهرکس‌رابکیفرخود می‌رسانیم)
(۲۳)محققاً درمثل‌زندگانی‌دنیابه‌آبی ماندکه ازآسمانهافروفرستادیم
تا بآن باران انواع مختلف‌گیاه زمین از آنچه آدمیان و حیوانات
تغذیه‌کنندبروید تاآنگاه‌زمین از خرمی‌وسبزی‌بخودزیوربسته‌وآرایش
کرده و مردمش‌خودرا برآن قادر ومتصرف پندارندکه‌ناگهان‌فرمان
ما بشب یا روز دررسد وآن همه‌زیورزمین رادروکند

كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۴﴾
وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ
﴿۲۵﴾ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ قَتَرٌ وَّلَا
ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا
السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ
عَاصِمٍ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
اَشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ
مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۲۸﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا
عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿۲۹﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا
اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۳۰﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ
فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۳۱﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ
اِلَّا الضَّلٰلُ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ﴿۳۲﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۳﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿۳۴﴾

وچنان خشك شود كه گوئی دیروز در آن هیچ نبوده اینگونه خدا آیاتش را روشن برای اهل فکرت بیان میکند(۲۴) وخدا همه خلق را بسر منزل سعادت وسلامت میخواند وهر که رامیخواهد(بالطف خاص) براه مستقیم هدایت میکند(۲۵) مردم نیکوکار به نیکوترین پاداش عمل خود و زیادت لطف خدا نائل شوند و هرگز بر رخسار پاکشان گرد خلجت وذلت ننشیندو آنان هم اهل بهشت ودر آنجا تا ابد متنعمند(۲۶) و کسانی که مرتکب اعمال بدشدند بقدر همان اعمال مجازات شوند وبخواری ورسوائی درافتند ونگهبانی ازعذاب خدا نیابند گوئی روی سیاه آنها قطعه ای ازشب ظلمانیست آنان اهل آتش دوزخ ودر آن همیشه معذبند(۲۷) وماروزی همه خلق رادر قیامت جمع آریم آنگاه بمشرکان باقهر وعتاب گوئیم شماوبتهاتان در مکان خود بایستید سپس میانشان جدائی افکنیم وبتان وسایر معبودان باطل زبان گشوده وگویند شما مشرکان هرگز ما را پرستش نکردید(۲۸) پس دراین ادعا شهادت وحکم خدا میان ماوشما (مشرکان) کفایت کند که ما از پرستش(بتان) شما غافل بودیم(۲۹) در آنروز(قیامت) هرشخصی جزاء اعمال نیك وبدی که پیش ازاین کرده خواهد دید وهمه بسوی معبود ومولای حقیقی خود بازمیگردند وخدایان باطل که بدروغ می بستند همه نابود شود(۳۰)(ایرسول ما) مشرکانرا بگو کیست از آسمان وزمین بشماروزی میدهد وکیست بشما چشم وگوش عطامیکند و کیست ازمرده زنده وازززنده مرده برمیانگیزد و کیست که فرمانش عالم آفرینش را منظم میدارد تاهمه مشرکان معترف شده وگویند قادر براین امور تنها خدای یکتاست پس به آنها بگو چرا خداترس نمیشوید(۳۱) چنین خدای قادر یکتائی براستی پروردگار شماست وبعد از بیان اینراه حق وخداشناسی چه باشد غیر گمراهی پس بکجا میروید(۳۲) همچنین حکم شقاوت وکلمه عذاب را فاسقان استحقاق یافتند که بازایمان نمیآورند (۳۳) ایرسول) بگو که آیاهیچیك ازبتان وخدایان باطل شما براین قادر است که در آغاز خلق را بیافریند وسرانجام بر گرداند بگو تنها خدای یکتاست که در اول خلایق راخلق کرده آنگاه همه را بسوی خود برمیگرداند پس براین خدای قادر چرا بشرك دروغ میبندید (۳۴)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ
فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ

بازبگو آیاهیچیك از شرکاه شما مشرکان کسیرا براه حق هدایت تواند
کرد بگو تنها خداست که حلق را براه حق وطریق سعادت هدایت میکند
آیا آنکه خلق را براه حق رهبری میکند سزاوارتر به پیروی است یا
آنکه نمیکند مگر آنکه خود هدایت شود پس شما مشرکان را چه شده و
چگونه چنین قضاوت باطل برای بتها میکنید (۳۵) واکثر این مردم الا
ازخیال وگمان باطل خود ازچیزی پیروی نمیکنند در صورتی که گمان
وخیالات موهوم کسی را بی نیاز از حق نمیگرداند وبعلم یقین نمی رساند
وخدا بهرچه (این کافران) میکنند آگاهست (۳۶) واین قرآن عظیم نه بدان
پایه ازفصاحت وجامعیت است که کسی جز بوحی خدا تواند یافت لیکن
سایر کتب آسمانیرا نیز تصدیق میکند وآیات کتاب الهی را مفصل و روشن
میکند که بی هیچشك نازل از جانب خدای عالمست (۳۷) آیا کافران
میگویند (قرآن را محمد بافته است) بگو اگر راست میگوئید شما خود و
هم ازهر کس نیز میتوانید کمك بطلبید و یکسوره مانند قرآن بیاورید
(۳۸) این منکران انکار چیزیرا میکنند که علمشان باو احاطه نیافته و
حقیقت وباطن آنرا درك نکرده اند پیشینیان هم که رسل وآیات خدا را
تکذیب میکردند مردمی ستمگر وبیعلم مانند اینها بودند ایرسول بنگر
عاقبت کارستمکاران بکجا کشیدوچگونه همه هلاك شدند (۳۹) برخی از
مردم بقرآن ایمان می آورندو برخی نمی آورند خدای توحال بداندیشان
وجزاء آنها را بهتر میداند (۴۰) اگر تورا تکذیب کردند بگو عمل من
برای من وعمل شما ازشما (هر کس جزای خودرا خواهدیافت) شما بری
ازکردار نیك من هستید ومن بیزار ازکردارزشت شما (۴۱) برخی از
این منکران چون قرائت قرآن کنی بظاهر گوش کنند ولی بمعنی
ازسخن خدا
نمیشنوند آیا توکرانرا که هیچ عقل وادراکی هم ندارند توانی چیزی
بآنها شنوانید (۴۲) وبرخی ازمنکران هنگام تلاوت قرآن بچشم ظاهر
درتو مینگرند آیا توکورانرا که بباطن هیچ نمی بینند هدایت توانی کرد
(۴۳) خدا هرگز بهیچ کس ستم نخواهد کردولی مردم خوددرحق خویش
ستم میکنند (۴۴) وروزیکه همه خلایق بعرصه محشر جمع آیند گویا (دردنیا)
ساعتی ازروزپیش درنك نکرده اند در آنروز یکدیگر راکاملا میشناسند
آنروز آنانکه لقای خدارا انکار کردند بسیار زیانکارند وهرگز بسرمنزل
سعادت راه نمی یابند (۴۵) وما بعضی ازعقاب آن منکران را که وعده
کردیم در حیوة دنیا بتو نشان دهیم یا بتأخیر افکنده وپیشتر عقاب آنها قبض
روح تو کنیم باز مرجع آنان در قیامت بسوی ماست

شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ
بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ
أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا
كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَ
مَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَ
هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَ
بِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُم مَّا
أَنزَلَ اللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ
لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

در آن روز هم خدا باعمال و(جزام) آنها آگاه است(۴۶)و برای‌هر امتی‌رسولی‌است که‌هرگاه رسول‌آنها آمد وحجت تمام‌شد حکم بعدل شود و برهیچکس ستم‌نخواهد شد(۴۷) و(کافران) میگویند ای رسول و ای مؤمنان پس‌این وعدهٔ‌قیامت‌کی خواهدبوداگرشماراست میگوئید (۴۸) ای رسول پاسخ‌ده که‌من‌مالك‌نفع‌وضررخود نیستم‌مگر هرچه خدا بخواهد برای هر امتی اجل معینی‌است که‌چون فرارسد ساعتی دیر و زود نگردد (۴۹) بگو مرا خبر دهیدکه اگرشب‌کەدر خوابید یا روز که بکسب و کاریدعذاب خدافرارسدچرا گناهکاران عذاب را بتعجیل میطلبند (۵۰) آیاآنگاه که‌عذاب‌واقع شد باوایمان میاورید ؟ وگفته شودالان ایمان‌آوردید و بجزع‌وتوبه برخواستید وحال‌آنکه‌قبلاازراه تمسخر عذاب بتعجیل میخواستید (۵۱) آنگاه به تمکاران گویندبچشید عذاب بدی‌راآیا این‌عذاب جز نتیجه‌اعمال‌زشت شماست (۵۲)ای‌رسول ما ازتوکافران‌میپرسند که‌آیااین(قرآن) برحق‌است‌بگوآری‌قسم‌بخدای من‌که البته همه‌وعده‌ها حق‌است وشما ازآن‌هیچ‌مفری‌ندارید (۵۳) و اگر مردم ستمکار مالك روی‌زمین باشند همه دارائی خودرا فدادهند تا مگر خویشتن ازعذاب برهانند و چون‌عذاب رامشاهده کنندحسرت و پشیمانی خودرا پنهان دارند ودرحق‌آنهاحکم‌بعدل‌شودودرکیفرشان هیچ ستمی‌نشود (۵۴)مردم‌آگاه‌باشید که‌هرچه درآسمانها و زمین است ملك خداست وهم‌آگاه باشید کهوعده خداهمه حق‌محض‌استولی اکثر (ثواب وعقاب بهشت ودوزخ) خلق ازآن‌آگه نیستند(۵۵)خداست‌که مرده‌را زنده‌میکندوزنده‌رامیمیراند و باز همه بسوی او بر میگردید (۵۶) ای مردم‌عالم‌نامه‌ای‌که همه پند واندرزوشفای‌دلهای‌شماوهدایت و رحمت برمؤمنان‌است‌ازجانب خدا برای‌نجات‌شماآمد(۵۷)ای‌رسول بخلق‌بگوکه‌شماباید منحصرا بفضل ورحمت‌خداشادمان‌شوید که‌آن‌بهتر ومفیدتر ازثروتی‌است‌که برخود اندوخته میکنید (۵۸) باز بگو (به مشرکان‌عرب)که آیا رزقی‌که خدا برای‌شما فرستاده و حلال فرموده شما ازپیش خود بعضی را حرام وبعضی‌را حلال میکنید؟ بامن بگوئید آیا این بدستورخداست‌یا بحق‌افترا میبندید(مقصود بحیره‌وسائبه‌ووسیله وحام)است که‌مشرکان‌برخودحرام کردند (۵۹) آنانکه برخدا دروغ

می بندند

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَھُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ
﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ
اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ
مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ
اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾ اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰي فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ
﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۭ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
﴿٦٥﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاۗءَ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ
وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ الْغَنِيُّ ۭ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ اِنْ عِنْدَكُمْ
مِّنْ سُلْطٰنٍۢ بِهٰذَا ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَفْتَرُوْنَ عَلَي اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

مگر چه گمان دارند بروزقیامت البته خدا را با بندگان فضل واحسان
است ولی اکثر مردم شکر احسان حق نمیکنند(۶۰) ای رسول ما (بدان
که تو) درهیچ حال نباشی وهیچ آیه ازقرآن تلاوت نکنی وبهیچ عملی
با امت وارد نشوید جز آنکه ما همان لحظه شمارا مشاهده میکنیم وهیچ
ذره‌ای درهمه زمین وآسمان ازخدای تو پنهان نیست و کوچك‌تر از ذره
و بزرگتر از آن هرچه هست همه در کتاب مبین حق (ولوح علم الهی) مسطور
است (۶۱) آگاه باشید که دوستان خدا هرگز هیچ ترس (از حوادث آینده
عالم) وهیچ اندوهی (ازوقایع گذشته جهان) در دل آنها نیست (۶۲) آنها
اهل ایمان وخدا ترسند(۶۳) آنهارا ازخدا پیوسته بشارت است هم در
حیوة دنیا (بمکاشفات درعالم خواب) وهم در آخرت بنعمتهای بهشت سخنان
خدا را تغییروتبدیلی نیست که این فیروزی بزرگ نصیب دوستان خداست
(۶۴) ایرسول ماغم مخور وسخن وطعن منکران خاطرت را غمگین
نسازد هرعزت واقتداری مخصوص خداست اوبهمه گفتار خلق شنوا و
بهمه احوال داناست (۶۵) آگاه باش که هرچه درهمه آسمانها وزمین است
ملك خداست وآنچه رامشرکان ازغیرخدا پیروی میکنند گمان باطلی بیش
نیست وجز آنکه دروغی بافندکاری ندارند(۶۶) اوخداوندیست که شب تار (گردش روزوشب)
را برای آسایش وروزروشن را (برای امرمعاش) مقرر فرمود که درآن
نشانهای قدرت خدا برای مردمی کسخن حق را بشنوند پدیدار است(۶۷)
کافران قائل شدند که خدا فرزندی اتخاذ کرده (چنین نیست) اومنزه است
وهم بی‌نیاز که هرچه درآسمانها وزمین است همه ملك خدا است و شما
کافران ومشرکان (که برخدا دعوی فرزند میکنید) برقول خود هیچ دلیلی ندارید آیا بی‌دلیل وازروی جهالت
نسبت بخدا چنین سخن (دروغ) میگوئید (۶۸) بگو ایرسول ما که هرگز آنانکه
بخدا چنین نسبت دروغی دهند رستگاری ندارند (۶۹) (این گفتار باطل)
همه برای طمع متاع دنیاست سپس مرجعشان بسوی ما خواهد بود تا
آنها راعذابی سخت بکیفر کفرشان بچشانیم (۷۰) ایرسول حکایت نوح
را براینان بازگو که بامتش گفت ایقوم اگرشما برمقام رسالت و اندرز
من بآیات خدا تکبروانکارودارید (ودرمقام حسد وآزار من بر میآئید)

مقامي وتذكيري بآيات الله فعلى الله توكلت فأجمعوا أمركم و
شركاءكم ثم لا يكن أمركم عليكم غمة ثم اقضوا إلي ولا تنظرون
﴿٧١﴾ فإن توليتم فما سألتكم من أجر إن أجري إلا على الله وأمرت
أن أكون من المسلمين ﴿٧٢﴾ فكذبوه فنجيناه ومن معه في الفلك
وجعلناهم خلائف وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا فانظر كيف
كان عاقبة المنذرين ﴿٧٣﴾ ثم بعثنا من بعده رسلا إلى قومهم
فجاءوهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا به من قبل كذلك
نطبع على قلوب المعتدين ﴿٧٤﴾ ثم بعثنا من بعدهم موسى وهارون
إلى فرعون وملائه بآياتنا فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ﴿٧٥﴾
فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا إن هذا لسحر مبين ﴿٧٦﴾ قال
موسى أتقولون للحق لما جاءكم أسحر هذا ولا يفلح الساحرون
﴿٧٧﴾ قالوا أجئتنا لتلفتنا عما وجدنا عليه آباءنا وتكون لكما
الكبرياء في الأرض وما نحن لكما بمؤمنين ﴿٧٨﴾ وقال فرعون ائتوني
بكل ساحر عليم ﴿٧٩﴾ فلما جاء السحرة قال لهم موسى ألقوا ما أنتم
ملقون ﴿٨٠﴾ فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به السحر إن الله سيبطله
إن الله لا يصلح عمل المفسدين ﴿٨١﴾ ويحق الله الحق بكلماته و
لو كره المجرمون ﴿٨٢﴾ فما آمن لموسى إلا ذرية من قومه على خوف

من تنها بخدا توکل میکنم شما هم باتفاق بتان وخدایان باطل خود هر مکرو تدبیری دارید انجام دهید تاامر برشما پوشیده نباشد و درباره من هر اندیشه باطل دارید بکار برید (۷۱) پس هرگاه شما از حق روی گردانیده ونصیحت مرا نپذیرفتید من ازشما اجری نخواسته بلکه همه اجر رسالت من برخداست ومن خود از جانب حق مأمورم که از اهل اسلام وتسلیم حکم او باشم (۷۲) قوم نوح باز نوح را تکذیب کردند ما او و پیروانش را در کشتی نجات آورده وخلفای روی زمین قرار دادیم و آنانکه آیات مارا تکذیب کردند همه را بطوفان هلاک غرق کردیم بنگر تا عاقبت انذارشدگان بکجا کشید (۷۳) آنگاه بعد از نوح پیغمبرانی را با آیات ومعجزات بامتانشان فرستادیم آنها هم همان آیاتی را که پیشینیان تکذیب کردند تکذیب کرده و ایمان نیاوردند وچنین ماهم بر دلهای تاریک سرکشان مهر برنهیم (۷۴) آنگاه بعداز آن رسولان (موسی وهارون) را بسوی فرعون واشراف مملکت او فرستادیم آنها هم تکبر کردند و مردمی تبه کار بودند (۷۵) وچون رسول حق با معجزات وآیات ازجانب ما بر آنها آمد آیات ومعجزات اورا تکذیب کرده گفتند این سحری آشکار است (۷۶) موسی بآنان گفت آیا بر رسول وآیات حق که برای هدایت شما آمد نسبت سحر میدهید وحال آنکه ساحران هرگز فلاح وفیروزی نخواهد بود (۷۷) باز بموسی پاسخ دادند که آیا تو آمده ای که مارا از عقاید و آدابی که پدران ما بر آن بودند بازداری تا خود وبرادرت هرون (سلطنت یابید) ما هرگز بشما ایمان نخواهیم آورد (۷۸) و فرعون باتباعش گفت تفحص کنید هر کجا ساحری ماهر ودانا است همه را نزد ما حاضر کنید (۷۹) آنگاه که ساحران همه حاضر شدند موسی باساحران گفت که شما اول بساط سحر خود را بیندازید (۸۰) آنگاه که ساحران جادو انداخته و همه تدبیر وشعبده ها کار بستند موسی گفت خدا البته سحر شما را باطل خواهد کرد که خدا هرگز عمل مفسدان (دردین دنیا) را اصلاح نکند (۸۱) و خدا بآیات و کلمات خود حق را تا ابد پایدار گرداند هرچند بدکاران عالم راضی نباشند (۸۲) پس از آن همه ظهور معجزات موسی و ابطال سحر ساحران

مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ
تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ
دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَ
جَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا
حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ
بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ
كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ
آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا

بازازآن مردم باطل‌پرست کسی بموسی ایمان نیاوردجز فرزندان قبیلهٔ او آنهم باحال‌خوف وتقیه ازفرعون واتباعش که مبادادرصددفتنه‌قتلشان بر آیند که فرعون(آنروز)درزمین بسیار غلووسرکشی‌داشت وسخت متعدی وستمکاربود(۸۳) وموسی‌بقوم‌خودگفت‌که شما اگر بحقیقت ایمان بخدا آورده‌واگر براستی تسلیم‌فرمان‌اوهستید برخداتوکل کنید(۸۴) پیروان موسی‌نیزهمه گفتندما برخداتوکل کردیم‌بارالهامارا دستخوش‌فتنه‌اشرار وقوم ستمکارمگردان (۸۵) وماومؤمنانرا برحمت‌ولطف‌خودازشرکافران نجاتده(۸۶) وبموسی وبرادرش(هرون) وحی کردیم که‌شماوپیروانتان درشهرمصر منزل گیرید وخانه‌هاتان راقبله‌ومعبد خود قراردهید ونماز بپادارید‌وتوهم ایرسول مؤمنانرا بشارت ده (۸۷)و موسی بپروردگار خود عرض کرد بارالهاتوبفرعون وفرعونیان درحیات دنیاملك واموال وزیورهای بسیار بخشیدی‌که بدین وسیله بندگان را از راه توگمراه کنند بارخدایا اموال‌آنها را نابودگردان ودلهاشان راسخت بربند که اینان ایمان‌نیاورند تا هنگامیکه عذاب دردناك را مشاهد کننده(۸۸) خداوندبموسی وهارون فرموددعای شمارا مستجاب کردم‌پس هردوبراه مستقیم باشید وازراه مردم جاهل پیروی مکنید(۸۹)و ما بنی اسرائیل را ازدریا گذرانیدیم پس‌آنکه فرعون وسپاهش بظلم‌وتعدی‌از آنها‌تعقیب کردند تاچون‌هنگام غرق‌او‌فرارسیدگفت اینك من‌ایمان‌آوردم‌وشهادت میدهم‌که حقاجزآنکسی‌که‌بنی‌اسرائیل‌باوایمان‌دارندخدائی نیست‌ومنهم تسلیم فرمان اوهستم(۹۰)باو(درآنحال‌غرق)خطاب شدکه اکنون باید ایمان بیاوری‌درصورتیکه ازاین‌پیش‌عمری‌بکفرو نافرمانی زیستی واز مردم‌بدکاربودی(۹۱)پس‌ما امروز بدنت‌را برای‌عبرت‌خلق‌وبازماندگانت بساحل‌نجات میرسانیم باآنکه بسیاری ازمردم ازآیات قدرت ماسخت غافل‌هستند(۹۲)ما بنی اسرائیل‌را(پس ازهلاك دشمنان) بمقام‌صدق‌مسکن دادیم‌ونعمتهای پاکیزه‌روزی‌آنهاکردیم و همیشه بنی اسرائیل درایمان برسول خاتم‌اتفاق‌داشتند تازمانیکه‌آنرسول باقرآن‌آسمانی‌برای‌هدایت آنهاآمدآنگاه آغاز اختلاف کردند و ازلجاج‌وعناد منکرشدکلام ایرسول ما

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ
الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ فَلَوْلَا
كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا
عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ
رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ
يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ
اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمْ
وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ

خدای تو روز قیامت میان آنها در آنچه اختلاف کردند حکم خواهد کرد
(۹۳) پس هر گاه شك وریبی از آنچه بتو فرستادیم در دل داری از پیشینیان
خود علماء اهل کتاب بپرس که همانا این کتاب از جانب خدای تو آمد وابداً
در حقانیت آن نباید شك در دل راه دهی (۹۴) و نباید هرگز از آنان که تکذیب
آیات خدا کنند باشی که از زیانکاران عالم خواهی شد (۹۵) البته آنانکه
حکم عذاب خدا بر آنها حتم است ایمان نمیآورند (۹۶) واگر هر گونه
معجزه و آیتی از جانب خدا بر آنان بیاید (باز ایمان نیاورند) تا وقتیکه عذاب
دردناك را بچشم مشاهده کنند (۹۷) چرا باید از هیچ شهر و قوم هیچ پیغمبری
جز یونس در وقتیکه ایمانشان سودمی بخشد ایمان نیاورند و تنها بین اقوام و
ملل قوم یونس باشند که چون ایمان بخدا آوردند ما عذاب ذلت را در دنیا
وعقبی از آنها برداشتیم و تا زمانی معین آنها را متمتع و بهره مند گردانیدیم
(۹۸) ای رسول ما اگر خدای تو در مشیت ازلی میخواست اهل زمین همه
یکسر ایمان می آوردند تو کی توانی تا بجبر و اکراه همه را مؤمن و خدا
پرست گردانی (۹۹) و هیچیك از نفوس بشر را تا خدا رخصت ندهد ایمان
نیاورد و پلیدی را خدا برای مردم بیخرد که عقل را کار نبندند مقرر میدارد
(۱۰۰) در آسمانها و زمین بچشم عقل نظر کنید و بنگرید تا چه بسیار آیات
حق و دلایل توحید را مشاهده میکنید گرچه هرگز مردمیرا که بدیده
و ایمان ننگرند دلایل و آیات الهی بی نیاز نخواهد کرد (۱۰۱) پس مگر
منتظر چیستند جز آنکه روزگار هلاکت و عذابی که پیشینیان دیدند بچشم
ببینند (ای رسول ما) بگو بطاغیان امت که شما منتظر باشید که منهم منتظر
(نزول فتح و نصرت خدا) با شما میباشم (۱۰۲) و ما رسولان خود و مؤمنان را نجات
میدهیم چنانکه ما برخود فرض کردیم که اهل ایمان را نجات بخشیم (۱۰۳)
ای رسول ما مشرکان را بگو که اگر شما از آئین من مشکوکید پس (یقین
دارید که) من هرگز خدایان باطلی که شما می پرستید بچیزی نگیرم و جز
خدای یکتائی که مرگ و زندگانی همه شما خلایق بامر اوست کسیرا بخدائی
نمی پرستم و مأمورم که خود از اهل ایمان باشم (۱۰۴) و خدا مرا امر کرده
که روی بجانب دین حنیف اسلام و آئین پاك توحید آور و هرگز لحظه ای
هم آئین مشرکان مباش (۱۰۵) و نیز مرا فرموده

دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللّٰهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

که غیر ازخدای یکتا هیچیك از این خدایان باطل که بحال تو نفع وضرری ندارند بخدائی مخوان و گرنه (مشرك شده) و از ستمکاران خواهی بود (۱۰۶) واگر خدا برتو ضرری خواهد هیچکس دفع آن نتواند واگر خیر ورحمتی خواهد باز احدی رد آن نتواند که فضل ورحمت حق بهر کس از بندگان بخواهد البته میرسد واوست خدای آمرزنده مهربان (۱۰۷) ای رسول ما بگو ای مردم (کتاب ورسول) حق ازجانب خدا برای هدایت شما آمد پس از این هر کس هدایت یافت نفعش برخود اوست وهر کس براه گمراهی شتافت زیانش برخود اوست ومن نگهبان شما نیستم (۱۰۸) وای رسول تو خود ازوحی خدای که برتو میرسد پیروی کن وراه صبر پیش گیر تا وقتیکه خدا (میان تو ومخالفانت) حکم کند که از بهترین حکم فرمایانست (۱۰۹)

سورهٔ هود در مکه نازل شده مشتمل بر یکصدو بیست وسه آیه میباشد

(بنام خدای بخشندهٔ مهربان)

الر (اسرار اینحروف نزدخدا و رسول است) (این قرآن) کتابی است (بادلایل) محکم که ازجانب خدای حکیم وآگاه برحقایق عالم بسیار روشن بیان گردیده است (۱) (تا تذکر دهد بخلق) که جز خدای یکتا هیچکس را نپرستید ومن حقا رسول اویم که برای اندرز وبشارت امت آمده ام (۲) تا بخلق بگویم که از گناهانشان آمرزش از خدا طلبید وبدرگاه او توبه و انابه کنید که شمارا تا اجل معین وهنگام مرگ لذت و بهره نیکو بخشد ودرحق هر مستحق رحمتی تفضل فرماید واگر روی از او بگردانید سخت ازعذاب روز بزرگ قیامت برشما میترسم (۳) رجوع شما بسوی خدا است واو برهمه چیز تواناست (۴) آگه باشید که آنان (یعنی منافقان امت) روی دلها میگردانند تاخودرا ازاو پنهان دارند آگه باش که هر گاه سر در جامه ی خود بپیچند خدا هرچه پنهان یا آشکار کنندهمه را میداند که او بردرون دلها محققاً آگاهست (۵) هیچ جنبنده درزمین نیست جز آنکه روزیش برخداست وخدا قرارگاه (منزل دائمی) وآرامشگاه (جای موقت) اورا میداند وهمه احوال خلق دردفتر علم ازلی خدا ثبت است (۶) واوخدائی است که آسمان وزمین را درفاصله شش روز آفرید

أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ
لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ
نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۚ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ
مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٣﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَ

وعرش باعظمت او بر آب قرار یافت (شاید مراد علم باشد) تا شما را بیازماید که عمل کدام یك از شما نیکوتر است و ای رسول محققا اگر باین مردم بر گوئی که پس از مرك زنده خواهید شد همانا کافران خواهند گفت که این سخن را هرگز حقیقتی جز بسحر و خیال موهوم نیست (۷) و اگر ما عذاب را از آن منکران معاد تا وقت معین (هنگام مرك) بتعویق اندازیم آنها گویند چه موجب تاخیر عذاب شده آگه باشند که چون هنگام عذاب برسد دیگر از آن هرگز رهائی نیابند و بآنچه تمسخر میکردند سخت گرفتار شوند (۸) و اگر ما بشر را (در دنیا) بنعمت و رحمتی برخوردار کردیم (تا شکر کند) سپس آن نعمت از او باز گرفتیم سخت بخوی نومیدی و کفران درافتد (۹) و اگر آدمی را بنعمتی پس از محنتی رسانیم مغرور و غافل شود که دیگر روزگار زحمت و رنج من سر آمده سرگرم شادمانی ومفاخرت گردد (۱۰) (این خوی بشر بی صبر کم ظرف ضعیف است) مگر آنانکه دارای ملکهٔ صبر و عمل صالحند بر آنها آمرزش حق و اجر بزرك (نعمت ابدی) است (۱۱) ای رسول ما مبادا بعض آیاتی را که بتو وحی شد تبلیغ نکنی و از قول مخالفانت که میگویند اگر این مرد پیغمبر است چرا گنج ومالی ندارد و یا فرشته آسمان همراه او نیست دلتنك شوی که وظیفه تو تنها نصیحت و اندرز خلق است اما حاکم و نگهبان هر چیز خدا است (۱۲) آیا کافران میگویند این قرآن وحی الهی نیست خود او بهم بسته و بخدا نسبت میدهد بگو اگر راست میگوئید شما هم باکمك همه فصحای عرب بدون وحی خداده سوره مانند این قرآن بیاورید (۱۳) پس هرگاه کافران جواب ندادند در این صورت شما مؤمنان یقین بدانید که این کتاب بعلم ازلی خدا نازل شده (دعوتش اینست) که هیچ خدائی جز آن ذات یکتای الهی نیست آیا شما مردم تسلیم حکم خدا خواهید شد (۱۴) کسانی که طالب تعیش مادی وزینت شهوت دنیوی هستند مامزد سعی آنها را در کار دنیا کاملا میدهیم وهیچ از اجر عملشان کم نخواهد شد (۱۵) (ولی) هم اینان هستند که دیگر در آخرت نصیبی جز آتش دوزخ ندارند وهمه افکار واعمالشان در راه دنیا ضایع و باطل میگردد (۱۶) آیا پیغمبری که از جانب خدا دلیلی روشن (مانند قرآن) دارد یا گواهی صادق (مانند علی (ع) که بتمام شئون وجودی گواه صدق رسالتست)

مِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولَٰئِكَ
لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ
يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ
﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَ
السَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ

وعلاوه کتاب توریةموسی‌هم که پیس از او پیشوا و رحمت حق بود وبآن ایمان‌آوردند باوبشارت داد اینان از اهل‌کتاب باو ایمان می‌آورند یا کافر میشوندوهرکس ازطوایف بشر باو کافرشود وعده‌گاهش البته آتش دوزخ است که‌درآن هیچ شك مدارکه این وعدهٔقطعی پروردگاراستو لیکن‌اکثر مردم به‌آن ایمان نمی‌آورند(۱۷)درجهان ازآنهائیکه بخدا نسبت دروغ دادند ستمکارتر کیست آنان برخدا عرضه‌داشته‌شوندوگواهان محشر گویند اینان هستند برخدا دروغ بستندآگه باشید که لعن خدا برستمکاران عالم است(۱۸)آن ستمکاران که راه خدا را بروی بندگان بسته وسعی کنندکه راه حق راکج‌کرده وخلق‌را براه باطل کشندوهم آنها (هرگز به‌آخرت ایمان نیاورده‌و) منکر قیامتند(۱۹) اینها هیچ قدرت‌وراه مفری درزمین‌ازقهرخدا ندارندوجزخدا که اوهم‌برعذابشان خواهدافزود ازهیچکس‌حتی‌ازاعضاء وقوای‌خود یارومددکاری‌نخواهند یافت که‌هرگز گوششان هم‌در شنوائی‌وچشمشان‌در بینائی به‌آنهامددنتوانند کرد(۲۰)همین‌مردم (دنیاطلب)هستند که نفوس خود راسخت در زیان افکندند وهردروغ بسته وهرتدبیری‌درراه‌دنیا کردند همه محوو نابود شود(۲۱)ناگزیردرعالم‌آخرت‌زیانکارترین‌مردم‌آنهاهستند(۲۲)آنانکه بخدا ایمان‌آورده‌وباعمال صالح پرداختندوبدرگاه خدای خودخاضع وخاشع گردیدندآنهاالبته اهل‌بهشت جاویدندودرآن متنعم‌ابدی‌خواهند بود(۲۳)حال‌این دوگروه کفر وایمان درمثل بشخص کوروکر وشخص شنوا وبینامانند‌است‌آیا حال‌این هردو شخص یکسانست پس‌چرامتذکر نمیشوید(۲۴)وما نوح رابرای‌هدایت قومش برسالت فرستادیم‌اوقومش راگفت که‌من بابیان روشن برای نصیحت‌وانذرشما‌آمدم(۲۵) تاشما رابگویم که‌غیر خدای یکتاکسی را نپرستید که اگر بجز خداکسی‌را پرستش‌کنید من ازعذاب روز سخت قیامت برشمامی‌ترسم(۲۶) نوح‌را سران‌کافران قومش پاسخ دادندکه ما تو را مانند خود بشری بیشتر نمیدانیم ودربادی‌نظرآنکه‌پیروتواند اشخاصی پست‌وبیقدر بیش نیستند وماهیچگونه مزیتی برشما نسبت بخود نمی‌بینیم‌که تو را پیغمبر خداو پیشوای خلق شناسیم بلکه شمارا

كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي
رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾
وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾
وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ
إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا
اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ
قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ
رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ
إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ
قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ
الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ
﴿٣٧﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

دروغگو میپنداریم (۲۷) نوح قومش را پاسخ داد که شما چه میگوئید هرگاه به بینید که مرا دلیل روشن ورحمت مخصوص از جانب پروردگار عطاشده باز هم حقیقت حال بر شما پوشیده خواهد ماند آیا من برحمت وسعادت شمارا اجبار کنم وشما تنفر اظهار کنید (۲۸) باز گفت (بدانید که) من از شما ملك ومالی نمیخواهم اجر من برخداست ومن هرگز آن مردم با ایمان را هرچند (بنظر شما) فقیر و بیقدر باشند از خود دور نمی کنم که آنها بشرف ملاقات خدا میرسند ولی بنظر من شما خود مردم نادانی هستید (۲۹) باز گفت ایقوم اگر من آن مردم پاك خداپرست را از خود برانم (وخدا از من برنجد) بمدد که از (خشم) خدا نجات یابم آیا از این سخنان پند نمیگیرید (۳۰) باز گفت که ایقوم من نمیگویم که خزائن خدا نزد من است و نه مدعیم که از علم غیب حق آگاهم و نه دعوی کنم که فرشته آسمانم و هرگز مؤمنان پاکی را که ازشوق حق اشك ازدیده میبارند و بچشم شما خوارند نخواهم گفت که آنها از جانب خدا هیچ فضیلت بردیگران ندارند که خدا برآنها داناتر از من است که اگر من آنها را چون شما خوار شمارم از ستمکاران عالم بشمار باشم (۳۱) باز قوم گفتند ای نوح تو با ما جدل و گفتگوی بسیار کردی اکنون اگر راست میگوئی و برما وعده عذابی که دادی بیار (۳۲) نوح گفت آن وعده را اگر خدا خواهد البته بشما میرسد وهیچ از آن مفری ندارید (۳۳) و دیگر پند و نصایح من سود نکند و اگر خدا خواهد که شما را گمراه کند من میل آنکه باز بشما نصیحت کنم ندارم او خدای شماست و بسوی او باز میگردید (۳۴) یا باز خواهند گفت که تو از پیش خود سخنانی فرا بافته و از دروغ بوحی خدا نسبت میدهی بگو اگر چنین باشد عقوبت آن گناه برمن است ومن از کفر و گناه شما بیزارم (۳۵) و بنوح وحی شد که جز همین عده که ایمان آورده اند دیگرابداً هیچکس از قومت ایمان نخواهد آورد وتو بر کفر وعصیان این مردم (لجوج) محزون مباش (۳۶) و بساختن کشتی درحضور ما وبدستور ما مشغول شو و درباره ستمکاران که البته باید غرق شوند سخن مگوی (۳۷) و نوح بساختن کشتی پرداخت و (کشتی میساخت) هرکس از قومش براو میگذشت ویرا مسخره واستهزاء میکرد نوح درجواب آنها میگفت اگر امروز شما ما را مسخره میکنید وما هم روزی شما را پاسخی بدهیم که بعد از این بدانید (۳۸) و معلوم شما شود که ما و شما

من يأتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ﴿٣٩﴾ حتى إذا جاء
أمرنا وفار التنور قلنا احمل فيها من كل زوجين اثنين وأهلك
إلا من سبق عليه القول ومن آمن وما آمن معه إلا قليل ﴿٤٠﴾
وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها ومرسيها إن ربي لغفور
رحيم ﴿٤١﴾ وهي تجري بهم في موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان
في معزل يا بني اركب معنا ولا تكن مع الكافرين ﴿٤٢﴾ قال سآوي
إلى جبل يعصمني من الماء قال لا عاصم اليوم من أمر الله إلا من
رحم وحال بينهما الموج فكان من المغرقين ﴿٤٣﴾ وقيل يا أرض
ابلعي ماءك ويا سماء أقلعي وغيض الماء وقضي الأمر واستوت
على الجودي وقيل بعدا للقوم الظالمين ﴿٤٤﴾ ونادى نوح ربه
فقال رب إن ابني من أهلي وإن وعدك الحق وأنت أحكم
الحاكمين ﴿٤٥﴾ قال يا نوح إنه ليس من أهلك إنه عمل غير صالح
فلا تسألن ما ليس لك به علم إني أعظك أن تكون من
الجاهلين ﴿٤٦﴾ قال رب إني أعوذ بك أن أسألك ما ليس لي
به علم وإلا تغفر لي وترحمني أكن من الخاسرين ﴿٤٧﴾ قيل يا نوح
اهبط بسلام منا وبركات عليك وعلى أمم ممن معك وأمم
سنمتعهم ثم يمسهم منا عذاب أليم ﴿٤٨﴾ تلك من أنباء الغيب نوحيها

کدام بعذاب ذلت‌وخواری گرفتار وعذاب‌دایم‌خدا را مستوجب‌خواهیم
شد(۳۹)تاوقتیکه فرمان(قهر) مافرارسیدو ازتنورآتش آب بجوشیددر
آن‌هنگام بنوح خطاب کردیم که توباخود ازهرجفتی دوفرد(نروماده)
باجمیع زن‌وفرزندانت‌جزآن که وعده‌هلاکش‌در علم ازلی گذشته همه‌را
درکشتی‌همراه بر(که ازغرقاب برهند) وگرویدگان بنوح درعالم‌عده
قلیلی بیش نبودند(۴۰)ودستورداد که شمامؤمنان‌بکشتی درآئید تابنام
خدا کشتی‌هم‌روان‌شود وهم بساحل نجات رسد که‌خدای من‌البته صاحب
مغفرت ورحمت است (۴۱) وآن‌کشتی بدریا با مواجی مانند کوه در
گردش بود که درآنحال نوح ازراه شفقت فرزندش را نداکرد که ای
پسر توهم بدین کشتی درآی(که‌نجات یابی)وباکافران همراه‌مباش(که
هلاك خواهی‌شد)(۴۲)آن پسر نادان نا اهل پدر را پاسخ دادکه من
بزودی‌برفراز کوه روم که‌ازخطرهلاکم‌نگهدارد نوح گفت‌ای پسرامروز
هیچکس را ازقهر خدا جز بلطف اونجات نیست این‌بگفت‌وموج میان
آنها جدائی افکندوپسرباکافران چون ازجنس‌آنها‌بود بدریا غرق شد
(۴۳)وبزمین خطاب‌شدکه فوراًآب‌رافرو برد وبآسمان امرشدکه باران
را قطع کردوآب‌بیك لحظه‌خشك‌شدوحکم(قهرالهی)انجام یافت‌وکشتی
برکوه جودی قرارگرفت وفرمان‌هلاك ستمکاران در رسید(۴۴) ونوح
بدرگاه خداعرض کردبارپروردگارا فرزندمن اهل‌بیت من است‌ووعده
عذاب توهم حتمی‌است که‌قادرترین حکم فرمایانی(۴۵)خدابنوح‌خطاب
کرد که فرزند توهرگز با تواهلیت‌نداردزیرااوراعملی بسیار ناشایسته
است‌پس تو ازمن تقاضای امریکه هیچ ازحال‌آن‌آگه نیستی مکن من
تراپند میدهم نصیحت بشنو وازمردم جاهل‌مباش (۴۶) نوح عرض‌کرد
بارالها من‌پناه میبرم بتوکه دیگر چیزیکه نمیدانم از تو هیچگاه
تقاضا کنم‌واکنون اگر گناه مرا نبخشی وترحم‌نفرمائی‌من‌اززیانکارانم
(۴۷)وبنوح خطاب شدکه ازکشتی فرودآی که سلام ما وبرکات‌ورحمت
ما برتو وبرآن‌امم‌وقبایلی که‌همیشه باتو(وتابع‌تو)اند اختصاص یافته‌و
امتهائی که ما پس از آنکه بآنها بهره‌ای از دنیا دهیم‌آنانرا بعذاب
سخت (قیامت)کیفرخواهیم کرد(۴۸) این از اخبار غیب است که پیش
ازآنکه مابتو وحی کنیم

إليك ما كنت تعلمها أنت ولا قومك من قبل هٰذا فاصبر إن
العاقبة للمتقين ۝٤٩ وإلىٰ عاد أخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا
الله ما لكم من إلٰه غيره إن أنتم إلا مفترون ۝٥٠ يا قوم لا أسئلكم
عليه أجرا إن أجري إلا على الذي فطرني أفلا تعقلون ۝٥١ ويا
قوم استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يرسل السماء عليكم مدرارا
ويزدكم قوة إلىٰ قوتكم ولا تتولوا مجرمين ۝٥٢ قالوا يا هود ما
جئتنا ببينة وما نحن بتاركي آلهتنا عن قولك وما نحن لك
بمؤمنين ۝٥٣ إن نقول إلا اعتراك بعض آلهتنا بسوء قال إني
أشهد الله واشهدوا أني بريء مما تشركون ۝٥٤ من دونه فكيدوني
جميعا ثم لا تنظرون ۝٥٥ إني توكلت على الله ربي وربكم ما من
دابة إلا هو آخذ بناصيتها إن ربي علىٰ صراط مستقيم ۝٥٦ فإن
تولوا فقد أبلغتكم ما أرسلت به إليكم ويستخلف ربي قوما
غيركم ولا تضرونه شيئا إن ربي علىٰ كل شيء حفيظ ۝٥٧ ولما جاء
أمرنا نجينا هودا والذين آمنوا معه برحمة منا ونجيناهم من عذاب
غليظ ۝٥٨ وتلك عاد جحدوا بآيات ربهم وعصوا رسله واتبعوا
أمر كل جبار عنيد ۝٥٩ وأتبعوا في هٰذه الدنيا لعنة ويوم القيامة
ألا إن عادا كفروا ربهم ألا بعدا لعاد قوم هود ۝٦٠ وإلىٰ

تووقومت هیچ ازآن آگاه نبودید پس تو درطاعت حق راه صبر پیش گیر که عاقبت اهل تقوی نیکوست (۴۹) وما برای هدایت قوم عاد برادرشان هود را فرستادیم هود نیز برای اداء رسالت بقوم خود گفت که ای مردم خدای یکتائی را پرستش کنید که جز او شمارا خدائی نخواهد بود (وگفتاری که ازبتان و خدایان باطل بمیان آورده اید بدانید که افتراء ودروغی بیش نیست) (۵۰) باز گفت ای قوم من ازشما مزد رسالت نمیخواهم اجر من جز برخدا که مرا آفریده است نیست آیا (درامر من) فکروعقل کار نمی بندید (۵۱) ای قوم ازخدا آمرزش طلبیدو بدرگاه اوتوبه کنید تا از آسمان برشما رحمت فراوان نازل گرداند وبرقوت و توانائی شما بیفزاید و زنهار بنابکاری وعصیان روی ازخدای رحمان مگردانید (۵۲) قوم هود وی را پاسخ دادند که تو برای ما دلیلی روشن بردعوی رسالت خود نیاوردی وما هرگز ازخدایان خود بمجرد حرف تودست نمیکشیم وماهرگز بتوایمان نخواهیم آورد (۵۳) تنهاچیزیکه درباره (تومیگوئیم اینست که برخی از خدایان ماترا آسیب رسانیده هود بآنها گفت من خدارا گواه میگیرم و شما هم گواهی دهید که ازاین پس من ازشما وخدایانیکه غیر خدای یکتا میپرستید بیزارم (۵۴) شما هم هرفکروتدبیری درکارمن دارید بی هیچ مهلت انجام دهید (۵۵) (من) برخدا که پروردگار من وشماست توکل کرده ام که زمام اختیار هرجنبنده بدست مشیت اوست و البته (هدایت) پروردگار من براه راست خواهد بود (۵۶) پس هرگاه شماروی ازحق بگردانید من بوظیفه خود که ابلاغ رسالت واتمام حجت برشماست قیام کردم وخدای من پس ازهلاك شما قومی دیگر را جانشین شما خواهد کرد وبهودهم (چون درحفظ وامان خداست) هیچ ضرری نتوانیدرسانید که پروردگارمن برهرچیز نگهبانست (۵۷) وچون فرمان قهرما بهلاکت قوم دررسید بفضل ورحمت خود هود را وهرکس با او ایمان آورد نجات بخشیدیم وازعذاب بسیارسختی آنهارا ایمن ساختیم (۵۸) و همین قوم عادند (امت هود) که آیات خدارا انکار وپیغمبران را آزار و نافرمانی کردند وپیرو امر هرشخص متکبر جبار شدند (۵۹) وآنها بلعن خدا هم درحیات دنیا وهم درقیامت گرفتار گردیدند (ای اهل ایمان) آگاه باشید که قوم عاد بخدای خود کافر وازرحمت اودورشدند بدانید (ای مؤمنان) که قوم عاد امت هود ازرحمت خدا دورند (۶۰)

ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره هو
انشاكم من الارض واستعمركم فيها فاستغفروه ثم توبوا اليه
ان ربي قريب مجيب ﴿٦١﴾ قالوا يا صالح قد كنت فينا مرجوا قبل
هذا اتنهنا ان نعبد ما يعبد اباؤنا واننا لفي شك مما تدعونا
اليه مريب ﴿٦٢﴾ قال يا قوم ارايتم ان كنت على بينة من ربي واتىني
منه رحمة فمن ينصرني من الله ان عصيته فما تزيدونني غير
تخسير ﴿٦٣﴾ ويا قوم هذه ناقة الله لكم اية فذروها تاكل في ارض الله
ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب قريب ﴿٦٤﴾ فعقروها فقال تمتعوا
في داركم ثلثة ايام ذلك وعد غير مكذوب ﴿٦٥﴾ فلما جاء امرنا
نجينا صالحا والذين امنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ
ان ربك هو القوي العزيز ﴿٦٦﴾ واخذ الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا
في ديارهم جثمين ﴿٦٧﴾ كان لم يغنوا فيها الا ان ثمود كفروا ربهم
الا بعدا لثمود ﴿٦٨﴾ ولقد جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا
سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ ﴿٦٩﴾ فلما را ايديهم
لا تصل اليه نكرهم واوجس منهم خيفة قالوا لا تخف انا ارسلنا
الى قوم لوط ﴿٧٠﴾ وامراته قائمة فضحكت فبشرنها باسحق ومن
وراء اسحق يعقوب ﴿٧١﴾ قالت يويلتى ءالد وانا عجوز وهذا بعلي

وبازصالح پیغمبر رابسوی قوم ثمود برسالت فرستادیم صالح بقوم خود گفت
ایمردم خدای یگانه را که جزاوخدائی نیست پرستش کنید اوخدائی است
کهشمارا ازخاك بیافرید وبرای عمارت وآبادی ساختن زمین برگماشت
پس شما ازخدای خود آمرزش طلبید وبدرگاه او پناه بریدوازلغزش و
گناهان توبه کنید که البته خدا بهمه نزدیکست ودعای خلق را میشنودو
اجابت میکند(۶۱)قوم گفتند ایصالح توپیش ازآنکه دعوت نبوت کنی در
میان مامورد عقیده وامیدواری بودی آیا میخواهی ماراازپرستش خدایان
پدران مامنع کنی مابدعوی توسخت بدگمان وبی عقیده خواهیم بود(۶۲)
صالح بازگفت آیارای شما چیست اگر من بردعوی خود معجزه ودلیلی از
طرف خدا دردست دارم که اومرا بنبوت بلطف ومرحمت بسیار برگزیده
است اگر بازهم فرمان اونبرم دراینصورت مرا ازعذاب خدا که امان
تواند داد؟ کهشما برمن جز ضرروزیان چیزی نخواهید افزود (۶۳)
صالح بازگفت ای قوم این ناقه آیت خداست ومعجز برای اتمام حجت الهی
برشما است اورا بحال خود آزاد گذارید تادرزمین خدا چرا کندوقصد
آزاراو مکنیدوگرنه خدا شما رابزودی بعذاب گرفتار سازد (۶۴)قوم
پندصالح رانشنیده وناقه را پی کردند صالح هم بآنها وعده عذاب دادکه
بعداز اینعمل تاسه روز دیگر درمنازل خود اززندگی تمتع بریدواین
وعده البته دروغ نیست(۶۵) چون وقت فرمان قهرمافرارسید تنهاصالح
ومؤمنان او را برحمت خاص خودازبلای آنروز نجات دادیم که خدابر
هرچه خواهدمقتدر وتواناست(۶۶)وآنگاه ستمکارانراشب صیحه عذاب
آسمانی بگرفت کهصبحگاه دردیارشان بی حس وخاموش ابدی شدند(۶۷)
گوئی آنها درآندیار هرگز زنده نبودند آگاه شوید که قوم ثمود چون
بخدای خودکافرشدنددور از رحمت ابدی خدا گردیدند (۶۸) وآنگاه
فرستادگان ما برابراهیم خلیل بسلامتی بشارت آوردند واورا سلام گفته
واز او پاسخ سلام شنیدندآنگاه ابراهیم برآنها ازگوشت گوساله کبابی
مهیا کرد (۶۹)وچون ابراهیم دید که آنان بطعام دست درازنمیکنند درحال
ازآنهادلش متوحش وبیمناك گردید آنان حس کرده وگفتند مترس که ما
فرستاده خدا بقوم لوط میباشیم(۷۰)(درآنحال) زن ابراهیم ساره ایستاده
بود کهمتبسم گردید پس ماآنزنرا بفرزندی بنام اسحق وسپس بیعقوب بشارت
دادیم (۷۱) زن چون مژده فرزند شنید گفت که آیا میشود از من باآنکه
پیرسالخورده ام وشوهرم نیز مردی پیرو فرتوت است فرزندی پدیدآید.

شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۖ رَحْمَتُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ
الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ
أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ
وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ
يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۚ قَالَ يَا قَوْمِ هَٰؤُلَاءِ
بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ
رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ
﴿٨٠﴾ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ
بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾
مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ
أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ۚ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

این چیزی بسیار شگفت انگیز است(۷۲) فرشتگان با او گفتند آیا از کار خدا عجب داری(عجب مدار که) رحمت و برکات خدا مخصوص شما اهل بیت رسالت است زیرا خدا بسیار ستوده صفات (ومقتدر) و بزرگوار است(۷۳) چون ابراهیم را وحشت ازدل برفت و بشارت فرزند بیامد در آنحال برای خلاص قوم لوط باما بگفتگو والتماس درآمد(یعنی از فرشتگان که وعده هلاك قوم لوط شنید استدعای نجات برآنها کرد) (۷۴) که همانا ابراهیم بسیار حلیم ورئوف بود و بسیار بدرگاه خدا دعا وتضرع داشت و بسیار از حق مغفرت و آمرزش درحق خود وخلق میطلبید(۷۵) خطاب شد ای ابراهیم ازاین خواهش درگذر که هنگام حکم قهر الهی بر این قوم فرا رسیده و برای آنها عذابی که حتمی است و باز گشت ندارد خواهد رسید(۷۶) وچون فرستادگان ما بلوط وارد شدند (برقوم خود) پریشان خاطر و دلتنك شد و گفت این روز بسیار سختی است(۷۷) قوم لوط (آگاه شده) و بقصد عمل زشتی که درآن سابقه داشتند بسرعت بدرگاه او وارد شدند لوط بآنها گفت این دختران من برای شما پاکیزه و نیکوترند ازخدا بترسید و مرا نزد مهمانان بعمل زشت خود خوار وسر شکسته مکنید آیا درمیان شما یك مرد خیر خواه رشید خداپرست نیست(۷۸) قوم لوط گفتند ما را رغبت ومیلی بآن دختران نیست وتو بخوبی میدانی که مطلب ما چیست (۷۹) گفت ایکاش مرا برمنع شما اقتداری بود یا آنکه چون قدرت ندارم از شر شما بر کن محکمی پناه خواهم برد(۸۰) فرشتگان به لوط گفتند(تو اندیشه مدار که) ما رسولان پروردگاریم وهرگز دست آزار قوم بتو نرسد تو با اهلبیت خود شبانه از این دیار بیرون شو و از اهل خود هیچکس جز آن زن کافرت که آنهم باقوم باید هلاك شود یکی را وامگذار که وعده عذاب صبحگاه است وتا صبح وقت بسیار نیست(۸۱) چون صبح شد فرمان قهر ما دیار آنقوم نابکار را ویران وزیروزبر ساخت و برسر آنها مرتب از آسمان سنك هلاك فرو ریختیم (۸۲) که آن سنگهای بلا بر سر ستمکاران از امر خدا نشاندار ومعین بود و البته چنین هلاکتی از ظالمان عالم دور نخواهد بود(۸۳) وما بسوی اهل مدین برادرشان شعیب را برسالت فرستادیم آن رسول گفت ایمردم خدای یکتا را که جز او خدائی نیست پرستش کنید ودر کیل و وزن کم فروشی مکنید من خیر شما را در آن می‌بینم و (اگر ظلم کنید) من میترسم از روزیکه عذاب سخت شما را

مُحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلٰوتُكَ
تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا
أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي
إِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ
صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا
إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا
تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَ
اتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ
اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ
أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ

فرا گیرد (۸۴) ایقوم در سنجش وزن و کیل اجناس عدالت کنید و بمردم کم (وگران) نفروشید و در زمین بخیانت و فساد بر نخیزید (۸۵) (و بدانید) که آنچه خدا برشما باقی گذارد و (برکت بخشد) بهتر است اگر واقعاً بخدا ایمان دارید (این نصیحت وظیفه من است ولی اگر عصیان کردید دیگر) من نگهبان (ازعذاب خدا) نیستم (۸۶) قوم بمسخره گفتند ای شعیب آیا این نماز تو تورا مأمور میکند که (دعوی رسالت کرده) و مارا از پرستش خدایان پدرانمان و از تصرف دراموال بدلخواه خودمان منع کنی (آفرین) تو بسیار مرد بردبار درستکاری هستی (۸۷) شعیب گفت ایقوم رای و نظریه شما چیست آیا اگر مرا ازجانب پروردگار حجت روشن و دلیل قاطع باشد و از او برمن رزق حلال و پاکیزه برسد (باز اطاعت او نکنم؟) و (بدانید) غرض من از آنچه شما را نهی میکنم ضدیت و مخالفت باشما نیست بلکه تا بتوانم تنها مقصودم اصلاح امر شماست و از خدا (در هر کار) توفیق میطلبم و براو توکل کرده و بدرگاه او (از شر بدان) پناه میبرم (۸۸) شعیب باز بنصیحت لب گشود که ایقوم ضدیت بامن شمارا بر آن وادار نکند که برشما هم بلائی مانند قوم نوح و قوم هود و صالح از جانب خدا نازل شود بخصوص از قوم لوط که دوران شان دور از شما نیست عبرت گیرید (۸۹) و از خدای خود آمرزش طلبید و بدرگاهش توبه و انابه کنید که او بسیار مشفق و مهربانست (۹۰) قوم پاسخ دادند که ما بسیاری از آنچه میگوئی نمیفهمیم (یعنی سخنانت بیمعنی و بدون نتیجه است و ماهیچ نمی پذیریم) و تو در میان ما شخصی بی ارزش و ناتوانی و اگر ملاحظه طایفه تو نبود سنگ سارت میکردیم که ترا نزد ما عزت و احترامی نیست (۹۱) شعیب باز گفت ایقوم آیا طایفه من عزتش نزد شما بیش از خداست و خدا را بکلی فراموش کردید (بترسید که) خدای من بهرچه شما میکنید آگاهست (۹۲) باز گفت ایقوم شما هر کار که میتوانید انجام دهید من هم هرچه موظفم خواهم کرد بزودی شما خواهید دانست که عذاب ذلت و خواری بر کدام یك از من و شما می آید و دروغگوی ما کیست پس شما منتظر (نزول عذاب خدا) باشید که منهم منتظر لطف اویم (۹۳) هنگامیکه حکم قهر ما فرا رسید ما شعیب و کسانیکه باو ایمان آوردند بلطف و مرحمت خود نجات دادیم و ستمکاران

ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا
أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ
وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ
النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ
الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ
مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ
نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا

امت او را صیحه عذاب فرا گرفت که صبحگاه همه در دیار خود هلاك شدند (۹۴) چنان هلاك شدند که گوئی هرگز در آن دیار نبودند (ای مردم شما) آگاه باشید که اهل مدین هم مانند کافران قوم ثمود از رحمت خدا دور شدند (۹۵) آنگاه موسی عمرانرا با آیات وحجت روشن برای رسالت فرستادیم (۹۶) بسوی فرعون و اشراف قومش مردم (موسی را گذاشته) وپیرو امر فرعون شدند با آنکه (میدانستند که) هیچ هدایت و رشدی درامر فرعون نخواهد بود (۹۷) فرعون پیروان خود را در قیامت باخود بآتش دوزخ در افکند که واردانرا بسیار منزلگاه بدیست (۹۸) و فرعونیان در این جهان برخود بلعنتی گذاشتند و برای روز قیامت بدعطا و ذخیره ای فرستادند (۹۹) ای رسول ما این بعضی از اخبار دیار ستمکاران است که برتو حکایت کردیم که برخی از آن دیار (گرچه خلقش مردند شهرهاشان هنوز معموراست و برخی دیگر شهرهاهم بکلی ویران گشت وهم داس مرك اهلش را درو کرد (۱۰۰) و آنها که بهلاکت رسیدند نه ما برآنها بلکه خود بر خویشتن ستم کردند وغیر خدا همه خدایان باطلی که میپرستیدند هیچ دفع هلاکت ازآنها ننمودند وهنگامی که امر قهر خدا برهلاکشان دررسید (آن بتان که پرستیدند چیزی) جز برحسرت آنها نیفزودند (۱۰۱) این گونه است سخت گیری پروردگاه هرگاه بخواهد دیار ستمکاران را ویران کند که انتقام ومواخذه خدا بسیار دردناك وشدیداست (۱۰۲) همانا این هلاك بدکاران آیت وعبرتی بر آن کس که ازعذاب روز محشر بترسد که روز محشر روزیست که همه خلق درآن جمع شوند وجزای اعمال خود را ببینند (۱۰۳) وما آن روز را بتاخیر نیفکنیم جز بوقتیکه در علم ما معین است (۱۰۴) درآن روز هیچکس جز بفرمان خدا سخن نگوید پس خلق بر دو فرقه شوند برخی شقی و بدروزگارند و بعضی سعید وخوشوقت (۱۰۵) اما اهل شقاوت همه را در آتش دوزخ درحالیکه آه و ناله حسرت میکشند درافکنند (۱۰۶) آنها درآتش دوزخ تاآسمان وزمین باقی است مخلدند مگر آنکه مشیت خدا بخواهد نجاتشان دهد که البته خدا (بقدرت وحکمت خویش) هرچه خواهد می کند (۱۰۷) اما اهل سعادت هم تمام در بهشت ابدتا آسمان وزمین باقی است مخلدند مگر آنچه مشیت پروردگار باشد که عطایش ابدی ونامقطوع است (۱۰۸) پس تو ای رسول ما بی شك بدان

يَعْبُدُ هٰؤُلَاۤءِ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَاۤؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِنَّا
لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ
فِيْهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ
مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا اِنَّهٗ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوْا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۤءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ
طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ
ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ
﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ
الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مَا اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى
بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَاۤءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً
وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٨﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ
خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۤءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ
وَجَاۤءَكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ

که آنچه اینان به‌پیروی و تقلید پدرانشان پرستند باطل است وما آنچه‌سهم
عذاب این مشرکان است بحد کامل خواهیم داد(۱۰۹)وما کتاب تورات را
برای موسی فرستادیم آنگاه‌در آن اختلاف کردندواگر کلمه سابقه‌الهی
ومشیت ازلی خدا نبود همانا میان آنها حکم (بعذاب) میشدواین مردم‌از
این(گرنه‌وعده‌وعیدها)همیشه درشکندو برخوددر یب‌وشبهه‌میکنند (۱۱۰)
و(تو آسوده خاطر باش)محققاً خدای‌تو همه‌خلق را بجزای نیك‌و بداعمالشان
میرساند که او برهمه کردارخلق آگاهست(۱۱۱) پس ای رسول ما تو
چنانکه مأموری استقامت و پایداری کن و کسیکه باهمراهی‌تو بخدارجوع
کرد (نیز پایدار باشد)وهیچ‌ازحدود الهی‌تجاوز نکنید که‌خدا بهرچه‌شما
میکنید بصیرودا ناست (۱۱۲)وشما مؤمنان هرگز نباید باظالمان‌همدست
ودوست باشیدو گرنه‌آتش کیفر آنان‌درشماهم‌خواهد گرفت‌ودر آن‌حال جز
جزخداهیچ‌دوستی‌نخواهیدیافت وهرگز کسی یاری شما نخواهد کرد
(۱۱۳) ونماز را دردوطرف (اول‌وآخر) روز بپادارید ونیز در ساعت
تاریکی‌شب که‌البته خوبی‌و نیکو کاریهای‌شمازشتی‌وبدکاریهایتان را نابود
میسازداین (نمازیا این‌سخن که‌حسنات‌شماسیئات‌رامحومیکند)یادآوری
است برای‌اهل‌ذکر(وپندی‌مردم‌آگاه راست)(۱۱۴) ای‌رسول‌ماتوصبر
کن که‌خداهرگز اجر نیکوکاران‌راضایع نگذارد (۱۱۵) چرا در امم
گذشته‌مردمی‌با عقل‌وایمان‌وجود نداشت که‌خلق‌راازفساد واعمال زشت
نهی کنند تاما مثل آن‌عده‌قلیل مؤمنانشان که‌نجات‌دادیم‌همه‌را نجات‌دهیم
و ستمکاران ازپی‌تعیش به‌نعمتهای دنیوی‌رفتند که‌مردمی بدکار وکافر به
آخرت بودند(۱۱۶)خدا هیچ‌قومی‌وهیچ‌اهل‌دیاری رادرصورتیکه‌آنها
مصلح‌و نیکوکارباشند بظلم‌هلاك نکند(۱۱۷)واگرخدا میخواست همه‌ملل
ومذاهب‌خلق‌را یك‌امت‌میگردانیدولیکن‌دائم اقوام وملل‌دنیا باهم در
اختلاف‌خواهند بود(۱۱۸) مگرآن کس که‌خدا برحمت‌ولطف‌خاص‌هدایت
کند (وحقیقت‌رادریابد) وبرای‌همین آفریده شدندو کلمهٔ قهر خدا بحتم‌ولزوم پیوست که‌از
کافران‌جن‌وانس دوزخ‌را پرسازد(۱۱۹) وماهمه این‌حکایات اخبارانبیا
را برتوبیان میکنیم تا قلب ترا بآن قوی واستوار گردانیم ودر این
(شرح‌احوال‌رسولان) طریق‌حق‌وراه صواب برتوروشن‌شودواهل‌ایمان‌
پند وعبرت وتذکر باشد(۱۲۰) وتوای رسول ما باآنکه

لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ
﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓر تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا اَوْحَيْنَا
اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ اِذْ
قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ اِنِّي رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلٰى
اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾
وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَا اَتَمَّهَا عَلٰى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ
اِخْوَتِهِ اٰيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰى
اَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾ اُقْتُلُوا
يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ

ایمان نمیآورند بگو که شما هر چه بتوانید بزشتکاری ومعصیت خدا بپردازیدماهم بکارطاعت مشغول خواهیم بود(۱۲۱) وشما جزای کردار خودرا منتظرباشید ماهم پاداش عمل خودرا ازحق منتظریم(۱۲۲) وهر چه‌درآسمانها وزمینها پنهانست همه برای خداآشکار استوامورعالم همه راجع بخداست اورا پرستید وبراوتوکل کنید که پروردگار تو ازآنچه بندگان میکنندغافل نیست(۱۲۳)

سوره یوسف درمکه معظمه نازل شده ومشتمل برصد ویازده میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

الر(این حروف مقطعه رموزخدا ورسول است) اینست آیات کتاب الهی که حقایق را آشکارمیسازد(۱)این قرآن مجیدرا ما بعربی(فصیح)فرستادیم باشد که شما بتعلیمات اوعقل وهوش یابید(۲)ما بهترین حکایاترا بوحی اینقرآن برتومیگوئیم وهرچندپیش از اینوحی ازآن آگاه نبودی(۳)اکنون متذکر شو(خواب) یوسف را که گفت ای پدردرعالم رؤیا دیدم که یازده ستاره وخورشیدوماه مراسجده میکردند(۴) یعقوب گفت ای فرزند عزیزم نهار خواب خود را بربرادران حکایت مکن که برتومکر و حسد خواهند برد زیراه دشمنی شیطان برآدمیان آشکاراست (۵)واین تعبیر خواب تست که خداترا برگزیندوعلم تاویل خوابها بیاموزد ونعمت ولطفش رادرحق تو وآل یعقوب مانندپدرانت ابراهیم واسحق تمام گرداند(۶)همانا درحکایت یوسف وبرادرانش برای دانش طلبان واهل تحقیق عبرت وحکمت بسیار مندرج است(مانندتذکر غلبه خواست خدا براراده خلق وتاثیروحقیقت خواب که جزئی از نبوت است وغافل از حسد حسودان نبودن که حتی فرزندان پیغمبرپراهم تا بیدترین عمل که قصدقتل وهلاکت برادراست وامیداردوترغیب نفوس بپاکدامنی وعفت وآثار زشت عشق مجازی وتوجه بخدا واثرآن و کیفیت مملکت‌داری وعدل ورعیت‌پروری واحتیاج ملک بوزارت‌خوار باروداراائی وزراعت وتجارت ومکافات عمل نیک وبدردوعالم وظهور وبروز حقایق پنهانی وبسیار حکمتهای دیگر که دراین سورهٔ مبارکه مندرج است.(۷)هنگامیکه برادران یوسف گفتندما باآنکه چندین برادریم پدرچنان دلبسته یوسف است که اورا تنها بیش ازهمه مادوست میدارد وضلالت اودرحب یوسف نیک پدیداراست (۸)باید یوسفرا یابکشند یادردیاری دوراز پدر بیفکنندوروی پدررا یکجهت بطرف خود کنند آنگاه بعد ازاین عمل(کشتن یادور کردن یوسف توبه کرده)و

قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ
الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا
مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا
غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن
تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾
قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾
فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ
عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِندَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ
﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ
بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِن مِّصْرَ
لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ

مردمی صالح و درستکار شوید (۹) این رای که مطرح شد یکی از برادران یوسف (رو بیل مهین برادر او) اظهار داشت که اگر ناچار سوء قصدی دارید البته باید از کشتن وی صرف نظر کنید ولی او را بر سر راه کاروانان بچاهی در افکنید که کاروانی او را بیابد) (۱۰) گفتند ای پدر چرا تو بر یوسف از ما ایمن نیستی در صورتیکه ما برادران همه خیرخواه یوسفیم (۱۱) ای پدر فردا او را با ما بصحرا فرست که در چمن و مراتع بگردیم و بازی کنیم و البته ما همه از هر خطری نگهبان او ئیم (۱۲) یعقوب گفت ای فرزندان من از آن ترسان و پریشان خاطرم که از او در بیابان غفلت کنید و طعمه گرگان شود (۱۳) برادران گفتند اگر با آنکه ما چند مرد نیرومند به همراه او ئیم باز گرگ قصد او کند پس ما بسیار مردم ضعیف زیانکاری خواهیم بود (۱۴) همینکه او را بصحرا بردند و بر این عزم متفق شدند که یوسف را بچاه درافکنند ما (در آن حال که بقعر چاه افتاد) باو وحی نمودیم که البته تو روزی برادرانرا بکار بدشان آگاه میسازی که آنها (تو را نشناختند و) درک (مقام تو) نمیکنند (۱۵) و برادران شبانه با چشم گریان بنزد پدر باز گشتند (۱۶) پدر چون آنانرا گریان دید و یوسف را ندید حال پرسید) گفتند قصه این است که ما در صحرا برای مسابقه رفته و یوسفرا بر سر متاع خود گذاردیم (چون باز گشتیم) یوسفرا گرگ طعمه خود ساخته بود و هرچند ما راست بگوئیم تو باز از ما باور نخواهی کرد (۱۷) و پیراهن یوسفرا آلوده بخون دروغ نزد پدر آوردند یعقوب گفت بلکه این امر زشت قبیح را نفس در نظر شما زیبا جلوه داده در این مصیبت صبر جمیل کنم که بر فع این بلیه که شما اظهار میدارید پس خداست که مرا یاری تواند کرد کاروانی آنجا رسید و سقای قافله را برای آب فرستادند دلو را که از آن چاه بر آورد گفت به به از این بشارت و خوشبختی که بما رخ داده و او را پنهان داشتند که سرمایهٔ تجارت کنند و خدا بهرچه خلق میکنند آگاهست (۱۹) و به آن قافله ببهائی اندک و درهمی ناچیز فروختند و دراو زهد و اعراض نمودند (و از یوسف بدگوئی کردند تا کاروان نیز دربارهٔ اوبی علاقه و بدگمان شد) (۲۰) عزیز مصر که او را خریداری کرد بزن خویش سفارش غلامرا کرد که مقامش را بسیار گرامی دار که این غلام امید است بما نفع بسیار بخشد یا او را بفرزندی برگیریم و ما این چنین یوسف را به تمکین و اقتدار رسانیدیم و برای آنکه او را علم خوابها بیاموزیم که خدا

غَالِبٌ عَلٰٓی اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗۤ
اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِیْ
هُوَ فِیْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ
مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّیْۤ اَحْسَنَ مَثْوَایَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَ
لَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ
عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ
قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّاۤ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِیَ رَاوَدَتْنِیْ عَنْ نَّفْسِیْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ
كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَاِنْ
كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا
رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ
﴿٢٨﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ وَاسْتَغْفِرِیْ لِذَنْۢبِكِ ۚۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ
الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِی الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا
عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ
بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ
مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗۤ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ

بر کار خودغالب است ولی بسیاری مردم بر این حقیقت آگه نیستند (۲۱) وچون یوسف بسن رشد و کمال رسیداورا مسندحکمفرمائی ومقام دانش عطا کردیم وهمچنین ما نکوکاران عالم راپاداش می بخشیم(۲۲) یوسفدر آن خانه‌ای که بود بدون آنکه نظر بدوخیانت کندبانوی‌خانه بمیل نفس خود با اوبنای‌مراوده گذاشت روزی درهارا بست ویوسفرا بخود دعوت کرد واشاره کرد کهمن برای توآماده‌ام یوسف‌جوابداد بخدا پناه میبرم خدا مرامقامی‌منزه ونیکوعطا کرده کهخدا هرگز ستمکارانرا رستگار نسازد (۲۳) آن‌زن‌از فرط‌میل باآنکه ازیوسف جواب‌ردوامتناع‌شنیدباز در وصل اواصرارواهتمام کرد واگرلطف خاص‌خدا وبرهان روشن حق نگهبان یوسف نبود اوهم‌بمیل‌طبیعی اهتمام کردی‌ولی‌ماميل اورااز قصد بدوعمل زشت‌بگردانيديم کهما نا اوازبندگان معصوم و پاکیزه ماست (۲۴) و هردو بجانب درشتافتند پیراهن‌یوسف ازپشت بدرید کهدر آن حال شوهرآن زنرا بردرمنزل یافتندوزن گفت‌جزای آنکه بااهل‌توقصد بدکند جزآنکه یابزندان برند یا بعقوبت‌سخت کیفر کنندچه‌خواهدبود (۲۵) یوسف جواب داد ای‌زن خودبامن قصد مراوده کرد وبرصدق دعویش شاهدی از بستگان‌زن گواهی‌داد گفت‌اگرپیراهن‌یوسف ازپیش دریده زن‌راستگو ویوسف از دروغگویان‌است (۲۶) و اگر پیراهن‌اواز پشت سر دریده زن دروغگو ویوسف‌از راستگویانست (۲۷) چون‌شوهر دید که‌پیراهن‌ازپشت‌سر دریده‌است گفت این‌ازمکرشماست کهمکروحیله شمازنان بسیاربزرك وحیرت‌انگیزاست (۲۸) یوسفرا گفت‌ای‌پسر ازاین درگذر(یعنی قصه‌را ازهمه پنهان‌دار) وزن‌را گفت‌از گناه‌خود توبه کن توسخت ازخطاکاران گردیدی (۲۹) زنان‌مصر آگاه‌شدندو زبان بملامت زلیخا گشودند کهزن عزیز مصر قصد مراوده باغلام‌خویش‌داشته‌حب یوسف ویرا شیفته‌وفریفته‌خودساخته‌وما اورا ازفرط‌محبت کاملادرضلالت‌می‌بینیم (۳۰) چون(زلیخا) ملامت‌زنان‌مصری‌را درباره‌خود شنید فرستاد و از آنها دعوت کردومجلسی بیاراست وباحترام‌هریك بالش و تکیه گاهی بگسترد وبدست هریك کاردی(وترنجی) داد و(ازیوسف)تقاضانمود که بمجلس این‌زنان‌درآ چون‌یوسفرازنان‌مصری‌دیدندزبان بتکبیر گشودند و دستها (بجای ترنج) بریدند

اَيۡدِيَهُنَّ وَقُلۡنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيۡمٌ ﴿۳۱﴾
قَالَتۡ فَذٰلِكُنَّ الَّذِىۡ لُمۡتُنَّنِىۡ فِيۡهِ ؕ وَلَقَدۡ رَاوَدْتُّهٗ عَنۡ نَّفۡسِهٖ فَاسۡتَعۡصَمَ ؕ
وَلَئِنۡ لَّمۡ يَفۡعَلۡ مَاۤ اٰمُرُهٗ لَيُسۡجَنَنَّ وَلَيَكُوۡنًا مِّنَ الصّٰغِرِيۡنَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ
السِّجۡنُ اَحَبُّ اِلَىَّ مِمَّا يَدۡعُوۡنَنِىۡۤ اِلَيۡهِ ۚ وَاِلَّا تَصۡرِفۡ عَنِّىۡ كَيۡدَهُنَّ
اَصۡبُ اِلَيۡهِنَّ وَاَكُنۡ مِّنَ الۡجٰهِلِيۡنَ ﴿۳۳﴾ فَاسۡتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ
عَنۡهُ كَيۡدَهُنَّ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۳۴﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ مَا رَاَوُا
الۡاٰيٰتِ لَيَسۡجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيۡنٍ ﴿۳۵﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجۡنَ فَتَيٰنِ ؕ قَالَ
اَحَدُهُمَاۤ اِنِّىۡۤ اَرٰٮنِىۡۤ اَعۡصِرُ خَمۡرًا ۚ وَقَالَ الۡاٰخَرُ اِنِّىۡۤ اَرٰٮنِىۡۤ اَحۡمِلُ فَوۡقَ رَاۡسِىۡ
خُبۡزًا تَاۡكُلُ الطَّيۡرُ مِنۡهُ ؕ نَبِّئۡنَا بِتَاۡوِيۡلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰٮكَ مِنَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۳۶﴾ قَالَ
لَا يَاۡتِيۡكُمَا طَعَامٌ تُرۡزَقٰنِهٖۤ اِلَّا نَبَّاۡتُكُمَا بِتَاۡوِيۡلِهٖ قَبۡلَ اَنۡ يَّاۡتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا
مِمَّا عَلَّمَنِىۡ رَبِّىۡ ؕ اِنِّىۡ تَرَكۡتُ مِلَّةَ قَوۡمٍ لَّا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ
كٰفِرُوۡنَ ﴿۳۷﴾ وَاتَّبَعۡتُ مِلَّةَ اٰبَآءِىۡۤ اِبۡرٰهِيۡمَ وَاِسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ ؕ مَا كَانَ
لَنَاۤ اَنۡ نُّشۡرِكَ بِاللّٰهِ مِنۡ شَىۡءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنۡ فَضۡلِ اللّٰهِ عَلَيۡنَا وَعَلَى النَّاسِ وَ
لٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَشۡكُرُوۡنَ ﴿۳۸﴾ يٰصَاحِبَىِ السِّجۡنِ ءَاَرۡبَابٌ مُّتَفَرِّقُوۡنَ
خَيۡرٌ اَمِ اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ ﴿۳۹﴾ مَا تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسۡمَآءً
سَمَّيۡتُمُوۡهَاۤ اَنۡتُمۡ وَاٰبَآؤُكُمۡ مَّاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنۡ سُلۡطٰنٍ ؕ اِنِ الۡحُكۡمُ
اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا تَعۡبُدُوۡۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيۡنُ الۡقَيِّمُ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ

وگفتند تبارك الله که این پسر نه آدمیست بلکه فرشته بزرك حسن وزیبائیست (۳۱) گفت اینست غلامی که مرا درمحبتش ملامت میکردید آری من خود ازوی تقاضای مراوده کردم واوعفت ورزیدواگر ازاین پس هم خواهش مراردکند البته زندانی شودوخوار وذلیل گردد (۳۲) یوسف گفت ای خدا مرا رنج زندان خوشتر از این کار زشتی است که زنان ازمن تقاضا دارند بارالها اگر توحیله اینان بلطف وعنایت خوداز من دفع نفرمائی بآنها میل کرده وازاهل جهل وشقاوت گردم (۳۳) خدادعای اورامستجاب کرده ومکرودسایس آنانرا از او بگردانید که خداوند دعای بندگان مخلص را میشنود وباحوال خلق آگاهست (۳۴) وباآنکه دلائل روشن پاکدامنی وعصمت یوسف رادیدند باز چنین صلاح دانستند که یوسف را چندی زندانی کنند وبحبس فرستادند (۳۵) وبا یوسف دوجوان دیگر هم (ازندیمان وخاصان شاه) زندانی شدندیکی ازآنها گفت من درخواب دیدمی که بربالای سرخود طبق نانی میبرم ومرغان هوا از آن بمنقار میخورند یوسفا ما را توازتعبیر آن آگاه کن که تو را از نیکوکاران و دانشمندان جهان میبینیم (۳۶) یوسف درپاسخ آنها گفت من شمارا ازآن پیش که طعام آید وتناول کنید بتعبیر خوابتان آگاه میسازم که این علم را خدای من بمن آموخته است زیراکه من آئین گروهی که بخدا بی ایمان و بآخرت کافرند ترك گفتم (۳۷) و ازآئین پدرانم ابراهیم خلیل واسحق و یعقوب پیروی کردم درآئین ماهرگز نباید چیزی باخدا شریك گردانیم این توحید وایمان بیگانگی خدافضل و عطای خداست بر ماو برهمه مردم لیکن اکثر مردم شکر این عطارا بجانمیآورند (۳۸) ایدورفیق زندان من(ازشمامیپرسم) آیا خدایان متفرق بی حقیقت بهتر و درنظام خلقت مؤثرترند یاخدای یکتای قاهر (۳۹) (وبدانید که) آنچه غیرازخدا میپرستید اسماء بی حقیقت والفاظ بیمعنی است کشما خودتان وپدرانتان ساخته اید خدا هیچ نشانه الهیت وکمترین اثر خالقیت درآن خدایان باطل ننهاده وتنها حکمفرمای عالم وجود خداست و(بشما بندگان) امر فرموده که جزآنذات پاك یکتاکسیرا نپرستید این آئین محکم است لیکن اکثرمردم ازجهالت براین

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي
فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي
رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا
نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ
بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ
أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ
فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا
جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي
قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ

حقیقت آگه نیستند (۴۰) و گفت ای دو رفیق زندان من اما یکی از شما ساقی شراب شاه خواهید شد و اما آن دیگری بدار آویخته شود تا مرغان مغز سر اورا بخورند این مرد که تعبیر خواب خود را چنین شنید برای رهائی از خطر خواب را بدروغ منکر شد یوسف گفت که در قضای الهی راجع بامریکه سئوال کردید چنین حکم شده است (۴۱) آنگاه یوسف از رفیقی که اهل نجاتش یافت درخواست کرد که مرا نزد پادشاه یاد کن (باشد که چون بی تقصیرم پیندا از زندانم برهاند) در آنحال شیطان یاد خدا را از نظرش ببرد (که بخلق متوسل) بدین سبب درزندان چندسال محبوس بماند (۴۲) و پادشاه مصر گفت من (خوابی) دیدم که هفت گاو فربه را هفت گاو لاغر خوردند و هفت خوشه سبز را هفت خوشه خشك نابود کردند ای بزرگان ملك مرا بتعبیر آن اگر علم خواب میدانید آگاه گردانید آنها گفتند این خواب پریشانست و ما تعبیر خواب پریشان نمیدانیم (۴۴) (در اینحال آن رفیق زندانی یوسف که نجات یافته بود بعد از چندسال یاد یوسف افتاد و گفت من شاه را بتعبیر این خواب آگاه میسازم مرا نزد یوسف (زندانی فرستید) که از او بازجویم (۴۵) (درزندان رفت و گفت) ای یوسفی که هر چه گوئی همه راست گوئی ما را بتعبیر اینخواب که هفت گاو فربه را هفت گاو لاغر خوردند و هفت خوشه سبز را هفت خوشه خشك نابود ساختند آگاه گردان که شاید از پیش تو نزد مردم بازگردم (وشاه و دیگران) همه بدانند (۴۶) یوسف (در تعبیر خواب گفت) باید هفت سال متوالی زراعت کنید و هر خرمن را که درو کنید جز کمی که قوت خود میسازید همه را خوشه در انبار ذخیره کنید (۴۷) که چون این هفت سال بگذرد هفت سال قحطی پیش آید که ذخیره شما بمصرف قوت مردم برسد جز اندکی که باید (برای تخم کاشتن) در انبار نگهدارید (۴۸) آنگاه بعد از سنوات قحط وشدت بازسالی آید که مردم در آن به آسایش و وسعت و فراوانی نعمت میرسند (۴۹) شاه گفت زود اورا نزد من بیاورید چون فرستاده شاه نزد یوسف آمد یوسف باو گفت بازگرد وشاه را از (قول) من بپرس چه شد که زنان مصری همه دست خود بریدند آری خدا بمکر آنان آگاهست (۵۰) شاه زنان مصری را گفت

راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من
سوء قالت امرات العزيز الان حصحص الحق انا راودته عن نفسه
وانه لمن الصادقين ۝٥١ ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب وان الله
لا يهدي كيد الخائنين ۝٥٢ وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء
الا ما رحم ربي ان ربي غفور رحيم ۝٥٣ وقال الملك ائتوني به استخلصه
لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا مكين امين ۝٥٤ قال اجعلني
على خزائن الارض اني حفيظ عليم ۝٥٥ وكذلك مكنا ليوسف في
الارض يتبوا منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا نضيع
اجر المحسنين ۝٥٦ ولاجر الاخرة خير للذين امنوا وكانوا يتقون ۝٥٧
وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له منكرون
۝٥٨ ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من ابيكم الا ترون
اني اوفي الكيل وانا خير المنزلين ۝٥٩ فان لم تاتوني به فلا كيل لكم
عندي ولا تقربون ۝٦٠ قالوا سنراود عنه اباه وانا لفاعلون
۝٦١ وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها
اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون ۝٦٢ فلما رجعوا الى ابيهم
قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل وانا له لحافظون
۝٦٣ قال هل امنكم عليه الا كما امنتكم على اخيه من قبل فالله

حقیقت‌حال خود را که بایوسف مراوده داشتند بگوئید همه گفتند حاش‌لله کهما ازیوسف‌هیچ‌بدی ندیدیم‌در اینحال زلیخا زن عزیز مصر اظهار کرد که الان‌حقیقت‌آشکار شده‌من بخواهش نفس خودبایوسف‌عزم‌مراوده داشتم‌واوالبته‌راستگوست(۵۱) یوسف گفت من این کشف حال نه برای خودنمائی بلکه برای‌آن خواستم تاعزیز مصر بداند که من هرگز در نهانی باوخیانت‌نکردم‌وبدانند که خدا هرگزخیانتکارانرا بمکروخدعه بمقصودنمیرساند(۵۲)ومن‌خودستائی نکرده و نفس خویش را از عیب‌و تقصیر مبرا نمیدانم زیرا نفس اماره انسانرا بکارهای‌زشت‌ونارواسخت‌وا میدارد جزآنکه خدا بلطف خاص خودآدمیرا نگهدارد که خدای من بسیارآمرزنده ومهربانست(۵۳)شاه گفت یوسفرا نزد من‌آرید که اورا اززندان خلاص‌وازخاصان خود گردانم‌چون اوراملاقات‌کرد، و با او هرگونه سخن بمیان‌آورد باوگفت تو امروز که مقامت معلوم شد نزد ما امین وصاحب منزلت‌خواهی‌بود(۵۴) یوسف بشاه گفت دراین‌صورت مرا بخزینه داری‌مملکت وضبط دارائی کشور منصوب‌دار که‌من درحفظ دارائی ومصارف‌آن داناوبصیرم(۵۵) وما‌درحقیقت‌یوسفرادرزمین‌بدین منزلت‌که‌هرجا خواهد فرمانروا باشد رسانیدیم که‌هرکس‌راما بخواهیم بلطف خاص خود مخصوص‌میگردانیم‌واجر هیچکس از نیکوکارانرا در دنیا ضایع نمی‌گذاریم(۵۶)وحال‌آنکه اجرعالم‌آخرت‌برای اهل‌ایمان ومردم پرهیزکار بسیار بهتراست(۵۷) برادران یوسف بمصر نزدیوسف آمدنددرحالیکه او برادرانرا شناخت‌ولی آنها یوسفرا نشناختند(۵۸) ویوسف‌چون بارغله‌آنهارا بست از آنها پرسید شما برادر دیگری نیز دارید گفتندیك‌برادر پدری هم داریم گفت میخواهم برادرپدری را نزد من سفردیگر بیاورید نمی‌بینید که من مقدارزیادی از خواربار بشما عطاکردم وبهترین‌میزبان شما بودم(۵۹)و اگر آن برادر را همراه نیاورید دیگر بکشور من نیائید واز من تقاضای مساعدت مکنید(۶۰) برادران گفتند تابتوانیم‌میکوشیم که‌پدرشراراضی‌کرده وبرادر راهمراه بیاوریم(۶۱)آنگاه یوسف بغلامانش‌گفت که متاع کنعانیان را درمیان بارهاشان بگذارید که‌چون بشهر خود رفته ومتاع‌خودرا دیدند(بدانند که‌غله‌بی‌عوض بآنهاداده باز مراجعت‌کنند) (۶۲) چون برادران نزد پدر بازگشتند گفتندای پدر غله بسیار بماعطا نشد و وعده‌داد که اگر برادرخودراهمراه‌آورید‌بشما گندم‌فراوان‌خواهم‌دادوالبته‌ما کاملا نگهبان اوخواهیم‌بود(۶۳)یعقوب گفت آیا من همانقدر دربارهٔاین برادر بشما مطمئن‌وایمن باشم که‌درباره یوسف‌بودم‌خدا

خير حافظا وهو ارحم الراحمين ﴿٦٤﴾ ولما فتحوا متاعهم وجدوا
بضاعتهم ردت اليهم قالوا يا ابانا ما نبغي هذه بضاعتنا ردت
الينا ونمير اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد كيل بعير ذلك كيل
يسير ﴿٦٥﴾ قال لن ارسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله لتاتنني
به الا ان يحاط بكم فلما اتوه موثقهم قال الله على ما نقول وكيل
﴿٦٦﴾ وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقة
وما اغني عنكم من الله من شيء ان الحكم الا لله عليه توكلت و
عليه فليتوكل المتوكلون ﴿٦٧﴾ ولما دخلوا من حيث امرهم ابوهم
ما كان يغني عنهم من الله من شيء الا حاجة في نفس يعقوب قضاها و
انه لذو علم لما علمناه ولكن اكثر الناس لا يعلمون ﴿٦٨﴾ ولما دخلوا
على يوسف اوى اليه اخاه قال اني انا اخوك فلا تبتئس بما كانوا
يعملون ﴿٦٩﴾ فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في رحل اخيه ثم
اذن مؤذن ايتها العير انكم لسارقون ﴿٧٠﴾ قالوا واقبلوا عليهم
ماذا تفقدون ﴿٧١﴾ قالوا نفقد صواع الملك ولمن جاء به حمل
بعير وانا به زعيم ﴿٧٢﴾ قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد في الارض
وما كنا سارقين ﴿٧٣﴾ قالوا فما جزاؤه ان كنتم كاذبين ﴿٧٤﴾ قالوا
جزاؤه من وجد في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين ﴿٧٥﴾

خدا بهترین نگهبان ومهر بانترین مهربانان است(۶۴)چون برادران بارها را گشوده ومتاعشان را بخوددردشده یافتند پدررا گفتند که مادیگر چه میخواهیم (باهمین مال التجاره باز بمصر میرویم) وغله برای اهل بیت خود تهیه کرده و برادررا هم در کمال مراقبت حفظ می کنیم و بار شتری براین قوت کم که اکنون آورده ایم میافزائیم(۶۵) یعقوب گفت تاشما برای من بخداعهد وقسم یاد مکنید که اورا برگردانید تا بقهر خدا هلاك شوید من هرگز بنیامین را همراه شما نخواهم فرستاد پس چون برادران عهد و قسم یاد کردند یعقوب گفت خدا بر قول ما وکیل و گواه است(واورا فرستاد) (۶۶) وگفت ای پسران من (سفارش میکنم که چون بمصر برسید) همه از یك در وارد نشوید بلکه ازدرهای مختلف درآئید و بدانید که ازخدا چیزی شمارا بی نیاز نتواند کرد که هیچکس فرمانفرمای عالم جز خدا نیست من بر او توکل میکنم و باید صاحبان مقام توکل هم بر او اعتماد کنند (۶۷) چون آنها بملك مصر بطریقیکه پدر دستور داده بود وارد شدند البته چیزی ازخدا آنان را بی نیاز نکرد جز آنکه دردل یعقوب (که گفت ازدرهای متفرق درآئید) غرضی بود(که ازچشم بد گزندی نه بینند) ادا کردید و او بسیاردانشمند بود زیرا ما او را (بوحی خود) علم آموختیم ولیکن اکثر مردم نمیدانند (۶۸) وچون برادران بر یوسف وارد شدند او برادر خود (بنیامین را مشتاقانه) بحضور خواند و درکنار خویش جای داد و با او اظهار داشت که همانا برادر تو (یوسف که ازفراقش میسوختی) من همانم (اکنون شادشود ودیگر) بر آنچه برادران بریوسف کردند محزون مباش (۶۹) چون بار آن قافله را مهیا ساختند جام زرین را شاه دررحل برادر نهاد آنگاه ازغلامان منادئی ندا کرد که ای اهل قافله شما بی شك دزدید (۷۰)آنها رو بغلامان کرده کهمگر چه چیز ازشما مفقود شده است(۷۱) غلامان گفتند جام شاه ناپیداست ومن یکبار شتر طعام ضمانت کنم بر آن کس که جام را پیدا کرده بیاورد(۷۲) برادران گفتند بخدا سوگند که شما بخوبی حال مارا دانسته وشناخته اید که برای فساد دراین سرزمین نیامده و دزد نبوده ایم(۷۳)غلامان گفتند اگر کشف شد که شما دروغ میگوئید کیفر آن دزد چیست (۷۴) گفتند جزاء آن کس که این جام در رحل او یافت شود آنست که هم اورا به بندگی برگیرند که ما دزدوستمکار را چنین بکیفر میرسانیم (۷۵)

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ
كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ ۗ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا
إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾
قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۖ إِنَّا
نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا
مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا
نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۖ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي
أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا
أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ
وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ
عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

(یوسف یا مأمور او) شروع درتحقیق ازبارهای ایشان کرد آخرآن مشربه‌را ازبار برادرخود (بنیامین) بیرون آورد این تدبیرما بیوسف آموختیم که درآئین ملک این نبود که بتوان آن برادررا بگرو بگیرد جز آنکه خدا بخواهد وما که خدای جهانیم هرکس‌را بخواهیم بمراتب بلندمیرسانیم که (تامر دم بدانند) فوق هر دانشمندی دانشمند تری وجود دارد (۷۶) برادران گفتند که اگر این دزدی کند برادرش (یوسف) نیز ازاین پیش دزدی کرد یوسف چون اتهام دزدی را بخود شنید و باز قضیه را دردل پنهان کردو به آنها اظهار نکردو گفت شما بسیارمردم بدی هستیدوخدا برآنچه نسبت میدهید بحقیقت آن آگاه تر است (۷۷) برادران گفتند ای عزیز مصر تو بچشم ما ازنیکان عالمی مارا پدرپیری است لطفی کن ویکی ازما را بجای او نگاه دار (۷۸) یوسف گفت معاذالله که ما در شرع خویش جز آنکه متاع خودرا نزداو یافته ایم دیگری‌را بگیریم که اگر چنین کنیم بسیار مردم ستمکاری هستیم (۷۹) چون برادران ازپذیرفتن خواهش خود مأیوس شدند باخود خلوت کرده ودرسخن سرخود بمیان آوردند برادر بزرگ گفت آیا نه این است که پدراز ما عهد وسوگند بنام خدا گرفته است وازاین پیش هم دربارهٔ یوسف مقصر بودیم من که هرگز ازاین سرزمین برنخیزم تاپدرم اجازه دهد یا خدای عالم حکمی دربارهٔ من فرماید که او بهترین حکمفرمایانست (۸۰) شما نزد پدر بازشوید وبگوئید که فرزندت سرقت کرد وماجز برآنچه دانستیم گواهی ندادیم و ماحافظ اسرار غیب نیستیم (۸۱) واز آن شهر وازآن قافله که مادرآن بودیم حقیقت را جویاشو تاصدق دعوی ما کاملا برتو معلوم گردد (۸۲) یعقوب گفت بلکه چیزی از اوهام عالم نفس برشما جلوه نموده پس من بازهم راه صبرنیکو پیش گیرم که امیداست خدا ایشانرا بمن باز رساند که اوخدائی داناودرستکاراست (۸۳) آنگاه یعقوب روی ازآنها بگردانید و گفت وا اسفا بر فراق یوسف عزیزم و ازگریه غم چشمانش (درانتظار یوسف) سفیدشدوسوز هجران وداغ دل بنهفت (۸۴) فرزندانش بملامت گفتند بخداسوگند که تو آنقدر دایم یوسف یوسف کنی تا ازغصه فراقش مریض شوی ویا خودرا بدست هلاک سپاری (۸۵)

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾
يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ
إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ
قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ
فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾
قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾
قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ
عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي
هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ
﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَنْ
جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَ

یعقوب بفرزندان گفت من باخدا فهودردل خود گویم واز لطف بیحساب خدا چیزی دانم که شما نمیدانید(۸۶) ای فرزندان برویدواز حال یوسف و برادرش تحقیق کرده وجویا شوید (۸۷) برادران بامر پدر باز بمصر آمده و برشاه واردشدندو گفتندای عزیز مصر ما باهمه اهلبیت خود بفقر وقحطی وبیچارگی گرفتار شدیم و با متاعی ناچیز و بیقدر حضور تو آمدیم محبت فرما و برقدر احسانت نسبت بما بیفزا واز ما بصدقه دستگیری کن که خدا صدقه بخشندگانرا نیکو پاداش میدهد(۸۸) دراینحال (که یوسف نیازمندی ودلشکستگی برادران دید رحمش آمدو پرده از روی کار برداشت گفت شما برادران یوسف دردوران جهل و نادانی فهمیدید که با یوسف چه کردید) (۸۹) آنان گفتند آیا همان یوسف تو هستی پاسخ داد آری من همان یوسفم واین برادر من است خدا برحمت بیحساب خود برما منت نهاد ما را بدیدار هم پس ازچهل سال رسانید که البته هر کس در حوادث تقوی وصبر پیشه کند چنین کسی نیکوست و خدا اجر نیکویانرا ضایع نگذارد(۹۰)(برادران بایوسف گفتند بخدا که خداترا برما برگزید وما مقصر وخطاکاریم(۹۱) یوسف گفت امروز هیچ خجل و متأثر نباشید که من عفو کردم خدا هم گناه شما به بخشد که او مهربانترین مهربانانست(۹۲) اکنون پیراهن مرا نزد پدرم یعقوب برده و بروی او افکنید که تا دیدگانش بازبینا شود آنگاه او را باهمه اهلبیت وخویشان ازکنعان بمصر آرید(۹۳) وچون کاروان از مصر بیرون آمد یعقوب گفت اگر مرا تخطئه نکنید من بوی یوسفم را میشنوم (۹۴) شنوندگان زبان ملامت گشوده گفتند قسم بخدا که تو از قدیم الایام تاکنون حواست پریشان و عقلت مشوش است (۹۵) پس از آن که بشیر بشارت یوسف آورد و پیراهن اورا برخسارش افکند دیده انتظارش بوصل روشن شد و گفت بشما نگفتم که از لطف خدا بچیزی آگاهم که شما آگه نیستید(۹۶) در آنحال برادران یوسف با تضرع والتماس عرضه داشتند ای پدر بر تقصیر ایمان ازخدا آمرزش طلب که ما درباره یوسف خطای بزرگی مرتکب شده ایم (۹۷) پدر گفت بزودی از درگاه خدا برای شما آمرزش میطلبم که او بسیار آمرزنده و مهربانست (۹۸) پس بر یوسف وارد شدند یوسف پدر مادر خودرا

قَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ
وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ
وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكَ
مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ
غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾
قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا
نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

در آغوش آورد و گفت بشهر مصر در آئید که انشاءالله بعد از این ایمن خواهید بود (۹۹) آنگاه پدر ومادورا بر تخت بنشاند و آنها بشکرانه (دیدار او) خدارا سجده کردند یوسف در آنحال پدر را گفت که این بود تعبیر خوابیکه ازین پیش دیدم که خدای من آن خواب را واقع ومحقق گردانید و در باره من احسان فراوان فرمود که مرا از تاریکی زندان نجات داد وشمارا از آن بیابان دور باینجا آورد پس از آنکه شیطان میان من وبرادرانم فساد کرد ومدتی جدائی افکند که خدای من لطف و کرمش بآنچه مشیتش تعلق گیرد شامل وهم اودانا بحقیقت امور ومحکم کار در تدبیر آفرینش است بارالها تو مرا جامه سلطنت وعزت پوشیدی وعلم رؤیا و تعبیر خوابها بیاموختی توئی آفرینندهٔ زمین وآسمان توئی ولی نعمت ومحبوب من در دنیا وآخرت مرا بتسلیم ورضای خود بمیران وباصالحان محشور فرما (۱۰۱) (ایرسول ما) این حکایت از اخبار غیب بود که ما بر تو بوحی رسانیدیم وگرنه تو آنجا که (برادران یوسف) برمکر وحیله تصمیم گرفتند حاضر نبودی (۱۰۲) تو هر چند جهد وترغیب در ایمان مردم کنی باز اکثر آنان ایمان نخواهند آورد (۱۰۳) وتوای رسول ما از امت خود اجر رسالت نمیخواهی واین کتاب غرضی جز آنکه اهل عالم متذکر (وبیدار) سازد ندارد (۱۰۴) واین مردم بیخرد چه بسیار بر آیات ونشانهای قدرت حق در آسمانها وزمین میگذرند و از آن روی میگردانند (تفکر نکرده) (۱۰۵) واکثر خلق بخدا ایمان نمیآورند مگر آنکه مشرک شوند (۱۰۶) آیا مردم کافر ایمن از آنند که عذابی از قهر خدا بر آنها احاطه کند یا آنکه ساعت مرگشان ناگهان فرا رسد که در آن حال غافل باشند (۱۰۷) ایرسول ما امت را بگو طریقه من و پیروانم همین است که خلق را بخدا بابینائی و بصیرت دعوت کنم وخدا را ازشرك وشریك منزه دانم وهرگز بخدا شك نیاورم (۱۰۸) و ما هیچکس را پیش از تو برسالت نفرستادیم جز آنکه رسولان همه (مانند تو) مردانی بودند از اهل شهرهای دنیا که بوحی ما مؤید شدند آیا در روی زمین سیر نکرده تا عاقبت پیشینیانشان بنگرند؟ وشما مؤمنان اگر تعقل کنید بخوبی خواهید فهمید که سرای آخرت بر اهل تقوی

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي
قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

سورة الرعد مكية وهي ثلاث وأربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ۗ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَ
لَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ۖ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا ۖ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ۖ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ
وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
﴿٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ

بسیار نیکوتر است (۱۰۹) تا آنجا که رسولان مأیوس شده و گمان کردند که وعده نصرت خدا خلاف خواهد شد در آنحال وقت یاری ما فرا رسید تا (بلطف خود) هر که را بخواهیم نجات بخشیم و نیز قهر و انتقام ما از بدکاران عالم باز نخواهد گردید (۱۱۰) همانا در حکایات آنان برای صاحب عقل عبرت کامل خواهد بود این (قرآن) نه سخنی است که فرا توان یافت لیکن کتب آسمانی مانند خود را تصدیق کرده و هر چیزی را مفصل بیان میکند و برای اهل ایمان هدایت و رحمت خواهد بود (۱۱۱)

سوره رعد در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر چهل و سه آیه است

(بنام خدای بخشندهٔ مهربان)

المر اینست آیات کتاب خدا و قرآنیکه بحق و راستی بر تو از جانب پروردگار نازل گردید و لیکن اکثر مردمان بآن ایمان نمی‌آورند (۱) خداست آن ذات پاکی که آسمانها را چنانکه می‌نگرید بی‌ستون برافراشت آنگاه با کمال قدرت عرش را در خلقت بپا داشت و خورشید و ماه را مسخر اراده خود ساخت که هر کدام در وقت خاص (و مدار معین) بگردش آیند امر عالم را با نظامی محکم و آیات قدرت را با دلائل مفصل منظم ساخت باشد که شما بندگان بعرض اصلی خلقت خود که عالم بقاء است پی برید و بملاقات پروردگار خود یقین کنید. (۲) و اوست خدائی که بساط زمین را بگسترد و آن کوهها برافراشت و نهرها جاری ساخت هر گونه میوه‌ها بگسترد و در آن کوهها برافراشت و نهرها جاری ساخت هر گونه میوه‌ها پدید آورد همه چیز را جفت بیافرید و شب تار را بروز روشن بپوشانید همانا در این امور متفکران را دلائل روشنی بر قدرت آفریدگار است (۳) و در زمین قطعاتی مجاور و متصل است زمینی برای تاکستان و باغ انگور قابل است و یکجا برای زراعت غلات و زمینی برای نخلستان آنهم نخلهای گوناگون و با آنکه همه با یک آب مشروب میشوند ما بعضی را برای خوردن بر بعضی برتری دادیم و این امور عاقلانرا ادله واضحی بر حکمت صانع است (یعنی هر کس فکر و عقل کار بندد خواهد فهمید که این نظم و ترتیب در آسمان و زمین با این خواص مذکور بدست طبیعت نیست بلکه بامر خدائی با علم و قدرت و حکمت است (۴) و اگر تراجای تعجب بکار منکران است عجب قول منکران معاداست که می‌گویند آیا ما چون خاک شدیم باز از نو خلق خواهیم شد اینان هستند که بخدای خود کافر شدند و هم اینان زنجیرهای قهر و عذاب بر گردن خود نهادند

وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٥ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ
قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ
لِّلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٦ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ
هَادٍ ۝٧ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۝٨ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ۝٩
سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ
وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝١٠ لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَ
اِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ
۝١١ هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝١٢
وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ
۝١٣ لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ
بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ وَمَا
دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝١٤ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۝١٥ قُلْ مَنْ رَّبُّ

وهم اینان اصحاب دوزخ ودرآن همیشه معذبند(۵) ایرسول ماکافران
بجای آمرزش واحسان به تمسخر ازتو تقاضای تعجیل درعذاب میکنند
در صورتیکهٔ چه عقوبتها برامتان کافر گذشته رسید.که خدا برظلم خلق
هم بسیار صاحب عفوومغفرت است وهم صاحب قهروانتقام سخت(۶) وباز
بطعنه میگویندکه چرا خدا براوآیت ومعجزه‌ای نفرستاد تنها وظیفه تو
اندرزوترسانیدن خلق از نافرمانی حق است وهر قومیرا ازطرف خدارهنمائیست(۷) تنها
خدا میداند که بارحمل آبستنان عالم چیست ورحمها چه نقصان وچه زیادت
خواهد یافت ومقدار همه‌چیز در علم ازلی خدا معین است(۸) اوست
عالم بعوالم غیب وشهود وبزرگ خدای متعال(۹) درپیشگاه علم ازلی
اینکه شما سخن بسر گوئید یاآشکار وآنکه درظلمت شب است یاروشنی
روز همه یکسانست(۱۰) برای هرچیز پاسبانها از پیش رو وپشت‌سر
برگماشته که بامرخداااورا نگهبانی کنند(وخدا باآنهمه مهربانی بخلق)
حال هیچ قومی رادگرگون نخواهدکرد تازمانیکه خودآنقوم حالشان
را تغییر دهندوهرگاه خدا اراده کندکه قومیرا ببدی اعمالشان عقاب
کندهیچ راه‌دفاعی نداشته وهیچکس راجزخدایارای آنکه آن بلابگرداند
نیست(۱۱) اوست‌که برای بیم ازقهروامید برحمت‌خود برق‌را بشما
مینمایدوابرهای‌سنگین‌راهرجانب برمیانگیزد(۱۲)رعدوجمیع فرشتگان
همه ازبیم‌قهر خدا به‌تسبیح وستایش‌اومشغولندوصاعقه‌ها را برسرهرقومی
بخواهد میفرستد بازهم‌کافران درقدرت خدای سخت انتقام‌جدل‌میکنند
(۱۳) دعوی خداورسولان خدا بحق وحقیقت است ولی دعوی‌غیرخدا
(وخدای پرستان) همه‌دروغ است هیچ‌حاجتی را ازخلق برنیاوردندمانند
آنکس‌که بر(چاه)آبی دست‌فروبردکه بیاشامد و دستش به آب نرسدو
کافران جز بحرمان‌وضلالت دعوت نمیکنند(۱۴)هرکه در آسمانها و
زمین است باهمه‌آثاروحودیش برغبت واشتیاق و بجبروالزام شب وروز
بطاعت خدا مشغولست(۱۵) ایرسول‌ما از این‌مشرکان

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ
لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ
عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا
يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ كَذٰلِكَ
يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَاَمَّا مَا
يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِيْنَ
اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي
الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ
وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِيْنَ
يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ
اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾
وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ

بازپرس که آفریننده آسمانها وزمین کیست بگو خداست آفریننده عالم پس
بگوشما خدارا گذارده وغیرخدا را برای نگهبانی ویاری خود برگرفتید
درصورتیکه آنها برسودوزیان خود هم قادر نیستند آنگاه بگو آیا چشم
نابینای جاهل ودیدهٔ بینای عارف یکسانست یاظلمات شرك وبت پرستی با
نور معرفت وخداپرستی مساویست یا آنکه این مشرکان شریکانی برای خدا
یافتند که آنها هم مانند خدا چیزی خلق کردندومشرکان خلق خداوخلق
شریکان خدا مشتبه کردید بلکه تنها خدا خالق هرچیز است واو خدای یکتائیست
که همه عالم مقهوراراده اواست(۱۶) خدا ازآسمان آبی نازل کرد که در
هررودی بقدروسعت وظرفیتش سیل آب جاری شدوبرروی سیل کفی برآمد چنانچه
فلزاتی را نیز که برای تجمل وزینت(مانندطلا ونقره) یا برای اثاث و
ظروف درآتش ذوب کنندمثل آب کفی برآورد خدا بمثل این برای حق و
باطل میزند که آن کف بزودی نابود میشود واما آن آب وفلز که بخیرومنفعت
مردم است درزمین باقی میماند خدا مثل آنها را برای فهم بدین روشنی
بیان میکند(۱۷) آنانکه دعوت حق را اجابت کرده وبخدا ایمان آوردند
برآنها بهترین پاداش وخوشترین زندگانی است وآنان که اجابت نکردند
اگرمالك دوبرابرآنچه درروی زمین است باشند آنرا فدای آسایش خود
کنند(مگرازعذاب برهند) وآنهاراحساب سخت وجایگاه دوزخ باشد که
بسیار بدآرامگاهی است(۱۸) آیا مسلمانیکه بیقین میداند که این قرآن
بحق ازجانب خدا برتو نازل شده است مقامش نزدحق باکافرنابینای جاهل
یکسانست وتنها عاقلان متذکر این حقیقتند(۱۹) تنها عاقلانند که هم بعهد
خداوفا میکنندوهم پیمان حق را نمیشکنند (۲۰) وهم آنچه را خدا امر به
پیوندآن کرده اطاعت میکنندواز خدا میترسند وازسختی هنگام حساب
می اندیشند(۲۱) وهم درطلب رضای خدا راه صبر پیش میگیرند نماز بپا
میدارندوازآنچه نصیبشان کردیم بفقرا پنهان وآشکارا نفاق میکنندو درعوض
بدیهای مردم نیکی میکنند اینان هستند که عاقبت منزلگاه نیکو یافتند(۲۲)
که آن منزل بهشتهای عدن است که درآن بهشت خودوهمه پدران و

وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٢٩﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ
﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ
كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ
يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

زنان‌وفرزندان شایسته خویش داخل میشوند در حالی‌که فرشتگان بر آنها ازهردروازه میگردند (۲۳)(ومیگویند) سلام‌وتحنیت برشما باد که صبر پیشه کردید تا عاقبت نیکو منزلگاهی‌یافتید (۲۴) آنانکه پس از پیمان بستن‌عهد خدا شکستندوهم‌آنچه خدا امر به‌پیوندآن کرده (مانند صله رحم ودوستی علی(ع)ومؤمنان واولیاء خدا) پاك بگسستندودر روی زمین‌فسادوفتنه برانگیختند اینان را لعن خدا و منزلگاه عذاب دوزخ نصیب است (۲۵) خداهرکه را خواهد فراخ روزی وهرکه را خواهد تنك روزی میگرداند و(این‌مردم‌کافر) بزندگانی ومتاع دنیا دلشادند درسورتیکه دنیا در قبال‌آخرت متاع ناقابلی بیش نیست (۲۶)کافران (مکه) می‌گویند چراآیت وحجت قاطعی از خدا بر اونازل نشد (ای رسول‌ما) تو بآنها بگوکه (حجت‌قاطعی مانند قرآن ومعجزات دیگر آمد اکنون) خدا هرکه را خواهدگمراه وهرکه بدرگاه او تضرع‌و انابه کند هدایت‌می کند (۲۷)آن‌هاکه‌بخدا ایمان‌آورده و دلهاشان بیاد خداآرام‌میگیرد (مردم)آگاه‌شویدکه تنها یاد خدا آرام بخش دلهاست (۲۸)آنانکه بخدا ایمان‌آورده و بکار نیکو پرداختند خوشا بر احوال آنهاومقام نیکوی‌آن‌ها (۲۹) ای‌محمد (ص) ماترا میان خلقی‌برسالت فرستادیم‌که پیش از این هم پیغمبران وامت‌های دیگر بجایشان‌بوده‌و درگذشتندتا برامت‌آنچه ازما بوحی بر تو رسد تلاوت کنی‌ومردم‌بخدای مهربان‌کافر می‌شوند بگو اوخدای‌منست وجزآن خدائی نیست ومن‌بر او توکل کرده‌ام وروی امیدم همه‌بسوی‌اوست (۳۰)واگر کتابی بااعجاز بیان کوه‌هارا برفتار ومردگان‌را بگفتارآردوزمین را ازهم‌بشکافدهمین قرآن باعظمت است آری فرمان‌همه عالم‌باخداست(هرچه‌خواهدبمشیت ازلی‌میکند) آیا مؤمنان هنوزندانسته‌اندکه خدا اگربخواهد همه مردم را بجبروالزام‌هدایت‌میکند(این نه‌مصلحت‌است‌زیرا) کافران باید پیوسته‌ازکردار زشتشان بکیفروسرکوبی رسند یا مصیبتی بردیارآن‌ها زود فرودآید تا آنگاه‌که در محشرهم وعده خدا فرا رسدکه خدا خلاف وعده نخواهد ای‌رسول‌ما مردم‌برسولان‌پیش‌ازتوهم استهزاء بسیار کردند از آزار وتکذیب

فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۳۲﴾ أَفَمَنْ هُوَ
قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۳﴾
لَّهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ
اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿۳۴﴾ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوا وَّعُقْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارُ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَ
مِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَ
لَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿۳۶﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ
حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا
لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ﴿۳۹﴾ وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ

ما هم بآنها فرصت دادیم تا آنگاه که ایشانرا بعقوبت گرفته و با چه عقاب سخت بکیفر رسانیدیم (۳۲) آیا خدائی را که نگهبان همه نفوس عالم با آثارشان است (فراموش کردند) و برای خدا شریکانی از پیش خود جعل کردند بگو که نام خدایان خود برگوئید یا اینکه شما میخواهید خدارا بچیزی که در زمین از آن آگاه نیست آگه سازید؟ یا آنکه بظاهر سخنی میگوئید بلکه کافران را مکر و فسوق در نظر زیبا آمده واز راه خدا باز ماندند و هر کس را خدا گمراه کند (یعنی پس از اتمام حجت بگمراهی واگذارد) دیگر هیچکس وی را هدایت نتواند کرد (۳۳)

بسخت ترین عذاب گرفتار و از قهر خدا ابدا نگهداری ندارند (۳۴) بهشتی که متقیان را وعده دادند چنانست که نهرها بر زیر درختانش جاری است و ماکولاتش همیشگی و سایهٔ آن برقرار است این بهشت سرانجام اهل تقوی و آتش دوزخ سرانجام کافران است (۳۵) آنانکه ما بر آنها کتاب فرستادیم بر این (قرآن) که بر تو نازل شد بسیار خوشوقتند و جماعتی از آنها برخی آیات را انکار می کنند آنها را بگو من مأمورم که خدای یکتارا پرستم و هرگز با اوشرك نیاورم خلق را بسوی او دعوت کنم و بازگشت ما بسوی اوست (۳۶) و همچنین ما قرآن را کتابی باحکمت و فصاحت عربی فرستادیم و اگر با این کتاب بزرك علم و دانش که بر تو از جانب خدا آمد باز پیرو میل جاهلانه آنها شدی دیگر مدد و نگهبانی از خدا نخواهی داشت (۳۷) و ما رسولانی پیش از تو بخلق فرستادیم و بر همه زنان و فرزندان مقرر نمودیم و هیچ پیغمبری نبوده که بی اذن خدا آیت و معجزی آورد که هر امری را وقتی معین مرقوم است (۳۸) خدا هر چه خواهد محو و هر چه را خواهد اثبات می کند و اصل کتاب مشیت اوست (۳۹) و هرگاه ما در حیات تو بر تو ان وعده عذابی که بر کافران دادیم برخی را پدیدار کنیم یا آنکه پیش از وقت عذاب ترا بدار آخرت بریم بهرحال بر تو تبلیغ حکم خدا و بر ما حساب خلق است (۴۰) آیا مردم ندیدند که ما عزم سرزمین (کافران) کرده و از هر طرف میکاهیم و تنها خداست که در جهان فرمان دهد و هیچ کس برد حکمش قادر نیست و

هو سريع الحساب ﴿٤١﴾ وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم
ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ﴿٤٢﴾ ويقول الذين
كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب ﴿٤٣﴾

سورة ابرهيم مكية وهى اثنتان وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات الى النور باذن
ربهم الى صراط العزيز الحميد ﴿١﴾ الله الذي له ما في السموات وما
في الارض وويل للكافرين من عذاب شديد ﴿٢﴾ الذين يستحبون
الحيوة الدنيا على الاخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها
عوجا اولئك في ضلال بعيد ﴿٣﴾ وما ارسلنا من رسول الا
بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء
وهو العزيز الحكيم ﴿٤﴾ ولقد ارسلنا موسى باياتنا ان اخرج قومك
من الظلمات الى النور وذكرهم بايام الله ان في ذلك لايات
لكل صبار شكور ﴿٥﴾ واذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله
عليكم اذ انجيكم من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب و
يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم
عظيم ﴿٦﴾ واذ تاذن ربكم لئن شكرتم لازيدنكم ولئن كفرتم

اوست که دریك لحظه حساب همه خلق را میکند (۴۱) پیش از ایمان هم بسیاری کافران مکرها کردند پس همه مکرو تدبیر ها نزد خداست و او میداند هر کس بچه کار واندیشه است و کافران بزودی خواهند یافت که عاقبت خوش و منزل سعادت برای کیست (۴۲) کافران بر تو اعتراض کنند که تورسول خدا نیستی بگو تنها گواه بین من وشما خدا و عالمان حقیقی بکتاب وخدا کافی خواهد بود (۴۳)

سورهٔ ابراهیم درمکه نازل شده و مشتمل بر پنجاه و دو آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

الر (حروف مقطعه اسرار الهی است) این قرآن کتابی است که مابتو فرستادیم تا مردم را بامر خدا ازظلمات(جهل و کفر) بیرون آری وبعالم نور رسانی و براه خدای مقتدرستوده صفات رهسپار گردانی (۱) خدائیکه هرچه درآسمانها وزمین است همه ملك اوست ووای بر کافران ازآتش قهروعذاب سخت خدا (۲) کافران یعنی آنانکه زندگانی دنیارا برآخرت مقدم ومحبوب تردارندوخلق را ازراه خدا بر گردانند وآن راه راست را بشك وشبهات کج کنند آنان در گمراهی بسیار دورند (۳) و ما هیچ رسولی درمیان قومی نفرستادیم مگر بزبان آن قوم تا برآنها (معارف و احکام الهی را) بیان کند آنگاه خدا هر که را خواهد بضلالت وهر که را خواهد بمقام هدایت میرساند واوخدای مقتدردانا است (۴) و ما موسی عمران را با آیات خود فرستادیم و باو دستوردادیم که قومت را ازظلمات جهل و گمراهی بیرون آر وبعالم نوررسان و روزهای خدا رابیاد آنها آورکه این یادآوری برهر شخصی که صبوروشکر گذاراست دلائل روشنی خواهد بود (۵) ای رسول ما یاد کن وقتی را که موسی بقوم خود گفت بخاطر آورید این نعمت بزرك خدارا کهشمارا از بیداد فرعونیان نجات داد که آنها شما را بظلم وشکنجه سخت میافکندند پسرانتان را کشته دخترانتان راا بقامیکردند و این ابتلاءوامتحان بزرگی ازجانب خدا برشما بود (۶) و بازبخاطر آرید وقتی که خدااعلام فرمود که شمابندگان اگر شکر نعمت بجای آرید برنعمت شما میافزائیمواگر کفران کنید

إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ
نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُم بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن
ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ
أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ
لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا
سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ
كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّن وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ
وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن

بعذاب شدید گرفتارمیکنیم (۷)و باز موسی گفت اگر شما وهمه اهل
زمین یکمرتبه کافرشوید خداازهمه بی نیاز است (۸) آیااخبارپیشینیان
شما مانند قوم عاد وثمود وقوم بعد از اینها کههمهدرگذشتندوجزخدا
کسی براحوالشان آگاه نیست بشما نرسیده که پیغمبرانشان آیات و
معجزات روشن برآنها آوردند وآنهادست بدهان فروبرده میگفتند که
ما بهرچه شما پیغمبران مأمورآن هستید کافریم و هم بآنچه شما دعوت
میکنید(ازخدا وقیامت وبهشت ودوزخ وسایر گفتارتان)درهمه شك داریم
(۹)رسولان درجواب آنها گفتند آیا درخدا هم که آفریننده آسمانها وزمین
است شك توانید کرد(ای بیچارگان گمراه) خداشما را بمغفرت وآمرزش
از گناهانشان میخواند ومیخواهد ازتعجیل عقوبت عصیان برهاند وباجل
معین برساند بازکافران گفتند ماشما پیغمبران را مثل خود بشری بیشتر
نمیدانیم که بدعوی نبوت میخواهید مارا ازآنچه پدران ما میپرستیدند
منع کنید (واگر براستی پیغبر هستید) برای ماحجت ومعجزی بیاورید
(۱۰)رسولان بازبکافران پاسخ دادند که آری ماهم مانندشما بشری بیش
نیستیم لیکن خداهر کس از بندگان را بخواهد بنعمت نبوت منت میگذارد
و مارا نرسد که آیت ومعجزی الاباذن ودستورخدا بیاوریم مؤمنان باید
بخدا درهرحال توکل کنند. (۱۱)چراما برخداتوکل نکنیم؟درصورتی
کهخدا مارا براه راست هدایت فرموده و البته بآزار وستمهای شما صبر
خواهیم کرد که ارباب توکل بایدهمیشه درهمه حال برخداتوکل کنند
(۱۲)بازکافران برسولان پاسخ دادند که (دست ازاین دعویها بدارید و)
بآئین ما برگردیدوالاما البته شمارا ازشهرودیارخودبیرون میکنیم خدا
بآنها وحی فرمود که البته ما ستمکاران را هلاك خواهیم کرد
محققاً ماشما رسولان(وپیروانتان) رادرسرزمین کافران پس ازهلاك آنها
(درکمال آسایش وایمنی ساکن میگردانیم واین آسایش نصیب کسی است که
خوف خدادردل دارد وازوعدهٔ قهروعقاب خدا میترسد (۱۳)والبته فتح
وفیروزی نصیب رسولان الهی است ونصیب هرستمگر جبارهلاکت وحرمانست از
عقب هر گردنکش عنود آتش دوزخ خواهد بود وآبی کهمی آشامددردوزخ آب
پلیدچرکین است (۱۴)که آن آب پلید راپیوسته می آشامد و هیچ گوارای
(۱۵)او نشود وازهر جانب مرگ بسوی روی آورشود ولی نمیرد تادائم

وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَٰلِكَ
عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا
لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا
مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ
رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي
أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ

درعذاب سخت معذب باشد(۱۵) مثل اعمال کسانیکه بخداکافر شدند
بخاکستری میماند که در روز تند باد شدید همه بباد فنا رود و ازهمه
کوشش خود هیچ نتیجه نبرند این همان ضلالت دور از طریق نجات
است(۱۶) (ای بشر) ندانستی که خداآسمانها وزمین را بحق آفریده(و
برای مقصود بزرگی خلق کرده است)واگر بخواهد شما جنس بشرهمه
رادر زمین نابود میسازد وخلقی دیگر ازنومی آفریند(۱۷)واینکاراصلا
برخدا دشوار نیست(۱۸) وروزیکه مردم ازقبرها برانگیختهوبه پیشگاه
خدا حاضر شونددرآن روزضعیفان بگردنکشان گویندمادردنیاتابع رأی
شما بودیم آیا امروز شما هم از عذاب خدا مارا کفایت خواهید کرد ؟
جواب دهند که اگر مارا ازخدا سعادت هدایت بود ماهم شماراهدایت
میکردیم اکنون هرچه جزع والتماس کنیم یا صبر و تحمل یکسانستو
هیچ از عذاب گریزگاهی نداریم(۱۹)وچون حکم بپایان رسید درآنحال
شیطان گوید خدا بشما بحق وراستی وعده دادومن بخلاف حقیقتوبرشما
(برای وعده دروغ خود) هیچ حجت ودلیل قاطعی نیاوردم (وتنها شمارا
بوعده های دروغی فریفتم) پس امروز شما ابلهان که سخن بی دلیل مرا
پذیرفتید مرا ملامت مکنید بلکه نفس پر طمع خود را ملامت کنید که
امروزنه شما فریاد رس من توانید بود ونه من فریادرس شما من بشرکی
که شما باغوای من آوردید معتقد نیستم آری دراین روزستمکاران عالمرا
عذاب خواهد بود(۲۰)وآنان راکه بخداایمان آورده وعمل صالح کردند
دربهشتهائی برند که اززیردرختانش نهرها جاریستوهمیشه بفرمان خدا
باتحیت وسلام واحترام درآن بهشت مخلدند(۲۱)ایرسول ما ندانستی
که چگونه خداکلمه پاکیزه را بدرخت زیبائی مثل زده که اصل ساقه آن
برقرار باشد وشاخه آن باسمان (رفعت وسعادت) برشود(۲۲)وآندرخت
زیباباذن خدا همه اوقات میوه های ماکول وخوش دهد(مثل جان پاك
بادانش ومعرفت وافکار وکردارنیکو درمنفعت دائم برای خود ودیگران
بدان درخت زیبای پرثمرماند) خدا اینگونه مثلهای واضح برای تذکر
مردم می آورد(۲۳)ومثل کلمه کفر(وروح پلید)مانند درخت پلیدیست که
ریشه اش بقلب زمین نرودبلکه

مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ
الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَ
يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّ
اَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۗ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَ
جَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ
اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا
خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۗ
وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ
﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ
اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ
تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا اِنِّيْ اَسْكَنْتُ
مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ

ی زمین افتد(وزود خشك شود) و هیچ ثبات وبقائی نخواهدیافت(۲۴) خدااهل ایمان را
باعقیده ثابت دردنیاوآخرت پایدار میداردوستمکاران راگمراه میگرداند
وخدا هرچه بخواهدبه اختیارمطلق میکند(۲۵) هیچ ندیدی حال مردمی
را که نعمت خدا را بکفرمبدل ساختند(خودو)قوم خود را بدیار هلاك
رهسپار کردند(۲۶) وبدوزخ که بدترین جایگاهست درافتادند(۲۷) و
درمقابل خدا امثال واضدادی(مانندفرعونان وبتان)جعل کردند که خود
وخلق را ازراه خداگمراه کنند بگوکه(ای بدبختان این دو روزه دنیا)
بلذات دنیوی مشغول باشید که باز گشت شما بآتش دوزخ خواهد بود(۲۸)
و(ای رسول ما) بآن بندگان من که ایمان آوردند بگو نماز بپادارند و
ازآنچه روزی آنها کردیم درنهان وآشکار انفاق کنند پیش ازآنکه بیاید
روزیکه نه چیزی توان خرید ونه دوستی کسی(جز بخدا) بکارآید(۲۹)
خداست آنکه آسمانها وزمین راآفرید وباران را از آسمان فرو بارید تا
انواع ثمرات وحبوبات را برای روزی شما برآورد وکشتی ها را بامر
خود بروی دریا ونهرها را برروی زمین باختیارشماجاری گردانید(۳۰)
وخورشید وماه (شب وروز) را برای شما مسخر کرد (۳۱) واز انواع
نعمتهائیکه ازاودرخواست کردید بشما عطا فرمود که اگر نعمتهای بی
انتهای خدا را بخواهید بشماره آورید هرگز (حساب آن نتوانید کرد
(بااین همه لطف ورحمت خداباز) انسان سخت کفرکیش و ستمگراست
(۳۲) یادآروقتی که ابراهیم عرض کردپروردگارا این شهر (مکه) را
مکان امن وامان قرارده ومن وفرزندانم را ازپرستش بتان دور دار(۳۳)
پروردگارااین بتان(وبت تراشان) بسیاری ازمردم راگمراه کردندپس
هرکس(درراه توحیدوخداپرستی) پیرو من است اوازمن استو هرکه
مخالفت من کند (وراه شرك و عصیان پوید اختیارش باتست که) خدای
بخشنده ومهربانی(۳۴) پروردگارا من ذریه وفرزندان خود رابوادی
بی کشت وزرعی نزدبیت الحرام تو برای بپاداشتن نماز مسکن دادم بار
خدایا تودلهای مردمان را بسوی آنها مایل گردان و

الثمرات لعلهم يشكرون ﴿٣٧﴾ ربنا انك تعلم ما نخفي وما نعلن وما
يخفى على الله من شيء في الارض ولا في السماء ﴿٣٨﴾ الحمد لله الذي وهب
لي على الكبر اسمعيل واسحق ان ربي لسميع الدعاء ﴿٣٩﴾ رب اجعلني
مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء ﴿٤٠﴾ ربنا اغفر لي و
لوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب ﴿٤١﴾ ولا تحسبن الله
غافلا عما يعمل الظلمون انما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الابصار
﴿٤٢﴾ مهطعين مقنعي رءوسهم لا يرتد اليهم طرفهم وافئدتهم هواء
﴿٤٣﴾ وانذر الناس يوم يأتيهم العذاب فيقول الذين ظلموا ربنا
اخرنا الى اجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل اولم تكونوا
اقسمتم من قبل ما لكم من زوال ﴿٤٤﴾ وسكنتم في مسكن الذين
ظلموا انفسهم وتبين لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال
﴿٤٥﴾ وقد مكروا مكرهم وعند الله مكرهم وان كان مكرهم
لتزول منه الجبال ﴿٤٦﴾ فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله ان
الله عزيز ذو انتقام ﴿٤٧﴾ يوم تبدل الارض غير الارض والسموت
وبرزوا لله الواحد القهار ﴿٤٨﴾ وترى المجرمين يومئذ مقرنين في
الاصفاد ﴿٤٩﴾ سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ﴿٥٠﴾ ليجزي
الله كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب ﴿٥١﴾ هذا بلغ للناس و

بانواع ثمرات آنهارا روزی ده باشد که شکر تو بجای آرند(۳۵) پروردگارا
تو بهرچه ما پنهان و آشکار کنیم برهمه آگاهی (که تو خدائی) و برخدا البته
هیچ چیز در آسمان و زمین پنهان نیست (۳۶) ستایش خدای را که بمن
درزمان پیری دوفرزندم اسمعیل واسحق را عطا فرمود که پروردگار
من البته دعای بندگان را خواهد شنید (۳۷) پروردگارا من و ذریه
مرا نمازگذار گردان و بارالها دعای مارا اجابت فرما(۳۸) بارالها
روزی که حساب بپا میشود تو درآنروز سخت بر من ووالدین من وهمهٔ
مؤمنان از کرم ببخشا(۳۹) وهرگز مپندار که خدا از کردار ستمکاران
غافل است بلکه کیفر ظالمان را بتأخیر میافکند تا آن روزیکه چشم
هایشان درآنروز خیره وحیرانست(۴۰) درآنروز سخت آن ستمکاران
همه شتابان سربیالاکرده وچشمها واله مانده ودلهاشان ازشدت عذاب
بدهشت واضطرابست (۴۱) ای رسول ما مردمرا ازروزی که هنگام عذاب
وکیفر اعمالشان فرامیرسد بترسان وآگاهشان ساز که ستمکاران خلق
خواهند گفت پروردگارا عذاب مارا بتأخیر افکن تا دعوت تراا جابت
کنیم وپیرو رسولان توشویم بآنها پاسخ آید که آیا شما بارها پیش ازین
ومحشر وقیامتی نخواهیم داشت
سوگند یاد نمیکردید که مارا ابدأ زوال وهلاکی نخواهد بود(۴۲) شما
ستمکاران بودید که درمنازل ستمگران پیش از خود مسکن گزیدید و
حال آنکه مشاهده کردید که عاقبت ما بسرپنجه قهرمرك چه بر سرآنها
آوردیم(۴۳) وآن ستمکاران بزرگترین مکر ومهمترین سیاست خویش را
بکار بردند ولی چه سود که پیش خدا مکر آنها (هیچ) است هر چند بفکر
خود کوهها را ازجای برکنند(۴۴) پس هرگز مپندار که خدا وعدهٔ
رسولانشرا خلاف کند که البته خدا برهرکار مقتدراست واز ستمکاران
انتقام خواهد کشید(۴۵) روزی که زمین را بغیر این زمین مبدل کنند وهم
آسمانهارا (دگرگون سازند) وتمام خلق درپیشگاه حکم خدای یکتای
قادر قاهر حاضر شوند (۴۶) ودرآنروز بد کاران وگردنکشانرا زیر
زنجیر قهر خدا مشاهده خواهی کرد (۴۷) وبینی که پیراهنهای ازمس
گداخته آتشین برتن دارند ودرشعلهٔ آتش چهره آنها پنهانست (۴۸)
(اینگونه عذاب) برآنست تا خدا هرشخص را بکیفر کردارش برساند که
خدا یك لحظه بحساب خلق خواهد رسید (۴۹) این (قرآن عظیم) حجت
بالغ برای جمیع مردم است

لِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٥٢

سورة الحجر مكية وهي تسع وتسعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ۝١ رُّبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٢ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ ۖ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ۝٣ وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝٤ مَّا تَسْبِقُ
مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝٥ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ
عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝٦ لَّوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُّنظَرِينَ
۝٨ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝٩ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن
قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ ۝١٠ وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ۝١١ كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا
فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝١٤ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ۝١٥
وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝١٦ وَحَفِظْنَاهَا
مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۝١٧ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ
۝١٨ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن

تا خلایق ازآن پند گرفته وخدا ترس‌شوندوتاعموم بشرخدارا بیگانگی بشناسندوتاصاحبان‌عقل‌متذکروهوشیارگردند(۵۰)

سورهٔ حجر در مکهٔ‌معظمه نازل‌شده‌ومشتمل‌بر نودونه آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

الر (اسرار این حروف‌نزد خدا ورسول‌است)اینست‌آیات‌کتاب خداو قرآنیکه راه‌حق‌وباطل را روشن‌وآشکارمیگرداند(۱) کافران ای بسا آرزو کنند که‌کاش مسلم‌وخدا پرست بودند(۲)ای‌رسول ما این کافران را بخوردوخواب‌طبیعت‌ولذات حیوانی‌واگذار تاآمال و اوهام دنیوی آنانرا غافل‌گرداند تا نتیجه‌این‌کامرانی بیهوده را بزودی‌بیابند(۳) و ماهیچ ملك وملتی‌را هلاك نکردیم جز بهنگامی‌معین (۴)اجل‌هیچ‌قومی ازآنچه درعلم‌حق‌معین‌است یك لحظه مقدم و مؤخر نخواهد شد (۵) کافران گویند ای کسی که مدعی آنی که‌قرآن‌ازجانب‌خدا بر من نازل شده تو بعقیده مامحققادیوانه‌ای (۶)اگر راست‌میگوئی چرا فرشتگان برما‌نازل نمیشوند (۷)ما‌فرشتگان راجز‌برای حق وحکمت ومصلحت نخواهیم فرستادوآنگاه که بفرستیم دیگر کافران لحظه‌ای بر عذاب‌و هلاکتشان‌مهلتی نخواهندیافت(۸) البته ما قرآن را برتو نازل کردیم و ماهم اورامحققاً محفوظ خواهیم داشت(۹) ومایپش ازتوهم‌رسولانی برامم سالفه فرستادیم (۱۰)ولی‌هیچ‌رسولی براین‌مردم نادان نمی‌آید جزآنکه باستهزاءاومی‌پردازند (۱۱)بنگونه‌ماقرآن‌رادردل‌زشتکاران (وکافران) داخل‌سازیم (۱۲) که‌کافران‌بآن ایمان نمی‌آورند ونسبت برسولان وکتب‌آسمانی عادت‌امم سابقه‌هم مانند امت‌تو بر همین انکار و استهزاء گذشت (۱۳) اگرما براین‌کافران‌امثت دری‌ازآسمان‌بگشائیم تادایم برآسمانهاعروج کنند(۱۴) بازهم برانکارنوخواهند گفت‌چشمان مارا (محمد) فروبسته و درماسحر وجادوئی‌بکاربرده‌است (۱۵) ما در آسمان کاخهای بلند برافراشتیم‌و برچشم بینایان‌عالم‌آن‌کاخهارا‌بزیب وزیور بیاراستیم (۱۶)و آنرا ازدستبرد شیطان‌مردود محفوظ داشتیم (۱۷)لیکن‌هرشیطانی برای‌سرقت‌سمع‌بآسمان نزدیك شدتیر‌شهاب‌شعله آسمانی اورا تعقیب کرد (۱۸)و زمین را هم ما بگستردیم و در آن کوههای‌عظیم برنهادیم و از آن هر گیاه وهر نبات

كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُوْنٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهٗ بِرٰزِقِيْنَ
﴿٢٠﴾ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَآئِنُهٗ وَمَا نُنَزِّلُهٗۤ اِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ
﴿٢١﴾ وَاَرْسَلْنَا الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ
وَمَآ اَنْتُمْ لَهٗ بِخٰزِنِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَ
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ
السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٢٨﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ
سٰجِدِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِلَّآ اِبْلِيْسَ اَبٰٓى اَنْ
يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ
السّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَّاِنَّ عَلَيْكَ
اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْۤ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ
اَغْوَيْتَنِيْ لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا
عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤١﴾

مناسب وموافق حکمت‌وعنایت برویانیدیم (۱۹) و درآنزمین هم لوازم معاش وزندگانی شمانوع بشررا مهیاکردیم وهم‌برسایرحیوانات‌ازطیور ودواب وسباع وغیره کهشما بآنها روزی نمیدهیدقوت وغذافراهم‌ساختیم (۲۰)وهیچ چیز درعالم نیست جزآنکه منبع و خزینه‌آن نزدماخواهد بود ولی‌ازآن برعالم خلق الابقدرمعین که مصلحت‌است نمیفرستیم(۲۱) وما بادهای‌آبستن‌کن رحم طبیعت رافرستادیم و هم‌باران را ازآسمان فروذآوردیم‌تابآن آب شماونباتات وحیوانات شماراسیراب‌گردانیدیم (وگرنه) شمانمیتوانستیدمنبع ساخته‌وجاری سازید(۲۲) ومائیم کهخلایق را زنده میکنیم ومیمیرانیم‌ووارث‌همه‌خلق که‌فانی میشوندماهستیم(۲۳) والبته علم‌ما بهمه‌گذشتگان وآیندگان‌شما احاطه‌کامل‌دارد (۲۴)والبته خدای توهمه خلایق رامحشور خواهد کرد که‌کار اوازروی علم‌وحکمت است(۲۵) وهمانا ارانسانی را ازگل‌ولای سالخورده‌تغییر یافته بیافریدیم (۲۶) وطایفه دیوان‌را پیشتر ازآتش‌گدازنده خلق کردیم(۲۷)وآنگاه که‌پروردگار بفرشتگان‌عالم اظهارفرمود که من‌بشری ازماده‌گل ولای کهنه‌متغیر خلق‌خواهم کرد(۲۸) پس‌چون‌آن عنصر را معتدل بیارایم‌و درآن‌از روح‌خویش بدمم همه بر اوسجده کنید(۲۹) همه‌فرشتگان عالم سجده کردند (۳۰) مگر ابلیس که‌از سجده‌آدم امتناع ورزید(۳۱)خدا بشیطان فرمود که ای شیطان‌برای چه‌توباساجدان‌آدم‌سر فرودنیاوردی (۳۲) شیطان پاسخ داد که من هرگزبه‌بشری که از گل ولای کهنه خلقت کرده‌ای سجده نخواهم کرد (۳۳) خدا هم باوبا قهرو عتاب‌فرمود که پس چون سجده نمیکنی از صف‌ساجدان‌خارج شو که‌سر رانده‌درگاه‌ماشدی(۳۴)ولعنت ما تاروز جزا برتومحقق‌وحتمی گردید (۳۵)شیطان ازخدا درخواست کرد که پروردگاراپس مرا تاروزقیامت که خلق‌مبعوث میشوندمهلت وطول عمر عطافرما(۳۶)خدا فرمودآری ترا مهلت خواهدبود (۳۷)تابوقت‌معین وروزمعلوم (۳۸) شیطان گفت خدایاچنانکه‌مراگمراه کردی‌من‌نیزدرزمین(همه‌چیزرادرنظر فرزندان آدم جلوه میدهم وهمه‌آنهاراگمراه خواهم کرد(۳۹) بجز بندگان پاک‌و خالص‌تورا (۴۰) خدافرمودهمین‌اخلاص‌وپاکی‌سریرت‌راه‌مستقیم‌بدرگاه رضای منست (۴۱)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ
﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ
مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ ادْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ
سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ
الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ
عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا
بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا
إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ
﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا
فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ

وهرگز ترا بر بندگان(باخلوص من تسلط وغلبه نخواهد بود لیکن اقتدار
وسلطه تو برمردم نادان گمراهی است که پیرو توشوند (۴۲) والبته وعده
گاه جمیع آن مردم گمراه نیز آتش دوزخ خواهد بود (۴۳) که آندوزخ
را هفت دراست هر دری برای ورود دستهٔ از گمراهان معین گردیده است
(۴۴) اهل تقوی را البته باغها و نهرهای جاری خواهد بود (۴۵) که شما
با درود و سلام و با کمال ایمنی واحترام ببهشت ابد وارد شوید (۴۶) ما
آئینه دلهای پاك آنها را از کدورت کینه وحسد و هرخلق ناپسند بکلی
پاك و پاکیزه سازیم تا همه باهم برادر و دوستدار همشوند و روبروی
یکدیگر برتخت عزت بنشینند (۴۷) درصورتیکه هیچ رنج و زحمت در
آنجا بآنها نرسد وهرگز ازآن بهشت ابد بیرون نشان نکنند (۴۸) بندگان
مرا آگاه سازومژده بر که من بسیار آمرزنده ومهربانم (۴۹) عذاب من
بسیار سخت ودردناك است (۵۰) هم بندگانم را ازحکایت فرشتگان مهمانان
ابراهیم آگاه ساز (۵۱) بگو که چون آن مهمانان برابراهیم وارد شدند و
براوسلام دادند ابراهیم گفت من از اینکه شما بدون اذن وبیموقع بر
من در آمدید بیمناکم (۵۲) گفتند هیچ مترس که ما آمده ایم تورا بفرزندی
دانا ازجانب خدا بشارت دهیم (۵۳) ابراهیم گفت مرا دراین سن پیری
مژده فرزند میدهید نشانهٔ این مژده چیست (۵۴) گفتند ماتو را بحق
بشارت دادیم وتوهرگز ازلطف خدا نومید مباش (۵۵) ابراهیم گفت آری
هرگز بجز مردم نادان کسی ازلطف خدا نومید نیست (۵۶) آنگاه ابراهیم
پرسش کرد که ای رسولان حق باز گوئید برچه کارمبعوث شده اید (۵۷)
فرشتگان پاسخ دادند که ما را برهلاك قومی زشتکار فرستاده اند (۵۸)
مگراهل بیت لوط وخانواده نبوت که آنها راهمه ازبلا نجات خواهیم داد
(۵۹) مگرزن لوط که آنهم چنین مقرر داشتیم که با زشتکاران هلاك شود
(۶۰) آنگاه فرشتگان فرستادهٔ حق برلوط وخانوادهٔ او وارد شدند (۶۱)
لوط بافرشتگان گفت شما اشخاص ناآشنائید ومن هیچ شمارا نمی شناسم
(۶۲) پاسخ دادند که ما برانجام وعده عذاب که قومت درآن بحال انکار
بودند فرستاده شده ایم (۶۳) و بحق وراستی بسوی تو آمده ایم وآنچه گوئیم
صدق محض است (۶۴) پس توای لوط با خانواده ات شبانه ازاین دیار
بیرون شو وهمه اهلبیت پیشاپیش وخود ازپی آنان بروید وهیچیك بازپس
ننگرید بلکه بدانسو که مامورید بسرعت روان شوید (۶۵) وبراواین
فرمانرا که قومت تا آخرین افراد صبحگاه

دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ
﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ
﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ
فٰعِلِيْنَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
مُشْرِقِيْنَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ
سِجِّيْلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ
مُّقِيْمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ
لَظٰلِمِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ
اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
﴿٨١﴾ وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
مُصْبِحِيْنَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ
الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ
سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا
مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنِّيْٓ اَنَا النَّذِيْرُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِيْنَ ﴿٩٠﴾
الَّذِيْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِيْنَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْــَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٢﴾

هلاك می‌شوند وحی کردیم (٦٦) وقوم لوط آگاه شده خوشحال بخیال
کامرانی بخانه اوشدند (٦٧) لوط بقوم خود گفت این جوانان درمنزل
من مهمانند مرا بآزردن ایشان شرمسار مکنید (٦٨) ازخدا بترسید ودر
کار مهمان غریب مرا خجل مگردانید (٦٩) قوم گفتند آیاما ترا ازحمایت
عالمیان منع نکردیم؟ چرا (حمایت) کردی (٧٠) لوط بقوم خود گفت من این
دخترانم را بنکاح شما میدهم تا اگر خیال عملی دارید انجام دهید (٧١) ای
محمد بجان تو قسم که این مردم دنیا همیشه مست شهوات نفسانی و بحیرت
وغفلت و گمراهی خواهند بود (٧٢) باری قوم لوط هنگام طلوع آفتاب بصیحه
آسمانی هلاك شدند (٧٣) وشهر ودیار آنهارا زیروزبر ساخته و آنقوم را
سنگباران عذاب کردیم (٧٤) ودر این عذاب هوشمندانرا عبرت و بصیرت
بسیار است (٧٥) واین ویرانه بر قرار وطریقی برای عبرت صاحبان افکار است
(٧٦) همانا در این عقوبت بدکاران اهل ایمان را آیت وعبرت است (٧٧) واهل شهر یکه
هم بسیار مردم ستمکاری بودند (٧٨) آنهارا نیز بکیفر رسانیدیم واین
هردوشهر برای اهل اعتبار راهی روشن وآشکار است (٧٩) واصحاب حجر
هم رسولان مارا بکلی تکذیب کردند (٨٠) و از آیاتیکه ما بر آنان
فرستادیم رو گردانیدند (٨١) ودر کوهها منزل میساختند تا ازخطر ایمن
باشند (٨٢) صبحگاهی صیحهٔ عذاب آنهارا نابود کرد (٨٣) وبفراز کوه
هم با همه ذخایر وثروت ازهلاك ایمن نگردیدند (٨٤) وما آسمانها وزمین
وهرچه دربین آنهاست بجز برای مقصودی صحیح وحکمتی وحقیقتی بزرگ خلق
نکرده‌ایم والبته ساعت قیامت آن حقیقت است وخواهد آمد اکنون تو ای رسول ما ازاین
منکران نیکو درگذر (٨٥) محققا پروردگار تو آفریننده دانائیست (٨٦)
ای محمد ما ناما هفت آیة باثنا (درسورهٔ حمد) واین قرآن باعظمت را بر تو
فرستادیم (٨٧) چشم ازاین متاع ناقابل دنیوی که بطایفه‌ای از مردم کافر
برای امتحان دادیم البته بپوش وبر اینان اندوه مخور واهل ایمان را زیر پر
وبال علم وحکمت خود گیر وبا کمال حسن خلق بپروران (٨٨) وبگو من
رسولم که برای اندرز وترسانیدن خلق ازعذاب قهر خدا بادلیلی روشن
آمده‌ام (٨٩) آنگونه عذابی که بر کسانی که آیات خدا را قسمت کردند
نازل نمودیم (٩٠) آنانکه قرآن را جزءجزء وپاره‌پاره کردند (٩١)
قسم بخدای تو که ازهمه آنها سخت مؤاخذه خواهیم کرد (٩٢)

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا
كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانِ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ
أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾
وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَ
زِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا
جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ

(روزی) از آنچه میکنند باز خواست میشوند (۹۳) پس تو بصدای بلند آنچه مأموری بخلق برسان وازمشرکان روی بگردان (۹۴) همانا ماترا از شر تمسخر واستهزا کنندگان مشرک محفوظ میداریم (۹۵) آنانکه باخدای یکتا خدائی دیگر گرفتند بزودی خواهند دانست (۹۶) ما میدانیم که تو از آنچه امت در طعنه وتکذیب تومیگویند سخت دلتنگ میشوی (۹۷) غم مخور) وبذکر اوصاف کمال پروردگارت تسبیح گو و از نمازگذاران باش (۹۸) ودایم بپرستش خدای خود مشغول باش تا ساعت یقین برتو فرارسد (۹۹)

سوره نحل درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۱۲۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

فرمان خدا بزودی فرا میرسد پس تقاضای تعجیل آن مکنید خدای یکتا متعالی ومنزه ازشرک مشرکانست (۱) خدا فرشتگان و روحرا بامر خود برهر که از بندگان خواهد میفرستد تا اوخلق را اندرزداده وازعقوبت شرک بخدا بترسانند وبشما بندگان بفهمانند که عالم را خدائی جز من نیست تا تنها ازمن وعقاب من بترسید (۲) خدا آسمانها وزمین را برای غرضی محقق وحکمتی بزرگ آفرید وازآنچه مشرکان شرک آرند متعالی ومنزه است (۳) خدا انسانرا ازآب نطفه بیافرید آنگاه بخصومت شدید برخاست (۴) وچهار پایانرا برای انتفاع شما نوع بشر خلقت کرد تا ازخود بموی وپشم آنها دفع سردی وگرمی کرده وفواید بسیار دیگر برید و ازشیر و گوشتشان غذای ما کول سازید (۵) وهنگامیکه شبانگاه برگردند یاصبحگاه بچرا بیرون روند زیب وافتخار شما باشند یا ازکرک وپشم آنها مخمل وانواع لباسهای فاخر کنید (۶) و بارهای سنگین شما را که جز بمشقت بسیار نتوانید بردازشهری بشهر دیگر برند که خدا درباره شما رؤف ومهربان است (۷) واسب واستر وحماررا برای سواری وتجمل مسخر شما گردانید چیزدیگری هم که شما هنوز نمیدانید برای شما خواهد آفرید (۸) وبرخداست بیان عدل وراستی وبعضی راهها راه جور و ناراستی است واگر خدا میخواست بجبر شما راهمگی براه هدایت و جنت میکشید (۹) اوست خدائی که آبرا ازآسمان فروفرستاد که ازآن بیاشامید ودرختان پرورش دهید (۱۰) وهم زراعتهای شما

الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا
مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ
مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَأَلْقَىٰ فِي
الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ
غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾
لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ

ازآن‌آب‌باران برویاندودرختان‌زیتون وخرماوانگور وازهرگونه‌میوه
بپرورددراین‌کارآیت ونشانه‌قدرت الهی‌برای‌اهل‌فکر پدیداراست(۱۱)
وهم شب وروز وخورشید وماه را برای زندگانی‌شما درگردون مسخر
ساخت وستارگان‌آسمانرا بفرمان خویش مسخر کرد در این‌کارآیت و
نشانهای قدرت خدا برای اهل‌خرد پدیدار است(۱۲) و درزمین‌آنچه
را برای شماآفرید بانواع گوناگون واشکال رنگارنك در آورد(دراین
کارهم‌آیت‌ونشانه‌الهیت برمردم هشیارپدیدار است(۱۳)وهم‌اوخدائیست
که دریا را برای شما مسخر کرد تا ازگوشت(ماهیان حلال)آن تغذیه
کنیدواززیورهای‌آن استخراج کرده وتن را بیارائید وکشتی‌ها درآن
برانید تا ازفضل خدا روزی‌طلبید باشدکه شکرخدا بجای‌آرید(۱۴)و
نیز کوههای بزرك را درزمین‌بنهاد تا از حیرانی و اضطراب برهیدو
نهرها جاری کرددراهها پدیدار ساخت تا مگر هدایت شوید (۱۵) و
۱ (مانند کوهها وجنگلها ودریاها را)
نشانهای زمین وستارگان‌آسمان‌را مقررداشت‌تا با نهاهدایت‌یابید(۱۶)
آیاخدائی که‌خلق کرده‌مانندآنکس است که خلق نکرده آیا متذکر و
هشیار نمی‌شوید(۱۷) اگر بخواهیدکه نعمتهای بیحد وحصر خدا را
شماره کنیدهرگز نتوانیدکه خدا بسیار غفورومهربانست(۱۸)و خداهر
چه را پنهان وآشکار دارید بهمه‌آگاهست(۱۹) وبدانیدکه‌آنچه‌راغیراز
خدا(چون بتهاوفراعنه‌بخدائی) میخوانید اوچیزی خلق‌نکرده وخود
نیز مخلوقیست(۲۰) اینهامرده وازحیات بی‌بهره‌اندوهیچ حس‌وشعور
ندارندکه‌درچه هنگام مبعوث می‌شوند(۲۱) خدای‌شما خدای یکتاست
وآنانکه بعالم‌آخرت ایمان ندارند(اگر هم بزبان‌گویند) بدل منکر
مبداء متعالند وازاطاعت‌حکم خدا تکبر وسرپیچی‌می‌کنند(۲۲) محققاً
خدا برباطن‌وظاهرآن‌ها آگاهست(بکیفراعمالشان میرساندو) او هرگز
متکبرانرادوست نمیدارد(۲۳) وهرگاه باین مردم متکبر گفته شودکه
خدا چه بزرك آیاتی بوحی ۲ برای هدایت خلق ا زآسمان‌علم خود) فرستاده
پیغمبرانست(۲۴) تاآنکه‌آنان درنتیجه انکار روزقیامت بارسنگین گناه
خودرا با بارگناه

الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ۚ بَلَىٰ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ
فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ
قَالُوا خَيْرًا ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾
الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ
الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا
عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا

کسانیکه‌ازجهل گمراهشان کردندبدوش نهندعاقلان آگاه باشیدکه‌آن بار وزروگناه بسیار بدعاقبت‌است(۲۵) آن‌کافرانیکه پیش ازاینان بودند نیز مانند اینها مکرها برای‌پامال کردن حق اندیشیدند لیکن خدا سقف بنای‌آنهاراازپایه‌ویران کردو برسرشان‌فروریخت‌وعذاب خدا از جائیکه نمی‌فهمیدند آنها را فرا رسید(۲۶) آنگاه‌روزقیامت‌هم‌آنانرا خاروذلیل خواهدکردوآن‌روزخواهدگفت کجایندشریکان‌من که برای طرفداری‌آنها بامؤمنان خصومت و جنك‌بپا میکردید اهل‌علم وداناش اظهارکنند که‌امروزذلت وخواری‌وعذاب به‌کافران اختصاص‌دارد(۲۷) آنها رافرشتگان جانشانرا میگیرند درحالتیکه دردنیا بنفس خودستم کرده‌وآنجا مجبوراً سرتسلیم پیش دارندوگویندما کاربدنکردیم آری خدا بهر چه کرده‌اید آگاهست(۲۸) پس‌ازهردرکه‌بدوزخ‌داخل‌شوید که‌درآنجا همیشه‌معذب‌خواهیدبودجایگاه‌متکبران که‌دوزخ‌است بسیار بدمنزلگاهیست(۲۹) وچون‌باهل‌تقوی گفته‌شودکه‌خداچه‌آیاتی فرستاد گویندنیکوآیاتی‌فرستاد درآیات‌قرآن پروردگار ما فرستاد برخلاف منکران که‌گفتندآنانکه‌نیکوکارندهم‌درحیوة‌دنیا‌نیکی وخوشی‌بینند وهم دارآخرت‌آنهارا بهترین‌منزل‌است‌والبته‌بسیارخانه‌اهل‌تقوی‌مجلل‌ونیکو خواهد بود(۳۰) که باغهای بهشت عدن باشد که در زیر درختانش از لطف خدا نهرها جاریست متقیان درآن‌داخل‌شوند درحالتی‌که هرچه بخواهند ومیل‌کنند درآنجا برایشان‌حاضر است باری اینست اجر و جزائی‌که خدا باهل‌تقوی عطاخواهدکرد(۳۱) آنانکه‌چون فرشتگان پاکیزه ازشرك قبض‌روحشان‌کنند بآنها‌گویند که شما بموجب اعمال نیکوئی‌که‌در دنیا بجاآوردید اکنون ببهشت ابدی در آئید(۳۲) این کافران منکرجز‌آنکه یا فرشتگان غضب خدا برسرآنهابیایند یا بهلاك آنان حکم خدا دررسد دیگر چه انتظار میبرندمنکران‌پیشین‌هم‌مانند ایشان بودند وخداکه هلاکشان فرمود اصلا بآنها ستم‌نکردبلکه آنها خود بنفس‌خویش‌ستم‌کردند(۳۳) تاآنکه بکیفراعمال‌زشت‌خوددرسیدند وآن عذابی‌که برآن‌تمسخر میکردند بآنها احاطه‌کرد(۳۴) ومشرکان گویند اگر خدا میخواست (هرگزنه‌ما و نه پدرانمان چیزی جزآن خدای یکتا نمی پرستیدیم)

حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى
الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ
مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ
اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا
رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ
إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ

مشرکان پیش ازاینان هم کردار (وگفتار) شان همین بود پس درایصورت
برای رسولان ماجز تبلیغ رسالت واتمام حجت تکلیفی نیست (۳۵) و
همانا مادرمیان هرامتی پیغمبری فرستادیم تا بخلق ابلاغ کند که خدای
یکتارا پرستیدواز بتان وفرعونان دوری کنید پس بعضی مردم را خدا
هدایت کردوبعضی دیگر در ضلالت وگمراهی ثابت ماندند اکنون شما
عاقلان درروی زمین گردش کنید تا بنگرید عاقبت آنانکه انبیا راتکذیب
کردند بکجا رسید (۳۶) ایرسول ماتواگر چه بسیار حریص ومشتاق
هدایت خلق هستی بدان که خداگمراهان راهدایت نکند وآنهارا یاوری
نخواهد بود (۳۷) وکافران بامبالغه وتاکید کامل قسم یاد میکنند که هرگز
کسی که مرد خدازنده نخواهد کرد بلی البته قیامت وعده حتمی خداست
ولیکن اکثر مردم ازآن آگاه نیستند (۳۸) که درآنچه خلاف میکردند
آشکار ومبین گردد وتاکافران کاملا بدروغ واندیشه غلط خود آگاه شوند
(۳۹) مابا امرنافذ خود هرچه را اراده کنیم و گوئیم موجود باش همان
لحظه موجود خواهد شد (۴۰) آنانکه درراه خدا مهاجرت کردند پس از
آنکه ستمها دروطن خود ازکافران کشیدند ما در دنیا به آنها جایگاه
نیکومیدهیم در صورتیکه اگر بدانند اجریکه در آخرت به آنها عطا
خواهیم کرد بسیار بهتر ونیکوتر است (۴۱) این اجر بزرگ در دنیاو
عقبی به آن کسانی عطا میشود که درراه دین صبر کردند و برخدای خود
درکارها توکل نمودند (۴۲) ومابیش ازتوایمحمد (برهیچ امت) غیررجال
مؤید بوحی خود کسیرا برسالت نفرستادیم بروید و از اهل ذکر اگر
(تابدانید که رسولان حق همه بشر بودند)
نمیدانید سؤال کنید (۴۳) بهر رسولی معجزات و کتب و آیات وحی
فرستادیم وبرتو قرآن را (که جامع وکاملترین کتاب الهی است) نازل کردیم
تا برامت آنچه فرستاده شده بیان کنی باشد که عقل وفکرت کار بندند
(تادردوعالم سعادت یابند)
(۴۴) آنانکه بر کردارزشت خود مکرها میاندیشند آیا از این بلاایمنند
که خدا همه را بزمین فروبرد یا ازجائی که پی نبرند عذابی فرستد (۴۵)
یاآنکه درسفر که سرگرم رفت وآمدند ناگاه بمؤاخذه سخت بگیرد و
آنان بر قدرت حق غالب نتوانندشد (۴۶) یاآنهارا بحال ترس واضطراب بگیرد

فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا
ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ
﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاِيَّايَ
فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ
الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ
مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ
﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ
عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ وَلَهُمْ مَّا
يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ
كَظِيْمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ
اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ اَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٠﴾
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ
يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً

که‌پروردگار تو بسیار بخلق مشفق‌ومهربانست(۴۷) آیا چشم نگشودند
که به‌بینندهرموجودی چگونه‌آثاروظله خود را بهر جانب میفرستدو
ازراست‌وچپ همه بسجده خدا باکمال فروتنی مشغولند (۴۸) هر چه‌در
آسمانها وزمین است از جنبندگان همه بی هیچ تکبر و باکمال تذلل
بعبادت خدا مشغولند(۴۹) وتمام موجودات ازخدا که فوق‌همه‌آنهاست
میترسند وهرچه مأمورند اطاعت‌میکنند(۵۰) خدای یکتافرموده که‌براه
شرك ودوتائی‌نروید‌که خدا یکی است از من بترسید (۵۱) هرچه در
آسمانهاوزمین‌است همه ملك خداست و دین و اطاعت همیشه مخصوص
اوست‌آیا شما بندگان باید ازکسی ازغیرازخدای مقتدر بترسید(۵۲)
وشما بندگان باآنکه هرنعمت‌که داریدهمه ازخداست‌وچون بلائی رسد
بدرگاه اوپناه‌جسته‌وباوددرفع بلااستغاثه‌میکنید(۵۳) باز وقتیکه‌بلارا
ازسرشما رفع کردگروهی ازشما بخدای خود شرك‌می‌آورید (۵۴) وبا
وجودآن همه نعمت‌که‌به‌آنها دادیم باز براه‌کفروکفران میروند باری
بکامرانی حیوانی بپردازید‌که بزودی‌خواهیددانست(۵۵) واین‌مشرکان
برای بتان ازروی جهل نصیبی ازرزقیکه ما‌به‌آنها دادیم قرار میدهند
سوگند بخدای یکتا که البته ازآنها ازاین‌دروغ‌وعقاید باطل‌بازخواست
خواهدشد(۵۶) واین مشرکان‌فرشتگان‌را باآنکه خدا منزه از فرزند
است دختران خدا دانسته و حال آنکه برخود پسرانرا آرزو میکنند
(۵۷)وچون‌یکی ازآنهارا‌بفرزند دختری مژده‌آید ازشدت غم‌وحسرت
رخسارش سیاه شده‌وسخت دلتنك میشود(۵۸) واز این‌عار روی از قوم
خود پنهان میداردوبفکر افتدکه‌آیاآن دختررا باذلت‌وخواری‌نگهدارد
یازنده بخاك گورکند(عاقلان)آگاه باشیدکه‌آنها بسیار بدمیکنند(۵۹)
اوصاف کسانیکه (بخداو)بقیامت ایمان‌ندارندزشت است اماخدا(وخدا
شناسان)را پسندیده وعالیترین اوصاف‌کمال است و خدا برهرکارمقتدر
وبهرچیزداناست واگرخدا ازظلمت‌وستمکاریهای خلق انتقام‌کشد
جنبده‌ای‌درزمین نخواهدگذاشت ولیکن ازراه لطف تأخیر می‌افکندتا
وقتی معین‌ولی‌آنگاه که اجل‌آنها در رسید دیگر یکلحظه

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ
الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُم مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾
تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾ وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِن بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا
خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ
تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ
بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي
سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ
خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا
يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا

مقدم ومؤخر نخواهدشد (۶۱) واین مشرکان آنچه را که برخود نمی پسندند از دروغ بخدا نسبت میدهند و تصور میکنند که باز عاقبت نیکو دارند درصورتیکه محققا کیفر آنها آتش دوزخ است وزودتر از دیگران هم بدوزخ میروند (۶۲) بخدا سوگند که ما رسولانی پیش از تو بر امم سابقه فرستادیم تا مگر سعادت یابند ولی شیطان اعمال زشت آنهارا در نظرشان زیباجلوه‌داد پس امروز (یعنی روزمحشر) شیطان یار آنهاست و بعذاب دردناك گرفتارخواهندبود (۶۳) و ما این قرآن بزرگ‌را بر تو نفرستادیم مگر برای اینکه حقیقت‌را در آنچه مردم اختلاف میکنند روشن کنی و برای اهل ایمان هدایت ورحمت باشی (۶۴) وخدا از آسمان باران را فرستاد تازمین را پس از مرگ زنده کرد البته دراین کار آیت وقدرت و حکمت الهی بر آنانکه سخن بشنوند پدیدار است (۶۵) و البته برای شما هوشمندان ملاحظه حال چهارپایان همه عبرت وحکمت است که ما از میان سرگین وخون شیرپاك شمارامینوشانیم که درطبع همه نوشندگان گواراست (۶۶) وهم از میوه‌های درخت خرما وانگور که از آن نوشابه‌های شیرین ورزق حلال نیکو بدست آرند دراین کار نیز آیت قدرت حق برای خردمندان پدیدار است (۶۷) وخدا بزنبورعسل وحی کرد که از کوهها و درختان وسقفهای رفیع منزل گیرند (۶۸) وسپس از میوه‌های شیرین تغذیه کنید و راه پروردگارتان را باطاعت بپوئید آنگاه ازدرون آنها شربت شیرینی برنگهای مختلف بیرون آید که در آن شفاء مردمانست دراین کار نیز آیت قدرت خدا برای متفکران پیداست (۶۹) و خداشما بندگان را آفریده بعضی‌را بسن انحطاط پیری میرساند که هرچه دانسته اید همه را فراموش میکنید همانا خداست که همیشه دانا وتواناست (۷۰) و خدا رزق بعضی ازشمارا بر بعضی دیگر فزونی داده آنکه رزقش افزون شده بزیر دستان و غلامان زیاده راه نمیدهد تا با او مساوی شود (لیکن مقام خدائی مارا به بتی یا بشری میدهد تا با خدا شریك ومساوی داند زهی جهل وناسپاسی)

مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ
جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ
وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ
اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ
رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوْا
لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ
مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا
حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ؕ هَلْ يَسْتَوٗنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ
لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ
بِخَيْرٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ
﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ
مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ
فِيْ جَوِّ السَّمَآءِ ؕ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ

آیا نعمت ایمان بخدارا (بعصیان وشرك) باید انکار کنند (۷۱) وخدا از جنس خودتان برای شما جفت آفرید (یعنی زنان را برای آسایش و آرامش مردان آفرید) واز آن جفتها پسران ودختران ودامادان ونوادگان بر شما خلق فرمود و از نعمتهای پاکیزه لذید روزی داد آیا مردم (باوجود این همه نعمتهای خدا) باز بباطل میگروند و بنعمت خدا کافر میشوند (۷۲) و بت پرستان از جهل خدارا که نعمتهای بیشمار با نها داده نمیپرستند و بجای او بتهائی را پرستش میکنند که در آسمان وزمین مالك چیزی که روزی بمشرکان دهند اصلا نیستند وتوانائی برهیچ کار ندارند (۷۳) پس (شما مشرکان از جهل ونادانی) بتهارا برای خدا مثل ومانند نشمارید (و بخدای یکتا بگروید) که خدا بهمه چیز داناست وشما نادانید (۷۴) خدا مثلی زده (بشنوید) آیا بنده مملوکی که قادر بر هیچ (حتی بر نفس خود) نیست بامردی آزاد که ما باو رزق نیکو عطا کردیم که پنهان وآشکار هرچه خواهد انفاق میکند این دو یکسانند هرگز یکسان نیستند ستایش مخصوص خداست ولیکن اکثر مردم آگاه نیستند (۷۵) خدا مثلی زده (بشنوید) دو نفر مرد یکی بنده ای باشد گنك و از هر هر جهت عاجز و کل بر مولای خود و از هیچ راه خیری بمالك خویش نرساند ودیگری مردی آزاد ومقتدر که برخلق بعدالت فرمان دهد وخود هم براه مستقیم باشد آیا این دو نفر یکسان هستند (۷۶) تنها خدا بر غیب آسمانها وزمین آگاهست و بس وکار ساعت قیامت (در سرعت وآسانی) مانند چشم برهم زدن یا نزدیك تر بیش نیست که خدا البته بر هر چیز تواناست (۷۷) و خدا شما را از بطن مادران بیرون آورد درحالیکه هیچ نمی دانستید و بشما چشم وگوش وقلب (بتدریج) عطا کرد تا مگر شکر (این نعمتها) بجای آرید (۷۸) آیا درمرغان هوا نمینگرند که جو آسمان مسخر آنهاست و بجز خدا کسی نگهبان آنها نیست دراین امر برای اهل ایمان نشانی از قدرت حق پدیدار است (۷۹) و خدا برای سکونت دائم شما منزلهایتان را و برای سکونت موقت سفر

جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ
أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ
جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ
لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَ
يَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ
إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي
كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَ
بُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ

ازپوست چهارپایان خیمه‌ها را برای‌شما قراردادتاوقت‌حرکت وسکون سبك وزن وقابل انتقال باشدواز پشم‌وکرك وموی(گوسفندوشتر)اثاثیه منزل ومتاع واسباب زندگانی ولباسهای فاخر برای شما خلق فرمود تادرحیوة دنیا از آن‌استفاده‌کنید (۸۰)وخدابرای‌آسایش‌شما ازگرما سایبانها از درختان وسقف ودیواروکوهها مهیا ساخت و از غارهای کوه پوشش واطاقها برایتان قرارداد تا ازسرما وگرما پناهی‌گیریدو نیز لباس‌که شمارا ازگرمای‌آفتاب وسرمای زمستان بپوشاندخلق‌کرد ونیز برای‌آنکه درجنگ محفوظ مانیدلباس آهن مقررگردانید چنین نعمتهای خودرا برشما تمام‌وکامل‌کرد تامگر مطیع وتسلیم امراوباشید (۸۱)پس اگر بازروی ازخدا بگردانندای رسول‌ما برتوتبلیغ رسالت‌و اتمام حجتی بیش نیست(۸۲) نعمت‌خدا را دانسته وشناخته باز انکار می‌کنندواکثر اینان‌کافر میباشند(۸۳)وبیاد(ای رسول‌ما)خلق آورآن روزی‌را(که درقیامت)ما ازهرامتی رسول وشاهدی‌برانگیزیم‌آنگاه نه‌بکافران‌اجازه سخن‌واعتذار داده شود ونه توبه وانابه‌وعذری ازآنان پذیرند (۸۴)و روزی‌کستمکاران عذاب خدا را بچشم ببینند دیگر هیچ نه تخفیف عذاب‌ونه مهلت‌آسایش‌خواهند یافت(۸۵) وچون‌مشرکان شریکان‌خودرا درقیامت ببینند ازآنها پناه‌خواهند) شریکان جواب‌دهندکه ایمشرکان شما البته دروغ میگوئید ماهرگز شمارا بپرستش خود نخواندیم(۸۶) ودرآنروز همه‌کفارومشرکین تسلیم فرمان خدا شوند وهرچه‌غیرازخدا جعل‌کرده‌ومیپرستیدندهمه ازنظرشان محو ونابودشود(۸۷)آنانکه‌خود کافرشدندوراه خدا را نیز بروی خلق بستندماآنها را بکیفر افساد و اخلال‌درخلق عذابی فوق عذاب(کافران‌دیگر) بیفزائیم(۸۸) وروزیکه ما برهرامتی از(رسولان) خودشان‌گواهی برانگیزیم وتورا(ای‌محمد) براین‌امت‌گواه‌آریم‌وما برتو این قرآن عظیم را فرستادیم تا حقیقت‌هر چیز را روشن‌کند (وراه دین حق را ازراههای باطل بنماید)و برای مسلمین هدایت ورحمت‌وبشارت باشد(۸۹) همانا خدا(خلق‌را) فرمان بعدل واحسان میدهدوببذل وعطاء خویشاوندان امر میکند و ازافعال زشت‌ومنکروظلم‌نهی میکند وبشما ازروی‌مهربانی پند میدهد باشد

تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ إِذَا عَاهَدْتُّمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ
إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ
دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ
يَنْفَدُ ۖ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ
حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ
الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ ۙ
وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

که موعظه خدا را بپذیرید (۹۰) چون عهدی بستید بدان عهد وفا کنید و هرگز سوگند و پیمان را که مؤکد و استوار کردید مشکنید چرا که خدا را برخود ناظر و گواه گرفته اید و خدا بهر چه میکنید آگاهست (۹۱) و در مثل مانند زنیکه رشته خودرا پس از تابیدن محکم وا تابید نباشید که عهد و قسمهای استوار و محکم خودرا برای فریب یکدیگر و فسادکاری بکار برید تا آنکه قومی بر قوم دیگر تفوق یابید زیرا خدا شما بندگان را باین عهد وقسمها می آزماید و در روز قیامت همه تقلبها و اختلافات شما را برشما آشکار خواهد ساخت (۹۲) و اگر خدا میخواست بمشیت ازلی همه بشر را یك امت قرار میداد ولیکن هر کهرا بخواهد گمراه گذارد و هر کهرا بخواهد هدایت میکند و البته آنچه از نیك و بد کرده اید از همه سؤال خواهد شد (۹۳) وعهد و سوگندهای خودرا برای فریب بین خود بکار میرید تا آن که ثابت قدم است نیز (بفریب و سوگند دروغ) بلغزد و از اینکه راه خدا را بستید همه بسختی مبتلا شوید و بعذاب سخت گرفتار گردید (۹۴) وعهد خدارا ببهائی اندك نفروشید که آنچه نزد خداست از نعمت ابد اگر بفهمید بسیار شمارا بهتراست (۹۵) آنچه نزد شماست همه نابود خواهد شد و آنچه نزد خداست تا ابد باقی خواهد بود و البته اجری که بصابران بدهیم اجریست بسیار بهتر از عملی که بجا آوردند (۹۶) ما اورا در زندگانی خوش و با سعادت زنده (ابد) میگردانیم و اجری بسیار بهتر از عمل نیکی که کرده باو عطا میکنیم (۹۷) (ای رسول ما) چون خواهی تلاوت قرآن کنی اول از شر وسوسه شیطان مردود بخدا پناه بر (۹۸) که البته شیطانرا هرگز بر کسی که بخدا ایمان آورده و بر او توکل واعتماد کرده تسلط نخواهد بود (۹۹) تنها تسلط شیطان بر آن نفوسی است که اورا دوست گرفته اند و باغوای او بخدا شرك آورده اند (۱۰۰) و ما هرگاه آیتی را ازراه مصلحت نسخ کرده و بجای آن آیتی دیگر آوریم درصورتیکه خدا بهتر داند تا چه چیز نازل کند میگویند تو (بر خدا) همیشه افترا می بندی چنین نیست بلکه اکثر اینها نمی فهمند (۱۰۱)

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهُدًى
وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ
لِسَانُ الَّذِيْ يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٠٣﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهٗ
مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِّنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ
رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوْا ثُمَّ جٰهَدُوْا وَصَبَرُوْٓا
اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٠﴾ يَوْمَ تَاْتِيْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ
عَنْ نَّفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيْهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوْعِ وَ
الْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ

تو بگو که این آیات را روح القدس از جانب پروردگار من بحقیقت وراستی نازل کرد تا اهل ایمان را در راه خدا ثابت قدم گرداند و برای مسلمین هدایت و بشارت باشد (۱۰۲) و ما کاملا آگاهیم که (کافران) میگویند آن کس که مطالب این قرآن را برسول میآموزد بشری است اعجمی غیر فصیح و این قرآنرا خود بزبان عربی فصیح درآورد (۱۰۳) البته آنانکه بآیات خدا ایمان نمی‌آورند خدا هرگز هدایت نخواهد کرد و آنها را عذاب دردناک خواهد رسید (۱۰۴) دروغ را آنکس بخدا می‌بندد که ایمان به آیات خدا نیاورد و این کافران البته خود مردمی دروغگویند (۱۰۵) هرآنکس بعد از آنکه بخدا ایمان آورده باز کافر شد نه آنکه بزبان از روی اجبار کافر شود ودلش در ایمان ثابت باشد (مانند عمار یاسر) یا با اختیار وهوای نفس دلش آکنده بظلمت کفر گشت بر آنها خشم و غضب خدا وعذاب سخت دوزخ خواهد بود (۱۰۶) این غضب و عذاب بر آنها بدین سبب است که حیوة فانی دنیا را بر حیوة ابدی آخرت برگزیدند (آخرت را فدای دنیا کردند) (و بکلی کافر به آخرت شدند) و خدا هرگز کافران را هدایت نخواهد کرد (۱۰۷) همینها هستند که خدا بر دلها و گوش وچشمهایشان مهر قهر زده است واینها همان مردم غافلند (۱۰۸) بدین جهت است که آنان درعالم آخرت بسیار (محروم) وزیانکارند (۱۰۹) آنگاه محققا بدان که خدا بامؤمنانی که ازشهر وديار خود چون بشر و فتنه کفار مبتلا شدند ناگزیر هجرت کردند ودر راه دین کوشش و صبر بسیار نمودند خدا باآن مؤمنان یار و یاور است وازاین پس بر آنها (وبآنان عزت وقدرت عطا خواهد کرد) بسیار غفور ومهربان خواهد بود (۱۱۰) یاد کن آنروزی را که هر نفسی برای رفع عذاب ازخود بجدل ودفاع برخیزد و هر کس را بجزاء عمل (نيك وبد) او کاملا میرسانند و بر آنها ستم نمیکنند (۱۱۱) وخدا برشما مثل آورد مثل شهری را (چون شهر مکه) که در آن امنیت کامل حکمفرما بود و اهلش در آسایش واطمینان زندگی میکردند وازهر جانب روزی فراوان به آنها میرسید تاآنکه اهل آن شهر نعمت خدارا کفران کردند خدا هم بموجب آن کفران ومعصیت طعم گرسنگی وبیمناکی را بآنها چشانید (۱۱۲) و رسولی ازخود آنها بر آنها آمد اورا تکذیب کردند

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا
طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا
تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى
اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا
قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾
شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَ
آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

وچون ظلم کردند عذاب برآنها فرا رسید (۱۱۳) پس شمامؤمنان از آن چه خدا روزی حلال وطیب شما قرارداده تناول کنید وشکر نعمتش بجای آرید اگر حقیقةً خدارامی پرستید (۱۱۴) خدا برشما بندگان تنها مردار وخون وگوشت خوك وآنچه را بنام غیر خدا ذبح کنند حرام گردانید و باز ازهمین حرامها نیز اگر کسی مضطر و ناچار شود بی آنکه قصد تجاوز و تعدی ازحکم خدا نماید بقدر ضرورت تناول کند خدا البته غفور و مهربانست (۱۱۵) وشما نبایداز پیش خود بدروغ چیزی راحرام کرده و بخدا نسبت دهید تا برخدا دروغ بندید که آنانکه برخدای خود دروغ بستند هرگزروی رستگاری نخواهند دید (۱۱۶) متاع قلیل فانی دنیا نابود شود و برآنها عذاب الیم (آخرت) خواهد ماند (۱۱۷) وماهمان چیزها که برتواز پیش شرح کردیم بر یهودان حرام کردیم وبر آنان ستم نکردیم لیکن آنها خود بر نفس خویش ستم کردند (۱۱۸) بازهم خدا بر آنان که از روی جهالت ونادانی عمل زشتی انجام داده وسپس بدرگاه خدا توبه کرده واصلاح کنند بعداز توبه خدا آمرزنده ومهربانست (وتائبانرا می بخشد) (۱۱۹) همانا ابراهیم (خلیل) (تنها شخص موحدی بود) بجای امتی که مطیع وفرمانبردار خدا بود وهرگز بخدای یکتاشرك نیاورد (۱۲۰) همیشه شکرگذار نعمتهای خدا بود که خدااورا (برسالت) بر گزید و براه مستقیمش هدایت فرمود (۱۲۱) واورا دردنیا نیکوئی (و سعادت) عطاکردیم و درآخرت ازصالحان ونیکان قراردادیم (۱۲۲) آنگاه برتو وحی کردیم از آئین پاك ابراهیم تعقیب کن کهاوهرگز بخدای یکتاشرك نیاورد (۱۲۳) روزشنبه بریهود محترم مقرر گردید که درآن راه اختلاف پیمودند وخدای توالبته روزقیامت درآنچه (خلق) درآن اختلاف ونزاع برپامیکنند حکم خواهد کرد (۱۲۴) (ایرسول ما) خلق را بحکمت وبرهان وموعظه نیکو براه خدا دعوت کن وبا اهل جدل بابهترین طریق مناظره کن

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾
وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ
لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ
فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوا وَالَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

سورة الإسراء مكية وهي مائة وإحدى عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا
تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا
بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَ
كَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُم
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ
لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

که البته خدا(عاقبت‌حال) کسی که‌ازراه‌او گمراه‌شده‌وآنکه‌هدایت‌یافته بهتر میداند (۱۲۵) واگربشما مسلمانان کسی‌عقوبت و ستمی رسانید شما بایدبقدرآن‌درمقابل‌انتقام‌کشیدواگرصبوری کنیدالبته‌برای‌صابران اجری‌بهتر(ازانتقام)خواهدبود(۱۲۶)و(توای رسول) برای رضای خدا بر نج تربیت امت‌صبروتحمل پیشه کن‌وبرآنهاغمگین‌مشوو‌ازمکر وحیله آنان‌دلتنگ‌مباش(که‌خداازمکرخلق‌تو‌و‌دین‌تورامحفوظ‌میدارد)(۱۲۷) همانا خدا یار و‌یاورمتقیان و‌نیکوکاران‌عالم‌است(۱۲۸)

سوره‌اسری در مکه‌معظمه‌نازل‌شده ومشتمل‌بر آیه‌میباشد
بنام خدای بخشنده مهربان

پاك ومنزه است‌خدائی که (درمبارك) شبی بنده‌خود(محمد)راازمسجد حرام (مکه معظمه) بمسجد اقصائی که پیرامونش را مبارك و پرنعمت ساخت سیر داد تاآیات خودراباو بنماید که‌خدا بحقیقت‌شنواو‌بیناست (۱) وبموسی کتاب‌تورية را فرستادیم وآنرا وسیله هدایت‌بنی اسرائیل قراردادیم تاغیرمن هیچکس را حافظ و نگهبان فرا نگیرند(۲) ای فرزندان‌کسانیکه بکشتی‌نوحشان بردیم چنانکه نوح‌بسیار بنده شکر گذاری‌بود شماهم مانند اوشاکرباشید(۳)ودرکتاب خبردادیم که شما بنی اسرائیل دوبار حتماً درزمین فساد و خونریزی میکنید وتسلط‌و سرکشی سخت‌ظالمانه میبایید (۴) پس‌چون وقت‌انتقام اول فرارسد بندگان‌سخت‌جنگجوونیرومندخودرابرشما(چون بخت‌النصر) برانگیزیم تاآنجاکه درون‌خانهای شمانیز جستجو کنند واین‌وعده انتقام حتمی خواهد بود(۵) آنگاه شمارا بروی‌آنها برگردانیم‌وبرآنها غلبه دهیم وبمال وفرزندان نیرومند مددبخشیم وعده(جنگجویان) شما را بسیار گردانیم(۶) وشما بنی‌اسرائیل‌اگرنیکی‌واحسان کردیدواگربدی وستم کردید باز بخودکرده‌اید وآنگاه که‌وقت‌انتقام‌ظلم‌دیگرشما فرارسید تا اثر بیچارگی‌وخوف‌واندوه برخسار شماظاهرشودو‌بمسجد بیت‌المقدس مانند باراول درآیند و بهرچه رسند نابود ساخته وبهر کس‌تسلط‌یابند بسختی هلاك گردانند (۷)

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ
حَصِيْرًا ﴿۸﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ
الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ﴿۹﴾ وَّاَنَّ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۰﴾ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ
بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ﴿۱۱﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ
وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ وَ
كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿۱۲﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰۗىِٕرَهٗ فِيْ
عُنُقِهٖ ۭ وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿۱۳﴾ اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ۭ
كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ﴿۱۴﴾ مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ
لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۭ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿۱۵﴾ وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ
قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا
تَدْمِيْرًا ﴿۱۶﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ
بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿۱۷﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ
فِيْهَا مَا نَشَاۗءُ لِمَنْ نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا
﴿۱۸﴾ وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ كَانَ

امید است خدا بشما بازمهربان گردد و اگر بعصیان وستمگری برگردید ماهم بعقوبت ومجازات شما باز می گردیم وجهنم را زندان کافران قرار داده ایم (۸) همانا این قرآن خلق را براست تر و استوار ترین طریقه هدایت میکند واهل ایمان را که نیکوکار باشند باجر و ثواب عظیم بشارت میدهد (۹) و بر آنان که بعالم آخرت ایمان نمی آورند البته عذاب دردناك مهیا ساخته ایم (۱۰) انسان باشوق ورغبتی که خیر ومنفعت خود را میجوید چه بسا بنادانی باهمان شوق ورغبت شر وزیان خود را می طلبد وانسان بسیار بی صبر وشتابکار است (۱۱) وماشب وروز را دو آیت و نشانه (قدرت خود) قرار دادیم آنگاه از آیت شب (وروشنی ماه آن) کاستیم و (خورشید) و آیت روز راهمیشه تابان ساختیم تا شما درروز از فضل خدا طلب کنید و تا آنکه شما رسالها وحساب اوقات را بدانید وهرچیزی را مفصل بیان کردیم (۱۲) و مامقدرات ونتیجه اعمال نیك وبد هرانسانی راطوق گردن او ساختیم و روز قیامت کتابی براو بیرون آریم درحالی که آن نامه چنان بازباشد که همه اوراق آنرا یکمرتبه ملاحظه کند (۱۳) توخود کتاب اعمالت را بخوان که تو خودتنها برای رسیدگی بحساب خویش کافی هستی (۱۴) هرکس راه هدایت یافت تنها بنفع وسعادت خود راه یافته هرکه بگمراهی شتافت آن هم بزیان وشقاوت خود شتافته وهیچکس بار عمل دیگری را بدوش نگیرد و ما تارسول نفرستیم هرگز کسی را عذاب نخواهیم کرد (۱۵) وما چون اهل دیاری را بخواهیم هلاك سازیم پیشوایان ومتنعمان آن شهر امر (باطاعت) کنیم ولی آنها راه فسق وتبه کاری وظلم درآن دیار پیش گیرند و آنجا تنبیه و عقاب لزوم خواهد یافت آنگاه همه را هلاك میسازیم چه بسیاری ازملل و اقوامی را بعد از نوح هلاك کردیم و تنها خدای تو که بر گناهان بندگانش آگاه وباخبر است کفایت میکند (۱۷) هرکس بسعی وکوشش خود متاع عاجل را طالب است متاع دنیا را باو میدهیم (لیکن باز) بهرکه خواهیم وهرچه مشیت ازلی ما باشد سپس درعالم آخرت دوزخ را نصیب او کنیم که بانکوهش مردودی بجهنم درآید (۱۸) و کسانی که طالب حیوة آخرت باشند و برای آن بقدر طاقت بکوشند البته بشرط ایمان بخدا

سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ؕ وَمَا
كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ
وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا ﴿٢٢﴾ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا
اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ
اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيْمًا ﴿٢٣﴾
وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ
صَغِيْرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ
كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ
السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْٓا اِخْوَانَ
الشَّيٰطِيْنِ ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿٢٧﴾ وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ
ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿٢٨﴾ وَلَا
تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ
مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ
كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ
اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ؕ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا

سعی آنها مقبول ومأجور خواهد بود(۱۹) ومابهر دوفرقه ازدنیاطلبان وآخرت‌طلبان بلطف‌خود مدد خواهیم داد که‌از لطف وعطای پروردگار توهیچ کس محروم نخواهد بود(۲۰) بنگر تا ماچگونه بعضی مردم‌را بر بعضی فضیلت‌وبرتری بخشیدیم‌مراقب‌آخرت نیز بیش ازدرجات‌دنیا است وبرتری خلایق بریکدیگربمراتب افزون ازحد تصور است(۲۱) هرگز باخدای یکتا شرك وشریك میاور وگرنه بنکوهش وخذلان ابدی مبتلاخواهی‌شد(۲۲)وخدای توحکم فرموده که‌جزاوهیچکس رانپرستید ودربارهٔ‌پدرومادرنیکوئی کنیدوچنانکه‌هردو یایکی‌ازآنهاپیروسالخورده شوند زنهار کلمه‌ای که‌رنجیده‌خاطرشوند مگوئید وکمترین‌آزاربآن‌ها مرسانید وبا ایشان باکرام واحترام سخن‌گوئید(۲۳) وهمیشه پروبال تواضع وتکریم‌را باکمال مهربانی نزدشان‌بگستران وبگو پروردگارا چنانکه پدرومادرمرا ازکودکی بمهربانی بپروردند تو در حق‌آن‌ها رحمت ومهربانی‌فرما(۲۴) خدای بآنچه دردلهای شماست از خودشما داناتراست اگر همانا دردل اندیشه صلاح داریدخداهرکه‌را بانیت‌پاك بدرگاه اوتضرع وتوبه‌کند البته خواهدبخشید(۲۵)حقوق‌خویشاوندان وارحام خودرا اداکن‌ونیز فقیران ورهگذران بیچاره‌را بحق‌خودشان برسان وهرگز اسراف روا مدار(۲۶)که مبذران و مسرفان برادر شیطانند وشیطانست که سخت کفران نعمت پروردگار خود کرد(۲۷)و چنانچه از ارحام و فقیران ذوی‌الحقوق مذکور چون فعلا نادارهستی ولی‌درآتیه‌بلطف‌خدا امیدواری‌اکنون اعراض می‌کنی وتوجه‌بحقوقشان نتوانی‌کرد بازبگفتار خوش وزبان شیرین‌آنها را از خود دلشاد کن (۲۸) نه‌هرگز دست خود محکم بسته‌دار ونه‌بسیار بازوگشاده دارکه هر کدام‌کنی بنکوهش وحسرت خواهی نشست (۲۹)همانا خدای توهر که را خواهد روزی‌وسیع دهدوهرکه‌راخواهد تنك روزی گرداندکه او بصلاح‌کار بندگان‌کاملاآگاه وبصیر است (۳۰) هرگز فرزندان خود را ازترس فقربقتل مرسانیدکه مارازق‌شما وآنهاهستیم زیرا این‌قتل زنده‌بگورکردن فرزندان بسیارگناه بزرگی است(۳۱) وهرگزبعمل زنا نزدیك نشویدکه‌کاری بسیارزشت وراهی بسیار ناپسند است(۳۲)

هرگز نفس محترمی که خدا قتلش را حرام‌کرده‌مکشید

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ
سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ
الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ
مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن
تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾
ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ
إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم
بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا
﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا
إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا
كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن
مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ
حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ

مگر آنکه بحکم حق مستحق قتل شود و کسی که خون مظلومی را بناحق بریزد ما به ولی او حکومت و تسلط بر قاتل دادیم پس درمقام انتقام آن ولی درقتل وخونریزی اسراف نکند که او ازجانب ما مؤید ومنصور خواهد بود (۳۳) وهرگز بمال یتیم نزدیك نشوید مگر آنکه راه خیر وطریق بهتری (بنفع یتیم) منظور دارید تاآنکه بحد بلوغ ورشد برسد وهمه بعهد خود باید وفا کنید که البته (درقیامت) ازعهد وپیمان سؤال خواهد شد (۳۴) وهرچه را بکیل یاوزن می سنجید تمام بد پیمائید وهمه چیز را باترازوی عدالت بسنجید که این کاری بهتر وعاقبتش نیکوتر است (۳۵) وهرگز بر آنچه علم واطمینان نداری دنبال مکن که درپیشگاه حکم خدا چشم و گوش ودلها همه مسئولند (۳۶) وهرگز درزمین بکبر وناز راه مرو (وغرور و نخوت مفروش) که به نیروزمین را نتوانی شکافت وبکوه در سربلندی نخواهی رسید (۳۷) که ازاین قبیل کارها واندیشه های بدهمه نزد خدا ناپسند خواهد بود (۳۸) ینست آنچه ازحکمت بوحی پروردگار بتومیرسد وهرگز باخدای یکتا کسی را بخدائی میرست وگرنه ملامت زده و مردود بدوزخ خواهی درافتاد (۳۹) آیا خدا شمارا بفرزندان پسر برگزیده است و خود فرشتگانرا دختران خویش قرارداده ؟ این رای وگفتارشما (مشرکان) بسیار افترائی عظیم وگناهی بزرك است (۴۰) ومااین قرآن را بانواع بسخنان فصیح وبلیغ نیکو بیان کردیم تاخلق متذکرشوند وازاین پند گیرند و (لیکن بدانرا) بجز نفرت وشقاوت حاصلی نیفزود (۴۱) (ای رسول مامشرکانرا) بگو اگر باخدای یکتا چنانکه شما میگوئید خدایان دیگری بود دراین صورت آن خدایان برخدای عرش راه میگرفتند (۴۲) خدا ازآنچه میگویند بسیار برتر ومنزه تراست (۴۳) هفت آسمان وزمین و هرچه درآنهاست همه بستایش وتنزیه خدا مشغولند وموجودی نیست جزآنکه ذکرش تسبیح وستایش حضرت اوست ولیکن شما تسبیح آنهارا فهم نمیکنید همانا او بسیار بردبار وآمرزنده است (۴۴) وچون تو قرآن را تلاوت کنی ماميان تو وآنها که (بخدا و قیامت)

الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ﴿٤٥﴾ وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي
الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓي اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُوْلُ
الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا
لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوْٓا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً
اَوْ حَدِيْدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ
يُّعِيْدُنَا ۭ قُلِ الَّذِيْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ۭ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ
فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِّعِبَادِيْ
يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ
كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۭ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ
اَوْ اِنْ يَّشَاْ يُعَذِّبْكُمْ ۭ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ
بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰي بَعْضٍ
وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا
يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ

ایمان ندارند حجابی بداریم که آنها ازفهم حقایق آن دور و مستور مانند (۴۵) وما بردلهای (تیرهٔ) آن کافران پرده‌ای افکندیم که قرآنرا فهم نمی‌کنندو گوشهایشان هم ازشنیدن سخن حق سنگین است وچون تو درآن قرآن خدارا بوحدانیت ویگانگی یادکنی آنان روی گردانیده و گریزان میشوند (۴۶) ما بخیالات باطلی که وقت شنیدن گفتار تودر دل خود میکنند از خود آنها آگاه‌تریم که آن مردم ستمکار بمردم گویند که شما جز شخصی مفتون سحر وساحری را پیشوای خود نکرده‌اید (۴۷) بنگر تاچه نسبتها ازجهل بتو میدهند که ازگمراهی خودهیچ راه خلاصی نمییابند (۴۸) وکافران بمعاد گفتند آیا ماچون استخوان پوسیده شویم بازروزی ازنوزنده وبرانگیخته خواهیم شد (۴۹) ای رسول ما بگو سنك باشید یاآهن (۵۰) یاخلقتی سخت‌تر ازسنك وآهن پس اگر گویند که ما را زنده میکند ؟ بگوهمان خدائی که هم اول بارشمارا آفرید آنگاه آنها نزد تو سربزیر افکنده باز گویند پس این وعده کی خواهد بود بگوای محمد باشد که (این حادثه بزرك) ازحوادث نزدیك باشد (۵۱) روزیرا که خدا شمارا بخواندوشما سرازخاك بیرون کرده وباحمدوستایش اورا اجابت کنید (وباآنکه سالهای بسیار ازمرگ شما گذشته تصورمیکنید که جز اندك زمانی (درگورها) درنك نکرده‌اید (۵۲) وای محمد بندگانم را بگو که همیشه سخن بهتررا برزبان آرید که شیطان چه بسیار میان شما دشمنی وفساد میانگیزد زیرادشمنی او باآدمیان واضح وآشکاراست (۵۳) خدا اصلاح شمارا بهتر ازشما میداند اگر بخواهد (وصلاح بداند) بشما لطف ومهربانی کندو اگر بخواهد (ومصلحت باشد) مجازات وعذاب فرمایدوماتورا (ای محمد) وکیل ونگهبان بندگان قرارندادیم (۵۴) وخدای توبآنچه درآسمانها و زمین است داناتراست وعماناما بعضی ازانبیارا بربعضی دیگر برتری داده و بداودزبور راعطاکردیم (۵۵) ای رسول ما مشرکانرا بگوازاین بتها آنرا که بجز خدا مؤثر مپندارید درحوایج خود بخوانید تابه بینید که نه دفع ضرری ازشما توانند کرد ونه تغییر حالی بشما توانند داد

(۵۶) آنها راکه کافران

يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ
مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ
بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ
بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ
عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾
قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا
﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ
وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ

بخدائی میخوانند آنان خود بدرگاه خدا وسیلهٔ تقرب میجویندوهر که مقرب‌تراست بیشتر امیدوار برحمت وترسان از عذاب اوست که البته از عذاب‌خدا باید سخت هراسان بود(۵۷) هیچ شهرودیاری در روی‌زمین نیست جز آنکه پیش ازظهور قیامت اهل آنشهر راپاهلاك کرده یابعذاب سخت معذب میکنیم این‌حکم در کتاب علم ازلی مسطور است(۵۸) مارا ازفرستادن آیات ومعجزات جز تکذیب پیشینیان چیزی‌مانع نبودو بشمود (قوم‌صالح) آیت‌ناقه‌راکه همه مشاهده کردند بدادیم‌دربارهٔ آن‌ظلم کردند وآیات راجز برای‌آنکه مردم(ازخدا) بترسند نمیفرستیم(۵۹) ای رسول ما بیادآروقتی‌راکه بتوگفتیم‌خدا البته بهمه افعال وافکار مردم‌محیط است ومارؤیائی‌که بتو ارائه دادیم نبودجز برای‌آزمایش وامتحان‌مردم ودرختی‌که بلعن‌درقرآن یادشدوما بذکر این‌آیات‌عظیم‌آنهارا(ازخدا) میترسانیم ولیکن برآنها جزطغیان وکفروانکار شدید چیزی نیفزاید (۶۰) ویادآروقتی‌راکه‌فرشتگانرا امر بسجده‌آدم‌کردم پس همه سجده کردند جزشیطان که‌گفت آیا من سرطاعت بآدمی‌که از خاك آفریدی فرودآرم(۶۱) آنگاه با من بگو آیا این‌آدم خاکی را بر من فضیلت و برتری دادی ایخدااگر اجل مرا تاقیامت بتاخیر افکنی بجز قلیلی همه‌اولادآدم را مهارکرده‌وبدار هلاك میکشانم(۶۲) خدابشیطان‌گفت برو که‌هرکس ازاولادآدم پیروی‌توکرد باتوبدوزخ که‌پاداش‌کامل‌شماست کیفر خواهد شد(۶۳) بروو باجمله لشکر سوارو پیاده‌ات برآنهااحاطه کن ودراموال واولادهم با ایشان‌شریك شوو بوعده‌های دروغ آنها را بفریب ومغرورساز آری‌وعده‌شیطان چیزی جزغرور وفریب نخواهد بود (۶۴) همانا ترابربندگان(خاص) من تسلط نیست و تنها محافظت و نگهبانی خدا(آنهارا) کافی‌است(۶۵) پروردگارشماست آنکه بدریا برای شما کشتیها را بحرکت میآورد تا از فضل خدا روزی طلبید که اودر بارهٔ‌شما بسیار مهربانست(۶۶) و چون در دریا بشما خوف و خطری

رسددرآن‌حال

فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ
أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ
يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ
بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ
مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ
كِتٰبَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾
وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهِ أَعْمٰى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمٰى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَ
إِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ
إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَأَذَقْنٰكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ
الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾
سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا
﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلٰى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ
قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ

بجز خداهمه‌را فراموش میکنید آنگاه که خداشما را ازخطر نجات‌داد
بازاز خدا روی میگردانیدوانسان کفرکیش وناسپاس‌است(۶۷) آیا پس
ازنجات دریا باز ایمنید که زمین شمارا فروبردیا برسرتان سنك ببارد
آنگاه ازآن‌بلای الهی برخود پناه‌ونگهبانی نیابید(۶۸) آیا ازآن‌ایمنید
که باردیگر خدا شمارابدریا برگرداند وتندبادی بفرستد تاهمه بکیفر
کفر بدریا غرق شوید آنگاه کسی‌را ازقهرما داد خواه‌وفریاد رس‌نیابید
(۶۹) ومافرزندان‌آدم را بسیار گرامی داشتیم وآنها را بمرکب برو
بحر سوار کردیم وازهرغذای لذیذ و پاکیزه‌آنها را روزی دادیم‌وبر
بسیاری ازمخلوقات خود برتری‌وفضیلت بزرك بخشیدیم(۷۰) ای‌رسول
مابیادآرروزی‌راکه ماهرگروهی از مردم‌را با پیشوایشان دعوت‌میکنیم
پس هرکس نامه‌عملش‌را بدست راست دهند آنها نامه خود را قرائت
کنند وکمترین ستمی بآنها نخواهد شد(۷۱) هرکس در اینجهان‌دنیا
نابینا است درعالم‌آخرت نیزنابیناوگمراه ترخواهدبود(۷۲) نزدیك‌بود
که‌ترا فریب داده وازآنچه بتووحی کردیم غافل‌شوی وچیزدیگر برما
فرابندی تامشرکان‌ترادوست خودگیرند(۷۳) و اگر ما ترا ثابت قدم
نمیگردانیدیم نزدیك بود که بآن مشرکان اندك تمایل و اعتمادی‌پیدا
کنی(۷۴)ودرآنصورت(که به‌بت‌وبت‌پرستان اندك) توجه میکردی بتو
جزاء اینعمل رامیچشانیدیم وعذاب ترا درحیوة دنیاودرآخرت مضاعف
میگردانیدیم وآنگاه از قهر و خشم ما بر خود هیچ یاوری نمییافتی
(۷۵) ونزدیك بود که‌کافران ترا درسرزمین خود سبك کرده و ازآنجا
بمکریا به قهربیرون کنند دراین‌صورت‌پس ازآن اندك زمانی‌بیش‌زیست
نمیکردند(۷۶) ماآئین همه پیمبرانی که پیش از توفرستادیم نیز همین
قراردادیم واین‌طریقه ما را تغییر پذیر نخواهی یافت(۷۷)نمازراوقت
زوال‌آفتاب تا اول تاریکی شب بیادآر ونماز صبح را نیز بجای‌آر که
آن بحقیقت مشهود نظرفرشتگان شب‌وفرشتگان روز است(۷۸)وبعضی
از شب بیدار و متهجد باش و نماز شب خاص تو است بجای آور -

عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا
نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا
﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا
يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ
وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ
شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا
﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ
بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ
كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا
الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَ
لَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾
أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا
تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي

باشد که خدایت بمقام محمود (شفاعت) مبعوث گرداند (۷۹) و ای رسول ما دایم دعا کن که بارالها مرا (همیشه بهرجا روم بمکه یا مدینه یا عالم قبر و محشر) بقدم صدق داخل و بقدم صدق خارج گردان و بمن از جانب خود بصیرت و حجت روشنی که دایم یار و مددکار باشد عطا فرما (۸۰) و (بامت) بگو که (رسول) حق آمد و باطل را نابود ساخت که باطل خود لایق محو و نابودی (ابدی) است (۸۱) و ما آنچه از قرآن فرستیم شفای دل و رحمت الهی بر اهل ایمانست و (لیکن) کافرانرا بجز زیان چیزی نخواهد افزود (۸۲) و ما هرگاه بانسان نعمتی عطا کردیم رو بگردانید و دوری جست و هرگاه شر و بلائی باوروی آورد بکلی مأیوس و ناامید شد (۸۳) تو بخلق بگو که هرکس برحسب ذات و طبیعت خود عملی انجام خواهد داد و خدای شما بر آنکه راه هدایت یافته از همه کس آگاه‌تر است (۸۴) و (ای رسول ما) ترا از حقیقت روح میپرسند جواب ده که روح بفرمان خداست (و بیواسطهٔ جسمانیات بامر الهی ببدنها تعلق میگیرد) و آنچه از علم بشما دادند بسیار اندك است و حقیقت چیزی را بعلم جزئی خود در نمی‌یابید (۸۵) ای پیغمبر اگر ما بخواهیم آنچه را که بوحی بر تو آوردیم همه را باز میبریم و آنگاه تو بر (قهر) ما هیچ مددکاری نخواهی یافت (۸۶) مگر آنکه رحمت و لطف پروردگار از تو مدد کند که فضل و رحمت او بر تو بسیار است (۸۷) بگو ای پیغمبر که اگر جن و انس متفق شوند که مانند این قرآن کتابی بیاورند هرگز نتوانند هر چند همه پشتیبان یکدیگر باشند (۸۸) و همانا در این قرآن برای مردم هرگونه مثال آوردیم اکثر مردم بجز از کفر و عناد از هر چیز امتناع کردند (۸۹) و گفتند ما هرگز بتو ایمان نخواهیم آورد تا آنکه از زمین برای ما (باعجاز) چشمهٔ آبی بیرون آری (۹۰) آنکه ترا باغی از خرما و انگور باشد که درمیان آن باغ نهرهای آب جاری گردد (۹۱) یا آنکه (بنا بر وعدهٔ تو) آسمان برسر ما فرو افتد یا آنکه خدا را با فرشتگانش مقابل ما حاضر آری (۹۲) یا آنکه خانه‌ای از زر و کاخی زرنگار دارا باشی یا آنکه بر آسمان بالا روی و بازهم هرگز

السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ
رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ
جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ
كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ
السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ
وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ
زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا
أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ
مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا
﴿٩٩﴾ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْإِنفَاقِ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ
إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ

ایمان بآسمان رفتنت نیاوریم تاآنکه برما کتابی نازل کنی که آن را قرائت کنیم بگو خدامنزه است ازآن که من اویا فرشتگان اورا حاضر سازم آیا من فرد بشری بیشترم که از جانب خدا برسالت آمده‌ام(۹۳) مردم راچیزی ازهدایت وایمان بازنداشت وقتی قرآن آمد جز که گفتند آیا خدا بشری راهرگز برسالت فرستاده است (۹۴)ای پیغمبر بگو اگر فرشتگان را در زمین مسکن و قرارگاه بودی ماهم فرشته را از آسمان برسالت برآنها فرستادیم(۹۵) ای پیغمبر بگو خداشاهدمیان من و شما کافی است که او باحوال بندگانش آگاه و بصیر است(۹۶)هر که را خدارهنمائی کند آن کس بحقیقت هدایت یافته وهر که گمراه کرد دیگر جز خدا هیچ رهنما و دوست و نگهبانی براو نخواهی یافت و چون روز قیامت شود بر روی کورو گنك و کرمحشورشان خواهیم کردو بدوزخ مسکن کنند که هر گه آن دوزخ آتشش خاموش شودباز شدیدتر سوزان وفروزان می کنیم(۹۷) اینست کیفر آن کافران چون بآیات ما کافر شدند و گفتند آیا پس از آن که ما استخوانی پوسیده شویم ازنو باز بر انگیخته می‌شویم(۹۸) آیا ندیدند و ندانستند که آن خدائی که زمین وآسمانها را آفریده قادر است که مانند اینها راباز خلق کند و بر آنها وقت روز موعودی که بی شك خواهد آمد مقرر گرداند(آری با این همه آیات و حجت قاطع باز) ستمکاران جز راه کفر وعناد نپیمودند (۹۹) ای رسول ما (باین مردم بخیل پست نظر) بگو که شما اگر دارای گنجهای رحمت خدا شوید باز همه از ترس فقروخوف درویشی بخل از انفاق خواهید کرد که انسان (طبعاً) بسیار ممسك وبخیل است(۱۰۰) و ما بموسی نه آیت روشن ومعجز آشکار عطا کردیم این حکایت رااز بنی اسرائیل سؤال کن که موسی برآنها آمدپس فرعون گفت ای موسی من ترا (ساحر و)

مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَ
مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى
النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ
سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا
﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ
ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا
﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا
لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ

سحر آموزمیپنداریم(۱۰۱) موسی بفرعون پاسخ داد که توخود کاملا دانسته‌ای که این آیات را برای‌هدایت‌خلق جز خدای‌آسمان وزمین‌نفرستاده ومن ایفرعون ترا شخصی جاهل ولایق هلاك می‌پندادم (۱۰۲) آنگاه ارادهٔ آن کرد که موسی‌وقومش‌را ازز‌مین‌مصر براندازد ماهم اووهم‌دستانش را تمام بدریا غرق کردیم(۱۰۳) وبعد ازآن‌بنی‌اسرائیل‌را فرمان‌دادیم که‌درآن زمین‌ساکن‌شوید تاازآن‌پس کەوعده آخرت فرارسد همه‌شمارا بازجمعاً مبعوث‌گردانیم (۱۰۴) وما این آیات را بحق‌فرستادیم‌وبرای اقامه حق‌وراستی نازل شدونفرستادیم تورا جز برای آنکه مؤمنان‌را بشارت برحمت دهی وکافران‌راازعذاب الهی بترسانی (۱۰۵) وقرآنی را جزء جزء برتوفرستادیم که‌تونیزبرامت‌بتدریج‌قرائت‌کنی این‌قرآن کتابی‌ازتنزیلات بزرك‌ماست(۱۰۶) (ای‌رسول ما بامت) بگوکه‌شما باین کتاب‌ایمان بیاورید یا نیاورید(مرایکسانست) که البته آنها که پیش‌از این‌بمقام‌علم ودانش رسیدندهرگاه این‌آیات برایشان تلاوت شود همه باکمال‌خضوع‌وفروتنی سرطاعت‌برحکم‌آن‌فرودآوردند(۱۰۷) وگویند پروردگارماپاك‌ومنزه است البته وعده خدای مامحققاً واقع‌خواهدشد (۱۰۸)وآنهاباچشم‌گریان همه‌سربخاك‌عبودیت‌نهاده‌و پیوسته بر خوف‌و ترسشان ازخدا می‌افزاید(۱۰۹) بگوای‌محمد(ص) که‌خدارا (باسم)الله یا(اسم) رحمان بهراسمی بخوانید اسماء نیکو همه مخصوص اوست‌زیرا اوصاف جمال‌وجلال حضرتش بیشماراست وتودرنمازنه‌صدا رابسیاربلند ونه‌بسیارآهسته‌گردان‌بلکه حدتوسط را اختیارکن(۱۱۰) وبگوستایش مخصوص‌خداست‌که نه‌هرگز فرزندی‌و نه شریکی در ملکش برگرفته ونه‌هرگز عزت واقتدار اورا نقصی رسدکه بدوست ومددکاری نیازمند شود وپیوسته ذات‌الهی را به‌بزرگترین اوصاف‌کمال‌ستایش‌کن(۱۱۱)

سورهٔ کهف درمکه معظمه نازل‌شده‌ومشتمل برصدوده آیه‌میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ستایش‌وسپاس مخصوص خداست که بر بندهٔ (خاص) خود(محمد ص) این کتاب‌بزرك را نازل کرد ودرآن هیچ نقص و عوجی ننهاد(۱) تا باین کتاب خلق را ازعذاب سخت خدا بترساندواهل ایمانرا که اعمال آنها نیکوست باجربسیارنیکوبشارت‌دهد(۲) که‌درآن‌سرمنزل پرنعمت بهشتی زندگانی ابدی خواهندداشت(۳) وبترسان‌ازعذاب

الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّ لَا لِاٰبَآئِهِمْ كَبُرَتْ

كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ٥ فَلَعَلَّكَ

بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰۤى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا

٦ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ

عَمَلًا ٧ وَ اِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ٨ اَمْ حَسِبْتَ

اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَ الرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ٩ اِذْ اَوَى

الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَاۤ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّ

هَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ١٠ فَضَرَبْنَا عَلٰۤى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ

سِنِيْنَ عَدَدًا ١١ ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا

لَبِثُوْۤا اَمَدًا ١٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا

بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنٰهُمْ هُدًى ١٣ وَّ رَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا

رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلٰهًا لَّقَدْ

قُلْنَاۤ اِذًا شَطَطًا ١٤ هٰۤؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً

لَوْ لَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۭ بَيِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

كَذِبًا ١٥ وَ اِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗۤا اِلَى

الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَ يُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا

١٦ وَ تَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ

آنانرا که گفتند خدا فرزندی برای خود بر گرفته است (۴) که آنها که باینسخن جاهلانهٔ باطل قائلند نه خودنه پدرانشان ازروی علم و دانش سخن نمیگویند این کلمهٔ کذب وافتراء بزرك کهازدهنشان خارج میشود جز دروغ چیزی نیست (۵) ایرسول نزدیکست که تو اگرامت بقرآن ایمان نیاورندجان عزیزت را ازشدت حزن وتاسف بر آنان هلاك سازی (۶) ما آنچه درزمین جلوه گر استزینت وآرایش ملك زمین قرارداديم تا مردم را بهآن امتحان کنیم که کدام یك درطاعت خداعملشان نیکوتر خواهد بود (۷) وما آنچه رازیورزمین گردانیدیم بازهمه را بدست ویرانی وفنا میدهیم (۸) ایرسول ماتوپنداری که قصه اصحاب کهف ورقیم درمقابل اینهمه آیات قدرت وعجائب حکمتهای ماواقعه عجیبی است (۹) آنگاه کهآن جوانان کهف درغار کوه پنهان شدند از درگاه خدا مسئلت کردند که بارالها تو درحق ما بلطف خاص خود رحمتی عطافرماوبر ماوسیله رشد وهدایت کامل مهیاساز (۱۰) پس ما بر گوش آنهاتا چند سالی پرده بیهوشی زدیم (۱۱) پس ازآن آنانرا برانگیختیم تامعلوم گردانیم کدام یك ازآندو گروه مدت درنك درآنغاررا بهتر احصا خواهند کرد (۱۲) ماقصه آنان را برتوبدرستی حکایت خواهیم کرد آنها جوانمردانی بودند که بخدای خود ایمان آوردندوما برمقام ایمان وهدایتشان بیفزودیم (۱۳) ما بردلهای آنها علاقه (محبت وتوحیدوایمان بخدا) را محکم ساختیم که آنها قیام کرده وگفتند خدای ما پروردگارآسمانها وزمین است و ما هرگز جزآن خدای یکتاهیچکس رابخدائی نمیخوانیم که اگر بخوانیم سخت راه خطا وظلم پیموده ایم (۱۴) اینان قوم ماهستند که خدایانی غیر خدای یگانه برگرفتند درصورتیکه هیچ دلیلی روشن برخدائی آنها ندارند چه ظلمی بالاتر از این افترا ودروغی است که برخدا میبندند (۱۵) و آنگاه اصحاب کهف با یکدیگر گفتند که شما چون از این مشرکان و خدایان باطلشان دوری جستید باید بغارکوه گریخته و پنهان شوید تا خدا ازرحمت خود بشما گشایش وتوسعه بخشدواسباب کارشمارا باروزی حلال وآسایش مهیا سازد (۱۶) وگردش آفتاب راچنان مشاهده میکنی که هنگام طلوع

إِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا
﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ
لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى
الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ
فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ
أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ
كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ
فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾
وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَ

از سمت راست غار آنها بر کنار وهنگام غروب نیز از جانب چپ ایشان بدور میگردید و آنها کاملا ازحرارت خورشید درآسایش بودند این حکایت یکی از آیات الهی است هر کس را خدا رهنمائی کندا و بحقیقت هدایت یافته وهر که راگمراه گرداند هرگز برای چنین کس هیچ یار و رهنمائی نخواهد بود (۱۷) وآنهارا بیدا پنداشتی وحال آنکه درخواب بودند وما آنانرا به پهلوی راست وچپ میگردانیدیم وسك آنها دو دست بر در آن غار گسترده داشت واگر کسی برحال ایشان مطلع شدی از آنها گریختی واز هیبت وعظمت آنان بسیار هراسان گردیدی (۱۸) باز ما آنان را ازخواب برانگیختیم تامیان خودشان صحبت وبحث از مقدار زمان خواب پیش آمد یکی پرسید چندمدت درغار درنگ کردید جواب دادند یکروز تمام یا که برخی از روز دیگر باز گفتند خدادانا تراست که چند مدت درغار بوده ایم باری شما درمم ماهان را بشهر بفرستید تا مشاهده شود که کدام طعام پاکیزه تر وحلال تر است تا از آن روزی خود فراهم آرید وباید بادقت وملاحظه زود بطوری که هیچکس شمارا نشناسد (بروید و باز گردید) (۱۹) زیرا محققا اگر برشما آگهی وظفر یابند شما را یا سنگسار خواهند کرد یا بآئین خودشان برمیگردانند و هرگز روی رستگاری نخواهید دید (۲۰) و بازما مردم را برحال اصحاف کهف آگاه ساختیم تا خلق بدانند که وعده خدا بحق بوده وساعت قیامت البته بی هیچ شك خواهد آمد تامردمی که میانشان تنازع وخلاف درامر آنها بود . پس با این همه بعضی گفتند باید گرد آنها حصار و بنائی بسازیم خدا باحوال آنها آگاتر است وآنانکه برواقع احوال آنها ظفر واطلاع یافتند گفتند البته برایشان مسجدی بنا کنیم (۲۱) بعضی خواهند گفت که عدهٔ آن اصحاب کهف سه نفر بود وچهارمین هم سك آنها و برخی دیگر از روی خیال بافی وغیب گوئی میگویند عده آنها پنج نفر بود وششمین سك آنها و برخی دیگر گویند هفت نفر بودند وهشتمین سك آنها (ای رسول ما) بگو خدای من بعده آنها آگاه تر (ازخلق) است که بر عدد آنها ازخلق بجز افراد قلیلی که ازطرف حق بوحی دانسته اند هیچکس آگاه نیست پس تو با اهل کتاب دراین موضوع مجادله مکن جز آن که هرچه بظاهر وحی دانستی اظهار کن دیگر هرگز فتوی ازاحدی دراین باب مپرس (۲۲) وای رسول ما تو هرگز مگو که من اینکار را فردا خواهم کرد (۲۳)

اذكر ربك اذا نسيت وقل عسى ان يهدين ربي لاقرب من هذا
رشدا ۲۴ ولبثوا في كهفهم ثلاث مائة سنين وازدادوا تسعا
۲۵ قل الله اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض ابصر به و
اسمع ما لهم من دونه من ولي ولا يشرك في حكمه احدا ۲۶
واتل ما اوحي اليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد
من دونه ملتحدا ۲۷ واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم
بالغدوة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم
تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا
واتبع هوىه وكان امره فرطا ۲۸ وقل الحق من ربكم فمن شاء
فليؤمن ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظالمين نارا احاط
بهم سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه
بئس الشراب وساءت مرتفقا ۲۹ ان الذين امنوا وعملوا
الصالحات انا لا نضيع اجر من احسن عملا ۳۰ اولئك لهم
جنات عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون فيها من اساور
من ذهب ويلبسون ثيابا خضرا من سندس واستبرق متكئين
فيها على الارائك نعم الثواب وحسنت مرتفقا ۳۱ واضرب
لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما جنتين من اعناب وحففناهما

مگر آنکه بگوئی (انشاءالله) اگرخدا بخواهدوخدارالحظه‌ای فراموش مکن و بگو امیداست خدای من مرا بحقایقی بهتر و علومی برتر از این قصه هدایت فرماید (۲۴) و آنها در کهف کوه سیصد سال نه‌سال هم‌زیادتر درنك کردند (یهود برعلی(ع) دراین‌آیه اعتراض کردند که نه‌سال زیاده درتوربة مانیست حضرت پاسخ‌داد که‌این نه‌سال براینست که سال‌شما شمسی‌وازما قمریست) (۲۵) بگوخدا بزمان‌اقامت‌آنان در کوه داناتراست که‌او بهمه‌اسرارغیب آسمانها وزمین‌محیطاست وچقدر هم بینا وشنواست ؟ وهیچکس‌جزاو نگهبان‌خلق‌نیست(۲۶)و آنچه از کتاب خدا برتووحی‌شد برخلق تلاوت‌کن که کلمات خدارا هیچکس تغییر نتواند داد وهرگز جزدرگاه او پناهی نخواهد یافت (۲۷) و همیشه خویش را باکمال شکیبائی بمحبت آنانکه صبح وشام خدا را میخوانند و رضای اورا میطلبندوادارکن ویك‌لحظه ازآن‌فقیران‌چشم مپوش‌که بزینتهای دنیا مایل شوی وهرگز باآنانکه ما دلهای‌آنهارا ازیاد خودغافل کرده‌ایم‌وتابع‌هوای‌نفس‌خودشدند وبه‌تبه‌کاری‌پرداختند متابعت مکن (یعنی با اشراف و ثروتمندان ظالم هوا پرست نپیوند) (۲۸) و بگودین حق همانست که ازجانب پروردگارشماآمدپس‌هرکه میخواهد ایمان‌آرددهرکه میخواهدکافر شود ما برای کافران ستمکار آتشی مهیا ساخته‌ایم‌که شعله‌های‌آن (مانند خیمه‌های بزرك) گردآنها احاطه‌کند واگر (ازشدت‌عطش) شربت‌آبی درخواست‌کنند آبی مانند مس‌گداخته سوزان بآنها دهندکه رویها را بسوزد و آن آب بسیار بد شربتی و(آن دوزخ) بسیار بد آسایشگاهی خواهد بود(۲۹) آنان که (بخدا) ایمان آوردند و نیکوکار شدند ما هم اجر نیکو کاران را ضایع نخواهیم گذاشت (۳۰)(بلکه اجرعظیم) بهشتهای‌عدن که‌نهرها زیر درختانش جاریست خاص‌آنهاست درحالی‌که در آن بهشت برین زیورهای زرین بیارایند ولباسهای سبز حریر ودیبا درپوشندوبرتختها (بعزت) تکیه زنند (که آن بهشت) نیکواجری وخوش آرامگاهی است (۳۱) (ای رسول‌ماحکایت) درمرد (مؤمن وکافر) رابرای‌امت مثل آر که ما بیکی از آنها دو باغ انگور دادیم و

نَخۡلٖ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمَا زَرۡعٗا ٣٢ كِلۡتَا ٱلۡجَنَّتَيۡنِ ءَاتَتۡ أُكُلَهَا وَلَمۡ تَظۡلِم
مِّنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ وَفَجَّرۡنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرٗا ٣٣ وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٞ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ
وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكۡثَرُ مِنكَ مَالٗا وَأَعَزُّ نَفَرٗا ٣٤ وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ
وَهُوَ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدٗا ٣٥ وَمَآ
أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيۡرٗا
مِّنۡهَا مُنقَلَبٗا ٣٦ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرۡتَ بِٱلَّذِي
خَلَقَكَ مِن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلٗا ٣٧ لَّٰكِنَّا۠ هُوَ
ٱللَّهُ رَبِّي وَلَآ أُشۡرِكُ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ٣٨ وَلَوۡلَآ إِذۡ دَخَلۡتَ جَنَّتَكَ
قُلۡتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالٗا
وَوَلَدٗا ٣٩ فَعَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يُؤۡتِيَنِ خَيۡرٗا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرۡسِلَ عَلَيۡهَا
حُسۡبَانٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصۡبِحَ صَعِيدٗا زَلَقًا ٤٠ أَوۡ يُصۡبِحَ مَآؤُهَا
غَوۡرٗا فَلَن تَسۡتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبٗا ٤١ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصۡبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيۡهِ
عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ
أُشۡرِكۡ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ٤٢ وَلَمۡ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٞ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ٤٣ هُنَالِكَ ٱلۡوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلۡحَقِّۚ هُوَ خَيۡرٞ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ
عُقۡبٗا ٤٤ وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ فَأَصۡبَحَ هَشِيمٗا تَذۡرُوهُ ٱلرِّيَٰحُۗ

وبنخل‌خرما اطرافش‌را پوشانیدیم وعرصهٔ میان آنهارا کشت‌زار مخصوص گردانیدیم (۳۳) آن‌دوباغ کاملا میوه‌های خود را بی هیچ آفت ونقصان بدادودروسط آنها جوی آبی نیز روان‌ساختیم (۳۴) واین مردرا که درباغ میوه بسیار بود برفیقش درمقام گفتگو ومفاخرت برآمد وگفت من‌از توبدارائی بیشترواز حیث خدم‌وحشم نیز محترم وعزیزترم (۳۴) وروزی بباغ درحالیکه بنفس خودستمکار بود با کمال غرورداخل‌شد وگفت گمان ندارم‌هرگز این باغ‌ودارائی‌من نابودشود (۳۵) و نیز گمان نمیکنم که‌روز قیامتی بپاشودواگر بفرض من‌بسوی خدای‌خودبازگردم البته‌درآنجهان نیز از این باغ دنیا منزلی بهتر خواهم یافت (۳۶) رفیق در مقام گفتگو واندرز بدو گفت‌آیا بخدائی که نخست از خاك و بعدازنطفه‌ترا آفریدو آنگاه مردی‌کامل‌وآراسته خلقت‌ساخت‌کافرشدی؟ (۳۷) لیکن‌من که پروردگارم‌آنخدای یکتاست وهرگز بخدای خود احدی را شریك نخواهم‌ساخت (۳۸) (ایرفیق) توچرا وقتی‌بباغ خود درآمدی‌نگفتی‌که همه چیز بخواست خداست وجز قدرت خدا قوه‌ای نیست واگرتو مرا ازخودبمال وفرزند کمتر دانی (مغرورمشو) (۳۹) که‌امید است خدامرا بهتر ازباغ تو بدهدوبربوستان توآفتی فرستد که‌چون صبح شود باغت یکسره نابودوباخاك‌صرف‌یکسان گردد (۴۰) یاصبحگاهی جوی‌آبش بزمین فرو رود و دیگر هرگز نتوانی آب بدست آری (۴۱) یاآنکه ثمرمو میوه‌هایش‌همه‌نابود شود تا صبحدمی ازشدت‌حزن‌واندوه برآنچه‌درباغ خرج‌کردی دست بردست زنی‌که بناو اشجارش همه ویران وخشك‌شده است آنگاه گوئی ایکاش من بخدای خود مشرك نمیشدم (۴۲) وابداً جز خدا هیچکس نباشد که‌آن کنه‌کارکافر را ازقهروخشم خدایاری‌وحمایت تواند کرد (۴۳) آنجا ولایت‌وحکمفرمائی‌خاص‌خداست که‌بحق‌فرمان‌دهد وبهترین اجر ثواب‌وعاقبت نیکو راهم‌اوعطا کند (۴۴) (ایرسول‌ما برای امت) چنین زندگانی تمام‌دنیا را مثل زن کنما آب‌بارانی‌ازآسمانی نازل کردیم‌وبه‌آن‌آب درختان ونباتات گوناگون زمین درهم پیچیده وخرم برویند سپس‌صبحگاهی همه درهم شکسته‌و خشك شود وبدست بادها زیروزبر گردد و

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا
﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ
نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا
خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَ
وُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا
مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا وَوَجَدُوْا
مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ
اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ
لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا
خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا
شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا
عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ
يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ

خدا برهمه‌چیز درعالم اقتدارکامل دارد (۴۵) مال وفرزندان زیب وزینت حیات دنیاست و(لیکن) اعمال صالح که تاقیامت باقی است نزد پروردگار بسی بهتروعاقبت آن نیکوتر است (۴۶) ویاد کن ایمحمد(ص) روزی را که ما کوهها را برفتار آریم وزمین را صاف و بدون پست وبلندی آشکارا به بینی وهمه رادرصف محشر ازقبرها برانگیزیم ویکی را فرو نگذاریم (۴۷) وخلایق را درصفی برخداعرضه کنند (وبکافران گفته شود) همان گونه که اول بار شمارا آفریدیم بازبسوی ما بازآمدید و آن معادی را که بخیال باطل منکربودید بچشم مشاهده کردید (۴۸) ودرآن روز کتاب اعمال نیك و بد خلق را پیش نهند واهل عصیان را آنچه در نامهٔ عمل آنهاست ترسان وهراسان بینی درحالی که باخود گویند ای وای برما این چگونه کتابی است که اعمال کوچك وبزرك ما را سر موئی فرونگذاشته جزآنکه همه را احصاء کرده است ودرآن کتاب همه اعمال خودرا حاضر ببینند وخدا بهیچ کس ستم نخواهد کرد (۴۹) وای رسول یادآور وقتی را که بفرشتگان فرمان دادیم که بر آدم همه سجده کنند وآنها تمام سر بسجده فرودآوردند جز شیطان که ازجنس دیو بود بدین جهت از اطاعت خدا سر پیچید (آیا شما فرزندان آدم) مرا فراموش کرده وشیطان وفرزندانش را دوست خود گرفتید در صورتی که آنها شما را سخت دشمنند وظالمان که بجای خدا شیطان را بطاعت برگزیدند بسیار بدمبادله کردند (۵۰) من دروقت آفرینش آسمان وزمین ویا خلقت خوداین مردم آنها را حاضر وگواه نساختم (وکمك ازکسی نخواستم) وهرگز گمراهان را بمددکاری نگرفتم (۵۱) ویادآر روزی را که خدا بکافران برگوید که اکنون آنان را که شریك من گمان داشتند بخوانید آنها بخوانند ویکی اجابت نکنند پس میانشان آنها جایگاهی مهلك مقررسازیم (۵۲) وآنگاه مردم بدکار آتش دوزخ را بچشم مشاهده کنند تا بدانند که درآن خواهند افتاد واز آن مفری ندارند (۵۳) وما دراین قرآن هرگونه مثال وبیان (برای هدایت خلق) آوردیم و(لیکن) آدمی بیشتر ازهرچیز باسخن حق بجدال وخصومت برخیزد (۵۴) وچون هدایت الهی قرآن بخلق رسید چه منع کرد (که مردم آن هدایت را بپذیرند و) بدرگاه پروردگارخود توبه واستغفار کنند بجز آنکه (مستحق شوند) تاسنت

الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا
عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ
لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ
الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا
لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى
الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ
أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا
عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ
عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ

عقوبت پیشینیان باینان‌هم برسد ویاباعجازات‌وعذاب خداروبروشوند
(۵۵) ومارسولانراجزبرای بشارت(نیکان) وترسانیدن(بدان)نفرستادیم
وکافران باسخنان بیهوده باطل‌میخواهند بجدل‌حق‌را پایمال‌کنندوآیات
مراآنچه برای‌اندرزشان آمدباستهزاگرفتند(۵۶) وکیست ستم کارتر
ازآن‌کسی‌که متذکرآیات‌خدا شدوبازاواعراض‌کرد و از اعمال‌زشتی
که‌کرده‌بودوما (پس‌ازاتمام‌حجت) بردلهایشان‌پرده‌انداختیم تا دیگر
آیات مارا فهم‌نکنند وگوش‌آنهارا (ازشنیدن)حق‌سنگین‌ساختیم واگر
بهدایتشان بخوانی‌دیگر ابداًهدایت نخواهند یافت(۵۷) خدای تو
دارای آمرزش‌ورحمت‌است‌واگر خواهد تاخلق‌را بکردارشان‌مؤاخذه
کندهمانا درعذابشان تعجیل نمایدولیکن برای آن‌عذاب وقت معین
است‌که ازآن‌هرگز پناه وگریزگاهی‌نخواهند یافت (۵۸) و اینست
شهرودیارهائی‌که اهل‌آنرا چون ظلم کردند هلاك ساختیم‌وبرجای‌که
هلاکتشان موعدی (درقیامت)مقررگردانیدیم(۵۹) وبیاد آر وقتی‌را
که موسی برفیق جوانمردش(یوشع که وصی‌وخلیفه‌اوبود)گفت‌من‌دست
ازطلب برندارم تابمجمع‌البحرین برسم یاسالها عمردرطلب بگذرانم
(۶۰)و چون موسی ورفیقش بدان‌مجمع‌البحرین‌رسیدندماهی(غذای)
خودرا فراموش‌کردند آن‌ماهی‌هم راه بدریا در گرفت و رفت (۶۱)
پس آنگاه‌که ازآن مکان‌بگذشتند موسی به‌آن جوان‌گفت‌غذای‌چاشت
مارا بیاورکه ما دراین سفررنج بسیار دیدیم (۶۲) (یوشع) گفت
درنظر داری‌آنجاکه برسنگی منزل‌گرفتیم من‌آنجا ماهی‌را فراموش
کردم وشیطان ازیادم بردوشگفت آنکه ماهی بریان‌راه دریاگرفت و
برفت (۶۳) موسی (بفراست‌یافت‌ویوشع‌را) گفت آنجا همان مقصدی
است‌که مادرطلب آنیم واز آن‌راهی‌که‌آمدند بدانجا برگشتند(۶۴)
درآنجا بنده‌ای از بندگان خاص مارا(که‌جویای او بودند)یافتند که
اورا رحمت‌ولطف خاصی‌عطا کردیم‌وهم ازنزد خود وی‌راعلم (لدنی و
اسرار غیب الهی)بیاموختیم(۶۵) موسی به‌آن‌شخص دانا گفت آیااگر
من تبعیت وخدمت توکنم ازعلم لدنی خود مراخواهی‌آموخت؟(۶۶)
آن‌عالم پاسخ‌داد که توهرگز نمیتوانی که‌بامن

صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ
اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْـَٔلْنِيْ
عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا
فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا
اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ
بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا
غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا
نُّكْرًا ﴿٧٤﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ
عَنْ شَيْءٍۢ بَعْدَهَا فَلَا تُصٰحِبْنِيْ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ﴿٧٦﴾
فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةِ اسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ
يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ يَّنْقَضَّ فَاَقَامَهٗ قَالَ لَوْ شِئْتَ
لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ
بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ
يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ
كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ
اَنْ يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَآ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا
مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ

صبر پیشه کنی (۶۷) وچگونه صبر توانی کرد بر چیزیکه اصلا از آن آگهی نیافته‌ای (۶۸) موسی باز گفت بخواست خدا مرا باصبر وتحمل خواهی یافت وهرگز درهیچ امر باتو مخالفت نخواهم کرد (۶۹) آن عالم باز گفت پس اگر تابع من شدی دیگر ازهرچه من کنم هیچ سؤال مکن تا وقتیکه از آن راز من خود تراآگاه سازم (۷۰) وسپس هردو باهم برفتند تا وقتیکه درکشتی سوار شدند آنعالم کشتی را بشکست موسی گفت ایمرد چرا کشتی را شکستی تا اهل آن را بدریا غرق کنی بسیار کارمنکر وزشتی بجای آوردی (۷۱) آنعالم بموسی گفت آیامن باتو نگفتم که توهرگز ظرفیت و توانائی آنکه بامن صبر کنی نداری (۷۲) موسی گفت برمن مگیر که شرط خودرا فراموش کردم ومرا تکلیف سخت طاقت فرسا مفرما (۷۳) و بازبا هم روان شدند تا بپسری برخوردند اوپسررا بی گفتگو بقتل رسانید بازموسی گفت آیا نفس محترمیکه کسی را نکشته بود بیگناه کشتی همانا کاربسیار منکر ناپسندی کردی (۷۴) باز گفت آیامن باتو نگفتم که توهرگز باآنکه بامن صبر کنی توانائی نخواهی داشت (۷۵) موسی گفت اگر بار دیگر ازتو مؤاخذه واعتراضی کردم ازآن بعد بامن ترک صحبت ورفاقت کن که از تقصیر من عذر موجه برمیارکه دوستی خواهی داشت (۷۶) باز باهم روانشدند تاوارد برقریه‌ای شدند واز اهل آن شهر طعام خواستند مردم ازطعام دادن ومهمانی آنها ابا کردند آنها هم ازآنشهر بعزم خروج رفتند تا نزدیکی دروازه آن شهر بدیواری که نزدیک بانهدام بود رسیدند (خضر) باستحکام وتعمیر آن پرداخت (موسی) گفت روا بود که تواین زحمت را بخود دادی جائی این تعمیر را میکردی که بر آن اجرتی میگرفتی تا ازآن اجرت برخود تهیه غذا میکردیم (۷۷) (خضر) گفت اینعذر مفارقت بین من وتواست من همین ساعت تورا براسرار کارهایم که برفهم آن صبر وظرفیت نداشتی آگاه میسازم (۷۸) ماآن کشتی راکه بشکستم صاحبش خانواده فقیری بودکه از آن کسب و ارتزاق میکردند خواستم چون کشتیهای بی‌عیب را پادشاه بغصب میگرفت این کشتی را ناقص کنم (۷۹) واماآن غلام پدرومادر اومؤمن بودند ازآن باك داشتم که آن پسرآنها را بعنوی کفروطغیان خود درآورد (۸۰) خواستم تا بجای او خدافرزندی بهتروصالح تر ازجهت ارحام پرستی بآن پدرومادردهد (۸۱) اما آندیوار (را که تعمیر کردم) دراینشهر بدینجهت بود که زیرآن گنجی ازدوطفل یتیمی که پدری صالح داشتند نهفته بود

فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ
أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ
فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا
قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ
حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً
الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُونِهَا
سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ

خداخواست تاآن اطفال بحد رشد رسند تا بلطف خدا خودشان گنجرا استخراج کنندومن اینکارهانه از پیش خود کردم اینست مآل وباطن کار هائیکه توطاقت وظرفیت برانجام آن نداشتی (۸۲) وازتو ایرسول سئوال ازذوالقرنین میکنند پاسخده که من بزودی حکایت اورا بشما تذکرخواهم داد (۸۳) ا اورا درزمین تمکن وقدرت بخشیدیم واز هرچیزی رشته‌ای بدست اودادیم (۸۴) وهم ازآن رشته‌ووسیله حق پیروی کرد (۸۵) تاهنگامی که ذوالقرنین بمغرب رسیدجائیکه خورشیدراچنین می‌یافت که در چشمه آب تیره‌ای غروب میکند وآنجا قومیرا یافت که مابذوالقرنین دستور دادیم که تودرباره‌این قوم یاقهروعذاب یالطف‌ورحمت بجای آور (۸۶) ذوالقرنین گفت اماهرکس ستم کرده‌اورابکیفر خواهم رسانیدوسپس هم که(بعدازمرك) بسوی خدا بازگرددخدا اورا بعذابی بسیارسخت کیفر خواهدکرد (۸۷) اماهرکس بخداایمان آوردنیکوترین اجربابدوهم ما اورا براوسهل‌وآسان گیریم (وازهرجهت وسایل آسایش اوفراهم‌سازیم) (۸۸) ذوالقرنین بازباهمان وسایل واسباب تعقیب کرد (۸۹) تاآنکه بمشرق زمین رسیدآنجا قومی را یافت که مامیان آنها وآفتاب ساتری قرارندادیم (۹۰) همچنین بود والبته ما ازاحوال آن کاملا باخبریم (۹۱) بازباوسائل تعقیب‌میکرد (۹۲) تارسیدمیان دوسد(دوکوه بین دوکشور درشمال یا جنوب انتهای خاك‌ترکستان) آنجاقومی‌را یافت که‌سخنی‌فهم نمیکردند (۹۳) آنان گفتندای‌ذوالقرنین یاجوج وماجوج(پشت‌اینکوه) فساد(وخونریزی‌ووحشی‌گری‌بسیار) میکنندآیا چنانکه ما خرج آنرا بعهده گیریم سدی میان ما وآنهامی‌بندی(که‌مااز شرآنان‌آسوده‌شویم؟) (۹۴) ذوالقرنین گفت‌تمکن وثروتی که خدا بمن عطا فرموده ازهزینه شما بهتر است(نیازی‌بکمك‌مادی‌شما ندارم)اماشما بامن بقوت‌بازوکمك کنید(مردوکارگر ازشماووسایل وهزینه‌آن بامن) تاسدی محکم‌برای‌شما بسازم که بکلی مانع دستبردآنها شود (۹۵) وگفت قطعات‌آهن بیاورید آنگاه دستور دادکه زمین‌را تا به‌آب بکنند واز عمق‌زمین‌تامساوی

بين الصدفين قال انفخوا حتى إذا جعله نارا قال آتوني أفرغ
عليه قطرا ﴿٩٦﴾ فما اسطاعوا أن يظهروه وما استطاعوا له نقبا
﴿٩٧﴾ قال هذا رحمة من ربي فإذا جاء وعد ربي جعله دكاء وكان
وعد ربي حقا ﴿٩٨﴾ وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في
الصور فجمعناهم جمعا ﴿٩٩﴾ وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا
﴿١٠٠﴾ الذين كانت أعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون
سمعا ﴿١٠١﴾ أفحسب الذين كفروا أن يتخذوا عبادي من دوني
أولياء إنا أعتدنا جهنم للكافرين نزلا ﴿١٠٢﴾ قل هل ننبئكم
بالأخسرين أعمالا ﴿١٠٣﴾ الذين ضل سعيهم في الحياة الدنيا وهم
يحسبون أنهم يحسنون صنعا ﴿١٠٤﴾ أولئك الذين كفروا بآيات
ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا
﴿١٠٥﴾ ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي
هزوا ﴿١٠٦﴾ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات
الفردوس نزلا ﴿١٠٧﴾ خالدين فيها لا يبغون عنها حولا ﴿١٠٨﴾ قل لو
كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفد كلمات
ربي ولو جئنا بمثله مددا ﴿١٠٩﴾ قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى إلي
أنما إلهكم إله واحد فمن كان يرجو لقاء ربه فليعمل

در کوه ازسنك وآهن دیواری بسازند وسپس آتش افروخته تاآهن گداخته
شود آنگاه‌می گداخته برآن آهن وسنك ریختند(۹۶)ازآن پس آنقوم نه
هرگز برشکستن آن‌سدو نه بربالای آن‌شدن توانائی یافتند(۹۷)ذوالقرنین
گفت که این ازلطف ورحمت خدای‌منست وآنگاه که‌وعدهٔ‌خدا فرا رسد
(که روزقیامت یا ظهورحضرت قائم‌است)آن‌سدرا متلاشی و پاره پاره
گرداند والبته وعدهٔ خدا محقق‌وراست خواهدبوه(۹۸) وروزآن‌وعده
که فرا رسدخلایق محشرچون‌موج‌مضطرب‌وسرگردان‌باشندو نفخه صور
دمیده‌شود وهمه خلق درصحرای‌قیامت جمع‌آیند(۹۹)ودوزخ‌راآشکار
بکافران بنمائیم(۱۰۰)آن‌کافرانیکه برچشم(قلب)شان‌پرده(غفلت)بودو
ازیادمن‌غافل‌بودند وهیچ‌توانائی برشنیدن(آیات‌الهی)نداشتند (۱۰۱)
آیاکافران پندارند که بندگان(باخلوص)من‌غیرمن کسی‌رادوست وياور
خودخواهندگرفت ومابرای‌کافران‌دوزخ‌را منزلگاه قراردادیم(۱۰۲)
(ای‌رسول‌ما)بامت‌بگو که‌میخواهیدشمارا بزیان‌کارترین‌مردم آگاه‌سازم(۱۰۳)
زیانکارترین مردم آنهاهستند که‌عمرشان‌رادرراه‌حیات دنیای فانی تباه
کردند وبخیال باطل‌می‌پنداشتندنیکوکاری میکنند (۱۰۴) همین دنیا
طلبانند که‌بآیات‌خدای‌خودکافرشدندوروزملاقات‌خدارا انکارکردند لذا
اعمالشان همه‌تباه گشته وروزقیامت آنهارا هیچ‌وزن‌وارزشی نخواهیم‌داد
(زیراآنهاکاری که درآن‌جهان‌ارزشی‌داردنکرده‌اند)(۱۰۵) اینان‌چون
کافرشده وآیات‌وپیغمبران مرااستهزاءکردندبآتش‌دوزخ کیفرخواهند
یافت(۱۰۶)وآنانکه بخداایمان‌آورده ونیکوکارشدندالبته‌آنهادربهشت
فردوس‌منزل خواهندیافت(۱۰۷) همیشه‌درآن‌بهشت‌ابدی‌هستندوهرگز
ازآنجا نخواهندانتقال‌یافت(۱۰۸)(ای‌رسول‌ما بامت)بگو که‌اگر دریا
برای‌نوشتن کلمات‌پروردگارمن‌مرکب‌شودپیش‌ازآنکه کلمات‌الهی‌بآخر
رسد دریاخشك‌خواهدشد هرچنددریائی‌دیگر بازضمیمه‌آن کنند(۱۰۹)
ای‌رسول بگوبامت که‌من‌مانندشما بشری‌هستم که‌بمن‌وحی‌میرسد که‌خدای
شماخدای‌یکتاست وهرکس‌بلقای(رحمت)او امیدوار است باید

عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ
نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُن بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ
مِن وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾
يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا
إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ
رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ
مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً ۚ قَالَ
آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ
الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ
بِقُوَّةٍ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ
تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ
يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ

سورهٔ مریم درمکهٔ معظمه نازل شده و مشتمل بر ۹۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

کهیعص (این حروف اسراریست میان خدا ورسول(ص) (۱) دراین آیات
پروردگار تو از رحمتش بر بنده خاص خود زکریا سخن میگوید (۲) ادکن
حکایت اورا وقتی که ندای خودرا پنهانی وازصمیم قلب ندا کرد (۳)
عرض کرد که پروردگارا استخوان من سست گشت و فروغ پیری برسرم بتافت
و باوجوداین من ازدعائی بدرگاه کرم تو (چشم امیددارم و) خودرا محروم
ازعطای توهرگز ندانسته ام (۴) بارالها من ازاین وارثان کنونی که هستند
بیمناکم وزوجه من هم نازاوعقیم است توخدایا ازلطف خاص خود فرزندی
صالح وجانشینی شایسته بمن عطا فرما (۵) که او وارث من وهمه آل یعقوب باشد
وتوای خدااورا وارثی پسندیده وصالح مقرر فرما (۶) ما گفتیم ای زکریا
همانا ماتورا بفرزندی که نامش یحیاست وازاین پیش همنام و همانندش
درتقوی نیافریدیم بشارت میدهیم (۷) زکریا عرض کرد الها مرا ازکجا
پسری تواند بود درصورتی که زوجهٔ من نازاومنهم ازشدت پیری خشك و
فرتوت شده ام (۸) خدا فرمود اینکار برای من بسیار آسانست ومنم که
ترا پس از هیچ ومعدوم صرف بودن نعمت وجود بخشیدم (۹) زکریا باز
عرضه داشت بارالها برای من نشانه وحجتی براین بشارت قرار ده خدا
فرمود بدین نشان که بامردم تکلم تاسه روز نکنی (وبرسخن قادر باشی)
(۱۰) پس ما به زکریادرآن حالی که ازمحراب (عبادت) برقومش بیرون
آمد وحی کردیم که تو وامتت همه صبح وشام به تسبیح و نماز قیام کنید
(۱۱) و به یحیی خطاب کردیم که تو کتاب آسمانی را بقوت نبوت فراگیر
و باو درهمان سن کودکی مقام نبوت بخشیدیم (۱۲) واو بلطف خاص ما
بدان مقام نبوت رسید و از اینرو که طریق بندگی خداوتقوی پیش گرفت
(۱۳) وهم درحق پدر ومادرخود بسیارنیکی کرد و هرگز باحدی ستم
نکرد ومعصیت خدارا مرتکب نگردید (۱۴) سلام حق براوباد در روز
ولادتش وروزوفاتش وروزی که برای زندگی ابدی برانگیخته خواهد
شد (چون بندگان دراین سه روزسخت بیشتر بلطف خدامحتاجند) (۱۵)
و ای رسول ما یادکن درکتاب خود احوال مریم

إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ
لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ
مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي
مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي
قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ
عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ
هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ
إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ
اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَ
أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ

آنروزیکه از اهل خانه‌خویش کنار گرفته بمکانی بمشرق روی آورد(١٦)
وآنگاه که ازهمه‌خویشانش بکنج تنهائی محتجب وپنهان گردیدماروح خود
را براوجسم ساختیم(١٧) مریم گفت من ازتو پناه بخدای رحمان میبرم
که تو پرهیزکاری کنی(١٨) گفت من فرستادهٔ خدای توام آمده‌ام تا بامر
او ترا فرزندی بخشم بسیار پاکیزه وپاک سیرت(١٩) مریم گفت ازکجا
مرا پسری تواندبوددرصورتیکه دست بشر بمن نرسیده ومن کارناشایسته‌ای
نکرده‌ام(٢٠) گفت این چنین کار البته خواهدشدو بسیار برمن آسانست
وما این پسررا آیت ورحمت واسع خود برای خلق میگردانیم وقضای الهی
براین کاررفته است(٢١) پس مریم بآن پسر بار برداشت وبجائی دورخلوت
گزید(٢٢) آنگاه که اورا درد زائیدن فرارسید زیرشاخ درخت خرمائی
رفت وازشدت حزن واندوه با خود میگفت ایکاش من از این پیش مرده
بودم وازصفحه عالم بکلی نامم فراموش شده بود(٢٣) از زیرآن درخت
(فرزندش عیسی) او را ندا کرد که غمگین مباش که خدای
تواززیرقدم توچشمه آبی جاری کرد(٢٤) ای مریم شاخ درخت راحرکت
ده ما ازآن برای تورطب تازه فروریزیم(٢٥) پس(از اینرطب) تناول
کن(واز این چشمه) آب بیاشام وچشم خود بعیسی روشن دارهرکس از
جنس بشررا که بیبنی باو بگوکه من برای خداندرروزه سکوت کرده‌ام
وباهیچکس هرگز سخن نخواهم گفت(٢٦) آنگاه قوم مریم که بجانب
اوآمدند که از این مکانش همراه ببرند گفتند ایمریم عجب کاری منکرو
شگفت‌آور کردی(٢٧) ای مریم خواهرهرون تو را نه پدری ناصالح بود
ونه مادری بدکار(٢٨) مریم باشاره حواله بطفل کردآنها گفتندماچگونه
باطفل گهوارهٔ سخن گوئیم(٢٩) آنطفل گفت همانا من بندهٔ خاص خدایم
که مراکتاب آسمانی وشرف نبوت عطافرمود(٣٠) ومراهرکجاباشم برای
جهانیان مایه برکت ورحمت گردانید وتا زنده‌ام بعبادت نمازو زکوة
سفارش کرد(٣١) وبه نیکوئی بامادر توصیه نموده و مرا ستمکار وشقی
نگردانید(٣٢) وسلام حق برمن باد روزیکه بدنیا آمدم وروزیکه ازجهان
بروم وروزیکه برای زندگانی ابدی آخرت باز برانگیخته شوم(٣٣)
اینست قضیه عیسی بن مریم که مردم درامرخلقتش شك وریب دارند اکنون
بسخن حق وصوات حقیقت

حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ
لِلّٰهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ
الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ
بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾
وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي
الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي
قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾
يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا
﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ
لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ
تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ
لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا
اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

حالش بیان گردید(۳۴) خدا هرگز فرزندی اتخاذ نکرده که وی منزه از آنست او قادریست که چون حکم نافذش بایجاد چیزی، تعلق گیرد گوید موجود باش بیدرنك آن چیز موجود میشود(۳۵) خدای یکتا پروردگار من وشما(وهمه عالم) است اورا پرستید که راه راست همین راه خداپرستی است (۳٦) طوایف مردم ازپیش خود اختلاف کردند وای براین مردم کافر هنگام حضور آنروز بزرك (قیامت)(۳۷) روز محشر که خلق بسوی ما بازآیند چقدر شنوا وبینا شوند؟ ولی امروز مردم ستمکار همه بگمراهی وضلالت فرورفته اند(۳۸) وایرسول ما امت را از روزغم وحسرت بترسان که آن روز دیگر کارشان گذشته است ومردم سخت ازآنروزغافلند وبآن ایمان نمیآورند(۳۹) تنها مائیم که زمین واهلش را وارث میشویم وهمه بسوی ما بازمیگردند(۴۰) وایرسول یادکن در کتاب خود شرح حال ابراهیم را که اوشخص بسیار راست گو وپیغمبری بزرك بود(۴۱) هنگامی که با پدرخود گفت ای پدر چرا(خدارارها کرده و) بتی جماد که چشم و گوش(وحس وهوشی) نداردوهیچ رفع حاجتی ازتو نتواند کرد پرستش میکنی؟(۴۲) ای پدر (بدانکه) مرا (ازوحی خدا)علمی آموختند که ترا آنعلم نیاموخته اند پس تومرا پیروی کن تا براه راست هدایت کنم ای پدرهرگز شیطانرا نپرست که شیطان سخت باخدای رحمان مخالفت وعصیان کرد(۴۴) (آذرگفت) ای پدرازآنروزسخت میترسم که ازخدای مهربان برتوقهروعذاب رسدو(بدوزخ باشیطان یارویاورباشی)(۴۵) گفت ای ابراهیم تومگر ازخدایان روگردان وبی عقیده شدی چنانچه دست از مخالفت بتان برنداری ترا سنگسار کنمو(گرنه) سالها ازمن بدورباش (۴٦) بازابراهیم (باامیدهدایت آذراورا دعای خیر کرده و) گفت سلامت باشی من ازخدا برتو آمرزش میطلبم که خدای من بسیاردرحق من مهربانست (۴۷) من ازشما وبتانی که بجای خدا میپرستیددوری کرده وخدای یکتا رامیخوانم وامیدوارم که چون اورا بخوانم مرا ازدرگاه لطفش محروم نگرداند(۴۸) چون ابراهیم ازآنقوم وبتانیکه بجای خدا میپرستیدند دوری گزید ماهم بلطف ورحمت خود باواسحق ویعقوب راعطا کردیم

وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ
يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَ
اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ
مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ
ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ
وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا
وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ
الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ
الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ
لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

وبهمه‌شرف نبوت بخشیدیم (۴۹) وآنهارا ازرحمت‌خود بهره‌مندساختیم وبرزبان‌عالمی‌آوازه‌نکونامیشانرا بلندگردانیدیم (۵۰) ویادکن‌درکتاب خود شرح حال موسی‌راکه اوبسیار بنده‌ای با اخلاص و رسولی‌بزرگ‌و مبعوث به پیغمبری‌برخلق بود (۵۱) وماّاورااز وادی‌مقدس‌طور ندا کردیم وبمقام قریب خود برای استماع کلام خویش برگزیدیم (۵۲) وازلطف ومرحمتی‌که داشتیم برادرش هرون را نیز مقام نبوت عطا کردیم (۵۳) ویادکن درکتاب خود شرح حال اسماعیل‌راکه بسیار در وعده صادق‌و پیغمبری بزرگوار بود (۵۴) وهمیشه اهل بیت خودرا بادای نمازوزکوة امرمیکردواونزد خدا بنده پسندیده‌ای بود (۵۵) ویادکن درکتاب خود احوال‌ادریس‌راکه اوشخصی بسیار راستگو و پیغمبری عظیم‌الشأن بود (۵۶) وما مقام اورا بلندومرتبه‌اش‌را رفیع گردانیدیم (۵۷) اینان‌همان رسولانی هستندکه‌ما ازمیان‌همه اولادآدم واولادآنانکه با نوح درکشتی نشاندیم‌واولاد ابراهیم ویعقوب ودیگرکسان که‌هدایت کرده‌وبرگزیدیم آنهارا بلطف وانعام خود مخصوص‌گردانیدیم‌که هرگاه آیات‌رحمت مابرآنها تلاوت‌شود باگریه‌وروی‌خلاص‌برخاك نهند (۵۸) سپس جانشین‌آن مردم خدا پرست قومی‌شدندکه نماز راضایع گذارده و شهوت نفس را پیروی‌کردند واینها بزودی (کیفر) گمراهیرا خواهند یافت (۵۹) مگر آنکس‌که توبه‌کند وبخدا ایمان‌آردونیکوکارشود در اینصورت (گناهش بخشیده) وبی‌هیچ ستم‌ببهشت ابد داخل خواهدشد (۶۰) آن بهشت‌عدنیکه خدای مهربان برای‌بندگان صالح درغیب اینجهان‌وعده فرمود والبته وعده خدایقین‌بانجام‌میرسد (۶۱) ودرآن‌بهشت هرگزسخن‌لغوی‌نشنوند بلکه همه‌گفتارشان سلام وستایش یکدیگر استو روزی آنها صبح وشام (بی‌هیچ‌رنج) بآنها میرسد (۶۲) این‌همان بهشتی است‌که مابندگان پاك متقی خود را بالخصوص‌وارث‌آن ...گردانیم (۶۳) مارسولان وفرشتگان خدا جزبامر خدای توهرگز ازعالم بالا نازل نخواهیم شد اوست‌که بر همه جهانهای پیش‌رو وپشت سرما وبین‌آنها هرچه هست باحاطه علمی آگاهست‌وهرگز چیزیرا فراموش نخواهدکرد (شایدمقصود ازجهانهای پیش‌روعوالم‌آخرت باشد وازپشت سر عالم ذروما بین‌آنها کرات وعوالم جسمانی زمین‌وآسمان مراد است (۶۴)

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا
﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا
وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ
نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾
قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا
مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبٰقِيٰتُ
الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾ اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ
كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ
مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَّنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ

تنها اوست آفریننده آسمانها وزمین وهرچه بین آنهاست پس باید همان خدای یکتا را پرستش کنی والبته درراه بندگی اوصبر وتحمل کن آیا دیگری را مانند او بنام خدائی لایق پرستش خواهی یافت؟ هرگز نخواهی یافت (۶۵) وانسان گوید آیاچون من مردم باز بزودی سر از قبر بیرون آورده وزنده خواهد شد (۶۶) آیا آدمی متذکر آن نمیشود که اول هیچ محض ومعدوم صرف بود ما اورا ایجاد کردیم (۶۷) قسم بخدای تو که البته آنهارا که در کفر وانکارند باشیاطین درقیامت محشور میگردانیم آنگاه همه را احضار خواهیم کرد تا گرد آتش جهنم بزانو درآیند (۶۸) سپس هر که راعتو وسرکشی بر فرمان خدای مهربان بیشتر کرده یك یك را ازهر فرقه بیرون آریم (۶۹) آنگاه ما آنهائی را که سزاوار تر بآتش دوزخند بهتر میشناسیم (۷۰) و هیچکس از شما باقی نماند جز آنکه بدوزخ وارد شود واین حکم حتمی پروردگار تست (۷۱) پس ازورود همه در دوزخ ما افرادی را که خداترس و با تقوی بوده اند ازجهنم نجات خواهیم داد وستمکاران را فرو گذاریم تادرآن آتش بزانو درافتند (۷۲) وهرگاه درفضیلت مؤمن بر کافر آیات واضحهٔ ما برمردم تلاوت شود کافران بمؤمنان در مقام مفاخره گویند کدام یك ازمادوفرقه مقاماتمان بهتر ومنزلتمان نیکوتر خواهد بود؟ (۷۳) درصورتی که ما پیش ازاین کافران چه گروه بسیاری را که ازاینها دارا تر وخوشتر بودند همه را هلاك ونابود گردانیدیم (۷۴) ای رسول ما بامت بگو که هر کس براه کفر وضلالت رفت خدای مهربان باو مهلت وطول عمر وتمکن میدهد ما آن ساعت که وعده عذاب را بچشم خود ببیند که یادردنیا عذاب قتل واسیری چشد یا ساعت قیامت ویرا فرارسد وبزودی خواهند دانست که ازمؤمن وکافر کدام یك روزگارش بدتر وسپاهش ضعیف تر است البته کافران بد روزگار ومؤمنان خوش عاقبت اند (۷۵) وخدا هدایت یافتگان را هدایتشان میافزاید واعمال صالحی که اجرش نعمت ابدی است نزد پروردگار تو بهتر است هم از جهت ثواب الهی وهم ازجهت حسن عاقبت اخروی (۷۶) ای رسول دیدی حال آنکه بآیات ما کافر شد که گفت من البته مال وفرزند خواهم داشت (۷۷) آیا این شخص کافر جاهل برعالم غیب آگاهی یافته یا ازخدا برخود عهدی گرفته است (۷۸) هرگز چنین نیست یا البته آنچه گوید خواهیم نوشت وسخت برعذابش خواهیم افزود (۷۹) وآنچه در گفتار داشت ما وارث آن شویم واو بیکس وتنها ازدنیا بجانب ما بازآید (۸۰) ومشرکان خدای یکانه را ترك گفته

اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا ؕ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّاۤ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ
اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ
اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُوْنَ
الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ
وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا
﴿٩١﴾ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ اِلَّاۤ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾
وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ
لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِّنْ قَرْنٍ ؕ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُوْرَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّخَمْسٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰهٰ ﴿١﴾ مَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰۤى ﴿٢﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٣﴾
تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾ اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ

وخدایان باطل‌را برای‌عزت واحترام‌دنیوی برگرفتند(۸۱)چنین نیست بلکه بزودی از پرستش‌آن‌خدایان‌باطل‌روی بگردانندوبخصومت آنها برخیزند(۸۲)آیاندیدی که ماشیاطین‌را برسرکافران‌فرستادیم تاسخت آنهارا آزار کنند(۸۳)پس‌توای‌رسول تعجیل‌درکارآنهامکن که‌ماحساب روزوساعت (عذاب) آنان‌راکاملادرنظرداریم(۸۴)یادآرروزی‌راکه متقیان رابسوی خدای‌مهربان باجتماع‌محشورگردانیم(۸۵)وبدکاران‌رابآتش دوزخ درافکنیم(۸٦) که درآن روز هیچکس مالك شفاعت نباشد مگر کسی‌که ازخدای‌مهربان‌عهد(نامه‌توحید کامل) دریافته است (۸۷) و کافران گفتند که‌خدای‌رحمان‌فرزند برگرفته (۸۸)ای‌کافران‌همانا‌شما سخنی بسیارزشت ومنکر برزبان‌آوردید (۸۹) نزدیکست ازاین گفتهٔ زشت‌آسمانها ازهم فروریزد وزمین‌بشکافد وکوههامتلاشی گردد(۹۰) چراکه برای خدای مهربان فرزندی‌دعوی کردید (۹۱) در صورتیکه هرگز خدا رافرزند داشتن‌سزاوار نخواهد بود(۹۲)بلکه‌هیچ‌موجودی درآسمانها وزمین‌نیست جزآنکه‌خدا را بندهٔ فرمانبردار است(۹۳)او بشماره‌همه‌موجودات‌کاملاآگاهست(۹۴)وتمام‌آنهاروز قیامت منفرد و تنهابپیشگاه حضرتش‌حضورمییابند(۹۵)همانا‌آنانکه‌بخداایمان‌آوردند و نیکوکارشدند خدای رحمان‌آنها را (درنظر خلق و حق) محبوب میکرداند(۹٦) ماحقایق این‌قرآن راتنهابزبان‌توسهل‌وآسان کردیم‌تا بآن اهل‌تقوی را بشارت‌دهی ومعاندان‌لجوج‌را بترسانی (۹۷) و چه بسیاراقوامی‌راکه پیش‌ازاین معاندین‌هلاك‌ساختیم‌آیا چشم تو باحدی ازآنهادیگرخواهدافتادیاکمترین‌صدائی‌ازآنان‌تاابدخواهی‌شنید (۹۸)

سورهٔ طه در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر صد و سی وپنج آیه میباشد

(بنام خدای بخشندهٔ مهربان)

طه ای مشتاق وهادی خلق (۱) ای‌رسول‌ما قرآن‌را ازآن‌برای‌تونازل نکردیم‌که خویشتن را برنج‌درافکنی (۲) تنها غرض‌از نزول‌قرآن‌آن است‌که مردم خدا ترس را متذکر و بیدارسازی (۳) این‌کتاب بزرك فرستادهٔ آن کسی‌است که زمین وآسمانهارا‌آفرید (۴) آن‌خدای‌مهربانی که برعرش عالم وجود

سْتَوٰی ﴿٥﴾ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الثَّرٰی ﴿٦﴾ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ یَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰی ﴿٧﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰی ﴿٨﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِیْثُ مُوْسٰی ﴿٩﴾ اِذْ
رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّیْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّیْٓ اٰتِیْكُمْ مِّنْهَا
بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَی النَّارِ هُدًی ﴿١٠﴾ فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِیَ یٰمُوْسٰی ﴿١١﴾ اِنِّیْٓ
اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَیْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًی ﴿١٢﴾ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ
فَاسْتَمِعْ لِمَا یُوْحٰی ﴿١٣﴾ اِنَّنِیْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِیْ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ لِذِكْرِیْ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِیَةٌ اَكَادُ اُخْفِیْهَا لِتُجْزٰی كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰی ﴿١٥﴾ فَلَا یَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا یُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ
فَتَرْدٰی ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِیَمِیْنِكَ یٰمُوْسٰی ﴿١٧﴾ قَالَ هِیَ عَصَایَ اَتَوَكَّؤُا
عَلَیْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰی غَنَمِیْ وَلِیَ فِیْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰی ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا یٰ
مُوْسٰی ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِیَ حَیَّةٌ تَسْعٰی ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِیْدُهَا
سِیْرَتَهَا الْاُوْلٰی ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ یَدَكَ اِلٰی جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَیْضَآءَ مِنْ
غَیْرِ سُوْٓءٍ اٰیَةً اُخْرٰی ﴿٢٢﴾ لِنُرِیَكَ مِنْ اٰیٰتِنَا الْكُبْرٰی ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰی
فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰی ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِیْ صَدْرِیْ ﴿٢٥﴾ وَیَسِّرْ لِیْٓ اَمْرِیْ
﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِیْ ﴿٢٧﴾ یَفْقَهُوْا قَوْلِیْ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّیْ وَزِیْرًا
مِّنْ اَهْلِیْ ﴿٢٩﴾ هٰرُوْنَ اَخِی ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِیْ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ فِیْٓ اَمْرِیْ ﴿٣٢﴾

بعلم وقدرت محیط است (۵) هرچه در آسمانها وزمین و بین آن یا زیر کره خاك موجود است همه ملك اوست (٦) واگر با آواز بلند سخن گوئی هما نا خدا بر (پیدا و) نهان ومخفی ترین امور جهان کاملا آگاهست (۷) بجز خدای یکتا که همه اسماء وصفات نیکو مخصوص اوست خدائی نیست (۸) وای رسول ما داستان موسی را میخواهی تا بدانی (۹) آنگاه که موسی آتشی مشاهده کرد وباهل بیت خود گفت اندکی مکث کنید که ازدور آتشی بچشم دیدم باشد که یا پاره‌ئی از آن آتش برشما بیاورم یا از آن بجائی راه یابم (۱۰) چون موسی بآن آتش نزدیك شد نداشد که ای موسی (۱۱) من پروردگار توأم تو نعلین ازخود بدور کن که اکنون در وادی مقدس قدم نهادی (۱۲) ومن تورا برسالت خودبر گزیدم در این صورت بسخن وحی گوش فراده (۱۳) منم خدای یکتا هیچ خدائی جز من نیست پس مرا (به یگانگی بپرست و نماز را مخصوصاً برای یادما بپادار) (۱۴) محققاً ساعت قیامت خواهد رسید وما آن ساعت را پنهان داریم تا هر نفسی را بپاداش اعمالش در آن روز برسانیم (۱۵) پس زنهار مردمی که بقیامت ایمان ندارند و پیروهوای نفسند تورا ازآن روز (هولناك) باز ندارند و غافل نکنند وگرنه هلاك خواهی شد (۱٦) وایموسی اینك باز گو تا چه بدست راست داری؟ (۱۷) موسی عرضه داشت این عصای من است که برآن تکیه میزنم وگوسفندانم را میرانم وبرگ درخت برآنها میریزم وحوائجی دیگر نیز برآن انجام میدهم (۱۸) خدا فرمود ایموسی این عصا بیفکن (۱۹) موسی چون آنرا بزمین اژدهائی مهیب شد وبهرسو میشتافت (۲۰) باز فرمود عصا برگیرو ازآن مترس که ما اورا بصورت اول برمیگردانیم (۲۱) باز باو خطاب شد که) دست خود بگریبان فروبر تا دستی بی هیچ عیب رخشان بیرون آید واین معجز دیگر تو خواهد بود (۲۲) تا بازهم (ایموسی) بزرگتر آیات خود را بتو ارائه دهیم (۲۳) اینك برسالت بجانب فرعون روانه شو که وی در کفر سخت طغیان کرده است (۲۴) موسی بخدا عرضه داشت پروردگارا (اکنون که براین کار بزرگم مامور فرمودی پس شرح صدرم عطا فرما) که ازجفا وآزار مردم تنگدل نشوم (۲۵) وکارمرا آسان گردان (۲٦) وعقده را اززبانم بگشا (۲۷) تا مردم سخنم را خوش فهم کرده (۲۸) ونیز ازاهلبیت من یکی را وزیرومعاون من فرما (۲۹) برادرم هارون را وزیر من گردان (۳۰) وباو پشت من محکم کن (۳۱) واورا درامر رسالت بامن شریك ساز (۳۲)

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾
قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾
إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَ
أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ
فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَ
اصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي
ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا
لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ
فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ
قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا
قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ
رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾
قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۖ لَا

تادائم بستایش وسپاس تو پردازیم (۳۳)وترا بسیار یاد کنیم(۳۴) که همانا پس‌توئی بصیر (ومهربان) باحوال‌ما (۳۵) پروردگار فرمود ای موسی آنچه خواستی همه بتوعطا گردید(۳٦) وهمانابرتوبار دیگر نیز منت نهادیم(۳۷)آن‌هنگام که بمادرت‌وحی‌مهمی نمودیم(۳۸)وحی کردیم که کودك‌خودرا درصندوقی گذاروبدریاافکن امواج‌دریا کودك‌را بساحل رساند تادشمن‌من واوازدریاطفل‌را برگرفت‌ومن بلطف خود از تو بر دلها محبت‌افکندم تا تربیت‌وپرورشت بنظرما انجام‌گیرد(۳۹)آنگاه خواهرت درجستجوی توبودتا ترا نزد فرعونیان‌یافت‌وگفت میخواهید یکی راکه شیر وتربیت این‌طفل‌را تکفل کند بشمامعرفی کنم وما ترا بمادرت‌برگردانیدیم‌تابدیدارتودیده‌اش روشن گردیدیکنفراز فرعونیان راکشتی‌ما ازغم‌آن‌نیز ترانجات‌دادیم‌ودیگربارت‌با بتلای‌سخت بیازمودیم تاآنکه‌حالی‌ای‌موسی بمقام(نبوت)رسیدی(۴۰) وترا برای‌مقام‌رسالت‌و محبت‌خودآراستیم(۴۱)اکنون‌تو وبرادرت‌بامعجزات‌وآیاتیکه‌بشمادادم برویدوسستی‌درذکرمن روامدارید(۴۲)برویدبرسالت‌بسوی فرعون که اوسخت‌براه کفروطغیان‌شتافته‌است(۴۳)وبااوباکمال‌آرامی‌ونرمی‌سخن گوئیدباشد که ازاین‌خواب‌غفلت‌وغروربیدارومتذکرشودیاازخدا بترسد (۴۴)موسی‌وهارون‌عرض‌کردندباراالهاماميترسيم كه(فرعون)باآن‌قدرت ونحوت بیدرنك برماظلم‌وعقوبت کندیابرکفروسرکشی‌خودبیفزاید(۴۵) خدافرمودهیچ‌نترسیدکه‌من باشمایم‌میشنوم‌ومی‌بینم(۴٦)اینك هر دو به جانب‌فرعون‌رفته‌وبگوئیدکه‌مادورسول‌پروردگارتوایم‌تاازاین‌پس‌دست‌از ظلم‌وبیداد به‌بنی‌اسرائیل‌برداشته‌وکارشان‌باماگذاری‌وبیش‌ازاین‌عذاب بآنهانکنی‌که‌همانامابا آیت‌ومعجزه‌ازجانب‌خدا آفریننده‌تو آمده‌ایم و سلام‌حق برآنست‌که‌طریق هدایت‌را پیروی کند(۴۷) بما رسولان خدا چنین وحی شده که همانا عذاب سخت خدا برآن‌کس‌است که خداو رسولانش را تکذیب‌کند وازحق روی بگرداند(۴۸) فرعون گفت ای موسی خدای شما کیست؟ (۴۹)موسی‌پاسخ‌داد که‌خدای‌ما آن کسی‌است که‌اوهمه موجودات‌عالم‌را نعمت‌وجودبخشیده وسپس براه کمالش‌هدایت کرده‌است(۵۰) آنگاه فرعون گفت‌پس‌حال‌اقوام سلف چیست؟ (۵۱) موسی پاسخ داد که احوالشان بعلم ازلی خدا در کتاب لوح‌محفوظ

ثبت است و

يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ
لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ
نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾ كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّاُولِي النُّهٰى ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾
قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَاْتِيَنَّكَ
بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ
اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ
النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى
وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ
مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾ قَالُوْٓا
اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾ فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا
وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ
وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ
وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ
نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾

هر گز از حال احدی خدای مرا خطا و فراموشی نیست (۵۲) همان خدائی که زمین را آسایشگاه شما قرارداد ودر آن راه‌ها برای روابط وسفر و حوائج خلق پدید آورد وهم از آسمان آب نازل کرد تا بآن آب آسمانی انواع نباتات مختلف از زمین برویانیدیم (۵۳) تا ای بندگان شما از آن نعمت‌ها تناول کنید و چهار پایان را هم بچرانید که همانا در این کار آیات ربوبیت بـرای خردمندان پدیدار است (۵۴) ما شما را هم از این خاك آفریدیم وهم باین خاك بازمیگردانیم وهم بار دیگر از این خاك بیرون می‌آوریم (۵۵) وما به فرعون همه آیات خود را نمودیم واو همه را تکذیب کرد و از آن رو گردانید (۵٦) فرعون در پاسخ گفت ای موسی تو آمده‌ای بطمع آنکه ما را از کشورمان بسحر و شعبده خود بیرون کنی؟ (۵۷) ماهم درمقابل سحر تو سحری البته خواهیم آورد پس موعدی معین کن که بی آنکه هیچیك از ما خلف وعده کنیم درسرزمین مسطحی برای سحر و ساحری مهیا شویم (۵۸) موسی گفت وعده ما وشما روز زینت باشد ومردم هنگام ظهر بموعد همه بیرون آیند (۵۹) آنگاه فرعون ازموسی رو گردانید وبتدبیر جمع آوری سحر وساحران پرداخت سپس (باساحران بسیار) بوعدگاه آمد (٦۰) موسی گفت وای برشما ازنهار برخدا بسحر دروغ مبندید که بنیاد شما را برباد هلاك دهد که هر کس بخدا افترا بست سخت زیانکار شد (٦۱) وآنها درکارشان بگفت وشنید پرداختند ولی راز خود را پنهان داشتند (٦۲) فرعونیان گفتند این دو تن دو ساحرند که میخواهند بسحر انگیزی شما مردم را از سرزمین خود بیرون کنند وطریقه نیکوی شما را (که اطاعت فرعونست) ازمیان ببرند (٦۳) پس ای ساحران بایدامروز شما باهرفکر وتدبیری توانید مهیا شده و در مقابل این دو ساحر صف آرائی کنید که امروز آنکس که غلبه و برتری یابد اوفیروزی یافته است (٦۴) ساحران (چون مهیای کار شدند) گفتند ای موسی تو نخست بکار خواهی پرداخت یا ما اول بساط خود بیفکنیم؟ (٦۵) موسی فرمود شما اول بساط خود درافکنید که ناگاه در اثر سحر چوبها و رسنهاشان پنداشتی در نظر بجنبش و رفتار آمد (و سحری بزرك برانگیختند) (٦٦) در آن حال موسی سخت بترسید (٦۷) ماگفتیم

وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۭ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ۭ وَ
لَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ
هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۭ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ
الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ
وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ ۡ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّ
اَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَاۗءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِيْ
فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ۭ اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾
اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۭ
وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ ۭ
لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ
فَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ
اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِي الْبَحْرِ
يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ
فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى
﴿٧٩﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ
الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ

واینك عصای خود را بیفکن تا اژدها شده ویکباره بساط سحرو ساحری
اینان را فروبلعد که کاراینان سحر وساحری بیش نیست وساحرهرگز
فیروزی نخواهد یافت (۶۹) ساحران سربسجده فرود آورده‌وگفتندما
بخدای موسی وهرون‌ایمان‌آوردیم (۷۰) فرعون‌بساحران گفت شماچرا
پیش از آنکه من اجازه دهم بموسی ایمان آوردید ؟ اومعلومست‌که در
سحر معلم شما بوده باری من شمارا دست وپای میبرم وبنخله خرما بدار
می آویزم تابدانید که‌عذاب من‌وموسی کدام‌سخت‌تر وپاینده‌ترخواهدبود
(۷۱) ساحران بفرعون پاسخ دادندکه‌ماتوراهرگزبا وجود این‌معجزات
آشکار که مشاهده کردیم (برموسی)مقدم نخواهیم‌داشت در حق ماهرچه
توانی بکن که هرظلمی کنی همین‌حیات‌دوروزه دنیاست (۷۲)مابراستی
بخدای خود ایمان آوردیم تا ازخطاهای مادر گذرد وگناه سحری که‌تو
مارا باجبار برآن داشتی ببخشد ولطف و مغفرت خدا بهتر و پاینده‌تر
خواهد بود که هماناهرکس بخدای خودطاغی‌وگنه کاروواردشود
جزای‌او جهنمی است که درآنجا نه بمیردونه زنده شود(۷۴)وهرکس
بخدای خود مومن وباعمال صالح‌وارد شود اجرآنها هم عالیترین‌درجات
بهشتی است (۷۵) آن بهشتهای عدنیکه‌دایم‌زیر درختانش نهرهاجاریست
آنجا نعمت وحیوة ابدیست واین بهشت پاداش کسی است که‌خود را پاك
وپاکیزه گرداند (۷۶) و بموسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه از
شهر مصر بیرون‌برراهی‌خشك ازمیان دریابرآنها پدید آورونه ازتعقیب
ورسیدن فرعونیان ترسناك باش ونه اندیشه‌دار (۷۷)وفرعون باسپاهش‌از
پی آنها تاختندپس‌موج دریا چنان آنهارا فروبرد که ازآنان‌اثری‌باقی
نگذاشت (۷۸) وفرعون پیروان (نادان) خود را علاوه براینکه هدایت
نکرد سخت بضلالت وبدبختی افکند (۷۹) ای بنی اسرائیل ما شما را از
شر دشمن نجات دادیم واز شما دروادی ایمن‌کوه طور وعده خواستیم(تا
بمناجات موسی کلام حق‌را بشنوید)وبرای قوت شمامن وسلوی‌فرستادیم
(۸۰)

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ
غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ
اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ
عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ
مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم
مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا
مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَأَخْرَجَ
لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ
فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم
بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَن نَّبْرَحَ
عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ
إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ
لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۖ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾

که از این رزق حلال و پاکیزه که نصیبتان کردیم تناول کنید و در آن طغیان وسرکشی مکنید وگرنه مستحق غضب وخشم من میشوید وهرکس مستوجب خشم من گردید همانا خوار وهلاک خواهد شد (۸۱) والبته هرآنکس که توبه کند وبخدا ایمان آرد ونکوکار گردد ودرست براه هدایت رود مغفرت وآمرزش من بسیار است (۸۲) وای موسی باز گو که بر قومت چرا سبقت گرفته وباشتاب بوعده گاه آمدی (۸۳) موسی عرضه داشت هم اینک قوم ازپی من هستند ومن خود برای خشنودی تو تعجیل کرده وبرآنها تقدم جستم (۸۴) خدا فرمود ماقوم تو را پس ازتو آزمایش کردیم و سامری آنانرا گمراه کرد (۸۵) موسی متأسف وغضبناک بسوی قوم بازگشت وگفت ای مردم مگر خدای شما بشما وعده احسان نداد آیا وعده خدا طولانی شد ؟ یا مایل شدید که مستوجب قهر وغضب خدای خود شوید ؟ (۸۶) قوم بموسی گفتند ما بمیل واختیار خود خلاف وعده تو نکردیم ولیکن اسباب تجمل وزینت بسیار که (از فرعونیان) باردوش ما بود آنها را در آتش افکندیم وچنین سامری برما القاء کرد (۸۷) آنگاه سامری باآن زرو زیورها گوساله بساخت که صدائی شگفت داشت و(سامری وپیروانش) گفتند خدای شما وخدای موسی همین گوساله است که (موسی یاسامری) فراموش کرده است (۸۸) آیا این گوساله پرستان نمی نگرند که هیچ حرف واثری وهیچ خیر یاشری ازاین گوساله بآنها عاید نمیشود (۸۹) وهرون پیش از آنکه موسی باز آید گفت ای قوم بهوش باشید که این گوساله اسباب فتنه وامتحان شما گردید ومحققاً (بدانید) که آفریننده شما خدای مهربان است پس شما پیرو من شوید وامر مرا فرمان برید (۹۰) قوم درپاسخ نصایح هرون گفتند ما بپرستش گوساله ثابت میمانیم تاوقتی که موسی بما باز گردد (۹۱) موسی به هارون گفت مانع توجه بود که چون قوم گمراه شدند ازپی من نیامدی ؟ (۹۲) چرا نافرمانی امرمن کردی ؟ (۹۳) هرون گفت ای برادر مهربان (برمن قهر وعتاب مکن) سروریش من مگیر عذر من این بود که ترسیدم بگوئی تو میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی وبسخنم وقعی ننهادی (۹۴) آنگاه موسی بسامری (باخشم)

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي
الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ وَانْظُرْ
اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ
فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ
مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا
﴿١٠٠﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ
وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا
عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ
لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ
نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا
﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ
لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا
مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ
مَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ
وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ

سامری در جواب گفت من چیزی از اثر قدم رسول حق (جبرئیل) را دیدم که قوم
ندیدند آن‌را بر گرفته ودر گوساله ریختم ونفس‌من چنین فتنه‌انگیزی را
بنظرم جلوه داد (۹۶) موسی بسامری گفت اینك ازمیان ما بیرون شو که
تو در زندگانی دنیا بمرضی معذب خواهی شد که دایم گوئی کسی مرا
نزدیك نشود ودر آخرت‌هم وعده گاهی در دوزخ داری که تخلف نخواهد شد
اکنون این خدایت‌را که با زر وزیور ساخته‌ای و برپرستش و خدمتش
ایستادی بنگر که آن‌را در آتش می‌سوزانیم وخاکسترش‌را باب دریا
میدهیم (۹۷) تنها خدای‌شما آن یکانه خدائیست که جز او هیچ خدائی
نیست و علمش بهمهٔ ذرات هستی وجود محیط است (۹۸) و ما اخبار
گذشتگان دیگر را نیز برتو حکایت خواهیم کرد واز نزد خود برای یادآوری
ذکر (یعنی قرآن‌را) بتو اعطا کردیم (۹۹) وهر کس‌از آن‌ذکر اعراض کند
روز قیامت بارسنگینی ازگناه را بدوش خواهد داشت (۱۰۰) اودرعذاب
آن اعمال زشت مخلد است وسخت بار اعمال زشتی‌درقیامت بدوش گرفته
است (۱۰۱) روزی که نفخ صور دمیده‌شود آن روز بدکاران ازرق چشم
محشور خواهندشد (۱۰۲) وآنها از هول‌وهراس آنروز بایکدیگر آهسته
زیرلب گویند که ای افسوس ده روزی‌بیش در حیات(دنیا) درنك نکردید
(۱۰۳) ما بآنچه می‌گویند بهتر آگاهیم که ازآن بدکاران بهتر ودرست
ترینشان بآنها از روی‌حسرت خواهند گفت (ای افسوس) (گوئی‌در دنیا یا قبر)
روزی بیش‌درنك نکردید (۱۰۴) ای رسول‌از تو هرگاه پرسند که کوهها
(روز قیامت) چه میشود جواب ده کـه خدای من کوهها را چنان از
بنیاد بر کند که خاك شده و خاکش برباد دهد (۱۰۵) آنگاه پست و
بلندیهای زمین را چنان هموار گرداند (۱۰۶) که در آن دیگر ابداً
هیچ بلندی و پستی نخواهی دید (۱۰۷) وخلایق‌همه از پی کسی که آنها
را براه مستقیم بعرصه قیامت دعوت کند (یعنی‌اسرافیل) ناچار خـواهند
رفت‌وصداها پیش‌خدای‌رحمان خاشع وخاموش گردد که از هیچکس‌جز
زیرلب وآهسته صدائی نخواهی شنید (۱۰۸) و در آن روز شفاعت هیچ
کس سود نبخشد جز آنکس که خدای رحمان باو رخصت شفاعت داده
و سخنش پسند او گردیده (۱۰۹) وخدا بعلم ازلی بر همه آنها وگذشته
خلایق آگاهست‌و‌خلق‌راهیچ باو احاطه وآگاهی نیست (۱۱۰) وبزرگان
عالم همه در پیشگاه عزت‌آن خدای حی توانا ذلیل وخاضعند ودر آن
روز هرکه بار ظلم‌وستم بدوش دارد سخت زبون وزیانکار است (۱۱۱)

مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ
ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ
اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ
هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى
﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَ
لَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ
عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا
سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۡ وَعَصٰٓى اٰدَمُ
رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾
قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ
هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ
ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾
قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ
اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾ وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ

از هیچ ستم وآسیبی بیمناك نخواهد بود (۱۱۲)وما اینگونه قرآن را با فصاحت عربی برتو فرستادیم ودر آن وعده‌ها و اهوال قیامت را تذکر دادیم باشد که مردم پرهیز کارشوند یا به‌پندی‌ازنو یادآوری‌شوند(۱۱۳) پس بلندمرتبه است وبزرگوار خدائی که بحق‌و راستی پادشاه ملك وجود است وتوای‌رسول پیش ازآنکه وحی قرآن تمام وکامل بتو رسد تعجیل درآن‌مکن‌ودائم بگوپروردگارمن برعلم‌من بیفزای (۱۱۴) و ما باآدم‌عهد بستیم ودرعهد اورا استوار وثابت قدم نیافتیم (۱۱۵) و هنگامی که فرشتگان‌را گفتیم بآدم سجده کنید همه‌سجده کردندجزشیطان که امتناع ورزید (۱۱۶) آنگاه گفتیم ای‌آدم‌محققاً این‌شیطان باتووجفتت‌دشمن‌است مبادا شما را از بهشت بیرون‌آرد وازآن پس بشقاوت وبدبختی گرفتار شوید (۱۱۷) همانا تودربهشت نه‌هرگزآنجا گرسنه‌شوی‌ونه‌برهنه‌وعریان مانی(۱۱۸)ونه‌هرگز درآنجا به‌تشنگی‌وبگرمای‌آفتاب‌آزاربینی(۱۱۹) باز شیطان دراووسوسه کردوگفت‌ای‌آدم‌آیا(میل‌داری) ترابردرخت‌ابدیت وملك جاودانی‌دلالت کنم؟(۱۲۰) پس‌آدم‌وحوا (فریب‌خورده)ازآن‌درخت تناول کردند بدینجهت‌دعوت‌آنهادرنظرشان پدیدارشدوخواستندتا بساتری ازبرك درختان بهشت‌خودرا بپوشانند وآدم نافرمانی خدای خودکرد و گمراه شد (۱۲۱) سپس‌خدا توبه اورا پذیرفت وهدایتش‌فرمود و بمقام نبوتش برگزید (۱۲۲) آنگاه خدا بآدم وحوا وشیطان‌فرمود اکنون از عالی‌رتبهٔ بهشت همه فرودآئیدکه برخی از شما با برخی دیگر دشمنید تا چون ازجانب من برای شما راهنمائی بیایدآن‌هنگام‌هرکه ازراه من پیروی‌کندنه‌هرگز گمراه‌شود ونه شقی وبدبخت‌گردد (۱۲۳) وهرکس از یادمن اعراض‌کند همانا معیشتش تنك شود وروزقیامتش نابینا محشور کنیم (۱۲۴) ودر آنحال‌گوید الها چرا مرا نابینا محشور کردی وحال آنکه‌من‌بینا بودم (۱۲۵) خدا باو فرمایدآری‌چون‌آیات ما برای‌هدایت توآمد همه‌را بطاق‌فراموشی‌وغفلت‌نهادی امروزهم ترا فراموش‌و(بی‌بهره)

وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿۱۲۷﴾ اَفَلَمْ
يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿۱۲۸﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ
لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿۱۲۹﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۗئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿۱۳۰﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا
مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَرِزْقُ
رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۱۳۱﴾ وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۭ
لَا نَسْــَٔـلُكَ رِزْقًا ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿۱۳۲﴾ وَقَالُوْا
لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى
﴿۱۳۳﴾ وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ
اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿۱۳۴﴾ قُلْ كُلٌّ
مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿۱۳۵﴾

سُوْرَةُ الْاَنْبِيَاۗءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۱﴾ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ
ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۲﴾ لَاهِيَةً

وایمان به آیات خدا نیاورد مجازات سخت می کنیم با آنکه هنوز عذاب آخرتش سخت‌تر وپاینده‌تر خواهد بود (۱۲۷) آیا این کفار قریش‌از مشاهده حال طواف بسیاری از گذشتگان که ما همه را هلاك کردیم و اینان درمنازل وعمارات آنهامی‌روند عبرت وپندنگرفتندوهدایت‌نیافتند احوال گذشتگان برای‌خردمندان بسیارمایه‌عبرت‌وآیةهدایت‌است(۱۲۸) اگرنه این‌بودکه سخن‌پروردگار براین کار سبقت یافته این امت در قیامت به‌کیفررسند همانا در دنیا بر آنها عذاب لزوم می‌یافت(۱۲۹) پس‌توای‌رسول بر آنچه‌امت جاهل‌می گویندصبروتحمل‌پیش گیروخدایرا پیش از طلوع خورشید و بعد از غروب آن وساعاتی ازشب تار و اطراف روز روشن‌ستایش وتسبیح گو تاباشدکه‌بمقام‌رفیع‌شفاعت خوشنود شوی (۱۳۰) وایرسول‌ما هرگز بمتاع‌ناچیزی که‌بقومی‌درجلوهٔ‌حیات دنیای فانی‌برای امتحان داده‌ایم‌چشم‌آرزو مگشا ورزق‌خدای‌تو بسیار بهتروپاینده‌تراست (۱۳۱)تو واهل‌بیت‌خودرا بنمازامرکن وخودنیز برنمازوذکرحق‌صبور باش‌ما ازتوروزی کسی‌را نمیطلبیم(بلکه)ما بتو(ودیگران)روزی می‌دهیم (و بدان) که‌عاقبت نیکومخصوص‌پرهیزکاری‌وتقوی‌است(۱۳۲) و کافران گفتند چرا محمد(ص) آیت‌ودلیلی‌روشن‌برثبوت‌خود از جانب خدا برای‌ما نمی آورد آیا آیات بیله کتب‌پیشین‌بر آنان نیامد(چرا بازایمان نیاوردند) (۱۳۳) واگر ما پیش‌ازفرستادن‌پیغمبر کافران‌را همه بنزول عذاب‌هلاك‌میکردیم البته‌آنها می گفتند پروردگارا چرا برما رسولی‌نفرستادی‌تا ازاوپیروی کنیم که این ذلت و خواری برما پیش‌نیاید (۱۳۴) بگو (اکنون که رسول آمد و مخالفتش کردید) مترصد و منتظر باشید که بزودی خواهیددانست ما و شما کدام براه مستقیم‌سعادت رفته و طریق‌هدایت یافته‌ایم وکدام براه ضلالت

سورهٔ انبیاءدرمکه‌نازل‌شده‌ومشتمل بریکصدودوازده آیه میباشد

بنام‌خدای‌بخشنده مهربان

روزحساب‌مردم بسیار نزدیك‌شدومردم سخت‌غافلند واعتراض‌می کنند(۱) این مردم‌غافل‌هیچ پندوموعظه‌ای ازجانب پروردگارشان نیایدجز آنکه‌آن

قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ
بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾
مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ
نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ
ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ
مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَ
مَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾
فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا
أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ
بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا

خبر قیامت را شنیدند باز دلهاشان بلهو و بازیچه مشغول است و مردم
ستمکار پنهان وآهسته بایکدیگرمی گویندآیااین‌شخص جز آنکه بشری
مانندشما است؟ چراشماکه مردمی‌بصیر و دانا هستید سحرهای او را
معجز شمرده وسخنش‌رامی‌پذیرید (۳) (ایرسول‌ما) بگو خدای من هر
حرفی که خلق‌درآسمان وزمین گویند همه‌را می‌داندکه او خدای‌شنوا و
داناست (۴) ولیك این‌مردم غافل نادان گفتندکه سخنان قرآن خواب و
خیالی بی‌اساس‌است‌بلی‌محمد(ص)شاعر بزرگی‌است که این کلمات را خود
فرا بافته‌است وگرنه باید مانند پیغمبران گذشته‌آیت ومعجزه‌ای برای
ما بیاورد (۵) پیش‌ازمردم‌مکه هم ما اهل شهری‌که ایمان نیاوردند همه
را هلاك‌کردیم‌آیا اهل‌مکه ایمان‌خواهندآورد(۶) وما پیش ازتوکسی‌را
برسالت نفرستادیم جزمردان پاکی را که بآنها وحی فرستادیم کهشما
خود اگر نمیدانید بروید واز اهل ذکر ودانشمندان امت سؤال کنید
(۷) وماپیغمبران را بدون بدن دنیوی‌قرار ندادیم تابغذا وطعام‌محتاج
نباشند ودر دنیا همیشه زنده بمانند (۸) پس‌ما بوعده‌ای‌که بآنها دادیم
وفاکردیم وآنان‌را با هرکه خواستیم ازشردشمنان نجات دادیم‌ومسرفان
ظالم را هلاك گردانیدیم (۹) همانا ما بسوی شما امت کتابی‌که مایهٔ
شرافت وعزت شماست فرستادیم آیانباید در این‌کتاب بزرك تعقل کرده
و حقایق آن را فهم کنید ؟ (۱۰) وچه بسیار مردم مقتدری در شهر و
دریاها بودندکه ما بجرم ظلم و ستمکاری آنها را درهم شکسته وهلاك
ساختیم‌وقومی‌دیگر بجای‌آنهابیافریدیم(۱۱)پس‌هنگامی‌که آن‌ستمکاران
عذاب ما را بچشم مشاهده کردند ازآن دیار رو بفرار نهادند(۱۲) (به
آنها خطاب‌شدکه) مگریزید وبخانهای خودآئید وباصلاح‌فسادکاریهای
خویش‌که روزی ممکن است ازآن بازخواست شوید بپردازید (۱۳) در
آن هنگام ظالمان بحسرت وندامت گفتندای وای برماکه سخت‌ستمکار
بودیم (۱۴) و پیوسته همین‌گفتار برزبانشان بود تا آنکه ما همه را
طعمه شمشیر مرك وهلاکت ساختیم (۱۵) ما آسمان وزمین‌وآنچه بین
زمین وآسمان است ببازیچه نیافریدیم(۱۶) واگرما میخواستیم‌جهان‌را
بازی‌گرفته وکاری بیهوده انجام‌دهیم می‌کردیم‌واحدی‌را هم‌برماقدرت
اعتراض نبود لیکن چنین نیست بلکه هرچه آفریده‌ایم طبق حکمت و
مصلحت است (۱۷) بلکه‌ما همیشه حق‌رابرباطل غالب وفیروزمی‌گردانیم
تا باطل را محو ونابود سازد و وای برشما مردم جاهل که خدارا بوصف
کند باطل و بازیچه

تصفون ﴿١٨﴾ وله من في السماوات والأرض ومن عنده لا
يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون ﴿١٩﴾ يسبحون الليل و
النهار لا يفترون ﴿٢٠﴾ أم اتخذوا آلهة من الأرض هم ينشرون
﴿٢١﴾ لو كان فيهما آلهة إلا الله لفسدتا فسبحان الله رب
العرش عما يصفون ﴿٢٢﴾ لا يسأل عما يفعل وهم يسألون ﴿٢٣﴾ أم
اتخذوا من دونه آلهة قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي
وذكر من قبلي بل أكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون ﴿٢٤﴾
وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله
إلا أنا فاعبدون ﴿٢٥﴾ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل
عباد مكرمون ﴿٢٦﴾ لا يسبقونه بالقول وهم بأمره يعملون ﴿٢٧﴾
يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يشفعون إلا لمن ارتضى
وهم من خشيته مشفقون ﴿٢٨﴾ ومن يقل منهم إني إله من
دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين ﴿٢٩﴾ أولم
ير الذين كفروا أن السماوات والأرض كانتا رتقا ففتقناهما
وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون ﴿٣٠﴾ وجعلنا في الأرض
رواسي أن تميد بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون
﴿٣١﴾ وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم عن آياتها معرضون ﴿٣٢﴾

(۱۸)
ملك خداست وفرشتگان وارواح قدسی که در پیشگاه حضرتش مقربند هیچگاه از بندگیش سرپیچی نکنندواز عبادت هرگز خسته وملول نشوند (۱۹) همه بشب‌وروز بی‌آنکه هیچ سستی کنند به‌تسبیح‌وستایش‌اومشغولند (۲۰) بلکه این‌مردم مشرك نادان خدایانی از همین زمین برگرفته و آنهارا جان‌آفرین پندارند (۲۱) اگردرآسمان وزمین بجز خدای‌یکتا خدایانی وجود داشت همانا خلل وفساددرآسمان راه می‌یافت‌پس‌بدانید که پادشاه ملك وجود خدای یکتاست وازاوصاف واوهام مشرکان جاهل پاك ومنزه است (۲۲) واو برهرچه می کند بازخواست‌نشود ولی‌خلق‌از کردارشان بازخواست‌میشوند (۲۳) آیا مشرکان نادان خدای را رها کرده وخدایان باطل بی‌اثر را برگرفتند؟ بگو برهانتان‌چیست‌بیاورید این ذکر خدای یکتا سخن من وعالمان امت من است و همه انبیا و دانشمندان پیش‌ازمن اما این مشرکان جاهل بحق دانا نیستند که‌ازآن اعراض می‌کنند (۲۴) وماهیچ رسولی را برسالت نفرستادیم‌جزآنکه‌باو وحی‌کردیم‌که بجز من خدائی نیست تنها مرا بیکتائی پرستش کنید و بس (۲۵) و(مشرکان) گفتند که‌خدای رحمان دارای‌فرزند است(حاشا) خدا پاك ومنزه ازآنست‌بلکه (کسانی‌راکه)مشرکان‌فرزند خداپنداشتند همه بندگان‌مقرب‌خدا هستند(۲۶) که‌هرگز پیش‌ازامرخدا کاری‌نخواهند کرد وهرچه کنند بفرمان اوکنند (۲۷) وهرچه از ازل کرده وتا ابد می‌کنند همه را میداند وهرگز آن مقربان درگاه از احدی جز آنکس که خدا از او راضی است شفاعت نکنند وآنها دایم از خوف قهر خدا هراسانند (۲۸) وهرکس ازآنها بگوید که من خدای عالمم دون خدای بحق وآفریننده مطلق ما اورا بآتش دوزخ کیفر خواهیم کرد که ستم کاران‌را البته چنین مجازات‌می‌کنیم (۲۹) آیا کافران ندیدند که‌آسمانها وزمین بسته بود ماآنها رابشکافتیم وازآب هرچیزی‌را زنده گردانیدیم چرا باز بخدا ایمان نمی‌آورند (۳۰) ودر روی زمین کوههای استوار قرار دادیم تا خلق را از اضطراب‌حفظ کند ونیز راهها درکوه و جاده‌ها در زمین برای هدایت‌مردم مقرر فرمودیم (۳۱) وآسمان‌را سقفی‌محفوظ وطاقی‌محکم‌آفریدیم واین کافران غافل از مشاهده آیات آن اعراض می‌کنند

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ
الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ
فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن
يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ
الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي
فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَ
لَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ
مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾
قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ ۗ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم
مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ
حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ
الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ

و اوست خدائی که شب و روز وخورشید وماه را بقدرت کامل بیافرید که هریك (بامرخدا) درمدارمعینی سیر می کنند (۳۳) وما بهیچکس پیش از تو عمر ابد ندادیم آیا باآنکه توحواهی مرد دیگران بعدنیارندهمانند؟ (۳۴) هر نفسی در عالم رنج وسختی مرگرا میچشد وما شمارا ببدونیك مبتلاکرده تا بیازمائیم (وهنگام مرك) سوی ما باز می گردید (۳۵) و کافران هنگام ملاقات تو سخت ترا باستهزاء گرفتهو گویند آیا اینشخص است که بتان را که خدایان ماهستند بهاهانت وبدی یاد می کند؟ محقق آنها بذکر خدا (وآیات او) کافر هستند (۳۶) آدمی درخلقت وطبیعت بسیارشتاب کار است ای مردم ما آیات خودرا بزودی بشما مینمایانیم تعجیل مدارید (۳۷) وکافران می گویند این وعده قیامت اگرراست میگوئید کی خواهد بود (۳۸) اگر کافران بدانند وقتیکه آتش دوزخ هرطرف از پیش روی وپشت سر بآنها احاطه میکند که نه خوددفع آن توانند ونه کسی یاری آنها کند (آنوقت از قیامت آگاه می شوند) (۳۹) بلکه وانه مرك وقیامت ناگهانی فرارسدو آنها را مبهوت وحیران کند که نه قدرت بردآن داشته ونه بر تاخیر آنها مهلتی توانند یافت (۴۰) وهمانا مردم بررسولان پیش از تو نیز بسیار تمسخر واستهزا کردند تاآنکه کیفرآن استهزا (عذاب خدا گردید و) بآنها احاطه کرد (۴۱) (ای رسول ما بخلق) بگو کیست بجز آن خدای مهربان که شمارا درشب وروز محافظت میکند؟ بلی این مردم ازیاد خدای خوداعراض می کنند (۴۲) آیا برای این مشرکان غیرما خدایانی هست که بتوانند عذاب مارا از ایشان منع کنند در صورتی که آن خدایان نه هیچ قدرت بردفاع خود دارند ونه آنها را ازقهر ما قادری حمایت تواند کرد (۴۳) بلکه تنها مائیم که این مردم و پدران پیشینشان را متمتع بنعمتهای دنیا کردیم تا آنکه عمر درازکردند آیا مردم نمی بینند که مائیم قادر مطلق که اراده ای کنیم زمین واهلش را ازهر طرف بهمرك وفنا میکاهیم آیا خلق عاجز برما غلبه توانند کرد (۴۴) (ای رسول ما با مت) بگو که من شمارا بوحی خدا آگاه ساخته (واز عذابش) می ترسانم ولی گوش کر (وجان جاهل) هنگام وعظ واندرز سخن نمیشنود (۴۵) و اگر ازجانب خدای براین کافران شمه ای از

عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى
وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٨﴾ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ
اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ
قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ
التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ
﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا
بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٦﴾
وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ
جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قَالُوْا مَنْ فَعَلَ
هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾ قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ
يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُوْنَ ﴿٦١﴾ قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٢﴾
قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٣﴾

عذاب فرارسددر آنحال خواهند گفت ای وای برما که مردم ستمکاری
بودیم (۴۶) وماترازوهای عدل را برای روز قیامت خواهیم نهادوستمی
بهیچ نفسی نخواهد شدواگر عملی بقدردانه خردلی باشد درحساب آریم
وتنها علم ماازهمه حساب گران کفایت خواهد کرد (۴۷) همانا ما بموسی
وبرادرش هرون کتاب تورية را عطا کردیم که جدا سازندهٔ میان حق و باطل
وروشنی بخش (دلها) ویاد آورمتقیان است (۴۸) متقیان همانهائی هستند
که ازخدای خود درنهان (وآشکار) میترسندو ازساعت قیامت وروزجزا
سخت هراسانند (۴۹) واین قرآن کتابیست با اندرزوتذکر وبرکت بسیار که
ماآنرا (برای هدایت خلق) فرستادیم آیاشما آنراانکارخواهید کرد؛ (۵۰)
وماپیش از این ابراهیم را کاملا برشد وکمال خود رسانیدیم وما بشایستگی
او براین مقام دانا بودیم (۵۱) هنگامیکه باپدرش (یعنی عمویش) و با
قومش گفت این مجسمه‌های بیروح وبتهای بی اثرچیست که شما بنام خدائی
میپرستید ؟ وبرآن عمری متوقف شده‌اید (۵۲) آنها ابراهیم را پاسخ دادند
که ما پدران خود را بر پرستش این بتان یافته‌ایم (۵۳) ابراهیم گفت
همانا شما خود وپدرانتان همه سخت در گمراهی بوده وهستید (۵۴) قوم
با ابراهیم گفتند آیا تو برعلیه شرك واثبات توحید حرف حق وحجت قاطعی
داری یاسخنی ببازیچه وهزل میرانی ؟ (۵۵) ابراهیم پاسخ داد که خدای
شما همان خدائیست که آفرینندهٔ آسمان و زمین است و من براینسخن
بیقین گواهی میدهم (۵۶) بخدا قسم که من این بتهای شما را باهرتدبیری
توانم درهم میشکنم بعد ازآنکه شما از بتخانه روی گردانیدید (۵۷) در
آنموقع به بتخانه شدوهمه بتها را درهم شکست بجز بت بزرك آنهاتاباو
رجوع کنند (۵۸) قوم ابراهیم گفتند کسیکه چنین کاری کرده همانا بسیار
ستمکاراست (۵۹) (بعضی ازبت پرستان) گفتند کهماجوانی ابراهیم نام راشنیده
ایم که نام بتان را ببدیاد میکرد (۶۰) قوم گفتند اوراحاضرسازیددرحضور
جماعت تابراین کاراوگواهی دهند (۶۱) ابراهیم را آوردندو باو گفتندای
ابراهیم توبا خدایان ماچنین کردی (۶۲) ابراهیم درمقام احتجاج گفت
بلکه این کاررا بزرك آنها کرده است شما ازاین بتان سؤال کنیداگر
سخن میگویند ؟ (۶۳)

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ
رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا
آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا
عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾
وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ
﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ
﴿٧٣﴾ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَ
أَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن
قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَ
نَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي
الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

باه آنگاخود فکر کرده وبا هم گفتند البته شما ستمکارید که این بتان را می‌پرستید) (نه ابراهیم که آنها را درهم شکسته است) (۶۴) پس در مقابل حجت ابراهیم همه سر بزیر شدند گفتند تو میدانی که این بتان‌را نطق و گویائی نیست (۶۵) ابراهیم گفت آیا خدا را که هر نفعی بدست اوست رها کرده وبتهائی می‌پرستید که هیچ نفع وضرری برای شما ندارند (۶۶) اف برشما وبرآنچه بجز خدای یکتا می‌پرستید آیا شما عقل‌خود را هیچ کار نمی‌بندید؟ (۶۷). قوم گفتند ابراهیم را بسوزانیدوخدایان‌خود رایاری کنیدا گر(بررضای خدایان) کاری‌خواهید کرد(۶۸) ماخطاب کردیم که ای آتش سردوسالم برای‌ابراهیم‌باش(۶۹) بازقوم‌درمقام کیدو کینه‌او برآمدندوما کیدشان‌را باطل کرده آنها را بسخت‌ترین‌زیان‌وحسرت‌انداختیم

وما ابراهیم‌را با لوط (ازشر نمرودیان) برهانیدیم‌وبسرزمین(شام) که مایه برکت جهانیان قرار دادیم‌آنهارا بفرستادیم(۷۱) و باو اسحق‌و فرزند زاده‌اش یعقوب را عطاکردیم وهمه را صالح وشایستهٔ (مقام نبوت) گردانیدیم(۷۲) وآنان‌را پیشوای مردم ساختیم تاخلق‌را بامر ما هدایت کنند وهر کار نیکو را خصوص اقامهٔ نماز و اداء زکوة را بآنها وحی کردیم وآنهاهم‌بعبادت‌ما پرداختند(۷۳) ولوط را هم‌مقام‌علم‌نبوت و حکم فرمائی‌عطانمودیم واورا از شهریکه اهلش باعمال‌زشت‌می‌پرداختند‌نجات دادیم که‌آنهابسیاربدکار وفاسق مردمی بودند(۷۴) ولوط‌را در رحمت خودداخل کردیم‌زیرا ازمردم بسیار صالح‌و(نیکوکار) بشمار بود(۷۵) و یادکن (ای‌رسول) حکایت نوح‌را که‌پیش از این اورا برسالت فرستادیم و قومش راه مخالفت وعصیان پیش‌گرفتند و وی خدارا بیاری‌خودخواند ماهم او واهل‌بیتش را از بلای سخت(طوفان) نجات دادیم(۷۶) و او را بردفع آن‌قومیکه آیات‌ما را تکذیب کردند نصرت دادیم وآن‌قوم بدکار کافر را یکسر بطوفان غرق‌کردیم(۷۷) ویادکن ای رسول احوال‌داود وسلیمان‌را وقتی‌که دربارهٔ گوسفندان بی شبانیکه مزرعی‌را تباه کردند قضاوت نمودند (که از شیرشان صاحب زرع بقدر زراعتش استفاده کند)و

ما برحکم آنها گواه بودیم(۷۸)

ففهمناها سليمان وكلا آتينا حكما وعلما وسخرنا مع داود
الجبال يسبحن والطير وكنا فاعلين ﴿٧٩﴾ وعلمناه صنعة
لبوس لكم لتحصنكم من بأسكم فهل أنتم شاكرون ﴿٨٠﴾ ولسليمان
الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض التي باركنا فيها وكنا
بكل شيء عالمين ﴿٨١﴾ ومن الشياطين من يغوصون له ويعملون
عملا دون ذلك وكنا لهم حافظين ﴿٨٢﴾ وأيوب إذ نادى
ربه أني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين ﴿٨٣﴾ فاستجبنا
له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه أهله ومثلهم معهم رحمة
من عندنا وذكرى للعابدين ﴿٨٤﴾ وإسماعيل وإدريس و
ذا الكفل كل من الصابرين ﴿٨٥﴾ وأدخلناهم في رحمتنا إنهم
من الصالحين ﴿٨٦﴾ وذا النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن
لن نقدر عليه فنادى في الظلمات أن لا إله إلا أنت
سبحانك إني كنت من الظالمين ﴿٨٧﴾ فاستجبنا له ونجيناه من
الغم وكذلك ننجي المؤمنين ﴿٨٨﴾ وزكريا إذ نادى ربه رب
لا تذرني فردا وأنت خير الوارثين ﴿٨٩﴾ فاستجبنا له ووهبنا
له يحيى وأصلحنا له زوجه إنهم كانوا يسارعون في الخيرات
ويدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين ﴿٩٠﴾ والتي

وما آن (قضاوت) را بسلیمان بوحی آموختیم و بهر یك مقام حکم فرمائی ودانش
عطا کردیم و کوهها ومرغان را با آهنك (تسبیح و نغمه) داود مسخر او گردانیدیم
وما این معجزات را از او پدید (آوردیم (۷۹) وما بداود صنعت زره ساختن آموختیم
تا شمارا از زخم شمشیر و آزار یکدیگر محفوظ دارد آیا شکر (الهی را) بجا
میآورید (۸۰) و باد تند سیر صرصر را مامسخر سلیمان گردانیدیم تا بامر او بدان
سرزمین شامات که با برکت برای جهانیان کردیم حرکت کند وما بهمه امور
عالم ومصالح بندگان دانائیم (۸۱) و نیز برخی از دیوان را مسخر سلیمان
کردیم که بدریا غواصی کنند ویا بکار دیگر در دستگاه او بپردازند وما نگهبان
دیوان برای حفظ ملك سلیمان بودیم (۸۲) و یاد کن ای رسول حال ایوب
را وقتیکه دعا کرد که ای پروردگار مرا بیماری و رنج سخت رسیده وتو
از همه مهربانان عالم مهربان‌تری (۸۳) پس ما دعای او را مستجاب کردیم
و درد و رنجش را برطرف ساختیم و بلطف و رحمت خود اهل و فرزندانش
را با عده دیگر بمثل آنها باز باو عطا کردیم تا اهل (عبادت) متذکر
لطف و احسان ما شوند (۸۴) و نیز یاد آر حال اسماعیل و ادریس و
ذوالکفل را که همه از بندگان صابر ما بودند (۸۵) وما آنهارا برحمت
(خاص) خود در آوردیم زیرا آنان از نیکان عالم بشمار بودند (۸۶) و
یاد آر حال یونس را هنگامیکه از میان قوم خود غضبناك بیرون رفت و
چنین پنداشت که ما هرگز او را در مضیقه و سختی نمی‌افکنیم (تا
آنکه بظلمات دریا و شکم ماهی در شب تار گرفتار شد) آنگاه در آن
ظلمتها فریاد کرد که الها خدائی بجز ذات یکتای تو نیست تو از شرك
و شریك و هر عیب و آلایش پاك و منزهی و من از ستمکارانم (۸۷) پس
ما دعای او را مستجاب کردیم و او را ازگرداب غم نجات دادیم و اهل
ایمان را اینگونه نجات می‌دهیم (۸۸) و یاد آر حال زکریا را هنگامیکه
خدا را ندا کرد که بارالها مرا یك تن و تنها وامگذار که تو بهترین وارث
اهل عالم هستی (۸۹) وما هم دعای او را مستجاب کردیم و یحیی را باو
عطا فرمودیم و جفتش را (که نازا بود) شایسته همسری او و قابل ولادت
گردانیدیم زیرا آنها در کارهای خیر تعجیل میکردند و در حال بیم و امید
ما را میخواندند و همیشه بدرگاه ما خاضع و خاشع بودند (۹۰) و یاد کن

أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِّلْعٰلَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَّاحِدَةً وَّأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ
﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ
الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كٰتِبُونَ
﴿٩٤﴾ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنٰهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰى إِذَا
فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ
الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يٰوَيْلَنَا
قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ
وَّهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰى أُولٰٓئِكَ
عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خٰلِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا
يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فٰعِلِينَ
﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصّٰلِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَآ أَرْسَلْنٰكَ

مریم را که رحمش را پاك و پاکیزه گردانیدیم و در آن از روح خود بدمیدیم
واو را با فرزندش معجز و آیت بزرك برای اهل عالم قرار دادیم (۹۱)
اینك طریقه واحد و دین یگانه شما آئین پاك اسلام است و من یکتا پروردگار
و آفریننده شما هستم پس تنها مرا پرستش کنید (۹۲) وامت باز در کار دین
بین خود تفرقه و اختلاف انداختند (و ملت واحد را متفرق ساختند) باز رجوع
همه بسوی ما خواهد بود (۹۳) پس هر کس اعمالش نیکو و دارای ایمانست سعیش
در راه دین ضایع نخواهد شد که ما آنرا کاملا مینویسیم (۹۴) واهل دیاری را
که هلاك گردانیم دیگر زندگانی بر آنها حرام و هرگز بدنیا (یا بایمان)
باز نخواهند گشت (۹۵) تا روزیکه راه یاجوج و ماجوج بازشود و آنان
از هر جانب پست و بلندی زمین شتابان در آیند (۹۶) آنگاه وعده (ثواب
وعقاب) حق بسیار نزدیك شود و ناگهان چشم کافران از حیرت فروماند و
فریاد کنند ای وای برما که این روز غافل بودیم وسخت براه ستمکاری
شتافتیم (۹۷) البته شما و آنچه را که غیر خدا میپرستید امروز همه
آتش افروز دوزخید و در آن آتش وارد میشوید (۹۸) اگر این بتان که
شما میپرستید براستی خدایان بودند بدوزخ نمیشدند در صورتیکه همه
در آتش مخلد خواهید بود (۹۹) آنکافران را از دوزخ زفیرو ناله
بسیار دردنا کیست و در آنجا هیچ سخنی (که مایه امید و نشاط شود)
نخواهند شنید (۱۰۰) والبته مؤمنان آنانکه توفیق و وعده نیکوی ما (در
سرنوشت ازلی) بر آنها سبقت یافته از آندوزخ بدور خواهند بود (۱۰۱)
آنها هرگز آواز جهنم را نخواهند شنید و باآنچه مشتاق و مایل آنند) در
بهشت) تا ابد متنعمند (۱۰۲) وهیچگاه فزع اکبر وهنگامه بزرك قیامت
آنها را محزون نخواهد ساخت و با آنان فرشتگان (رحمت) ملاقات کنند
(و گویند) اینست آنروز (سعادت) شما که در دنیا بشما وعده میدادند
(۱۰۳) روزی که آسمانها را مانند طومار درهم پیچیم و بحال اول که
آفریدیم بازبرگردانیم این وعده ماست که البته انجام خواهیم داد (۱۰۴)
وما بعد از تورات در زبور داود نوشتیم) و در کتب انبیاء سلف وعده دادیم (که
البته بندگان نیکوکار من ملك زمین را وارث و متصرف خواهند شد ۱۰۵)
این قرآن برای اهل عبادت تبلیغ رسالت خواهد بود (۱۰٦) وای رسول
ما تورا نفرستادیم

إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سورة الحج مدنية وهي ثمان وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ

مگر آنکه رحمت برای اهل عالم باشی (۱۰۷) ای‌رسول ما بامت بگو که برمن درست این وحی میرسید که خدای شما خدائیست یکتا پس آیا شما تسلیم امر او خواهیدشد؟ (۱۰۸) وچنانچه کافران ازحق رو گردانیدند بآنان بگو من شما را آگاه کردم ودیگر نمیدانم که آن وعدهٔ روزسخت قیامت که بشما دادند دور یا نزدیك خواهد بود؟ (۱۰۹) همانا خدا بهمه سخنان آشکار واندیشه‌های پنهان شما آگاهست (۱۱۰) وخود ندانم شاید این (تأخیر عذاب) برای شما امتحانی باشد وتمتعی در دنیا تا هنگام مرك فرا رسد (۱۱۱) رسول گفت الها تو بحق (میان ما) حکم کن وپروردگار ما همان خدای مهربانست که بر ابطال آنچه شما برخلاف حق میگوئید از او یاری می‌طلبیم که تنها از او در هر کار یاری باید خواست (۱۱۲)

سورهٔ حج درمدینه نازل شدومشتمل برهفتادوهشت آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ای مردمان خدا ترس وپرهیز کار باشید که زلزله روزقیامت بسیار حادثه بزرك و واقعه سختی خواهدبود (۱) چون هنگامه آن روز بزرك رامشاهده کنید هرزن شیرده طفل خودرا ازهول فراموش کند وهر آبستن بار رحم را بیفکند ومردم را از وحشت آن روز بیخود ومست بنگری درصورتیکه مست نیستند ولیك عذاب خدا سخت است (۲) برخی مردم از جهل و نادانی در کارخدا جدل کنند واز پی هرشیطان گمراه کنندهٔ روند (۳) (درلوح تقدیر) چنین فرض ولازم شده که هر کس شیطان را دوست و پیشوای خود سازد وی اورا گمراه کند و بعذاب دوزخش رهبر شود (۴) ای مردم اگر شما در روز قیامت وقدرت خدا بر بعث مرد گان شك وریبی دارید (برای رفع شك بدین دلیل توجه کنید و) بدانید که ما شما را نخست از خاك آفریدیم آنگاه از آب نطفه آنگاه از خون بستهٔ آنگاه از پارهٔ گوشت تمام وناتمام دراین انتقال وتحولات قدرت خود را برشما آشکار سازیم و از نطفه‌ها آنچه را مشیت ما تعلق گیرد در رحمها قرار دهیم تا بوقتی معین طفلی (چون گوهر) از (صدف) رحم بیرون آریم تا زیست کرده وبحد بلوغ وکمال برسد وبرخی از شما (دراین بین) بمیرد وبرخی بسن پیری ودوران ضعف وناتوانی رسد

لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا
أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾
وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ
وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ
اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُو لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۚ
لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ
كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ

تاآنجاکه‌پس از دانش وهوش خرفشودوهیچ‌فهم نکند (دلیل دیگراز ادله قدرت‌خدابرمعاد آنکه)زمین رابنگری وقتی خشك وبی گیاه‌باشدآنگاه باران بر آن‌فروباریم‌تاسبزوخرم‌شود ونمو کندوازهرنوع‌گیاه زیبابرویاند (۵)این(آثارقدرت)دلیل‌است که‌خدای‌قادرحق‌استواوالبته‌مردگانرازنده خواهدکردواومحققاً برهرچیز توانا‌ست(۶) ومحققاساعت‌قیامت‌بی‌هیچ‌شك بیاید وخدا بیقین مردگانرا ازقبرها برانگیزد (۷) وبرخی‌ازمردم(چون ابوجهل‌وغیره)ازروی‌جهل‌و گمراهی وبی‌هیچ کتاب‌وحجت‌روشن‌در کارخدا جدل میکنند (۸)وباتکبرونخوت ازحق اعراض‌کرده‌تاخلق رااز‌راه‌خدا گمراه‌گردانندچنین کسیرادردنیا ذلت‌وخواری‌باشدودرآخرت‌عذاب‌آتش سوزان خواهیم چشانید (۹)این آتش همان‌عمال زشتی است‌که خود از پیش فرستادی‌وخداهرگز کمترین ستم‌درحق بندگان‌نخواهدکرد(۱۰)و بعضی ازمردم کسی‌است که خدارابزبان‌وبظاهرمیپرستند‌نه‌بحقیقت‌ازاینرو هرگاه‌بخیر ونعمتی رسداطمینان خاطر پیدا کند واگر بشروفقرو آفتی برخورد از دین خدا روبگرداند چنین کس دردنیاوآخرت‌زیانکاراست واین زیانش برهمه‌کس آشکار است (۱) این کافر بدبخت خدارارها کرده وچیزی را میپرستد کههیچ نفع‌وضرری بحال اوندارد‌واین‌حقا‌همان گمراهی دور از هرسعادت است(۱۲) بدبخت‌خدا را رهاکرده‌وچیزی‌را که بضرر نزدیکتر‌ازنفع‌است‌میپرستد‌وی بسیاربد معبودی یافته وبسیاربد دمسازی‌اختیار کرده‌است(۱۳)همانا خداآنانکه اهل ایمان ونیکوکارند داخل‌باغ وبهشتهائی کندکه‌زیر درختانش نهرهاجاریست وخدای (قادر مطلق) هرچه اراده کندخواهدکرد (۱۴) آنکس که پندارد خدا هرگز اورا (یعنی رسولشرا دردنیا وآخرت) یاری نخواهدکرد(وی‌رابگوکه پس طنابی‌بسقف آسمان درآویزوبگردن افکن سپس طنابرا ببر آنگاه بنگر که‌آیااین‌حیله‌وکیداوخشمش‌را ازبین میبرد ؟(وجزبزیان‌او)اثری درعالم‌دارد؟ (۱۵) وما همچنین(مانند سایرکتب آسمانی)آیات‌روشن‌این قرآن بزرگرا (برای هدایت‌خلق) فرستادیم‌وخدا (باین‌آیات)

يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَ
الشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَ
مَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَٰذَانِ
خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ
يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ
﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾
وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَىٰ صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَ

هر که را بخواهد هدایت میکند(۱۶) البته بین‌اهل ایمان‌ویهودوستاره پرستان ونصاری وگبر آنانکه بخدا شرك آوردند محققا روزقیامت‌میان آنها خداجدائی افکند که اوبراحوال‌همه موجودات عالم (بصیرو)گواه است(۱۷) آیا(بچشم بصیرت) مشاهده نکردی که هرچه در آسمانها و درزمین است وخورشید وماه وستارگان ودرختان و جنبندگان و بسیاری ازآدمیان همه (باکمال شوق) بسجده خدا (واطاعت او)مشغولندوبسیار ازمردم هم (دراثر کفر وعصیان) مستوجب عذاب حق شوند و هر که را خداخواروذلیل گرداند دیگرکسی اورا عزیز وگرامی نتواند کرد که البته خدای (مقتدر حکیم) بهرچه مشیت کامله‌اش تعلق‌گیرد خواهد کرد(۱۸) (این دوگروه‌مؤمن وکافر) که دردین خدا باهم بجدال‌بر خاستند مخالف ودشمن یکدیگرند وکافران رالباسی ازآتش‌دوزخ‌بقامت بریده‌اند و بر سر آنان آب سوزان حمیم جهنم ریزند(۱۹) تا پوست بدنشان و آنچه در درون آنهاست بآن آب سوزان گداخته شود(۲۰) وگرز گران‌وعمودهای آهنین برسر آنهامهیا باشد(۲۱) هرگاه‌خواهند ازدوزخ بدر آیند وازغم واندوه آن نجات یابند بازفرشتگان عذاب‌آنان را بدوزخ برگردانند وگویند باز باید عذاب آتش سوزان را بچشید (۲۲) آنانکه ایمان بخدا آوردند ونیکو کار شدند البته خدا همه‌رادر بهشتهائی داخل گرداند که زیردرختانش‌نهرها جاری است و در آنجا طلا ومرواریدبردست زیوربندند وتن بجامه حریر بیارایند(۲۳) وبگفتار خوش وطریق پسندیده هدایت شوند(۲۴) و آنانکه بخدا کافر شده و مردم را ازراه دین خدا منع میکنند ونیز ازمسجد الحرامیکه‌ما حرمت احکامش را برای‌اهل آن‌شهروبادیه نشینان‌یکسان‌قرارداديم مانع‌مردم می شوند وکسی که درآنجا اراده الحاد وتعدی کرده وبخلق ظلم وستم کند همه‌راعذاب دردناك می‌چشانیم (۲۵) ویادآور ای رسول که‌ماابراهیم را در آن بیت‌الحرام تمکین دادیم تا بامن هیچ‌انباز وشریك نگیردوباو وحی کردیم که خانهٔ مرا برای طواف حاجیان ونماز گذاران

الركع السجود ﴿٢٦﴾ وأذن في الناس بالحج يأتوك رجالا وعلى كل ضامر
يأتين من كل فج عميق ﴿٢٧﴾ ليشهدوا منافع لهم ويذكروا اسم الله في
أيام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الأنعام فكلوا منها و
أطعموا البائس الفقير ﴿٢٨﴾ ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم و
ليطوفوا بالبيت العتيق ﴿٢٩﴾ ذلك ومن يعظم حرمات الله فهو خير
له عند ربه وأحلت لكم الأنعام إلا ما يتلى عليكم فاجتنبوا
الرجس من الأوثان واجتنبوا قول الزور ﴿٣٠﴾ حنفاء لله غير مشركين
به ومن يشرك بالله فكأنما خر من السماء فتخطفه الطير أو تهوي
به الريح في مكان سحيق ﴿٣١﴾ ذلك ومن يعظم شعائر الله فإنها
من تقوى القلوب ﴿٣٢﴾ لكم فيها منافع إلى أجل مسمى ثم محلها إلى
البيت العتيق ﴿٣٣﴾ ولكل أمة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على
ما رزقهم من بهيمة الأنعام فإلهكم إله واحد فله أسلموا و
بشر المخبتين ﴿٣٤﴾ الذين إذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين
على ما أصابهم والمقيمي الصلاة ومما رزقناهم ينفقون ﴿٣٥﴾ و
البدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم
الله عليها صواف فإذا وجبت جنوبها فكلوا منها وأطعموا القانع
والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون ﴿٣٦﴾ لن ينال الله

ورکوع وسجود کنندگان(ازلوث بتان) پاك و پاکیزه دار (۲۶) ومردم را باداء مناسك حج اعلام کن تا مردم پیاده وسواره واز هر را ه دور بسوی تو جمع آیند (۲۷) تا در آنجا منافع بسیار برای خود فراهم بینند و نام خدا را در ایامی معین یاد کنند که ما آنها را از حیوانات بهائم (شتر و گوسفند وغیره) روزی دادیم تا از آن تناول کرده وفقیران بیچاره را نیز طعام دهند (۲۸) سپس (باز گو) تا مناسك حج وحلق وتقصیر بجای آرند (یعنی سر بتراشند وناخن وموی بستر ند تا از احرام بدر آیند وبهر نذر وعهدی که در حج کردند وفا کنند وطواف کعبه را گرد خانه عتیق (بیت الحرام) بجا آرند (۲۹) این است احکام حج و هر کس اموری را که خدا حرمت نهاده احترام ومحترم شمارد البته مقامش نزد خدا بهتر خواهد بود وچهار پایان غیر آنچه تلاوت خواهد شد همه برای شما حلال گردید واز پلید حقیقی یعنی بتها اجتناب کنید ونیز از قول باطل دوری گزینید (۳۰) وخاص وخالص بی هیچ شائبهٔ شرك خدا را پرستید که هر کس بخدا شرك آرد (درعجز وبیچارگی) بدان ماند که از آسمان در افتد ومرغان درفضا بدنش را بامنقار بربایند یا بادی تند او را بمکانی دور درافکند (۳۱) اینست (سخن حق) وهر کس شعایر دین خدا را بزرگ ومحترم دارد (خوشا بر او که) این صفت دلهای با تقوی است (۳۲) (این شعایر واحکام الهی تا وقت معین بصلاح ومنفعت شماست آنگاه محل هدی وسایر مناسك حج حرم وخانه کعبه است (۳۳) وما برای هر امتی شریعت ومعبدی مقرر فرمودیم تا بذکر نام خدا پردازند که آنها را از حیوانات بهائم (یعنی گاو وگوسفند وشتر....) روزی داد پس (بدانید که) خدای شما خدائیست یکتا همه تسلیم فرمان او باشید وای رسول ما تو متواضعان و خاشعان را بشارت ده (۳۴) آنهائیکه چون یاد خدا کنند دلهاشان هراسان شود وهرچه مصیبت بینند صبور باشند ونماز بپادارند واز آنچه روزیشان کردیم (انفاق میکنند (۳۵) ونحر شتران فربه را از شعائر حج مقرر داشتیم که در آن قربانی شما را خیر وصلاح است پس هنگام ذبح آن تا برپا ایستاده نام خدا را یاد کنید وچون پهلویش بزمین افتد از گوشت آن تناول نموده وبفقیر وسائل هم اطعام کنید خدا این بهائم را مسخر ومطیع شما ساخته تا شکر نعمتهای خدا بجای آرید (۳۶) (وبدانید که) هرگز گوشت این قربانیها نزد خدا

لُحُوْمُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۚ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا
لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ
عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٨﴾ اُذِنَ لِلَّذِيْنَ
يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ﴿٣٩﴾ الَّذِيْنَ
اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ۗ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ
وَّمَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۗ وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤٠﴾ اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَ
لِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٤١﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ﴿٤٣﴾ وَّاَصْحٰبُ
مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٤﴾ فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ
عَلٰى عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ﴿٤٥﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَّعْقِلُوْنَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا
لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ فِي الصُّدُوْرِ ﴿٤٦﴾ وَ
يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ۗ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ

بدرجهٔ قبول نمی‌رسد لیکن تقوای‌شماست که به‌پیشگاه قبول او خواهد رسید واین بهائم را مسخرشماساخته تا خداکه‌شمارا‌هدایت‌فرمودتکبیر وتسبیح گوئید وتو ای‌رسول نیکوکاران بشارت ده (۳۷) خدا مؤمنان‌را ازهر مکر وشر دشمن نگاه می‌دارد که خدا هرگز خیانتکار ناسپاس‌را دوست نمیدارد (۳۸) رخصت (جنك) بجنگجویان اسلام‌داده‌شدزیراآنها ازدشمن ستم‌کشیدند وخدا بریاری‌آنها قادر است (۳۹) آن‌مؤمنانی که (بظلم‌کفار) بناحق‌ازخانهاشان‌آواره‌شده(و) جزآنکه‌می‌گفتند‌پروردگار ماخدای‌یکتاست(جرمی‌نداشتند) واگرخدارخصت‌جنك‌ندهدودفع‌شر بعضی ازمردم‌را ببعض دیگر همانا صومعه‌ها و دیروکنشتهاومساجدی‌که‌درآن نمازوذکرخدابسیارمیشود همه‌خراب‌وویران‌میشدوهرکه‌خدارا‌یاری‌کند البته خدا اورایاری‌خواهدکرد که خدارامنتهای‌اقتداروتوانائیست(۴۰) (آنانکه‌خدارا‌یاری‌میکنند) آنهائی‌هستند که‌اگردرروی‌زمین‌بآنان‌اقتدار وتمکین‌دهیم نماز بپامی‌دارندوزکوة‌بمستحقان‌می‌دهندوامر بمعروف‌و‌نهی ازمنکرمیکنند ومیدانندکه عاقبت‌کارها بدست خداست (۴۱) و اگر کافران امت ترا تکذیب‌کردند (افسرده‌خاطرمباش که) پیش از اینان قوم نوح وعاد وثمود نیز رسولان حق را تکذیب‌کردند (۴۲) وهمچنین قوم ابراهیم ولوط (۴۳) ونیز (قوم شعیب) اصحاب مدین همه رسولان خودرا تکذیب نمودند وموسی نیز تکذیب شد وما هم کافران را(برای امتحان) مهلت دادیم سپس‌آنهارا بعقوبت گرفتیم و چقدرمؤاخذه من‌از کافران سخت خواهد بود (۴۴) چه بسیار شهر ودیاری‌که مااهلش را درآنحال‌که بظلم وستم مشغول‌بودندبخاك هلاك نشاندیم واینك‌آن‌شهرها ازبنیاد ویرانست وچه چاه وقناتهای‌آب که معطل بماند و چه‌قصرهای عالی بی‌صاحب‌گشت (۴۵) آیا این‌کافران در روی زمین بسیرنمیروند تا دلهاشان بینش وهوش‌یابد (و گوششان بحقیقت شنواگردد) که این کافران‌را چشم سرگرچه‌کور نیست‌لیکن‌چشم باطن‌ودیده دلها‌کوراست (۴۶) ای رسول ما کافران بسخریه ازتوشتاب‌ای‌تعجیل درعذاب‌میکنند و هرگز وعدهٔ خدا (بعذاب آنان) خلف نخواهد شد و همانا یك روز

رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿۴۷﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا
وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿۴۸﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَآ
اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۴۹﴾ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۵۰﴾ وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
الْجَحِيْمِ ﴿۵۱﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰٓى
اَلْقَى الشَّيْطٰنُ فِيْٓ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ
اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۲﴾ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ
فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ۭ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍۢ
بَعِيْدٍ ﴿۵۳﴾ وَّلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا
بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۴﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿۵۵﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۭ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۵۶﴾
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۵۷﴾
وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ
رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۵۸﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا
يَّرْضَوْنَهٗ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿۵۹﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا

نزد خدا چون هزار سال بحساب شماست(۴۷) وبساشهرودیاریکه باهلش
باآنکه ستمکاربودند مهلت دادیم تا روزی آنها را بانتقام گرفتیم و باز
گشت خلق بسوی من است (۴۸) ای‌رسول ما بگو ای‌مردم من بسرای
شما رسول ترساننده مشفقی بیش‌نیستم (۴۹) پس آنان که بخـدا ایمان
آوردند و نیکو کار گردیدند بر آنها آمرزش حق ورزق بالطف و کرامت
است (۵۰) وآنانکه در رد و انکار آیات ما سعی و کوشش کردند آنها
اهل آتش دوزخند (۵۱) وما پیش از تو هیچ‌رسول‌وپیغمبری‌نفرستادیم‌جز
آنکه چون‌آیاتی برای هدایت خلق تلاوت کرد شیطان (جن‌وانس)درآن
آیات الهی القاء دسیسه کرد آنگاه خدا آنچه شیطان القا کرده محوو
نابودمی‌سازدوآیات‌خود را تحکیم واستوار می‌گرداند وخدا دانا بحقایق
امور ودرستکار در نظام عالم است (۵۲) تا خدا بآن القا آت شیطان
کسانی‌راکه‌دلهاشان‌مبتلابمرض‌نفاق‌وشك یا کفر وقساوت است بیازمایدو
همانا کافران وستمکاران عالم‌سخت‌درشقاوت ودوراز نجات‌می‌باشند(۵۳)
وتاآنکه اهل علم‌ومعرفت بیقین بدانند که این آیات‌قرآن بحق‌ازجانب
پروردگار تو نازل گردیده که‌بدان‌ایمان‌آورند ودلهاشان‌پیش‌آن‌خاضع
وخاشع شود والبته خدا اهل ایمان را براه راست هدایت فرماید (۵۴)
وآنان که کافرند دراینکه‌نزول قرآن از جانب خداست‌همیشه‌شك‌دارند
تاوقتیکه‌ساعت‌مرگ‌فرارسدیاقیامت‌فرارسدیاعذاب‌آنروزبدبرآنهافرودآید
(۵۵)درآن‌روز سلطنت‌وحکم‌فرمائی‌تنها مخصوص خداست‌و او حکم میکند
بین‌بندگان‌پس‌آنانکه‌ایمان‌آوردندونیکوکارنیکو کردنددر بهشت پر از نعمت
خواهندبود(۵۶)پس‌آنانکه‌کافرشده‌وتکذیب‌آیات‌خدا کردندآنهارا‌عذاب
خواری‌وذلت‌است(۵۷)وآنان که‌درراه‌رضای‌خدا‌ازوطن‌خودهجرت‌گزیده
ودراینراه کشته‌شدندیاأمرگشان‌فرارسیدالبته خداورزق‌و روزی نیکوئی(در
بهشت‌ابد)نصیبشان‌می‌گرداند که‌همانا‌خداوندبهتر‌ین‌روزی‌دهندگان‌است
(۵۸) خدا آنها را (دربهشت) منزلی‌عنایت‌کندکه بسیار بدان خشنود
باشند وهمانا خدا باحوال‌خلق‌دانا و برگناهانشان و بردباراست (۵۹)،

سخن حق اینست وهرکس بهمان قدر ظلمی که باو شده

عُوقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَ
اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ
خَبِيْرٌ ﴿٦٣﴾ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيْدُ ﴿٦٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِيْ
فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِيْ اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ
نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ اِنَّكَ لَعَلٰى
هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾ وَاِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾
اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِيْ كِتٰبٍ اِنَّ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهٖ سُلْطٰنًا وَّمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧١﴾ وَ
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا

درمقام انتقام برآید ویا بازبراو ظلم شود البته خدا اورا یاری میکند
(دراین آیه بر عیب خلق است بر)
وهمانا خدا را ازگناه خلق عفو وآمرزش بسیار است (۶۰) اینست که
خدا شب تار را در روز روشن پنهان میکند وروز روشن را درشب تار و
خدا بصدای عالم شنوا وبدقایق امورآن بینا است (۶۱) حقیقت اینست که
خدای یکتا حق مطلق است وهرچه جزاو خوانند باطل صرف است و علو
مقام وبزرگی شان مخصوص ذات پاک خداست (۶۲) (ای بشر) آیا ندیدی
که خدا ازآسمان آب فروبارید که زمین راسبز وخرم کرد که همانا خدا
را باخلق عنایت ولطف است وبدقیق ترین امور عالم آگاهست (۶۳) آنچه
در زمین است همه ملک خداست وتنها خداست که ازهمه عالم بی نیاز و
بهمه اوصاف کمال آراسته است (۶۴) (ای بشر) ندیدی که هرچه در زمین
است خدا مسخر شما گردانید وکشتی بفرمان او در دریا سیر میکند و
آسمان را دستوراو نگهداشته که برزمین نیفتد که همانا خدا درباره بندگان
بسیار رئوف ومهربان است (۶۵) اوست خدائیکه شمارا اول بارزنده کرد و
دیگربار بمیراند (باازین آیهٔ بزرگ باز) انسان بسیار ناسپاس وکافر کیش است
(۶۶) وما برای هرامتی پرستشگاهی مقرر کردیم تا بخدا توجه کنند پس (ای
رسول نباید مردم) درامر کعبه وقربانگاه وسایر دستورهای الهی) باتو بمنازعت
برخیزند وتو خلق را بسوی خدا دعوت کن که خود براه راست و هدایت
کامل هستی (۶۷) واگر کافران با تو جدل و خصومت کنند آنها را باز گو
خدا بآنچه میکنید بهتر آگاهست (۶۸) خدا میان شما درآنچه خلاف ونزاع
میکنید درروز قیامت حکم خواهد فرمود (۶۹) (ای بشر) آیا نمیدانی خدا از
آنچه در آسمانها وزمین است آگاهست واین (جهان وهمه حوادث آن) در کتاب
علم خدا محفوظ ومسطوراست واین (نگهبانی) برخدا کاری بسیار سهل است
(۷۰) و (این مشرکان) خدارا رها کرده وچیزی غیر اورا می پرستند که
برپرستش آن نه دلیل وبرهانی دارند ونه علم وبصیرتی وهرگز ستمکاران را
درجهان یار و یاوری نخواهد بود (۷۱) وهرگاه براین کافران معاند آیات
روشن ما تلاوت شود درچهره آنها بحدی اثر مخالفت وانکار مشاهده کنی

الْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم
بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ ۗ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿٧٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ
﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي
مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَ
افْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ
هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ
إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة المؤمنون مكية وهي مائة وثماني عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

که نزدیکست ازفرط غضب برمؤمنانیکه آن آیاترا قرائت میکنند حمله‌ور شوندای رسول ما به آنها بگو شما را بعذابی بدتر از این خبردهم و آن آتش دوزخ است که قهر خدا بکافران وعده داد و آنجا بسیار بد جایگاهی خواهد بود(۷۲) ای مردم مشرک کافر بدین مثل گوش فرادارید وآن بتهای جماد که بدون خدا(معبود خود) میخوانید هرگز برخلقت مگسی هرچند همه اجتماع کنند قادر نیستند واگرمگس(ناتوان)چیزی از آنها بگیرد قدرت برباز گرفتن آن ندارند(بدانید که) طلب ومطلوب (یعنی بت وبت پرست یاعابد ومعبود یا مگس وبتان) هردو (ماچیز و) ناتوانند (۷۳) (این مشرکان) مقام خدارا نشناختند که خدا ذاتیست بی نهایت توانا وبی همتا(وگرنه جماد ناتوانی راخدا نمیخواندند)(۷۴) خدا ازمیان فرشتگان وآدمیان رسولان خودرا برمیگزیند که همانا خدا بسخن عالمیان شنوا وبلیاقت آنان بیناست (۷۵) او بعلم ازلی آنچه در نظر این مردم پیدا وآنچه ناپیدا است همه را میداند وبازگشت کلیه امور بسوی خداست (۷۶) ای اهل ایمان خدایرا درنماز موقع رکوع و سجود بیاد آرید (باتوجه وبی ریاو) خالص اورا پرستید وکار نیکو کنید باشد که رستگارشوید(۷۷)وبرای خداحق جهاد درراه اورا (بادشمنان دین وبا نفس اماره) بجای آرید (ودرطلب رضای او بقدر طاقت بکوشید) اوشما رابدین خود سرافراز کرده ودرمقام تکلیف برشما مشقت ورنج ننهاده (واین آئین اسلام) مانند آئین پدرشما ابراهیم خلیل است که خدا از این پیش شماامت را درصحف او ودر این قرآن مسلمان نامیده تارسول برای شما وشما برای سایر خلق گواه (خدا پرستی)باشید پس نماز بپا دارید وزکوة بمستحقان بدهید وبخدا (وکتاب او) متوسل شوید که او پادشاه ومولی و نگهبان و حافظ و ناصر شماست و نیکو ناصر و مولائی است (۷۸)

سورهٔ مؤمنون درمکهٔ معظمه نازل شده ومشتمل بر۱۱۸ آیه میباشد

(بنام خدای بخشنده مهربان)

همانا اهل ایمان بفیروزی ورستگاری رسیدند (۱) آنانکه درنماز خاضع وخاشع هستند (۲) وآنان که از

عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (٣) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ (٤) وَالَّذِينَ هُمْ
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (٥) إِلَّا عَلٰى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (٦) فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ
(٧) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (٨) وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى
صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ (٩) أُولٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (١٠) الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (١١) وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ
مِنْ طِينٍ (١٢) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (١٣) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ
عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا
الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
(١٤) ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ (١٥) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ (١٦)
وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ
(١٧) وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنّٰهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلٰى
ذَهَابٍ بِهِ لَقٰدِرُونَ (١٨) فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنّٰتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَ
أَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (١٩) وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ (٢٠) وَ
إِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (٢١) وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ (٢٢) وَ

لغو وسخن باطل اعراض واحترازمیکنند(۳) وآنان که زکوةمال خودرا بفقرا میدهند (۴) وآنان که فروج واندامشانرا از عمل حرام نگاه می دارند (۵) مگر برجفتهاشان یا کنیزان ملکی متصرفی آنها که هیچگونه ملامتی در مباشرت این زنان برآنها نیست (۶) وکسیکه غیر این زنان حلال را بمباشرت طلبد البته ستمکار و متعدی خواهدبود (۷) وآنان که به امانتها وعهد وپیمان خود کاملاوفا میکنند(۸) وآنان که بر نمازهاشان محافظت دارند (۹) چنین کسان وارث مقام عالی بهشتند (۱۰) که بهشت فردوس ارث آن خوبان ومنزلگاه ابدی آن پاکانست (۱۱) وهمانا آدمی را ازگل خالص آفریدیم (۱۲) پس آنگاه اورا نطفه گردانیده و در جای استوار(صلب رحم) قراردادیم (۱۳) آنگاه نطفه را علقه وعلقه را گوشت پاره وباز آن گوشت را استخوان وسپس براستخوانها گوشت پوشانیدیم پس از آن خلقتی دیگر انشا نمودیم آفرین بر قدرت کامل بهترین آفریننده(۱۴) باز(شما آدمیانی که بدین ترتیب خلقت شدید)همه خواهیدمرد(۱۵) وآنگاه روزقیامت بیقین تمام مبعوث خواهیدشد(۱۶) وهمانا ما فوق شما(خاکیان) هفت آسمان (عالم پاك)را فراز یکدیگر آفریدیم ولحظه‌ای ازتوجه بخلق و(التفات بعوالم یت آفرینش)غافل نبوده و نخواهیم بود(۱۷) ما برای شما آب را وآب علم وحکمت را بقدر از آسمان رحمت نازل در زمین ساختیم ومحققاً بر نابود ساختن ان نیز قادریم(۱۸) آنگاه ما بآن آب برای شما باغها ونخلستانهای خرما وانگور ایجاد کردیم و میوه‌های گوناگون بسیاری که ازآنان تناول می کنید آفریدیم)(۱۹) ونیز درختی که از طورسینا برآید وروغن زیت بارآرد و نان وخورش مردم گردد (۲۰) وبرای شما در مطالعه حال چهار پایان و حیوانات اهلی عبرت خواهدبود که (مانندمادر) ازشیر خودبشما بیاشامد و در آنها برای شما منافع بسیاری است و از گوشت آنها (غذاهای گوناگون مأکول) تناول میکنید (۲۱) وبرآن چارپایان ونیز بر کشتیها (در سفر دریا سوار می‌شوید) اینها همه نعمتهای خداست فراموش نکنید وشکر آن بجای آرید (۲۲)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ
مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا
كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ
عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾
وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ
قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ
مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُو

همانا ما پیغمبر نوح را برسالت بسوی امتش فرستادیم نوح بقوم خود گفت که خدا را پرستید که جز آن ذات یکتا شما را خدائی نیست آیا شما مردم تا کی خدا ترس وبا تقوی نمیشوید؟ (۲۳) اشراف قوم که کافر شدند درپاسخ نوح به‌مردم چنین گفتند که این شخص جز آنکه بشریست مانند شما که می‌خواهد برشما برتری‌یابد فضیلت دیگری ندارد واگر خدا می‌خواست رسول بربشر بفرستد همانا از جنس فرشتگان‌میفرستاد ما این‌سخنانی که این‌شخص می گوید از پدران‌پیشین‌خود هیچ‌نشنیده‌ایم (و دعوی‌او چوی سابقه نداشته نبایدتصدیق کنیم) (۲۴) این شخص جز مردی دیوانه بشمار نیست پس باید تا مدتی با او (مدارا کنید)وانتظار برید (تا یا از مرض جنون بهبودی یابد یا بمیرد)(۲۵) نوح‌عرض کرد خدایا تومرا براینان که تکذیب من کردند یاری‌فرما (۲۶)ماهم(برای حفظ او چنین) وحی کردیم که درحضور ما و بوحی و دستور ما بساختن کشتی پرداز تاآنگاه که فرمان ماآمد وآب از تنور فوران کرد پس‌در آن کشتی باخود نرومادهٔ‌ای ازهرچیز جفتی‌همراه بر واهلبیت خودراهم جز آنکس که در علم ازلی ما هلاکش‌او گذشته تمام‌بکشتی‌بنشان وبشفاعت ستمکاران باما سخن‌مگو (وتقاضائی‌مکن) که البته‌آنها باید همه غرق شوند(۲۷) پس‌چون تو ای نوح با همراهانت درکشتی نشستی‌بگوستایش خدای‌راکه‌ما را ازظلم‌ستمکاران عالم‌نجات‌داد(۲۸) وبازگوپروردگارا مرا به‌منزل‌مبارك فرودآور که‌تو بهترین کسی که‌بارها به‌منزل‌خیروسعادت توانی‌فرودآورد(۲۹) همانا دراین‌حکایت‌قوم نوح وحادثه طوفان‌برای خلق‌آیت وعبرتهاست والبته‌ما بندگان‌را باینگونه‌حوادث‌آزمایش‌خواهیم کرد(۳۰) پس‌از هلاك قوم‌نوح بازقوم‌دیگری ایجاد کردیم (۳۱)وبرآن قوم باز رسولی ازخودشان‌فرستادیم که‌بخلق(بگوید)خدای‌یکتارا‌پرستش کنید که جز او شما را خدائی‌نیست‌آیا تاکی‌خداترس وباتقوی نمیشوید (۳۲) وبازآن‌رسول‌را نیزمانند نوح‌اشراف‌واعیان‌قوم‌وی که ما متنعمشان درحیوهٔ دنیا کرده‌بودیم‌وآنها نیز کافرشدند وعالم‌آخرت‌راتکذیب کردند به‌مردم گفتند که‌اینشخص بشری‌مانند شما بیش نیست که از هر چه شما بشر میخورید و میآشامید او هم میخورد و میآشامد (۳۳) و شما مردم اگر بشری مانند خود را اطاعت کنید بسیار زیانکار (ونالایق مردمی) خواهید بود (۳۴)

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾
هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾
قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ
فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ
﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ
فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ
﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾
فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا
إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ

آیا (این مدعی رسالت) بشما نوید می‌دهد که پس از آن که مردید واستخوانهای شما هم پوسید وخاك شد باز زنده می‌شوید وازخاك سر برمیآورید (۳۵) هیهات که این وعده‌ها که بشما می‌دهد از آخرت وزندگی ابد راست باشد (۳۶) زندگانی جز این چند روزه حیوة دنیا بیش نیست که زنده شده وخواهیم مرد ودیگر هرگز ازخاك برانگیخته نخواهیم شد (۳۷) و این شخص جز آنکه مردیست دروغ وافترا برخدامی بند دچیزی با او نیست وما هرگز باو ایمان نخواهیم آورد (۳۸) آن رسول هم عرض کرد خدایا مرا براین قوم که تکذیب من کردند یاری فرما (۳۹) خدا فرمود اندك زمانی نگذرد که قوم ازتکذیب وانکار سخت پشیمان خواهند شد (۴۰) تا آنگاه که صیحه وبانك عذاب آنها را بگرفت وما آنان را خاك و خاشاك بیابان مرگ ساختیم که ستمکاران را از رحمت الهی دوری باد (۴۱) پس ازهلاك اینان باز اقوام دیگر پدید آوردیم (۴۲) هیچ قومی را اجل مقدم ومؤخر نخواهد شد (۴۳) آنگاه پیغمبرانی پی در پی برخلق فرستادیم وهر قومی که رسولی بر آنها آمد آن رسول را تکذیب وانکار کردند ماهم آنها را ازپی یکدیگر همه را هلاك کردیم وداستانهای آن اقوام را عبرت دیگران ساختیم که قوم بی ایمان از رحمت خدا دور باد (۴۴) پس آنگاه موسی و برادرش هارون را فرستادیم باآیات ومعجزات وحجت روشن (۴۵) بسوی فرعون و اشراف قومش آنها هم تکبرو نخوت کردند زیرا آنان مردمی متکبر و سرکش بودند (۴۶) ازاینرو گفتند چرا ما بدو بشر مثل خودمان ایمان آریم درصورتی که طایفه ایندو مرد مارا پرستش میکروند (۴۷) پس موسی وهارون را تکذیب کرده وبدین سبب همه هلاك شدند (۴۸) وحال آنکه ما بموسی کتاب تورية را فرستادیم تا باشد که آنها براه خدا هدایت شوند (۴۹) و ما پسر مریم را با مادرش برخلق آیت ومعجزهٔ بزرك گردانیدیم و هردو را بسرزمین بلندی که آنجا مکانی هموار وچشمه‌سار بود منزل دادیم (۵۰) ای رسولان ما ازغذاهای پاکیزه حلال تناول کنید وبنیکوکاری و اعمال صالح بردازید که بهرچه می‌کنید آگاهم (۵۱) و این مردم همه یك دین ومتفق الکلمه یك امت شما پیغمبران خدایند ومن یگانه خدای شماهستم پس ازمن بترسید (۵۲) آنگاه مردم امر دین خودرا پاره‌پاره کرده و در آئین فرقه‌فرقه شده

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ
أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۚ بَلْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَ
الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ
﴿٦٠﴾ أُولٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ
ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتّٰى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾
قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰى أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ
مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهٗ
مُنْكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ
لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ

وهر گروهی بآنچه نزدخود پسندیدند دلخوش گشتند(۵۳) پس ای رسول ما بگذار که این بیخبران درجهل وغفلت خود بسر برند تا هنگامی معین (که روز قیامت باشد) (۵۴) آیا این مردم کافر می پندارند که ما آنها را مدد بمال وفرزندان می کنیم(۵۵) برای آنکه میخواهیم در حق ایشان مساعدت و تعجیل بخیرات دنیا کنیم (نه چنین است بلکه برای امتحانست و) آنها نمی فهمند(۵۶) همانا آن مؤمنانی که از خوف خدا ترسان وهراسانند(۵۷) وآنان که بآیات خدای خود ایمان می آورند(۵۸) و آنانکه هرگز بپروردگارشان مشرك نمیشوند(۵۹) وآنانکه آنچه وظیفهٔ بندگی وایمان است بجای آورده وباز از روزی که بخدای خود رجوع می کنند دلهاشان ترسان است(۶۰) چنین بندگانی تعجیل در سعادت وخیرات می کنند و اینان هستند که بکارهای نیکوسبقت می جویند(۶۱) ماهیچ نفسی را پیش از وسع وتوانائی تکلیف نمی کنیم ونزد ما کتابیست که آن کتاب سخن بحق گوید وبهیچکس هرگز ستم نخواهد شد(۶۲) بلکه دلهای کافران از این (لوح محفوظ) درجهل وغفلتست واعمالی که این کافران عامل آنند غیر اعمال آن اهل ایمان است(۶۳) (این کافران بهمین کردار بدمشغولند) تا آنگاه که ما متنعمان آنها را بعذاب اعمالشان بگیریم درآنحال فریادخدا خدای آنها بلندشود(۶۴) (وما فرمائیم که) امروز فریاد مکنید که ازما بشما هیچ مدد و یاری نخواهدشد(۶۵) که همانا آیات ما برشما تلاوت میشد وشما وا پس می رفتید(۶۶) درحالتی که بهذیان وافسانه های شبانه خود (از شنیدن کلام خدا) دوری می کردید(۶۷) آیا درسخن خدا وقرآن بزرك فکر و اندیشه نمی کنند یا آنکه کتاب ورسول تنها براینان آمده و برپدرانشان نیامده (۶۸) یا آنکه اینان رسول خودرا نشناخته اند که او را انکار و تکذیب می کنند (۶۹) یا آنکه (ازجهل) می گویند که این رسول راجنونی عارض شده چنین نیست بلکه درکمال عقل دین حق را برآنها آورده و لیکن اکثر آنها ازحق روگردان ومینفرند(۷۰) واگر حق تابع هوای نفس آنان شود همانا آسمانها و زمین وهرچه درآنهاست فاسد خواهد شد و کافران ازجهل نسبت جنون برسول ما دادند بلکه ما اندرز قرآن بزرك را برآنها فرستادیم وآنان بناحق از آن اعراض کردند(۷۱) ای رسول ما آیا تواز این امت خرج ومزدخواستی؟ مردی که خدا بتو دهد ازهرچیز بهتر است که خدا بهترین روزی دهنده

الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَ
كَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم
بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا
عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي
أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ
قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن
كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَن رَّبُّ
السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ
أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا
كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ

خلق است(۷۲) والبته توخلق را براه راست اسلام وخدا پرستی میخوانی (۷۳) ولیکن آنانکه (بخدا و) آخرت ایمان نمیآورند ازآن راه راست برمی گردند (۷۴) واگرما باآنها مهربانی کرده وهرگونه الم ورنج و عذابی دارند برطرف سازیم آنها سخت‌تر در طغیان و سرکشی و ضلالت خود می‌روند (۷۵) وهمانا ماآنها را بعذاب سخت گرفتار کردیم وباز آن کافران ازجهل وعناد روی بتضرع وتوبه وناله بدرگاه خدای نیاوردند (۷۶) تاآنکه برآنها دری ازبلا وعذاب سخت گشودیم که دیگر ناگاه ازهرسو نومید شدند (۷۷) و اوست خدائی که برای شما بندگان گوش و چشم وقلب آفریده عدهٔ بسیار کمی از شما شکر او بجای می‌آورید (۷۸) واوست خدائی که شما را از خاك پدید آورد وباز (روز قیامت) رجوع وحشر شما بسوی اوخواهد بود (۷۹) واوست خدائی که خلق را زنده گرداند و بمیراند واختلات وحرکت شب و روز بامر اوست آیا شما عقل خودکار نمی‌بندید (۸۰) این مردم کافرهم همان سخن کافران پیشین را گفتند (۸۱) که گفتند ازکجا که چون ما مردم مردیم واستخوان ما پوسیده وخاك شد باز مبعوث وزنده شویم (۸۲) از اینوعده‌ها بسیار بما وپیش ازاین بپدران ما داده شد ولی اینها افسانه‌های پیشینیان است ای پیغمبر ما تو بگو که زمین وهرکس که دراو موجود است بگوئید ازکیست اگر شما فهم ودانش دارید (۸۴) البته جواب خواهند داد از خداست بگو چرا متذکر قدرت خدا نمیشوید (تا بقیامت ایمان آورید) (۸۵) بازبآنها بگو پروردگار آسمانهای هفتگانه وخداوند عرش بزرگ کیست (۸۶) البته باز جواب دهند آن خداست پس بگو چرا متقی وخداپرست نمیشوید (۸۷) باز ای رسول بگو آن کیست که ملك وملکوت همه عالم بدست اوست و او بهمه پناه دهد و حمایت کند واز او کس حمایت نتواند کرد اگر میدانید باز گوئید (۸۸) محققاً آنها خواهند گفت که آن خداست پس بگو چرا بفریب وفسوق مفتون گشتید (۸۹) باآنکه حق را بایشان فرستادیم باز دروغ میگویند (۹۰) خدا هرگز فرزندی اتخاذ نکرده و هرگز خدائی با او شریك نبوده که اگر شریکی بود دراینصورت هرخدائی بسوی مخلوق خود روی کردی و

۱تا خدا شناس شوید وحق را اطاعت کنید؟ ۲تا بروز قیامت ایمان آرید)و بعضی ازخدا

عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي
فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾
اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ
رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ
أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾
لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ
بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾
أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا
غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا
فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ
كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي
وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ

بر بعضی‌دیگر علو وبرتری جستی خدا از آنچه مشرکان میگویند پاك و منزه است (۹۱) او دانا بعالم غیب وشهود است وذات پاکش از شرك و شریك برتر ووالا تر است (۹۲) ای‌رسول ما (دردعا) بگو بارالها امیداست وعده‌های عذاب این کافرانرا بمن‌بنمایانی (۹۳) وبارآلها مرادرمیان قوم ستمکار وامگذار (۹۴) والبته‌ماقادریم که وعده عذاب کافران‌رابتو بنمایانیم (۹۵) ای‌رسول ما‌توآزاروبدیهای امت را بآنچه نیکو تراست دفع‌کن ماجزای گفتار آنها را بهتر میدانیم (۹۶) ای رسول‌ما(دردعا بگوبارآلهامن‌ازوسوسه‌وفریب‌شیاطین(انس‌وجن) بسوی‌توپناه‌میآورم(۹۷) وهم بتو پناه میبرم‌بارخدایا ازآنکه شیطان (انس‌وجن) بمجلسم‌حضوربهم رسانند (۹۸) کافران درغفلتند)تا آنگاه که وقت‌مرك هریك فرارسددر آنحال آگاه ونادم‌شده وگویدبارالها مرا بدنیا بازگردان(۹۹) تاشاید بتدارك گذشته‌عملی صالح بجای آرم وباو خطاب‌شودکه هرگز نخواهد شد واین کلمه (ارجعونی)را ازحسرت همی‌بگویدو(ثمری نمیبخشد که از عقب آنها عالم بر زخست تا روزیکه برانگیخته شوند(۱۰۰) پس آنگاه که نفخه صورقیامت دمید دیگرنسب وخویشی در میانشان نماند و کسی ازکسی دیگر حال نپرسد (۱۰۱) پس در آن روز هرآنکه اعمالش وزین است آنان رستگارانند (۱۰۲) وهرآنکه اعمالش سبك وزن است آنان کسانی هستند که نفس خویشرا در زیان افکنده بدوزخ مخلد خواهندبود(۱۰۳) آتش‌دوزخ‌صورتهای‌آنهارامیسوزاندودرجهنم‌زشت‌منظر خواهند زیست (۱۰۴)(وبآنهاخطاب‌شود) آیا آیات من برشما تلاوت نشد؟ وشما ازجهل‌تکذیب‌آیات‌مانکردید؟(۱۰۵) آنکافران‌درجواب‌گویندبارالها بما (رحم‌کن) که شقاوت بر ماغلبه کردوکارما بگمراهی کشید(۱۰۶) پروردگارامارا ازجهنم‌نجات‌ده‌اگر دیگربار عصیان تو کردیم هما نا بسیار ستمکاریم (۱۰۷)باز بآنان خطاب سخت شود ایسگان بدوزخ شوید وبا من لب ازسخن‌فروبندید (۱۰۸)زیرا شمانبد که‌چون طایفه‌ای‌ازبندگان صالح من روی بمن آورده وعرض میکردندبارآلها مابتوانیمان آوردیم تو ازگناهان ماد: گذر ودرحق مالطف و مهربانی فرما که تو بهترین مهربانان هستی (۱۰۹) در آنوقت شما کافران آن بندگان خاص مرا تمسخر میکردید تاآنجا که مرابکلی فراموش‌کرده برآن خدا پرستان خنده واستهزا مینمودید (۱۱۰) منهم امروز جزای صبربر آزاروسخریه شما را بآن بندگان پاك خود خواهم داد وآنها امروز سعادتمندند

الفائزون ﴿١١١﴾ قال كم لبثتم في الارض عدد سنين ﴿١١٢﴾ قالوا لبثنا
يوما او بعض يوم فسئل العادين ﴿١١٣﴾ قال ان لبثتم الا قليلا
لو انكم كنتم تعلمون ﴿١١٤﴾ افحسبتم انما خلقناكم عبثا وانكم
الينا لا ترجعون ﴿١١٥﴾ فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب
العرش الكريم ﴿١١٦﴾ ومن يدع مع الله الها اخر لا برهان له به
فانما حسابه عند ربه انه لا يفلح الكافرون ﴿١١٧﴾ وقل رب
اغفر وارحم وانت خير الراحمين ﴿١١٨﴾

سورة النور مدنية وهي اربع وستون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها ايات بينات
لعلكم تذكرون ﴿١﴾ الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما
مائة جلدة ولا تاخذكم بهما رافة في دين الله ان كنتم تؤمنون
بالله واليوم الاخر وليشهد عذابهما طائفة من المؤمنين ﴿٢﴾
الزاني لا ينكح الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها الا
زان او مشرك وحرم ذلك على المؤمنين ﴿٣﴾ والذين يرمون
المحصنات ثم لم ياتوا باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين
جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك هم الفاسقون
﴿٤﴾ الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور

ورستگاران عالمند (۱۱۱) آنگاه خدا به کافران گوید که می‌دانید شما چند سال در زمین درنگ کردید؟ (۱۱۲) آنها پاسخ دهند که تمام زیست ما در زمین یا یک روز بود یا یک جزء از روز (ما کرما خطا گوئیم) از فرشتگان که حساب عمر خلق دانند باز پرس (۱۱۳) خدا فرماید شما اگر از حال (زندگانی) خود آگاه بودید می‌دانستید که مدت درنگتان در دنیا (با آنکه چند سال بود باز) بسیار اندک بود (۱۱۴) آیا چنین پنداشتند که ما شما را بعبث و بازیچه آفریده‌ایم و (پس از مرگ) هرگز بما رجوع نخواهید کرد؟ (۱۱۵) زیرا خدای پادشاه بحق برتر از آن است (که از او فعل عبث و بیهوده صادر شود) که هیچ خدائی بجز همان پروردگار عرش مبارک نخواهد بود (۱۱۶) و هر کس غیر خدا کسی را به الهیت خواند حساب کار او نزد خدا است و البته کافران را (در روز کیفر) فلاح و رستگاری نیست (۱۱۷) و تو (ای رسول ما به امت دعا کن) و بگو بارالها بیامرز و ببخشای که تو بهترین بخشندگان عالم وجودی (۱۱۸)

سوره نور در مدینه طیبه نازل شده ومشتمل بر ۶۴ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

این سوره را فرستادیم و (احکامش را) فریضه بندگان کردیم و در آن آیات روشن نازل ساختیم باشد که بندگان متذکر آن حقایق شوند (۱) باید شما مؤمنان هر یک از زنان و مردان زناکار را بصد تازیانه مجازات و تنبیه کنید و هرگز درباره آنان در دین خدا رأفت و ترحم روا مدارید اگر بخدا و روز قیامت ایمان دارید و باید عذاب آن بدکاران را جمعی از مؤمنان مشاهده کنند (۲) مرد زناکار جز با زن زناکار و مشرک نکاح نمی کند و زن زانیه هم جز با مرد زانی و مشرک نکاح نخواهد کرد و اینکار بر مردان مؤمن حرام است (۳) و آنانکه بزنان با عفت مؤمنه نسبت زنا دهند آنگاه که چهار شاهد (عادل) بردعوی خود نیاورند آنان را بهشتاد تازیانه کیفر دهید و دیگر هرگز شهادت آنها را نپذیرید که مردمی فاسق و نادرستند (۴) مگر آنهائی که بعد از آن فسق و بهتان بدرگاه خدا توبه کردند و در مقام اصلاح عمل خود برآمدند در اینصورت (از آنها درمی گذرد که) خدا آمرزنده و

رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾
وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِن كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا
تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَّوْلَا إِذْ
سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا
إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَّوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفَضْتُمْ فِيهِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا
لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا
إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا
بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم

ومهربان است ۵) وآنانکه بزنان خود نسبت زنا دهند وجز خود بر آن شاهد و گواهی نداشتند (برای رفع حد) باید از آن زن ومرد نخست مرد چهار مرتبه شهادت وقسم بنام خدا یاد کند که البته او در این دعوی زنا از راستگویانست (۶) وبار پنجم قسم یاد کند که لعن خدا بر او باد اگر از دروغگویان باشم ۷) پس (چون بر زن حد لازم آید (برای رفع عذاب حد آن زن نیز نخست چهار مرتبه شهادت وقسم بنام خدا یاد کند که البته شوهرش دروغ می گوید ۸) وبار پنجم قسم یاد کند که غضب خدا بر او اگر این مرد این دعوی از راستگویان باشد ۹ واگر فضل ورحمت خدا شامل حال شما مؤمنان نبود واگر نه این بود که خدای مهربان البته توبه پذیر ودرستکار است حدود و تکلیف را چنین آسان نمی گرفت وبتوبه رفع عذاب از شما نمی کرد ۱۰) همانا آنگروه منافقان که بهتان بشما مسلمین بستند مپندارید ضرری بآبروی شما میرسد بلکه خیر وثواب نیز خواهید یافت وهریك از آنها بعقاب اعمال خود خواهند رسید وآنکس از منافقان که رأس ومنشاء این بهتان بزرك گشت هم او بعذابی بسیار سخت معذب خواهد شد ۱۱) آیا سزاوار این نبود که شما مؤمنان زن ومردتان چون از منافقان چنین بهتان ودروغها شنیدید حسن ظنتان درباره یکدیگر بیشتر شده وگوئید این دروغی است آشکار ۱۲) چرا منافقان بردعوی خود چهار شاهد اقامه نکردند پس درحالی که شاهد نیاوردند البته نزد خدا مردمی دروغزنند ۱۳) (واگر فضل ورحمت خدا در دنیا وعقبی شامل حال شما مؤمنان نبود بمجرد حوض در اینگونه سخنان بشما عذاب سخت میرسد ۱۴) زیرا شما آن سخنان منافقان را از زبان یکدیگر تلقی کرده وحرفی برزبان می گوئید که علم به آن ندارید و این کارا سهل وکوچك می پندارید درصورتی که نزد خدا بسیار بزرك است ۱۵ چرا بمحض شنیدن این سخن (منافقان) نگفتید که هرگز ما را تکلم باین روا نیست پاك خدا یا این بهتان بزرك و تهمت محض است ۱۶ خدا بشما مؤمنان موعظه و اندرز می کند که زنها دیگر گرد این سخن اگر اهل ایمانید

مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ
يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
لْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ
أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ
يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ
﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

هرگز نگردید (۱۷)وخدا آیات‌خودرا برای‌شما بیان فرمود که او به حقایق امور و سرائر خلق دانا وبه‌مصالح‌بندگان ونظام عالم کاملاآگاه است (۱۸)آنانکه دوست می‌دارند که در میان اهل ایمان کارمنکری‌را اشاعه وشهرت دهند آنها را در دنیا وآخرت عذاب دردناك خواهد بودو خدا می‌داند وشما نمی‌دانید (۱۹)و اگر فضل و رحمت خدا و رأفت ومهربانی او شامل حال شما (مؤمنان) نبود (در عقاب گناهـان‌تعجیل کردی و توبه نپذیرفتی) (۲۰)ای کسانی که بخدا ایمان آورده‌اید زنهار پیروی شیطان مکنید که هر کس قدم بقدم از پی شیطان رفت او بکار زشت و منکرش وامیدارد و اگر فضل و رحمت خدا شامل شما نبود احدی‌ازشما(از گناه)پاك‌وپاکیزه‌نشدی لیکن‌خداهرکس‌رامیخواهد منزه وپاك می‌گرداند که خدا شنوا و دانا (باحوال بندگان)است (۲۱) ونباید صاحبان ثروت ونعمت دربارهٔخویشاوندان خود ودرحق مسکینان ومهاجران راه خدا از بخشش‌وانفاق کوتاهی کنند(وبموجب‌رنجشی‌ترك احسان‌کنند) بایدمؤمنان همیشه‌بلندهمت بوده وباخلق عفو و صفح پیشه کنند وازبدیها درگذرند آیا دوست‌نمی‌دارید که خدا هم در حق شما مغفرت واحسان فرماید که‌خدابسیارآمرزنده ومهربان‌است (۲۲)کسانی که بزنان با ایمان‌عفیفه(مبرا و)بیخبرازکاربد تهمت‌بستند‌محققا دردنیا وآخرت‌ملعون (ومحروم از رحمت حق) شدند وهم آنان بعذاب سخت معذب‌خواهندشد ۲۳ بترسند از روزی‌که زبان ودست و پای ایشان بر اعمال(ناشایسته) آنها گواهی‌دهد ۲۴ که در آن روز خدا حساب و کیفرآنها را تمام وکامل خواهد پرداخت ۲۵ زنان بدکار و ناپاك شایستهٔ مردانی بدین وصفند و مردان زشت کار ناپاك نیز شایسته‌ی زنانی بدین وصفند بالعکس زنان پاکیزه نیکو لایق مردانـی‌چنین و مردان پاکیزه نیکو لایق زنانی همین‌گونه‌اند و این پاکیزگان از سختان بهتانی‌که ناپاکان در باره‌ی آنان‌گویند منزهندوازخدابرایشان آمرزش‌می‌رسد ورزق‌آنها نیکواست (۲۶)ای اهل‌ایمان هرگزبهیچ‌خانه

بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ
لَكُمْ وَإِن قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُل
لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ
لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ
أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ
نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ
وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا

مگر خانهای خودتان تا با صاحبش انس و(اجازه) ندارید وارد نشوید
وچون رخصت‌یافته داخل‌شوید باهل‌آن‌خانه نخست سلام‌کنید (و آداب
تحیت بجای‌آرید) که این (ورود با اجازه و تحیت‌برای حسن‌معاشرت
وادب انسانیت) شما را بهتر است تا باشدکه متذکر شوید(۲۷) واگر
بخانه‌ای‌کسی‌را نیافتید باز وارد نشوید تا اجازه یافته آنگه درآئید
(تا بسرقت متهم‌نشوید) وچون بخانهٔ درآمدید وگفتند برگردید بزودی
بازگردیدکه این برتنزیه وپاکی شما بهتر است وخدا بهرچه می‌کنید
داناست(۲۸) باکی برشما نیست که بخانه غیرمسکونی که در آن متاعی
دارید بی‌اجازه درآئید و (بدانیدکه)خدا بهمه‌کار آشکار و پنهان شما
آگاهست(۲۹) ای‌رسول ما مردان مؤمن‌را بگو تاچشمها (ازنگاه‌ناروا
بپوشند وفروج واندامشان‌را (ازکار زشت‌زنان) محفوظ دارند که این
برپاکیزگی (جسم‌وجان) شما اصلح است‌والبته خدا بهرچه کنیدکاملا
آگاهست (۳۰) ای رسول زنان مؤمن را بگو تاچشمها (از نگاه ناروا
بپوشند) وفروج واندامشان‌را (ازعمل زشت) محفوظ دارندوزینت‌وآرایش
خود جز آنچه قهرا ظاهر می‌شود بربیگانه‌آشکار نسازند و باید
سینه وبر و دوش خود را بمقنعه بپوشانند و زینت و جمال خودراآشکار
نسازند جز برای شوهران خود وپدران وپدران شوهر و پسران خود و
پسران‌شوهرو برادران‌خود وپسران برادروخواهران‌خودوزنان‌خود(یعنی
زنان مسلمه) و کنیزان ملکی خویش و اتباع (خانواده که رغبت به
زنان ندارند) از زن ومرد یا طفلی که هنوز برعورت ومحارم‌زنان‌آگاه
نیستند (واز غیر این اشخاص مذکور احتجاب‌واحترازکنند)وآنطورپای
بزمین‌نزنندکه‌خلخال‌وزیورپنهان‌پاهایشان‌معلوم‌شود و ای اهل ایمـان
همه بدرگاه خدا توبه‌کنید باشدکه رستگارشوید(۳۱) والبته باید مردان
بی‌زن و زنان بی‌شوهر و کنیزان و بندگان خود را بنکاح یکدیگر
درآورید (تا میان مؤمنین‌مردبی‌زنو زن بی‌شوهر باقی نماند وازفقر
می‌ترسیدکه) اگر مرد و زنی‌فقیرند خدا بلطف خود آنان‌را بی‌نیاز و
مستغنی خواهد فرمود که خدا بهاحوال بندگان آگاه و رحمتش وسیع
(ونامتناهی) است(۳۲) وآنان‌که وسیلهٔ

يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ
مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ
مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ؕ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ
اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ
اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ
اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۴﴾ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ
فِيْهَا مِصْبَاحٌ ؕ اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ ؕ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ
يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ
زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ؕ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ ؕ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ
مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۳۵﴾
فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا
بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿۳۶﴾ رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ
اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيْهِ
الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿۳۷﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۢ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ

نکاح نیابند بآید عفت نفس پیشه کنند تاخدا آنها را بلطف خود بی نیاز گرداند وازبزرگانتان آنان که تقاضای مکاتبه کنند تقاضای آنهارا اگر خیروصلاحی درایشان مشاهده کنید بپذیرید وازمال خدا که بشما اعطا فرموده (بعنوان زکوة وصدقات دروجه مال المکاتبه) بآنها بدهید و کنیزگان خود که مایلند بعفت زنهار برای طمع مال دنیا جبرا بزنا وادارمکنید که هرکس آنهارا اکراه بزنا کند خدا درحق آنها که مجبور بودند آمرزنده ومهربان است (۳۳) همانا ما برای (هدایت وسعادت) شما آیاتی روشن نازل گردانیدیم وداستانی ازآنان که پیش ازشما در گذشتند برای عبرت خلق وموعظه برای اهل تقوی فرستادیم (۳۴) خدا نور (وجودبخش) آسمانها و زمین است داستان نورش بمشکوتی ماند که درآن روشن چراغی باشد و آن چراغ درمیان شیشه ای که تلألؤآن گوئی ستاره ایست درخشان و روشن از درخت مبارک زیتون که باآن که شرقی وغربی نیست شرق وغرب جهان بدان فروزان است وبی آنکه آتشی زیت آنرا برافروزدخودبخودجهانی را روشنی بخشد که پرتوآن نور حقیقت برروی نور معرفت قرار گرفته وخداهرکه را خواهد بنورخودهدایت کندواین مثلهاراخدا برای مردم (هوشمند) میزند وخدا بهمه اموردانا است (۳۵) درخانه هائی (مانندمعابدومساجد و منازل انبیاء واولیاء) خدا رخصت داده وبآنجا رفعت یابدودرآن ذکر نام خداشودو صبح وشام تسبیح وتنزیه ذات پاک او کنند (۳۶) پاک مردانی که هیچ کسب وتجارت آنان را از یاد خدا غافل نگرداند ونماز بپاداشته وزکوة فقیران دهندواز روزی که دل ودیده ها درآن روزحیران ومضطرب است ترسان وهراسانند (۳۷) تاخدا درمقابل بهترین اعمال ایشان جزاء وثواب عطا فرماید وازفضل واحسان خویش برآنها بیفزاید وخدا هرکه را خواهد روزی بیحد و حساب بخشد (۳۸) وآنان که کافرند اعمالشان در مثل بسرابی ماند در بیابان هموار بی آب که شخص تشنه آن را آب پندارد و بجانب آن شتابد چون بدانجا رسد هیچ آب نیابد وآن

لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ؕ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ
الْحِسَابِ ﴿۳۹﴾ اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِىْ بَحْرٍ لُّجِّىٍّ يَّغْشٰىهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ
فَوْقِهٖ سَحَابٌ ؕ ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ؕ اِذَاۤ اَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ
يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿۴۰﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۴۱﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۴۲﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِىْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ
عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿۴۳﴾ يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ
وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿۴۴﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ
دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى
رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۵﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِىْ
مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۶﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ
وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَاۤ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ
﴿۴۷﴾ وَاِذَا دُعُوْۤا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ

کافر خدارا حاضر وناظر اعمال خویش ببیند که بحساب کارش تمام و کامل برسد (وکیفر کفرش بدهد) وخد بیك لحظه حساب تمام خلایق میکند (۳۹)یا (مثل اعمال کافران) بظلمات دریای عمیقی ماند که امواج آن که (شك وجهل واعمال زشت است) بعضی بالای بعضی دیگر دریارا بپوشاند وابر تیره کفر نیز فراز آن برآید تا ظلمتها چنان فوق یکدیگر قرارگیرد که چون دست بیرون آرد هیچ نتواند دید وهر که را خدای نور نبخشیدهرگز (جان) روشنی نخواهد یافت (و بکفر شك و حیرت خواهد مرد) (۴۰)(ای بینندگان عالم یا) ای رسول ما آیا ندیدی که هر کس درآسمانها وزمین است تامرغ که درهوا پر گشاید همه به تسبیح و ثنای خدا مشغولند وهمه آنان صلوة وتسبیح خود بدانند و خدا بهرچه کنند آگاهست (۴۱)و (بدانید که)ملك آسمانها وزمین همه خاص خداست و بازگشت همه خلایق بسوی اوست (۴۲) آیا ندیدی که خداابررا از هر طرف براند تا بهم در پیوندد باز و انبوه و متراکم سازد آنگاه بنگری قطرات باران از میان ابر فروریزد ونیز از جبال آسمان تگرگ فرو بارد که آن بهر که خدا خواهد اصابت کند واز هر که خواهد باز دارد(تاتگرگش زیان نرساند) و روشنی برق چنان بتابد که خواهد روشنی دیدهها را از بین ببرد (۴۳)خداشب و روز رابریکدیگر می گرداند تا صاحبان بصیرت دراین آیت الهی بنگرند (و حکمت خدا را مشاهده کنند) (۴۴)وخداهر حیوان را ازآب آفرید که بعضی(مانند مارها) برشکم روند وبرخی (مانند انسان) بردوپا و برخی (چون اسب وگاو وشتر) برچهارپا حرکت کنند وخداهرچه خواهد بیافریند که حق بقدرت کامله برهمه کارتواناست (۴۵) همانا ما آیات وادله بسیار روشن (برای هدایت عموم خلق) فرستادیم و خداهرکه راخواهد براهراست هدایت میکند (۴۶)و(منافقان همانند مومنان) میگویند که ما بخدا ورسولش ایمان آورده واطاعت میکنیم ولیکن با اینهمه قول باز گروهی (وقت عمل) ازحق روی میگردانند و اصلا آنان ایمان ندارند (۴۷) و هرگاه بسوی حکم خداورسول خوانده شوند تا خدا میان (دعاوی) آنها قضاوت کند گروهی از ایشان از حکم حق

مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾
أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَرَسُولُهُ بَلْ أُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ
إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ
وَيَتَّقْهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ
لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَ
أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَ
لَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ

اعراض میکنند ۴۸ واگر دعوی خودرا برحق میدانستند البته باکمال انقیاد سر بحکم خدافرود می‌آورند ۴۹ آیا دردلهایشان مرض (جهل و نفاق) است یا شك وریبی هنوز دارند یامیترسند که خدا ورسول در مقام قضاوت برآنها جورو ستمی کنندبلکه آنها خود مردمی‌ظالم و متعدیند (۵۰) آن مؤمنانند که چون بسوی حکم خدا ورسولشان بخوانند تا خدا میان آنها حکم کند (ازدل وجان)خواهندگفت که حکم خداراشنیده و اطاعت میکنیم‌ورستگاران عالم‌بحقیقت اینها هستند(۵۱) وهرکس‌فرمان خدا ورسول‌را اطاعت کند وخداترس وپرهیز کار باشد چنین کسان را فیروزی وسعادت خواهد بود (۵۲)و(ای رسول بدانکه) منافقان شدید ترین قسم را(بنام خدا یادکنند که اگر تو) آنها را امر کنی البته همه (بجهاد دشمن) بیرون خواهندرفت بآنان بگوسوگند(دروغ)یادمکنید که همیشه‌طاعت‌ربانی بی حقیقت‌معروف‌ومخصوص شمامنافقان بوده (وبترسید که) خدا بهرچه میکنید کاملاآگاهست(۵۳) ای‌رسول ما بگوکه‌فرمان خدا ورسول را اطاعت کنیدواگراطاعت نکردندبرآنها بارتکلیف‌خویش است وباز ازروی شفقت که لازمه مقام نبوت است بگو که‌اگر خدا را اطاعت‌کنید هدایت و سعادت خواهید یافت و بر رسول جز ابلاغ رسالت کامل تکلیفی نخواهد بود (۵۴) وخدا بکسانی که‌ازشما بندگان ایمان آرد ونیکوکاری گرید‌وعده‌فرموده که(درظهورامام‌زمان)درزمین‌خلافت دهد چنانچه امم صالح‌پیغمبران سلف جانشین پیشینیان خود شدند و علاوه برخلافت دین پسندیده آنان را برهمه ادیان تمکین و تسلط عطا کند و بهمهٔ مؤمنان پس از خوف واندیشه ازدشمنان ایمنی کامل‌دهدکه مرا بیگانگی بی هیچ شایبه شرك‌وریا پرستش کنند وبعد از آن هرکه کافر شود به‌حقیقت همان فاسقان تبه‌کارند ۵۵ (ای اهل ایمان شما) نماز را بپا دارید وزکوة مال‌خود رابفقیران بدهید ورسول مارا اطاعت کنید باشد که مورد لطف و رحمت شوید ۵۶ ایرسول هرگز مپندار که کافران درزمین معجز و قدرتی خواهند یافت هرگز نخواهند یافت وجایگاهشان نیز درآخرت دوزخ است که‌بسیاربد منزلگاه بدست ۵۷ ای‌کسانیکه‌بخدا ایمان‌آورده اید (بدانید که) بایدبندگان‌ملکی‌شماو

أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ
الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ
ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ
طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ
الْاٰيٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ
فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ اٰيٰتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا
يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ اٰبَائِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

اطفالی که هنوز بوقت احتلام و زمان بلوغ نرسیده‌اند باید شبانه روزی سه مرتبه ازشما اجازه بخواهند یك بار پیش از نماز صبح دیگر پس از نماز خفتن سوم هنگام ظهر که جامها را از تن برمیگیرید که این سه وقت هنگام عورت وخلوت شماست (اکثر برهنه یا درلباس کوتاهید) وبعد ازاین سه بار اجازه دیگر باکی برشما وآنها نیست که بی دستور بابندگان واطفال خود گرد یکدیگر جمع شوید وهرساعت در کارها بشما مراجعه کنند خدا آیاتش را برشما چنین روشن بیان می کند که او بکار خلق دانا (ومصالح امور عالم) است (۵۸) وآنگاه که اطفال شما بحد بلوغ واحتلام رسیدند باید مانند سایر بالغان البته با اجازه وارد شوند خدا آیات خودرا برای شما بدین روشنی بیان می کند که او (بصلاح بندگان) دانا و(دروضع تکلیف)محکم کار است (۵۹) وزنان سالخورده که از ولادت و عادت بازنشسته وامید ازدواج ونکاح ندارند بر آنان باکی نیست اگر اظهار تجملات و زینت خود نکنند که جامه‌های خود را از تن نزد نامحرمان برگیرند و اگر باز هم عفت و تقوی بیشتر گزینند (و جامه برنگیرند) برآنان بهتر است وخدا بسخنان خلق شنوا وآگاهست (۶۰) بر نابینایان و لنگان و بیماران باکی نیست (که بجهاد نروند یا تن درستان با آنها معاشر و هم سفره شوند) و نیز باکی نیست که از خانهای خود و پدران خود و مادرانتان وبرادران وخواهران و عمو و عمه و خالو و خاله خویش غذا تناول کنید یاآنکه از هرخانه که کلید آن در دست شماست یاخانه رفیق خود باکی نیست که از مجموع یا هریك از این خانها طعامی خورید وبا وجود این دستور باز هرگاه بخواهید بخانه‌ای (ازاینها) داخل شوید نخست برخویش سلام کنید (یعنی چون بخانه یامسجدی درآئید برمسلمانان هم دینان خودتان یا اگر کسی نباشد برنفس خود باز سلام کنید (که این تحیت سلام برکتی نیکو ازجانب خداست چنین خدا آیات خودرا برای شما روشن بیان می کند باشد که درآنها تعقل کنید و طریق سعادت و هدایت بازجوئید (۶۱) مؤمنان حقیقی آنهائی هستند که بخدا و رسولش ایمان وانقیاد کامل دارند و

وإذا كانوا معه على أمر جامع لم يذهبوا حتى يستأذنوه إن
الذين يستأذنونك أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله
فإذا استأذنوك لبعض شأنهم فأذن لمن شئت منهم و
استغفر لهم الله إن الله غفور رحيم ﴿٦٢﴾ لا تجعلوا دعاء
الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم الله الذين
يتسللون منكم لواذا فليحذر الذين يخالفون عن أمره
أن تصيبهم فتنة أو يصيبهم عذاب أليم ﴿٦٣﴾ ألا إن لله ما
في السماوات والأرض قد يعلم ما أنتم عليه ويوم يرجعون
إليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شيء عليم ﴿٦٤﴾

سورة الفرقان مكية وهي سبع وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا
﴿١﴾ الذي له ملك السماوات والأرض ولم يتخذ ولدا ولم يكن
له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا ﴿٢﴾ و
اتخذوا من دونه آلهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا
يملكون لأنفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حياة و
لا نشورا ﴿٣﴾ وقال الذين كفروا إن هذا إلا إفك افتراه و

هرگاه در کاری که حضور و اجتماعشان با رسول لازم باشد حاضر آیند تا اجازه نخواهند هرگز از محضر او بیرون نمیروند وای رسول‌ما آنان که از تو دستوری‌میخواهند (وبی‌اذیت خارج نمیشوند) اینان بحقیقت اهل ایمان بخدا ورسولند پس چون ازتو اجازت‌طلبند که بعضی مشاغل‌وامور خودرا انجام‌دهند بآنان هرکه را خواهی اجازه ده و بر آنها از خدا طلب‌مغفرت وآمرزش کن که‌خدا بسیار آمرزنده ومهربان است (۶۲)(ای مؤمنان) شما دعای رسول و ندا کردن او را مانند ندای بین یکدیگر (بدون حفظ ادب مقام رسالت) قرار میدهند خدا بحال آنان که برای سرپیچی‌از حکمش بیکدیگر پناه برده‌ورخ پنهان میدارند آگاهست پس باید کسانی که امرخدا را مخالفت می کنند بترسند که مبادا بفتنه بزرگ (تسلط سلطان جور) یا عذاب‌دردناك دیگر (مانند قتل وا سارت) گرفتار شوند (۶۳) آگاه باشید که آسمان‌ها و زمین همه ملك خداست و شما بهرحالی هستید البته خدا از آن آگاهست و روزی که بسوی‌اورجوع می‌کنید (یعنی هنگام مرگ قیامت)آن‌روز بجزاء هر نیك وبدی که‌بندگان کرده‌اند آگاهشان می‌گرداند که خدا به احوال واعمال خلایق‌داناست (۶۴)

سورهٔ فرقان‌درمدینه‌نازل‌شده‌ومشتمل برهفتادوهفت‌آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

بزرگوار آن پاك خدائیست که قرآن رابربنده خاص خود نازل فرمود تا (به اندرزهای وی) اهل‌عالم‌را متذکروخداترس گرداند (۱)آن‌خدائی کههرگز فرزندی‌نگرفته‌وشریکی درملك هستی نداشته و همه موجودات را او خلق کرده و بحکمت کامل و تقدیر ازلی خود وقدر هرچیز معین فرموده (۲) ومشرکان نادان خدا راکه مبدءکل ومرجع همه‌امور عالم است فراموش‌کرده غیر او (یعنی‌بتها) را بخدائی برگرفتند ؛ وحال‌آنکه آن‌بتان نههیچ بر نفع وضرر آنها قادرند و نه امر موت وحیات و بعثت آنها بدست آن بتهاست (۳)وکافران گفتند این کتاب که محمد وحیش

میشمرد جزآنکه بدروغ از خود فرا بافته و

اَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ۝٤ وَقَالُوْٓا
اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا
۝٥ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ
كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٦ وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا
۝٧ اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝٨ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا
لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۝٩ تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ
اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُوْرًا ۝١٠ بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۝١١ اِذَا رَاَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا
وَّزَفِيْرًا ۝١٢ وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُوْرًا ۝١٣ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۝١٤
قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ كَانَتْ لَهُمْ
جَزَآءً وَّمَصِيْرًا ۝١٥ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ خٰلِدِيْنَ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ
وَعْدًا مَّسْـُٔوْلًا ۝١٦ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ هٰٓؤُلَآءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ ۝١٧

دیگران (ازاهل کتاب) نیز به او کمك کرده‌اند چیزدیگری‌نیست والبته این سخن کافران ظلمی بزرك ونسبتی ناحق‌است(۴) بازگفتند که این کتاب افسانه‌های پیشنیان وحکایات سابقین است که‌محمد خودبرنگاشته واصحابش صبح‌وشام بر او املاء وقرائت‌می‌کنند (۵) (ای رسول ما) بگو این کتاب‌را آن‌خدائی فرستاده که بعلم ازلی‌از آسمان‌ها و زمین آگاهست وهم‌او البته بسیارآمرزنده‌ومهربان‌است(۶) وبازکافران گفتند چرا این‌رسول غذا تناول می‌کند ودر (کوچه) وبازارراه میرود و چرا فرشته محسوس وظاهر براو نازل نمیشود تاگواه صدق او باشد (۷) یا چرا براین رسول گنجی فرو نیفتد یا چرا باغی ندارد که از میوه‌هایش تناول کند وستمکاران باز بمردم گفتند که شما پیروی نمی‌کنید مگر مردی راکه سحر وشعبده از راهش برده است (۸) بنگر تا امت‌جاهل‌چه داستان ومثلها برای تو زدند وچنان گمراه شدندکه دیگر هیچ راه‌رشد وهدایتی نتوانند یافت (۹) بزرگوار آن پاك خدائیست که‌اگر خواستی برای تو بهتر از آنچه این‌کافران گفتند قراردادی‌وآن‌بهشتی که زیر درختانش نهرها جاری‌است ودرآن‌بهشت قصرهای بسیار عالی خاص تو قرار خواهدداد (۱۰) بلکه این‌کافران ساعت قیامت‌را تکذیب کردند ما آتش دوزخ‌را برآن که قیامت را تکذیب کرد مهیا داشته‌ایم(۱۱) چون آتش‌دوزخ آنان را از مکانی دور ببیند خروش وفریاد خشمناکی دوزخ را از دور بگوش خود میشنوند(۱۲)وچون آن کافران‌را درزنجیر بسته بمکان تنگی از جهنم درافکنند در آن حال همه فریاد و واویلا از دل برکشند (۱۳) وبآنها عتاب شودکه امروز فریاد حسرت‌وندامت شما یکی (دوتا) نیست بلکه بسیار ازاین آه‌وواویلاها بایدازدل برکشید(۱۴) ای‌رسول ما به‌اینان بگو آیا این‌حالی‌که شما داریدبهتراست یا بهشت ابدی که بمتقیان‌وعده‌دادندکه‌آن‌بهشت‌پاداش‌ومنزل(جاودانی)ایشان‌است (۱۵) که در آن بهشت هرچه خواهند وآرزو کنند برآنها حاضر است وآن مقام همیشگی‌آنهاست وعده‌ایست برخداکه‌مؤمنان از او درخواست کرده‌اند واو اجابت فرموده (۱۶)وروزی‌که این‌مشرکان‌را بامعبودانی که بجای خدا پرستیده‌اند بعرصه قیامت محشور گردانند آنگاه بدان معبودان گوید آیا شما بندگان مرا از راه بردید ؟ یا خود براه ضلالت شتافتند (۱۷)

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ
وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾
فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَ
مَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ
۞ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا
﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾
يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا
مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا
﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَ
يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾
الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا
﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ
أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ

آنها گویند پاک و منزه‌ی پروردگار اما خود هرگز جز تو کسیرا سزاوار آنکه معبود و محبوب خود اختیار کنیم ندانستیم ولیکن تو این کافران و پدرانشانرا متمتع بدنیا و نعمتهای آن گردانیدی تا آنکه از فرط سر- گرمی بدنیای پست فانی ذکر تو وقرآن عظیم تو که سرمایهٔ سعادت بود فراموش کردند ومردمی شقی و تبهروزگار بودند (۱۸) پس آنها شمارا درآنچه راجع بخدا وقیامت گوئید تکذیب کردند که نه شما توانیدآن عذابرا برطرف گردانید ونه یاری آنها توانید کرد و هرکس از شما بندگان ظلم وستم کند ما اورا بعذاب بزرك گرفتار می گردانیم (۱۹) وما هیچ رسولی پیش از او بخلق نفرستادیم مگر آنکه آنها هم مانندتو غذا میخوردند ودر میان (کوچه و) بازار راه میرفتند وما بعضی از شما بندگان را سبب آزمایش بعضی دیگر میگردانیم چنانچه انبیاء را به امت وامت را به انبیاء یا فقیر را بغنی وغنی را بفقیر امتحان میکنیم؟ که آیا صبر در طاعت خواهید کرد؟ وپروردگار تو به احوال واعمال همه خلق آگاهست (۲۰) وآنان که امید لقای ما را نداشتند گفتند چرا فرشتگان برما نازل نشدند یا چرا ما خدا را بچشم نمی بینیم؟ همانا آنان درحق خویش راه تکبر ونخوت پیش گرفته (بسرکشی وطغیان شدید پرداختند (۲۱) روزی که فرشتگان را به بینند مجرمان درآنروز بشارتی از فرشته نیافته بلکه بآنها گویند محروم وممنون باشید (۲۲) و ما توجه به اعمال فاسد بیخلوص وحقیقت آنها کرده وهمه را باطل ونابود میگردانیم (۲۳) (بهر حال) اهل بهشت در آن روز مسکن ومقری بهتر وآرامش و خوابگاهی نیکوتر (ازاین دوزخیان) خواهند داشت (۲۴) ویاد کن روزیرا که آسمان با ابراز هم شکافته وفرشتگان با سرعت تمام بامر حق فرود آیند (۲۵) پادشاهی بحق درآن روز خاص خدای رحمان است وبر کافران که محکوم بدوزخند روز بسیار سختی خواهد بود (۲۶) وروزی که مردم ظالم پست دست حسرت را بدندان گرفته و گویند ای کاش من (دردنیا) با رسول حق راه دوستی وطاعت پیش می گرفتم (۲۷) وای برمن ای کاش که فلان (مرد کافر ورفیق فاسق) را دوست نمی گرفتم (۲۸) که رفاقت او از پیروی قرآن و رسول حق مرا محروم ساخت

مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ
تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ
جَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا
الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ
ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾
وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا ۚ
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا
هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا
عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ
هَوَاهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ

گمراه گردانید (آری دوستی شیطان) (انسی وجنی) برای انسان مایه خذلان وگمراهی است(۲۹) درآن روز رسول به شکوه امت درپیشگاه رب العزت عرض کند بارالها (امت من) پیرو کافران شدند (۳۰) و همچنین برای هر پیغمبری دشمنی از جنس بدکاران امتش قرارداديم تنها خدای تو برای هدایت و نصرت ویاری تو کفایت است(۳۱) وباز کافران جاهل به اعتراض گفتند که چرا این قرآن یك جمله برای رسول نازل شد تا ما ترا بآن دل آرام کنیم (وبدین سبب) آیات خود را بر تو مرتب بترتیبی روشن فرستادیم (۳۲) و کافران بر تو هیچ مثل باطل نیاورند مگر آن که ما در مقابل برای تو سخن حق را وبا بهترین بیان پاسخ آنها آریم (۳۳) آنان که بهرو در آتش دوزخ وارد شوند ببدترین مکان شتافته وسخت ترین راه ضلالت یافته اند(۳۴) وهمانا ما بموسی کتاب توریة را عطا کردیم وبرادرش هارون را وزیر او قرارداديم (۳۵) آنگاه موسی وهارون راگفتیم که رو بجانب آن قوم که آیات مارا تکذیب کردند کنید که ما آنها را سخت هلاك می گردانیم(۳۶) ونیز قوم نوح چون رسولان حق را تکذیب کردند ما آنها را بطوفان هلاك سپردیم وآیت عبرت مردم ساختیم وبرای ستمکاران عذاب دردناك مهیا گردانیدیم (۳۷) ونیز قوم عاد وثمود واصحاب رس وطوایف دیگر بسیاری بین اینها همه بکیفر کردارشان هلاك کردیم (۳۸) وما برای هر یك از اینطوایف مثلها زدیم وهمه را بکلی هلاك ساختیم (۳۹) و همانا این کافران آمدند ودیدند آن دیار(قوم لوط) راکه بر آن باران عذاب وهلاکت بباراندیم آیا اینان بچشم خود دیار خراب آنها را ندیدند؟(دیدند) ولیکن امید وبیمی ازقیامت ندارند (۴۰) ای رسول ما غمین مباش که این کافران هرگاه ترا بهبینند کاری ندارند جز آن که ترا بتمسخر گرفته وگویند آیا این مرد همان است که خدا برسالت خلق فرستاده ؟ (۴۱) نزدیك بود که محمد مارا اگر بر بت پرستی خود پایدار نبودیم بکلی گمراه کند و از پرستش خدایانمان باز دارد این مشرکان که از جهل توحید را گمراهی خوانند چون عذاب حق را مشاهده کنند بزودی خواهند دانست که گمراه تر از آنها در عالم نیست (۴۲) ای رسول دیدی حال آن کس که هوای نفسش را خدای خود ساخت (چگونه هلاك شد) آیا تو حافظ ونگهبان او (از هلاکت) توانستی شد (۴۳) یا پنداری که اکثر این کافران

يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا
﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ
جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ
نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَ
نُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ
جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ
الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ
قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ
يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

حرفی میشنوند یا فکروتعقلی‌دارند (حاشا) اینان دربی عقلی بس مانند چهارپایانند بلکه‌نادان‌وگمراه تر(۴۴) آیاندیدی که لطف خداچگونه سایه را باآنکه اگر خواستی ساکن کردی بر سر عالمیان بگسترانید آنگاه آفتاب را برآن دلیل‌قراردادیم (۴۵)سپس‌ظل آن افتاب(منبسط) را بسوی خود تدریجا قبض‌میکنیم (۴۶)واو خدائیست که ظلمت‌شب را برای شما لباس گردانید وخواب را مایه آرامش‌و ثبات شما قرار دادو روز روشن برای‌جنبش‌وکار مقرر داشت (۴۷)واوخداخدائیست‌که بادها را برای بشارت‌پیشاپیش رحمت خود فرستاد و از آسمان آبی طاهر و مطهر برای‌شما نازل کردیم (۴۸) تاب‌آن باران زمین خشك و مرده را زنده سازیم وآنچه‌آفریدیم‌چهارپایان‌وآدمیان‌بسیاری‌راسیراب گردانیدیم (۴۹)وما تغییرات باد وباران‌رابین مردم آوردیم تاپند گرفته و متذکر حق شوند لیکن‌اکثر مردم جز راه‌کفران وجحودپیش نگرفتند (۵۰) اگر مامیخواستیم در بین مردم هر قریه پیغمبری میفرستادیم (۵۱) پس تو هرگز تابع کافران مباش وباآنها چنانکه مخالفت قرآن و دین حق کنند سخت جهاد و کار زار کن (۵۲)واوخدائیست که دو دریا را بهم آمیخت که این آب گوارا وشیرین وآن دیگرشوروتلخ بود و بین ایندو آب (ذرعین بهم‌آمیختن)واسطه وحایلی قرار داد که همیشه ازهم‌منفصل وجداباشند (۵۳)اوخدائیست که‌ازآب(نطفه) بشرراآفریدوبین آنهاخویشی وبستگی‌ازدواج‌قراردادوخدای‌توبرهرچیزقادراست (۵۴)مشرکان‌خدارا واگذارده‌وبجای‌خدابتهائی که‌هیچ‌سودوزیان‌بحال‌این‌مشرکان‌ندارندمیپرستند وکافرندوپشت‌بامرپروردگارخودمیکنند (۵۵)یرسول‌ماتورانفرستادیم‌مگر برای‌آنکه خلق‌رابرحمت‌مابشارت‌دهی‌وازعذاب‌ما بترسانی (۵۶)یرسول ما بگو من‌ازشمااجرت‌مزدرسالت‌نمیخواهم‌اجرمن‌همین‌بس که‌هرکه‌بخواهد (از پی من) راه‌خدای خودپیش گیرد (۵۷)تو برخدای زنده‌ی ابدی که هرگز نمیرد توکل کن وبستایش ذات اووی را تسبیح و تنزیه‌گو وهم اوبگناه بندگانش آگاهست کفایت است (هرکه را بخواهدمیبخشد وهرکه را بخواهدمؤاخذه میکند) (۵۸)آن خدائیکه‌آسمانهاوزمین

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ
فَسْئَلْ بِهٖ خَبِيْرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا
الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿٦٠﴾ تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ
فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِيْ
جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ
شُكُوْرًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ
سُجَّدًا وَّقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا
﴿٦٦﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ
قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ
النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ
يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيْهٖ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ
اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ
الزُّوْرَ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا

وهرچه دربین آنهاست همه‌را در شش روز بیافرید آنگاه عرش رحمانی را باحسن کامل خلقت بیاراست (از خدا شناسی حقیقت را بازجو تا باسرار الهیت وخلقت آگاه شوی) (۵۹) وچون توباین‌مردم کافرگوئی بیائید وخدای رحمانرا سجده کنید درجواب گویند خدای رحمان کیست آیا ما بآنچه‌تو‌امر‌میکنی‌سجده کنیم(هرگز نکنیم)ودعوت‌بخدا بجای‌اطاعت بر نفرتشان بیافزاید (۶۰) بزرگوار آنخدائیکه درآسمان برجها مقرر داشت ودر آنچراغ روشن خورشید وماه تابان را روشن ساخت (۶۱) و اوست خدائیکه شب وروز را جانشین یکدیگر قرار داده برای آنکس که خواهد‌بشب و روزمتذکر (خدا) شود یاشکر او بجای آرد (۶۲) (طلب‌وروز...) وبندگان (خاص) خدای رحمان آنان هستند که برروی زمین ره بتواضع وفروتنی روند وهرگاه مردم جاهل بآنها‌خطاب(وعتاب)کنند باسلامت نفس (وزبان خوش) جواب دهند (۶۳) وآنان هستندکه شب رابسجده‌و قیام نماز برای رضای خدا روزکنند(وروز را به‌نیکی باخلق بشب‌آرند) (۶۴) وآنان هستند که‌دائم بدعا وتضرع گویند پروردگارا عذاب‌جهنم را ازمابگردان که‌سخت عذاب مهلك دائمی است (۶۵) که آنجا بسیار بد قرارگاه وبدمنزلگاهی است (۶۶) و آنان هستند) که هنگام انفاق بمسکینان اسراف نکرده و بخل هم نورزند بلکه در احسان میانه رو و معتدل باشند (۶۷) وآنان هستند که باخدای یکتا کسیرا شریك نمی خوانند ونفس محترمیرا که خدا حرام کرده بقتل نمیرسانند و هرگز گرد عمل زنا نمیگردندکه هرکه اینعمل کند کیفرش را خواهد یافت (۶۸) و عذابش در قیامت مضاعف شود و باذلت و خوری بدوزخ مخلد گردد (۶۹) مگر آنکسانیکه از گناه توبه کنند و با ایمان بخدا عمل صالح‌بجای آرند پس خداگناهان آنهارابدل بثواب گرداندکه‌خداوند در حق بندگان بسیار آمرزنده ومهربانست (۷۰) وهرکس توبه کند و نیکو کار شود البته‌توبه‌اش‌بدرگاه خدا (و بارگاه قبول) خواهدرسید (۷۱) وآنان هستند که بناحق شهادت ندهند و هرگاه بعمل لغوی (از مردم هرزه) بگذرند بزرگوارانه آن در گذرند (۷۲) و آنان هستند

که هرگاه متذکر

بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا ﴿۷۳﴾ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَّاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ﴿۷۴﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ
فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا ﴿۷۵﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿۷۶﴾
قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّيْ لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُوْنُ لِزَامًا ﴿۷۷﴾

سُوْرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَتَانِ وَّسَبْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰسٓمّٓ ﴿۱﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۲﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ
اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳﴾ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً
فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ﴿۴﴾ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ
الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ﴿۵﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ
اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۶﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ
اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿۷﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَّمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۸﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۹﴾ وَاِذْ نَادٰى
رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُوْنَ
﴿۱۱﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿۱۲﴾ وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ وَ
لَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿۱۳﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ

آیات خدای خود شوند کرو کورانه در آن آیات ننگرند تا بر مقام معرفت وایمانشان بیفزاید (۷۳)وآنان هستند که هنگام دعا با خدای خود گویند پروردگارا ما را از جفتمان فرزندانی مرحمت فرما که مایه چشم روشنی ماباشند و مارا پیشوای اهل تقوی قرارده (۷۴)چنین بندگان پاداش صبرشان در راه عبادت عالی غرفه‌های جنت و قصرهای بهشتی یابند که در آن جا باتحیت و سلام یکدیگر تورا ملاقات کنند (۷۵)و در آن بهشت که بسیار نیکو منزل و مقامی است تا ابد مخلد ومتنعم خواهند بود (۷۶) ایرسول ما بامت بگوکه اگر دعای شمانبود خدا بشماچه توجه واعتنائی داشت کهشما کافران آیات حق را تکذیب کردید وزود بکیفرآن گرفتار خواهید شد (۷۷)

سورهٔشعرا درمکه معظمه نازل‌شده ومشتمل‌بر ۲۲۷ آیه‌میباشد

(بنام خدای بخشندهٔمهربان)

طسم (۱)(اسراریست بین خدا و رسول) این قرآن آیات روشن کتاب خداست (که بر تو نازل گردید ((۲) ایرسول ما تو چنان در اندیشه هدایت خلقی که خواهی جان عزیزت را ازغم اینکه ایمان نمیاورند هلاك سازی (۳)مااگر بخواهیم از آسمان مشیت آیت قهری نازل گردانیم کههمه بجبر گردن زیر بار ایمان فرود آرند (۴)هیچ آیت و ذکری از خدای رحمان بر آنها مجدد نیامد جز آنکه‌از آن اعراض کردند (۵)همانا این کافران آیات خدا راتکذیب کردند وبزودی حادثه هلاك آنانکه بآیات حق استهزاء کردند باینان خواهد رسید (۶)آیا درزمین بدیدهٔ عبرت نظرنکردند که ماچه انواع گوناگون از نباتات پرسود از آن‌برویانیدیم (۷)در اینکار آیت خدا آشکاراست وباز اکثر اینان بخداایمان نمیآورند (۸)وهمانا پروردگار توبسیار مقتدر ومهربان است (۹)یادآرهنگامیکه‌خدا بموسی ندا کرد که اینك برسالت ما بسوی قوم ستم‌کار روی آورد (۱۰) و قوم ستم‌کار فرعون را بگو آیا خدا ترس وپرهیزکار نمی شوید (۱۱)موسی عرض کرد ای پروردگار از آن میترسم کهفرعونیان سخت مراتکذیب کنند (۱۲)و از کفر آنها دلتنك شوم و عقد زبانم‌بهدایت آنان باز نگردد پس هارون برادرم را نیز بامن برسالت بفرست (۱۳)و برمن از اینقوم‌قبطی گناهی است

أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾
فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا
عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ
﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾
قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ
أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ
بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾
يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ
وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

که میترسم بدان گناهم قبطیان بقتل رسانند(۱۴) خدا بموسی فرمود هرگز مترس وبابرادرت هارون بدین معجزات وآیات من بسوی آنان بروید که من همه جا با شماهستم و گفتار شما را میشنوم (۱۵) هر دو باتفاق بجانب فرعون روید و بگوئید که مادو رسول پروردگار جهانیم (۱۶) آمده‌ایم که طایفه بنی اسرائیل را با ما بفرستی (۱۷) فرعون موسی را گفت تو نه ای کودکی که ما پروریدیم وسالها عمرت در نزد ما گذشت ؟ (۱۸) و آنفعل زشت و قتل نفس از تو سرزد و بخدائی ما کافر بودی (۱۹) موسی در پاسخ فرعون گفت آری من چنین فعلی را مرتکب شدم در آنهنگام من برای نجات سبطیان ازظلم قبطیان بوادی حیرت سرگردان واز گمشدگان دیار شما بودم و کاری بقصد نجات مظلومی کردم بقتل و خطائی منتهی شد (۲۰) و آنگاه از ترس شما گریختم تاآنکه خدای من مراعلم و حکمت عطا فرمود و از پیغمبران خودقرار داد (۲۱) و بازگو این که طایفهٔ بنی اسرائیل را بنده خود کرده این هم نعمتی است کهمنت آن بر من مینهی ؟ (۲۲) باز فرعون بموسی گفت رب العالمین کیست که تو رسول آن هستی (۲۳) موسی جوابداد رب العالمین خدای آسمانها و زمین است و آنچه مابین انهاست اگر بیقین باور دارید (۲۴) فرعون عاجز از جواب بمغلطه پرداخت و روی بدرباریانش کرد و گفت آیا نمی شنوید (۲۵) موسی گفت رب العالمین همان خدائیست که شما و پدران پیشین شما را از عدم بیافریده (۲۶) (بازفرعون) گفت ایمردم این رسولی که بسوی شما برسالت آمده سخت دیوانه است (۲۷) بازموسی گفت رب العالمین همان آفریننده مشرق و مغرب و روز و شب است و هرچه بین اینها است اگر شما در قدرت حق تعقل کنید (۲۸) باز فرعون گفت اگر غیر من خدائی را بپرستی البته ترا بزندان خواهم کشید (۲۹) موسی باز بملایمت پاسخ داد اگر هم حجت ومعجزی بر صدق دعوی خود برتو آورم (۳۰) فرعون گفت آنمعجزه چیست بیار اگر راست میگوئی (۳۱) در آنموقع موسی عصای خود بیفکند که ناگه اژدهائی عظیم پدیدار گشت (۳۲) و نیز دست از گریبان بیرون آورد که ناگاه خورشیدی تابان بچشم بینندگان آشکار گردید (۳۳) فرعون رو بدرباریانش کرد وگفت اینمرد ساحری بسیارماهر ودانا است (۳۴) که میخواهد بدین سحر و شعبده ها شما مردم مصررا ازکشور خود آورده کند (۳۵) آنها بفرعون گفتند ازاو وبرادرش مهلت خواه واز شهرها ساحران را جمع آور (۳۶) تا ساحران ماهرزبردست همه نزدت حاضر شوند (۳۷)

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾
لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾
فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ
﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾
قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَ
لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ
فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ
﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ
مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ
أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

این سخن را پذیرفت وساحران را جمع آورد) آنگاه ساحران را برحسب وعده باموسی بروز معین حاضر ساخت (۳۸) ومردم شهر راگفتند چه بهتر که همه در آن روز جمع باشیدتا واقعه را مشاهده کنید (۳۹) باشد که ما هم اگر ساحران غالب شدند از سحره فرعون پیروی کنیم (۴۰) و چون ساحران حضور فرعون آمدند با وی گفتند آیا اگر بر موسی غالب آئیم اجر بزرگی در مقابل این خدمت خواهیم داشت (۴۱) فرعون گفت آری البته علاوه بر اجرخدمت ازمقربان درگاه خواهیدشد (۴۲) موسی بآنها گفت اینك شما بساط سحر خود هرچه میخواهید بکار اندازید (۴۳) ساحران همچوبها ورسن وطنابهای سحرخودرا بیفکندند وبعزت فرعون قسم یادکردندکه ما غالب خواهیم شد (۴۴) در آن حال موسی عصای خودرا بیفکند که ناگاه (اژدهائی شدو) همه وسائل سحرانگیزی ساحران بکام فروبرد (۴۵) ساحران که این معجزه بدیدند پیش موسی بسجده افتادند (۴۶) و گفتند ما بخدای عالم ایمان آوردیم (۴۷) همان خدای موسی و هرون (۴۸) فرعون بساحران گفت آیا پیش ازآنکه من بشما اجازه دهم بموسی ایمان آوردید این استاد بزرگ شماست بزودی دست وپای شمارا بخلاف هم قطع می کنم آنگاه همهرا بدار میکشم ساحران گفتند از این دار و قتل بما هیچ زیانی نخواهد رسید چون از مرگ بسوی خدا باز می گردیم (۵۰) و از خدا امید آن داریم چون اول ما باو ایمان آوردیم که بلطف خویش از گناهان ما در گذرد (۵۱) و بموسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه بیرون برتا شمارا تعقیب کنند (۵۲) آنگاه فرعون رسول برای جمع آوری لشکر بشهرها فرستاد (۵۳) که همانا از طایفه بنی اسرائیل عده قلیلی باقی نیست (۵۴) و ما سپاهی بیشمار و از دست آنها خشمناکیم (۵۵) ونیز ما لشکری همه نیرومندومسلح به اسلحه کاملیم (۵۶) ماآنها را از باغهای مصفا یا نهرهای آب روان مصر بیرون کردیم (۵۷) واز گنجها وثروتها ومقامات عالیه ریاست محروم ساختیم (۵۸) و بنی اسرائیل را وارث آن شهر و دیار ثروت و مقام گردانیدیم (۵۹) صبح گاهی که فرعونیان از موسی وبنی اسرائیل تعقیب کردند (۶۰) چون دو لشکر روبرو شدند واصحاب موسی گفتند اینك بدست فرعونیان سخت هلاك میشویم (۶۱) موسی گفت هرگز (مترسید) که خدا با من است و مرا بحفظ از دشمن یقین راهنمائی خواهد کرد (۶۲)

فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ
كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن
مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾
وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾
قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ
إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا۟ بَلْ وَجَدْنَآ
ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾
أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٧﴾
ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا
مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ
أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى
بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَٱجْعَل لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَٱجْعَلْنِى
مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَٱغْفِرْ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا
مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ
ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ

پس ما به‌موسی وحی کردیم که عصای خودرا به‌دریای نیل زن چون زد ودریا شکافت و آب هر قطعه دریا مانند کوهی بزرك بروی‌هم قرار گرفت (۶۳) و دیگران (یعنی فرعونیان) را بدریا آوردیم (۶۴) آنجاموسی و کلیهٔ همراهانش را ازدریا بیرون آورده بساحل سلامت رسانیدیم (۶۵) آنگاه قوم دیگر همه را به دریا غرق کردیم (۶۶) همانا این هلاك فرعونیان آیت بزرگی برای عبرت وموعظهٔ مردم بود لیکن اکثر خلق ایمان نمیآورند (۶۷) و همانا خدای تو خدای بسیار مقتدر ومهربان است (۶۸) ای رسول حکایت ابراهیم را برامت بیان کن (۶۹) هنگامیکه باپدر وباقومش گفت شما چه معبودی رامیپرستید (۷۰) جواب دادند که ما بتهائی را میپرستیم که ما ثابت بر پرستش آنها بوده وهستیم (۷۱) ابراهیم گفت آیا هرگاه این بتهای جماد را بخوانید سخن شما را میشنوند؟ (۷۲) یا بحال شما هیچ سود وزیانی توانند داشت (۷۳) آنها درجواب ابراهیم گفتند ما پدران خود را بر - پرستش این بتان یافته‌ایم (۷۴) ابراهیم باز بآنها گفت آیا می‌دانید که این بتهائی که شما مردم اینك میپرستید (۷۵) و پدران شما از قدیم می پرستیدند (۷۶) من با پرستش همه اینها جز خدای یکتای عالم مخالف ودشمنم (۷۷) همان خدائیکه مرا بیافرید وبلطف خودبراه راستم هدایت میفرماید (۷۸) همان خدائی که چون گرسنه شوم بکرم خود مرا غذا می‌دهد وچون تشنه شوم سیراب میگرداند (۷۹) همان خدائی که چون بیمار شوم مرا شفاعت می‌دهد (۸۰) همان خدائیکه مرا میمیراند وسپس بحیوة ابدی آخرت زنده میگرداند (۸۱) همان خدائیکه چشم امیدوارم که روز جزا گناهم را بیامرزد (۸۲) بارالها مرا بفرمانروائی ده و ببندگان صالح خود ملحق ساز (۸۳) ونامم بر زبان اقوام آتیه نیکو وسخنم دلپذیر گردان (۸۴) ومرا ازوارثان بهشت پر نعمت قرارداده (۸۵) واز پدرم (یعنی عمویم) بلطف خود درگذر وهدایت فرما که وی سخت از گمراهان است (۸۶) ویا پروردگارا روزیکه خلق را ازقبرها برانگیزی درآن روز مرا رسوا وهلاك مگردان (۸۷) آن روزی که مال و فرزندان هیچ بحال انسان سود نبخشد (۸۸) وتنها آن کس سود برد که با دل با اخلاص پاك از شرك و ریب به‌درگاه خدا آید (۸۹) و آنروز بهشت را به‌اهل تقوی نزدیك سازند (۹۰) ودوزخ را برگمراهان پدیدار گردانند (۹۱) وآن روز بکافران گفته شود بتهائی که پرستش می‌کردید بکجا شدند (۹۲) آنان راکه

اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ
﴿٩٤﴾ وَجُنُوْدُ اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿٩٥﴾ قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٦﴾ تَاللّٰهِ اِنْ
كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَمَآ اَضَلَّنَآ
اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ
نُوْحِ ِالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اِنِّيْ لَكُمْ
رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
اَطِيْعُوْنِ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَ
مَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ
﴿١١٣﴾ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوْا
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ
كَذَّبُوْنِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾
فَاَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ
الْبٰقِيْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٢١﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادُ ِالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ

خدارا رها کرده وبجای او بخدائی بر گرفتید آیا میتوانند بشما اینك یاری کرده یا ازجانب شما دفاع کنند (۹۳) درآنحال کافران ومعبودان باطلشان هم برو در آتش دوزخ افتند (۹۴) و با تمام سپاه شیطان بجهنم در آیند (۹۵) و در دوزخ بمجادله وخصومت بایکدیگر گویند (۹٦) بخدا قسم که ما درگمراهی بسیار آشکاری بودیم (۹۷) که شما بتها را مانند خدای عالمیان پرستش میکردیم (۹۸) و ما را گمراه نکردند جز قوم تبه کار بد اندیش (۹۹) که در این روز سخت نه شفیعی داریم (۱۰۰) و نه یك دوستی که از ما حمایتی کند (۱۰۱) ای کاش که بار دیگر بدنیا باز می گشتیم تا ایمان میآوردیم (۱۰۲) همانا در این آیت و عبرت است و لیك اکثر مردم باز ایمان نمیآورند (۱۰۳) و همانا خدای تو خدای بسیار مقتدر ومهربان است (۱۰۴) قوم نوح هم کافر شده و پیغمبران خدا را تکذیب کردند (۱۰۵) هنگامی که مهربان برادرشان نوح آنها را گفت آیا هنوز خدا ترس و متقی نمیشوید (۱۰٦) من برای شما بسیار رسول امین و خیر خواهی هستم (۱۰۷) از خدا بترسید و راه اطاعت وی پیش گیرید (۱۰۸) ومن اجری ازشما برای رسالت نمیخواهم وچشم پاداش جز بخدای عالم ندارم (۱۰۹) پند بی غرض مرا بشنویدو ازخدا بترسید و راه طاعت وی پیش گیرید (۱۱۰) قوم نوح از کبر و خودپرستی پاسخ دادند که ما چگونه بتو ایمان آوریم درصورتیکه پیروانت معدودی مردم خار وفرومایه‌اند (۱۱۱) نوح گفت مرا چکار که افعال و احوال پیروانم را بدانم (۱۱۲) گر شعور و معرفتی دارید بدانید که حساب کار آنها بر کسی جز خدا نخواهدبود (۱۱۳) و مرانرسد که مؤمنان بحق را از خود برانم (۱۱۴) من جز آنکه مردم را اندرز کنم و از خدا بترسانم وظیفهٔ ندارم (۱۱۵) باز قوم نوح گفتند اگر ترك این سخنان نکوئی ترا سخت سنگسار کنیم (۱۱٦) نوح گفت پروردگارا قوم سخت مرا تکذیب کردند (۱۱۷) بارالها بین من و قوم حکم فرما وبما گشایشی عطا کن و من و مؤمنانی که بامن همراهند از شر قوم نجات ده (۱۱۸) ما هم دعای نوح را اجابت کردیم و او را با همه آنانکه درآن کشتی نجات درآمدند بساحل سلامت رسانديم (۱۱۹) و باقی آن قوم سرکش همه را به دریا غرق کردیم (۱۲۰) همانا درنجات مؤمنان وهلاك کافران قوم نوح آیت عبرتی است ولیکن باز هم اکثر مردم ایمان نمیآورند (۱۲۱) وهمانا خدای تو بسیار مقتدر ومهربان است (۱۲۲)

قوم عاد نیز رسولان خدا را تکذیب کردند (۱۲۳) هنگامیکه

قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٢٥﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٢٦﴾ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٧﴾ اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُوْنَ
مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ﴿١٣٠﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾
اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٣٤﴾ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ
الْوٰعِظِيْنَ ﴿١٣٦﴾ اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ
﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ
الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٤١﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٤٢﴾ اِنِّيْ لَكُمْ
رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا
هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿١٤٦﴾ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٤٧﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيْمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
اَطِيْعُوْنِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥١﴾ الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي
الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٣﴾ مَآ اَنْتَ

(رسول آنها) هود با مهر برادری بآنها گفت آیا هنوز متقی و خدا ترس نمیشوید؟ (۱۲۴) من برای شما بسیار پیغمبری خیرخواه و امینم (۱۲۵) (پند من بشنوید و) ازخدا بترسید و راه اطاعت وی پیش گیرید (۱۲۶) ومن از شما اجری برای رسالت نمیخواهم وچشم پاداش جز بخدای عالم ندارم (۱۲۷) آیا بنا میکنید بهر سرزمین عمارت و کاخ مرتفع برای آنکه ببازی عالم سرگرم شوید (واز یاد خدا غافل مانید) (۱۲۸) وعمارت های محکم بنا می کنید بامید آنکه درآن عمارت عمر ابد کنید (۱۲۹) وچون بظلم و بیداد خلق دست گشائید کمال قساوت و خشم کار بندید (۱۳۰) از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید (۱۳۱) بترسید ازآن خدائی کهشمارا باآنچه خودمی‌داند مدد و قوت بخشید (۱۳۲) مدد بخشید بخلق چهار پایان و فرزندان برای شما (تا نیرومند) گردید (۱۳۳) و نیز مدد بخشید بشما به ایجاد باغها وچشمه‌های آب (۱۳۴) همانا من ازعذاب روز بزرگ قیامت برشما می‌ترسم (۱۳۵) قوم نادان پس از این مواعظ در پاسخ هود گفتند تو اینهمه وعظ و نصیحت کنی یا هیچ نکنی بحال ما یکسان است (۱۳۶) این (مسئله حیوة وموت) طبیعت وخوی (جهان و) همه پیشینیان است (۱۳۷) وما هرگز عقابی نخواهیم داشت (۱۳۸) الغرض رسول حق را تکذیب کردند ماهم آنان‌را هلاك گردانیدیم وبیشتر آنها ایمان نیاوردند (۱۳۹) وهمانا خدای‌توبسیارمقتدر ومهربان است (۱۴۰) قوم ثمود نیز رسول خدای را تکذیب کردند (۱۴۱) هنگامی که پیغمبر آنها صالح به ایشان گفت آیا بازهم متقی وخدا ترس نمیشوید (۱۴۲) من برای شما پیغمبر بسیار امین وخیرخواهم (۱۴۳) ازخدا بترسید و راه اطاعت پیش گیرید (۱۴۴) من اجری ازشما برای رسالت نمیخواهم وچشم پاداش جز بخدای عالم ندارم (۱۴۵) آیا تا ابد ازمرك دراین ناز و نعمت دنیا خواهید ماند (۱۴۶) گمان دارید درایی باغهای باصفا و چشمه‌های آب گوارا (۱۴۷) وکشتها وخرماستان‌هائی که شکوفه‌های درختان آن لطیف است (۱۴۸) وخیال می کنید دائم دراین عماراتی که درکوهستان باکمال دقت بنا کرده‌اید به‌آسایش تعیش می کنید (۱۴۹) پس پند من بشنوید و از خدا بترسید وراه طاعت پیش گیرید (۱۵۰) و از رفتار رؤسای مسرف و ستمگری پیروی نکنید (۱۵۱) که آن مردم در زمین همه گونه فسادمیکنند و هیچگونه به اصلاح حال خلق نمیپردازند (۱۵۲) قوم صالح گفتند بیقین تورا سحر کرده‌اند (که دعوی نبوت میکنی) (۱۵۳) و (گرنه)

تو هم

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هَٰذِهِ
نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ
﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ
أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ
﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ
عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾
قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ
﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ
دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ
﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ
﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ

مثل‌ما بشری بیش نیستی اگر راست میگوئی (معجزی بیاور) (۱۵۴) صالح گفت این ناقه
آب نهر را روزی بنوشد و روزی شما بنوشید (۱۵۵) و هرگز سوءقصدی بر ناقه
مکنید که بروز سخت عذاب گرفتار خواهید شد (۱۵۶) قوم صالح ناقه را
پی کردند و صبحگاه از کار خود بسیار پشیمان شدند (۱۵۷) آنگاه بعذاب
موعود گرفتار شدند (و هلاک گردیدند) همانا در هلاک این قوم آیت عبرت
برای دیگران بود و (لیکن) اکثر مردم باز ایمان بخدا نیاوردند (۱۵۸)
و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربان است (۱۵۹) قوم لوط نیز پیغمبران
خود را تکذیب کردند (۱۶۰) هنگامی که پیغمبر مهربان آنها لوط گفت
آیا (با آنکه شما هلاکت اهل کفر و عصیان پیشین را بچشم خود دیدید
باز هم) خدا ترس و پرهیزکار نمیشوید (۱۶۱) من برای شما پیغمبری بسیار
امین و خیر خواهم (۱۶۲) از خدا بترسید و راه طاعت وی پیش گیرید
(۱۶۳) و من از شما اجری برای رسالت خود نمیخواهم و چشم پاداش جز
بخدای عالم ندارم (۱۶۴) آیا عمل زشت منکر را با مردان انجام می‌دهید
(۱۶۵) و زنان را رها کرده همانا شما بسیار مردم متعدی نا بکاری هستید
(۱۶۶) قوم درجواب لوط گفتند اگر از این پس دست از این نهی و منع
برنداری ترا از شهر بیرون خواهیم کرد (۱۶۷) لوط باز گفت من خود دشمن
این کار زشت شما (و بیزار از آن) خواهیم بود (۱۶۸) بارالها من و اهل
بیتم را از عقاب این عمل زشت قوم نجات بخش (۱۶۹) ما هم او را با همه
اهل بیتش نجات دادیم (۱۷۰) جز پیرزنی که در اهل عذاب باقی ماند (و
بکیفر کفر با قوم هلاک گردید) (۱۷۱) آنگاه جز اهل بیت لوط همه را بخاک
هلاک نشانیدیم (۱۷۲) و آنها را بسنگباران عذاب که باران بسیار سختی
برسر بدکاران است هلاک ساختیم (۱۷۳) و در این هلاک قوم لوط نیز آیت
عبرت بزرگی برای دیگران بود (لیکن) اکثر مردم باز ایمان بخدا
نیاوردند (۱۷۴) و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربان است (۱۷۵) باز
اصحاب ایکه (یعنی امت شعیب) هم پیغمبران خود را تکذیب کردند
(۱۷۶) هنگامی که رسولشان شعیب (درمقام نصیحت) بآنها گفت آیا شما
خدا ترس و پرهیزکار نخواهید شد (۱۷۷) پند من بشنوید که من برای
شما رسولی بسیار امین و خیر خواهم (۱۷۸) از خدا بترسید و راه طاعت
وی پیش گیرید (۱۷۹) و من از شما هرگز اجر رسالت نمیخواهم

أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا
كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ
مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ
﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ
نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ
﴿١٩٩﴾ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ
يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾
فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

وجز از خدای عالم بکسی، چشم پاداش ندارم (۱۸۰) ای مردم آنچه میفروشید سنك تمام بدهید و از کم فروشی (وگران فروشی که آنهم نوعی کم فروشی است) کناره گیرید (۱۸۱) اجنـاس را با میـزان صحیح بسنجید (۱۸۲) و آنچه بهمردم میفروشید (تمام بدهید) از وزن وپیمان کم نگذارید ودر زمین بظلم و فساد کاری بر نخیزید (۱۸۳) واز خدائی که شما وهمه طبایع پیشینیان را آفریده بترسید (۱۸۴) قوم شعیب پاسخ اوگفتند ترا بیشك بسحر و شعبدهٔ مفتون کرده‌اند (۱۸۵) و تو جز آنکه بشری هستی مانند ما هیچگونه مزیتی بردیگران نداری و ما تورا دروغ گومیپنداریم (۱۸٦) اگر راست میگوئی قطعهٔ ازآسمان را برسرما فرود آور (تا تصدیق تو کنیم)(۱۸۷) شعیب گفت خدابهتر(برصدق دعوی من و) کذب قول ورشتی افعال شما آگاه است (۱۸۸) باز او را تکذیب کردند وبعذاب سخت روز سایه‌بان گرفتار شدند که عذاب آن روز بسیار سخت بود (۱۸۹) و درین هلاك قوم شعیب نیز آیت بزرگی برای دیگران بود (و لیکن) اکثر مردم باز ایمان نیاوردند (۱۹۰) و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربانست (۱۹۱) و این قرآن بحقیقت از جانب خدا نازل شده (۱۹۲) جبرئیل (روح الامین) نازل گردانید (۱۹۳) و آنرا بر قلب تو فرود آورده تا بحکمت و اندوزهای آن خلق را متذکر ساخته و از عقاب خدا بترسانی (۱۹۴) (و مردم را) بزبان عربی فصیح (هدایت کنی) (۱۹۵) و ذکر عظمت این قرآن در کتب انبیاء پیشین مسطور است (۱۹٦) آیا این خود آیت وبرهان روشنی بر کافران نیست که علماء بنی‌اسرائیل از کتب انبیاء سلف براین قرآن آگاهند (۱۹۷) و اگر ما این کتاب عربی را بر بعض مردم عجم نازل میگردانیدیم (۱۹۸) ورسول بزبان تازی بر پارسیان قرائت می‌کرد آنان ایمان نمیآوردند باین عذر که قرآن چون بزبان ما نیست ما فهم آن نکرده واعجاز آن را درك نمی‌کنیم اما شما قوم عرب با چه عذر ایمان نمیآورید (۱۹۹) ما این قرآن را چنین در دل تبه‌کـاران گذرانديم (۲۰۰) که تا مشاهده عذاب دردناك نکنند به این قرآن ایمان نمیآورند (۲۰۱) پس بناگاه وقت عذاب و ساعت قیامت که سخت از آن غافل بودند بآنها فرا رسد (۲۰۲) و آن کافران از شدت عقوبت گویند آیا برما مهلتی منظور میشود (۲۰۳) آیا اکنون که هنگام عذابشان نیست (ازتمسخر) انتقام مارا بتعجیل میطلبند (۲۰۴) ای رسول ما چه خواهی دید اگر ما چند سالی آنها را در دنیا متنعم سازیم (۲۰۵) سپس بعذابی که برآنان وعده شده یکسر هلاك شوند (۲۰٦)

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا
مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ
﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ
﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنذِرْ
عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ
فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ
مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ
السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ
﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَ
انتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طس ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ

وبهره‌ای که از مال‌دنیا داشتند هیچ‌آنهارا از عذاب نرهاند (۲۰۷) وما اهل هیچ‌دیاری را تا رسولی بهدایت واتمام‌حجت‌بر‌آنها نفرستادیم‌هلاك نکردیم (۲۰۸) این پند وموعظه است (برای‌خوبان) و ما هرگز بکسی ستم نکردیم (۲۰۹) این قرآن را شیاطین نیاوردند (۲۱۰) ونه‌هرگز اینگونه سخنان از شیاطین شایسته است و نه قدرت بر نزول آن دارند (۲۱۱) که البته آنها از استماع وحی الهی معزولند (۲۱۲) پس‌تو ای رسول‌جز‌خدای‌یکتا احدی‌رامعبودمخوان وگرنه از اهل‌عذاب خواهی‌شد (۲۱۳) نخست خویشان نزدیکرا (ازخدا) بترسان (۲۱۴) آنگاه پر و بال مرحمت‌بر‌تمام‌پیروان با ایمانت بتواضع بگستران (۲۱۵) و هرگاه قوم فرمانترا مخالفت‌کردند بآنها بگو من خود ازکردار بدشما بیزارم (۲۱۶) و توکل بر‌آن‌خدای مقتدر مهربان‌کن (۲۱۷) آن‌خدائیکه‌چون از شوقش بنماز برخیزی تورا مینگرد (۲۱۸) وبه‌انتقال‌تو در اهل‌سجود (وبه دوران تحولت از اصلاب شامخه به ارحام مطهره آگاه است) (۲۱۹) که او خدای شنوا و دانا بگفتار وکردار خلق‌است (۲۲۰) بگو به‌کافران‌که میخواهید من شمارا‌آگاه سازم‌که‌شیاطین برچه‌کسان‌نازل میشوند (۲۲۱) شیاطین برهر شخص بسیار دروغگوی بدکاری نازل‌می شوند (۲۲۲) گوش فرامی‌دهند (تاحرف‌مؤمنان و نوای قدسی‌را ربوده وباتباع خود برسانند) واکثر دروغ می‌گویند (۲۲۳) وشاعران‌رامردم جاهل‌گمراه‌پیروی‌کنند (۲۲۴) آیا ننگری که‌آنهاخود بهروادی‌حیرت سرگشته‌اند (۲۲۵) وآنها بسیار سخنان میگویند‌که‌یکرا عمل‌نمیکنند مگر‌آن‌شاعران‌که‌اهل‌ایمان‌و‌نیکوکار‌بوده‌و‌یاری‌دین خدا بسیارکردندو‌برای انتقام‌ازهجوی‌وستمی‌که‌درحق‌آنهاشده‌ازخدا‌بالهام شعریاری خواستند و البته آنانکه ظلم وستم‌کردند بزودی خواهند دانست که بچه کیفر گاهی ودوزخ انتقامی بازگشت‌می‌کنند (۲۲۷)

سورهٔ نمل‌درمکه معظمه‌نازل شده ومشتمل بر ۹۳ آیه میباشد

بنام‌خدای‌بخشنده مهربان

طس این‌آیات بزرك وکتاب هویدای خداست (۱) که هدایت وبشارت برای اهل ایمان است (۲) آنانکه بیاد خدا نماز بپا می‌دارند و زکوة بمسکینان می‌دهندو‌کاملا‌بعالم‌آخرت

يُوقِنُونَ ٣ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ ٤ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْأَخْسَرُونَ ٥ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ إِذْ قَالَ
مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ
بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ٧ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ
مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٨ يَا مُوسَىٰ
إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٩ وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ١٠ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
غَفُورٌ رَحِيمٌ ١١ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ١٢
فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ١٣ وَجَحَدُوا بِهَا
وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ١٤ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ١٥ وَوَرِثَ
سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ١٦ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ

یقین دارند (۳) همانا آنان که ایمان بعالم آخرت نمی‌آورند ما اعمالشان
را در نظرشان جلوه دهیم بکلی مغرور (و گمراه) شوند (۴) آنها را هم
(در دنیا) سخت‌ترین عذابیست وهم در آخرت زیانکارترین خلقند (۵)
وای رسول آیات قرآن عظیم از جانب خدای دانای حکیم بوحی بر تو القا
میشود (۶) بیادآر هنگامی که موسی به اهل بیتش گفت مرا آتشی بنظر آمد
می‌روم تا از آن بزودی خبر بیاورم یا شاید برای گرم شدن شما شعله‌ای بر گیرم
(۷) چون موسی بدان آتش نزدیک شد اورا ندا کردند که آنکس را که
بلند رتبه خداست که آفریننده عوالم بیحد و نهایت است ایموسی همانا منم خدای
در اشتیاق این آتش است یا بگردش در طلب است باین موهبت مقدسش مبارکباد و منزه و
است که آفریننده عوالم بی‌حد و نهایت است (۸) ای موسی همانا منم خدای
مقتدر دانای درستکار (۹) و تو عصای خود (و خودیت) بیفکن (چون عصا افکند)
ناگاه موسی بر آن نگریست بجنبش وهیجان در آمد چنانکه اژدهائی (مهیب)
گردید موسی از آن چنان بترسید که رو بفرار نهاد و دیگر واپس نگردید (بدو
خطاب شد) ای موسی مترس که پیغمبران در حضور من هرگز نمی‌ترسند (۱۰)
مگر کسیکه چون ستم و کار بد کند بزودی (توبه کرده و) آن بدی را بنیکوئی
مبدل گرداند تا خدایش ببخشد که همانا خدا بسیار آمرزنده ومهربانست
(۱۱) ای موسی دست در گریبان خود کن تا چون بیرون آوری نه از مرض
برص بلکه از لطف خدا سپید و روشن گردد آنگاه با نه معجز الهی بسوی فرعون و قومش
که گروهی فاسق و نابکارند برسالت روانه شو (۱۲) چون آیات و معجزات
ما را بآنها ارائه داد گفتند که این معجزات بزرگ سحری روشن و آشکار
است (۱۳) وبا آنکه پیش نفس خود بیقین دانستند (معجزه خداست) باز
از کبر و نخوت و ستمگری انکار آن کردند بنگر تا عاقبت آن مردم ستمکار
فاسد بکجا انجامید (وچگونه هلاک شدند) (۱۴) و همانا ما به داود و
سلیمان مقام دانش عطا کردیم که (بشکرانه آن) گفتند ستایش وسپاس خدای
را که مارا بر بسیاری از بندگان با ایمانش فضیلت و برتری عطا فرمود
(۱۵) وسلیمان که وارث ملك داود شد (ومقام سلطنت وخلافت یافت) به مردم
گفت که ما را زبان مرغان آموختند و از هر گونه نعمت عطا کردند این
همان فضل وبخشش آشکار است (از خدای متعال) (۱۶) و سپاهیان سلمان

جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿۱۷﴾ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَتَوْا
عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰۤاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ لَا
يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۸﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ
قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْۤ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْۤ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ
عَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ
عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَاۤ اَرَى
الْهُدْهُدَ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ﴿۲۰﴾ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا
اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهٗۤ اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۱﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ
فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿۲۲﴾
اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ
عَظِيْمٌ ﴿۲۳﴾ وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَ
زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُوْنَ ﴿۲۴﴾ اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿۲۵﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۶﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۷﴾
اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ
﴿۲۸﴾ قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْۤ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ﴿۲۹﴾ اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ

ازگروه جن وانس ومرغان هرسپاهی تحت فرمان رئیس خود در رکابش حاضرآمدند (۱۷) درآنجا که بوادی مورچگان رسید موری (پیشوای موران) چون جلال سلیمان وسپاه عظیم آنان مشاهده کرد گفت ای موران همه بخانه‌های خود اندر روید مبادا سلیمان وسپاهش ندانسته شمارا پایمال کنند (۱۸) سلیمان از گفتارمور بخندیدو گفت پروردگارا مرا توفیق شکر نعمت خود که بمن وپدرمن عطا فرمودی عنایت فرما و مرا بعمل صالح خالصی که تو بپسندی موفق بدارومرا بلطف ورحمت درصف بندگان (خالص) شایستهٔ داخل گردان (۱۹) وسلیمان (از میان سپاه خود) جویای حال مرغان شد (هدهد را نیافت بعتاب) گفت هدهد کجا شد که بحضور نمی‌بینمش بلکه غیبت کرده است (۲۰) (چنانچه بدون عذر غایب شده) همانا اورا بعذابی سخت معذب گردانم یا آنکه سرش از تن جدا کنم یاکه برای غیبتش دلیلی روشن بیاورد (۲۱) پس از اندك مکثی گفت من بچیزی که تو ازآن درجهان آگاه نشده‌ای خبر یافتم و ازملك سبا بطور یقین ترا خبری مهم آورده‌ام (۲۲) همانا درآن ملك زنی رایافتم که برمردم آن کشور پادشاهی داشت وبآن زن هرگونه امور دنیوی عطا شده بود وعلاوه براینها تخت باعظمتی داشت (۲۳) آن زن باتمام رعیتش یافتم که خدا را از یاد برده وبجای خداخورشیدرا میپرستیدندوشیطان اعمال زشت آنان رادر نظرشان زیبا جلوه داده وآنها را بکلی از راه خدا باز داشته تا هرگز بحق هدایت نیابند (۲۴) وخدایرا که هر پنهان را (درظلمت عدم) بعرصه ظهورآورده وبر نهان وآشکار خلق آگاه است پرستش نکنند (۲۵) (درصورتی که) خدای یکتا که جز اوهیچ خدائی نیست پروردگار عرش باعظمت است (۲۶) سلیمان هدهدرا گفت باید تحقیق کنم تاصدق وکذب سخنت را دریابم (۲۷) اینك نامه مرا بجانب آنان برو بازشو تا بنگری پاسخ چه می‌دهند (۲۸) (چون هدهد نامه را ازمنقار دربر بلقیس افکند بشگفت آمد ومهرنامه رابگرفت وبدقت مطالعه کرد آن را بسیار مهم یافت) بلقیس (رو برجال دربارش کرده و) گفت نامه بزرگی بمن رسیده است (۲۹) که آن نامه ازجانب سلیمان و

وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ
تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ
إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ۖ وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا
آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ ۖ وَ
إِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا
آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا
عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا
جَاءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۚ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ

عنوانش بنام خدای بخشنده مهربان است (۳۰) (و بعد نوشته) که بر من برتری مجوئید و تسلیم امر من شوید (۳۱) آنگاه به مشورت گفت ای رجال کشور شما بکار من رای دهید که من تا کنون بی حضور شما بهیچ کار تصمیم نگرفته‌ام (۳۲) رجال ملك به او اظهار داشتند که ما دارای نیروی کامل و مردان جنگجوی مقتدری هستیم لیکن اختیار با شما تا بصلح و تسلیم تا بجنك و خلاف بفکر روشن چه دستور فرمائی (۳۳) بلقیس گفت پادشاهان چون بدیاری حمله آرند آن کشور را ویران سازند و عزیزترین اشخاص مملکت را ذلیل‌ترین افراد می‌گیرند و رسم و سیاستشان بر این کار خواهد بود. (۳۴) حال من هدیه‌ای بر آنان بفرستم تا ببینم فرستادگانم از جانب سلیمان پاسخ چگونه باز آرند (۳۵) چون فرستادگان بلقیس حضور سلیمان رسیدند گفت شما خواهید که مرا به مال دنیا مدد کنید آنچه خدا به من از ملك و مال بی‌شمار عطا فرموده بسیار بهتر از این مختصر هدیهٔ شماست آری شما مردم دنیا خود بدین هدایا شاد شوید (۳۶) ای فرستاده بلقیسیان با هدایا بسوی آنان بازشو که من لشکری بیشمار که هیچ با آن مقاومت نتوانند کرد بر آنها میفرستم و آنها را با ذلت و خواری از آن ملك بیرون می کنم (۳۷) آنگاه سلیمان رو بحضار بارگاه کرد و گفت کدام یك تخت بلقیس را پیش از آنکه تسلیم امر من شود خواهید آورد. (۳۸) عفریت جن گفت من چنان بر آوردن تخت او قادر و امینم که پیش از آنکه تو از جایگاه خود برخیزی آن را بحضور آرم؛ (۳۹) و آن کس که بعلم کتاب الهی دانا بود (آصف برخیا یا خضر یا سلیمان) گفت که من پیش از آنکه چشم برهم زنی تخت را بدینجا آرم پس سلیمان سریر را نزد خود مشاهده کرد گفت این توانائی از فضل خدای منست تا مرا بیازماید که نعمتش را شکر می گویم یا کفران می کنم و هر که شکر نعمت حق کند شکر بنفع خویش کرده هما نا خدا (از شکر خلق) بی نیاز (و بر کافر) کریم و مهربان است (۴۰) آنگاه سلیمان گفت تخت بلقیس را براو ناشناس گردانید تا بنگریم که وی سریر خودرا خواهد شناخت یا نه (یعنی تا آزموده شود که او زنی است حقیقت بین و نظرش بعالم حقایق و لایق پیشوائی است یا چون دیگر زنان بفریب صورت شکل و رنك مغرور و برای ریاست نالایق است (۴۱) هنگامی که بلقیس آمد از او پرسیدند که عرش تو چنین است

مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا
رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ
اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۖ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ ۚ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ۖ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ
ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ
بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾
وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ

وی گفت گویا همین است وما از این پیش بدین دانا وتسلیم امر خدا بودیم (۴۲) وبلقیس را پرستش غیر خدا ازخدا پرستی بازداشته واز فرقه کافران (مشرك) بشمار بود (۴۳) آنگاه بلقیس را گفتند که اینك درساحت این قصر داخل شووی چون کوشك را مشاهده کرد پنداشت که لجهٔ آبیست وجامه ازساق پا بر گرفت و گفت این قصریست ازآبگینه صاف (ازآن دستگاه بحیرت آمد و) گفت بارالها سخت بر نفس خویش ستم کردم واینك با (رسول تو) سلیمان تسلیم فرمان پروردگار عالمیان گردیدم (۴۴) وما بقوم ثمود برادرشان صالح را به رسالت فرستادیم که بگوید خدای یکتارا پرستید قوم بر دوفرقه شدند (وباهم) به مخاصمه وجدال پرداختند (۴۵) صالح گفت چرا پیش از نکوکاری بید کاری می‌شتابید چرا ازکردار زشت استغفار بدرگاه خدا نمی‌کنید تاشاید مورد عفو ورحمت شوید (۴۶) آن کافران چنین گفتند ما بوجود تو وپیروانت فال بد میزنیم صالح گفت این فال بدشما نزد خدا معلوم است که شما خود موجب این امتحان و ابتلا شده اید (۴۷) ودرشهرستان قوم صالح نه (نفر ازرؤسای) قبیله بودند که دایم در زمین بفتنه و فساد میپرداختند و هرگز قدمی بصلاح حق بر نمی‌داشتند (۴۸) آن رؤسای مفسد بقوم صالح گفتند که شما هم قسم شوید که شبیخون زنید وشبانه صالح را بقتل برسانید و آنگاه بوارث او همه شهادت خواهیم داد که ما به مکان ارتکاب قتلهم حاضر نبودیم و البته ما راست می‌گوئیم (۴۹) وآن کافران در قتل صالح مکر وحیله بکار بردند وما آنها را ازجائی که هیچ نفهمیدند سخت بکیفر مکرشان رسانیدیم (۵۰) بنگر که پایان مکرشان چه شد عاقبت ما آنانکه در قتل صالح حیله ومکر کار بستند همه را با بستگانشان هلاك کردیم (۵۱) اینست خانه‌های بی‌صاحب ایشان که چون ظلم کردند همه ویران شد و در این کار برای دانایان آیت عبرت است. (۵۲) واهل ایمانی که پرهیزکار و خداترس بودند آنها را ازعذاب نجات دادیم (۵۳) و پیغمبر ما لوط وقتی بقوم خود گفت آیا شما با آنکه بصیرت بزشتی عمل خود دارید باز مرتکب چنین کار منکری میشوید (۵۴) آیا شما با مردان شهوترانی کرده و زنان را ترك می‌گوئید آری شما بسیار مردم جهالت پیشه‌هستید

(۵۵) قوم لوط به او جوابی ندادند

قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ
يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ
﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ
قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ
يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ
ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا

جز آنکه بایکدیگر گفتند که لوط را با همه اهل بیتش که از این کار تنزه و دوری می جویند ازشهرخود بیرون کنید(۵۶) ما هم لوط را با همه اهل بیتش جز زن کافر او که مقدر بود میان اهل عذاب باقی ماند همه را نجات دادیم (۵۷) و برسر آنها سنگباران هلاك باراندیم که بسیار بد باران هلاکتی است بر آن قوم بد کار (۵۸) ای رسول بگو ستایش مخصوص خداست و سلام خاص بر بندگان بر گزیدهٔ خدا آیا خدای (آفریننده جهان) بهتر و پرستش را سزاوارتر است یا آنچه شریك خدا می شمارید که همه عاجز و ناتوان و دستخوش مرك و فنا هستند (۵۹) آیا آن کیست (جز خدای یکتا) که آسمانها و زمین را خلق کرده واز آسمان برای شما باران می فرستد تا بآن درختان باغ و بستانهای شما را در کمال سبزی و خرمی میرویانیم هرگز شما از پیش خود قادر بر رویانیدن آن درختان نیستید آیا باوجود خدای یکتا خدایی هست (هرگز خدائی نیست) لیکن این مشرکان روی از خدا می گردانند (۶۰) آیا آن کیست جز (خدای یکتا) که زمین را آرامگاه شما قرارداد و در آن نهرهای آب (برای شرب خود وحیوانات وزراعات واشجار شما) جاری کرد و کوهها برافراشت ومیان دو دریا (بقطعه از زمین) حایل گردانید آیا با وجود خدای قادر یکتا خدائی هست (هرگز نیست) لیکن اکثر مردم براین حقیقت آگاه نیستند (۶۱) آیا آن کیست که دعای بیچارگان مضطر را باجابت میرساند و رنج وغم آنان را برطرف می سازد وشما مسلمین را جانشینان اهل زمین قرار میدهد آیا با وجود خدای یکتا خدائی هست (هرگز نیست) لیکن اندکی مردم متذکر این حقیقتند (۶۲) آیا آن کیست که در تاریکیهای بر وبحر عالم (شما را هدایت می کند) و کیست که بیادها مژده باران رحمت می فرستد آیا باوجود خدای یکتا خدائی هست (هرگز نیست) او بسی برتر و بالاتر است از آنچه مشرکان جاهل (شریك وی می شمرند) آیا آن کیست که نخست آفرینش را آغاز می کند آنگاه همه را بسوی خود) باز می گرداند (۶۳) آیا کیست که از (قوای) آسمان وزمین بشما روزی میدهد آیا با وجود خدای یکتا خدائی هست (هرگز نیست) مشرکان را بگو اگر راست می گوئید که غیر خدا هم کسی در آفرینش مؤثر است بر دعوی خود برهانی بیاورید (۶۴) ای رسول ما بگو که درهمه آسمانها وزمین جز خدا کسی ازعلم غیب آگاه نیست وهیچ نمیدانند که چه هنگام زنده و برانگیخته خواهند شد (۶۵) بلکه (این مدعیان نادان امروز) بروز قیامت دانا شوند تدارك عمل کنند که اینان از قیامت هم در شك و ریبند بلکه بکلی از عالم آخرت بی خبر و از مشاهده آن جهان

عُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ
﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ
لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ
لَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ
عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ
تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ
أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا

کورند(۶۶) وکافران گفتند که آیا هرگاه ما چون مردیم و یکسرخاك شدیم باز (در قیامت زنده شویم و) سراز خاك بیرون میآوریم (۶۷) به ما وپیش از این پدران ما وعده‌ها داده شد (لیکن) این سخنان چیزی جز افسانهای پیشینیان نیست (۶۸) بگو در روی زمین سیر کنید تا بنگرید که عاقبت کار بدکاران بکجا کشید (وچگونه همه هلاك شدند (۶۹) ای‌رسول توبر کفر و بدبختی این کافران اندوهناك مشو واز مکر آنان نیزدلتنك‌مباش (که ما قادر) بهانتقام‌آنمائیم(۷۰) وکافران می‌گویند پس اینوعده (قیامت) اگرراست‌می‌گوئید کی خواهد بود(۷۱) بگو ای پیغمبر بعضی ازآن وعده که بوقوعش تعجیل دارید بدین‌زودی شاید در پی‌شما آید(۷۲) وهمانا خدای تو در باره خلق دارای فضل و رحمت است ولیکن اکثر مردم شکر نعمتش بجا نیاورند (۷۳) و همانا خدای تو برآنچه خلق در دلها پنهان کنند یا آشکار سازند بهمه‌آگاه است(۷۴) هیچ امری در آسمان و زمین پنهان نیست جزآنکه در کتاب (علم الهی) آشکار است (۷۵) همانا این‌قرآن اکثر احکامی‌که بنی‌اسرائیل درآن اختلاف می‌کنند کاملا بیان‌خواهدکرد (وحکم توریةرا آشکار می‌سازد)(۷۶)وهم این کتاب خدابرای‌اهل‌ایمان هدایت‌ورحمت کامل است (۷۷) ای رسول ما خدای تو میان این مردم حکم خواهد کرد که او خدای مقتدرودانااست(۷۸) پس تو بر خدای (دانای توانا) توکل کن‌که تو البته (رسول) برحقی و حقانیتت‌بر همه آشکار است (۷۹)همانا تو (باآنکه پیغمبر بحق‌وهادی‌مطلقی باز) نتوانی که‌مردگان ومرده‌دلان‌کفر) را سخنی بشنوانی ویاکران (باطن)راکه (بگمراهی) ازگفتارت روی‌میگردانند بحقیقت شنوا کنی (۸۰) و تو هرگز نتوانی که این کوران (باطن)را ازگمراهی هدایت‌کنی‌تنهاآنان‌که بآیات ما ایمان میآورند تو آنهارا میتوانی سخن بشنوانی وبراه حق هدایت‌کنی وایشانندکه تسلیم‌امر خدا هستند (۸۱) وهنگامی‌که وعده‌عذاب‌کافران بوقوع پیوندد (وزمان انتقام بظهور قائم فرا رسد) جنبنده از زمین برانگیزیم که باآنان تکلم‌کند که مردم بآیات‌ما (بعد از این) از روی یقین نمیگروند (در اخبار امامیه جنبنده‌ای که در آیه مذکور است (دابةالارض)برجعت حضرت امیر (ع) و ظهور حضرت قائم یا خودولی عصر عجل‌الله تعالی فرجه‌تفسیر شده (۸۲) وای رسول بیاد امت‌آر روزی راکه خلق‌بعرصه‌قیامت‌ازهر قومی یك‌دسته راکه تکذیب آیات‌ما میکنند برانگیزیم وآنها (برای‌سؤال) بازداشته خواهند شد (۸۳) تا آنگاه‌که همه آمدند خدا بآنها بفرماید که‌آیات‌مرا که بآن احاطهٔ علمی نیافتید از جهل وخودسری تکذیب کردید

بِمَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا
فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَ
النَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ
اللّٰهُ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّهِيَ
تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ
﴿٨٨﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ
اٰمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ
هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِيْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَيْءٍ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ
الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ
لِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٍ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰسٓمّٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ

آیات درمقابل عمل با آن آیات چه کردید از کفر وعصیان همه را برخلاف کردید (اینک به کیفر خود میرسید) (۸۴) و فرمان عذاب (شدید) به کیفر (کفرو) ظلم برآنها برسد و هیچ سخن نتوانند گفت (۸۵) آیا کافران ندیدند که ما شب را تاریك برای سکون و آرامش خلق قرار دادیم و روز را روشن همانا این در وضع شب وروز آیات و نشانهای قدرت الهی برای اهل ایمان پدیدار است (۸۶) وروزی را که صور (اسرافیل) دمیده شود آن روز هر که در آسمانها و هر که در زمین است جز آنرا که خدا خواسته همه ترسان و هراسان باشند و همه منقاد و ذلیل به محشر در آیند (۸۷) و در آن روز کوهها را بنگری وجامد و ساکن تصور کنی در صورتی که مانند ابر در حرکتند (۸۸) صنع خداست که هر چیزی را درکمال اتقان و استحکام ساخته که علم کامل او بافعال همه شما خلایق محیط است (۸۹) کسانی که (درقیامت) نیکوکارآیند پاداش بهتر ازآن یابند وهم از هول وهراس قیامت ایمن باشند (۹۰) و کسانی که بدکار و زشت کردار آیند درآنروز برو در آتش جهنم افتند آیا (جزآنکه جزاء اعمال آنهاست ؟ (۹۱) (ای رسول بگو) من مامورم که منحصرا خدای این بلد مکه معظمه را که بیت الحرامش قرار داده پرستش کنم که آن خدا مالك هرچیز عالم است وباز مأمورم که از تسلیم شدگان فرمان او باشم (۹۲) و نیز مامورم که قرآن را بحکم وظیفه رسالت تلاوت کنم پس هرکس هدایت یافت بنفع خود هدایت یافته و هرکس گمراه شد بزیان اوست و بگو که جز آنکه از پیمبرانی هستم که برای ترسانیدن خلق آمده‌ام وظیفه دیگر ندارم (۹۳) و بگو ستایش مخصوص خداست که بزودی آیات قدرتش را بشما ارائه خواهد داد تاآنرا بشناسید وخدا هرگز غافل ازکردارشما نیست (۹۴)

سورهٔ قصص درمکه معظمه نازل شده ومشتمل برهشتادوهشت آیه

میباشد بنام خدای بخشنده مهربان

طسم (شاید از اشاره باسماءالله یا نام سوره است قسم بآن یادشده) (۱) اینست آیات کتاب خدا که روشن کننده (حق است از باطل) (۲) (ای رسول) ما از حکایت موسی وفرعون بحق برتو بیان می‌کنیم تا تو واهل ایمان از دانستن آن منتفع شوند (۳) همانا فرعون در زمین (مصر)

وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَ
يَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝۴ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ
اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ۝۵
وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ
مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ۝۶ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰۤى اُمِّ مُوْسٰۤى اَنْ اَرْضِعِيْهِ فَاِذَا
خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ اِنَّا رَآدُّوْهُ
اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝۷ فَالْتَقَطَهٗۤ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ
لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِـِٕيْنَ
۝۸ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ لَا تَقْتُلُوْهُ عَسٰۤى
اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۹ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ
مُوْسٰى فٰرِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ لَوْلَاۤ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا
لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۰ وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ فَبَصُرَتْ بِهٖ
عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۱ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ
فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰۤى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ
نٰصِحُوْنَ ۝۱۲ فَرَدَدْنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۳ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ
وَاسْتَوٰۤى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۴ وَ

تکبر و گردنکشی آغاز کرد ومیان اهل آن سرزمین تفرقه و اختلاف افکند و طایفهٔ را سخت ضعیف وذلیل کرد پس ایشان‌را می‌کشت و زنان شان را زنده می‌گذاشت وهمانا فرعون مردی بسیار مفسد و بد اندیش بوم (۴)وما اراده کردیم که بر آن طایفه ضعیف ذلیل‌درآن‌سرزمین‌منت گذارد وآنها را پیشوایان خلق قرار دهیم ووارث ملك وجاه فرعونیان گردانیم (۵)ودر زمین بآنها قدرت و تمکین بخشیم و بچشم فرعون وهامان لشگریانشان آنچه راکز آن اندیشه‌ناك وترسان بودندبنمائیم (۶)و به مادر موسی وحی کردیم که طفلت را شیر ده و چون ازآسیب فرعونیان برای ترسان شوی بدریا اوکن و دیگر بر او هرگز مترس و محزون مباش که ما او را بتو باز آوریم و هم از پیغمبران مرسلش گردانیم (۷)اهل‌بیت فرعون (آسیه) موسی را از دریا برگرفت تا در نتیجه دشمن و مایه اندوه آل فرعون شود (وبه مشیت خدا فرعون دشمن خود را بپرورد) هامان و لشگریانشان بسیار نادان و خطاکار بودند (۸)زن فرعون گفت این کودك را مکشید که‌نور دیده‌من‌وتست باشد درخدمت ما سودمند افتد ویا اورا بفرزندی خود برگیریم وآنها (ازحال‌موسی)بیخبر بودند (۹)صبحگاه مادرموسی دلش‌فارغ‌بودوبحدی غم واندوه قلبش را فرا گرفت که اگرنه ما دلش را برجای نگاه داشتیم‌تا ایمانش‌برقرارماندنزدیك بودرازدرونش راآشکار سازد (۱۰)وآنگاه‌مادر موسی بخواهر گفت که ازپی‌طفلم‌رو(وازحالش‌جویاشوخواهر)رفت‌وموسی را از دور دید وشناخت ولی آل فرعون وی را نشناختند (۱۱)وماشیر هر دایه را براو حرام‌کردیم وآل فرعون با محبت قلبی‌که باو داشتند درپی هردایهٔ‌که پستانش را طفل بگیرد برآمدند خاله موسی گفت آیا مایلید که من شما را بر خانواده که دایه وپرستار این طفل شوند ودر کمال محبت ومهربانی تربیت‌کنند رهنمائی کنم (۱۲) و بدین وسیله ما موسی را به‌مادرش برگردانیدیم تا دیدارش بجمال موسی روشن شود وحزن و اندوهش بکلی برطرف گردد و نیز بطوریقین بداندکه‌وعده خدا حق است لیکن اکثر مردم از این حقیقت‌آگاه نیستند (۱۳)وآنگاه که موسی بسن عقل و رشد رسید وحد کمال یافت ما باو مقام و علم حکم نبوت عطا کردیم و چنین پاداش بمردم نیکوکار میدهیم (۱۴) و

دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي
مِن شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ
هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ
بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ
خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ
مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ
عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ
إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ
إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ
﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ
﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَ
جَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي
حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى

موسی (روزی) بیخبر اهل مصر بشهر درآمد آنجا دو مرد با هم بقتال مشغولند این یك از شیعیان وی، (یعنی از بنی اسرائیل) بود و آن یك از دشمنان بود (یعنی از فرعونیان) در آن حال آن شخص شیعه‌از موسی دادخواهی و یاری برعلیه آن دشمن خواست موسی مشتی سخت برآن دشمن زد بدان ضربت مرگش فرا رسید و موسی گفت این کاراز فریب وسوسه شیطان بود که دشمنی‌شدید شیطان و گمراه ساختن آدمیان سختی آشکاراست (۱۵)(آنگاه‌موسی) گفت ای‌خدامن برخویش‌ستم کردم تو الهی ازمن درگذر خداهم از او درگذشت که او بسیار آمرزنده و مهربانست (۱۶) موسی بازگفت ای‌خدا بشکرانه این‌نعمت نیروکه‌مرا عطا کردی منهم ان‌بدکاران هرگز یاری‌نخواهم‌کرد (۱۷) موسی‌ازتوقف بشهر مصر بیمناك شد ومراقب دشمن‌بود که ناگاه آنکس که روز گذشته از او یاری جسته بود باز او را بدادخواهی خواند موسی باو گفت تو سخت گمراهی (۱۸) وچون رفت بیاری آن سبطی مؤمن وخراست دست بقبطی دشمن درازکند که قبطی فریاد کرد ای‌موسی مرا هم میخواهی مانند شخص دیروز بقتل رسانی معلوم است که تو در زمین قصدی جز گردن‌کشی‌وجباری‌نداری وهیچ نخواهی که مشفق ومصلح میان‌خلق‌باشی (۱۹) ودر اینحال مردی(مؤمن) از دورترین نقاط شهر مصرآمد وگفت ای‌موسی رجال دربار فرعون درکارتو شوری‌می‌کنند که ترابقتل‌رسانند بزودی ازشهر بیرون‌گریز و(بدانکه) من‌درباره توبسیارمشفق‌ومهربانم (۲۰) موسی ازشهر مصرباحال‌ترس ونگرانی از دشمن بجانب‌شهرمدین بیرون‌رفت‌گفت بارالها مرا از شراینقوم ستمکار نجات‌ده (۲۱) وچون از مصر بیرون شد و سر بیابان رو بجانب شهر مدین‌آورد باخود گفت امید است که‌خدامرا براه مستقیم هدایت فرماید (۲۲) وچون برسرچاه آبی حوالی شهرمدین رسیدآنجاجماعتی را دید که حشم‌وگوسفنداشان را سیراب می‌کردند و دو زن را یافت که دور از مردان درکناری به جمع‌آوری و منع اختلاط گوسفنداشان مشغول بودند موسی بجانب‌آن دو زن رفته وگفت شما اینجا چه میکنید وکار مهمتان چیست آن‌دوزن پاسخ دادندکه منتظریم تامردان بازگردند (گوسفندان‌خودراآب‌دهیم) وپدر ما شیخی سالخورده وفرتوت است (۲۳) موسی (بحال آن‌دختران رقت فرمود) گوسفنداشان‌را سیراب کرده و

الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ
إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ
مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى
ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ
عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَ
سَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي
آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَ
أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ اسْلُكْ
يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ
مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

(با حالی خسته) رو بسایهٔ (درختی آورد) و گفت بارالها من بخیری که تو نازل فرمائی محتاجم (۲۴) موسی دید که یکی ازآن دو دختر با کمال (وقار و) حیا باز آمده و گفت پدرم ازتو دعوت میکند تادرعوض سقایت گوسفندان ما بتو پاداشی دهد چون موسی نزد او رسید و سرگذشت خود را بر او حکایت کرد (شعیب) گفت اینک هیچ مترس که از شرقوم ستمکار نجات (ابدی) یافتی (۲۵) یکی ازآن دو دختر (صفورا) گفت ای پدراین مردرا بخدمت خوداجیر کن که بهتر کسی که باید بخدمت برگزید کسی است که امین وتوانا باشد (۲۶) شعیب گفت من اراده آن دارم که یکی این دو دخترم را بنکاح تو در آورم براین مهر که هشت سال خدمت من کنی واگر ده سال تمام کنی (آن دو سال) بمیل واختیار تو ومن دراین کار رنج بر تو نخواهم نهاد انشاءالله مراشخصی شایسته این خدمت خواهی یافت (۲۷) موسی (عهدرا پذیرفت وخورسندشد و) گفت هر کدام از دو مدت را بانجام رسانم برمن ستمی نشده وخدابر این قول وعهد ماوکیل است (۲۸) آنگاه که موسی عهد خدمت بپایان رسانیده و با اهل بیت خود از حضور شعیب رو بدیار خویش کرد آتشی از جانب طور دید به اهلبیت خود گفت شما در اینجا مکث کنید که (از دور) آتشی بنظرم رسید میروم تا شاید از آن خبری بیاورم یا برای گرم شدن شما شعلهٔ برگیرم (۲۹) چون موسی بآن آتش نزدیک شد باو از جانب وادی ایمن درآن بارگاه مبارك از آن درخت (مقدس) ندائی رسید که ای موسی هوش دار که منم خدای (یکتا) پروردگار جهانیان (۳۰) و توعصای خود (وخودیت) بیفکن چون (عصا افکند) بر آن نگریست دیدا ژدهائی سبك خیز گردید وبفرار نهاد و واپس ننگریدید (در آنحال بدو خطاب شد) ای موسی پیش آی ومترس که تو ایمن خواهی بود (۳۱) ودست خودرا در گریبان بر وبیرون آور تا بی هیچ نقص برص ومرضی سفید وروشن (چون ماه تابان) گردد وتاازوحشت واضطراب بیاسائی باز دست بگریبان بر این (عصا وید بیضا) ازجانب خدابر رسالتت (دو برهان الهی است برو برسالت) بسوی فرعون وفرعونیان

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ
بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَ
مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ
فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي
هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ
آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ

که قومی فاسق ونابکارند(۳۲) موسی گفت ای خدای من از فرعونیان
یك نفر را کشته‌ام ومیترسم که بخونخواهی وکینه دیرینه مرا بقتل رسانند
(۳۳) وبا اینحال اگراز رسالت ناگزیرم برادرم هارون را نیز که ناطقه‌اش
فصیح‌تر ازمن است بامن یار وشریك در کار رسالت فرما تا مرا تصدیق (وترویج)
کند که میترسم این فرعونیان سخت تکذیب رسالتم کنند(۳۴) خدا با وفرمود
کما تقاضای تورا پذیرفته وبهمدستی برادرت هارون بسیار بازویت را
قوی میگردانیم وبشما در عالم قدرت وحکومت میدهیم که هرگز (دشمن)
بشما دست نیابند اینك بااین آیات ومعجزاتی که شمارا اعطا کردم برسالت
(بسوی فرعونیان) بروید که شما وپیروانتان (بردشمنان) غالب خواهید بود
(۳۵) چون موسی بامعجزات وآیات کماحقا نیتش برهمه روشن بود برسالت
بسوی فرعونیان آمد باز گفتند این معجزات توجز سحری که ساختگی تست چیز
دیگری نیست وما این گفتار ودعوی که تو داری هیچ از پدران پیشین‌مان نشنیده‌ایم
(۳۶) موسی گفت خدای من باحوال رسولی که ازجانب خود بهدایت خلق
فرستاده داناتر است ومیداند که کدامیك عاقبت خوش در دار عقبی خواهیم
داشت ومحققا (بدانید) که ستمکاران عالم هرگز فلاح ورستگاری نخواهند
یافت(۳۷) وفرعون با بزرگان قوم خودچنین گفت که من هیچکس را
غیر خودم خدای شما نمیدانم وگفت ای هامان خشتی در آتش پخته و
ازآن برای من قصری بلند پایه بنا کن تا من برخدای موسی مطلع شوم
هر چند اورا دروغ می‌پندارم (۳۸) فرعون وفرعونیان بناحق درزمین
از فرمان حق سرکشی وتکبر کردند وچنین پنداشتند که بسوی ما
باز نخواهند گشت(۳۹) ما هم از اعمال آن متکبر ظالم و لشکر واتباعش
سخت مؤاخذه کردیم وهمه را بدریا غرق ساختیم ای رسول ما بنگر تا
عاقبت کار ستمکاران بکجا کشید(۴۰) وما آن قوم(ظالم)را پیشوایان
ضلالت ودعوت بدوزخ قرار دادیم وبروز قیامت هیچکس آنهارا برنجات
از عذاب دوزخ یاری نخواهد کرد(۴۱) ودر نتیجه اعمالشان آنها را در
این دنیا در پی آنها لعن ابد فرستادیم وهم در آخرت آنان را از زشت
کاران ساختیم(۴۲) وهمانا ما پس ازآنکه طوایفی از امم گذشته بکیفر
هلاك کردیم بموسی برای بصیرت و رحمت و هدایت خلق کتاب توریة
عطا کردیم باشد که مردم متذکر شوند(۴۳) و ایرسول ما توآن هنگام

الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾
وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ
مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ
مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ
كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ

که‌ما بموسی مقام نبوت‌وفرمان‌الهی عطا کردیم بجانب غربی (کوه‌طور) اصلا نبودی وحضور نداشتی(۴۴) ولیکن‌ما امم‌وقبایلی‌را بیافریدیم که‌عمردراز یافتند وتو میان اهل مدین (که‌بجهل وگمراهی می‌زیستند) نبودی تا آیات مارا برآنان‌تلاوت‌کنی ولیکن‌ما (هرکس مانند تو لایق دانیم) برسالت‌میفرستیم(۴۵) وتو وقتی‌که ما (بموسی) ندا کردیم بجانب کوه طور نبودی ولیکن وحی ما قصص موسی و سایر رسل‌را بمقتضیات لطف خدا است بتو وبرای اینست که قومی‌را که برآنان‌پیمبر منذری‌پیش‌از تو نیامده از خدا بترسانی تا باشدکه‌متذکر شوند راه‌هدایت‌پیش‌گیرند (۴۶) و تا اگر بلا وعذابی بموجب کردار زشت خودشان بآنها رسید نگویند پروردگارا چرا برای هدایت ما رسولی نفرستادی تا آیات تورا پیروی‌کنیم واز اهل ایمان شویم (۴۷) پس هنگامی که رسول گرامی‌حق از جانب ما بآنها فرستاده‌شد(ازروی‌لجاج) گفتندچرا باین‌رسول‌مانندموسی معجزاتی داده نشد آیا این‌مردم از این پیش بموسی هم کافر نشدند و گفتند اینها سحر وجادوگری‌است که موسی و هارون ظاهر می‌کنند؟ وگفتند ما بهمه اینها سخت بی‌ایمان وبی عقیده‌ایم (۴۸) ای رسول ما (باین‌مردم) بگوپس‌شما اگر راست میگوئید کتابی‌که از این‌دو کتاب آسمانی خلق‌را بهتر هدایت کند ازجانب‌خدا بیاورید تامن‌ازآن‌پیروی کنم (۴۹) پس‌هرگاه بتقاضای‌تو جواب نتوانند داددراینصورت بدان‌که این‌مردم تنها پیرو هوای نفسند و کیست گمراه‌تر از آن‌کسی که راه هدایت خدا را رها کرده وازهوای‌نفس‌خود پیروی‌کند البته خدا قوم ستمکار را هرگز هدایت نخواهدکرد(۵۰) ومابرای هدایت این مردم (آیات‌قرآنرا)سخن‌پیوسته‌آوردیم‌تامگرمتذکرشوند(۵۱) آنانکه‌ما بآنها پیش ازاین‌کتاب فرستادیم (یعنی‌موسی‌وعیسی وپیروآنها) باین کتاب آسمانی‌قرآن‌البته‌آنان‌ایمان‌می‌آوردند(۵۲) وچون‌آیات‌ما برآنها تلاوت شودگویندایمان‌آوردیم که‌این‌قرآن بحق‌ازجانب‌پروردگار ما نازل‌شده‌و ما پیش‌ازاین‌نیزتسلیم‌بودیم(۵۳) ایشان‌را دوبار پاداش‌نیکو دهند زیرا صبر وثبات ورزیدند وبدی‌را به‌نیکی دفع‌می‌کنند وازآنچه روزی آنها کردیم (از علم وقدرت وثروت بمستحقان) انفاق‌میکنند (۵۴) وچون‌سخن لغوی (از دشمنان دین) بشنوند

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ
نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ
وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ

از آن اعراض کرده وگویند اعمال ما از ما واعمال ازشما بروید سلامت باشید که ما هرگز مردم هرزه گوی نادان را نمی‌طلبیم (۵۵) ای رسول ما چنین نیست که هرکس را توبخواهی هدایت توانی کرد لیکن خدا هرکه‌را خواهد هدایت می‌کند واو بحال آنان که قابل هدایتند آگاه‌تر است (۵۶) (برخی اهل مکه) گفتند اگر ما با تو اسلام را که طریق هدایت است پیروی کنیم ما را ازسرزمین خود بزودی برانند (پاسخ آنها بگو) آیا ما حرم مکه را برایشان محل آسایش وایمنی قرار ندادیم تا باین مکان انواع نعمت و ثمرات که ما روزیشان کردیم ازهرطرف بیاورند لیکن حقیقت اینست که اکثر مردم نادانند (۵۷) وچه بسیار شده که ما اهل دیاری را که بهوسرانی وخوش گذرانی پرداختند هلاک کردیم این خانهای ویران آنهااست که‌بعد ازآنها جز عده قلیلی درآن دیار سکونت نیافت وتنها ما وارث دیار آنها بودیم (۵۸) و پروردگار تو اهل هیچ شهر ودیاری‌را تا در مرکز آن رسولی نفرستد که آیات ما را برآنها تلاوت کند هرگز هلاک نکند ماهیچ دیاری‌را هلاک نکنیم مگر آنکه اهلش ظالم و بیدادگر باشند (۵۹) وآنچه‌از نعمتهای این‌عالم بشما داده‌شده متاع زیور بیقدر زندگانی دنیاست وآنچه بنزد خداست بسیار برای شما بهتر و باقی‌تر است اگر فهم وعقل کار بندید (۶۰) آیا آنکس که ما باو وعده نکوی بهشت ابدی داده‌ایم و به آن‌وعده البته خواهد رسید مانند کسی است که اورا از متاع دنیای‌فانی بهره‌مند ساختیم سپس درقیامت اورا برای حساب‌ومجازات حاضرآرند (۶۱) ویادآور روزی‌راکه خدا آن مشرکان‌را نداکندوبتوضیح و ملامت بآنها خطاب کندکه کجا شد آن خدایانی که بخیال باطل خود شریکان من‌پنداشتید (۶۲) درآنحال آنانکه‌وعده‌عذابشان‌محقق‌وحتمی‌شده (پیشوایان کفر) گویند پروردگارا مااین‌مردم‌را گمراه کردیم بسببش گمراهی ما بود که‌خلق‌راهم‌مانندخود گمراه میخواستیم‌وامروزاز پیروان‌خود بسوی تو بیزاری‌میجوئیم که آنها ما را نمیپرستیدند (۶۳) ودر آن روز بمردم بت پرست و پیروان و رؤسای گمراه گویند اینك آنان‌را که شریك خدا گرفتید بخوانید آنها بخوانند ولی جواب بایشان ندهند و چون عذاب را بچشم ببینند آرزو کنند که ای‌کاش مانند مؤمنان هدایت‌یافته بودند (۶۴) و روزی که خدا خلق‌را نداکندکه شما چگونه‌بررسولان‌حق‌پاسخ دادید (اطاعت کردید یامخالفت) (۶۵) پس راه هرگونه عذر و سخن آن روز برآنها پوشیده و مسدود شده

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ
أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ
لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قَارُونَ
كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ
لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ

وهیچ ازهول عذاب‌سؤال وجواب‌نکنند (۶۶) اما آنکس که (در دنیا) بدرگاه خدا توبه کرده وعمل‌صالح بجای‌آورد‌و امیدداردکه ازرستگاران باشد.(۶۷) وخدای‌تو هرچه خواهد بیافریند وبرگزیند و دیگران را (در نظم عالم) هیچ‌اختیاری نیست وذات‌پاك الهی منزه‌وبرتراز آنستکه باو شرك‌آورند (۶۸) وخدای‌توبآنچه خلق در دل پنهان‌کنند یاآشکار سازندبهمه‌آگاه‌است (۶۹) و اوست خدای یکتا که جز او هیچ خدائی نیست هم ستایش در اول و آخر عالم مخصوص او هم حکم و سلطنت جهان با او وهم رجوع اهل عالم بسوی‌اوست (۷۰) ایرسول‌ما باین‌مردم مشرك‌بگوچه تصور می‌کنید اگرخدا ظلمت شبرا برشما تاقیامت‌پاینده وابدی‌گرداند جزخدا کیست‌خدائی که بتواند برای‌شماروشنی‌روز پدید آرد آیا سخن نمیشنوید (۷۱) باز بگو چه تصورمی‌کنید اگرخدابرای شما روز را تاقیامت پاینده وابدی‌قراردهدجزخدا کیست‌خدائی که‌برای آرامش‌واستراحت‌شماشب‌راپدیدگرداند آیا چشم‌بصیرت بحکمت (گردش روز وشب) نمی‌گشائید (۷۲) یکی‌ازرحمتهای‌خدا آنستکه‌شب‌وروزرا برای شما قرارداده تادرشب‌آرام‌گرفته‌ودرروز ازفضل‌خداطلب‌روزی‌کنید باشد که شکرگذار نعمتهای‌خدا شوید (۷۳) وروزی درآخرت‌خدامشرکانرا نداکرده وبآنها خطاب‌کندکه آن بتان ومعبودان باطل که شریك من می‌پنداشتید کجا رفتند (۷۴) وآن‌روز ما از هرامتی شاهدی برگرفته وگوئیم اینك برهانی (بردعویهای باطل خود) اقامه کنید(آنگاه‌رسوا شده و) بدانند که حق و حقیقت با خدا (و رسولان اوست و) آنچه بدروغ ورا بافتید همه نابودگردد (۷۵) هماناقارون یکی از ثروتمندان قوم موسی بود که بر آنها طریق ظلم و طغیان پیش‌گرفت و ما آنقدر گنج ومال باو دادیم‌که بردوش‌بردن از کلیدآن گنجها صاحبان قوت را خسته‌کردی هنگامی قومش باوگفتندآنقدر مغرور وشادمان (به ثروت‌خود) مباش‌که خدا هرگز مردم پرغرور ونشاط را دوست‌نمیدارد (۷۶) وبهر چیزی که خدا بتو عطاکرده بکوش تا ثواب و سعادت دار آخرت‌تحصیل کنی و(لیکن) بهره‌ات را هم از دنیا فراموش مکن و تا توانی (بخلق) نیکی کن چنانکه‌خدابتو نیکوئی واحسان کرده وهرگز

در روی زمین فتنه و

الفساد في الأرض إن الله لا يحب المفسدين ﴿٧٧﴾ قال إنما أوتيته
على علم عندي أولم يعلم أن الله قد أهلك من قبله من
القرون من هو أشد منه قوة وأكثر جمعا ولا يسأل عن ذنوبهم
المجرمون ﴿٧٨﴾ فخرج على قومه في زينته قال الذين يريدون الحياة
الدنيا يا ليت لنا مثل ما أوتي قارون إنه لذو حظ عظيم ﴿٧٩﴾ و
قال الذين أوتوا العلم ويلكم ثواب الله خير لمن آمن وعمل
صالحا ولا يلقاها إلا الصابرون ﴿٨٠﴾ فخسفنا به وبداره الأرض
فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله وما كان من
المنتصرين ﴿٨١﴾ وأصبح الذين تمنوا مكانه بالأمس يقولون ويكأن
الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا أن من
الله علينا لخسف بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون ﴿٨٢﴾ تلك الدار
الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الأرض ولا فسادا
والعاقبة للمتقين ﴿٨٣﴾ من جاء بالحسنة فله خير منها ومن
جاء بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات إلا ما كانوا
يعملون ﴿٨٤﴾ إن الذي فرض عليك القرآن لرادك إلى معاد
قل ربي أعلم من جاء بالهدى ومن هو في ضلال مبين ﴿٨٥﴾ وما كنت
ترجوا أن يلقى إليك الكتاب إلا رحمة من ربك فلا تكونن

فساد برمیانگیز که خدا مفسدان‌را ابدا دوست‌نمیدارد (۷۷) قارون گفت من این مال و ثروت‌فراوان‌را بعلم‌وتدبیرخود بدست‌آوردم آیا ندانست که خدا پیش از او چه بسیار امم وطوایفی راکه‌از او قوت (وثروت‌و) جمعیتشان بیشتر بود هلاك کرد وهیچ از گناه بدکاران سئوال نخواهدشد (۷۸) آنگاه قارون (روزی) با زیور وتجمل بسیار برقومش درآمدمردم دنیا طلب گفتند ایکاش همان‌قدر که‌بقارون ازمال دنیا دادندبماهم‌عطا میشدکه وی بهرهٔ بزرك وحظ وافری را داراست (۷۹) اما صاحبان‌مقام علم ومعرفت گفتند وای برشما ثواب خدا برآن کس که‌بخداایمان آورده ونیکوکارگردیده بسی بهتر است ولی‌هیچکس جزآنکه صبرپیشه کنند بدان نخواهند رسید (۸۰) پس (از اندك زمانی) ماهم او را بخانه (و دارائی‌اش) بزمین فرو بردیم وهیچ حزب و جمعیتی‌جز خدا نتوانست‌او را یاری کند وهیچ نصرت‌نیافت (۸۱) همبحگاه هم آنان‌که روز گذشته ثروت ومقام اورا آرزو میکردند باخودمی گفتند ای‌وای گوئی‌خداست که هرکه را خواهد روزی فراوان دهد وهرکرا خواهد تنك روزی کند واگر نه این‌بودکه خدا برما منت‌گذاشت ما را هم (مثل او) زمین‌فرو بردی ایوای‌که گویا کافران را هرگز فلاح و رستگاری‌نیست (۸۲) ما این دار (بهشت ابدی) آخرت‌را برای‌آنان‌که درزمین‌ارادهٔ‌علووفسادو سرکشی ندارند مخصوص میگردانیم وحسن‌عاقبت خاص‌پرهیزکارانست (۸۳) هرکه عمل نیك‌آرد پاداش بهترازآن یابد وهرکس عمل‌بد کند جز بهمان اعمال بد مجازات‌نشود (۸۴) یقین‌دان‌که‌آن‌خدائی‌که‌احکام قرآن‌را برتو فرض‌گردانید البته ترا بجایگاه خود (مکه یا بهشت ابد بازگرداند) تو با مردم بگو که خدای‌من بحال آنکه محقق در هدایت وآنکه آشکار در ضلالتست داناتر است (۸۵) ای‌رسول تو خود امیدآنکه این کتاب (بزرك‌قرآن) برتونازل شود نداشتی جزآنکه‌لطف و رحمت خدا ترا برسالت برگزید پس

ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ
إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ
﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ
اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ
لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ
لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

هیچگاه بکافران نصرت و یاری مکن (۸۹) و زنهار (کافران) تورا از تبلیغ آیات خدا پس از آنکه بر تو نازل شد منع نکنند همیشه خلق را بسوی خدای یگانه دعوت کن و یك لحظه ازمشرکان (وعقیدهٔ باطل آنان) مباش (۸۷) و هرگز با خدائی یکتا که جز او هیچ خدائی نیست دیگری را بخدائی مخوان (و بدان) که هرچیزی جز ذات پاك الهی هالك و نابود است فرمان وسلطنت عالم با او ورجوع همه خلایق بسوی اوست (۸۸)

سورهٔ عنکبوت در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۶۹ آیه میباشد

(بنام خدای بخشنده مهربان)

الم (این حروف اشاره باسماء یا اسرار بین خدا ورسول است) (۱) آیا مردم چنین پنداشتند که بصرف اینکه گفتندما ایمان بخدا آورده‌ایم رهاشان کنند وبراین دعوی هیچ امتحانشان نکنند (۲) وما امتی که پیش از اینان بودند بامتحان و آزمایش آوردیم تا خدا دروغ گویان را از راستگویان کاملا معلوم کند (۳) آیا آنانکه کارزشت واعمال ناشایسته مرتکب میشوند پنداشتند که برماسبقت گیرند (وازعتاب ما خلاصی یابند) بسیار بد و (جاهلانه) حکم میکنند (۴) هرکس بلقاء ما امیدواراست بداند که هنگام اجل ووعده معین خدا البته فرا رسد وخدا بگفتار و کردار خلق شنوا ودانا است (۵) وهرکه (در راه ایمان) جهد و کوشش کرد بسود خود کند که خدا از (طاعت وعبادت) عالمیان البته بی‌نیاز است (۶) وآنان که بخدا ایمان آورده و نیکوکار شدند ما هم گناهانشان را محو ومستور کنیم وبهتر از آن اعمال نیکشان به آنها پاداش دهیم (۷) وما بآدمیان سفارش کردیم که درحق پدر و مادر خود نیکی کنند واگر آنها کوشند تا تو بمن که خدای یگانه‌ام ازروی جهل ونادانی شرك آوری دراینجا هرگز اطاعت امر آنها مکن که رجوع شما بسوی من است ومن شمارا بپاداش هر عمل (نیك یا بد) که بجای آوردید آگاه میگردانم (۸) وآنان که بخدا ایمان آورده وکار نیکو کردند آنان را البته (به بهشت) در صف صالحان (ورتبه نیکان) آریم (۹) وبعضی مردم (از راه نفاق) میگویند ما بخدا ایمان آوردیم وچون رنج وآزاری (ازدشمنان دین در راه خدا) به بینند فتنه و عذاب خلق را باعذاب خدا برابر شمرند وهرگاه ظفر ونصرتی از جانب خدا (بمؤمنان) رسد

اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِىْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ
اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ
مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَىْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا
مَّعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ؕ
فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ
وَجَعَلْنٰهَاۤ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَ
اعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ
كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيْرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ
يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ
مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَاۤ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ

آن منافقان گویند ما هم با شما (وهم آئین شما) بودیم آیا خدا از هر کس بر دلهای خلایق دانا تر نیست (۱۰) والبته خدا هم باحوال اهل ایمان داناست وهم از درون منافقان آگاهست (۱۱) و کافران باهل ایمان گفتند شما طریقه ما را پیروی کنید (اگر بخطا رفتید) بار خطاهای شما را ما بدوش می گیریم در صورتیکه آنها دروغ میگویند وهرگز بار گناهشان را بدوش نگیرند (۱۲) و آنها علاوه بر بارسنگین گناهان خود بقدر گناهان هر که را گمراه کرده اند نیز بدوش میگیرند واز آنچه دروغ بسته اند سخت مؤاخذه میشوند (۱۳) و همانا ما نوح را برسالت سوی قومش فرستادیم او هزار سال پنجاه سال کم میان قوم درنگ کرد و خلق را دعوت بخدا پرستی نمود و اجابت نکردند و چون همه ستمگر وظالم بودند غرق طوفان هلاك شدند (۱۴) و تنها خود نوح را با اصحاب کشتی او از غرق نجات دادیم و آن کشتی را برای خلق عالم آیت قرار دادیم (۱۵) ویادآر حکایت ابراهیم را که بقوم خود گفت ای مردم خدا را پرستید و از او بترسید که پرستش و ترس خدا اگر بفهمید از هرچیز برای شما بهتر است (۱۶) و بدانید که آنکه جز خدا میپرستید بتهائی بیش نیست که شما خود بدروغ ساخته اید (اینك بدانید) که هرچه را بجز خدا میپرستید قادر بر رزق شما نیستند پس از خدا روزی طلبید و اورا پرستید و شکر نعمت وی بجای آرید و (بدانید) که پیش از شما هم بسیاری از امم (پیمبران خود را) تکذیب کردند باز رجوع شما بسوی اواست (۱۷) ای رسول ما اگر امت ترا تکذیب کردند وبر رسول جز آنکه بآشکار تبلیغ رسالت کند تکلیفی نیست (۱۸) آیا (مردم بارها بچشم خود) ندیدند که خدا چگونه ابتدا خلقی را ایجاد می کند وباز باصل خود برمیگرداند این کار برخدا بسیار آسانست (۱۹) ای رسول بگو بمردم که در زمین سیر کنید و ببینید که خدا چگونه خلق را ایجاد کرده سپس نشاء آخرت را ایجاد خواهد کرد که خدا بر هرچیز تواناست (۲۰) هر که را (از اهل گناه) بخواهد (بعدل) عذاب می کند وهر که را بخواهد (بلطف و رحمت) می بخشد و خلایق همه بسوی او باز می گردند (۲۱) وشما (مخلوق عاجز)

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ
رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ ۘ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَ
تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ
أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ

نه هرگز خدای‌را عاجز در زمین‌وآسمان‌توانید کرد و نه جزخدانگهبان ویاوری‌دارید(۲۲) وآنان‌که بآیات خدا وشهود لقای‌او کافرشدندآنها از رحمت من ناامیدند وسخت بعذاب دردناك گرفتار خواهندشد (۲۳) بازقوم جز آنکه گفتند اورا بکشید ودر آتش بسوزانیدپاسخی‌ندادند وخدا اورا ازآتش نجات‌داد و در این حکایت برای قومی که‌بخداایمان آرندآیت قدرت‌الهی پدیدار است(۲۴) (ابراهیم‌باز) گفت‌ای‌مردم شما آنچه‌راجزخدای‌یکتابخدائی‌برگرفته‌ایدبتهائیست که‌تنهابرای‌حفظ‌دوستی دنیای‌خود اتخاذکرده‌اید وچون روز قیامت‌شود درآن‌روز شما (از بت پرستی)هریك‌دیگری‌راکافردانیدوبیکدیگرلعن ونفرین کنید وجایگاه ابدی‌تمام‌شماآتش‌دوزخ‌است‌وهیچ‌یاوری‌ابدانداريد(۲۵) پس(نخست) لوط باوایمان‌آوردابراهیم(باو) گفت که‌من‌هجرت‌بسوی‌خدای‌خودخواهم کرد که‌او (برحفظ‌من‌ازدشمن) مقتدرودانااست(۲۶) وما اسحق ویعقوب‌راباو عطاکردیم ودرخاندانش مقام نبوت وکتاب‌آسمانی برقرار نمودیم و در دنیا هم (بنعمت فرزندان‌صالح ونام‌نیکو وسایر نعم) اجر اورا دادیم و درآخرت نیز وی را ازصف‌صالحان(وهمرتبه‌مقربان) قرار دهیم(۲۷)و یادکن‌حکایت لوط را هنگامی که بقوم خودگفت آیا شما بعمل‌زشتی که هیچکس درعالم پیش ازشما مرتکب نشده اقدام‌می‌کنید(۲۸)شمابشهوت خلوت‌کرده بامردان وراه (فطرت‌زناشوئی) را قطع می‌کنیدودرمجامع خود بی‌هیچ‌خجلت بکارقبیح‌میپردازید قوم لوط جزآنکه (بطعنه)گفتند اگرراست‌می‌گوئی‌عذاب‌خدارابرما نازل‌کن باوابداجوابی ندادند(۲۹) لوط‌گفت پروردگارا مرا برمحو این قوم فاسد یاری‌کن (۳۰) وچون رسولان‌ما فرشتگان‌عالم‌قدسی‌با براهیم بشارت‌آوردند گفتند ما(بامرخدا) اهل این دیار را که قومی‌سخت ظالم و بدکارند هلاك می‌کنیم (۳۱) ابراهیم بفرشتگان گفت لوط هم(که بنده صالح است) در این دیاراست که ما باحوال آنکه در این دیار است بهترآگاهیم

فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا
تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ
لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَ
مِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ

لوط را باهمه اهل بیتش غیر زن وی که درمیان اهل هلاکت باقی ماند
البته همه را نجات خواهیم داد (۳۲) وچون‌رسولان ما نزد لوط آمدند
لوط ازآمدن آنها اندوهگین ودلتنك گردید فرشتگان گفتند هیچ‌بیمناك
وغمگین‌مباش که ما ترا با اهلبیتت غیر آن‌زن کافرت که‌درمیان‌اهل‌هلاك
واماند همه را نجات دهیم (۳۳) ما براهل این‌دیار که‌فاسق وبدکارند
ازآسمان عذابی سخت نازل کنیم (۳۴) وهمانا ما ازآن دیار لوط آثار
خرابی‌را واگذاشتیم تا آیتی روشن برای عبرت عاقلان باشد (۳۵) و
شعیب راکه برادر مهربانی برای‌قومش بود برسالت بسوی اهـل مدین
فرستادیم واو با قوم گفت که همیشه خدا را پرستید و بروز قیامت و (
سعادت آخرت) امیدوار باشید و هرگز در روی زمین فساد وتبه‌کاری
مکنید (که آسایش دو گیتی در این نصایح است) (۳۶) قوم شعیب اورا
تکذیب کردند (ونصایح مشفقانه‌اش را بهیچ نشمردند) بکیفر آن شبی به
زلزله سخت گرفتار شدند و صبحگاه همه را در خانه‌هاشان مرك بزانو
درآورد (۳۷) وقوم‌عاد وثمودرا که منازل خراب و ویرانشان را بچشم
می‌بینید آنها نیز باآنکه بینا وهوشیار بودند چون‌شیطان‌اعمال‌زشتشان
را در نظرشان نیکو جلوه داد واز راه حق‌آنها را بازداشت همه‌هلاك و
نابودگردیدند (۳۸) وقارون وفرعون وهامان را هم که‌موسی بامعجزات
روشن بهدایت آنها آمدند (باو نگرویدند) وباز در زمین (برضعیفان)
تکبر وظلم وطغیان کردند ویکسر هلاك شدند و بر قهر حق سبق‌نگرفته
(و راه نجاتی نیافتند) (۳۹) هرطائفه‌را بکیفر گناهش مؤاخذه کردیم
که بعضی‌را برسرشان سنك فرو باریدیم وبرخی را بصیحه عذاب‌آسمانی
وبرخی‌را بزلزله زمین وگروهی دیگر را بغرق دریا بهلاکت رسانیدیم
وخدا بآنان هیچ ستم نکرد لیکن آنها خود درحق خویش ستم کردند
(۴۰) مثل‌حال آنان که‌غیر خدا را بدوستی برگرفتند حکایت‌خانه‌ایست
که عنکبوت بنیادکند واگر بدانید سست‌ترین خانه خانهٔ عنکبوت است
(۴۱) خدا برآنچه که بغیر او بخوانید (وپرستش‌کنید) برآن آگاهست
و او (برانتقام اهل شرك وریا)

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا
إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا
وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَ
كَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾
وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَ
بَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ

مقتدرودانا ست(۴۲) وما اینهمه مثلها میزنیم(تاحقایق) برای مردم روشن شود وبجز مردم دانشمند کسی تعقل آن نخواهد کرد(۴۳) خداآسمانها وزمین را بحق آفریده ودراین خلقت آسمان وزمین آیت و نشانه ربوبیت کاملا برای اهل ایمان پدیدار است(۴۴) آنچه راکه از کتاب آسمانی قرآن بر تو وحی شد برخلق تلاوت کن و نماز را (که بزرك عبادت خدا است) بجای آرکه همانا نماز است که اهل نماز را از هرکار زشت و منکر باز میدارد و همانا ذکر خدا بزرگتر و(برتر از اندیشهٔ خلق) است وخدا بهر هرچه کنید آگاهست(۴۵) وشمامسلمانان بایهودونصاری ومجوس که اهل کتابند جز به نیکوترین طریق بحث و مجادله مکنید مگر باستمکاران ازآنها و با اهل کتاب بگوئید که ما بکتاب آسمانی قرآن که برما نازل شده وبکتب آسمانی شما بهمه ایمان آورده‌ایم و خدای ما وشما یکی‌است وماتسلیم ومطیع فرمان اوئیم(۴۶) وما همچنان که برسولان پیشین کتاب آسمانی فرستادیم بر توهم ای رسول قرآن را نازل کردیم پس آنان که بآن کتب که برایشان فرستادیم ایمان آوردند باین کتاب نیز ایمان آرند واز این گروه (اهل مکه) هم بعضی ایمان آورند وبجز کافران هیچکس آیات مارا انکار نخواهد کرد(۴۷) وتوازاین پیش نه‌توانی کتابی خواند ونه خطی نگاشت تا مبادا مبطلان (منکر قرآن) در نبوت شك و ریبی کنند(۴۸) بلکه این قران آیات روشن الهی‌است درلوح سینهٔ آنان که‌ازخدا نورعلم‌ودانش‌یافتندوآیات‌ماراجز مردم ستمکار انکار نکنند(۴۹) کافران گفتند(اگراین‌پیغمبرخداست)چرا براواوآیات‌و معجراتی ازجانب خدا نازل نشد (ایرسول‌ما)بگوآیات نزدخدا (وبامر خدا)است‌من که رسولم‌جزآنکه‌خلق‌را ازانتقام‌خدابترسانم وظیفه ندارم (۵۰) آیااینان‌رااین‌معجز کفایت‌نکرد که‌چنین کتاب‌بزرك راما برتوفرستاذیم وتو برآنها تلاوت کردی‌که درآن برای اهل ایمان البته رحمت و پند وهدایت خواهد بود (۵۱) ای رسول ما بگو میان من وشما خداگواهی کافی است‌که او بهرچه درآسمان و زمین است آگاهست و آنان که به باطل گرویدندوبخدا کافرشدند هم آنان بحقیقت‌زیان کاران عالمند(۵۲)

ای‌رسول ما

بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ
بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم
مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن
دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن
سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾
وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
الْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

منکران به‌تمسخر ازتو تقاضای تعجیل در نزول عذاب می‌کنند واگروقت معیّن آن درعلم ازلی قیامت نبود عذاب حق بر آنها می‌رسید والبته ناگهانی هم نازل میشد که غافل وبیخبر بودند(۵۳) واین کافران ازتو تعجیل عذاب می‌طلبند درصورتی که شرارهٔ عذاب جهنم بآنها احاطه نموده است (زیرا همان کفر واعمال زشت وطینت دوزخی وشهوت وغضب حیوانی که محیط بآنها است اگر می‌فهمیدند بحقیقت احاطهٔ آتش دوزخست(۵۴) روزی راکه عذاب خدا از بالا وزیر آنهارا فرو گیرد و بگوید (امروز) بچشید کیفر آنچه (در دنیا عمل) کردید(۵۵) ای بندگان با ایمان من زمین من بسیار وسیع است در اینصورت هرکجا باشید مرا باخلاص پرستش کنید (۵۶) هر نفسی شهد ناگوار مرگ را خواهد چشید وپس از مرگ همه رجوع به ما خواهند کرد(۵۷) آنان که بخدا ایمان آوردند وباعمال نیکو پرداختند البته آنها را بعمارات عالی بهشتی که زیر درختانش نهرها جاریست منزل دهیم که درآن زندگانی ابدی کنند آنجا چقدر پاداش نیکو بنیکوکاران عالم دهند(۵۸) آنان که در راه دین خدا صبر وشکیبائی پیشه کردند و بر لطف وکرم پروردگار توکل نمودند(۵۹) وچه بسیار حیوانات که خود بار روزی خود نه کشند وخدا بآنها وهم بشما روزی می‌رساند که او شنوا (ی دعای محتاجان) و دانا(باحوال بندگان) است (۶۰) واگر (ازاین کافران مشرك) سئوال کنی که آسمانها و زمین را که آفریده وخورشیدو ماه مسخر فرمان کیست بیقین جواب دهند که خدا آفریده پس چرا با این اقرار بافتراء و دروغ میشتابند (۶۱) خداست هرکس از بندگان را خواهد وسیع روزی و یا تنك روزی میگرداند که همانا او بصلاح حال کلیهٔ خلایق آگاه است (۶۲) واگر سئوال کنی آن کیست که از آسمان باران نازل سازد تا زمین را بآن پس از فصل خزان و مرك گیاهان بازنده گرداند بیقین جواب دهند که آن خداست پس بگو ستایش مخصوص خدای یکتاست آری ولیك این حقیقت را عقل اکثر این مردم درنخواهند یافت (۶۳) این زندگانی چند روزه دنیا فسوس و بازیچه بیش نیست و زندگانی اگر مردم بدانند بحقیقت دار آخرت است (۶۴) این مردم مشرك نادان چون بکشتی نشینند (وبخطر افتند) در آن حال تنها خدا را باخلاص کامل میخوانند وچون از خطر دریا بساحل نجات رسیدند باز بخدای یکتا مشرك میشوند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَ
يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ
﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

تا از جهل هر نعمتی که ما بآنها عطا کرده ایم کفران کنند (و بجای سپاس حق) خدایان باطل پرستند (۶۶) آیا کافران (اهل مکه) ندیدند که ما آن شهر را حرم امن و امان قرار دادیم در صورتی که از اطراف شان مردم ضعیف را بقتل و غارت می‌ربایند آیا (با این نعمت امنیت) باز بباطل میگروند و بنعمت حق کافر می‌شوند (۶۷) آیا هیچکس از آنکه برخدا دروغ بست و رسول حق را که برای هدایت او آمد تکذیب کرد در عالم ستمکارتر هست آیا جایگاه کافران ستمکار در آتش دوزخ نیست؟ (البته هست) (۶۸) و آنان که در راه ما بجان و مال جهد و کوشش کردند محققا آنها را براه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نکوکارانست (۶۹)

سورهٔ روم در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۶۰ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

الم (اشاره باسماء یا اسرار کتاب الهی است) (۱) رومیان مغلوب (فارسیان) شدند (۲) در جنگی که بنزدیکتر زمین بدیار عرب واقع شد (حوالی شام یا اطراف جزیره) و آنها پس از مغلوب شدن فعلی بزودی بر فارسیان باز غلبه خواهند کرد (۳) (این غلبه رومیان) در اند سالی خواهد شد و کلیه امور عالم از قبل از این همه بامر خداست و آن روز مؤمنان شاد میشوند (۴) بیاری خدا که خدا هر که را بخواهد نصرت وفیروزی می‌بخشد و اوست که برهر کار عالم مقتدر و بتمام خلق جهان مهربان است (۵) این وعده خدانست وخدا هرگز خلاف وعده نکند ولیکن اکثر مردم از این آگاه نیستند (۶) اکثر بامور ظاهری زندگی دنیا آگاهند و از عالم آخرت بکلی بیخبرند (۷) آیا درپیش نفوس خود تفکر نکردند که خدا آسمانها وزمین و هرچه در بین آنهاست همه را جز بحق (و برای حکمت ومصلحت) و بوقت وحد معین نیافریده است و بسیاری از مردم (چون فکر درحکمت خلقت نمی‌کنند) بشهود لقای خدای (در عالم غیب و وعده ثواب و عقاب بهشت ودوزخ قیامت) بکلی کافر و بی‌عقیده‌اند (۸) آیا در زمین سیر نکردند تا عاقبت کار پیشینیانشان که از اینها بسیار توانا بودند و بیش از اینها در زمین کشتزار و کاخ و عمارت برافراشتند ورسولان خدا با آیات ومعجزات برای هدایت آنان آمدند (نپذیرفتند و بکیفر کفر هلاک شدند)

فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٩ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓاٰۤى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا
بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
۝١١ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝١٢ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ
شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝١٣ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ
يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝١٤ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ
يُّحْبَرُوْنَ ۝١٥ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۝١٦ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَ
حِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ۝١٧ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ
تُظْهِرُوْنَ ۝١٨ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝١٩ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ
مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ۝٢٠ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّ
رَحْمَةً ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝٢١ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ
خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ۝٢٢ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۝٢٣

وخدا درباره آنها هیچ ستم نکرد بلکه آنها خود درحق خویش ستم کردند (۹) آخرسر انجام کار آنان که بآن اعمال زشت و کردار بد پرداختند این شد که کافرشده وآیات خدا راتکذیب وتمسخر کردند (۱۰) خداست که خلق را نخست از عدم پدید آرد وباز پمرگ باز گرداند وآنگاه بقیامت رجوع بحضرت او خواهند کرد (۱۱) وروزیکه ساعت قیامت برپا شود آن روز بدکاران شرمنده واندوهگین شوند (۱۲) وهیچ شفیع ومددکاری برخود از آنکه شریك حق گرفتند نمییابند بلکه بآن شریکان وخدایان باطل کافر میشوند (وازآنها بیزاری می جویند) (۱۳) وروزیکه ساعت قیامت برپاشود در آن روز خلایق فرقه فرقه شوند (۱۴) اما آن فرقه که بخدا ایمان آوردند و بنیکو - کاری پرداختند در آن روز مسرور ومحترم بباغ بهشت منزل گیرند (۱۵) واما آن فرقه که کافر شدند وآیات ما وحیوة آخرت را تکذیب کردند آنان را در عذاب دوزخ حاضر کنند (۱۶) پس (بفکر آن روز بزرگ باشید) خدا را هنگام شام و صبحگاه در نماز مغرب وصبح تسبیح وستایش گوئید (۱۷) وسپاس اهل عالم در آسمانها وزمین مخصوص اوست وشما نیز در تاریکی شب ونیمه روز (در نماعشا وظهر و عصر) بستایش او مشغول شوید (این دو آیه مشتمل برذکر همه نمازهای پنجگانه است) (۱۸) (آن خدائیکه) زنده را از مرده ومرده را از زنده بیرون آورد وزمین را پس از فصل خزان و مرگ گیاهان باز زنده گرداند و همین گونه شما را هم از خاك بیرون آرند (۱۹) ویکی از آن قدرتهای خدا این است (پدر) شما آدمیان را از خاك خلق کرد سپس که (بتوالد) بشری شدید درهمه روی زمین منتشر گشتید (۲۰) وباز یکی ازآیات لطف الهی آنستکه برای شما ازجنس خودتان جفتی بیافرید که براو آرامش یافته وباز هم انس گیرید ومیان شما رافت ومهربانی برقرار فرمود واین امر نیز برای مردم بافکرت ادله علم وحکمت حق آشکار است (۲۱) و یکی ازآیات قدرت الهی خلقت آسمانها و زمین است ویکی دیگر خلاف زبانها ورنگهای شما آدمیان که دراین امور نیز ادله صنع و حکمت حق برای دانشمندان عالم آشکار است (۲۲) ویکی از آیات حق همین که شما در شب و روز بخواب رفته (وبیدار میشوید) واز فضل خدا طلب روزی میکنید در این امر هم ادله قدرتش برای قومی که سخن حق بشنوند پدیدار است (۲۳)

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٤﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَاۤ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ؕ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ
تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ
﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ
اللّٰهُ ؕ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ؕ فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ
الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَ
اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا
دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاِذَا مَسَّ
النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَاۤ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ
رَحْمَةً اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوْا بِمَاۤ اٰتَيْنٰهُمْ

ویکی ازآیات الهی‌همان‌برق‌است که‌هم‌شما را از صاعقه عذاب می‌ترساند
وهم برحمت باران آسمان که زمین را پس‌ازمرك زنده می‌کند امیدوار
می‌گرداند دراین امر نیز ادله قدرت ایزد برای‌اهل خرد آشکار است
(۲۴)ویکی‌ازآیات قدرت خداآنکه آسمان وزمین‌را بفرمان‌خود برپا
داشته‌است‌سپس که‌درمحشرشمارا ازخاك برخواندوزنده گرداند همگی‌سر
ازقبرها بیرون‌میآورید (۲۵)وهرکس‌درآسمان‌ها وزمین‌است همه بنده
اوباکمال‌خضوع‌وخشوع مطیع فرمان اوست (۲۶) و او خدائیست که
نخست‌خلایق‌راازعالم مشیت‌بیافریند وآنگاه بدان‌عالم‌معاد بازگرداند و
این‌اعاده براوبسیارسهل‌وآسان‌است‌وآن‌ذات‌یکتارادرآسمان‌وزمین (مظهر
و) مثالی عالی‌تر است ومقتدر کامل‌ودانابحقایق‌امورتنهااوست (۲۷)خدا
برای هدایت‌شماهم از عالم خود شما مثالی زد(شمافکرکنید)آیاهیچیك‌از
غلام‌وکنیزان‌ملکی شمارا درآنچه‌ماروزی‌شماگردانیدیم برشماشریك‌هستند
تاشماوآنهادرآن‌چیزبی‌هیچ‌مزیت‌مساوی‌باشیدوهمانقدربیمی که‌شماازنفوس
خود دارید هم ازآنان‌دارید ما چنین مفصل و روشن آیات خود رابرای
مردم باعقل‌وهوش بیان می‌کنیم (۲۸)آری مردم ستمکار (مشرك) هوای
نفس‌خودرا ازجهل ونادانی پیروی‌کردند وآن‌راکه خدا گمراه کرد که
می‌تواندهدایت کند وآن گمراهان ستمکار را(درقیامت) هیچ یارویاوری
نخواهد بود (۲۹)پس تو ای‌رسول مستقیم روی بجانب‌آئین‌پاك‌اسلام‌آور
وپیوسته ازطریق‌دین خدا که فطرت خلق را برآن آفریده است پیروی
کن که هیچ‌تغییری‌درخلقت‌خدا نباید داداینست‌آئین استوار حق و لیکن
اکثر مردم ازحقیقت‌آن آگاه نیستند (۳۰)(شمااهل‌ایمان) بدرگاه‌خداباز
گردیدوخداترس‌باشیدونمازبپادارید‌وهرگزازفرقه‌مشرکان‌نباشید (۳۱)
ازآن‌فرقه‌نباشید که دین‌فطرت‌خودرامتفرقه‌وپراکنده‌ساختند و از هوای
نفس وخودپرستی فرقه‌فرقه شدند وگروهی باوهام وعقیده و خیالات‌فاسد
خود دلشاد بودند (۳۲)ومردم هرگاه رنج و المی سخت بآنها رسد در
آن‌حال خدای‌را به دعا میخوانند وبدرگاه او با تضرع و اخلاص روی
می‌کنند وپس ازآنکه‌خدا بآنها رحمت‌خودرا چشانید آنگاه باز گروهی
از آنها بخدای خود مشرك می‌شوند (۳۳) تا نعمتی که بآنهاعطاکردیم
کفران کنند باری ای‌کافران‌ناسپاس

فتمتعوا فسوف تعلمون ﴿٣٤﴾ ام انزلنا عليهم سلطانا فهو يتكلم بما
كانوا به يشركون ﴿٣٥﴾ واذا اذقنا الناس رحمة فرحوا بها وان
تصبهم سيئة بما قدمت ايديهم اذا هم يقنطون ﴿٣٦﴾ اولم يروا
ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ان في ذلك لايت لقوم
يؤمنون ﴿٣٧﴾ فات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ذلك
خير للذين يريدون وجه الله واولئك هم المفلحون ﴿٣٨﴾ وما
اتيتم من ربا ليربوا في اموال الناس فلا يربوا عند الله وما اتيتم
من زكوة تريدون وجه الله فاولئك هم المضعفون ﴿٣٩﴾ الله
الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم
من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى عما يشركون ﴿٤٠﴾
ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس ليذيقهم
بعض الذي عملوا لعلهم يرجعون ﴿٤١﴾ قل سيروا في الارض فانظروا
كيف كان عاقبة الذين من قبل كان اكثرهم مشركين ﴿٤٢﴾ فاقم
وجهك للدين القيم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من الله
يومئذ يصدعون ﴿٤٣﴾ من كفر فعليه كفره ومن عمل صالحا
فلانفسهم يمهدون ﴿٤٤﴾ ليجزي الذين امنوا وعملوا الصلحت
من فضله انه لا يحب الكافرين ﴿٤٥﴾ ومن ايته ان يرسل

اینک تمتع برید که بزودی (به کیفر اعمال خود) آگاه می‌شوید (۳۴) (آیا ما
بر این مردم رسول و کتاب توحید فرستادیم) یا دلیل و حجتی بر آنها فرستادیم که
در باره شرك با یشان سخن گوید (۳۵) و مردم (بر اینند) که هر گاه ما بلطف خود
رحمتی بآنها چشانیم شاد شده و اگر رنج و بلائی از کردهٔ خودشان ببینند در آنحال
(بجای توبه از رحمت) خدا نومید می‌شوند (۳۶) آیا ندیدند که همانا خدا هر که
را خواهد روزی وسیع کند و هر که را خواهد تنك روزی گرداند و در این امر ادله
روشنی برای اهل ایمان پدیدار است (۳۷) حقوق ارحام و خویشان و مسکینان و
در راه ماندگان را ادا کن که صله رحم و احسان بفقیران برای آنان که
مشتاق لقای خدا هستند بهترین کار است و هم اینان رستگاران عالمند (۳۸)
و آن سودی که شما برسم ربا (یا هدیه) دادید که بر اموال مردم ربا خوار
بیفزاید نفعش د بنویست نزد خدا هرگز نیفزاید و آن زکوتی که از روی شوق و اخلاص
بخدا بفقیران دادید ثوابش چندین برابر شود و همین زکوة دهندگان
هستند که بسیار دارائی خود را افزون کنند (۳۹) خداست آن کسیکه
شما را خلق کرده و روزی (در مدت عمر) بخشیده سپس بمیراند و باز (در
قیامت) زنده گرداند آیا آنان را که شریك خدا دانید هیچ از اینکارها توانند
کرد و خدا از آنچه باو شریك گیرند پاك و منزه‌تر و بالاتر است (۴۰)
فساد و پریشانی بکرده خود مردم در همه بر و بحر زمین پدید آمد تا
ما هم کیفر بعضی اعمالشان را بآنها بچشانیم باشد که باز گردند (۴۱) ای
رسول ما بگو به مردم که در زمین و احوال اهلش سیر کنید تا از عاقبت
طوایف پیش از خود که اکثرشان کافر و مشرك بودند آگاه شوید (۴۲) پس
تو ای رسول (با پیروانت) روی بدین استوار اسلام و خدا پرستی آور پیش
از آنکه روزی بیاید که هیچکس نتواند از امر خدا آن را برگرداند
و در آن روز (قیامت) خلایق فرقه فرقه شوند (۴۳) هر که براه کفر و عصیان
رود زیانش برخود اوست و هر که صالح و نیکوکار شود آنهم برای شخص
خود (در بهشت) آسایشگاهی خوش فراهم خواهد ساخت (۴۴) تا از فضل
و کرم بآنان که ایمان آورده و نیکوکار شدند خدا نیکو پاداش دهد و
کافران را هیچ مورد لطف و کرم قرار ندهد (۴۵) و از جمله آیات قدرت
الهی آن است که

الرياح مبشرات وليذيقكم من رحمته ولتجري الفلك بأمره
ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ﴿٤٦﴾ ولقد أرسلنا من
قبلك رسلا إلى قومهم فجاءوهم بالبينات فانتقمنا من الذين
أجرموا وكان حقا علينا نصر المؤمنين ﴿٤٧﴾ الله الذي يرسل
الرياح فتثير سحابا فيبسطه في السماء كيف يشاء ويجعله كسفا
فترى الودق يخرج من خلاله فإذا أصاب به من يشاء من
عباده إذا هم يستبشرون ﴿٤٨﴾ وإن كانوا من قبل أن ينزل
عليهم من قبله لمبلسين ﴿٤٩﴾ فانظر إلى آثار رحمت الله كيف
يحي الأرض بعد موتها إن ذلك لمحي الموتى وهو على كل شيء
قدير ﴿٥٠﴾ ولئن أرسلنا ريحا فرأوه مصفرا لظلوا من بعده
يكفرون ﴿٥١﴾ فإنك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء إذا
ولوا مدبرين ﴿٥٢﴾ وما أنت بهاد العمي عن ضلالتهم إن تسمع
إلا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون ﴿٥٣﴾ الله الذي خلقكم من
ضعف ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا
وشيبة يخلق ما يشاء وهو العليم القدير ﴿٥٤﴾ ويوم تقوم
الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون
﴿٥٥﴾ وقال الذين أوتوا العلم والإيمان لقد لبثتم في كتاب الله

خدا بادهای بشارت‌آور می‌فرستد که‌شما را بچیزی‌ازرحمت‌بی‌انتهای‌خود بهره‌مند کند وتاازفضل‌وکرمش(انواع‌نعمتها)تحصیل کنید وباشد که شکر نعمتش‌بجای‌آرید(۴۶) وای‌رسول ما پیش از تو پیغمبرانی بسوی قومشان فرستادیم وآنهامعجزات‌وادله‌روشن‌آوردندپس (بعضی‌براه کفرشتافتند)ما هم ازکافران‌بدکارانتقام‌کشیدیم‌وبرخود نصرت‌ویاری اهل‌ایمان را حتم گردانیدیم(۴۷) خداآن‌کسی‌است‌که بادهارا میفرستد تاابرهارا در فضا برانگیزدپس بهرگونه که‌مشیتش‌تعلق‌گیرددراطراف‌آسمان‌متصل‌ومنبسط‌کند وبازمتفرق‌گرداندآن‌گاه‌باران‌رابنگری‌که‌قطره‌قطره‌ازدرونش‌بیرون‌ریزد تابکشتزار وصحرای هرقومی ازبندگان بخواهد فروبارد وبیك‌لحظه‌آن قوم مسرور وشادمان گردند (۴۸) وهرچندپیش‌ازآن‌که‌باران برآنان‌ببارد (ازلطف‌خدا) بحال‌یاس‌ونومیدی می‌زیستند(۴۹) پس‌دیده ازکن و آثار رحمت نامنتهای آلهی را مشاهده‌کن که چگونه زمین را پس‌ازمرك‌و دستبردخزان‌باز زنده‌میگرداندمحققا همان‌خداست‌که‌مردگان‌را پس از مرك‌بازز‌نده‌می‌کندواوبقدرت‌کامله‌ذاتی‌برهرچیزعالم‌تواناست(۵۰) واگر باز بادی‌فرستیم‌که(کشت‌آنهاراواسدکند) آن‌کشت سبز را زرد وپژمرده بنگرند به‌کیفروکفران‌نعمت‌حق‌برمیگردند(۵۱) پس تو ای‌رسول ما این مردم را نتوانی باسخن حق شنواکنی و دعوت خودرا بگوش‌این‌کافران که‌مخصوصا رومی‌گردانندبرسانی(۵۲) ونیز تومردمی‌راکه‌کوردل‌وکافر هستند نتوانی از ضلالت براه هدایت آری تنهاتوآنان‌راکه‌بآیات‌ماایمان میآورند ودرپی آن ایمان تسلیم امرما شوند توانی (هدایت‌کنی) وسخن خدارا بگوش هوششان برسانی(۵۳) خداآن‌کسی‌است‌که‌شمارا در اول از جسم‌ضعیف (نطفه) بیافرید آنکاه پس‌ازضعف‌وناتوانی تواناکرد و بازاز توانائی بضعف‌وسستی پیری برگردانید که اوهرچه بخواهد خلق می‌کند زیرا خدا بهمه امور عالم دانا وبهرچه خواهد تواناست(۵۴) وروزی‌که ساعت قیامت برپا شود بدکاران قسم یادکنندکه (در دنیا وقبروبرزخ) ساعتی بیش درنك نکردند همین‌گونه از راستی و حقیقت بناراستی و دروغ پردازند(۵۵) وآنان‌که به مقام علم و ایمان رسیده‌اند بآن

إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَلَئِن
جِئْتَهُم بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

سورة لقمان مكية وهي اربع وثلاثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا
تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ
وَقْرًا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ

فرقه بدکار گویند شما تا روز قیامت که هم امروز است در عالم علم خدا مهلت یافتید ولکن از جهل بر آن آگاه نبودید (۵۶) پس در این روز آنان که ستم کردند عذرشان مفید نیفتد وتوبه وبازگشتشان بسوی خدا پذیرفته نشود (۵۷) وما دراین قرآن (عظیم) برای هدایت مردم هرگونه مثل زدیم (وحقایق را روشن کردیم) واگر تو بر این مردم هرگونه معجزو آیتی بیاوری باز محققا از روی عناد خواهند گفت شما مسلمین خلق را بباطل (و اوهام) میخوانید (۵۸) این چنین خدا بر دلهای اهل جهل مهر (شقاوت) نهد (۵۹) پس تو ای رسول صبر پیشه کن که وعده خدا البته حق وحتمی است ومراقب باش که مردم بی یقین وایمان مقام حلم و وقارت را بخفت وسبکی نکشانند (۶۰)

سورهٔ لقمان درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۳۴ آیه

میباشد بنام خدای بخشنده مهربان

الم (این حروف گفته شد که اسرار الهی است) (۱) اینست (قرآن عظیم) وآیات کتاب خدای حکیم (۲) که رحمت وهدایت است برای نیکوکاران (۳) آنان که نماز بپامی دارند وزکوة فقیران ادامی کنند وبعالم آخرت کاملا یقین دارند (۴) هم آنان از لطف پروردگار خویش براه راستند وهم آنان رستگاران عالمند (۵) وبرخی ازمردمان فاسد فتنه انگیز کسی است که گفتار وسخنان لغو وباطل را بهر وسیله تهیه می کند تا خلق را بجهالت از راه خدا گمراه سازد وقرآن را به تمسخر واستهزاء می گیرد این مردمان فاسد کافر بعذاب باخواری وذلت گرفتار شوند (۶) و هر گاه براین مردم تلاوت آیات قرآن شود چنان باغرور وتکبر پشت گردانند که گوئی هیچ آن آیات قرآن الهی را نشنید پنداری ازهردو گوش کراست (ای رسول گرامی) این کس را بعذاب دردناك بشارت ده (۷) آنان که بخدا ایمان آوردند وباعمال نکو پرداختند باغهای پر نعمت مخصوص آنهاست (۸) وآنها دربهشت ابد همیشگی خواهند بود اینوعده خدا محقق وحتمی است وخدا برهمه کار عالم مقتدر و به حقیقت هرچیز آگاه است (۹) آسمانهارا بی ستونی که بحس مشاهده کنید خلق کرده وکوههای بزرگ را در زمین

رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ؕ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿۱۰﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا
خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۱﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿۱۲﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ
يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۳﴾ وَوَصَّيْنَا
الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ
عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ اِلَیَّ الْمَصِيْرُ ﴿۱۴﴾ وَاِنْ جَاهَدٰكَ
عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا
فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ؗ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَیَّ ۚ ثُمَّ اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ
فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۶﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۷﴾
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا
يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿۱۸﴾ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ
اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿۱۹﴾ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ

بنهاد تا از حیرت واضطراب برهید ودر روی‌زمین‌انواع‌مختلف‌حیوانات را منتشر وپراکنده ساخت وهم ازآسمان آب‌باران فرود آوردیم و بآن آب‌نباتات‌گوناگون‌پرفایده برویانیدیم (۱۰) اینهمه آفریده خداست حال شما بگوئیدآنان که بجزخدا(معبودشما)هستنددرجهان‌چه آفریده‌اند بلکه ستمکاران(مشرك که‌آنهاراشریك‌خداگرفتنددانسته وآشکار درگمراهی هستند (۱۱) وما به‌لقمان‌مقام‌علم‌وحکمت‌عطا کردیم (وفرمودیم) که خدا را شکر کن وهر کس شکر حق‌گوید‌بنفع خوداوست‌وهر که ناسپاسی‌و‌کفران خدا‌ازشکر خلق‌بی‌نیاز وبذات خود ستوده صفاتست (۱۲) ای‌رسول ما یادکن وقتی‌راکه‌لقمان درمقام‌پند وموعظه بفرزندش‌گفت ای پسر عزیزم‌هرگز شرك بخدا نیاور که شرك بسیار ظلم بزرگی است (۱۳) وما بهرانسانی سفارش‌کردیم که درحق پدر ومادر نیکی‌کن‌خصوص ما در چون بارحمل فرزند برداشتة تامدت دو سال که طفل‌را از شیر باز گرفته هرروز‌بررنج وناتوانیش‌بیفزوده بسیار نیکی‌وسپاسگذاری کن ونخست‌شکرمن کن که‌خالق و منعم و آنگاه شکر پدر و مادر بجای آور که بازگشت خلق بسوی من خواهد بود (۱۴) و اگر پدر و مادر تو را بر شرك بخدا که‌آن‌را بحق نمی‌دانی وادار کنند در این صورت دیگر امرآنها را اطاعت مکن ولیك در دنیا باآنها بحسن خلق مصاحبت‌کن وازراه آن‌کس که‌بدرگاه ما رجوع وانابه‌اش بسیار است پیروی‌کن که پس‌از مرگ‌رجوع‌شما بسوی منست ومن شما را بپاداش اعمالتان آگه خواهم ساخت (۱۵) باز لقمان گفت ای‌فرزند عزیزم بدان‌که خدا اعمال بد و خوب خلق را اگر چه بمقدار خردلی در میان سنگی درطبقات آسمانها یازمین‌پنهان باشدهمه را (درمحاسبه) می‌آورد‌که خدا برهمه‌چیز توانا وآگاه است (۱۶) ای فرزندعزیزم‌نمازبپاداروامر به‌معروف‌ونهی‌ازمنکر کن‌وبراین کار از مردم نادان‌هرآزاربینی‌صبرپیش‌گیر که‌این‌صبروتحمل‌درراه‌تربیت‌وهدایت خلق نشانه‌ای از عزم‌ثابت(مردم‌بلندهمت) درامورلازم عالم است (۱۷) وهرگز بتکبر وناز ازمردم رخ متاب ودر زمین باغرور وتبختر قدم بر مدار که خدا هرگز مردم متکبر خودستا را دوست نمیدارد (۱۸) در رفتارت میانه‌روی اختیار کن وسخن‌آرام‌گونه بافریاد بلند‌که منکر و زشت‌ترین صداها صوت الاغ است (۱۹) آیا شما مردم بحس مشاهده نمی‌کنید

که خدا

لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۭ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۭ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۭ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۡ كُلٌّ يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ

انواع موجوداتی که در آسمان‌ها وزمین است برای شما مسخر کرده و نعمتهای ظاهر وباطن خود را برای شما فراوان فرموده برخی‌ازمردم بی‌خبر از کتاب روشن حق ازروی جهل وگمراهی در دین خدا مجادله می‌کنند (۲۰) وچون باین‌مردم گفته‌شود(کتابی که خدا)فرستاده‌پیروی کنید جواب دهند ما تنها ازطریقی که پدران خودرا برآن‌یافته‌ایم‌پیروی می‌کنیم(ای‌رسول بگو)آیاهرچندپدرانشان‌راشیطان‌بآتش‌دوزخ بخواند باز پیروآنهامیشوید(۲۱)وهرکس‌روی‌تسلیم‌ورضا بسوی‌خداآرد ونکوکارباشد چنین‌کس به‌محکم‌ترین‌رشته الهی‌چنگ‌زده وبدانید که پایان کارها به سوی خداست (۲۲) ای‌رسول ما تو ازکفر هرکه کافر می‌شود محزون مباش‌که رجوعشان بسوی ماست وماآنان‌راسخت ازکیفرکردارشان آگه می‌سازیم که همانا خدا از اسرار دلهای خلق هم آگاه است(۲۳) اندك زمانی آن‌کافران‌را بلذت فانی دنیا برخوردار می‌سازیم آنگاه بعذاب سختشان بناچار گرفتار خواهیم‌کرد (۲۴) واگر از این کافران سؤال کنی آن‌کیست که‌آسمانهاوزمین‌راآفرید، البته‌جواب‌دهندخداست‌ایرسول بازگو ستایش خدارا آری اکثرآنها براین (حقیقت بدل) آگاه نیستند (۲۵) هرچه درآسمان وزمین‌است همه‌ملك‌خداست و خدا ذاتش‌بی‌نیاز و پسندیده است (۲۶) واگرهردرخت‌روی‌زمین‌قلم‌شودوآب‌دریاباضافه هفت دریای‌دیگرمدادگردد بازنگارش کلمات‌خدا ناتمام‌بماندکه همانا خدا را اقتداروحکمت‌است(۲۷) خلقت وبعثت همه‌شما(درآسانی برخدا) جز مثل یکتن‌واحدنیست که‌همانا‌خداشنواوبینا(بیك‌لحظه‌باحوال‌خلق)است (۲۸) آیا ایرسول‌ندیدی که‌خدا شب‌رادرروز و روزرادرشب داخل کندوخورشید وماه را مسخر ساخته که‌هریك‌تاوقت‌معینی گردش‌کنند و نمی‌دانید که‌خدا (ازنیك‌وبد) بهرچه‌می‌کنیدآگاه‌است(۲۹) بدین‌سبب است که خدای‌یکتا حق‌مطلق وآنچه بجز او بخدائی میخوانید همه باطل محض است وتنها خدا (که حق و وجود حقیقی است) بلند مرتبه وبزرگوار است(۳۰)

آیا نمی‌بینی که چگونه کشتی

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا
يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا ۚ إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ
يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

سورة السجدة مكية وهي ثلاثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَاهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ
قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُمْ مِنْ
دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ

بدریا بلطف واحسان خدا سیرمی کند تابشما بعضی ازآ یات خویش را بنمایاندکه همانا در این کار عجایب حکمتهای خدا برهر شخص صبور بلا و شکر گذار نعمت خدا پدیدار است (۳۱) و هرگاه که موجی مانند کوهها آنهارا فرو گیرد درآنحال خدارا باعقیده پاك واخلاص کامل میخوانند وچون بازبساحل نجاتشان رسانید بعضی برقصد (طاعت خدا) باقی مانند (وبعضی بکفرشتابند) وآیات مارا انکار نمی کندجزآن کس که غدار (وعهدشکن) و کافرناسپاس است (۳۲) ای مردم ازخدا بترسیدو بیندیشیدازآن آن روزی که نه هیچ پدری را بجای فرزند ونه هیچ فرزندی را بجای پدر پاداش و کیفر کنند البته وعده خدا حق وحتمی است پس زنهار شما را زندگانی دنیا فریب ندهد واز عقاب خدا شیطان بعفو وکرمش سخت مغرورتان نگرداند (۳۳) همانا علم ساعت (قیامت) نزد خداست و او باران را فرو بارد واوآنچه ازنر وماده زشت وزیبا که در رحمهای آبستن است میداند و هیچکس نمیداند که چه خواهد کرد و هیچ کس نمیداند که بکدام سرزمین مرگش فرامیرسد پس خدا بهمه چیز خلایق دانا و بر کلیه اسرار و دقایق عالم آگاه است (۳۴)

سوره سجده درمکه معظمه نازل شده و مشتمل برسی آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

الم (ازاسرار یامتشابهات) یا اشاره باسماءالهی یانام این سوره (قرآن است) (۱) تنزیل این کتاب بزرگ (قرآن) بی هیچ شك (بدانید که) ازجانب پروردگار عالم است (۲) کافران می گویند قرآن رااوازپیش خود (بدون وحی خدا) فرابافته؟ بلکه آن بحق و وراستی ازجانب خدا فرستاده شده تا برقومی که رسولی پیش از تو بسوی آنان نیامده تو رسالت کنی و از معصیت خدا بترسانی باشدکه راه هدایت پیش گیرند (۳) خداآن کسی است که آسمان وزمین وهر چه دربین آنهاست همه را در مقدار شش روز بیافرید آنگاه بخلقت عرش باعظمت پرداخت شما را غیر اوهیچ یار ویاور وشفیع ومددکاری نیست (۴) اوامر عالم را (بنظام احسن واکمل) ازآسمان تا زمین تدبیر می کند سپس روزی که مقدارش بحساب شما بندگان هزار سال است باز

سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ
﴿٦﴾ الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ﴿٧﴾
ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ
مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيْلًا مَّا
تَشْكُرُوْنَ ﴿٩﴾ وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ
بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ نَاكِسُوْا
رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
اِنَّا مُوْقِنُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ
الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣﴾
فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا
خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى
جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
يُنْفِقُوْنَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَآءًۢ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٨﴾
اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى نُزُلًا

بسوی‌خود بالا میبرد(۵) اینست همان خدائی که برغیب وشهود عالم دانا و(برجهان) مقتدرومهربان‌است(۶) آن‌خدائی که‌هرچیزرا بنیکوترین‌وجه خلقت کرد و آدمیان را نخست از خاك بیافرید(۷) آنگاه خلقت نژاد نوع بشر را ازآب بیقدر مقرر گردانید(۸) سپس آن‌را نیکو بیاراست و از روح‌خود درآن بدمید وشما را دارای چشم و گوش و قلب باحس و هوش گردانید (با اینهمه‌احسان)باز بسیاراندك شکروسپاسگزاری حق‌می‌کنید(۹)، کافران گویند که آیا پس ازآنکه ما در زمین نابود شدیم‌باز از نو زنده خواهیم شد بلی (البته زنده خواهندشد لیکن آنها بشهود لقاء خدایشان و بروز حساب اعمالشان از جهل) کافرند(۱۰) (ایرسول ما) بآنها بگو فرشته مرك که مامور قبض‌روح شماست‌جان‌شما راخواهد گرفت وپس از مرك بسوی‌خدای‌خود باز می‌گردید(۱۱) (ای‌رسول) اگر تو حال بدکاران را به‌بینی که چگونه در حضور خدای خود سر بزیرو ذلیلند وگویند پروردگارا اینك عذاب ترا بچشم‌دیدیم و بگوش گرفتیم مارا بدنیا بازگردان تا ازآن پس صالح ونیکوکارشویم که اکنون‌بچشم یقین‌مشاهده کردیم(۱۲)، واگر ما با مشیت ازلی می‌خواستیم هرنفسی را به‌کمال هدایتش می‌رسانیدیم ولیکن وعدهٔ حق وحتمی من است که‌دوزخ را البته از(کافران)جن و انس پر سازیم(۱۳) پس‌امروز شمای‌کافران عذاب را بکیفر غفلت از ملاقات این روزتان بچشید که ما هم شما را فراموش‌کردیم (یعنی از نظر لطف)تا عذاب‌ابدی‌را بپاداش اعمال‌زشتی که کردید بچشید(۱۴)، تنها کسانی‌که بآیات ما ایمان میآورند آنان هستند که چون متذکر (یاد خدا) شوند بسجده رخ برخاك نهندوبتسبیح و تنزیه ستایش پروردگار کنند وبکبر ونخوت سر از فرمان‌حق هرگز نکشند(۱۵)، (شبها) پهلو از بستر خواب حرکت دهند و با بیم و امید (در نماز شب) خدای خود را بخوانند واز آنچه روزی آنها کردیم به‌مسکینان انفاق کنند(۱۶) هیچکس‌ نمی‌داند که پاداش نیکوکاریش چه نعمت ولذتهای بی‌نهایت که روشنی‌بخش (دل و) دیده است در عالم غیب براو ذخیره شده است(۱۷) آیاآنکس که‌بخدا ایمان‌آورده مانند کسی است‌که کافر بوده هرگز مؤمن وکافریکسان نخواهند بود(۱۸)

اماآنانکه (در دنیا) باایمان ونیکوکاربودند

بما كانوا يعملون ﴿١٩﴾ وأما الذين فسقوا فمأواهم النار كلما
أرادوا أن يخرجوا منها أعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب
النار الذي كنتم به تكذبون ﴿٢٠﴾ ولنذيقنهم من العذاب الأدنى
دون العذاب الأكبر لعلهم يرجعون ﴿٢١﴾ ومن أظلم ممن ذكر
بآيات ربه ثم أعرض عنها إنا من المجرمين منتقمون ﴿٢٢﴾ ولقد
آتينا موسى الكتاب فلا تكن في مرية من لقائه وجعلناه هدى
لبني إسرائيل ﴿٢٣﴾ وجعلنا منهم أئمة يهدون بأمرنا لما صبروا و
كانوا بآياتنا يوقنون ﴿٢٤﴾ إن ربك هو يفصل بينهم يوم القيامة
فيما كانوا فيه يختلفون ﴿٢٥﴾ أولم يهد لهم كم أهلكنا من قبلهم من
القرون يمشون في مساكنهم إن في ذلك لآيات أفلا يسمعون ﴿٢٦﴾
أولم يروا أنا نسوق الماء إلى الأرض الجرز فنخرج به زرعا تأكل
منه أنعامهم وأنفسهم أفلا يبصرون ﴿٢٧﴾ ويقولون متى هذا
الفتح إن كنتم صادقين ﴿٢٨﴾ قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا
إيمانهم ولا هم ينظرون ﴿٢٩﴾ فأعرض عنهم وانتظر إنهم منتظرون ﴿٣٠﴾

سورة الأحزاب مدنية وهي ثلاث وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين إن الله

بپاداش اعمال صالح منزلگاه پرنعمت دربهشت ابدیابند(۱۹) ما آنانکه سر از اطاعت حق کشیده وفاسق شدند منزلگاهشان در آتش دوزخ است و هرچه کوشند وخواهند که ازآن آتش بیرون آیند باز (فرشتگان عذاب) بدان دوزخ برگردانندشان وگویند عذاب آتشی راکه (در دنیا) تکذیب کردید اینك بچشید (۲۰) وما کافران را عذاب نزدیکتر بچشانیم غیر آن عذاب بزرگتر وشدیدتر (قیامت) تا مگر (ازکفروعصیان) بسوی خدا باز گردند (۲۱) کدامین کس درعالم ازآن کس که بآیات خدا پند وتذکرش دادند و بازعراض کرد ستمکارتر است البته ما از بدکاران انتقام خواهیم کشید (۲۲) وهمانا بموسی کتاب تورات را اعطا کردیم و تو ای رسول درملاقات او هیچ شك مدار و ما او را سبب هدایت بنی اسرائیل قرارادادیم (۲۳) وبرخی ازآن بنی اسرائیل را امام وپیشوایانی که خلق را بامرما هدایت کنند قرار دادیم برای آنکه در راه حق صبر کردند ودرآیات ما مقام یقین یافتند (۲۴) البته خدای تو بروز قیامت در آنچه این مردم اختلاف انگیختند حکم خواهد کرد (۲۵) آیا آن طوایف وقبایلی را کهما پیش ازاین مردم کنونی هلاك کردیم و اینان اینك در دیارشان بجای آنها رفت وآمدمیکنند هلاك آنها موجب هدایت و عبرت اینان نگردید؟ البته در این هلاك پیشینیان آیات پند وعبرت خلق است آیا بازهم سخن حق نمیشنوند؟ (۲۶) آیا ندیدند که ما آب باران را بسوی زمین خشك وبی آب وگیاه میبریم تا حاصلی که مردم وچهار پایانشان ازآن بخورند میرویانیم (۲۷) و کافران میگویند این فتح وگشایش کی خواهد بود اگر راست میگوئید (۲۸) ای رسول ما بآنها بگو که روز فتح ایمان آنان که کافر بودند سود نبخشد وبه آنها با نظر لطف ورحمت ننگرند (۲۹) پس تو (ای رسول) ازآنها اعراض و دوری کن ومنتظر (فتح وفیروزی باش) (که آنها هم منتظر ضعف وشکست تو هستند (۳۰)

سورهٔ احزاب درمدینه نازل شده ومشتمل بر ۷۳ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ای پیغمبر (گرامی) همیشه خداترس وپرهیزکار باش و هرگز تابع رای کافران و منافقان مباش که همانا خدا دانا

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝٢ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝٣ مَا جَعَلَ
اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي
تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ
قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝٤
ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلَٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٥ النَّبِيُّ
أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۗ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٦
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَ
مُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝٧ لِيَسْأَلَ
الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝٩ إِذْ جَاءُوكُمْ
مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ

وحکیم است (وتو بوحی خدا از غیر بی‌نیازی(۱) تنها از آنچه بتو از جانب خدا وحی میشود پیروی کن وبامت بگو) که خدا بهرچه میکنید کاملا آگاهست (۲) در کارها برخدا توکل کن (که تنها) خدا برای مدد و نگهبانی کفایت است(۳) خدادر درون یك مرد دوقلب قرارنداده ونیز زنانتان‌را که مادر بخوانید مادر شما وپسر دیگری را که فرزند بخوانید پسر شما قرار نداده این گفتار شما زبانی‌وبی‌واقعست‌وخداسخن بحق میگوید وشما را بحقیقت راهنمائی‌میکند(۴)شما پسر خوانده‌ها را بپدرانشان‌نسبت دهید که این نزد خدا بعدل‌وراستی نزدیکتر ست واگر پدرانشان‌رانشناسید دردین برادران ویاران شما هستند ودرکارناشایسته که بخطاکنید برشما گناهی نیست لیکن آن کار زشتی‌که بعهد و با اراده قلبی میکنید برآن‌گناه مؤاخذه میشوید وباز خدا بسیارآمرزنده ومهربانست(۵) پیغمبر اولی وسزاوارتر بمؤمنان است ازخودآنها وزنان پیغمبر (در اطاعت و عطوفت و حرمت نکاح بحکم) مادران مؤمنان هستند و خویشاوندان نسبی شخص (در حکم ارث) بعضی بربعضی‌دیگر در کتاب خدا مقدمند از مهاجر و انصار مگر آنکه بنیکی و احسان بردوستان خود از مهاجر وانصار وصیتی کنید که‌این در کتاب‌حق‌مسطور گردیده است (۶) یادآر آنگاه‌که ما از پیغمبران عهد ومیثاق گرفتیم‌و هم از تو وپیش از تو از نوح وابراهیم و موسی‌وعیسی مریم ازهمه‌پیمان محکم گرفتیم (که باهر مشقتی رسالت خدا را بخلق ابلاغ کنند) (۷) تا راستگویان عالم را از حقیقت وصدق ایمانشان باز پرسند (وآنها را پاداش تبلیغ رسالت وعمل صالح دهند) و اهل‌کفررا بکیفر تکذیب‌رسل عذابی سخت دردناك مهیا کنند (۸) ای اهل ایمان بیاد آرید نعمتی را که خدا بشما عطا کرد وقتی‌که لشکر بسیاری ازکافران‌برعلیه‌شماجمع شدند پس‌ما بمدد ویاری شما بادی‌تند و سپاهی بسیار (از فرشتگان) که بچشم نمی‌دیدند فرستادیم وخدا خود بأعمال شما آگاه بود (۹) یادآرید وقتی را که لشگر کفتار از بالا و زیر برشما حمله‌ور شدند و چشمها حیران شد وجانها

الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ
طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ
فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ
يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا
الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾
قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا
لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ
أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ

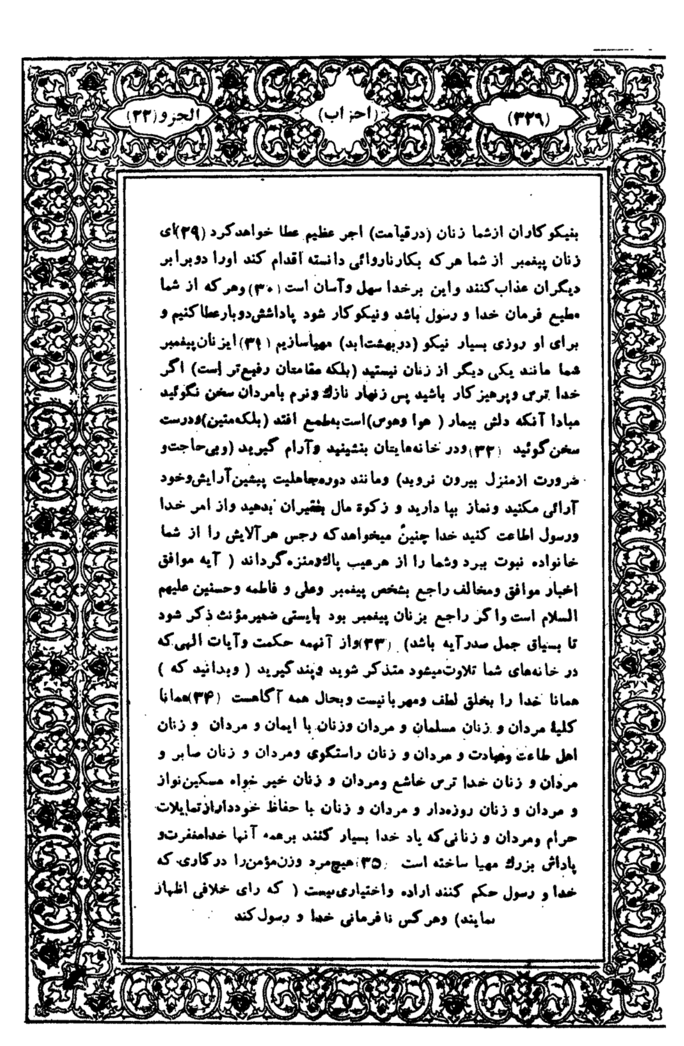
-بگو رسید وبوعدهٔ خدا گمانهای مختلف کردید (مؤمنان بفتح اسلام و دیگران درگمان بد بودند)(۱۰) در آنجامؤمنان امتحان‌شدند(وضعیفان در ایمان) سخت متزلزل گردیدند (۱۱) ونیز درآن هنگام منافقان و آنان که در دلهاشان شك و ریب بود با یکدیگر می گفتند آن‌وعده(فتح‌و نصرتی) که خدا و رسول بما دادند غرور و فریبی بیش نبود (۱۲) و در آنوقت‌طایفه‌ای‌ازآن کفار ومنافقان دین گفتند ای یثربیان دیگر شما را درمدینه جای‌ماندن نیست بازگردید ودر آن‌حال‌گروهی از آنها برای رفتن از پیغمبر اجازه خواسته میگفتند خانه‌های ما دیوار وحفاظی‌ندارد درصورتی‌که دروغ می گفتند و مقصودشان جز فرار از جبهه جنك نبود (۱۳)واگر دشمنان‌دین از اطراف بشهروخانه‌هاشان‌ازپی‌غارت‌هجوم‌آرند سپس از آنها تقاضای بازگشت بکفر و شرك‌کنند آنان اجابت خواهند کرد درصورتیکه‌اندك زمانی بیش درمدینه باآن کفروشرك زیست‌نخواهند کرد وسپس همه هلاك شوند (۱۴)وآن منافقان از این پیش باخدا عهد محکم بسته بودند که بجنك پشت‌نکنند وخلق برعهد خدا مسئول خواهند بود (۱۵)ای رسول ما منافقان‌را بگو اگر از مرك یا قتل فرارمیکنید آن‌فرار هرگز بنفع شما نیست چه‌آنکه اندك زمانی‌بیش‌اززندگی‌کامیاب نخواهید شد (۱٦)ای رسول به‌آنها بگو اگر خدا بشما اراده بلاوشری کند یا اراده لطف و مرحمتی فرماید آن کیست که شما را از اراده‌خدا بخیر یا شر منع تواند کرد وهرگز خلق را جز خدا هیچ یار و یاوری نخواهد بود (۱۷)خدااز‌حال‌آن مردم که مسلمین را از جنك‌میترسانند وباز می‌دارند وبرادران (وطایفه) خود میگویند باما متفق باشید (نه با مؤمنان) بخوبی‌آگاهست (۱۸)وآنهاراچنان‌بینی‌که‌ازشدت ترس‌برتو با چشمی‌که از بیم دوران‌میزند نگاه میکنند مانندکسیکه از سختی مرك حال بیهوشی باو دست دهد وباز وقتیکه جنك و خطر برطرف شد سخت با زبان تند وگفتار خشن با کمال حرص و بخل مطالبه غنیمت می کنند اینان هیچ بخدا ایمان نیاورده‌اند خدا اعمالشان را (چون‌همه ریاست) نابود میگرداند واین برخدا آسان است (۱۹)وآن منافقان گمان کنند

لَمْ يَذْهَبُوْا وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ
يَسْئَلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ؕ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْۤا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ
وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ
قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَ
مَا زَادَهُمْ اِلَّاۤ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا
عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا
بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا
﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ؕ وَكَفَى اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ
ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ
الرُّعْبَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَ
دِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَئُوْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرًا ﴿٢٧﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٢٨﴾
وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ

که لشگرهای کافران هنوز از دور مدینهٔ نرفته وشکست نخورده است و اگر آن دشمنان باردیگر برعلیه اسلام لشگر کشند باز منافقان آرزوشان اینست که در میان اعراب بادیه از جنك آسوده وبر کنار باشندواز اخبار جنگی شما جویا شوند و اگر هم در میان سپاه شما درآیند جز اندکی (آنهم بریا ونفاق) بجنك پردازند (۲۰) البته شما را در اقتدای برسول خدا چه صبر ومقاومت بادشمن وچه دیگرار اوصاف وافعال نیکوخیر وسعادت بسیار است برای آنکس که بثواب و روز قیامت امیدوار باشد و یاد خدا بسیار کند (۲۱) ومؤمنان چون لشگر و نیروهای کفار را بچشم دیدند گفتند این همان جنگی است که خدا و رسول از پیش وعده دادند (۲۲) برخی ار آن مؤمنان بزرك مردانی هستندکه بعهدوپیمانی که باخدا بستند کاملا وفاکردند پس برخی بر آن عهد ایستادگی کردند (تا براه خداه شهید شدند) وبرخی بانتظار مقاومت کرده وهیچ عهدخودرا تغییر ندادند (۲۳) تا آنکه خدا آن مردان رستگوی (باوفا) را ازصدق ایمانشان پاداش نیکو بدهد ومنافقان را بعدل عذاب کند اگر بخواهد یا بلطف توبه شان بپذیرد که خدا بسیار آمرزنده ومهربان است (۲۴) وخدا کافران را (در جنك احزاب) باهمان خشم وغضبی که بمؤمنان داشتند بی آنکه هیچ خیر و غنیمتی بدست آورند نا امید برگرداند و خدا خود امر جنك را از مؤمنان کفایت فرمودکه خدا بسیار توانا و مقتدر است (۲۵) وآن گروه اهل کتاب که پشتیبان و کمك مشرکان بودند خداازحصار وسنگرهاشان فرودآورد و در دلشان از شما مسلمین ترس افکندتا آنکه گروهی ازآنها را بقتل رسانیدند وگروهی را اسیر گردانیدید (۲۶) وشما را وارث سر زمین ودیار واموال آنها کرد ونیز سرزمینی راکه هیچ بر آن قدم (بجنك) ننهادند نصیب شما گردانید وخدا برهرچیز بخواهد تواناست (۲۷) ای پیغمبر (گرامی) با زنان خود بگو که اگر شما زندگانی وزیب وزیور دنیا را طالبید بیائید تا من مهرشما راپرداخته وهمه را بخوبی وخرسندی طلاق دهم (۲۸) واگر طالب خدا و رسول و مشتاق دار آخرت هستید

همانا خدا

أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ
وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ
الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ
فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا
﴿٣٤﴾ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَ
الصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بنیکوکاران ازشما زنان (درقیامت) اجر عظیم عطا خواهدکرد (۲۹)ای زنان پیغمبر از شما هرکه بکارناروائی دانسته اقدام کند اورا دوبرابر دیگران عذاب کنند واین برخدا سهل وآسان است (۳۰) وهرکه از شما مطیع فرمان خدا و رسول باشد ونیکوکار شود پاداشش‌دوبارعطاکنیم و برای او روزی بسیار نیکو (دربهشت‌ابد) مهیاسازیم (۳۱) ایزنان‌پیغمبر شما مانند یکی دیگر از زنان نیستید (بلکه مقامتان رفیع‌تر است) اگر خدا ترس وپرهیزکار باشید پس زنهار نازك ونرم بامردان سخن نگوئید مبادا آنکه دلش بیمار (هوا وهوس)است بطمع افتد (بلکه‌متین)ودرست سخن‌گوئید (۳۲)ودر خانه‌هایتان بنشینید وآرام گیرید (وبی‌حاجت‌و ضرورت ازمنزل بیرون نروید) ومانند دوره‌جاهلیت پیشین‌آرایش‌وخود آرائی مکنید ونماز بپا دارید و زکوة مال بفقیران بدهید واز امر خدا ورسول اطاعت کنید خدا چنینٌ میخواهدکه رجس هرآلایش را از شما خانواده نبوت ببرد وشما را از هرعیب پاك‌ومنزه‌گرداند (آیه موافق اخبار موافق ومخالف راجع بشخص پیغمبر وعلی و فاطمه وحسنین علیهم السلام است واگر راجع بزنان پیغمبر بود بایستی ضمیرمؤنث ذکر شود تا بسیاق جمل صدرآیه باشد) (۳۳)واز آنهمه حکمت وآیات الهی‌که در خانه‌های شما تلاوت‌میشود متذکر شوید وپند گیرید (وبدانید که) همانا خدا را بخلق لطف ومهربانیست وبحال همه آگاهست (۳۴)همانا کلیهٔ مردان و زنان مسلمان و مردان وزنان با ایمان و مردان و زنان اهل طاعت وعبادت و مردان و زنان راستگوی ومردان و زنان صابر و مردان و زنان خدا ترس خاشع ومردان و زنان خیر خواه مسکین‌نواز و مردان و زنان روزه‌دار و مردان و زنان با حفاظ خودداراز‌تمایلات حرام ومردان و زنانی‌که یاد خدا بسیار کنند برهمه آنها خدامغفرت‌و پاداش بزرك مهیا ساخته است (۳۵) هیچ‌مرد وزن‌مؤمن‌را درکاری که خدا و رسول حکم کنند اراده واختیاری‌نیست (که رای خلافی اظهار نمایند) وهرکس نافرمانی خدا و رسول کند

فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ﴿٣٦﴾ وَ اِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَ اتَّقِ اللّٰهَ وَ تُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ
مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ وَ تَخْشَى النَّاسَ وَ اللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ
مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ
اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَ كَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٣٧﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَ كَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرًا ﴿٣٨﴾ الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ
رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَ يَخْشَوْنَهٗ وَ لَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ
حَسِيْبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَ لٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ
وَ خَاتَمَ النَّبِيّٖنَ وَ كَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٤٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿٤١﴾ وَ سَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّ اَصِيْلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِيْ
يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَ مَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَ
كَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿٤٣﴾ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ وَ اَعَدَّ لَهُمْ
اَجْرًا كَرِيْمًا ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا وَّ
نَذِيْرًا ﴿٤٥﴾ وَّ دَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَ سِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿٤٦﴾ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿٤٧﴾ وَ لَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَ الْمُنٰفِقِيْنَ
وَ دَعْ اَذٰىهُمْ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٤٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

دانسته بگمراهی‌سخت‌افتاده است (۳۶) وچون‌تو با آنکس که خدایش نعمت اسلام بخشید وتواش نعمت‌آزادی(یعنی‌زیدبن‌حارثه) بنصیحت گفتی برو زنی‌رانگهدارواز‌خدابترس(وطلاقش‌مده)وآنچه‌در دل پنهان‌می‌داشتی خداآشکار ساخت‌وتو ازمخالفت‌وسرزنش خلق‌ترسیدی وازخداسزاوارتر بود بترسی‌پس‌ماهم(بدین‌غرض)چون‌زید ازآن‌زن‌کام‌دل گرفت (وطلاقش داد) اورا بنکاح تو درآوردیم‌تابعدازاین‌مؤمنان‌درنکاح‌زنان‌پسرخوانده خودکه ازآنها‌کامیاب‌شدند برخویش حرج وگناهی نپندارند و فرمان خدا بانجام رسید (۳۷) پیغمبر را درحکمی که خدا براو مقرر فرموده گناهی نیست سنت الهی در میان آنانکه در گذشتند هم اینست وفرمان خدا حکمی نافذ وحتمی‌خواهدبود (۳۸) این سنت خداست‌درحق‌آنانکه تبلیغ رسالت‌خدا بخلق‌کنند واز خدا می‌ترسند و از هیچکس جز خدا نمیترسند وخدا برای‌حساب‌ومراقبت‌کار خلق‌بتنهائی‌کفایت‌میکند(۳۹) محمد پدر هیچیك ازمردان شما نیست (پس زن زید زن‌فرزندش‌نبودوپس ازطلاق او تواندگرفت) لیکن‌او رسول‌خدا وخاتم انبیاست‌وخدا همیشه برهمه امور عالم‌آگاه است(۴۰) ای‌کسانیکه بخدا ایمان آورده‌ایدذکر حق و یاد خدا (بدل و زبان) بسیارکنید (۴۱) ودایم‌صبح و شام‌بتسبیح وتنزیه ذات پاکش بپردازید (۴۲) اوست‌خدائی‌که هم او وهم‌فرشتگانش برشما بندگان رحمت میفرستند تا شما را از ظلمتها(ی جهل وگمراهی) بیرون‌آرد وبعالم نور (علم‌وایمان) رساند واو براهل‌ایمان بسیار رئوف ومهربان‌است (۴۳) تحیت‌مؤمنان وپذیرائی ایشان روزیکه بلقاء رحمت حق نائل شوند سلام خدا وبشارت لطف الهی خواهد بود و برآنها‌پاداش باکرامت وشرافت مهیا فرموده است (۴۴) ای‌رسول(گرامی) ما تورا به رسالت فرستادیم تا بر نیك وبد خلق گواه باشی وخوبان‌را برحمت‌الهی مژده دهی وبدان را از عذاب خدا بترسانی (۴۵) و باذن حق خلق را بسوی خدا دعوت‌کنی وچراغ فروزان‌عالم باشی(۴۶) مؤمنان‌را بشارت ده‌که‌خدارا بر آنان‌فضل‌ورحمت‌عظیم‌وثواب‌بزرك‌که‌ازحدتصوربیرونست‌خواهدبود(۴۷) ای رسول هرگز بفرمان کافران ومنافقان‌مباش وازجوروآزارشان‌درگذر وکار خود بخدا واگذارکه خدا برکفالت وکارسازی امور خلق‌کفایت است(۴۸) ای مردان با ایمان

امنوا اذا نكحتم المؤمنات ثم طلقتموهن من قبل ان تمسوهن فما
لكم عليهن من عدة تعتدونها فمتعوهن وسرحوهن سراحا
جميلا ﴿۴۹﴾ يا ايها النبي انا احللنا لك ازواجك اللاتي اتيت
اجورهن وما ملكت يمينك مما افاء الله عليك وبنات عمك
وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن
معك وامراة مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي ان اراد النبي
ان يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين قد علمنا ما
فرضنا عليهم في ازواجهم وما ملكت ايمانهم لكيلا يكون
عليك حرج وكان الله غفورا رحيما ﴿۵۰﴾ ترجي من تشاء منهن و
تؤوي اليك من تشاء ومن ابتغيت ممن عزلت فلا جناح عليك
ذلك ادنى ان تقر اعينهن ولا يحزن ويرضين بما اتيتهن
كلهن والله يعلم ما في قلوبكم وكان الله عليما حليما ﴿۵۱﴾ لا
يحل لك النساء من بعد ولا ان تبدل بهن من ازواج ولو
اعجبك حسنهن الا ما ملكت يمينك وكان الله على كل شيء
رقيبا ﴿۵۲﴾ يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبي الا ان يؤذن
لكم الى طعام غير ناظرين اناه ولكن اذا دعيتم فادخلوا فاذا
طعمتم فانتشروا ولا مستانسين لحديث ان ذلكم كان يؤذي

هرگاه زنان مؤمنه را بعقد خود درآورده وپیش ازآنکه با آنها نزدیکی کنید طلاقشان دادید دراینصورت. از شما آنکه داشتن عده برآنها نیست پس آنها رابچیزی بهره‌مندکنید وبنیکی رها سازید (۴۹) ای پیغمبر (گرامی) ما زنانی‌راکه مهرشان اداکردی برتو حلال‌کردیم وکنیزانی راکه بغنیمت خداتورا نصیب‌کرد و ملك تو شدونیزدختران‌عمو ودختران عمه ودختران خالو ودختران خاله آنها که با تو از وطن خود هجرت کردند ونیز زن مؤمنه‌ای‌که خود را برسول‌بی‌شرط ومهرببخشد و رسول هم بنکاحش مایل باشدکه این‌حکم (هبه وبخشیدن زن و حلال شدن او) مخصوص‌تواست دون‌مؤمنان‌که ما حکم زنان عقدی‌وکنیزان ملکی‌مؤمنان را بعلم خود بیان‌کردیم این زنان همه را که‌برتو حلال‌کردیم بدین‌سبب بودکه بروجود (عزیز) تو در امر نکاح هیچ حرج و زحمتی نباشد وخدا را بربندگان مغفرت و رحمت بسیار است (۵۰) تو ای رسول هر یك‌از زنانت را خواهی نوبتش را مؤخردار وهرکه راخواهی بخود بپذیر وهم آنان‌را (بقهر) ازخود راندی اگرش (بمهر) خواندی باز برتو باکی نیست این بهتر شادمانی دل وروشنی دیده آنهاست وهرگز هیچیك باید محزون نباشند بلکه بآنچه ایشان‌را عطاکردی همه خشنود باشند و خدا بهرچه در دل شما مردم‌استآگاهست وخدا(بر نیك وبد خلق) دانا و (بر عفو وانتقامشان) بردبار است (۵۱) ای رسول بعد از این (زنان) دیگر نه عقد هیچ‌زن برتو حلال‌است‌ونه مبدل‌کردن‌این‌زنان‌بدیگر زن هرچند از حسنش بشگفت‌آئی وبسیار درنظرت‌زیباآید مگرکه کنیزی مالك‌شوی وخدا برهر چیز مراقب ونگهبان است (۵۲) ای‌کسانی‌که بخدا ایمان آوردید بخانهای پیغمبر داخل مشوید مگر آنکه‌اذن دهد و بر سفره طعامش دعوت‌کند درآنحال هم نباید زودتر از وقت آمده وبظروف غذا چشم انتظار گشائید بلکه موقعی که دعوت شده‌اید بیائید و چون غذا تناول‌کردید زود از پی کار خود متفرق شوید نه آنجا برای‌سرگرمی و انس بسخن‌رانی پردازیدکه‌اینکار

النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ
مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ
وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ
تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ
وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ
أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ اللَّهَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ
عَلَى النَّبِيِّ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ
الْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ

پیغمبر راآزارمی‌دهد واوبشما ازشرم اظهارنمی‌دارد ولی‌خدارا ازشما بر اظهار حق خجلتی نیست و هرگاه از زنان رسول متاعی میطلبید از پس پرده طلبید که حجاب برای آنکه دلهای شما وآنها پاك و پاکیزه بماند بهتر است ونباید هرگز رسولخدا را (درحیات) بیازارید ونه‌پس‌ازوفات هیچگاه زنانش را بنکاح خود درآورید که این کار نزد خدا (گناهی) بسیاربزرك‌است(۵۳)(وازخدا ترسیدکه) هرچیزی‌رااگرآشکار یا پنهان کنید برآن‌وبرهمه‌امورجهان کاملاآگاهست(۵۴) و زنان را باکی نیست که برپدران وفرزندان وبرادرانشان وبرادر و خواهرزادگان و زنان مسلمان وکنیزان ملکی بی‌حجاب‌درآیند(وازغیراینها باید احتجاب کنند) و از خدا بترسند که خدا بر همه چیز کاملا گواه (وآگاهست) (۵۵) خدا و فرشتگانش برروان پاك این پیغمبر درود میفرستند شما هم ای اهل ایمان‌براوصلوات و درود بفرستید و باتعظیم واجلال بر اوسلام گوئید (وتسلیم‌فرمان‌او شوید) (۵٦) آنان‌که خدا و رسول‌را بعصیان ومخالفت آزار واذیت می‌کنند خدا آنها را در دنیاوآخرت لعن‌کرده (وازرحمت خود دور فرموده و) برآنان‌عذابی با ذلت‌وخواری‌مهیا ساخته‌است(۵۷) وآنان‌که مردان وزنان باایمان را بی‌تقصیر وگناه بیازارند(بترسند) که دانسته‌گناه وتهمت‌بزرگی‌را مرتکب‌شده‌اند (۵۸) ای پیغمبر (گرامی) بازنان ودختران‌خودوزنان‌مؤمنان‌بگوکه‌خویشتن‌را بچادر فرو پوشند که این‌کار برای اینکه (بعفت وحریت) شناخته‌شوند تااز ازتعرض‌وجسارت (هوس رانان) آزار نکشند برآنان بسیاربهتراست و خدا(در حق‌خلق) آمرزنده و مهربان است (۵۹) البته (بعد از این) اگرمنافقان‌وآنان که در دلهاشان مرض وناپاکیست وهم آنها که در مدینه (برضداسلام) دل اهل ایمان را مضطرب و هراسان می‌سازند دست نکشند ما هم تورا بر (قتال) آنها برانگیزیم (وبرجان ومال آنها) مسلط گردانیم تا از آن پس جز اندك زمانی در جوار تو زیست نتوانند کرد(٦۰) این‌مردم پلید بدکار راندهٔ درگاه حقند باید هرجا یافت شوند آنان‌را گرفته و جداً بقتل رسانید (٦۱) این سنت خدا

اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾
يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ
تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ
مِمَّا قَالُوا ۚ وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ
وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا
الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا
وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنسَانُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾
لِّيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

سُورَةُ سَبَإٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

است که در همه ادوار وامم گذشته برقرار بوده (که منافقان و فتنه انگیزان را) رسولان حق بقتل رسانند وبدانکه سنت خدا هرگز مبدل نخواهد گشت (۶۲) ای رسول ما مردم از تو میپرسند که ساعت قیامت کی خواهد بود جواب ده که آنرا خدا می‌داند وبس وتو ای رسول چه می‌دانی (بگوبه مردم غافل) شاید آن ساعت بسیار موقعش نزدیك باشد ۶۳ خدا کافران را لعن کرد وبرآنان آتش دوزخ مهیا گردانید ۶۴ آنان درآن دوزخ همیشه معذبند وبرنجات خود هیچ یار ویاوری نخواهند یافت ۶۵ درآن روز صورتهاشان برآتش همی بگردد (و از روی پشیمانی) گویند ای کاش که ما (بدنیا) خدا ورسول را اطاعت می‌کردیم ۶۶ وگویند ای خدا ما اطاعت امر بزرگان وپیشوایان (فاسد) خودرا کردیم که مارا براه ضلالت کشیدند ۶۷ تو ای خدا عذاب آنان را سخت ومضاعف ساز وبلعن و غضب شدید گرفتارشان گردان ۶۸ ای کسانی که بخدا ایمان آورده‌اید شما مانند آن مردمی نباشید که پیغمبرشان موسی را (بتهمت زنا وقتل هرون ودیگر عیبجوئیها) بیازردند تا آنکه خدا ازآن تهمتش منزه ساخت و او نزد خدا پیغمبری مقرب ومحترم بود ۶۹ ای اهل ایمان متقی و خدا ترس باشید وهمیشه بحق وصواب سخن گوئید ۷۰ تاخدا اعمال شما را بلطف خود اصلاح فرماید واز گناهان شما درگذرد وهرکه خدا و رسول را اطاعت کند البته بسعادت وفیروزی بزرك نائل گردیده است ۷۱ ما برآسمانها و زمین وکوههای عالم عرض امانت کردیم همه از تحمل آن امتناع ورزیده واندیشه کردند تا انسان (ناتوان) بپذیرفت و انسانهم (در اداء امانت) بسیار ستمکار ونادان بود (که اکثر براه جهل وعصیان شتافت) ۷۲ این عرض امانت برای این بودکه خدامردوزن منافق و مرد وزن مشرك همه‌رابقهر و عذاب گرفتار و از مرد و زن مؤمن (برحمت) درگذرد که خدا بسیار آمرزنده ومهربان است ۷۳

سوره سباء درمکه‌معظمه نازل‌شده‌و مشتمل‌بر۵۴ آیه‌میباشد

بنام‌خداوند‌بخشنده‌مهربان

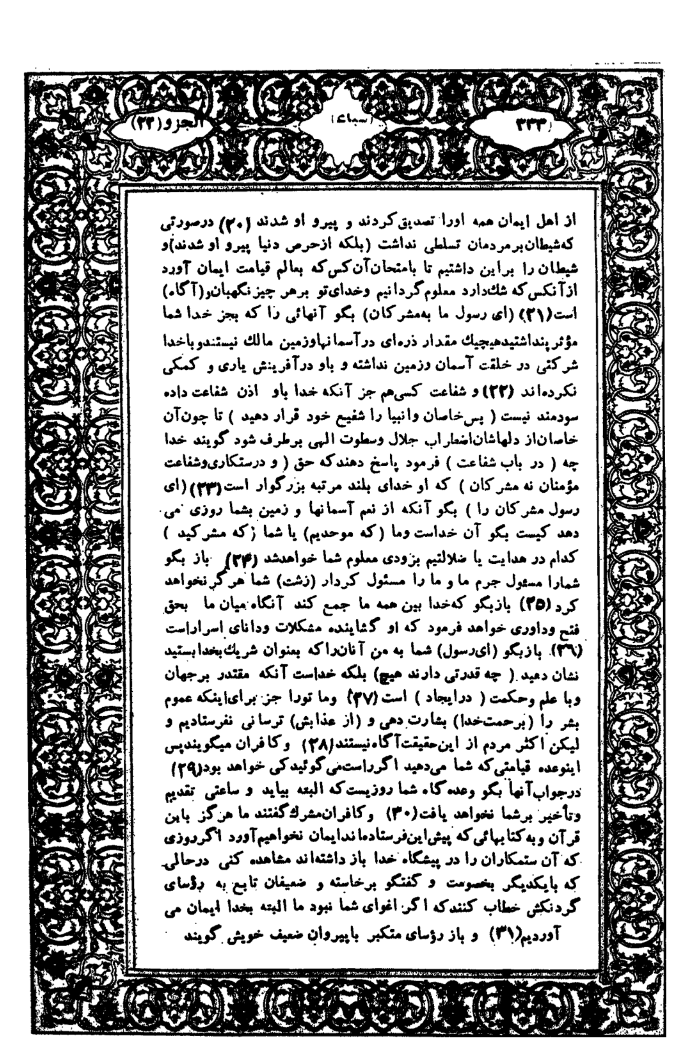
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ
الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ
أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ
عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ
وَالطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

ستایش وسپاس مخصوص خداست که هر آنچه در آسمانها وزمین است همه ملك اوست ودر عالم آخرت نیز شکر وسپاس مخصوص اوست و او بنظم آفرینش حکیم وبهمه امور عالم آگاهست (۱) وهرچه درون زمین رود وهرچه از زمین بدرآید وهرچه ازآسمان فرود آید و هر چه برآسمان بالا رود همه را میداند و اوست که بربندگان مهربان وبخشاینده است (۲) وکافران منکر قیامت گفتند که هرگز ساعت قیامتی برما نمی‌آید ای رسول به‌آنها بگو بخدای من قسم که البته می‌آید واو برغیب جهان آگاهست ومقدار ذره یا کمتر و بیشتر از ذره‌ای از موجودات عالم درهمه آسمانها وزمین نیست جز آنکه درکتاب (علم ازلی حق) آشکاراست (۳) آنانرا که بخدا ایمان آورده وباعمال صالح پرداختند پاداش نیکو دهد که آمرزش حق ورزق نیکوی مخصوص آنهااست (۴) آنان که درمحو ونابود ساختن آیات ماسعی وکوشش کردند تا مگر (رسول) ما را ناتوان کنند برآنها عذاب سخت دردناك خواهد بود (۵) وآنان که اهل دانش ومعرفت گردیدند یقین داشتند که قرآنی که برتو نازل شده ازجانب پروردگارتو بحق نازل گردیده است ورهنمای خلق براه خدای بی‌همتای ستوده صفاتست (۶) وکافران به تمسخر واستهزاء بامردم می گفتند که آیا میخواهید شما را بهمردی رهبری کنیم که می‌گوید شما پس از آنکه مردید وذرات جسمتان متفرق و پراکنده گردید از نو بازنده خواهید شد (۷) آیا این مرد دانسته بخدا دروغ می‌بندد (یعنی محمد) یاجنون براین گفتارش وامی‌دارد (بگو اینها هیچ نیست بلکه قیامت زود بیاید و) آنان که بعالم آخرت ایمان نمی‌آورند آنجا درعذاب واینجا درگمراهی دور از نجات گرفتارند (۸) آیا (کافران) به‌آسمان وزمین که برآنها از پیش وپس احاطه کرده نمینگرند واگر ما بخواهیم آنهارا بزمین فرو می‌بریم یا یکقطعه از آنرا بر سرشان فرود آریم (باری بنگرند که) درآن آیت حکمت وقدرت ما برهر بندهٔ خداشناس با اخلاصی بخوبی پدیدار است (۹) وماحظ وبهره داود را بفضل وکرم خود کاملا افزودیم وامر کردیم که ای کوهها وای مرغان شما نیز باتسبیح ونغمهٔ الهی داود هم آهنك شوید وآهن سخت را بدست او نرم گردانیدیم (۱۰) وباو دستور دادیم که از آهن زره بساز و حلقه زره باندازه ویك شکل گردان وخود باقومت

وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا
شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ
بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۚ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا ۚ وَقَلِيلٌ
مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ
مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ
لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا مِنْ رِزْقِ
رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ
وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ
نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا
فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا
آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا

همهٔ نیکوکار باشید که من کاملا بهرچه کنید آگاهم (۱۱) وبادرامسخر سلیمان ساختیم تا (بساطش را) صبحگاه یك ماه راه برد وعصر یك ماه وچون معدن مس گداخته (یا نفت یا معادن دیگر) را براو جاری گردانیدیم وبرخی ازدیوان باذن پروردگار در حضورش بخدمت پر داختند وازآنها هر کهسر ازفرمان ما بپیچد عذاب آتش سوزانش می چشانیم (۱۲) آن دیوان بر اوهرچه میخواست از کاخ وعمارت ومعابد عالی وظروف بزرك مانند حوضها و نقوش ومثالها ودیگهای عظیم که برزمین کار گذاشته بودند همه را می ساختند اینك ای آل داود شکر وستایش خدا بجای آرید و (هرچند) از بندگان من عده قلیلی شکرگذارند (۱۳) وچون ما بر سلیمان مرك را مامور ساختیم بر مرك او بجز حیوان چوب خواری که عصای اوراخورد کسی دیگر رهبر نگشت پس دیوان که از مرك سلیمان آگاه شدند اگراز اسرار غیب آگاه بودند تا دیر زمانی درعذاب وذلت وخواری باقی نماندند (۱۴) وبرای اولادسبا دروطنشان (درزمین شام) ازجنوب وشمال دو (باغ و) بوستان آیت لطف ورحمت بود (وبآنها گفتم که) بخوریدازرزق خدای خود وشکر وی بجای آرید کهمسکنتان شهری نیکو است وخدای شما غفور (و مهربان) است (۱۵) باوجود این باز اعراض کردندماهم سیلی سخت برهلاك ایشان فرستادیم وبجای آن دو نوع باغهای پرنعمت دوباغ دیگرشان دادیم که بار درختانش تلخ وترش وبدطعم وشورهٔ گز واندکی درخت سدر بود (۱٦) این کیفر کفران آنها بود وآیا ما بامرحمتی که ببندگان داریم تا کسی کفران نکند مجازاتش خواهیم کرد (۱۷) وما میان آنها وشهرهائی که در آنجا پرنعمت وبرکت گردانیدیم باز قریه هائی (نزدیك بهم) قراردادیم با فاصله کوتاه وسیر سفری معین وآنها را گفتیم که دراین دهوشهرهای نزدیك بهم شبان وروزان با ایمنی کامل مسافرت کنید (۱۸) باز آنها گفتند بارالها سفرهای ما را دور ودرازگردان وبرخویش ستم کردندما هم آنها را عبرت داستانها کردیم وبکلی متفرق وپراکنده ساختیم دراین (عقوبت) برای مردمان پرصبر وشکر آیات عبرت وحکمت آشکار است (۱۹) وشیطان گمان باطل خودرا سخت بصدق و حقیقت در نظر مردم جلوه داد تا جز فرقه کمی

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن
يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾
قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم
مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ
عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقَّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
﴿٢٣﴾ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ
لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُل لَّا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا
وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِ شُرَكَاءَ ۖ كَلَّا ۚ
بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا
الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ
بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ
مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ

از اهل ایمان همه اورا تصدیق کردند و پیرو او شدند (۲۰) درصورتی که‌شیطان‌برمردمان تسلطی نداشت (بلکه ازحرص دنیا پیرو او شدند)و شیطان را براین داشتیم تا بامتحان‌آن‌کس‌که بعالم قیامت ایمان آورد ازآنکس‌که شك‌دارد معلوم‌گردانیم وخدای‌تو برهر چیزنگهبان‌و(آگاه) است(۲۱) (ای رسول ما به‌مشرکان) بگو آنهائی را که بجز خدا شما مؤثر پنداشتیدهیچیك مقدار ذره‌ای درآسمانهاوزمین مالك نیستندوباخدا شرکتی در خلقت آسمان وزمین نداشته و باو درآفرینش یاری و کمکی نکرده‌اند (۲۲) و شفاعت کسی‌هم جز آنکه خدا باو اذن شفاعت داده سودمند نیست (پس‌خاصان وانبیا را شفیع خود قرار دهید) تا چون‌آن خاصان‌از دلهاشان‌اضطراب جلال وسطوت الهی برطرف شود گویند خدا چه (در باب شفاعت) فرمود پاسخ دهندکه حق (و درستکاری‌وشفاعت مؤمنان نه مشرکان) که او خدای بلند مرتبه بزرگوار است(۲۳) (ای رسول مشرکان را) بگو آنکه از نعم آسمانها و زمین بشما روزی می دهد کیست بگو آن خداست وما (که موحدیم) یا شما (که مشرکید) کدام در هدایت یا ضلالتیم بزودی معلوم شما خواهدشد (۲۴) باز بگو شمارا مسئول جرم ما و ما را مسئول کردار (زشت) شما هرگز نخواهد کرد (۲۵) بازبگو که‌خدا بین همه ما جمع کند آنگاه میان ما بحق فتح وداوری خواهد فرمود که او گشاینده مشکلات ودانای اسراراست (۲۶) بازبگو (ای‌رسول) شما به من آنان‌را که بعنوان شریك بخدا بستید نشان دهید (چه قدرتی دارند هیچ) بلکه خداست آنکه مقتدر برجهان وبا علم وحکمت (درایجاد) است (۲۷) وما تورا جز برای‌اینکه عموم بشر را (برحمت‌خدا) بشارت دهی و (از عذابش) ترسانی نفرستادیم و لیکن اکثر مردم از این‌حقیقت‌آگاه‌نیستند(۲۸) وکافران میگویندپس این‌وعده قیامتی‌که شما می‌دهید اگرراست‌می‌گوئید کی خواهد بود(۲۹) درجواب‌آنها بگو وعده‌گاه شما روزیست‌که البته بیاید و ساعتی تقدیم وتأخیر برشما نخواهد یافت(۳۰) وکافران‌مشرك گفتند ما هرگز باین قرآن وبه‌کتابهائی‌که پیش‌این‌فرستاده‌اندایمان نخواهیم‌آورد اگرروزی که آن ستمکاران را در پیشگاه خدا باز داشته‌اند مشاهده کنی درحالی که بایکدیگر بخصومت و گفتگو برخاسته و ضعیفان تابع به رؤسای گردنکش خطاب کنندکه اگر اغوای شما نبود ما البته بخدا ایمان می آوردیم(۳۱) و باز رؤسای متکبر باپیروان ضعیف خویش گویند

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ
بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ ۖ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۚ
وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ وَ
مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ
يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۖ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

آیا باآنکه ازجانب خدا راه هدایت را بشما نمودند بازماشما راازهدایت منع کردیم بلکه شما خود مردم بدکاری‌بودید (۳۲) باز آنانکه ضعیف‌و تابع‌بودند برؤسای متکبر جواب دهند که‌مکروفریب‌روزگار ما رابرآن داشت که بخدای‌یکتا کافر شویم وبراو شریك قرار دهیم و چون عذاب قیامت‌را بچشم مشاهده‌کنند سخت اظهار پشیمانی کنند وما زنجیرهای عقاب‌بگردن تابع‌ومتبوع‌اهل کفر نهاده‌وگوئیم آیااین‌رنج‌وشکنجه‌جز کیفر کردار زشت شماست (۳۳) وما هیچ‌رسولی در دیاری نفرستادیم جزآنکه ثروت مندان عیاش آن دیار برسولان گفتند ما برسالت شما کافریم وهیچ‌ایمان وعقیده بشما نداریم (۳۴) وباز گفتند که ما بیش‌ازشما مال وفرزند داریم (چون نعمت‌دنیای‌ماافزون‌تراست) درآخرت‌هم‌هرگز رنج‌وعذابی‌نخواهیم داشت (۳۵) ای‌رسول‌ما بگو خدای‌من‌هرکه‌را بخواهدروزی‌وسیع‌دهدوهر که رابخواهدتنك‌روزی گرداندولیکن اکثرمردم‌ازاین‌حقیقت‌آگاه نیستند (۳۶) وهرگز اموال واولادشماچیزی که شمارا بدرگاه ما مقرب گرداند نیست‌مگرآنکه باایمان‌وعمل‌صالح کسی‌مقرب‌شودوآنان‌پاداش‌اعمال‌صالحشان مضاعف وافزون‌است ودرغرفه‌های‌بهشت‌ابدی ایمن‌وآسوده خاطرند (۳۷) وآنان‌که در محو ونابودی آیات و رسل ما می‌کوشند تا ما را زبون و مغلوب خودکنند آنها را البته برای عذاب وانتقام حاضر خواهندکرد (وبه‌کیفر سخت می‌رسانند) (۳۸) ای رسول ما بگو خدای‌من هرکه از بندگان‌را خواهد وسیع روزی یا تنك روزی میگرداند وشما هرچه‌در راه رضای حق انفاق‌کنید بشما عوض میبخشد واو بهترین روزی دهنده است (۳۹) وای محمد یادآر از روزی‌که خدا همه مردم‌رابعرصه‌محشر جمع‌آورد آنگاه بفرشتگان‌گوید آیا این گروهند که‌شما را معبود خود گرفتند (۴۰) فرشتگان زبان به تسبیح خدا گشوده وگویند بارالها تواز هر شرك ونقصی پاك ومنزهی تو خدا و یاور مائی نه ایشان اینان جن‌و شیاطین را می‌پرستیدند و اکثرشان گرویده بآنها بودند (که بیکتائی تو شرك‌آوردند) (۴۱) پس در آن روز مخلوق هیچ مالك نفع و ضرر یکدیگر نیستند

نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا
رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ
اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ
اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ
اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا
مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۣ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ
اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۣ
مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ
شَدِيْدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ ۚ وَ
هُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ
﴿٤٨﴾ قُلْ جَاۗءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ
فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰي نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوْحِيْٓ اِلَيَّ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ
سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوْا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيْبٍ ﴿٥١﴾ وَّقَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾
وَّقَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُوْنَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٥٣﴾
وَحِيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُوْنَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۭ

وما آنان را که ظلم وستم کردند گوئیم اینك بچشید عذاب آتشی را که تکذیب آن می کردید (۴۲) وچون توسط رسول برای کافران آیات روشن ما تلاوت شد گفتند این شخص جز آنکه مردیست که میخواهد شما را از دین پدرانتان برگرداند هیچ مزیت دیگری ندارد و نیز گفتند این قرآنش هم جز آنکه خود فرا بافته و بدروغ بخدا نسبت میدهد چیز دیگری نباشد و کافرانی که آیات حق برهدایت آنها آمد گفتند که این کتاب جز آنکه سحر است پیداست که چیز دیگری نیست (۴۳) در صورتی که ماهیچ کتاب وسندی که بیاموخته وتکذیب تو کنند ویا رسولی پیش از تو که بقول او برد تو دلیل آرند براین مشرکان نفرستادیم (۴۴) وکفار پیش از اینان هم پیغمبرانشان را تکذیب کردند و این کافران امت تو بعشر (ثروت وجاه) آن گذشتگان نرسیدند پس آنها که رسولان مرا تکذیب کردند چگونه بعذاب سخت من گرفتار شدند (۴۵) ای رسول ما بگو بامت که من نیك سخن شما را پند میدهم وآن سخن اینست که شما خالص برای خدا دو نفر دو نفر باهم یایك یك تنها درامر دینتان قیام کنید در باره من عقل وفکرت کار بندید تا بخوبی دریابید که صاحب شما امت (رسول خدا) ابداً جنون نیست (صاحب عقل کامل است) او رسولی از جانب حق است واز عذاب سخت که شما را درپیش است میترساند (۴۶) باز ای رسول بگو آنچه من از شما مزد رسالت خواستم آنهم برای شما باشد (یعنی هرگز چیزی نخواستم) (۴۷) باز ای رسول بگو خدای من حق را برمن القا میفرماید که او باسرار عوالم غیب آگاهست (۴۸) باز ای رسول بگو (کتاب ورسول ویا شمشیر حق آمد ودیگر باطل در اول وآخر (در دنیا وآخرت) محو ونابود است (۴۹) باز ای رسول بگو اگر من گمراه شده‌ام زیانش برمن است (نه برشما) و اگر هدایت یافته‌ام آن بوحی خدای من است که خدا البته شنوا (و بقلوب خلق) نزدیك است (۵۰) واگر تو ای رسول سختی حال مجرمان را مشاهده کنی هنگامی که ترسان وهراسانند وهیچ ازعذاب آنها فوت وزائل نشود وازمکان نزدیکی دستگیر شوند (۵۱) وکافران (که عذاب دوزخ را ببینند پشیمان شده و) گویند ما بحق ایمان آوردیم وبا اینهمه دوری از مقام ایمان کجا بدان مقام نائل توانند شد (۵۲) درصورتی که آنها بر رسول حق (جنون وسحر و کذب) که ازمقام او بسیار دور است نسبت میدادند (۵۳) و (امروز) میان آنها وآرزوهایشان بکلی دوری ومباینت افکندند چنانکه بامثال آنها از امم گذشته که

انهم كانوا في شك مريب ﴿٥٤﴾

سورة فاطر مكية وهي خمس واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولي
اجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله
على كل شيء قدير ﴿١﴾ ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها
وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم ﴿٢﴾ يا ايها
الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم
من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون ﴿٣﴾ وان يكذبوك
فقد كذبت رسل من قبلك والى الله ترجع الامور ﴿٤﴾ يا ايها
الناس ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم
بالله الغرور ﴿٥﴾ ان الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا انما
يدعوا حزبه ليكونوا من اصحاب السعير ﴿٦﴾ الذين كفروا لهم عذاب
شديد والذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر
كبير ﴿٧﴾ افمن زين له سوء عمله فراه حسنا فان الله يضل من
يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات ان
الله عليم بما يصنعون ﴿٨﴾ والله الذي ارسل الرياح فتثير
سحابا فسقناه الى بلد ميت فاحيينا به الارض بعد موتها

آنها هم مانند اینان در شك و ریب بودند نیزچنین کردند (۵۴)

سورهٔ فاطر درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۴۵ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

سپاس خدایرا است که آفریننده آسمانها و زمین است و فرشتگان را رسولان پیمبران خود گردانید ودارای دو وسه وچهار بال وپر (قدرت) قرار داد هرچه بخواهد درآفرینش می‌افزاید که خدا بربعث و ایجاد هرچیز قادر است (۱) دری که او از رحمت بروی مردم می‌گشاید هیچکس نتواند بست وآن‌را که او ببندد هیچکس جز او نتواند رها کند و اوست خدای بیهمتای باحکمت و اقتدار (۲) ای مردم متذکر شوید که چه نعمتها خدا بشما عطا فرمود آیا جز خدا آفریننده هست که از آسمان وزمین بشما روزی دهد هرگز جز آن خدای یکتا خدائی نیست پس ای مشرکان چگونه از درگاه حق رو بیتان باطل می‌آورید (۳) ای رسول ما (غمین مباش) اگر تورا این امت نادان تکذیب کردند پیمبران پیش از تو را نیز تکذیب کردند و بازگشت امور خلق بسوی خداست (۴) ای مردم البته وعده (قیامت) خدا حق است پس مبادا که زندگانی دنیای (فانی) شما را مغرور سازد ومبادا سرگرم عصیان شوید وشیطان فریبنده از قهر و انتقام حق بعفو خدا مغرورتان گرداند (۵) شیطان سخت شما را دشمن دارد او حزب و سپاهش را برای اغوای شما مهیا ساخته تا همه را (مانند خود) اهل دوزخ گرداند (۶) آنان که بخدا کافر شدند کیفرشان عذاب سخت دوزخ است وآنان که ایمان آرند ونیکوکار گردند پاداش مغفرت خدا و اجر بزرگ (بهشت ابد) خواهدبود (۷) آیا آن کس که کردار زشتش بچشم او زیبا جلوه‌گر شده تا (از خورسندی) هر بد کرده در نظرش نیکو آمده (مانند مرد حقیقت‌بین است) خدا هر که‌را خواهد گمراه سازد (یعنی بگمراهی وا گذارد) و هر که راخواهدهدایت فرماید پس تو (ای رسول گرامی) نفس شریف خود را براین مردم بغم و حسرت نینداز که خدا بهرچه اینان کنند کاملا آگاهست (۸) خداست آنکه بادها بفرستد تا ابرها را برانگیزد وآن ابر را ما بشهر و دیار مرده برانیم و بیاراننش زمین را (پس از مرگ خزان) زنده گردانیم حشر ونشر مردگان هم (بقیامت)

كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ اِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۭ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ
السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ يَبُوْرُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ
خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ
عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ
هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَاۗىِٕغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۭ وَمِنْ كُلٍّ
تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ
فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢﴾ يُوْلِجُ الَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ڮ كُلٌّ يَّجْرِيْ
لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَاۗءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا
مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ۭ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ۭ وَلَا يُنَبِّئُكَ
مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿١٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيْدُ ﴿١٥﴾ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى
حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۭ اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ

همینگونه است(که همساله در زمین بچشم می‌بینید) (۹) هر که طالب عزت‌است (بداندکه) تحکم تمام عزت خاص خدا (و خداپرستان) است کلمه نیکوی توحید (وروح‌پاك آسمانی) بسوی خدا بالا رود وعمل نیك خالص‌آنرا بالا برد وبرآنکه به مکر وتزویر اعمال بدکند عذاب‌سخت خواهد بود وفکرمکرشان بکلی نابود خواهد شد (۱۰) خدا شما نوع بشر را نخست (مردی) ازخاك بیافرید وسپس از نطفه‌خلق کرد وبعداز آن شما را جفت(مرد وزن) قرارداد وآنچه زنان بارگیرند وبزایند جز بعلم و اراده او نخواهد بود وکسی عمر طولانی نکند یااز عمرش نکاهد جز آنکه همه در کتاب ثبت است واین برخدا بسیار آسان است (۱۱) وهرگز آن دو دریا که آب این یك گوارا وشیرین و آن دگر تلخ و شور است یکسان نیستند با وجود این شما از هر دو گوشت تازه تناول کنید وزیورها (چون لؤلؤ ومرجان) ازآن استخراج کرده که در پوشیده وزیب وزیور تن سازید ودر آن کشتیها روان بینی تا از فضل خدا(کسب وتجارت کرده و) روزی طلبید باشدکه شکر گذار (نعمتش) گردید (۱۲) خداست‌که شب‌را درون (پرده) روز پنهان سازد وروز را درون‌پرده شب وخورشید وماه را مسخر کرده تا هریك بمقدار معین و مدار معین و مدار خاصی می‌گردند او خدای آفریننده شما است کههمه ملك هستی‌از اوست و بغیر او معبودانی را که بخدائی میخوانید درجهان دارای‌پوست وهسته خرمائی نیستند (۱۳) اگر آنها را بخوانید نشنوند واگر بشنوند (مانند عیسی وعزیر وفرشتگان وفراعنه) جواب ندهند و روزقیامت‌چون آنها را شریك خداگرفتند شما را کافردانند وهیچکس مانند خدای‌دانا بطالب‌حق)بحقیقت‌آگاه نگرداند (۱۴) ای مردم شما همه‌بخدافقیر ومحتاجید و تنها خدا است که بی‌نیاز و غنی بالذات و ستوده صفاتست (۱۵) اگر بخواهد همه شما را بدیار عدم فرستد و خلقی از نو بعرصه وجود آرد (۱۶) وهیچ این کار برخدا دشوار نیست (۱۷) و هیچکس بار گناه دیگری‌را بدوش نگیرد و آنکه بارش سنگین است اگردیگری‌راهرچند خویش (پدر و فرزند هم) باشد کمك بر سبکباری‌خودطلبد ابدا باری از دوشش برندارد و تو ای رسول تنهاآنان را

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ
لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا
الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي
الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ
مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا ۚ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَ
بِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ
﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ ۗ
إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ
الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ
لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا

که در خلوت وپنهانی از خدای خود می‌ترسند ونماز بپا می‌دارند توانی خدا ترس وپرهیز کارگردانی وهرکس خودرااز کفر وگناه واخلاق‌زشت پاك ومنزه ساخت سود سعادتش برخود اوست وبازگشت همه‌بسوی‌خداست (۱۸) وهرگز (کافر تاریك‌جان) کور و(مؤمن روشن‌روان)بینایکسان نیست (۱۹) وهیچ ظلمت با نور مساوی نخواهد بود (۲۰) وهرگز آفتاب وسایه‌هم‌مرتبه‌نباشد(۲۱)وابدازندگان‌علم‌وایمان‌بامردگان‌جهل‌وطغیان برابر نیستند و(ای‌رسول‌بدانکه) خداهرکه رابخواهدشنوای‌کلام حق‌سازدو(اما) تو آنکس‌راکه در گورستان (کفر وجهالت) فرو رفته هرگز شنوانتوانی کرد (۲۲) تو جزآنکه خلق را بترسانی بکاری مامور نیستی (۲۳)ما تورا بحق و راستی بسوی خلق فرستادیم تا (بدان را) بترسانی و هیچ امتی نبوده جزآنکه در میانشان ترساننده و رهنمائی بوده است (۲۴) وای‌رسول اگر امت ترا تکذیب کردند پیشینیان هم پیغمبرانی راکه با آیات ومعجزات وکتب وحجت روشن برای هدایتشان آمدند همه را تکذیب کردند (۲۵)ما هم ازآن کافران مؤاخذه شدیدکردیم و چقدر قهر وعذاب من سخت بود (۲۶) آیا ندیدی‌که خدا باران را از آسمان فرود آورد وبآن‌انواع میوه‌های گوناگون و رنگارنك پدید آورد و در زمین ازکوهها طرق زیاد واصناف و رنگهای سفید و سرخ و سیاه‌خلقت فرمود (۲۷) و از اصناف مردم و اجناس جنبدگان وحیوانات برنگهای مختلف آفرید همین گونه (بندگان هم مختلفند و از (میان) اصناف بندگان تنها مردمان دانا مطیع وخدا ترسند (۲۸) آنها که کتاب خدا را تلاوت کرده و نماز بپا می‌دارند وازآنچه‌خدا روزیشان‌فرموده پنهان وآشکار بفقیران انفاق می‌کنند و(از لطف خدا) امید تجارتی دارندکه هرگززیان وزوال‌نخواهدیافت (۲۹)تاخدا بآنها پاداش‌کامل عطاکند وازفضل‌وکرم باز برثوابشان بیفزایدکه‌خدا (از عطای مؤمنان) بسیار بیامرزد وبشکرگذاران احسان فراوان‌کند (۳۰) وآنچه از کتاب (آسمانی قرآن) بر تو بوحی فرستادیم آن حق است که کتب آسمانی (تورية وانجيل)که پیش از اوست حقانیتش را تصدیق می‌کنند (تو از تکذیب‌کافران نیندیش که خدا باعمال بندگان کاملا بصیر و آگاهست (۳۱) پس (ازآن پیغمبران کهف)ماآنان‌راکه‌از بندگان‌خود برگزیدیم (یعنی محمد و آل اوعلیهم‌السلام) و وارث علم قرآن گردانیدیم بازهم

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ
بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ
﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا
نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ
لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ
صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾
هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن
يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ

بعضی آنها (یعنی فرزندان یا امت او) بنفس خود ظلم کردند و بعضی راه عدل پیمودند وبرخی بهر عمل خیر (با جان و دل) بدستورحق سبقت گیرند این رتبه است در حقیقت همان فضل بزرگ (و عطای بی منتهای الهی) (۳۲) همان بهشت ابدی که در آن داخل شده بازرو گوهرهای آن بدست (وبدن) زیور بندند وجامه حریر وپرند در بر کنند (۳۳) وبسپاس آن نعمتهای بی‌حساب زبان بستایش خدا گشوده وگویند حمد خدا را که حزن و اندوه ما ببرد (وشادی بی‌حد عطافرمود)همانا خدای ما بسیار بخشنده و پاداش دهنده سپاس است (۳۴) شکرآن‌خدائی‌را که ازلطف و کرم ما را به منزل دائمی بهشت واردکرد که دراینجا هیچ‌رنج‌والمی‌به ما نرسد وابداً ضعف و خستگی نخواهیم یافت (۳۵) وآنان که کافرشدند عذاب ایشان آتش‌دوزخست که نه بپایان‌رسد تا بمیرند و نه‌تخفیف‌یابد تا آسوده شوند اینگونه هر کافر لجوجی‌را کیفر می کنیم (۳۶) وآن‌کفار در آتش‌دوزخ فریاد وناله‌کنند که ای پروردگار ما را از این عذاب بیرون‌آور تا برخلاف گذشته باعمال نیك بپردازیم (خطاب شود)آیا شما را عمری مهلت‌ندادیم و رسولان برشما نفرستادیم تا هر که قابل تذکر پند شنیدن است (این روز را) متذکر شود (و در دنیا به‌توبه پردازد) پس امروز عذاب دوزخ را بچشید که ستمکاران‌را هیچ یار ونجات‌دهنده نخواهد بود (۳۷) خدا کاملا باسرار غیب آسمانها وزمین داناست‌و به افکار واندیشه دلها هم آگاه است (۳۸) اوست خدائی که شما را در زمین جانشین (امم گذشته) قرارداد اینك هرکس کافر شود زیان کفر برخود اوست وکفر کافران نزد خداچیزی جز خشم وغضب حق نیفزاید وکفرکافران چیزی جز خسارت و زیان برآنها نخواهد افزود (۳۹) ای رسول‌ما مشرکان‌را بگو شما که خدای یگانه را رها کرده‌وبتان راشریك خدا خوانده‌اید بامن بگوئید ونشان دهید که این بتان آیا چیزی درزمین آفریده‌اند یا شرکتی در خلقت آسمانها با خدا داشته‌اند یا حجت و کتابی برآنها آمده که برعقیدهٔ شرك خود برهانی‌آرند بلکه ستمکاران (مشرك) را حجتی جز وعده دروغی که به‌آن یکدیگر رامیفریبند‌چیزی در دست نیست (۴۰) محققا خدا

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ
اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ فَلَمَّا
جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤٢﴾ اِسْتِكْبَارًا فِي الْاَرْضِ وَ
مَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ
اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ اِنَّهٗ كَانَ
عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى
ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا
جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ
﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا

آسمانها و زمین را از اینکه نابود شود نگاه میدارد و اگر رو بزوال نهند گذشته از او هیچکس آنها را محفوظ نتواند داشت (وبدانید که) خدا (بر کیفر و گناه خلق) بسیار بردبار وآمرزنده است (۴۱) مشرکان عرب محکم‌ترین قسم بنام خدا یاد می‌کردند که اگر پیغمبری از جانب خدا برای هدایت‌آنها بیاید از هریك از امم یهود ونصاری (زودتر و) بهتر هدایت یابند وآنگاه که رسول آمد برآنها چیزی جز مخالفت و نفرت نیفزود (۴۲) بدینجهت که‌میخواستند در زمین تکبرو گردنکشی کنند ومکر (در اعمال بد) اندیشند ومکرزشت و فکر بدکاری جز صاحبش احدی‌را هلاك نخواهدکرد وآیا اینان جز آنکه بطریقه امم‌گذشته هلاك شوند انتظاری دارند وطریقه خدا (در هلاك بد اندیشان) هرگز مبدل نخواهد شد وطریقه حق (وسنت الهی) هرگز تغییر نمیپذیرد (۴۳) آیا این مردم‌درروی‌زمین سیر نمی کنندتاعاقبت کارستمکاران‌پیش‌ازخودرا که نیروواقتدارشان‌هم‌بسیار‌بیش‌ازاینان(بدیدهٔعبرت‌بود‌بنگرند)وهیچ موجودی درآسمان وزمین ازقدرت خدا نتواندکاست که همانا خدا(درازل‌وابد) عالم وقادر مطلق است (۴۴) واگر خدا ازکردارزشت خلق مؤاخذه‌کند در پشت زمین هیچ جنبندهٔ باقی نگذارد ولیکن کیفر خلق را بتاخیر میافکند تا بوقت معین وچون هنگام اجل مردمی فرا رسد خدا باحوال بندگانش کاملا آگاهست(ومقدار مجازات وعفو هرکسی رامیداند) (۴۵)

سورهٔ یس درمکه معظمه‌نازل شده ومشتمل بر۸۳آیه میباشد

بنام‌خدای‌بخشنده مهربان

یس (ای سید رسولان وای‌کاملترین انسان) (۱) قسم به‌قرآن حکمت بیان (۲) که تو ای محمد البته ازپیغمبران خدائی (۳) (که از جانب حق) براه راست فرستاده شدی (۴) (این قرآن تو کتابی است که) از جانب خدای مقتدر مهربان نازل شده است (۵) تا قومی که پدرانشان به‌کتب‌آسمانی پیشین وعظ واندرز شدند تو هم خود آنها را باین‌قرآن پند دهی و (از قهر حق) بترسانی که ایشان سخت غافلند (۶) البته وعده عذاب ما بر اکثر آنان چون ایمان نمیآورند حتمی و لازم گردید (۷) ماهم (چون کافر شدند) بر گردن

فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا
مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا
يُبْصِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ
﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَ
اٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٢﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ
مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ
اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾ قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ
اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾ قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى
قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَّ
هُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ﴿٢٣﴾ اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾

آنها تا ر نح (زنجیرهای عذاب) نهادیم در حالی که سر بلند کرده و چشم بر بسته‌اند
(۸) و از پیش و پس (راه خیر را) بر آنها سد کردیم و بر چشمشان هم پرده افکندیم
که هیچ (راهی) نبینند (۹) و آنهارا بترسانی یا نترسانی یکسانست هرگز
ایمان نمی‌آورند (۱۰) تو آنان‌را بترسانی و اندرز کنی که پیرو آیات
قرآن شده و از (قهر) خدای مهربان بخلوت میترسند اینان را بمغفرت خدا
و پاداش با لطف و کرم او بشارت ده (۱۱) ما مردگان را باز زنده می
گردانیم کردار گذشته و آثار وجودی آینده‌شان همه را در نامه اعمال
آنها ثبت خواهیم کرد و در لوح محفوظ خدا آشکار همه‌را بشماره آورده‌ایم
(۱۲) ای رسول برای این مردم حال این قریه (انطاکیه) را مثل زن که
رسولان حق (یاعیسی) برای هدایت آنها آمدند (۱۳) که نخست دو تن
از رسولان را فرستادیم چون تکذیب کردند باز رسول سومی برای مدد
و نصرت مامور کردیم تا همه گفتند ما (ازجانب خدا) برسالت‌شما آمده‌ایم
(۱۴) اهل قریه برسولان حق گفتند شما جز اینکه مانند ما مردم بشری
هستید مقام دیگری ندارید و هرگز خدای رحمان شما را برسالت نفرستاده
است و جز اینکه شما مردم دروغگوئی هستید هیچ در کار نیست (۱۵) رسولان
باز گفتند خدا میداند که محققا ما فرستاده او بسوی شما هستیم (۱۶) و
برما جز آنکه واضح ابلاغ رسالت کنیم هیچ تکلیفی نیست (۱۷) باز
منکران گفتند که ای داعیان رسالت ما وجود شما را بفال بد میدانیم اگر
از این دعوی دست برندارید البته سنگسارتان خواهیم کرد و از ما به
شما رنج و شکنجه سخت خواهد رسید (۱۸) رسولان گفتند ای مردم نادان
آن فال بد که می‌گوئید اگر بفهمید و متذکر شوید (آن جهلیست که)
با خود شماست (چنین نیست) بلکه شما مردم مسرف هستید (۱۹) و (در
این گفتگو بودند) مردم شتابان از دورترین نقاط شهر (انتا کیه حبیب
نام) فرا رسید و گفت ای مردم رسولان خدارا پیروی کنید (۲۰) از اینان
که هیچ اجر و مزد رسالتی نمیخواهند و شما را هدایت می کنند پیروی
کنید (۲۱) وچرا باید من خدای آفریننده خود را نپرستم درصورتی که
بازگشت شما (و همه خلایق) بسوی اوست (۲۲) آیا من بجای آن خدای
آفریننده خدایانی‌را معبود خود گیرم که اگر او خواهد به‌من رنج و زیانی
رسد هیچ شفاعت آن خدایان از من دفع زیان نکرده و نجاتم نتوانند داد
(۲۳) دراینصورت پیداست که من بسیار زیانکار خواهم بود (۲۴)

إِنِّي آمَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنزَلْنَا
عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِن
كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى
الْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا
كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِن
كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ
أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا
جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا
مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ
الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم
مُّظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾
لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ
وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن نَّشَأْ

پس از من ای رسولان بشنوید (و گواه باشید که) بخدای (فرستنده) شما ایمان آوردم (۲۵) و باین مرد با ایمان (حبیب نجار) که روز قیامت گفته شود بیا داخل بهشت شو گوید ای کاش ملت منهم از این نعمت بزرك آگاه بودند (۲۶) که خدا چگونه در حق من مغفرت فرمود و مرا مورد لطف و کرم فرا داد (۲۷) و ما پیش از او (یعنی حبیب) برقومش لشگری از آسمان نفرستادیم (بنا برایمانشان مجبور کند) هیچ این (برملتی) نکرده‌ایم (و نخواهیم کرد) (۲۸) نیست عقوبتشان جز یك صیحه عذاب آسمانی که بناگاه همه هلاك شوند (۲۹) وای برحال این بندگان (گمراه لجوج) که هیچ رسولی برای هدایت آنها نیامد جز آنکه اورا بتمسخر و استهزاء گرفتند (۳۰) آیا ندیدند چه بسیار طوایفی را پیش از اینان هلاك کردیم که دیگر ابدا اینان باز نگشتند (۳۱) وهیچکس (از آینده و گذشته) نیست جز آنکه همه نزد ما حاضر شوند (۳۲) و یك برهان براینکه باز شما را در عالم دیگر زنده خواهم کرد آنست که ما زمین مرده را (بباران رحمت) زنده کرده واز آن دانه که قوت و روزی خلق شود می‌رویانیم (۳۳) و در زمین باغها از نخل خرما وانگور قرار دادیم ودرآن چشمه‌های آب جاری کردیم (۳۴) تا مردم ازمیوهٔ آن باغها تناول کنند واز انواع غذاهائی که بدست خود عمل می‌آورند نیز تغذیه نمایند آیا نباید شکر آن نعمتها بجای آرند (۳۵) پاك و منزه است خدائی که همه ممکنات عالم را جفت آفریده چه از نباتات و چه از نفوس بشر ودیگر مخلوقات که شما از آن آگه نیستید (۳۶) و برهان دیگر برای خلق در اثبات قدرت حق وجود شب است که ما چون (پرده) روز را از آن بر گیریم ناگهان همه را تاریکی فراگیرد (۳۷) ونیز خورشید (تابان) که بر مدار معین خود دایم بی‌هیچ اختلاف بگردش است برهان دیگر برقدرت خدای دانای مقتدر است (۳۸) ونیز گردش ماه را که در منازل معین مقدر کردیم تا مانند شاخه خرما (زرد ولاغر بمنزل اول) باز گردیده بر قدرت حق برهان دیگر است (۳۹) نه (از گردش منظم عالم) خورشید را شاید که به ماه فرا رسد ونه شب بروز سبقت گیرد وهر یك برمداری معینی (در این دریای بی‌پایان) شناورند (۴۰) و برهان دیگر آنکه ما نژاد بشر را در کشتی پر بار سوار گردانیدیم (۴۱) ونیز برآنها بمانند کشتی چیزی که بر آن سوار شوند خلق کردیم (شاید اتومبیل وخط آهن یطیاره مقصود باشد) (۴۲) واگر بخواهیم

نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا
اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا
مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ
﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ
فِي الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا يٰ
وَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ٚ هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا
مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿٥٥﴾
هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا
فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾ وَ
امْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ
اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٠﴾ وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ

(به‌تند موجی چنان همه‌را به دریا غرق کنیم که ابداً نه‌فریادخواهی‌ونه راه نجاتی یابند (۴۳) مگر باز لطف ورحمت ماآنهارا نجات دهد وتا وقت معین بهره زندگی بخشد (۴۴) وچون مردم‌را (رسولان‌حق) گویند ازگذشته وآینده (دنیا وآخرت) خویش اندیشه کنید شاید مورد لطف رحمت خداگردید (۴۵) وبر این مردم (غافل)هیچ ازآیات الهی‌نیاید جزآنکه ازاو (بنادانی) اعراض کردند (۴۶) وچون‌مؤمنان به‌آنها گفتند که از آنچه خدا روزی شما قرارداده‌چیزی برای‌او بفقیران‌انفاق کنید کافران باهل ایمان جواب دادندآیاما بکسی که اگر خدا میخواست باو هم مانند ما روزی‌میداد اطعام‌ودستگیری کنیم(هرگزنمی کنیم) شما که به‌ما این نصحیت‌می‌کنیدپیداست که‌سخت در غلط وگمراهی هستید (۴۷) و (کافران از روی‌تمسخر به مؤمنان) گویند پس این وعده (قیامت و بهشت‌ودوزخ) اگر راست میگوئید کی خواهد بود (۴۸) این منکران قیامت انتظار نکشند جز یك صیحه اسرافیل حق که (بمرك) همه‌آنهارا فراگیرددرحالی‌که (درکار دنیا) باهم‌ببحث و جدل مشغول‌اند (۴۹) و در آن لحظهٔ مرك نه توانائی سفارشی دارند و نه باهلبیت‌خود رجوع توانندکرد (۵۰) و(چون) در صور دمیده شود بناگاه همه ازقبرها بسوی خدای‌خود بسرعت می‌شتابند (۵۱) و(از حسرت وپشیمانی) گویند ای وای برما که ما را از خوابگاه مرك برانگیخت این همان وعده خدای مهربان‌است ورسولان (که در این روز سخت خبردادند) همه‌راست گفتند (۵۲) وجز یك‌صیحه (ویك لحظه بیش) نباشدکه‌ناگاه تمام خلایق محشر به‌پیشگاه ما حاضر خواهند شد (۵۳) پس در آن روز کمترین‌ظلمی به هیچکس نشود وجزآنکه عمل کرده‌اند ابدا جزائی نخواهند یافت (۵۴) اهل بهشت‌آن روز خوش بوجه ونشاط مشغولند (۵۵) آنان با زنانشان‌در (درختان بهشت) برتختهای (عزت) تکیه کرده‌اند (۵۶) برای‌آنها میوه‌های گوناگون وهر چه بخواهند آماده است (۵۷) برآنان‌ازخدای مهربان (فرشتگان رحمت) سلام وتحیت رسانند (۵۸) و (خطاب شود) ای بدکاران امروز شما از صف نیکوان جداً شوید (۵۹) ای‌آدم‌زادگان آیا با شما عهد نه‌بستم که شیطان‌رانپرستید زیراروشن است که اودشمن بزرك شماست (۶۰) و مرا پرستش کنید (امر مرا اطاعت کنید که)

هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا ؕ اَفَلَمْ
تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا
الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ
اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا
عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَآءُ
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنْذِرَ
مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا
خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنٰهَا
لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ
﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ
قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ
اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
مَثَلًا وَّنَسِىَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ مَنْ يُّحْىِ الْعِظَامَ وَهِىَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا
الَّذِىْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ۙ ﴿٧٩﴾ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمْ

این راه مستقیم (سعادت ابدی است) (۶۱) وخلق بسیاری ازشما نوع بشر را این دیو بگمراهی کشید آیا هنوزهم عقل وفکرت کار نمی بندید (تااز فریبش بپرهیزید) (۶۲) این همان دوزخی است که بشما (پیروان شیطان) وعده دادند (۶۳) امروز درآتش آن بکیفر کفرتان داخل شوید (۶۴) امروز است که بردهان آن کافران مهر خموشی نهیم و دستهایشان با ما سخن گوید وپاهایشان بآنچه کرده اند گواهی دهد (۶۵) و اگر ما بخواهیم دیده هایشان را (بگمراهی) محو ونابینا کنیم تاچون براه سبقت گیرند کجا (باکوری وگمراهی) بصیرت یابند (۶۶) واگر بخواهیم هما نجا صورت آنها را مسخ کنیم (بشکل سگان وبوزینگان) که نه (ازآنصورت) بتوانند گذشت ونه (بصورت اول) باز گشت (۶۷) و ما هرکس را عمر دراز دادیم به پیری درخلقتش بکاستیم آیا (در این کار) تعقل نمیکنند (۶۸) ونه ما اورا (یعنی محمد را) شعر آموختیم ونه شاعری شایسته مقام اوست (بلکه) این کتاب ذکر (الهی) و قرآن روشن (خدا) است (۶۹) تا هرکه زنده (دل) است اورا بهآیاتش پند دهد وبر کافران (با تمام حجت) وعده عذاب حتم ولازم گردد (۷۰) آیا کافران ندیدند که بر آنها بدست قدرت خود چهار پایان را خلقت کردیم تا آنها مالك شوند (۷۱) و آن حیوانات را مطیع و رام آنها ساختیم تا هم برآن سوارشوند وهم ازآن غذا تناول کنند (۷۲) وبرای مردم درآن حیوانات منافع (بسیاری ازپوست وپشم وغیره) آشامیدنیهای فراوان (از شیر و ماست و غیره) قرار دادیم آیا شکر این نعمتها را نباید بجای آرند (۷۳) و(مشرکان) بغیرخدا خدایانی دیگر اتخاذ کردند تا مگر (ازآنها) نصرت ویاری جویند (۷۴) هرگز آن خدایان کمترین نصرتی بآنها نتوانند کرد و خود این مشرکان معبودانشان را سپاهی حاضر (خدمت) هستند (۷۵) (تا روزقیامت ازپی آنها بدوزخ شوند) و ای رسول سخن این مشرکان تورا محزون نکند ماهرآنچه پنهان وآشکار گویند همه را میدانیم (و بکیفرشان میرسانیم) (۷۶) آیا انسان ندید (مانند امیه خلف) که ما را از نطفه (جماد ناقابل چنین آراسته) خلقت کردیم که دشمن آشکار ما گردید (۷۷) وبرای ما مثلی (جاهلانه) زد که گفت این استخوانهای پوسیده را بازکه زنده میکند (۷۸) (ایرسولما) بگو آن خدائی زنده میکند که اول بار آنها را حیوة بخشید واو برخلقت دانا(وقادر) است (۷۹) آن خدائیکه از درخت سبز (و تر) برای انتفاع شما آتش قرار داده

مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلَىٰ وَهُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سورة الصافات مكية وهي مائة واثنتان وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾
إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۚ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾
وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
﴿١٨﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا

تا وقتی(که خواهید) برافروزید (۸۰)آیا آن خدائی که خلقت باعظمت آسمانها وزمین را آفریده برآفرینش (موجود ضعیفی) مانند شما قادر نیست (که چون مردید باز شما را زنده گرداند)آری البته قادراست که او آفریننده دانا است (۸۱)فرمان نافذ خدا (درعالم)چون اراده خلقت چیزی راکه بمحض اینکه گوید موجود باش بلا فاصله موجود خواهدشد (۸۲)پس منزه وپاك خدائی که ملك وملکوت هرموجود بدست قدرت او وبازگشت شما همه خلایق بسوی اوست (۸۳)

سورة الصافات درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۱۸۲ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قسم بصف زدگان که(چون فوج فرشتگان یا نمازگذاران باسپاه اهل ایمان بفرمان حق) صف آرائی کرده اند (۱)قسم به منع وزجر کنندگان (از عمل معصیت کاران رانندگان ابر وباران) (۲)قسم بتلاوت کنندگان (همه کتب آسمانی یا ذکر قرآن) (۳) که محققا خدای شما یکیست (۴)همان خدای یکتا که آفریننده مشرق و(مغرب) هاست (شاید مشرق ومغربها کرات وخورشیدهای بیشمار یا مشرق ومغربهای آفاق مختلف یا فصول مختلف مقصود باشد) (۵)ما نزدیکترین آسمان را بزیور نجوم بیاراستیم (۶)و(بشهاب آن انجم) از تسلط شیطان سرکش گمراه محفوظ داشتیم (۷)تا شیاطین هیچ از وحی وسخنان فرشتگان عالم بالا نشنوند واز هرطرف بقهر رانده شوند (۸)هم بقهر برانندشان و هم بعذاب دایم قیامت گرفتار شوند (۹)جز آنکه کسی(ازشیاطین که خواهد جز علم بالا) برباید هم اورا تیر شهاب فروزان تعقیب کند (۱۰)ای رسول ازاین منکران قیامت بپرس که آیا خلقت آنها سخت تر است یاموجودات باعظمت دیگر که ما خلق کرده ایم وما هم اینان را در اول ازگل سرشته بیافریدیم (۱۱)آری تو(ای رسول ازانکار منکران) تعجب کردی وآنها هم بتمسخر پرداختند (۱۲)وهرگاه بآنها پند وارز دهند(ازجهل)هیچ متذکر نمیشوند (۱۳)وچون آیت ومعجزی مشاهده کنند باز هم بفسوس و مسخره پردازند (۱۴)وگویند این خود پیداست که سحری بیش نیست (۱۵)(ویاتعجب و انکار کنید) آیا چون ما مردیم و استخوان ما خاك شد باز زنده و برانگیخته میشویم (۱۶)یا پدران گذشته ما زنده میشوند (۱۷)ای رسول بآنها بگو آری شما (وهم پدرانتان خوار و ذلیل به محشر مبعوث خواهید شد) (۱۸)تنها بیك صیحه (اسرافیل)همه زنده شده واز قبرها برخیزند و عرصه قیامت را بنگرند (۱۹)وگویند ایوای بر ما

هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢١﴾
اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٢٢﴾ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَّسْئُوْلُوْنَ
﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾
قَالُوْا بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿٣١﴾
فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ
﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ
مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ
الْاَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ
الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ
﴿٤٢﴾ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٤٣﴾ عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ
مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ
عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿٤٨﴾ كَاَنَّهُنَّ
بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٤٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَآئِلٌ

اینست روز جزای اعمال ۲۰ اینست روز حکم (بر نیك وبد) که شما تکذیب آن کردید (۲۱)(وخطاب شود که) اینك ستمکاران راحاضر کنید با همسران و آنچه معبود ایشان بود ۲۲ وهر چه را بجز خدا می ـ پرستیدند بیاورید وهمه را براه دوزخ کشید ۲۳ و در موقف حساب نگاهشان دارید که در کارشان سخت مسئولند ۲۴ (از اینان باید پرسید که) چرا شما (در راه دین) بیکدیگر نصرت نکردید ۲۵ (بلکه در این روز آنها همه سخت تسلیم وذلیلند (۲۶ و درآن هنگامه برخی از آنان با بعضی‌دیگر سئوال و جواب کنند (۲۷ و گویند شما بودید که ازسمت‌راست(وچپ) برای‌فریب‌مامیآمدید (۲۸)آنها جواب‌دهند که شما خود بخدا ایمان نیاوردید (۲۹)وما برشماتسلط و(حجتی)نداشتیم بلکه شما خودتان یاغی وسرکش مردمی بودید (۳۰ پس امروز بر همه ما وعده‌انتقام‌خدا حتمی است باید البته عذاب را بچشیم ۳۱ و ما شما را بسبب‌گمراه کردیم‌که خودگمراه بودیم(وکافرهمه رابکیش خود میخواهد)۳۲ وامروز در عذاب‌مشترکند (۳۳)ما چنین از بدکاران انتقام می‌کشیم ۳۴ آنها بودند که چون لااله الاالله کلمه توحید برایشان گفته میشد سرکشی می‌کردند (۳۵)می‌گفتندآیا مابرای خاطر شاعردیوانه‌ای‌دست‌ازخدایان خود برداریم (۳۶)چنین‌نیست که آنها پنداشتندبلکه‌محمد با برهان روشن حق آمد وحجت ومعجزاتش صدق پیغمبران پیشین را نیز اثبات کرد (۳۷)شما (که او را تکذیب کردید امروز) عذاب سخت و دردناك خواهید چشید (۳۸)وجز بکردارتان مجازات نمیشوید ۳۹ (امروز همه مسئولید) جز بندگان پاك با اخلاص خدا ۴۰ آنان‌را (دربهشت ابد) روزی جسمانی و روحانی بی حساب معین است ۴۱ و میوه‌های گوناگون بهشتی وهم آنها (درآن عالم جاودانی) بزرگوار و محترمند (۴۳)و در بهشت پر نعمت متنعمند ۴۴ و بر تختهای عالی روبروی یکدیگر نشسته‌اند (۴۴)(حور و غلمان) جام شراب طهور برآنان دور میزنند (۴۵)شرابی سپید وروشن که آشامنده لذت کامل برد (۴۶)نه درآن می خمار و دردسری ونه مستی و مدهوشی است ۴۷ و در بزم حضورشان زیبا چشمان‌است که جز بشوهرخود بهیچکس‌ننگرند ۴۸ گوئی آن حوران در سفیدی (ولطافت) بیضه مکنونند ۴۹ (در آنجا مؤمنان‌بعضی‌با بعضی بصحبت‌روی‌کنند (۵۰)یکی ازآنها گوید (ای رفقای بهشتی)

مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا
مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾
فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا
نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا
الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾
إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ
الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا
فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ
إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ
عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ
﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾
وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ

مرا (دردنیا) همنشینی (کافر) بود(۵۱) که‌اوبامن‌میگفت آیاتو (وعده بهشت‌وقیامت‌را) باور میکنی ۵۲) آیاچون‌مردیم‌واستخوان ما خاك و ماه شد باز (زنده شویم) وپاداش و کیفر یابیم (۵۳) باز این گوینده بهشتی برفیقان‌گوید آیا میخواهید نظر کنید وآن رفیق‌کافر را اینك دردوزخ بنگرید(۵۴) آنگاه که بنگرند اورا در میان دوزخ معذب ببینند(۵۵) باو بگوید قسم بخدا که نزدیك بود مرا همچون خود هلاك گردانی(۵۶) و اگر نعمت ولطف خدای من نگهدار نبود بدوزخ نزد تو حاضر بودم (۵۷) آیا دیگر مرا مرگی خواهد بود (۵۸) جز همان مرك اول‌ودیگر هیچ رنج وعذابی برمانخواهدبود (۵۹) اینست همان سعادت و رستکاری بزرك (۶۰) آنانکه سعی وعملی می‌کنند باید برمثل‌این‌کنند (۶۱) آیا این مقام عالی بهتر است یا درخت زقوم جهنم (۶۲) که آن‌درخت‌را ما بلای‌جان‌ستمکاران عالم‌گردانیدیم (۶۳) آن زقوم بحقیقت درختی است که از بن درخت برآید (۶۴) میوه‌اش(درخباثت) گوئی سرهای‌شیاطین است (۶۵) اهل دوزخ‌ازآن‌درخت‌آنطور میخورند‌که شکمها پرمیسازند (۶۶) پس ازخوردن‌زقوم دوزخ برآنها شرابی آمیخته از حمیم سوزان خواهد بود (۶۷) وباز هم رجوعشان بسوی جهنم است (۶۸) چراکه‌آنها پدرانشان‌را در ضلالت وگمراهی یافتند (۶۹) و باز از پی‌آنها شتابان رفتند (۷۰) وقبل از اینان بیشتر پیشینیان هم سخت گمراه بودند (۷۱) وما رسولانی برای هدایت وپند برآنها فرستادیم (۷۲) بنگر تاعاقبت‌کار آن امتهای (گمراه) بچه (سختی وهلاکت) انجامید (۷۳) جز بندگان پاك باخلوص خدا (همه هلاك شدند) (۷۴) وهمانا نوح ما راندا کرد و ما او را چه نیکو اجابت کردیم (۷۵) و او رابا اهلبیتش (وپیروانش) همه را از بلای بزرك نجات دادیم (۷۶) و نژادو اولاد او را روی‌زمین باقی داشتیم (۷۷) و در میان‌آیندگان نام نیکویش‌بگذاشتیم (۷۸) سلام وتحیت برنوح (خداپرست) باد (۷۹) ما چنین نیکوکاران را میدهیم (۸۰) که او بحقیقت از بندگان با ایمان ما بود (۸۱) وجز او اهل و اصحابش که نجات دادیم همه را غرق دریای هلاك گردانیدیم (۸۲) وازپیروان نوح(در دعوت توحید وخدا پرستی) بحقیقت ابراهیم(خلیل) بود (۸۳) که آن‌ابراهیم از جانب خدا باقلبی‌پاك

سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً
دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي
النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ
آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا
تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ
فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي
ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾
فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ
فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا
تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَ
تَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَ
فَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ
إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ
إِسْحَاقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ

وسالم (ازشرك) بدعوت خلق آمد (۸۴) هنگامی که با پدرخود وقومش گفت شما بپرستش چه‌مشغولید (۸۵) آیا (رواست) بدروغ خدایانی بجای خدای یکتا برگزینید (۸۶) پس در اینصورت بخدای جهان چه گمان میبرید واز قهر و انتقام خدا چگونه نمیترسید (۸۷) آنگاه (از روی تدبیر) به ستارگان آسمان نگاهی کرد (۸۸) وبا قومش گفت که من بیمارم (و نتوانم بجشن عید بتان آیم) (۸۹) قوم از او دست کشیدند (وازبتخانه بسوی صحرا شتافتند) (۹۰) ابراهیم قصد بتهای آنان کرد وگفت آیاشما غذا نمیخورید (۹۱) چرا سخن نمیگوئید (۹۲) این بگفت ومحکم (باتبر) بربتان زد (وجز بت بزرك همه‌را درهم شکست) (۹۳) قوم (آگه‌شدند و درپی انتقام) بسوی‌او آمدند (۹۴) ابراهیم (بعدازنجات ازآتش بلطف خدا) گفت آیا (رواست) شما چیزی بدست خود بتراشید وآنرا پرستش کنید (۹۵) درصورتی که شما وآنچه (ازبتان) میسازید همه را خدا آفریده (۹۶) قوم حجت و برهانش نشنیدند وگفتند باید بر او آتشخانه ای بسازیدو او را درآتش بسوزانید (۹۷) نمرودیان قصد مکر و ستمش کردند ما هم آنان‌راپست ونابود ساختیم وآتش را براو گلستان کردیم (۹۸) و ابراهیم گفت من بسوی خدا میروم که البته هدایتم خواهد فرمود (۹۹) (آنگاه دست بدعا داشت) بارالها مرا فرزند صالحی که از بندگان شایسته تو باشد عطا فرما (۱۰۰) پس‌مژده پسر بردباری باوذادیم (۱۰۱) آنگاه (که‌آن‌پسر رشدی یافت) بااوبسعی‌شتافت ابراهیم گفت‌ای‌فرزندعزیزم من‌درعالم خواب چنین دیدم که‌توراقربانی کنم‌دراین‌واقعه‌توراچه نظریست جواب‌داد ای‌پدرهرچه ماموری‌انجام‌ده که‌انشاءالله‌مرااز‌بندگان باصبروشکیباخواهی‌یافت (۱۰۲) پس‌چون هردو تسلیم گشتندو اورا برای کشتن بروی در افکند (۱۰۳) ما درآن‌حال‌خطاب کردیم که ای ابراهیم (۱۰۴) توماموریت‌عالم‌رویا را انجام‌دادی (کارداز گلویش برداد) ما نیکوکاران‌راچنین نیکوپاداش‌می‌دهیم (۱۰۵) این‌ابتلاهمان‌امتحانی‌است که‌حقیقت‌حال‌اهل‌ایمان‌راروشن می کند (۱۰۶) وبراو (گوسفندی‌فرستاده) وذبح‌بزرگی‌فداساختیم (۱۰۷) وثنای‌او رابرآیندگان‌واگذاردیم (۱۰۸) سلام‌وتحیت‌خدا بر ابراهیم باد (۱۰۹) ما نیکوکاران‌رااینچنین‌پاداش‌نیکومیدهیم (۱۱۰) زیرااوازبندگان‌باایمان بود (۱۱۱) وبازمژده‌فرزندش‌اسحق‌را که‌پیغمبری‌از شایسته‌گانست‌باوادادیم (۱۱۲) وبر ابراهیم‌واسحق برکت‌وخیربسیار عطا کردیمو ازفرزندانشان برخی‌صالح ونیکوکار وبرخی دانسته بنفس‌خودستمکار شدند (۱۱۳) وما

مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾
وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ
﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِيْنَ
﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾
اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ
اَحْسَنَ الْخٰلِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾
فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا
عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٢٩﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِيْنَ ﴿١٣٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ
﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣٤﴾ اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ
دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِ
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَاِنَّ يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى
الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ
الْحُوْتُ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِيْ
بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَ
اَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ﴿١٤٦﴾ وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ

برموسی و برادرش هارون منت گذاردیم (۱۱۴) و هردو را با قومشان
از بلای بزرك (فرعونیان) نجات دادیم (۱۱۵) وآنها را یاری دادیم تا به
حقیقت غالب شدند (۱۱۶) وبآن دو پیغمبر کتاب (تورية) روشن بیان را عطا
کردیم (۱۱۷) وهردورا براه راست هدایت کردیم (۱۱۸) وبر ایشان نام نیك در
میان آیندگان باقی گذاردیم (۱۱۹) سلام وتحیت خدا برموسی و هارون باد
(۱۲۰) ما چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم (۱۲۱) زیرا هردو از بندگان
خاص با ایمان ما بودند (۱۲۲) وهمانا الیاس یکی از رسولان بود (۱۲۳)
وقتی قومش را گفت آیا خداترس وپرهیزکار نمیشوید (۱۲۴) آیا بت بعل
نام راخدا میخوانید وخدای بهترین آفریننده عالم را ترك میگوئید (۱۲۵)
خدا آفریننده شما و پدران گذشته شما است (۱۲۶) قوم الیاس رسالت
او را تکذیب کردند بدین سبب برای انتقام و عذاب (به محشر) احضار
میشوند (۱۲۷) (وهمه هلاك شوند) جز بندگان بااخلاص خدا (۱۲۸) و
بر الیاس نام نیکو در میان خلق آینده بگذاشتیم (۱۲۹) سلام برالیاسین
(وآل یاسین) باد (۱۳۰) ما نیکوکاران را چنین پاداش نیکو می‌دهیم (۱۳۱)
زیرا او از بندگان خاص با ایمان ما بود (۱۳۲) ولوط هم یکی از رسولان
خدا بود (۱۳۳) وقتی ما خواستیم قوم اورا کیفر کنیم او واهل بیتش همه
را نجات دادیم (۱۳۴) بجز پیر زالی که در میان قومی که هلاك شدند
باقی ماند (۱۳۵) پس دیگران که بدکار بودند همه راهلاك ساختیم (۱۳۶)
وشما مردم اینك بر دیار ویران قوم لوط می‌گذرید درصبح (۱۳۷) وشام
باز عقل کار نمی‌بندید (۱۳۸) ویونس نیز یکی از رسولان (بزرك خدا)
بود (۱۳۹) که چون بکشتی پرجمعیتی گریخت (۱۴۰) (کشتی بخطر افتاد)
قرعه زدند بنام یونس افتاد و از غرق‌شوندگان گردید (۱۴۱) وماهی یا
اورا بکام فرو برد ومردمان هم ملامتش می‌کردند (۱۴۲) و اگر او به
ستایش وتسبیح خدا نپرداختی (۱۴۳) تا قیامت در شکم ماهی زیست
کردی (۱۴۴) باز یونس را (پس‌ازچندی) ازبطن ماهی بصحرای خشکی
افکندیم درحالی که بیمار وناتوان بود (۱۴۵) ودرآن صحرا براودرخت
کدو رویانیدیم (۱۴۶) و باز اورا برقومی بالغ بر صدهزار یا

يَزِيدُونَ ﴿۱۴۷﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۱۴۸﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ
وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿۱۴۹﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۰﴾
أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۲﴾
أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۳﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۴﴾ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۵﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿۱۵۶﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿۱۵۷﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۵۸﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۵۹﴾ إِلَّا عِبَادَ
اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۰﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۱﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ
﴿۱۶۲﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۱۶۳﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿۱۶۴﴾ وَإِنَّا
لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿۱۶۵﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿۱۶۶﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿۱۶۷﴾
لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۶۸﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۹﴾
فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷۰﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۷۱﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿۱۷۲﴾ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ
﴿۱۷۳﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۱۷۴﴾ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿۱۷۵﴾ أَفَبِعَذَابِنَا
يَسْتَعْجِلُونَ ﴿۱۷۶﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۱۷۷﴾ وَتَوَلَّ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۱۷۸﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿۱۷۹﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ
الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۸۰﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۸۱﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۲﴾

افزون برسالت فرستادیم ۱۴۷ وآن قوم چون ایمان آوردند ماهم بنعمت خود
تاهنگامی معین بهره مندشان گردانیدیم (۱۴۸) ای رسول تو ازاین مشرکان
بپرس که آیا خدارا فرزندان دختر است وشمارا پسر ۱۴۹ یا آنکه چون ما
فرشتگان راخلق می کردیم آنجا حاضر بودند (ودیدند که) آنهارا زن آفریدیم
(۱۵۰) بدانکه اینان از (جهل) خود بر خدا دروغی بسته ومیگویند ۱۵۱ خدا
را فرزند نمی باشد البته دروغ میگویند ۱۵۲ آیا خدا دختران را برپسران
برگزید (۱۵۳) چرا چنین جاهلانه حکم میکنند ۱۵۴ آیا بازمتذکر نمیشوید
(۱۵۵ یا آنکه برای خود دلیل وبرهان روشنی دارید (۱۵۶) کتاب و
برهانتان را بیاورید اگر راست میگوئید ۱۵۷ وبین خدا و جن نسبت
وخویشی برقرار کردند در صورتی که آنها میدانند که برای کیفر احضار
خواهند شد (۱۵۸) خدا ذات پاکش از این اوصاف که (ازجهل) باو
نسبت میدهند منزهست ۱۵۹ جز بندگان پاك با اخلاص (۱۶۰) که
شما و معبودانتان (۱۶۱) نتوانستید آنها را مفتون و گمراه کنید
(۱۶۲) وجز آن کس که اهل دوزخ است (کسی بکفرشما درنیاید) (۱۶۳)
وهیچیك ازما فرشتگان نیست جز آنکه اورادر بندگی حق مقامی معین است
۱۶۴ وهمه (بفرمان حق) نیکوصفت آراسته ایم ۱۶۵ ودایم به تسبیح و
ستایش او مشغولیم ۱۶۶ وهمانا کافران میگویند ۱۶۷ که اگر نزدما کتابی
از (رسولان) پیشین بود ۱۶۸ ماهم المته از بندگان با اخلاص خدامیبودیم
(۱۶۹) و (دروغ میگویند زیرا جز این بزرك خدا آمدو) باو کافر شدند
وبزودی (کیفر خودرا) خواهند یافت (۱۷۰) وهمانا عهدما درباره بندگانی
که برسالت فرستادیم (چنین درعلم ازلی) سبقت گرفته است (۱۷۱) که
البته آنها بر کافران فتح وفیروزی یابند (۱۷۲) وهمیشه سپاه ماغالبند
(۱۷۳) پس (توهم) روی از آنها بگردان تا بوقتی معین (۱۷۴) و (عذاب)
آنهارا بچشم ببین که آنهاهم بزودی (فیروزی) تورا خواهند دید (۱۷۵) آیا
کافران عذاب ما را با تعجیل میطلبند (۱۷۶) چون عذاب قهر الهی پیرامن
دیارشان فرود آید صبح بسیار بدی دارند (۱۷۷) اینك روی از آنها بگردان
تا بوقتی معین ۱۷۸ و (عذاب) آنها را بچشم ببین که آنهاهم (فیروزی
تورا خواهند دید (۱۷۹) پاك ومنزهست پروردگار که خدائی مقتدر و
بی همتاست واز توصیف جاهلانه خلق مبراست ۱۸۰ وسلام و تحیت الهی
بر رسولان باد (۱۸۱) و ستایش مخصوص خدا است که آفریننده جهانیان
است ۱۸۲

سورة ص مكية وهي ثمان وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

صٓ والقرآن ذي الذكر ﴿١﴾ بل الذين كفروا في عزة و
شقاق ﴿٢﴾ كم اهلكنا من قبلهم من قرن فنادوا ولات حين
مناص ﴿٣﴾ وعجبوا ان جاءهم منذر منهم وقال الكافرون هذا
ساحر كذاب ﴿٤﴾ اجعل الآلهة الها واحدا ان هذا لشيء عجاب
﴿٥﴾ وانطلق الملأ منهم ان امشوا واصبروا على آلهتكم ان هذا
لشيء يراد ﴿٦﴾ ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة ان هذا الا اختلاق
﴿٧﴾ ءانزل عليه الذكر من بيننا بل هم في شك من ذكري بل لما
يذوقوا عذاب ﴿٨﴾ ام عندهم خزائن رحمة ربك العزيز الوهاب ﴿٩﴾
ام لهم ملك السماوات والارض وما بينهما فليرتقوا في الاسباب ﴿١٠﴾
جند ما هنالك مهزوم من الاحزاب ﴿١١﴾ كذبت قبلهم قوم نوح
وعاد وفرعون ذو الاوتاد ﴿١٢﴾ وثمود وقوم لوط واصحاب
الأيكة اولئك الاحزاب ﴿١٣﴾ ان كل الا كذب الرسل فحق عقاب
﴿١٤﴾ وما ينظر هؤلاء الا صيحة واحدة ما لها من فواق ﴿١٥﴾ وقالوا
ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب ﴿١٦﴾ اصبر على ما يقولون واذكر
عبدنا داود ذا الايد انه اواب ﴿١٧﴾ انا سخرنا الجبال معه

سوره مبارکه ص در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۸۸ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

ص (رمز خدا ورسولست یا اشاره است بصمد وصانع و صادق از اسماء الهی یا بصفی ومصطفی که القاب پیغمبر است) قسم بقرآن صاحب مقام ذکر وپندآموز عالمیان(۱) (که محمد رسول حق وقرآن بزرگ معجزات لیکن کافران درمقام غرور وسرکشی وعداوت حق هستند (۲) (باری ترسند که) پیش از اینها طوایف بسیاری را بهلاکت رسانیدیم وآن هنگام قهر و عذاب فریادها کردند وهیچ راه نجاتی برآنها نبود(۳) و(مشرکان که) تعجب کردند که رسولی ازهمان نژادعرب برای تذکر وپند آنان آمد وآن کافران گفتند او ساحری دروغگوست (۴) آیا اوچندین خدایان مارا منحصر بیک خدا کرده این بسیار تعجب آور است (۵) وگروهی ازسران قوم چنین رای دادند که باید طریقه خود را ادامه دهید و در پرستش خدایان خود همین بتان ثابت قدم باشید این کاریست که مرادهمه است (۶) این را (که دعوی محمد است) در توحید ویگانگی خدا در آخرین ملت(هم که ملت مسیح است) نشنیده ایم (زیرا ملت عیسی نیز به سه خدا واقانیم سه گانه معتقد است) واین (دعوی محمد) جز بافندگی و دروغ چیز دیگری نیست(۷) آیامیان همه ما (بزرگان ع.ب) (قرآن مخصوصا) بر او فرودآمد بلکه این کافران از وحی قرآن درشک وریبند بلکه هنوزعذاب (قهرحق)را نچشیده اند (۸) (ای رسول) آیا گنجهای رحمت خدای تو که درکمال اقتدار وبخشندگی است نزد این مردم است(۹) آیا سلطنت آسمانها وزمین وهرچه بین آنهاست با این کافران است پس بهرسبب(که میتوانند برآسمانها) بالا روند(۱۰) این نالایق سپاه از احزاب مغلوب و نابود شدنی است (۱۱) پیش ازاین مشرکان هم قوم نوح وطایفه عاد و فرعونیان صاحب قدرت نیز تکذیب (پیغمبران خدا) کردند (۱۲) وطایفه ثمود وقوم لوط واصحاب ایکه این اقوام هم احزاب و لشگرهای بسیار (برعلیه انبیاء)بودند(۱۳) و آنان بجز تکذیب انبیا فکری وعملی نداشتند بدین جهت عقاب ما برآنها حتم وواجب گردید(۱۴) واین مردم جز یک صیحه انتظاری ندارند ودیگر ابداً بدنیا بازنمیگردند (۱۵) وکافران (بتمسخر) گفتند ای خدا حساب نامه اعمال ما را تعجیل کن وپیش از روزحساب انداز (۱۶) تو بر سخنان آنها صبر کن وازبنده ما داود یاد کن که(دراجرای امرما) بسیارنیرومندبود ودایم بدرگاه ما توبه و انابه می کرد (۱۷) و ما کوهها را با او مسخر کردیم

يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾
وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتَاكَ
نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ
قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ
وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي
الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ
وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَ
حُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ
نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ
أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ

تا شب وروز خدا را تسبیح وستایش کنند (۱۸) ومرغان‌رامسخر (نغمه خوش او) که نزد او مجتمع گردند همه بدربارش از هرجانب باز آیند (۱۹) ودر ملك وشاهی اورا نیرومند ساختیم وباو قوه درك حقایق‌وتمیز حق از باطل عطا کردیم (۲۰) وای رسول آیاحکایت آن‌دو (فرشته بصورت) خصم بتو رسیده است که از بالای غرفه عبادتگاه براو وارد شدند (۲۱) هنگامی که داخل شدند در محراب داود سخت هراسان شد (که مبادا دشمن باشند) آنان بدو گفتند مترس ما دو تن خصم یکدیگریم که برهم ستم‌کرده‌ایم میان ما بحق حکم کن و با هیچیك جور و طرفداری مکن وما را براه راست دلالت فرما (۲۲) این برادر من نود ونه رأس میش داراست ومن يك میش این‌را هم‌گفته بمن واگذار و با من بقهر و غلبه خطاب کرده (۲۳) داود گفت البته‌برتو ظلم کرده که خواسته است‌يك‌میش ترا بنود ونه میش خود اضافه کند و بسیار معاشران و شریکان در حق یکدیگر ظلم و تعدی می‌کنند مگر آنانکه اهل ایمان وعمل صالح‌هستند که‌آنها هم بسیار کمند (پس از این‌قضاوت بی‌تأمل وسریع) داوودانست که ما اورا سخت امتحان‌کرده‌ایم درآنحال از خدا عفو وآمرزش طلبید وباتواضع وفروتنی بدرگاه خدا باز گشت (۲۴) خدا هم از آن کرد عفو کرد واز او درگذشت واو نزدما بسیارمقرب ونیکو منزلت‌است (۲۵) ای داود ما تورا در روی زمین‌مقام خلافت دادیم تا میان خلق خدابحق حکم‌کنی وهرگز هوای نفس‌را پیروی نکنی‌که تورا از راه خدا گمراه سازد وآنانکه از راه خدا گمراه شوند چون روز حساب (وقیامت را) فراموش کرده‌اند بعذاب سخت معذب خواهند شد (۲۶) ما آسمان و زمین و هرچه در بین آنهاست بازیچه و باطل خلق نکرده‌ایم این‌گمان کافران‌است‌وای‌بر کافران ازعذاب‌سخت آتش‌دوزخ (۲۷) آیاما آنان‌راکه بخدا ایمان‌آورده وباعمال نیکو پرداختند مانند مردم (بی‌ایمان) مفسد در زمین‌قرار میدهیم یا مردان با تقوی‌وخدا ترس‌را مانندفاسقان‌بدکار جزا خواهیم داد (چنین نیست وآنجا بد وخوب یکسان نیستند) بلکه بدان دوزخی وخوبان بهشتی خواهندبود (۲۸) (این قرآن بزرك) کتابی مبارك وعظیم‌الشانست که برتو نازل کردیم

لِيَدَّبَّرُوٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ
سُلَيْمٰنَ ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ
الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنِّيْۤ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ
حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ ؕ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ
﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ
﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ﴿٣٦﴾
وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾
هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا
لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَاۤ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ
مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ
بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا
وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَ
لَا تَحْنَثْ ؕ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَ
اذْكُرْ عِبٰدَنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ
﴿٤٥﴾ اِنَّاۤ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ
الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ

تا امت درآیاتش تفکر کنند وصاحبان بمقام عقل متذکر حقایق آنشوند (۲۹) وبه داود فرزندش سلیمان‌راعطا کردیم او بسیار نیکوبندهٔ بودزیرا بسیار بدرگاه خدا (باتضرع وزاری) رجوع می‌کرد (۳۰) (ای‌رسول‌ما) یادکن وقتی راکه‌براو اسبهای بسیار تند ونیکو را هنکام عصر ارائه دادند و او ببازدید اسبان ازنماز عصر غافل ماند (۳۱) درآن حال گفت که من از علاقه وحب (اسبهای) نیکو از ذکر ونماز خدا غافل شدم تا آنکه آفتاب در حجاب شب رخ بنهفت (۳۲) (آنگاه با فرشتگان‌موکل آفتاب خطاب کرد که بامر خدا (آفتاب‌را برمن‌بازگردانید) چون‌اداءنماز کرد) وشروع بدست کشیدن برساق ویال و گردن اسبان کرد (همه را برای‌جهاددرراه‌خداوقف کرد) (۳۳) وماسلیمان‌را درمقام‌امتحان آوردیم وکالبدی برتخت وی‌افکندیم (جسدبی‌جان) وبازبدرگاه خدا توبه‌وانابه کرد (۳۴) عرض‌کرد بارالها بلطف‌وکرمت از خطای من درگذر و مرا ملك وسلطنتی عطا فرما که پس‌از من احدی‌لایق آن‌نباشد که‌توای‌خدا تنها بخشنده وبیعوضی (۳۵) ما هم باد را مسخر فرمان او کردیم‌تابامرش هرجا بخواهد بآرامی روان شود (۳۶) ودیو وشیاطین را هم‌که بناهای عالی‌میساختند و از دریا جواهرات گرانبها می‌آوردند نیز مسخر امراو کردیم (۳۷) ودیگران ازشیاطین‌را بدست او در غل و زنجیر کشیدیم (۳۸) این‌نعمت سلطنت و قدرت اعطای ماست اینك بی‌حساب بهرکه خواهی عطا کن‌وازهرکه‌خواهی منع‌بنما (۳۹) واونزدما بسیار مقرب‌ونیکو منزلت‌است (۴۰) (وای‌رسول‌ما) یادکن ازبندهٔ ماایوب‌هنگامی که‌بدرگاه خدا عرض‌کرد پروردگارا شیطان مرا سخت رنج وعذاب رسانیده (تواز کرم‌نجاتم بخش) (۴۱) (خطاب‌کردیم) پای‌بزمین زن چشمه آبی پدید آمد گفتیم در این آب سرد شستشوکن وازآن بیاشام (تااز هردرد والم رهائی یابی) (۴۲) وما اهل وفرزندانی‌که از اومردند وبقدرآنها هم علاوه باو عطا کردیم تا درحق او لطف ورحمتی کنیم وتا صاحبان‌عقل متذکرشوند (۴۳) وایوب‌را گفتیم دسته‌ای از چوبهای باریك‌خرما بدست گیرد (برتن خودزن که برزدنش قسم یاد کردی) بزن تا عهد و قسمت را نشکنی وما ایوب را بنده صابری یافتیم‌چه نیکوبنده‌ای بودکه‌دایم‌رجوع وتوجهش‌بدرگاه ما بود (۴۴) وبازای‌رسول‌یادکن ازبندگان ما ابراهیم واسحق ویعقوب که همه صاحب اقتدار وبصیرت بودند (۴۵) ماآنراخالص وپاکدل برای تذکر سرای آخرت گردانیدیم (۴۶) و آنها نزدما از برگزیدگان‌خوبان‌بودند (۴۷) وباز یاد کن ازاسماعیل ویسع وذوالکفل

وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ
عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ
كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَٰذَا مَا
تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَٰذَا ۚ
وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾
هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِن شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هَٰذَا
فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ
أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا
مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا
لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا
أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾
قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ
نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ
الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا
سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ

که همه از نیکوان بودند (۴۸) این آیات پند و یادآوری (نیکان) است والبته درجهان جاودانی برای اهل تقوی بسیار نیکو منزلگاهی است (۴۹) باغهای بهشت ابد که درهایش بروی آنان باز است (۵۰) درآنجا بر تختها تکیه زده‌اند وشراب ومیوه‌های بسیار می‌طلبند (۵۱) و در خدمت آنها حوران جوان شوهر دوست باعفت‌اند (۵۲) این (نعمت ابد) همانست که برای روز حساب بآنها وعده دادند (۵۳) اینست همان رزق بی‌انتهای ابدی ما (۵۴) خوبان حقیقت حال اینست واهل کفر وطغیان را بدترین منزلگاهست (۵۵) آنان بدوزخ درآیند که بسیار بد آرامگاهیست (۵۶) اینست (عذابشان) وآنجا آب گرم عفن حمیم وغساق را باید بچشند (۵۷) و از این نوع عذابهای گوناگون دیگر (۵۸) این گروهی هستند که با شما (رؤسای کفر وضلالت) بدوزخ درآمدند (دراین حال رؤسا گفتند) بدا بر حال اینان که درآتش فروزان شدند (۵۹) اهل دوزخ درجواب (رؤسایشان) گفتند بلکه بدا براحوال خودشما زیرا شما پیش قدم ما بدوزخ شدید که بسیار آرامگاه بدی است (۶۰) باز (تابعان) بدرگاه خدا عرض کردند پروردگارا آنکس که برای ما این (عذاب) را پیش فرستاد تو در آتش عذابش را چندین برابر بیفزا (۶۱) و اهل دوزخ بایکدیگر گفتند چه شده که ما مردان مؤمن را که از سفله واشرار می‌شمردیم (امروز دردوزخ) نمی‌بینیم (۶۲) درصورتیکه ما آنها را (دردنیا) مسخره واستهزاء می کردیم (آیا آنها اهل دوزخ نیستند) یاهستند وچشمان (ما) برآنها نمیافتد (۶۳) این منازعه اهل آتش دوزخ محقق وحتمی است (۶۴) (ای رسول ما) بگو بخلق که من رسولی منذر (ناصح) بیش نیستم و جز خدای فرد قهار خدائی نیست (۶۵) آفریننده آسمانها وزمین وهرچه بین آنهاست همان خدای مقتدر آمرزنده است (۶۶) بگو ای پیغمبر آن (حکایت قیامت و بهشت ودوزخ) خبر بزرگ عالم است (۶۷) (ودریغا که) شما ازشنیدن آن خبر بزرگ اعراض میکنید (۶۸) مرا برفرشتگان عالم بالا که خصومت و گفتگو داشتند علمی (پیش از وحی خدا) نبود (۶۹) وبمن وحی نمیرسد جزاینکه من با بیان روشن وآشکار (خلق را از عذاب خدا) بترسانم (۷۰) (ای رسول) یاد کن هنگامی را که خدا بفرشتگان گفت که من بشر را ازگل می‌آفرینم (۷۱) پس آنگاه که اورا بخلقت کامل بیاراستم واز روح خود در او بدمیدم (همه بامر من) بر او بسجده در افتید (۷۲) پس بفرمان خدا

الملائكة كلهم أجمعون ﴿٧٣﴾ إلا إبليس استكبر وكان من الكافرين
﴿٧٤﴾ قال يا إبليس ما منعك أن تسجد لما خلقت بيدي أستكبرت
أم كنت من العالين ﴿٧٥﴾ قال أنا خير منه خلقتني من نار وخلقته
من طين ﴿٧٦﴾ قال فاخرج منها فإنك رجيم ﴿٧٧﴾ وإن عليك لعنتي
إلى يوم الدين ﴿٧٨﴾ قال رب فأنظرني إلى يوم يبعثون ﴿٧٩﴾ قال فإنك
من المنظرين ﴿٨٠﴾ إلى يوم الوقت المعلوم ﴿٨١﴾ قال فبعزتك لأغوينهم
أجمعين ﴿٨٢﴾ إلا عبادك منهم المخلصين ﴿٨٣﴾ قال فالحق والحق
أقول ﴿٨٤﴾ لأملأن جهنم منك وممن تبعك منهم أجمعين ﴿٨٥﴾
قل ما أسألكم عليه من أجر وما أنا من المتكلفين ﴿٨٦﴾ إن
هو إلا ذكر للعالمين ﴿٨٧﴾ ولتعلمن نبأه بعد حين ﴿٨٨﴾

سورة الزمر مكية وهي خمس وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ﴿١﴾ إنا أنزلنا إليك الكتاب
بالحق فاعبد الله مخلصا له الدين ﴿٢﴾ ألا لله الدين الخالص
والذين اتخذوا من دونه أولياء ما نعبدهم إلا ليقربونا
إلى الله زلفى إن الله يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون
إن الله لا يهدي من هو كاذب كفار ﴿٣﴾ لو أراد الله أن

تمام فرشتگان بدون استثناء سجده کردند (۷۳) مگر شیطان که (برآدم) غرور و تکبر ورزید و از زمره کافران گردید (۷۴) خدا بشیطان فرمود ای ابلیس ترا چه مانع شد که بموجودی که بدو دست خود آفریدم سجده نکنی آیا تکبر و نخوت کردی یا از بلند رتبگان بودی (۷۵) شیطان در جواب گفت من از او بهترم که مرا از آتش (نورانی سرکش) و اورا از گل (تیره پست) خلقت کرده‌ای (۷۶) خدا فرمود (ای شیطان خود بین) از اینجایگاه بیرون رو که تو از کبر وغرور سخت رانده (درگاه ما) شدی (۷۷) وبر تو لعنت من تا روز قیامت حتمی ومحقق است (۷۸) شیطان عرض کرد پروردگارا پس مهلتم ده که تا روز قیامت زنده مانم (۷۹) خدا فرمود آری از مهلت یافتگانت قرار دادیم (۸۰) تا روز معین ووقت معلوم (۸۱) شیطان گفت (حال که مهلت یافتم) بعزت وجلال تو قسم که خلق را تمام گمراه خواهم کرد (۸۲) مگر خاصان از بندگانت که دل ازغیر بریدند و (برای تو خالص شدند) دو عالم را بیکبار از دل پاك برون کردند تا جای تو باشد (۸۳) خدا پاسخ شیطان فرمود بحق سوگند وکلام من حق وحقیقت است (۸۴) که جهنم را از (جنس) تو وپیروانت تمام پر خواهم کرد (۸۵) (ای رسول بامت) بگو من مزد رسالت از شما نمیخواهم ومن بی حجت وبرهان الهی مقام وحی ورسالت را برخود نمی‌بندم (۸۶) این قرآن نیست جز اندرز وپند اهل عالم (۸۷) وبرشما منکران صدق وحقیقت این مقال پس از هنگام مرگ (وانتقال بآخرت) بخوبی آگاه میشوند (۸۸).

سورهٔ زمر در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۷۵ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

این کتاب (عظیم الشأن قرآن) از جانب خدای مقتدر حکیم (بر محمد) نازل گردید (۱) ما این کتاب را بر تو بحق فرستادیم پس خدای را پرستش کن ودینت را برای او خالص (بی هیچ شرك و ریا) گردان (۲) (ای بندگان) آگاه باشید که دین خالص برای خداست و اما آنانکه غیر خدا را (چون بتان وفرعونیان) بدوستی وپرستش برگرفتند (وگفتند) ما آن بتان را نمیپرستیم مگر برای اینکه مارا بدرگاه خدا نیك مقرب گردانند وخدا البته (این عذر نپذیرد و) میان آنها در آنچه باحق خلاف کنند حکم خواهد کرد (وبکیفرشان میرساند) که خدا هرگز آنکس که بسیار کافر نعمت و دروغگوست هدایت نخواهد کرد (۳) اگر خدا میخواست

يَتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾ خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ
اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِن
تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن
تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا
لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ

فرزندی (برای‌خود) اختیار کند همانا هر که‌را از مخلوقاتش خواستی برمیگزیدی وآن خدای فرد قهار بی‌مانند پاك ومنزهست (۴) آسمانها وزمین را بحق وراستی ایجاد کرد وشب‌را بروز وروزرا برشب بپوشانید وخورشید وماه را مسخر کرده تا هریك(برمدارخود) بوقت‌معین گردش کنند باری ای‌بندگان آگه باشید که او (خدای) مقتدر مطلق‌وآمرزنده (گناه خلق) است (۵) او شما نوع بشررا از یکتن(آدم) آفرید پس‌ازآن جفت‌او (حوارا) قرار داد وبرای شما نوع‌بشر هشت قسم ازچهار پایان ایجاد کردوشما رادر بطن رحم مادران‌درسه تاریکی باتحولات گوناگون بدین خلقت‌زیبا آفرید این خداست پروردگار شما که سلطان ملك‌وجود اوست وهیچ‌خدائی جز او (درعالم) نیست پس‌ازدرگاه او بکجا میروید ۶ اگر همه کافر شویدخدااز‌همه شما البته‌بی‌نیاز است و(لیکن) کفر (وشرك) رامم‌ازبندگانش‌نمی‌پسندد واگر(اطاعت‌و)شکرش بجای آریداز شما آن پسند اوست وهرگز بارگناه‌کسی را دیگری بدوش نخواهد گرفت وپس از این بازگشت همه بسوی خداست و او شما را بهرچه در دنیا کرده‌اید آگاه می‌سازد که او از اسرار دلهای خلق بخوبی‌آگاهست (۷) و(بیچاره)انسان را هرگاه فقر ومصیبت ورنجی پیش‌آیددرآنحال‌به دعا وتوبه وانابه بدرگاه خدارودوچون نعمت وثروت باوعطا کند خدائی راکه از این‌پیش‌میخواندبکلی فراموش سازد وبرای خدای (یکتا)شریك و همتا قرار دهد تا خلق را از راه خدا گمراه سازد با چنین‌کس بگو (ای بدبخت) کمتر بکفر و عصیان لذت و آسایش جو که عاقبت از اهل آتش دوزخی (۸) آیاآن کسی که‌شب را بطاعت خدا بسجود وقیام‌پردازد و از عذاب آخرت ترسان و برحمت الهی امیدوار است (با آن کس که بکفر مشغولست یکسانست) (هرگز یکسان نیست) بگو ای رسول آنان‌که اهل‌علم و دانشند بامردم جاهل نادان یکسانند (هرگز نیستند) منحصراً خردمندان‌عالم متذکر این‌مطلبند (۹) ای‌رسول ما بگو بامت ای بندگانی که بخدا ایمان آورده‌ایدخداترس‌وپرهیزکارباشید که‌هرکس‌متقی ونیکوکاراست(علاوه‌برآخرت)دردنیاهم نصیبش‌نیکوئی‌وخوشی‌است وزمین

اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۗ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ قُلْ اِنِّيْٓ
اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ
اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيْمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِيْنِيْ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۗ
قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَا
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَ
مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ۗ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٦﴾
وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ
الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ۗ
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ
حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۗ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ
اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۗ وَعْدَ اللّٰهِ ۗ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا
مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ۗ اِنَّ فِيْ
ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾ اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ
فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۗ

بخدا بسیار پهناور است(اگر درمکانی ایمان وتقواداری مشکل شد بشهری دیگر روید وصبر پیشه کنید) که خداصابران‌رابحد کامل وبدون حساب پاداش خواهد داد (۱۰) ای رسول بگوکه من خود ماموردم که خدا را پرستش کنم ودینم را برای‌او خالص گردانم (۱۱) وباز ماموردم که‌در اسلام مقام اولیت را دارا باشم (۱۲) باز بگو که‌من‌اگر خدای‌خودرانافرمانی کنم البته ازعذاب روز بزرك(قیامت) می‌ترسم (۱۳) باز بگومن خدای (یکتای) را میپرستم ودینم را خاص وخالص برای او میگردانم (۱۴) شماهم(ای‌مشرکان) هرکه را میخواهید جزخدا بپرستید (که‌از غیرخدا جز زیان نمی‌بینید) وبگوکه زیانکاران آنان هستند که خود و اهلبیت خودرا در قیامت بخسران جاودان در افکنند این همان زیان است که برهمه آشکار است (۱۵) وبرآنها از بالا و زیر سایبان آتش دوزخ‌است آن آتشی که خدا از آن بندگان را میترساند که ای بندگان از آتش قهر من بترسید (۱۶) و آنان که از پرستش طاغوت دوری جستند و بدرگاه خدا با توبه و انابه باز گشتند آنها را بشارت و مژده رحمت است (ای رسول) تو هم آن بندگان را بلطف و رحمت من بشارت آر (۱۷) آن بندگانی که چون سخن‌حق بشنوند نیکوترآنرا عمل کنندآنان هستند که‌خدا آنهارا بلطف‌خاص خود هدایت فرموده وهم‌آنان بحقیقت خردمندان عالمند (۱۸) آیا کسی که وعدهٔعذاب خدا براو محقق وحتمی است تو (باپند ونصیحت) میتوانی از آن آتش قهرش برهانی (هرگز نمیتوانی) (۱۹) لیکن آنانکه متقی وخدا ترس شدند برای آنها (در بهشت) کاخ وعمارتها بالای‌یکدیگر بنا شده است‌که درجلو آن‌عمارات نهرهای آب جاری است این وعده خداست و خدا هرگز وعده خود را خلاف نخواهدکرد (۲۰) نمی‌بینی که خدا از آسمان آب باران نازل گردانید و در روی‌زمین‌نهرها روان‌ساخت آنگاه انواع‌نباتات‌گوناگون بدان برویاند باز (از سبزی وخرمی) رو بخزان آرد ونخست‌بنگری‌که زردشود وآنگاه خداآنهارا(چوب‌وعلف) خشك‌گرداندودر آن‌صاحبان‌عقل متذکر (قدرت‌ورحمت‌الهی) شوند (۲۱) آیا آن کسراکه خدا برای اسلام‌شرح صدر (وفکر روشن) عطا فرمودکه وی بنور الهی روشن‌است(چنین کس بامردم کافر بی‌نور تاریك دل یکسانست) (هرگز نیست) پس وای بر آنانکه از قساوت وشقاوت دلهاشان از یاد خدا فارغ است

اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا
مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِيْنُ
جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ
﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ
﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ
لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَ
رَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ
رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَآءَهٗ اَلَيْسَ فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِىْ جَآءَ بِالصِّدْقِ
وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَ
يَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ

اینان هستند که دانسته بضلالت و گمراهیند (۲۳)خدا (برای هدایت امت آخرزمان) قرآن را فرستاد که بهترین حدیث است کتابیست که آیاتش همه باهم مشابه است (و در آن‌ثنای خدا و خاصان خدا) مکرر میشود که از تلاوت (آیات قهر) آن‌خدا ترسان را لرزه براندام‌افتد (بآیات رحمت) بازآرام و سکونت بخشد ودلهایشانرا بذکرخدا مشغول سازد این هدایت خداست که هرکه را خواهدبه‌آن رهبری فرماید و هر کس‌را خدا گمراه کند دیگرهیچ هدایت کننده‌ای نخواهد یافت (یعنی پس ازاتمام حجت بگمراهیش وا گذارد) (۲۴) آیاآنکس که روز قیامت‌برای‌پرهیز از سختی‌عذاب‌دوزخ ناچاررخسارش را مقابل‌آتش‌سپر میگرداند (مانندکسیست که ازآن عذاب‌یمن و آسوده است) و آنروز بظالمان خطاب شودکه اینك کیفرستمهائیکه (در دنیا) کردید بچشید ۲۵ آنانکه پیش ازاین امت بودند نیز پیغمبران خود را تکذیب‌کردند واز جائی که‌پی نمیبردند عذاب قهرحق برآنها فرود آمد ۲۶ وخدا عذاب ذلت وخواری را در دنیا بآنها چشانید درصورتی که عذاب آخرت‌آنها اگربدانند بسیار سخت‌تر است (۲۷)ما در این قرآن برای هدایت مردم هرگونه مثلهای روشن آوردیم باشد که خلق متذکر (حقایق) آن‌شوند (۲۸)این کتاب الهی‌قرآن عربی است که در آن‌هیچ ناراستی وحکم‌ناصواب‌نیست باشدکه‌مردم پرهیزکار شوند (۲۹) (خدای‌برای کفروایمان)مثلی‌زده(بیاموزید)آیاشخصی که اربابانی متعدد دارد همه مخالف یکدیگر با آنشخصی که تسلیم امر یکنفر است حال‌این دوشخص یکسانست خدا را سپاس (که یکسان‌نیست) لیکن اکثر مردم درك این حقیقت نمیکنند (۳۰(ایرسول‌عزیزما) شخص‌تووهمه‌خلق‌البته بمرك از دار دنیاخواهید رفت (۳۱ آنگاه روز قیامت‌همه‌در پیشگاه‌عدل پروردگار خویش داد خواهی میکنند ۳۲ پس‌در آنروز ازآن کسیکه برخدا دروغ بسته و وعده صدق رسولان خدا را تکذیب کرده هیچکس ستمکار ترهست آیا منزلگاه کافران آتش دوزخ نیست (۳۳)و آنکس از بندگان که وعدهٔصدق بر اوآمد وآن‌را تصدیق کرد هم آنها بحقیقت اهل تقوی هستند ۳۴ و برای آن بندگان نزد خدا ازهر نعمتی که بخواهند (ازروحانی وجسمانی‌هم) مهیاست که این پاداش نیکوکاران عالم است ۳۵ تا خدا (بلطف و کرم) زشت‌ترین گناهانشان‌رامستور و محو میگرداند و بسی بهتر از این‌اعمال نیکشان‌بآنها پاداش‌عطا میکند

۳۶)آیاخدای(مهربان) برای بنده‌اش کافی‌نیست

عَبْدَهٗ ۖ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ
مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ
ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ
اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۚ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٨﴾
قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّآ
اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٤١﴾ اَللّٰهُ
يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِيْ لَمْ تَمُتْ فِيْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِيْ
قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ ۚ
قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْئًا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ
جَمِيْعًا ۚ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا
ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ
وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ

که‌مردم ترا ازقدرت‌غیرخدامیترسانند وهر که را خدا گمراه کند دیگر اورا هیچ راهنمائی نخواهدبود (۳۶) وهر کس را خدا (بلطف خود) هدایت کند دیگر احدی اورا گمراه نتواند کرد آیا خدا مقتدر و غالب ومنتقم (از ستمکاران) نیست (البته هست) (۳۷) وای رسول اگرازاین مشرکان بپرسی که زمین و آسمانهارا که‌آفریده است البته‌جواب‌دهند خدا آفریده پس بآنها بگو چه تصور میکنید آیا جزخدا همه بتهائی که می‌خوانید اگر خدا بخواهد مرا رنجی رسد آن بتان میتوانند آنرا رفع کنند یا اگر خدا بخواهد مرا برحمتی رساند میتوانندآن رحمت‌را از من باز دارند (هرگز نمیتوانند) بگو خدا مرا کافی‌است که‌متو کلان عالم براو توکل‌میکنند (۳۸) باز باشت بگوای‌مردم‌شما را آنچه میسر است (از جهل وگمراهی) عمل‌کنید من هم عمل میکنم تابزودی (بطلان شما وحقانیت من) معلوم شما گردد (۳۹) وتابدانید‌که عذاب با ذلت و خواری‌که را رسد وآلام همیشگی (دوزخ) برای که فرود آید (۴۰) ای رسول این کتاب الهی را بحق برای هدایت خلق برتو فرستادیم اینك هرکه هدایت یافت نفع آن وهرکه بگمراهی شتافت زیان آن بر شخص اوست وتو (پس‌از تبلیغ رسالت) دیگر وکیل خلق ونگهبان امت رازقهر حق) نخواهی بود (۴۱) خداست که وقت مرك ارواح خلق را می‌گیرد وآنرا که هنوز مرگش فرا نرسیده نیز در حال خواب روحش را قبض میکند سپس‌آنرا که حکم بمرگش کرده جانش را نگاه می‌دارد و آنرا که نکرده ببدنش میفرستدتا وقت‌معین‌مرك‌در این کار نیزادله‌قدرت‌الهی برای متفکران پدیدار است (۴۲) بلکه این مردم کافر مشرك خدا را واگذارده وبتهائی (بی‌اثر) را شفیعان خود بر گرفتند ای‌رسول بآن‌مردم نادان‌بگو هم‌اکنون(۴۳)این بتان‌که کمتر چیزی مالك‌نباشند وعقل و ادراکی هیچ ندارند (باز شفیع شما توانند شد)(۴۴) بگو شفاعت همهٔ خلقان با خداست که‌سلطان‌ملك‌وزمین وآسمانهاست‌وپس‌ازمرك‌وفنا بازگشت همه شما بسوی اوست (۴۵) چون نزد مردم بی‌ایمان بآخرت خدارا بیکتائی یاد کنند از ذکر حق سخت ملول ودلتنك میشوند وهرگاه ذکر غیرخدا کنند خرم ودلشاد می‌گردند (۴۵) ای رسول ما دایم بگوپروردگارا ای

فاطر السموات والأرض عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين
عبادك فيما كانوا فيه يختلفون ﴿٤٦﴾ ولو أن للذين ظلموا ما في
الأرض جميعا ومثله معه لافتدوا به من سوء العذاب يوم
القيمة وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون ﴿٤٧﴾ وبدا لهم
سيئات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ﴿٤٨﴾ فإذا
مس الإنسان ضر دعانا ثم إذا خولناه نعمة منا قال إنما أوتيته
على علم بل هي فتنة ولكن أكثرهم لا يعلمون ﴿٤٩﴾ قد قالها
الذين من قبلهم فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون ﴿٥٠﴾ فأصابهم
سيئات ما كسبوا والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات
ما كسبوا وما هم بمعجزين ﴿٥١﴾ أولم يعلموا أن الله يبسط الرزق
لمن يشاء ويقدر إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ﴿٥٢﴾ قل يا
عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
إن الله يغفر الذنوب جميعا إنه هو الغفور الرحيم ﴿٥٣﴾ وأنيبوا
إلى ربكم وأسلموا له من قبل أن يأتيكم العذاب ثم لا تنصرون
﴿٥٤﴾ واتبعوا أحسن ما أنزل إليكم من ربكم من قبل أن يأتيكم
العذاب بغتة وأنتم لا تشعرون ﴿٥٥﴾ أن تقول نفس يحسرتى
على ما فرطت في جنب الله وإن كنت لمن الساخرين ﴿٥٦﴾ أو تقول

خالق زمین‌وآسمانها ای دانای عالم پیدا وپنهان تو خود میان بندگان درآنچه خلاف ونزاع برانگیزند حکم فرما(۴۶) و اگر مردم ستمکار ظالم هرآنچه در زمین است‌دوبرابرداراباشند البته خواهند برای‌نجات خود از سختی عذاب قیامت همه را فداکنند (مگر نجات یابند) و آن روز از قهر خدا عذابی که گمان نمیبردند بر آنان پدید آید(۴۷) در نتیجه‌زشتی وبدکاریهایشان‌ظاهرشود وعذاب قیامت که باانکار واستهزاء تلقی می‌کردندبر آنان احاطه کند(۴۸) آری‌آدمی‌ناسپاس‌چون‌رنج و دردی باو رسد مارا بدعا میخواند وباز چون نعمت و دولت باو دادیم گوید این نعمت‌دانسته (باستحقاق) نصیب‌من گردید(چنین نیست) بلکه آن امتحان وی است ولیکن اکثر مردم آگه نیستند(۴۹) پیشینیان هم می‌گفتند (کهما دولت‌را بلیاقت خود یافتیم) اما (خطا گفتند که وقت‌مرگ‌وهلاك) مال و دولتی‌که اندوختندبی‌نیازشان نکرد (وهیچ بفریادشان نرسید) (۵۰) و (لیکن) کیفرزشتی‌وبدکاریها که (برای کسب مال) انجام دادند بآنها رسید وستمکاران از این‌مردم بزودی کیفرکردارشان را خواهند یافت‌وهرگزازقهر وقدرت خدا رهائی نمی‌یابند(۵۱) آیامردم نمی‌دانند کها البته هرکه را خواهد روزی وسیع دهد وهرکه را خواهدتنك‌روزی سازد در این (اختلاف روزی خلق) هم ادله قدرت الهی‌برای اهل‌ایمان پدیدار است(۵۲) بدان بندگانم که (بعصیان) اسراف‌برنفس خود کردند بگو هرگز از رحمت (نامنتهای) خدا ناامید مباشید البته خدا همه گناهان شما را خواهد بخشید که او خدائی بسیار آمرزنده و مهربان است(۵۳) وبدرگاه خدای خود بتوبه وانابه بازگردید وتسلیم امر او شوید پیش از آنکه عذاب قهر خدا فرا رسد وهیچ آن زمان نصرت ونجاتی نیابید(۵۴) وبهترین دستور کتابی‌که برشما ازجانب‌خدا نازل شده است پیروی‌کنیدپیش‌ازآنکه عذاب قهر حق به کیفرگناهان برشما (ناگهان) فرودآید وشماآگاه‌نباشید(۵۵) آنگاه هرنفسی بخود آید و فریاد واحسرتا برآرد وگوید ای وای برمن که جانب امر خدا رافرو گذاشتم ودر حق خود ظلم وتفریط کردم و وعده‌های خدا را مسخره‌و استهزاء نمودم(۵۶) یا آنکه از فرط پشیمانی گوید

لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٥٧﴾ اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ
لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ
فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ
﴿٦٢﴾ لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا
الْجٰهِلُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ
وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا
قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ بِيَمِيْنِهٖ سُبْحٰنَهٗ وَ
تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ
قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ
وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ
﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَسِيْقَ

افسوس اگر خدا مرا بلطف خاص هدایت فرمودی من نیز از اهل تقوی بودم(۵۷) یا آنکه چون عذاب خدا را بچشم مشاهده کند گوید ایفریاد ش باردیگر بدنیا باز می گشتم تا (بطاعت حق پرداختمو) از نیکو کاران میشدم(۵۸) آری (ای بدبخت) آیات کتاب من که البته برای هدایت تو آمد توآنرا تکذیب کردی وراه تکبر وسرکشی پیش گرفتی و از زمره کافران بدکیش گردیدی(۵۹) وروز قیامت کسانی که برخدادروغ بستند بنگری که همه رویشان سیاه شده است (رسوای خداوخلق گردیدند) آری متکبران را نه منزل در دوزخ است (۶۰) وخدااهل تقوی را با اعمال صالح از عذاب نجات خواهد داد که هیچ رنج والمی به آنها نرسد و هرگز غم واندوهی بردلشان راه نیابد (۶۱) خدا آفریننده هرچیزاست وبر هرچیز هم او نگهبان است(۶۲) وکلیدهای خزائن آسمانها وزمین اوراست وآنان که بآیات خدا کافر شدند هم آنان زیان کاران عالمند(۶۳) ای رسول بمشرکان بگو ای مردم (سفیه) نادان مرا امر می کنید که غیر خدا را پرستش کنم(۶۴) (هنوز مشرکان جاهل از تو طمع شرك دارند)و حال آنکه برتو وبرسولان پیش از تو چنین وحی شده که اگر بخدا شرك آوری عملت را محو ونابود می گرداند وسخت اززیان کاران خواهی گردید(۶۵) بلکه همیشه خدا را پرستش کن و از شکر گذاران باش(۶۶) و آنانکه غیر خدارا طلبیدند خدا را چنانکه شاید بعظمت نشناختند و اوست که روز قیامت زمین در قبضه قدرت او وآسمانها درپیچیده بدست سلطنت اوست آن ذات یکتا منزه متعالی ازشرك مشرکان است (۶۷) و صیحهٔ صور اسرافیل بدمند تاجز آنکه خدا بقای او خواسته دیگر هر که در آسمانها وزمین است همه یکسر مدهوش مرگ شوند آنگاه صیحهٔ دیگری در آن دمیده شود که ناگاه خلایق همه برخیزند ونظاره کنند (۶۸) و زمین (محشر) بنور پروردگار روشن گردد ونامه (اعمال خلق نزد حق) نهاده شود وانبیا وشهدا (برگواهی) احضار شوند ومیان خلق حکم کنند و بهیچکس ابداً ظلمی نخواهدشد(۶۹) وهر کس بپاداش عملش تمام برسد و خدا ازهر کس بافعال (نیك وبد) خلق آگاه تراست(۷۰) و(آنروز) آنانکه

الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى اذا جاؤها فتحت ابوابها و
قال لهم خزنتها الم يأتكم رسل منكم يتلون عليكم آيات ربكم
وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت كلمة
العذاب على الكافرين ﴿٧١﴾ قيل ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها
فبئس مثوى المتكبرين ﴿٧٢﴾ وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة
زمرا حتى اذا جاؤها وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها سلام
عليكم طبتم فادخلوها خالدين ﴿٧٣﴾ وقالوا الحمد لله الذي صدقنا
وعده واورثنا الارض نتبوأ من الجنة حيث نشاء فنعم اجر
العاملين ﴿٧٤﴾ وترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون
بحمد ربهم وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين ﴿٧٥﴾

سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ﴿١﴾ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم ﴿٢﴾ غافر الذنب وقابل
التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير
﴿٣﴾ ما يجادل في آيات الله الا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم في
البلاد ﴿٤﴾ كذبت قبلهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم وهمت
كل امة برسولهم ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به

بخدا کافر شدند فوج‌فوج بجانب دوزخ رانند وچون آنجا رسند درهای جهنم برویشان بگشایند وخازنان دوزخ بآنها گویند مگر پیغمبران خدا برای هدایت شما نیامده وآیات الهی‌را برایتان تلاوت نکردند وشما را از ملاقات این روز سخت نترسانیدند جواب دهند بلی ولیکن (افسوس که ما بکفرو وعصیان خودرا مستحق‌عذاب حرمان‌کردیم) ووعدهٔ‌عذاب برای کافران محقق و حتمی گردید (۷۱) آنگاه‌بآن‌کافران خطاب‌شود اینك از هردربدوزخ داخل‌شویدودرآن عذاب جاودان بمانید که‌متکبران را (دوزخ) بسیار بدمنزلگاهی است (۷۲) ومتقیان خدا ترس‌را فوج‌فوج بسوی بهشت برند وچون‌بدانجا رسند همه‌درهای بهشت برویشان‌باحترام بگشایند و خازنان بهشتی بتهنیت گویند سلام برشما باد که چه عیش (ابدی) نصیب شما گردید حالی دراین بهشت ابد درآئید و جاودان متنعم باشید (۷۳) (مؤمنان به‌بهشت درآیند) وگویند ستایش خدایراکه وعدهٔ لطف و رحمتش را برما محقق فرمود وما را وارث همه سر زمین بهشت‌گردانید تا هرجای آن بخواهیم منزل گزینیم (بلی‌آنروز) پاداش نیکوکاران بسیار نیکو خواهد بود (۷۴) وایرسول در آنروزفرشتگان (رحمت) را مشاهده کنی که‌گرداگرد عرش باعظمت الهی درآمده و به تسبیح و ستایش خدا مشغولند ومیان اهل بهشت و دوزخ بحق حکم شود و (همه زبان به حمد خدا گشایند و) گویند سپاس وستایش خاص‌خدای جهانیانست (۷۵)

سوره مؤمن درمکه‌معظمه نازل شده ومشتمل بر۸۵ آیه‌میباشد

بنام‌خداوندبخشنده‌مهربان

حم (اسرار خدا ورسول‌است) (۱) نزول‌این کتاب‌آسمانی(قرآن)ازجانب خدای مقتدر داناست (۲) خدائی‌که بخشنده گناه وپذیرنده توبه‌بندگان (باایمان) ومتنعم سخت (از بنده ظالم بی‌ایمان) است (۳) خدائی که صاحب رحمت ونعمتست جز او هیچ خدائی نیست وبازگشت همه بسوی اوست (۴) وبدان ایرسول‌که در آیات خدا کسی بانکاروجدل جزمردم کافر برنخیزد پس تو از اینکه کافران بر شهر ودیارهامسخر ومتصرفند دل‌نبازی(که موقع انتقام خواهد رسید) (۵) (اگرامت‌ترا تکذیب‌کردند) پیش‌ازاینان‌هم‌قوم‌نوح‌وطوایف‌بعد ازنوح نیز پیغمبران را تکذیب‌کردند وهرامتی همت می‌گماشت که‌پیمبر خودرا دستگیر (وهلاك) گرداند وبا

الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ
الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ
تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ
عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ
إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا
اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَٰلِكُمْ
بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ
لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ
﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ

جدل وگفتار باطل برهان حق‌را پایمال سازد و ما آنها را بکیفر کفر گرفتیم و چگونه عقوبت سخت کردیم (٦) وهمین گونه وعده خدای‌توبر عقاب‌وکیفر کافران محقق‌وحتم است که آنها (روز قیامت) همه اهل‌دوزخ هستند (۷) فرشتگانیکه عرش‌باعظمت الهی را بردوش گرفته و آنانکه پیرامون عرشند به‌تسبیح وستایش حق مشغولند هم خود بخدا ایمان‌دارند وهم برای اهل‌ایمان‌ازخدا آمرزش ومغفرت میطلبند که ای پروردگاری که علم ورحمت‌بی منتهایت همه‌عالم را فراگرفته است تو بلطف و کرم گناه آنانکه توبه کرده‌وراه رضای‌تورا پیمودندببخش وآنان را ازعذاب دوزخ محفوظ دار (۸) پروردگاراتوآنها را در بهشت عدنی که وعده فرمودی با پدران (ومادران) صالح وهم‌جفت فرزندانشان واصل‌گردان که همانا توئی خدای با حکمت و اقتدار (۹) وهم آن مؤمنان را او از ارتکاب اعمال زشت نگاهدار که هرکه را تو از زشتکاری امروز محفوظ داری در حق او رحمت و عنایت بسیار فرموده ای و آن بحقیقت رستگاری بزرك خواهد بود (۱۰)وآنانکه‌بخدا کافر شدندبآنها خطاب شود که خشم و قهر خدا بسیار از خشم شما بر خود سخت‌تر است چرا که شما را بایمان دعوت کردند وشما کافر شدید (۱۱)در آنحال کافران گویند پروردگارا تو مارا دو بار بمیراندی و باز زنده کردی تا ما بگناهان‌خود اعتراف کردیم‌آیااینك‌مارا راهی هست که ازاین‌عذاب‌دوزخ بیرون‌آئیم (هیهات) (۱۲) بآنها گویند این‌عذاب‌برای آنستکه‌شما چون خدا بیکتائی یادمیشدبه‌اوکافرمیشدیدواگر براوشریك میگرفتند ایمان میاوردید پس اینك حکم شما با خدای متعال بزرگوار است (۱۳) آن خدائیکه بشما آیات (قدرت) خودرا پدیدار ساخت و از آسمان برشما روزی فرستادومتذکر این‌معنی‌نشود مگر کسانی که دایم روبدرگاه خدا آرند (۱۴) پس خدا را باخلاص (ویکتائی) بخوانید که دین خالص (وحکم‌نافذ) هرچند کافران نخواهند مخصوص خدا است (۱۵) که او دارای مراتب رفیع وصاحب‌عرش‌عظیم است روح (همان فرشته‌جان‌بخش) را بامرخود برهرکه ازبندگان‌بخواهد میفرستد تا (آن‌بنده مقام‌نبوت یابد و) خلق را ازروز قیامت (وقت ملاقات ثواب‌وعقاب) بترساند (۱۶) آنروزیکه همه (نیك‌وبد) خلق پدیدآید وهیچ کردهٔآنها برخدا پنهان نباشد در آنروز سلطنت عالم باکیست

لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ؕ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ؕ۬ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٨﴾
يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُوْرُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْضِىْ بِالْحَقِّ ؕ
وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَىْءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ
الْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِى
الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢١﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ قَوِىٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا
سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْۤا
اَبْنَآءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ ؕ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ
اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِىْۤ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ
اِنِّىْۤ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوْسٰۤى اِنِّىْ عُذْتُ بِرَبِّىْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ
بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ ۖ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗۤ

باخدای قاهر منتقم یکتاست (۱۷) آنروز هر نفسی بآنچه(از نیك وبد) کرده جزا خواهد یافت وامروز برهیچکس ستم نخواهد شد که خدای (عادل) حساب خلق بیك لحظه می کند (۱۸) ای رسول امت را از روز قیامت بترسان که ازهول وترس آن روز جانها بگلو میرسد و از بیم آن حزن وخشم خود فرومیبرند وستمکارانراهیچ خویشی که حمایت کند و یاوری که شفاعتش پذیرفته شود نخواهدبود وخدا بخیانت چشم خلق واندیشه های نهانی دلهای مردم آگاهست (۱۹) خدا درعالم بحق حکم می کند و غیراو آنچه را بخدائی میخوانند هیچ حکم (واثری) درجهان نتوانند داشت خداست که (دعای خلق را) شنوا و(باحوال بندگان) بیناست (۲۰) آیا مردم در روی زمین سیر نمی کنند تا عاقبت کار پیشینیانشان را به بینند که آنها با آنکه بسیار از اینان قوی تر وآثار وجودیشان درروی زمین بیشتر بود سرانجام بکیفر گناهشان بگرفت (و همه را هلاك ساخت) و از قهر و انتقام خدا هیچ کس نگهدارشان نبود (۲۱) این هلاکت پیشینیان بدین سبب بود که پیمبرانشان باآیات وادله روشن بسوی آنها آمدند وآنان (از جهل وعناد) کافر شدند خدا هم آنانرا بعقوبت گرفت که خدا بسیار مقتدر وسخت کیفر است (۲۲) وما موسی را باآیات ومعجزات وحجت آشکار فرستادیم (۲۳) بسوی فرعون وقارون آنها موسی را تکذیب کردند وگفتند او ساحر بسیار دروغگوئی است (۲۴) وآنگاه که او از جانب ما بصدق وحقیقت آمد (فرعون وقومش) بمردم گفتند بروید پسران آنانکه بموسی ایمان آوردندبکشیدوزنانشانرا زنده گذارید تا ضعیف ونابود شوند وما (آنهارا قوی کردیم) آری مکرو تدبیر کافران جز درضلالت خسرانشان بکار نیاید (۲۵) فرعون گفت بگذارید تا من موسی را بقتل رسانم و او خدای خودرا بیاری طلبیدمی ترسم که اگر وی را زنده گذارم آئین شما را تغییر دهدیا در روی زمین فتنه و فسادی بر انگیزد (۲۶) موسی قصه قتل خود شنید گفت من بخدای آفریننده من و شما (وهمهٔ عالم) از شر هر کافر متکبری که بروزحساب ایمان نمی آورد پناه میبرم (واز او یاری میطلبم) (۲۷) ومرد با ایمانی از آل فرعون که ایمانش را پنهان می داشت با

أتقتلون رجلا أن يقول ربي الله وقد جاءكم بالبينات من
ربكم وإن يك كاذبا فعليه كذبه وإن يك صادقا يصبكم
بعض الذي يعدكم إن الله لا يهدي من هو مسرف كذاب ﴿٢٨﴾
يا قوم لكم الملك اليوم ظاهرين في الأرض فمن ينصرنا من بأس
الله إن جاءنا قال فرعون ما أريكم إلا ما أرى وما أهديكم
إلا سبيل الرشاد ﴿٢٩﴾ وقال الذي آمن يا قوم إني أخاف عليكم
مثل يوم الأحزاب ﴿٣٠﴾ مثل دأب قوم نوح وعاد وثمود والذين من
بعدهم وما الله يريد ظلما للعباد ﴿٣١﴾ ويا قوم إني أخاف عليكم
يوم التناد ﴿٣٢﴾ يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم ومن
يضلل الله فما له من هاد ﴿٣٣﴾ ولقد جاءكم يوسف من قبل بالبينات
فما زلتم في شك مما جاءكم به حتى إذا هلك قلتم لن يبعث الله
من بعده رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف مرتاب ﴿٣٤﴾ الذين
يجادلون في آيات الله بغير سلطان أتاهم كبر مقتا عند الله وعند
الذين آمنوا كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر جبار ﴿٣٥﴾ وقال
فرعون يا هامان ابن لي صرحا لعلي أبلغ الأسباب ﴿٣٦﴾ أسباب
السماوات فأطلع إلى إله موسى وإني لأظنه كاذبا وكذلك زين
لفرعون سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد فرعون إلا في

فرعونیان گفت آیا مردی‌را بجرم‌اینکه می‌گوید پروردگار من خدا است می‌کشید درصورتی که بامعجزهٔ ادله روشن از جانب خدا برای‌شما آمده است اگراو دروغگوست گناه دروغش برخود اوست (لیکن)اگرراستگو باشد از وعده‌های او بعضی بشما برسد (همه هلاك خواهیدشد)وخدامردم ستمکار دروغ‌گو را هرگز هدایت نخواهدکرد (۲۸) ای‌قوم امروزملك وسلطنت در زمین (مصر) باشما هست‌لیکن‌اگرقهروانتقام خدا بوما برسد کیست که ما را ازآن نجات تواند دادفرعون بازگفت‌جزآنکه‌رأی(بقتل موسی) دادم رای دیگر نمی‌دهم وشما را جزبراه صواب دلالت نمی‌کنم (۲۹) باز همان شخص با ایمان بفرعونیان گفت ایقوم من برشمامی‌ترسم از روزی مانند روز سخت احزاب(وامم‌پیشین) (۳۰) مثل‌روزگارناگوار قوم نوح وعاد وثمود و امم بعد از اینان که‌همه (بکیفر وعصیان هلاك شدند) وخدا هیچ اراده ظلم درحق بندگان نکند (۳۱) وبازگفت ایقوم من برای شما ازعذاب روز قیامت‌که خلق از سختی آن‌بفریاد آیندسخت میترسم (۳۲) روزی‌که ازعذاب آن هرسو بگریزید وهیچ ازقهرخداپناهی نیابید وهرکه‌را خداگمراه کند دیگر برای او راهنمائی نیست (۳۳) و از این پیش یوسف (کنعان) بسوی شما (مصریان) با معجزات و ادله روشن برسالت آمده ودایم ازآیاتی‌که برشما آورد درشك‌وریب بماندید تا آنکه یوسف از دنیا برفت وباز گفتیدکه دیگرخداپس ازیوسف‌هرگز رسولی نمیفرستد (بلی) خدا مردم ستمگری‌که در شك و ریبند گمراه میگرداند (یعنی‌بگمراهی وخذلان‌خود وامی‌گذارد) (۳۴) آنانکه در آیات خدا بی‌هیچ حجت وبرهان بجدال وانکار برخیزند این‌کارسخت خدا (ورسول) واهل ایمان‌را بخشم‌وغضب‌آرد (بلی) اینگونه خدا بردل هرمنکرستمکاری مهر شقاوت میزند (۳۵) و فرعون بوزیرش گفت ای هامان برای من کاخی‌بلند پایه بنیاد کن تا شاید بدرهای آسمان راه یابم (۳۶) تا راه‌آسمانها یافته‌وبرخدای‌موسی‌آگاه‌شوم ومن(هنوز)موسی را دروغگوی میپندارم واین چنین در نظراحمقانه‌فرعون‌خود پرست‌عمل‌زشتش مینمود وراه‌حق (وخداپرستی) براومسدود میشد ومکروتدبیر فرعون‌جز برزیان وهلاکتش

بَلٰى قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝٥٠ اِنَّا لَنَنْصُرُ
رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۝٥١
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ
الدَّارِ ۝٥٢ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ۝٥٣
هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۝٥٤ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ
اسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝٥٥ اِنَّ
الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ
اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝٥٦
لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٧ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۥ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝٥٨ اِنَّ السَّاعَةَ
لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٩ وَقَالَ رَبُّكُمُ
ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ
سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ۝٦٠ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ
لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ
لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٦١ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۡ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝٦٢ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا

آری آمدند پس خازنان جهنم گویند اینك هرچه میخواهید دعا (وناله) کنید که دعای کافران جز برزیان وضلالت نخواهدبود (۵۰) ما البته رسولان خود واهل ایمان را هم در دنیا (بردشمنانشان) ظفر ونصرت میدهیم وهم روز قیامت که گواهان بشهادت برخیزند (مؤمنان را) بمقامات بهشتی پاداش میدهیم (۵۱) درآن روز ستمکاران را (پشیمانی و)عذرخواهی سود ندهد وبرآنها خشم ولعن ومنزلگاه بد (جهنم)مهیاست (۵۲) وما بموسی مقام هدایت عطاکردیم وبنی اسرائیل قوم او راوارث کتاب او گردانیدیم (۵۳) تاآن قوم هدایت یابند وخردمندان پندگیرند (۵۴) ای رسول ما (برآزار امت) صبرکن که البته وعده خدا حق است وبرگناه خود از خدا آمرزش طلب کن وصبح وشام به تسبیح وذکر ستایش پروردگار خود پرداز (۵۵) آنانکه در آیات خدا بی‌هیچ‌حجت وبرهان راه انکار وجدل‌پیمودند جز تکبر ونخوت چیزی در دل ندارند که بآرزوی دلهم آخر نخواهید رسید پس تو (از شر وفتنه آنها) پناه بدرگاه خدا برکه (خدا شنوا وبینای احوال بندگان) است (۵۶) البته خلقت زمین وآسمانها بسیار بزرگتر و مهمتر از خلقت بشر است و لیکن اکثرمردم این معنا را درك نمیکنند (۵۷) وهرگز نابینا وشخص بینا یکسان نیست وهم آنان که بخدا ایمان آورده ونیکوکار شدند (نزدخدا) با(کافران) بدکردار مساوی در درجات آخرت نیستند (لیکن) بسیار کم مردم این حقیقت را متذکر میشوند (۵۸) البته ساعت قیامت بی هیچ شك می‌آید ولیکن بیشتر مردم بآن ایمان نمی‌آورند (۵۹) و خدای شما فرمود که مرا با(خلوص دل) بخوانید تا دعای شما را مستجاب کنم وآنانکه از دعا وعبادت من اعراض و سرکشی کنند زود باذلت وخواری در دوزخ شوند (۶۰) خداست آنکه شب تار را برای آسایش واستراحت شما قرارداده وروز را روشن گردانید که خدا درحق مردمان فضل واحسانست ولیکن اکثر مردم شکر نعمتش بجا نمی‌آورند (۶۱) همان خدای پروردگار شما آفریننده همه موجودات عالم است وجز او هیچ خدائی نیست پس ازدرگاه یگانه معبود حق چرا بازگردیده میشوید (۶۲) آنانکه آیات(ورسل) الهی را انکارکردند هم اینگونه از

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّ
السَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾
قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ
الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّيْ وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِيْ
خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ
قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ
يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ
اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ
وَالسَّلٰسِلُ يُسْحَبُوْنَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيْمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيْلَ لَهُمْ
اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ
نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُوْٓا
اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ

بندگی حق بازگردیده(ومغرور)معبودان باطل میشوند(۶۳) خداست آن که زمین را آرامگاه شما قرارداد. وآسمان را برافراشت وشمارا بنیکوترین سورتها بیافرید واز(بهترین) غذاهای لذیذ خوش بشما روزی داد این خدا (که چنین احسانها فرمود) پروردگار شماست زهی برتر وبزرگوار پروردگار عالمیان(۶۴) او خدای زنده ابد است (و) جز او هیچ خدائی نیست پس تنها اورا بخوانید، وباخلاص بندگی کنید که ستایش و سپاس مخصوص خدای (یکتا) وآفریدگار عالمیانست(۶۵) (ای رسول ما بت پرستان را) بگو که مرا از پرستش معبودان باطلی که شما بجای خدامیپرستید البته منع کرده اندچراکه برمن ازخدای خود آیات و ادله روشنی آمده است ومن مامورم که بس تسلیم امرخدای عالمیان باشم(۶۶) اوست خدائی که شما را از خاك (ناچیز) بیافریدوسپس ازقطره آب نطفه وآنگاه ازخون بسته علقه پس شما را از رحم مادر طفلی بیرون آورد تا آنکه بسن رشدو کمال برسید وباز بپیری سالخورد شوید وبرخی ازشما پیش از سن پیری وفات کنیدوهمه باجل خود میرسید (این چنین کردیم تا) مگر قدرت خدارا تعقل کنید(۶۷) اوست خدائی که (خلایق را) زنده می کند ومی میراند و چون بخلقت چیزی حکم نافذ ومشیت کاملش تعلق گیرد بمحض اینکه گویند موجود باش بی درنك موجود میشود(۶۸) ای رسول آیا کسانیکه در آیات ما راه جدال وانکار پیمودند ندیدی عاقبت کارشان بکجا کشید(۶۹) آنان که کتاب ما را واحکامی که رسولان خود را بر ابلاغ آن فرستادیم تکذیب کردند بزودی کیفر کردارشان را خواهند یافت (۷۰) چون گردنهاشان باغل وزنجیرهای (آتشین) کشیده شود(۷۱) تابحمیم دوزخ (وآب گرم وعفن جهنم) درافکنند سپس (درآتش) افروخته شوند(۷۲) آنگاه بآنها گویند کجا رفتند معبودان باطلی که شریك خدا میشمردید (۷۳) واز خدا روی گردانیدید آن مشرکان جواب گویند آن بتها همه از نظرما محو شدند بلکه (درمقام انکار برآمده که) ما ازاین پیش چیزی را بخدائی نپرستیدیم خدا این گونه گمراه میگرداند گمراهان را(۷۴) این قهر وعذاب شما کافران بدین سبب است که در دنیا ازپی تفریح(وهوسرانی) باطل بودید و دایم بنشاط و شهوت پرستی سرگرم شدید(۷۵) اینك (بکیفر کفرتان) بر درهای دوزخ درآئید که آنجا جاودان معذب خواهید بود (بلی)متکبران را (درآخرت) بسیار منزلگاه بدیست(۷۶) ایرسول صبرکن که البته

وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ
قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ
اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَ
خَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً
فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيْكُمْ
اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوْا اَكْثَرَ مِنْهُمْ
وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ
﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَ
حَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ
لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ۗ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

سُوْرَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَّ اَرْبَعٌ وَّ خَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٢﴾ كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

وعده خدا حق است که آنها را یا درحیات تو ومقابل چشم تو به بعضی ازوعده های خود (بشمشیر تو) عقوبت می کنیم یا چنانچه تورا قبض روح کنیم باز رجوع آنها بسوی ماست (درقیامت) به کیفر اعمالشان می رسانیم (۷۷) و ما رسولان بسیاری پیش از تو فرستادیم که احوال بعضی را برتو حکایت کردیم وبرخی رانکردیم وهیچ رسولی جز بامرخدا نشاید معجز وآیتی برای امت بیاورد وچون فرمان خدا فرا رسد آنروز برهمه بحق حکم کنند وکافران مبطل زیانکار شوند (۷۸) خداست آنکه برای شما آدمیان چارپایان را آفرید تا بربعضی سوار شوید واز برخی تغذیه کنید (۷۹) ونیز نفع بسیار دیگر از آنها ببرید حوائج واغراضی که بآنها دارید انجام دهید وبرآنها در خاك وبر کشتیها درآب سوار شوید (۸۰) وخدا آیات خودرا بشما در جهان ارائه داد پس کدامیك ازآیات الهی راانکار توانید کرد (۸۱) آیا مردم در زمین بسیر وسفر نمی روند تا عاقبت حال پیشینیانشان که ازاینها بسیار بیشتر وقوی تر ومؤثر در زمین بودند مشاهده کنند وآنچه اندوختند آنهارا (ازمرك وهلاك) حفظ وحمایت نکرد (۸۲) پس آنگاه که رسولان ما بامعجزات وادله روشن بسوی آنها آمدند آن مردم (نادان) بدانش (وعقاید باطل) خودشاد (ومغرور) شدند تا وعده عذابی که مسخره می کردند همه را فراگرفت (۸۳) وآنگاه که شدت قهر وعقاب مارا بچشم دیدند در آنحال گفتند ما بخدای یکتا ایمان آوردیم وبهمه بتهائی که شریك خدا گرفتیم کافر شدیم (۸۴) اما ایمانشان پس از دیدن مرك ومشاهده عذاب ما برآنها هیچ سودی نبخشید سنت خدا چنین در میان بندگان حکم فرما بوده وآنجا کافران زیانکار شده اند (۸۵)

سورهٔ سجده یا فصلت در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۵۴ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

حم (رمز رسالت است یا قسم بخدای حمید مجید) (۱) (که این قرآن) تنزیلی از جانب خدای بخشنده مهربانست (۲) کتابی است که آیات جامعش (حقایق واحکام الهی را) بزبان فصیح عربی

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
﴿۴﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَ
مِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿۵﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَ
اسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ﴿۶﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۸﴾ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۹﴾ وَجَعَلَ
فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ﴿۱۰﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۱۱﴾
فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَ
زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
﴿۱۲﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَثَمُودَ ﴿۱۳﴾ إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ﴿۱۴﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ

برای دانشمندان مبین ساخته است(۳) قرآنیست که نیکان را بشارت میدهد وبدان را میترساند اما اکثر مردم اعراض کرده واندرز و نصایحش نمیشنوند (۴) ومشرکان گفتند (تو باما چه میگوئی که) دلهای ما از قبول دعوتت سخت محجوب و گوش ما از شنیدن سخت سنگین، ومیان ما و تو حجاب (بسیار) است(که هرگز بدین تو نمی گرویم) تو بکار دین خود پرداز ما هم البته بکیش خویش عمل می کنیم(۵) ایرسول ما بامت بگو که من هم مانند شما بشری هستم جز آنکه مرا وحی میرسد که پروردگار شما خدای یکتای بی‌همتا است پس همه مستقیم براه دین او شتابید و از او آمرزش طلبید و وای بحال مشرکان (۶) آنانکه زکوة بفقیران بینوا هرگز نمیدهندو بعالم آخرت (وجهان ابدی) بکلی کافرند(۷) آنان که بخدا ایمان آورده ونیکوکار شدند البته پاداش بی‌پایان خواهند یافت (۸) ایرسول مشرکان را بگو که شما بخداکه زمین(جهان‌را)در دو روز بیافرید کافر میشوید وبر اومثل ومانند قرار میدهید او خدای جهانیان است(۹) و او روی زمین کوهها برافراشت.وانواع برکات و منابع بسیار درآن قرارداد وقوت وارزاق اهل زمین‌را در چهار روز (برای هرشهر و دیاری)مقدرومعین فرمود وروزی طلبان را یکسان در کسب روزی خود گردانید (۱۰) وآنگاه بخلقت آسمانها(توجه کامل فرمود که آسمانها)دودی بود او (بامرنافذتکوینی)فرمود که ای آسمان وزمین همه بسوی خدا (واطاعت فرمان حق) بشوق ورغبت یا بجبر وکراهت بشتابید آنها عرضه داشتند ما با کمال شوق ومیل بسوی تومی شتابیم(۱۱) آنگاه نظم هفت آسمان‌را در دو روز استوار فرمود ودر هرآسمانی بنظم امرش وحی فرمود وآسمان(محسوس)دنیارا بچراغهای رخشنده (مهروماه وانجم) زیب وزیور دادیم این تقدیر خدای مقتدر داناست(۱۲) اگر کافران ازخدا اعراض کردند بآنها بگو من شمارا از صاعقه‌ای مانند صاعقه هلاك عاد وثمود ترسانیدم (دهلاك آن قوم را بکیفر کفر بشرح دادم)(۱۳) که برآنها ازهرجانب رسولان حق آمدند وگفتند که جز خدای یکتا را نپرستید کافران باز گفتند اگر خدا می خواست(کهما ایمان آوریم) فرشتگان برسالت میفرستاد که ما به کتب و احکام شما رسولان بشری کافرهستیم (۱۴) اما قوم عاد در زمین بناحق تکبر وسرکشی کردند و بمغروری گفتند

اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۗ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ
قُوَّةً ۗ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا
فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا
الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا شَهِدَ
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَ
قَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۗ قَالُوْٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ
اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢١﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ اَبْصَارُكُمْ
وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٢﴾
وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِيْ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا
فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَيْنَ
اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ

که ازما نیرومندتر درجهان کیست آیاآنها ندانستند که خدا که آنهارا خلق فرموده بسیار از آنان تواناتر است وباز آیات قدرت ما را با وجود این برهان انکار کردند (۱۵) ماهم برهلاك آن‌قوم عاد بادتندی در ایام نحس شوم فرستادیم تا بآنها عذاب ذلت و خذلان‌را دردنیا بچشانیم در صورتی که‌خواری‌عذاب آخرت بیش از دنیاست وآنجاهیچکس‌یاری آنها نخواهدکرد (۱۶) اما قوم ثمود را نیز (رسول‌فرستادیم) وهدایت کردیم لیکن‌آنها خودکوری‌جهل‌وضلالت‌را برهدایت برگزیدند‌پس برآنهاهم‌صاعقه عذاب‌خواری وهلاکت بکیفر کردارشان فرودآمد (۱۷) وآنانکه‌بخدا ایمان‌آوردند وخدا ترس وپرهیزکار شدند همه را نجات دادیم (۱۸) و روزی که همه دشمنان‌خدا را بسوی‌آتش دوزخ کشانندو آنجا برای‌جمع آوری باز دارند (۱۹) تا چون‌همه بردوزخ رسند آن‌هنگام گوش وچشمها وپوست بدنها برجرم وگناه آنها گواهی دهند (۲۰) وآنها باعضاء بدن گویند چگونه براعمال ما شهادت دادید آن اعضاجواب‌گویندخدائی که همه موجودات را بنطق آورد ما را نیز گویا گردانید واو شما رانخستین بار بیافرید وباز بسوی او برمی‌گردید (۲۱) وشماکه‌اعمال‌زشت خودرا پنهان می‌داشتید برای‌این‌نبود که گوش‌وچشم‌های‌شما وپوست و بدنهاتان امروز شهادت ندهند ولیکن گناه را پنهان می‌کردید بگمانتان که اکثر اعمال زشتی که پنهان می‌کنید از خدا هم پنهانست وبرآن آگاه نیست (۲۲) ولی همان گمان باطل شما دربارهٔ خدا موجب هلاکت شما گردید وامروز همه از زیانکاران‌شدید (۲۳) اینك اگرصبر وتحمل‌کنند(چگونه بتوانند که) جای درآتش دارند واگر فریاد وبی تابی‌کنند فریادرس و دادخواهی‌ندارند (۲۴) وما رفیقان ویارانی(ازشیاطین) برآنها گماشتیم تاآنچه پیش‌روی‌آنهاست (ازنعمت ولذتهای‌فانی دنیا) درنظرشان‌جلوه دهند وآنچه ازعقب دارند (از نعمت ولذات ابدی آخرت) فراموش و غافلشان کنند و وعدهٔ عذاب الهی برآنها حتم ولازم گردد چون امتانی از جن‌وانس که (غرق دنیا بودند وباکفر وعصیان) درگذشتند و سخت زبون وزیانکار شدند (۲۵) وکافران بمردم گفتند

كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ﴿٢٦﴾
فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا
الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُوْنَا
مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ
كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِّنْ
غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّ
قَالَ اِنَّنِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ
وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُوْ
حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ اِنْ
كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ

براین قرآن (که‌محمدمیخواند) گوش فراندهید وسخنان لغو و باطل درآن القاکنید تامگر براو غالب شوید (۲۶)ماهم کافران را البته‌عذاب سخت بچشانیم وبدتراز آنچه کردند کیفر کنیم (۲۷) جزای دشمنان خدا همان آتش دوزخ است که منزل ابدی آنهااست به کیفر آنکه آیات (ورسل) ما را انکار کردند (۲۸) و کافران گویندپروردگارا آن‌دو(گروه)ازجن وانس که‌مارا گمراه کردند بما نشان‌ده که آنهارا زیر پا بیفکنیم تاپست‌وذلیل ترین مردم شوند (۲۹)آنانکه گفتند محققا پروردگار ما خداست و براین ایمان پایدار ماندند فرشتگان (رحمت) برآنها نازل شوند (و مژده دهند) که دیگر هیچ ترسی‌وحزن و اندوهی ازگذشته خود ندارید وشما را بهمان بهشتی‌که (انبیا) وعده دادند بشارت باد (۳۰) و ما در دنیا وآخرت یاران و دوستداران شمائیم وبرای شما در بهشت ابد هرچه مایل باشید یاآرزو وتقاضا کنید همه مهیاست (۳۱) این‌سفرهٔ احسان‌را خدای‌غفور مهربان(پاداش‌ثبات‌ایمان) برای‌شما گسترده‌است (۳۲)درجهان ازآن کس که(چون‌پیمبران) خلق‌را بسوی‌خدا خوانده ونیکو کار گردید وهمی بعجز ولابه گفت‌که من تسلیم خدایم کدام‌کس بهترو نیکوگفتارتر است (۳۳)(بدانکه) هرگز نیکی و بدی در جهان یکسان نیست (ای رسول تو وامتت در امور شخصی) همیشه بدی خلق‌را ببهترین عمل (که نیکو است) پاداش ده تا همانکس‌که‌گوئی با تو برسر دشمنی است‌دوست وخویش توگردد (۳۴)و(لیکن) باین مقام بلند کسی نمیرسد جزآنان که (در راه دینداری) با مقام صبر وثبات صاحب حظ بزرگ شدند (۳۵) پس‌هرگاه از (وسوسه) شیطان برتو رنج و فسادی رسد بخدا پناه برکه او به دعای خلق شنوا (وباحوال‌همه) داناست (۳۶)واز جمله آیات‌قدرت الهی خلقت شب وروز وخورشید وماه است ونباید هرگز پیش خورشید وماه سجده برید (که مخلوقی مانند شما هستند) بلکه اگر بحقیقت‌خدا پرستیدخدائی را که خورشید وماه آفریده است سجده و پرستش کنید (اینجا سجده واجب است) (۳۷)واگرکافران از پرستش بخدا تکبر ورزند فرشتگان (وقوای بینهایت عالم بالا)

يسبحون له باليل والنهار وهم لا يسئمون ﴿٣٨﴾ ومن آيته أنك
ترى الأرض خاشعة فإذا أنزلنا عليها الماء اهتزت وربت
إن الذي أحياها لمحي الموتى إنه على كل شيء قدير ﴿٣٩﴾ إن الذين
يلحدون في آيتنا لا يخفون علينا أفمن يلقى في النار خير
أم من يأتي آمنا يوم القيمة اعملوا ما شئتم إنه بما تعملون
بصير ﴿٤٠﴾ إن الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وإنه لكتب عزيز ﴿٤١﴾
لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من
حكيم حميد ﴿٤٢﴾ ما يقال لك إلا ما قد قيل للرسل من قبلك
إن ربك لذو مغفرة وذو عقاب أليم ﴿٤٣﴾ ولو جعلنه قرآنا
أعجميا لقالوا لولا فصلت آيته ءأعجمي وعربي قل هو
للذين آمنوا هدى وشفاء والذين لا يؤمنون في آذانهم
وقر وهو عليهم عمى أولئك ينادون من مكان بعيد ﴿٤٤﴾
ولقد آتينا موسى الكتب فاختلف فيه ولولا كلمة
سبقت من ربك لقضي بينهم وإنهم لفي شك منه مريب ﴿٤٥﴾
من عمل صلحا فلنفسه ومن أساء فعليها وما ربك بظلم
للعبيد ﴿٤٦﴾ إليه يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرت من
أكمامها وما تحمل من أنثى ولا تضع إلا بعلمه ويوم يناديهم

نزد خدا شب وروز بی‌هیچ‌خستگی وملال بتسبیح و طاعت حضرت حق مشغولند (۳۸)واز جملهٔ آیات قدرت الهی آنکه زمین‌را بنگری مطیع (ومستمند)که چون ما برآن آب‌باران فرودآریم گیاه برآورد واهتزاز ونشاط وخرمی یابد باری آن کس‌که زمین‌را بباران‌زنده کندمردگان‌را هم او زنده گرداند که او برهرچیز قادر است (۳۹)آنانکه‌در آیات ما سخت راه کفر وعناد پیمودندهرگزاز نظرما پنهان‌نیستند (ای عاقلان) آیا کسی کهروز قیامت‌به‌آتش‌دوزخ درافتدبهتر است‌یاآنکس که‌ایمن(ازعذاب) است باری‌امروز بااختیار خود هرچه‌میخواهیدبکنید که خدا بتمام‌اعمال شما کاملا آگاه است (۴۰)همانا آنانکه‌بااین‌قرآن که برای‌هدایت‌آنها آمد کافرشدند نادانند در صورتی که این کتاب بحقیقت همان صاحب عزت(ومعجز بزرگ) است (۴۱)وهرگز ازپیش وپس (آینده و گذشته) این کتاب حق باطل‌نشود (وتاقیامت حکمتش باقی‌است)زیرا اوفرستاده خدای مقتدر حکیم‌ستوده‌صفات است (۴۲)ای‌رسول‌ما برتوهم‌وحی نمیشود جزآنچه برسولان پیشین گفته شدکه خدا بسیار دارای آمرزش‌وبخشش‌وهم صاحب‌قهر وعقاب دردناکست (۴۳)واگر ما این قرآن را بزبان عجم میفرستادیم کافران‌میگفتند چرا آیات این کتاب منفصل و روشن (بزبان عرب) نیامد ای عجب‌آیا کتاب عجمی بررسول وامت عربی نازل میشود (اکنون‌که بدون‌عذر ایمان نمی‌آرند) بآنها بگو این قرآن برای اهل ایمان هدایت وشفاست واما آنانکه ایمان‌نمی‌آورند گوشهایشان گرانست برآنها موجب کوری جهل وضلالت است وآن‌مردم(نادان)ازمکانی‌بسیار دور بااین‌کتاب حق دعوت میشوند (۴۴) و ما به موسی کتاب (تورية) را فرستادیم درآن‌راه‌مخالفت پیش‌گرفتند واگر کلمه(رحمت) از(لطف) خدا سبقت نیافته بود(که‌تعجیل‌درعذاب نکند) همانا میان آن امت‌حکم عذاب میرسید و(هرچندکه آنها سخت در نزول‌آن (عذاب) در شك و ریبند (۴۵) هرکس کار نیکی‌کند بر نفع خود وهرکه بدکند بر ضرر خویش کرده است خدا هیچ بربندگان ستم نخواهد کرد (۴۶) تنها از ساعت قیامت خدا آگاهست وهیچ میوه‌ای از غنچه خود بیرون نیاید و هیچ آبستنی بار بر ندارد ونزاید مگر بعلم ازلی او (و) یاد آر(ای‌رسول) روز محشررا (وامت‌را متذکر آنروز ساز)

أين شركاءي قالوا آذنك ما منا من شهيد ﴿٤٧﴾ وضل عنهم ما كانوا
يدعون من قبل وظنوا ما لهم من محيص ﴿٤٨﴾ لا يسئم الإنسان من
دعاء الخير وإن مسه الشر فيئوس قنوط ﴿٤٩﴾ ولئن أذقناه رحمة
منا من بعد ضراء مسته ليقولن هذا لي وما أظن الساعة
قائمة ولئن رجعت إلى ربي إن لي عنده للحسنى فلننبئن
الذين كفروا بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب غليظ ﴿٥٠﴾ وإذا
أنعمنا على الإنسان أعرض ونا بجانبه وإذا مسه الشر فذو دعاء
عريض ﴿٥١﴾ قل أرءيتم إن كان من عند الله ثم كفرتم به من أضل
ممن هو في شقاق بعيد ﴿٥٢﴾ سنريهم آياتنا في الآفاق وفي أنفسهم
حتى يتبين لهم أنه الحق أولم يكف بربك أنه على كل شيء
شهيد ﴿٥٣﴾ ألا إنهم في مرية من لقاء ربهم ألا إنه بكل شيء محيط ﴿٥٤﴾

سورة الشورى مكية وهي ثلاث وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ﴿١﴾ عسق ﴿٢﴾ كذلك يوحي إليك وإلى الذين من قبلك الله
العزيز الحكيم ﴿٣﴾ له ما في السماوات وما في الأرض وهو العلي
العظيم ﴿٤﴾ تكاد السماوات يتفطرن من فوقهن والملائكة
يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الأرض ألا إن الله

که خدا بمشرکان خطاب کند آن معبودان باطلی که شریك من پنداشتید کجا رفتند مشرکان گویند بارالها ما حضور تو عرضه داشتیم که (امروز جز تو) ازبرای نجات ما هیچ (دادرس و) گواهی نیست (۴۷) ومعبودان باطلی که در دنیا عبادت می کردند همه ازنظرشان محو ونابود شود و آن زمان بدانند که از آتش قهر خدا هیچ مفر ونجاتی برآنها نیست (۴۸) آدمی حریص ازخدا بدعا دایم تمنای خیر می کند وهرگز خستگی وسیرائی ندارد وشکر آن نمیکند اگر بوی (روزی) شر و آسیبی رسد (از رحمت الهی زود) مایوس ونا امید میگردد (۴۹) واگر ما بانسان پس از رنج وضرری که باو رسیده نعمت ورحمتی نصیب کنیم البته خواهد گفت که این نعمت برای من است وگمان نمی کنم که قیامتی برپا شود وبفرض آنکه بسوی خدا برگردیم باز هم برای من نزد خدا بهترین نعمت خواهد بود وما البته کافران را بکیفر اعمالشان آگاه می سازیم وعذابی بسیار سخت می چشانیم (۵۰) و ما هر گاه بانسان نعمتی عطا کردیم (کفران کرد و) رو بگردانید و (از شکر خدا) دوری جست وهرگاه شر وبلائی باو روی آورد آنگاه دایم زبان به دعا گشود (اظهار عجز نمود) (۵۱) ای رسول بگو چه میپندارید اگر (قرآن) ازجانب خدا باشد وشما بآن کافر شده باشید آیا گمراه تر از آنکه (مانند شما) به کفر وشقاق دور از راه سعادت گردید درجهان کسی تواند بود (۵۲) ما آیات قدرت وحکمت خودرا در آفاق جهان ونفوس بندگان کاملا هویدا وروشن می گردانیم تا ظاهر وآشکار شود که (خدا وقیامت ورسالتش هم) برحقست آیا برسول (همین حقیقت که) خدا برهمه موجودات عالم پیدا وگواه است کفایت از برهان نمی کند (۵۳) الا ای اهل ایمان بدانید که کافران ازلقای خدای خود درشك وانکارند وباز بدانید که خدا را بر همه موجودات عالم احاطه کاملست (۵۴)

سوره شوری درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۵۳ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

حم (۱) عسق (اسرار کتاب خدا است) (۲) اینگونه بسوی تو و رسولان پیش از تو خدای مقتدر دانا وحی می کند (۳) آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه ملك اوست و او خدای بزرك بلند مرتبه است (۴) نزدیك است که آسمانها از فراز شکافته شود وفرشتگان (رحمت) بستایش خدای خود تسبیح گویند وبرای اهل زمین (ازخدا) مغفرت وآمرزش طلبند و (نداکنند که) الا ای بندگان بدانید که خداست آن ذاتی که

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ
حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا
رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ
مَا لَهُم مِّن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ
الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ
فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ
مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

بسیار درحق بندگان آمرزنده ومهربان است(۵) وآنان که غیر خدا را معبود ومحبوب خویش بر گرفتند خدا رقیب ونگهبان اعمال آنهاست و (آنهارا بکیفر کفرشان می‌رسا ند)وتو وکیل کارومسئول کردار آنان نخواهی بود(۶)وچنین قرآن فصیح عربی‌را ما بتووحی کردیم تامردم شهر مکه ام القری وهر که دراطراف اوست از عذاب خدا (بترسانی وهم ازسختی روز قیامت) آگاه گردانی(۷) واگر خدا میخواست تمام خلایق(مؤمن وکافر)را بقهر یك فرقه (مؤمن) قرارمی‌داد ولیکن هر کهرا بخواهد برحمت خود داخل کند وستمکان‌را هیچ‌یار وناصری نباشد(۸) آیامشرکان غیرخدا را یار و دوستدارخودبر گرفتیدوحال آنکه خدامنحصراً دوست‌ویاور(بندگان)است‌و اوست که‌مردگان‌رازنده‌می کندوبرهرچیز تواناست(۹) وآنچه‌رادراواختلاف ونزاع کردید حکم آن بخدا(واحکام خدا)راجع است‌همان خدا(ی آفریننده عالم و آدم) پروردگار من است که براو توکل کرده و بدرگاه او به تضرع باز میگردم(۱۰) خدای آفریننده‌زمین‌وآسمانها برای شما آدمیان از جنس خودتان-زنان را همجفت شما قرار داد و نیز چهار پایان را جفت (نر و ماده) آفرید تا باین (تدبیر)ازدواج شما را خلق بی‌شمار کند آن خدای یکتا را هیچ مثل و مانندی نیست و او(به‌کرداربندگان) شنوا و بیناست(۱۱) کلید آسمانها و زمین اوراست هر که را خواهد رزق وسیع دهد و هر که را خواهد تنك روزی کندکه او بهر چیز آگاه است(۱۲) خدا شرع و آئینی که برای شما مسلمین قرار داد حقایق احکامی است که نوح را هم بآن سفارش کرد و بر تو نیزهمان راوحی کردیم و به ابراهیم و موسی و عیسی هم آن را سفارش نمودیم که دین خدا را برپا دارید و هرگز تفرقه و اختلاف در دین‌می کنید و(بدانکه) مشرکان را که بخدای یگانه و ترك بتان دعوت می کنی (قبولش) بسیار در نظرشان بزرك می‌آید (باری از انکار آنها میندیش) خدا هر که را بخواهد بسوی خود برمیگزیند و هر که را به‌درگاه خدا به تضرع دعا باز آید هدایت میفرماید(۱۳) و مردم در دین راه تفرقه و اختلاف پیمودند مگر پس ازآنکه علم وبرهان (از جانب حق) برآنها آمد (لیکن‌دانسته) برای‌تعدی وظلم بیکدیگر اختلاف کردند واگر کلمهٔ رحمت (ازلطف‌خدا) سبقت نگرفته بودکه تا وقت معین

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِن بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ
مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ ۖ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۖ
وَقُلْ آمَنتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن كِتَابٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ اللَّهُ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ۖ
اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ
مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ أَلَا إِنَّ
الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ
بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ
حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن نَّصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا
لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَن بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۖ لَهُم مَّا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ

(تعجیل درعذاب نکند) البته میان‌مردم(ستمکار) حکمی (بهلاك) میشد و آنانکه پس‌از گذشتگان وارث کتاب‌آسمانی شدند(مانند یهود و نصاری) در آن کتاب آسمانی سخت در شك و ریب‌بماندند (وبآن ایمان واقعی نیاوردند) (۱۴) بدین سبب ای‌رسول توهمه را بدین‌اسلام‌و کلمه توحید دعوت‌کن وچنان‌که ماموری پایداری‌کن وپیرو هوای‌نفس مردم مباش و بامت بگو که من‌به‌کتابش‌که خدا فرستاد(قرآن)ایمان‌آورده‌ام ومأمورم که میان‌شما بعدالت حکم‌کنم خدای یگانه پروردگار همه‌ما و شماست وپاداش عمل‌ما برما وعمل‌شما برشماست دیگر هیچ حجت وگفت وگوئی بین ما وشما باقی‌نیست‌خدا(روزجزا برای‌حکم‌حق) میان‌ما جمع می‌کند وبسوی او همه باز می‌گردیم (۱۵) وآنان‌که در دین‌خدا (ازحسد وعناد با رسولش) جدل واحتجاج برانگیزند پس از آنکه خلق دعوت او را پذیرفتند حجت‌آنها نزد خدا لغو وباطل‌است وبرآنها قهروغضب و عذاب سخت خواهد بود (۱۶)(خداست آنکه کتاب (آسمانی) را بحق برای اجرای عدالت فرستاد وتو چه‌دانی ممکنست ساعت قیامت بسیار نزدیك باشد(۱۷)آنانکه بساعت‌قیامت‌ایمان‌نمیاورند (بتمسخر) تقاضای تعجیل درظهور قیامت می‌کنند اما اهل‌ایمان ازآن‌روز سخت ترسانند ومی‌دانند که آن‌روز برحق است الاای‌مردم بدانید آنانکه در قیامت‌جدال‌وانکار می‌کنند سخت درگمراهی دور از سعادتند (۱۸)خدا را بندگان لطف ومحبت بسیار است هرکه را بخواهد روزی می‌دهد و(برهرچیز) توانای مطلق ومقتدر وغالب است (۱۹) هرکس حاصل مزرعه آخرت‌را بخواهد برتخمی که کاشته می‌افزائیم وهرکه تنها حاصل‌کشت‌دنیا را بخواهد او را هم ازآن‌نصیب می‌کنیم ولی درآخرت(ازنعمت‌ابدی‌آن) نصیبی نخواهد یافت (۲۰) آیا خدایان باطل مشرکان برآنها شرع واحکامی که خدا اجازه نفرموده جعل‌کرده‌اند واگر کلمه فصل (یعنی حکم تأخیرعذاب) نبود میان‌آنها بهلاکت حکم‌میشدوستمکاران را البته(روزی)عذاب‌دردناك خواهد بود (۲۱)وآن روز ظالمان را بینی که ازکیفر کردار خود (و از هول وسختی عذاب قیامت) سخت ترسان و هراسانند و البته به کیفر خواهند رسیدوآنان‌که بخداایمان آورده ونیکوکارشدند درباغهای‌بهشتی منزل یافته ونزد خداهرچه خواهند برآنان‌مهیاست

ذلك هو الفضل الكبير ﴿٢٢﴾ ذلك الذي يبشر الله عباده الذين
آمنوا وعملوا الصالحات قل لا أسألكم عليه أجرا إلا المودة
في القربى ومن يقترف حسنة نزد له فيها حسنا إن الله
غفور شكور ﴿٢٣﴾ أم يقولون افترى على الله كذبا فإن يشإ الله
يختم على قلبك ويمح الله الباطل ويحق الحق بكلماته إنه
عليم بذات الصدور ﴿٢٤﴾ وهو الذي يقبل التوبة عن عباده
ويعفو عن السيئات ويعلم ما تفعلون ﴿٢٥﴾ ويستجيب الذين
آمنوا وعملوا الصالحات ويزيدهم من فضله والكافرون
لهم عذاب شديد ﴿٢٦﴾ ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا في
الأرض ولكن ينزل بقدر ما يشاء إنه بعباده خبير بصير ﴿٢٧﴾
وهو الذي ينزل الغيث من بعد ما قنطوا وينشر رحمته
وهو الولي الحميد ﴿٢٨﴾ ومن آياته خلق السماوات والأرض و
ما بث فيهما من دابة وهو على جمعهم إذا يشاء قدير ﴿٢٩﴾ وما
أصابكم من مصيبة فبما كسبت أيديكم ويعفو عن كثير ﴿٣٠﴾
وما أنتم بمعجزين في الأرض وما لكم من دون الله من ولي ولا
نصير ﴿٣١﴾ ومن آياته الجوار في البحر كالأعلام ﴿٣٢﴾ إن يشأ يسكن
الريح فيظللن رواكد على ظهره إن في ذلك لآيات لكل صبار

این‌همان فضل و رحمت نامتنهای خداست (که نصیب اهل ایمان است) (۲۳) (این بهشت ابد)همانست که خدا به‌بندگانی که ایمان آورده ونیکو کارشدند بشارت آن‌را داده است (ایرسول‌ما بامت) بگومن از شما اجر رسالت جزاین نخواهم که مودت و محبت مرا درحق خویشاوندان‌منظور دارید (ودوستدارآل‌محمدباشید که این‌اجرهم بر نفع امت‌وبرای هدایت یافتن‌آنهاست) وهر که کارنیکوانجام‌دهد ما برنیکوئیش بیفزائیم که‌خدا بسیار آمرزنده و پذیرنده شکر بندگان است(۲۴) بلکه (مردم نادان) خواهند گفت محمد بر خدا دروغ بست (که محبت اهل‌بیت را برامت واجب کرد چنین نیست هرگز رسولی بر خدا دروغ نتواند بست که) اگر خدا بخواهد بر قلب تو مهر مینهد وبکلمات وحی‌خودسخن باطل را محو و نابود وحق‌را ثابت‌وبرقرار میگرداند که خدا باسرار دلهای خلق کاملا آگاهست(۲۴) واوست خدائی که توبه بندگانش‌را میپذیرد وگناهانشان می‌بخشد وهرچه کنید میداند(۲۵) و دعای آنان که بخدا ایمان آورده‌ونیکوکار شوندمستجاب می‌گرداند واز فضل‌وکرم خودبر ثواب آنها می‌افزاید اما برای کافران عذابی سخت خواهد بود(۲۶) واگر خدا روزی بندگان‌را وسیع‌وفراوان کند در روی زمین‌ظلم‌وطغیان بسیار کنند لیکن روزی خلق را باندازه‌ای که بخواهد نازل میگرداند که خدا باحوال بندگانش بصیر وآگاهست(۲۷) و او است خدائی که باران را پس‌از نومیدیٔ خلق میفرستد ورحمت خودرا فراوان‌میگرداند واوست خداوند محبوب‌الذات ستوده صفات(۲۸) وازجمله آیات قدرت او خلقت زمین‌وآسمانهاست وهم‌آنچه درآنها ازانواع‌جنبندگان‌پراکنده است و او بر جمع آوری (موجوداتی که درآنها وکرات بیشمار عالم) آنچه پراکنده است هروقت بخواهد قادر است(۲۹) و آنچه از رنج و مصائب بشما میرسد همه از دست اعمال زشت خود شما است در صورتی که خدا بسیاری از اعمال بدرا عفو میکند(۳۰) و شما در زمین هیچ قدرتی ندارید و از کوچکترین قوای جهان زبون وعاجزید و غیر خدا در عالم هیچ یار ویاوری نخواهید داشت(۳۱) و یکی از آیات وقدرت الهی سیر و گردش کشتیهاست که در آب دریا مانند قصر ها بحرکت می‌آورد(۳۲) و اگرخدا بخواهد باد را سکون وآرامش دهد تا کشتیها برپشت‌آب‌از جنبش بایستد ودراین کار برای مردم‌باصبرشکر گذارادلهٔ قدرت خدا

شَكُوْرٍ ﴿٣٣﴾ اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣٤﴾ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ
يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا
غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ
اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا
فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ
انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤١﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ
عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿٤٣﴾
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا
رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٤﴾ وَتَرٰىهُمْ
يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَ
قَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

سودار است (۳۳) واگر بخواهد خدا کشتیهاتان را بجرم بدکاری بدریا غرق میکند در حالیکه بسیاراز جرم شمارا می بخشد (۳۴) و آنانکه در آیات ما راه جدال وانکار میپیمایند میدانند که بر آنها از قهر وعذاب ماهیچ مفر و نجاتی نیست (۳۵) باز (ایمردم بدانید که) چیزی که از نعمتهای دنیا نصیب شما گردیده متاع (فانی) زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بسیار بهتر و باقی تر است اما آن مخصوص است بآنانکه بخدا ایمان آورده اند و در امورشان بر پروردگار توکل می کنند (۳۶) و آنان که از زشتکاری و گناهان بزرگ می پرهیزند و چون بر کسی خشم وغضب کنند بر او می بخشند (۳۷) و آنانکه امر خدارا اجابت واطاعت کردند و نماز بپاداشتند و کارشان را بمشورت یکدیگر انجام داده واز آنچه روزی آنها کردیم بفقیران انفاق می کنند (۳۸) و آنانکه چون ظلمی بر آنها هجوم کند از مؤمنان یاری میطلبند (۳۹) و انتقام بدی مردم بمانند آن بد رواست (نه زیادتر) و باز اگر کسی عفو کرده و بین خود و خصم اصلاح نمود اجر او بر خداست و خدا هیچ ستمکاران را دوست نمیدارد (۴۰) و هر کس پس از ظلمی که براو رفته برای انتقام یاری طلبد بر او هیچ مؤاخذه نیست (۴۱) تنها راه مؤاخذه بر آنهائی است که بمردم ظلم کنند و در زمین بناحق شرارت انگیزند و بر آنها عذاب دردناك است (۴۲) و هر که بر ظلم کسی صبر کند (و ببخشد این مقام حلم و بردباری است که) عزم در امور الهی (و تسلط بر نفس) است (۴۳) و هر که را خدا گمراه گرداند (یعنی بگمراهی خود گذارد) دیگر هیچ کسی جز خدا یار و یاوری نیست و ستمکاران را بنگری که چون عذاب (قیامت) را بچشم ببینند در آنحال گویند ای خدای راهی بباز گشت دنیا برای ما هست (۴۴) و آن ظالمان را بنگری که بدوزخشان متوجه گردانند و آنها با ترس وذلت از گوشهٔ چشم بر آتش دوزخ مینگرند و در آن حال مؤمنان گویند آری زیانکاران آنان هستند که نفوس خود و اهل بیت خود را در این روز قیامت بزیان عذاب انداختهاند الا ایمردم بدانید که ستمکاران عالم بعذاب ابدی گرفتارند (۴۵) و آنها را هیچ کسی غیر خدا یار و یاوری نباشد و هر که را خدا گمراه کند دیگر هیچ راه نجاتی بر او نخواهد بود (۴۶) دعوت خدای خود را اجابت کنید پیش از آنکه بیاید روزی که نه از قهر خدا راه نجاتی یابید و نه ملجاء و پناهی آن روز دارید و نه بر عذابیکه بکرده خود مستحق آن شدید کسی از شما دفاع وانکاری تواند کرد (۴۷) (ایرسول تو آیات قیامت را برخلق برسان) اگر باز اعراض کردند دیگر تورا نگهبان آنها نفرستادیم بر تو جز ابلاغ رسالت تکلیفی نیست وما چون با نسان از لطف ورحمت خود بهره‌ای بخشیم شادشود واگر بکیفر کردار خود رنج وعذابی براو رسد سخت

مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ
اللهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا
أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾
أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾ وَكَذَلِكَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانُونَ وَتِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ

زاه کفران پوید (وبجای توبه بکلی‌خدا را ازیاد ببرید) (۴۸) خداست تنها مالك زمین وآسمانها هرچه بخواهید میآفریند و وبهر که خواهد فرزند اناث (دختر) وبهر که‌خواهدفرزند ذکور (پسر)عطامی کند(۴۹) یا دریك رحم دو فرزند پسر ودختر قرار میدهد و هر که را خواهدعقیم (نازاینده) میگرداند که او(بصلاح‌خلق) دانا و (بهرچه‌خواهد) تواناست (۵۰) و از رسولان هیچ بشری را یارای‌آن نباشد که‌با خدا سخن‌گوید مگر بوحی (والهام) خدا یا از پس پرده غیب عالم (و حجاب ملکوت جهان)یارسولی (ازفرشتگان‌عالم بالا) فرستدتا بامر خداهرچه اوخواهد وحی کند البته که او خدای دانای بلندمرتبه است (۵۱) وهمین‌گونه‌ما روح (وفرشته بزرك) خودرا بفرمان خویش برای‌وحی بتو فرستادیم واز آن پیش که وحی‌رسد نه‌دانستی کتاب خدا چیست و نه‌فهم کردی‌که راه ایمان وشرع کدام است‌ولیکن‌ما آن‌کتاب وشرع را نور (وحی‌ومعرفت) گردانیدیم که هرکس از بندگان خودرا بخواهیم بآن‌نورهدایت‌می‌کنیم واینك تو (که بنور وحی ما هدایت‌یافتی) خلق را هدایت خواهی کرد براه راست (۵۲) (یعنی براه خدا) همان خدائی که هرچه‌درآسمانها وزمین است همه ملك اوست ورجوع تمام (عالم آفرینش‌بسوی‌اوست(۵۳)

سوره زخرف‌درمکه‌معظمه‌نازل شده و مشتمل بر۸۹آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

حم (۱)(رسول و جانشینانش) بر اسرار این حروف آگاهند(یااشاره بدو اسم حمید ومجید خداست) قسم بقرآن روشن‌بیان (۲)که ما قرآن را بلسان فصیح عربی مقرر داشتیم تا شما (بندگان) در فهم آن مگر عقل وفکرت کار بندید (تا دانا شوید وسعادت ابد یابید) (۳)وهمانا این کتاب نزدلوح محفوظ که‌اصل‌کتب آسمانی است‌بسی‌بلندپایه‌ومحکم اساس‌است (۴)آیاما از متذکرساختن شما (بقرآن)

الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ٥ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي
الْأَوَّلِينَ ٦ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٧ فَأَهْلَكْنَا
أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ٨ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٩ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠
وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ١١ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ١٢ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ
رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا
وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ١٣ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ١٤ وَجَعَلُوا لَهُ
مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ١٥ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ
بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ١٦ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ١٧ أَوَمَنْ يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَ
هُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ١٨ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ
الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ١٩
وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ
هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٢٠ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

چون (بانکارآن) برخویش ستم می کنید صرف نظر کنیم(هر گز نکنیم) (۵)
وچقدر پیمبرانی در اقوام پیشین فرستادیم(۶) وبرمردم هیچ رسولی نیامد
جز آنکه اورا به مسخره (وانکار) گرفتند(۷) ماهم قویترین سرکشانشان را
بعقوبت هلاك کردیم وشرح حال پیشینیان (برای عبرت مردم) درگذشت (۸)
واگر ازاین کافران بپرسی که آسمانها وزمین را که آفریده البته جواب دهند
خدای مقتدر دانا آفریده است (۹) همان خدائی که زمین را مهد آسایش شما
بندگان قرارداد ودرآن راهها برشما پدید آورد تامگر هدایت یابید (۱۰)
وآن خدائی که ازباران آسمان آبی بقدر واندازه نازل کرد وبآن صحرا ودیار
مرده خشك را زنده گردانیدیم وهمینگونه مردگان هم ازقبرها بیرون میآیند
(۱۱) وآن خدائی که همه موجودات عالم را جفت آفریده و برای سواری
شما بندگان کشتیها وچهار پایان را درآب وخاك مقرر فرمود تاچون
(درسفرها) باکمال تسلط برپشت آنها نشستید متذکر نعمت خداشوید و
گوئید پاك ومنزه خدائی که اواینهارا مسخرما گردانید وگرنه ماهرگزقادر
برآن نبودیم(۱۳) وبازگشت ما البته بسوی خدای ما خواهد بود (۱۴) و
مشرکان برای خدا مانند فرشته چیزیرا که بنده ومخلوق اوست جزء وجود او
قراردادند که انسان بسیارناسپاس وکفرش آشکار است (۱۵) آیاخدا از
مخلوقات خود برخویش دختران را برگزید وشما را به پسران امتیاز داد
(۱۶) وحال آنکه بهرکدام ازمشرکان دختری که بخدا نسبت دادند مژده
دهند رویش (ازغم) سیاه میشود و(بناچار) خشم فرو میبرد (۱۷) آیا کسیکه بزیب
وزیور پرورده میشود (مانند دختران) و او درخصومت ازحفظ حقوق خود
عاجز است چنین کس (لایق فرزندی خدا است) (۱۸) ومشرکان فرشتگانی که
مخلوق وبندگان خدا هستند دختر میخوانند آیا در وقت خلقت آنها حاضر
بودند البته شهادت آنها در نامه عملشان نوشته شده وبرآن سخت مؤاخذه
میشوند (۱۹) ومشرکان میگویند اگر خدا میخواست ما فرشتگان (وبتان
را نمی پرستیدیم گفتار چیری جاهلانه آنها نه ازروی علم ودانش است بلکه بوهم وپندار
باطل خویش سخن میگویند (۲۰) آیا برآنها ازاین پیش کتابی فرستادیم که
در این سخن وعقیدهٔ باطل بآن کتاب استدلال میکنند

﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ
﴿٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ
﴿٢٣﴾ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً
بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ
وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا
بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ
يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ۚ
وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ

۲۱) بلکه گفتند ما پدران را بعقاید وآئینی یافتیم والبته ما هم درپی آنها برهدایت هستیم (۲۲) وهمچنین ماهیچ رسولی پیش از تو در هیچ شهر ودیاری نفرستادیم جزآنکه اهل ثروت ومال آن دیار برسولان گفتند که ما پدران خودرا برآئین وعقایدی یافتیم و ازآنها البته پیروی خواهیم کرد (بگفتار شما ازدین پدری خود برنمی گردیم) (۲۳) آن رسول ما بآنان گفت اگر من بآئینی بهتر از دین باطل پدرانتان شمارا هدایت کنم بازهم پدران را تقلیدمی کنیدآنها پاسخ دادند (بهرتقدیر) ما بآنچه شما برسالت آورده اید (اگر بهترین دین است) باز کافریم (۲۴) ماهم ازآن مردم پرغرور وعناد انتقام کشیدیم بنگر تاعاقبت حال کافران مکذب بکجا کشید ۲۵ ای رسول ما یادآر وقتی راکه ابراهیم با پدر (یعنی عموی خود) وقومش گفت ای بت پرستان من ازمعبودان شما سخت بیزارم ۲۶ وجزآن خدائی را که مرا آفریده والبته ما را هدایت خواهد کرد نمیپرستم (۲۷ واین خداپرستی را همه ذریة خود تا قیامت کلمه باقی گردانید تاهمه فرزندانش (بخدای یکتا) رجوع کنند ۲۸ (ومن تعجیل درعقوبت کافران نکردم) بلکه آنان وپدرانشان را بهره مند کردیم تاآنکه دین حق ورسول مبین حقیقت اسلام بر آنها آمد ۲۹ و چون (رسول) حق بسوی آنها آمد گفتند این (قرآن) سحر است وما به (وحی بودن) آن ایمان نداریم ۳۰ وباز گفتند چرا این قرآن برآن دونفر بزرگ قریه مکه وطایف (ولیدوحبیب)**مسعود** نازل نشد ۳۱ آیا آنها باید فضل ورحمت خدای ترا تقسیم کنند (هرگز نباید) در صورتی که ما خود معاش و روزی آنها را درحیوة دنیا تقسیم کرده ایم و بعضی را بر بعضی برتری داده ایم تا بعضی از مردم (به ثروت) بعضی دیگر را مسخر خدمت کنند ورحمت خدا ازآنچه جمع می کنند بهتراست ۳۲ واگر نه این بود که مردم همه یکنوع ویك امتند ما آنان که کافر بخدا میشوند (بمال فراوان) سقف خانهاشان از نقرهٔ خام قرار میدادیم و (چندین طبقه که برسقف ها) نردبام بالا روند ۳۳ ونیز برمنزلهاشان (از بزرگی و وسعت) درهای بسیار وتختهای زرنگار که برآن تکیه زنند قرار میدادیم (۳۴) و(عماراتشان) بزر و زیور میآراستیم واینها همه متاع (پست فانی) دنیاست وآخرت ابدی نزد خدا

للمتقين ﴿٣٥﴾ ومن يعش عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا فهو له قرين
﴿٣٦﴾ وإنهم ليصدونهم عن السبيل ويحسبون أنهم مهتدون ﴿٣٧﴾
حتى إذا جاءنا قال يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين
﴿٣٨﴾ ولن ينفعكم اليوم إذ ظلمتم أنكم في العذاب مشتركون ﴿٣٩﴾
أفأنت تسمع الصم أو تهدي العمي ومن كان في ضلال مبين ﴿٤٠﴾
فإما نذهبن بك فإنا منهم منتقمون ﴿٤١﴾ أو نرينك الذي وعدناهم
فإنا عليهم مقتدرون ﴿٤٢﴾ فاستمسك بالذي أوحي إليك إنك
على صراط مستقيم ﴿٤٣﴾ وإنه لذكر لك ولقومك وسوف تسألون
﴿٤٤﴾ واسأل من أرسلنا من قبلك من رسلنا أجعلنا من دون
الرحمن آلهة يعبدون ﴿٤٥﴾ ولقد أرسلنا موسى بآياتنا إلى
فرعون وملائه فقال إني رسول رب العالمين ﴿٤٦﴾ فلما جاءهم
بآياتنا إذا هم منها يضحكون ﴿٤٧﴾ وما نريهم من آية إلا هي أكبر
من أختها وأخذناهم بالعذاب لعلهم يرجعون ﴿٤٨﴾ وقالوا يا
أيه الساحر ادع لنا ربك بما عهد عندك إننا لمهتدون
﴿٤٩﴾ فلما كشفنا عنهم العذاب إذا هم ينكثون ﴿٥٠﴾ ونادى فرعون
في قومه قال يا قوم أليس لي ملك مصر وهذه الأنهار تجري
من تحتي أفلا تبصرون ﴿٥١﴾ أم أنا خير من هذا الذي هو مهين و

مخصوص اهل تقوی‌است(۳۵) وهر که‌ازیادخدا (وقرآن) رخ‌بتابدشیطان
را برانگیزیم تا یار و همنشین دایم وی باشد(۳٦) وآن شیاطین‌همیشه
آن مردم از خدا غافل را از راه خدا باز دارند و بضلالت افکنند و
پندارند که هدایت یافته‌اند(۳۸) (وسر گرم دنیا شده) تا وقتی که از
دنیا بسوی‌ما باز آیدآنگاه بانهایت‌حسرت گویدای کاش‌میان‌من‌وآن‌شیطان
فاصلهٔ بدوری مشرق ومغرب بود که‌اوبسیارهمنشین ویار بدی برمن بود
(۳۸) و(ای‌ستم کاران) هر گز درآن‌روز (پشیمانی) بحال‌شما سودی‌ندارد
زیرا در دنیا ظلم کردید وامروز باشیاطین البته در عذاب دوزخ شریك
هستید(۳۹) ای‌رسول‌ما آیا تو این کران‌را سخنی توانی‌آموخت یا این
کوران باطن‌وآنانرا که‌دانسته بگمراهی‌میروندهدایت‌توانی کرد(۴۰)
پس (بدان) ما یا تورا بجوار خود برده وبعد از تو سخت ازآنها انتقام
می کشیم(۴۱) یا عذابی که وعده بآنها داده‌یم بتو مینمایانیم که ما همه
گونه برهلاك آنها قادریم(۴۲) پس‌تو بقرآنی که تورا وحی‌میشودتمسك کن
که البته تو براه راست‌هستی(۴۳) قرآن برای‌تو و(مؤمنان) قومت‌شرف
ونام بلندیست والبته شما را باز میپرسند (که‌با قرآن از اطاعت‌وعصیان
چه کردید)(۴۴) ایرسول از رسولانیکه پیش‌از تو فرستادیم بازپرس که
آیاماجزخدای‌یکتای مهربان خدایان دیگری را هم معبود مردم قراز
دادیم (۴۵). وما موسی را بآیات ومعجزاتی که باو دادیم‌بسوی‌فرعون و
اشراف قومش برسالت فرستادیم او (برای تبلیغ امر خدا) بآنها گفت
من رسول رب‌العالمینم(۴٦) چون‌آیات مارا برآنها آورد اورا مسخره
کرده وبراو خندیدند (۴۷) وما هیچ معجز وآیتی بآنها ننمودیم جزآن
که ازآیت دیگر بزرگتر بود (همه راتکذیب کردند) ماهم‌آنهارا بعذاب
وبلایا گرفتارکردیم تا مگر بسوی‌خدا باز آیند (۴۸) (وبموسی نسبت
ساحری دادند) گفتند ای‌ساحر بزرك تو ازخدای‌خودچون تعهدی با تو
دارد(که دعایت مستجاب کند) بخواه تاعذاب ازما بردارد ما بدین‌شرط
البته‌هدایت‌میشویم(۴۹) پس‌آنگاه(بدعای‌موسی)ماعذاب‌را ازآنها برداشتیم
بازآنها نقض‌عهد کردند(۵۰) وفرعون‌درمیان‌قومش (برعلیه موسی) آوازه
بلند کرد که‌ای‌مردم آیا کشور باعظمت‌مصر ازمن نیست‌وچنین نهرها اززیر قصر
من‌جاری‌نیست آیاعزت‌وجلال‌مرا درعالم بچشم‌مشاهده نمیکنید(۵۱) آیامن
(بریاست‌وسلطنت بهترم) یا این‌چنین‌مرد فقیر خواری که

لَا يَكَادُ يُبِيْنُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَآ أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ مَعَهُ
الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوْهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّآ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنٰهُمْ أَجْمَعِيْنَ
﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ
هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ
إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ
لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ
فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ
الشَّيْطٰنُ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ
قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ
فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوْنِ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيْمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ إِلَّا السَّاعَةَ
أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٧﴾ يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ
وَلَآ أَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾

هیچ منطق وبیان روشنی ندارد ۵۲) (واگرموسی رسول خداست) چرا او را (دستگاهی نیست) وطوق‌زرین بردست ندارد یا چرا فرشتگان آسمان همرا او نیستند (۵۳) وباین تبلیغات دروغ وباطل قومش‌را ذلیل وزبون داشت تا همه مطیع فرمان وی شدند که آنها مردمی فاسق‌ونابکاربودند (۵۴) پس آنگاه که فرعون وفرعونیان ما را بخشم آوردند ماهم ازآنان انتقام کشیدیم وهمه را غرق دریای هلاکت نمودیم (۵۵) وهلاک آن قوم‌را مایهٔ عبرت‌آیندگان قرار دادیم (۵٦) وچون برعیسی فرزند مریم مثلی زده شد قوم‌تو ای‌رسول ازآن بفریاد آمدند (وسخت برآنان گران بود) (۵۷) ومشرکان باعتراض‌گفتندآیا خدایان‌ما بهترندیا عیسی مریم(اگر بقول محمد) (ص) غیرخدا همه معبودان درآتش بسوزند لازم آید عیسی هم بسوزد) واین‌سخن‌را باتو جز بجدل‌وانکار نگفتند که آنها قومی‌حریف جدل وخصومتند(۵۸) عیسی نبود جز بنده‌خاصی که‌ما اورا بنعمت رسالت برگزیدیم وبر بنی‌اسرائیل‌مثل(وحجت) قراردادیم(۵۹) واگر ما بخواهیم بجای‌شما آدمیان فرشتگان را در زمین جانشین میکردانیم ٦۰. آن‌عیسی علم‌ونشانه‌ساعت‌قیامت‌است‌وحضرت‌احمدمبشرقیامت‌وزنهاردرآن‌ساعت‌شک‌وریب‌روا را پیروی کن که راه راست) بسعادت وبهشت(است (٦۱) و مبـادا یطان شما را از راه حق بازگرداند که دشمنی او شما را آشکار است (٦۲) وچون عیسی بادله‌ومعجزات برای هدایت خلق گفت من آمده‌ام با حکمت وبرهان وکتاب انجیل آسمانی(شما را هدایت کنم) و بعضی احکامی درآن اختلاف‌میکنیدازتورية بیان سازم‌پس‌خداترس‌وپرهیزکار شوید ومرا اطاعت کنید (٦۳) همانا خدای‌یکتا پروردگار من وشما است تنها پرستش‌اوکنید که (جز او معبودی نیست) این راه راست است (٦٤) بازفرق‌یهود ونصارا بین‌خوداختلاف‌انداختند وای (وصد وای بر) ستمکاران‌عالم ازعذاب دردناك روز قیامت (٦۵) آیا بجز ساعتی انتظار خواهندکشید تاآنکه قیامت بناگاه برآنها فرا میرسد و آنها غافل (از خدا) وبیخبر(ازروز قیامت‌اند) (٦٦) در آن روز دوستان‌همه با یکدیگر دشمند بجز متقیان(٦۷) الا ای بندگان‌صالح‌من‌امروز شما را هیچ‌ترس وحزنی نخواهد بود(٦۸) (آن‌روز خطاب‌شود) آنان که بآیات ما ایمان آوردند وتسلیم امر ما شدند (٦۹)

ادخلوا الجنة انتم وازواجكم تحبرون ﴿٧٠﴾ يطاف عليهم بصحاف
من ذهب واكواب وفيها ما تشتهيه الانفس وتلذ الاعين
وانتم فيها خالدون ﴿٧١﴾ وتلك الجنة التی اورثتموها بما كنتم
تعملون ﴿٧٢﴾ لكم فيها فاكهة كثيرة منها تاكلون ﴿٧٣﴾ ان المجرمين
فی عذاب جهنم خالدون ﴿٧٤﴾ لا يفتر عنهم وهم فيه مبلسون
﴿٧٥﴾ وما ظلمناهم ولكن كانوا هم الظالمين ﴿٧٦﴾ ونادوا يا مالك
ليقض علينا ربك قال انكم ماكثون ﴿٧٧﴾ لقد جئناكم بالحق و
لكن اكثركم للحق كارهون ﴿٧٨﴾ ام ابرموا امرا فانا مبرمون ﴿٧٩﴾
ام يحسبون انا لا نسمع سرهم ونجواهم بلى ورسلنا لديهم
يكتبون ﴿٨٠﴾ قل ان كان للرحمن ولد فانا اول العابدين ﴿٨١﴾ سبحان
رب السماوات والارض رب العرش عما يصفون ﴿٨٢﴾ فذرهم
يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذی يوعدون ﴿٨٣﴾ وهو
الذی فی السماء اله وفی الارض اله وهو الحكيم العليم ﴿٨٤﴾ و
تبارك الذی له ملك السماوات والارض وما بينهما وعنده
علم الساعة واليه ترجعون ﴿٨٥﴾ ولا يملك الذين يدعون من
دونه الشفاعة الا من شهد بالحق وهم يعلمون ﴿٨٦﴾ ولئن سالتهم
من خلقهم ليقولن الله فانى يؤفكون ﴿٨٧﴾ وقيله يا رب ان

(بهمه خطاب رسد) که شما با همسرانتان مسرور و شادمان در بهشت جاوید وارد شوید (۷۰) بر آن مؤمنان کاسه‌های زرین و کوزه‌های (بلورین) مملو از انواع طعام لذیذ و شراب طهور دور زنند و در آنجا هرچه نفوس را بر آن میل و شهوت است وچشمها را شوق ولذت مهیا باشد وشما مؤمنان در آن بهشت جاودان متنعم خواهید بود (۷۱) و بمؤمنان گویند این همان بهشتی است که از اعمال صالح خود بارث یافتید (۷۲) برای شما در آنجا انواع میوه فراوان است که از آن هرچه خواهید تناول کنید (۷۳) بدکاران هم آنجا سخت در عذاب آتش جهنم مخلدند (۷۴) وهیچ از عذابشان کاسته نشود وامید نجات وخلاصی ندارند (۷۵) وما بآنها ظلم و ستمی نکردیم لیکن آنان خود مردمی ستمکار وظالم بودند (۷۶) وآن دوزخیان مالك دوزخ را نداکنند که ای مالك ازخدای خود بخواه که ما را بمیراند تا از عذاب برهیم جواب دهد شما دراین عذاب همیشه خواهید بود (۷۷) ما راه خدا وآئین حق را برای شما مردم آوردیم ولیکن اکثرتان ازحق کراهت و اعراض داشتید (۷۸) بلی کافران بر کفر و عصیان تصمیم گرفتند ما هم بر کیفر وانتقام ایشان (۷۹) آیا گمان می‌کنند که سخنان سری و پنهان که بگوش هم می‌گویند نمیشنویم بلی میشنویم و رسولان ما فرشتگان هماندم آنرا مینویسند (۸۰) ای رسول بگو اگر خدا را فرزندی بود اول من او را می‌پرستیدم (۸۱) خدای آسمانها و زمین و پروردگار عرش عظیم از آنچه کافران توصیف کنند منزه است (۸۲) ای رسول کافران را بگذار تا بعالم حیوانیت فرو روند وببازیچه دنیا سر گرم باشند تا روزی را که به آنها وعده شده ببینند (وآن روز بکیفر رسند) (۸۳) و آن ذات یگانه خداست که در آسمان و درزمین (و در همه عوالم نامتناهی او) خداست و هم او بنظام کامل آفرینش بحقیقت داناست (۸۴) بزرگوار خدائی که آسمانها وزمین وهرچه بین آنهاست همه ملك اوست وعلم ساعت قیامت نزد اوست وخلق همه بسوی او بازمیگردند (۸۵) غیر خدای یکتا آنان راکه بخدائی میخوانند قادر برشفاعت کسی نیستند مگر (عزیر وعیسی وفرشتگان آن) کسانیکه بدانند وبرتوحید حق گواهی دهند (۸۶) واگر از مشرکان بازپرسی که آنها را که آفریده است بیقین جواب دهند خدا آفریده پس چرا ازخدای حق(بسوی خدایان باطل) برمیگردند (۸۷) خداهم ازساعت قیامت آگاهست وهم از گفتار وداد خواهی رسولش که گوید خدایا اینها بس لجوج قومی هستند

هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا
مُنْذِرِيْنَ ﴿٣﴾ فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۚ اِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِيْنَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿٧﴾ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَ
يُمِيْتُ ۚ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ﴿٩﴾
فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٠﴾ يَّغْشَى النَّاسَ ۚ هٰذَا
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ
الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا
مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ
﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ
اللّٰهِ ۖ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٨﴾ وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ
بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٩﴾ وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢٠﴾
وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ

هیچ ایمان نمیآدرند(۸۸) پاسخ دهیم ای‌رسول اکنون که از ایمان قوم مأیوسی روی از آنها بگردان بگو بسلامت (تا بروند درضلالت) که‌بزودی (بر کیفر کفر وعصیانشان) آگاه میشوند(۸۹)

سورهٔ دخان درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر۵۹ آیه‌میباشد

بنام‌خداوند‌بخشندهٔ‌مهربان

حم (قسم بحمیدومجید دونام مقدس‌الهی) (۱) قسم بقرآن حکمت بیان (۲) ما آن‌قرآن‌را درشب‌مبارك(قدر) فرستادیم تا خلق‌را از عذاب قیامت آگاه‌کنیم وبترسانیم (۳) در آن شب هرامری با حکمت معین و ممتاز میگردد(۴) تعیین‌آن امر ازجانب‌ما که‌فرستنده پیغمبرانیم‌البته‌خواهد‌بود (۵) این‌ازلطف‌ورحمت‌پروردگارتست که(بدعای‌بندگان)شنواوباحوالشان آگاه همان پروردگاری که خالق‌آسمانها وزمین‌وهرآنچه میان آنهاست اوست (اگریقین دارید)(۷) درعالم‌هیچ‌خدائی‌غیراونیست‌خلق‌را زنده میگرداند که او خدای‌آفریننده‌شماوپدران‌پیشین‌شماست(۸) (کافرانرا بخداوقیامت ایمان نیست) بلکه با شك و ریب و استهزاء ببازیچه دنیا مشغولند (۹) ایرسول منتظر باش روزی‌را که برعذاب کافران‌آسمان دودی پدیدآرد پیدا وآشکار (این‌ازعلائم قیامت است) (۱۰) آن‌دود آسمانی که(عذابی دردناك است مردم را احاطه کند (۱۱) و(کافران فریاد برآرند که) پروردگارا این عذاب‌ازما برطرف‌ساز ماالبته ایمان می‌آوریم(۱۲) کجا متذکر شده وایمان می‌آرند درصورتی که رسول‌ما باآیات‌روشن بیان(از جانب‌خدا) آمد (۱۳) پس باز از او اعراض‌کردند و گفتند او شخص دیوانه‌ایست که(مردم)قرآن‌را باوآموخته‌اند(۱۴) تاکه زمانی‌اندك(برای امتحان) عذاب‌را ازآنها برمیداریم‌آنها بازبه‌کفرخود برمی‌گردند(۱۵) (ای‌رسول)منتظر باش‌آن‌روزبزرگ‌را که ما آنهارا بعذاب سخت بگیریم‌که البته ماازآنها انتقام‌خواهیم‌کشید (۱۶) وما پیش‌ازاین امت قوم فرعون را آزمودیم رسولی مانندموسی بزرگوار بسوی‌آنهافرستادیم(۱۷) او گفت ای فرعونیان امر بندگان‌خدارا بمن واگذارید که من برشما به‌یقین رسول‌امین پروردگارم (۱۸) وزنهار برخدا تکبر وطغیان‌مجوئید که من برشما حجت آشکار آوردم (۱۹) ومن بخدای‌پناه میبرم اگرعزم‌آزار و سنگسار من‌کنید (۲۰) و اگر برسالت من ایمان نمی‌آورید پس مرا بحال خود واگذارید (ودرپی‌قتل وآزارم برنیائید)(۲۱) فرعونیان‌دست از ستمش برنداشتند) پس دعا کردکه ایخدا اینان‌مردمی

مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ
رَهْوًا ؕ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٥﴾
وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٦﴾ وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ ۫ وَ
اَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَ
مَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿٣٠﴾
مِنْ فِرْعَوْنَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ
عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا
مُّبِيْنٌ ﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَ
مَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ
خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ اَهْلَكْنٰهُمْ ؗ اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ
﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿٣٨﴾ مَا
خَلَقْنٰهُمَاۤ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْئًا وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ
شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْاَثِيْمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ ۛ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيْمِ
﴿٤٦﴾ خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ
مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا

سخت مجرم وبدکارند (۲۲) خدافرمود توبندگان با ایمان مرا شبانه از شهر بیرون بر تا فرعونیان شما را تعقیب کنند (۲۳) آنگاه دریارا (همان گونه که برتوشکافتیم) بگذارو بگذر تا فرعون و لشکریانش تمام بدریا غرق شوند (۲۴) چه بسیار در دنیا (نظیر فرعونیان بودندو) (بستانها و چشمه های آب (۲۵) و کشت وزرعها و مقام و منزلهای عالی رها کردند (ورفتند (۲۶) و نازونعمت وافر یکه در آن غرق بودند (مرك آمد و ازهمه چشم پوشیدند (۲۷) وما آن نازونعمتها را ازقوم گذشته ارث بقوم دیگر دادیم (۲۸) و برمرك آن گذشتگان هیچ چشم زمین و آسمان نگریست و بر هلاکشان مهلت ندادند (۲۹) والبته ما بنی اسرائیل را نجات از عذاب ذلت وخواری دادیم (۳۰) ازشر (قتل واسارت) فرعون که سخت متکبر وستمکاربود آسوده ساختیم (۳۱) وآنهارا درآندور بر عالمیان بعلم و دانش (کتاب آسمانی تورية) بر گزیدیم (۳۲) وآیات ومعجزاتی برآنها بدست موسی آوردیم که درآن کاملا آزمایش شوند (۳۳) همانا اینان (یعنی مشرکان مانند دهریان) البته خواهند گفت (۳۴) که ماجز این مرك اول هیچ درقیامت زنده نخواهیم شد (۳۵) پس پدران ما را اگر راست میگوئید بیاورید (۳۶) آیا آنها بهترند یاقوم تبع واقوام پیش ازاو که بسیار مردم بدکار مجرمی بودند ماهمه آنهارا هلاك کردیم (۳۷) وما آسمانها وزمین وآنچه بین آنهاست ببازیچه خلق نکردیم (۳۸) آنهارا جز بحق واز روی حکمت ومصلحت نیافریدیم ولیکن اکثر مردم از آن آگاه نیستند (۳۹) همانا روز قیامت روز فصل وجدائی مؤمن وکافر ووعده گاه جمیع خلایق است (۴۰) روزیست که هیچ حمایت خویش ویارویاوری کسی را ازعذاب نرهاند واحدی را تصرف نکند (۴۱) مگر آنکه خدا باورحم کند که او تنها برخلق مقتدر ومهربانست (۴۲) همانا درخت زقوم جهنم (۴۳) قوت و غذای بدکارانست (۴۴) که آن غذا در شکمهاشان چون مس در آتش گداخته میجوشد (۴۵) آنسان که آب بر روی آتش جوشانست (۴۶) خطاب قهر رسد که بد کاران را بگیرید و بمیان دوزخ در افکنید (۴۷) پس از آن آب حمیم شان بر سرش فرو ریزید (۴۸) (وباستهزاء وی را گویند) عذاب دوزخ را بچش که تو بسیار (نزد خود) عزیز و گرامی هستی (۴۹) این همان

مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿٥١﴾ فِيْ جَنّٰتٍ
وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ
وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾
لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى وَوَقٰىهُمْ عَذَابَ
الْجَحِيْمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ
بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿٥٩﴾

سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سَبْعٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾ وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ
اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ
الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ
بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ
اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٧﴾ يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٨﴾ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا
هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِيْ

عذابیست که ازآن درشك و (انکار بودید) (۵۰) همانا آنروز سخت آنان که متقی وخدا ترس بودند (در بهشت ابد) مقام امن وامان یافته‌اند (۵۱) در باغها و کنار چشمه‌ها و نهرها آرمیده‌اند (۵۲) لباس از سندس و استبرق بیاراسته و روبروبهم بر تختها تکیه زده‌اند (۵۳) وهمچنین باحوریان زیبا چشمشان هم جفت قرار داده‌ایم (۵۴) ازهر نوع میوه که بخواهند بر آنان حاضر واز هردرد ورنج وزحمت ایمن وآسوده‌اند (۵۵) وجز آن مرك اول دیگر هیچ طعم مرك را نمی‌چشندوخدا آنهارا ازعذاب دوزخ محفوظ خواهد داشت (۵۶) این بفضل ورحمت خدای تست وهمین بحقیقت درجهان سعادت وفیروزی بزرك است (۵۷) وما این قرآن را بزبان تو آسان کردیم تا مگر خلقان متذکر حقایق آن شوند (۵۸) پس (از تلاوت این آیات واتمام حجت) برکافران منتظر عذاب باش چنانکه آنهاهم برتو انتظار روزگار بدرا دارند (۵۹)

سورهٔ جاثیه درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر۳۷ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

حم (قسم بنام خدای حمیدومجید که) (۱) تنزیل این قرآن (عظیم) از جانب خدای مقتدرحکیم است (۲) همانا درخلقت آسمانها وزمین برای اهل ایمان آیات وادله قدرت الهی پدیدار است (۳) و در خلقت خود شما آدمیان وانواع بیشمار حیوان که درروی زمین پراکنده است هم آیات وبراهین قدرت حق برای اهل یقین آشکاراست (۴) ونیز دررفت وآمد شب و روز وآنچه خدا ازآسمان برای روزی خلق از برف وباران میفرستد وزمین را پس از (خزان) مرك دیگر بار زنده میسازد و دروزش بادهای عالم در همه این موجودات برای خردمندان جهان آیات صانع پیداست (۵) این آیات قرآن کهما برتو بحق تلاوت می کنیم همه ادله قدرت خداست پس بعدازخدا وآیات روشن او (اگر نگروند) دیگر بچه برهان ایمان می‌آورند (۶) وای بر مردم دروغگوی بدکار (۷) آنکه آیات خدارا که براو تلاوت میشودشنیده بر تکبر وطغیان اصرار می کندچنانکه گوئی هیچ آن آیات را نشنیده است چنین کس را بعذاب دردناك بشارت ده (۸) چون ازآیات ما چیزی بداند آن را بمسخره می‌گیرد چنین مردم (کافر) را عذاب ذلت وخواری مهیاست (۹) آنهارا آتش دوزخ در پیش است وهیچ ازآنچه اندوختند

عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ
أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ
الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا
عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ
وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾ هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ

آنان را نجات ورهائی ندهد و آنچه غیرخدا دوست گرفتند بکارشان نیاید وکیفر آنها بزرك عذاب‌قهر خداست ۱۰ این قرآن‌هدایت‌خلق است وآنانکه بآیات خدای‌خود کافر شدند جزای آنها عذاب درد ناك دوزخ است ۱۱ خداست آنکه برای شما دریا را مسخر گردانید تا کشتی‌بامر خداآسان درآب جاری شودوازآن (به‌تجارت وسفر)ازفضل خدا روزی طلبید باشد که شکرنعمتش بجای آرید ۱۲ وآنچه‌درزمین و آسمانها بود تمام را مسخر شما گردانیددر این‌کار نیز برای‌مردم‌با فکرت آیات قدرت کاملا پدیدار است ۱۳ ای‌رسول مابآنانکه ایمان آورده اند بگو شمامؤمنان‌از جور مردمیکه (دراثر کفروشك)باایام‌الهی امیدوار نیستند درگذرید (و آنها را بجهالت خود رهاکنید)که خدا عاقبت هر قومی را بپاداش اعمال خود میرساند (۱۴) هرکس کارنیك کند بنفع خود وهرکه بدکند بزیان خویش کرده است آنگاه (برای پاداش نیك وبد) بسوی‌خدای خود باز میگردید ۱۵ ومابنی‌اسرائیلرا کتاب و حکمت ونبوت عطاکردیم و ازهر روزی‌لذیذ وحلال نصیب‌آنها گردانیدیم وآنان‌را براهل دوران خود فضیلت‌دادیم ۱۶ و نیز بآنقوم آیات ومعجزات روشن در امر دین(ونظم‌دنیا) عطا نمودیم‌وآنهاخلاف و نزاع برنیانگیختند (وبتحریف احکام تورات‌نپرداختند) مگردانسته برای ظلم وتعدی بحقوق‌یکدیگر البته خدا بین نزاع و اختلاف آنها روز قیامت حکم خواهدکرد (۱۷ پس (ازموسی‌ورسولان بعدی(ما تورا برشریعت کامل در امر دین مقرر فرمودیم توآن شریعت و آئین خدا را کاملا پیروی‌کن وهیچ پیرو هوای‌نفس‌مردم(مشرك) نادان مباش ۱۸) آن‌مردم هیچ ترا از ارادهٔ خدا بی‌نیاز نکنند وستمکاران‌عالم‌درظلم‌وستم دوستدار ومددکار یکدیگرند و خدا دوستدار متقیان است (۱۹) این (قرآن) برای عموم مردم مایه بصیرت‌بسیارو برای‌اهل‌یقین موجب‌هدایت ورحمت پروردگار است (۲۰)آیا آنان که مرتکب اعمال‌زشت وتبه‌کاری شدند گمان‌کردند رتبه آنها را مانند کسانی‌که بخدا ایمان آورده و نیکوکار شدند قرار میدهیم تا در مرك و زندگانی هم یکسان باشند (هرگز چنین نیست) حکم آنها اندیشه بسیار باطل و

مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾ اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ
وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ
غِشٰوَةً فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوْا مَا
هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا
لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا
بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ
﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ
اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتٰبِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ
﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا
نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

جاهلانه‌ایست (۲۱) وخدا آسمانها وزمین‌را (ببازیچه خلق نکرده بلکه) بحق آفریده است هر نفس بی‌هیچ ستمی پاداش هر عملی که کرده است خواهد یافت (۲۲) (ای‌رسول) ما می‌نگری آنرا که‌هوای نفسش‌را خدای خود قرار داده و خدا اورادانسته (وپس از اتمام حجت) (گمراه‌ساخته) و مهر (قهر) بر گوش و دل او نهاده وبرچشم وی پرده ظلمت کشیده‌پس اورا بعد از خدادیگرچه کسی‌هدایت خواهدکرد آیا متذکر این معنی نمیشوید (که‌جزراه‌خداپرستی‌دیگرهمه گمراهی است) (۲۳) کافران گفتند که زندگی ما جز همین نشئهٔ دنیا ومرگ وحیوة طبیعت نیست و کسی‌ما را نمیمیراند (حشرونشروقیامتی نخواهدبود) واین‌سخن‌نه‌ازروی علم‌ودلیل بلکه ازروی وهم‌وخیال‌می گویند (۲۴) وچون‌آیات وادله‌روشن ما بر آن کافران‌تلاوت‌شود (وبادلیل‌عقل‌معاد وقیامت‌برآنها‌محقق گردددیگرحجت وعذری‌نداشته جزاینکه گفتند اگرراست‌می گوئید پدران‌مارا زنده کنید) (۲۵) ای‌رسول‌درجواب‌آنها بگوخدا بمیراندو بازز نده کند،پس‌تمام‌شمارا‌جمع گرداند برای روز قیامت که‌آن‌روز بی‌شك‌وریب بیاید ولیکن اکثرمردم نمی‌دانند (۲۶) آسمانها وزمین‌همه ملك خداست روزی که‌ساعت‌قیامت‌بر پا شود آن‌روز اهل باطل ومنکران معاد زیانکار خواهندبود (۲۷) ودر آن‌روز هرگروهی را بنگری که بزانو درآمده (که‌ازوحشت‌قوت‌ایستادن برآنها نمانده) وهرفرقه‌بسوی کتاب (ونامه عمل خودخوانده‌شود) (وندا شود که) امروز همه بپاداش اعمال خود می‌رسید (۲۸) این کتاب ضبط‌ما بحق برشما سخن می گوید که هرچه‌بدنیا کرده‌اید همه رادرست‌نگاشته‌ایم (وطبق‌آن بپاداش می‌رسید) (۲۹) اماآنانکه بخدا ایمان آورده ونیکو کار شدند آنها را خدا در رحمت خود داخل سازد که آن سعادت و فیروزی معلومی است (۳۰) واما آنانکه بخدا کافر شدند (چون ازشدت عذاب بنالندبآنها گوئیم) آیا برشما آیات‌مارا تلاوت‌نکردند وشما تکبر و عصیان کردید ومردمی بدکار ومجرم‌بودید (۳۱) وچون بشما گفته شد که وعده خدا حق‌است ودرقیامت هیچ شك وریب‌نیست شما گفتید‌قیامت‌چیست نمی‌فهمیم بس خیالی پیش‌خود می کنیم وبآن هیچ یقین نداریم (۳۲)

وبدا لهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ﴿٣٣﴾
وقيل اليوم ننساكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا ومأواكم النار
وما لكم من ناصرين ﴿٣٤﴾ ذلكم بأنكم اتخذتم آيات الله هزوا وغرتكم
الحياة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون ﴿٣٥﴾
فلله الحمد رب السماوات ورب الأرض رب العالمين ﴿٣٦﴾
وله الكبرياء في السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم ﴿٣٧﴾

سورة الأحقاف مكية وهي خمس وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ﴿١﴾ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ﴿٢﴾ ما خلقنا السماوات
والأرض وما بينهما إلا بالحق وأجل مسمى والذين كفروا
عما أنذروا معرضون ﴿٣﴾ قل أرأيتم ما تدعون من دون الله
أروني ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السماوات ائتوني
بكتاب من قبل هذا أو أثارة من علم إن كنتم صادقين ﴿٤﴾ ومن
أضل ممن يدعو من دون الله من لا يستجيب له إلى يوم
القيامة وهم عن دعائهم غافلون ﴿٥﴾ وإذا حشر الناس كانوا
لهم أعداء وكانوا بعبادتهم كافرين ﴿٦﴾ وإذا تتلى عليهم آياتنا
بينات قال الذين كفروا للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ﴿٧﴾

ودر آن هنگام برآنان (نتیجه) اعمال بدشان پدید آید وعذابی که به آن تمسخر میکردند به‌آنها احاطه کند (۳۳) وباآنها بقهر وعتاب‌خطاب شودکه امروز ما شما را از رحمت خود فراموش میکنیم (یعنی محروم میسازیم) چنانکه‌شمادر دنیا ملاقات این روز نخست را فراموش کردید اینك منزل شما آتش دوزخ‌است وبرنجات خود هیچ یار وياوری ندارید (۳۴) این‌عذاب شماکیفر آنستکه به‌آیات خدا(ودعوت‌رسول‌حق)تمسخر کردید و مغرور زندگانی دنیا شدید پس کافران امروز از آتش‌دوزخ هیچ رهائی ندارند وهیچ عذروتوبه ایشان نپذیرند (۳۵) باری‌ستایش و سپاس مخصوص خداست که بیکتائی آفریننده آسمانها و زمین و همه جهانهای بی‌نهایت است (۳۶) ومقام جلال وکبریائی درآسمانها و زمین مخصوص اوست واویکتا خدای مقتدر حکیم است (۳۷)

سورهٔ‌احقاف در مکه معظمه‌نازل شده ومشتمل بر۳۵ آیه‌میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

حم (قسم بخدای حمید مجید) (۱) تنزیل این قرآن (عظیم) ازجانب خدای مقتدر حکیم است (۲) آسمانها وزمین وآنچه بین‌آنها است جز بحق (وبرای حکمت ومصلحت خلق) و جز در وقت معین نیافریده‌ایم وآنانکه کافرندازهرچه پند واندرزشان کنند روی‌میگردانند (۳) ایرسول ما (مشرکان‌را) بگو جرخدا همه آن بتهائی‌که بخدائی میخوانید بمن نشان دهیدکه آیا درزمین چیزی‌آفریده اند یاشرکتی با خدا در خلقت آسمانهادارند یاازکتب‌آسمانی‌پیشین دلیلی برخدائی بتان دارید‌یاکمتر اثر ونشان‌بردرستی عقیده‌شرك‌یافته اید اگر راست‌میگوئید برمن‌بیاورید (۴) وکیست‌گمراه‌تر ازآنکه‌جز خداکسی‌را بپرستدکه هیچ در حوائج تا قیامت اورا اجابت نکند واز هرچه بخوانندش خود بیخبر باشد (۵) و چون در قیامت خلق محشور شوند آنجا معبودان باطل بامشرکان دشمن واز پرستش آنها بیزارند (۶) وهرگاه آیات روشن مارا بر مردم‌تلاوت کنند کسانی‌که‌بخدا کافرند گویندکه این‌کتاب سحر آشکاریست (۷)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا
بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ
﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ
لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَ
وَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ

یا کافران می گویند که محمد(ص) خود این آیات قرآن‌را فرا بافته است ای‌رسول درجواب آنها بگوا گر این قرآن را من خودبافته باشم(خدا مرا عذاب می کندوشمااز قهرخدا هیچ‌قدرت بر نجات‌من ندارید‌واوبافکاری که درآن فرو می‌روید دانا تر است)وگواه میان‌من‌وشماهم‌او کافی‌است اوست خدای آمرزنده مهربان(۸) ای‌رسول‌ما امتبرا بگو من از بین رسولان اولین پیمبر نیستم که‌تازه درجهان آوازهٔ‌رسالت بلندکرده باشم(تا تعجب وانکار کنید) ونمی‌دانم که بامن وشما عاقبت‌چه‌می کنندمن‌جزآنچه‌وحی می‌شود پیروی نمیکنم‌وجزآنکه بابیان‌روشن‌خلق‌را آگاه‌کنم و از خدا بترسانم‌وظیفه‌ای ندارم(۹)(ای‌رسول‌باز)بامنکران قرآن بگوچه‌تصور میکنید اگرازجانب‌خداباشدوشمابآن کافرشویددرصورتی که‌ازبنی‌اسرائیل شاهدی (چون‌عبدالله‌سلام‌عالمی) برمثل‌قرآن گواهی‌دهد وایمان‌آردوشماتکبرورزید آری البته‌خدا مردم‌ستمکار را هدایت نخواهدکرد(۱۰) وکافران‌بااهل ایمان‌گفتنداگردین‌اسلام بهتر (ازبت‌پرستی) بودمردم‌(فقیر زبونی) در ایمان‌بآن برماسبق نمیبردند وچون‌بقرآن‌هدایت نمیشوند خواهندگفت که این‌کتاب دروغی ازگفتار پیشینیان است(۱۱)وپیش ازقرآن کتاب‌توریة برموسی که امام وپیشوای مهربان‌خلق بود نازل گردید واین‌کتاب‌مصدق کتب آسمانی پیشین بزبان فصیح عربی نازل شده تا ستمکاران عالم را (ازعذاب‌خدا) بترساند ونیکوکاران‌را بشارت دهد (۱۲)آنانکه گفتند آفریننده ما خداست وبراین‌سخن پایدار وثابت ماندند برآنهاهیچ ترس وبیمی وحزن‌واندوهی‌دردنیا وعقبی نخواهدبود (۱۳) آنان اهل بهشتند وبپاداش اعمال‌نیک‌همیشه دربهشت‌ابد مخلد خواهند بود(۱۴)وماانسانرا باحسان‌درحق‌پدرومادرسفارش کردیم(یادکندکه)مادر (نه‌ماه‌چگونه) با رنج‌وزحمت باررحمل کشیدوبازبادردومشقت‌وضع‌حمل نمودوسی‌ماه‌تمام مدت حمل‌وشیرخواری‌بودتاوقتی که‌طفل‌بحدرشدرسیدآدمی‌چهل‌ساله‌گشت(وعقل وکمال یافت) آنگاه سزدکه عرض‌کند خدایا مرا برنعمتی که بمن‌وپدر ومادرمن عطافرمودی‌شکر بیاموز وبکار شایسته‌ای، که رضا و خشنودی‌تو دراوست موفق‌دار وفرزندان مرا صالح‌گردان بارالهامن‌بدرگاه تو بدعا باز آمدم واز تسلیمان فرمان تو شدم (۱۵) این بندگانند

لذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي
صْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَ
لَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ
لْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ
للَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
نَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ
بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ
أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ

که بنیکوترین اعمال خود مقبول درگاه ماشده واز گناهانشان‌می گذریم وداخل اهل بهشت می گردانیم این وعده صدقی‌است که‌با نها در(قرآن) بشارت داده‌اند (۱۶) و(چقدر ناخلف است) فرزندی‌که پدر ومادر را گفت اف برشما باد بمن وعده می‌دهیدکه پس از مرگ مرا زنده‌کرده و از قبر بیرون می‌آرند درصورتی که‌پیش ازمن گروه وطوایف بسیاررفتند (ویکی باز نیامد) آنگاه پدر ومادر بخدا استغاثه کنند(که پروردگارا تو فرزند مارا هدایت کن) وباو گویند وای برتو بخدا ایمان بیار البته وعده خدا برحق وحقیقت است بازآن نااهل‌فرزندگوید این سخنان جز افسانه و اوهام پیشینیان نیست (۱۷) اینان در میان طوایف بسیاری از جن وانس‌که از این پیش بکفر مردند کسانی‌هستندکه‌وعدهٔ عذاب خدا برآنها حتم است واینها بحقیقت زیانکاران عالمند (۱۸) و برای تمام (مردم مؤمن وکافر) بمقتضای اعمالشان درجاتی‌معین‌است وهمه‌بپاداش اعمال خود کاملا می‌رسند و هیچ ستمی بآنهانخواهد شد (۱۹) و روزی‌که کافران‌را برآتش دوزخ متوجه سازند (فرشتگان عذاب‌بآنها گویند)شما لذات وخوشیهایتان را در زندگانی دنیا بشهوترانی و عصیان بردید و بدان لذات دنیوی برخوردار بودید پس امروز بعذاب ذلت و خواری مجازات میشوید چون در زمین بناحق (ظلم و) تکبر کردید وراه فسق و تبه‌کاری پیش گرفتید (۲۰) ویادآر ای‌رسول‌حال‌هود پیغمبر قوم‌عادرا که چون‌درسرزمین احقاف‌امتش‌را وعظ واندرزکرد و(ازقهرخدا) بترسانید و پیش از هود وبعد از او هم بسیار پیمبر بر انذار خلق‌آمدباری‌هودقومش را گفت هرگز جز خداکسی‌را نپرستید کمن برشما ازعذاب‌روزبزرگ قیامت می‌ترسم (۲۱) قوم هود در پاسخ گفتند آیا تو آمده‌ای ما را از پرستش بتان‌که خدایان ما هستند منع کنی پس تو زود وعدهٔ عذابی که بما بر بت‌پرستی‌میدهی بیار اگر راست میگوئی (۲۲) هود درجواب گفت من آگه نیستم که وعدهٔ عذاب کی خواهد بود علمش نزد خداست و من آنچه را که برآن رسالت داشتم بشما ابلاغ کردم ولیکن شما را بسیار مردم نادانی می‌بینم (۲۳) پس چون آن عذاب را بشکل ابری دیدندکه برروی خانه‌هاشان روی آورد (شادمان شدند) وگفتند این ابری است که برما باران می‌بارد (هود گفت چنین نیست) بلکه اثر عذابیست که به‌تعجیل درخواستید این باد سختی است که در آن شما را

فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا
مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ
فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ
كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾
وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا
إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ
آمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا
يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ

عذاب دردناك است (۲۴) این بادیست که هرچیزی را بامر خدا نابود و هلاك میسازد پس شبی صبح کردند که (همه قوم عادهلاك باد شدند و) جز خانه‌های (ویرانه) آنها اثری از آنان باقی‌نماند بلی‌ما بدینگونه‌قوم‌بدکار را مجازات می‌کنیم (۲۵) وبه‌آنقوم عاد تمکین وقوتی دادیم که‌شما امت را چنان نیروی‌بدنی ندادیم وبا آنکه بر آنها گوش وچشم‌وقلب مدرك‌قرار دادیم‌هیچ‌این‌قوای مدر که آنها را از عذاب نرهانید بدینجهت که‌آیات خدا را انکار میکردند وآنچه راکه استهزا کردند بآنها فرا رسید (همه هلاك‌شدند) (۲۶) وماچه‌بسیار اهل شهرودیار راکه در اطراف‌شمابودند (بکیفر کفر) همه را هلاك کردیم وآیت عبرت برای مردم گردانیدیم تا مگر (ازکفر وگناه) بدرگاه خدا بازگردند (۲۷) پس‌چرا جز خدا معبودانی که به‌آنها تقرب می‌جستندآنها را یاری‌نکردندبلکه‌ازنظرشان محو ونابودشدند وخدائی‌آن‌بتها سخنان بحقیقت دروغی بود که خود می بافتند (۲۸) ای‌رسول ما یاد آر وقتی راکه ما تنی چند ازجنیان را متوجه تو گردانیدیم تا استماع آیات قرآن کنند چون‌نزد رسول رسیدند باهم‌گفتند گوش فرا دهید (تاآیات خدا بشنوید) چون قرائت تمام شد ایمان‌آوردند وبسوی قومشان برای تبلیغ و هدایت بازگردیدند (۲۹) و گفتند ایطایفه ماگروه‌جنیان آیات کتابی‌را شنیدیم که‌پس‌ازموسی‌نازل شده بود درحالی که‌کتب‌آسمانی تورية وانجیل‌را که‌درمقابل‌اوبودبراستی تصدیق‌میکرد وخلق‌را بسوی‌حق‌وطریق‌راست‌هدایت‌میفرمود (۳۰) ایطایفه ما شما هم (مانندما) دعوت خدا را اجابت‌کنید و باو ایمان آرید تاخدا ازگناهان شما درگذرد وشما را از عذاب دردناك (قیامت) نگاه دارد (۳۱) وهرکه‌داعی‌حق‌را اجابت نکند در زمین مفر وپناهی از قهرخدا نخواهدیافت و جز او هیچ یار ویاوری نخواهد داشت و چنین‌کسان (که براه حق نیایند) دانسته در ضلالت وگمراهی هستند (۳۲) آیا کافران ندیدند که خدائی که آسمانها و زمین را آفرید وهیچ فروناماند البته‌هم او قادر بر آنست که مردگان‌را باز زنده‌کند (ونیك‌وبد خلق را پاداش دهد) که البته او برهرچیز قادر است (۳۳) و روزی که کافران‌را بر آتش دوزخ عرضه‌کنند (وچون آتش را بچشم به‌بینند بآنها گویند)

هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ
لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ
نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

سورة محمد صلى الله عليه وآله مدنية وهي ثمان وثلاثون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ
بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ
مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ
فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَ
لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ
وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا
اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ

آیا این وعدهٔ دوزخ حقیقت نبود گویند بلی پروردگارا حق بود (افسوس که ما ایمان نیاوردیم) خدا گوید پس امروز به کیفر کفرتان سختی عذاب دوزخ را بچشید (۳۴) ای رسول ما توهم مانند پیغمبران اولوالعزم (در تبلیغ دین خدا وتحمل اذیت امت) صبور باش و برامت بعذاب تعجیل مکن تا روزی که آنچه وعده داده شده بچشم ببینند آنروز پندارند که (در دنیا) بجز ساعتی از روز درنك نداشتند این قرآن تبلیغ رسالت (واتمام حجتی) است بر تمام خلق تا مردم ازشهوت ومعصیت (براه طاعت و عبادت باز آیند) پس آیا (بقیامت) (جز مردم شهوت پرست) فاسق هیچکس هلاك خواهد شد (۳۵)

سورهٔ محمد در مدینه نازل شده و مشتمل بر ۳۸ آیه میباشد

بنام خداوند بخشندهٔ مهربان

آنانکه بخدا کافر شدند وراه دین خدا را برخلق بستند اعمال آنها تباه و باطل خواهد شد (۱) وآنان که بخدا گرویدند ونیکوکار شدند و بقرآنی که برمحمد نازل شد که البته برحق وازجانب خدا بود ایمان آوردند خدا از گناهانشان درگذشت وامر (دنیاودین) شان را اصلاح فرمود (۲) این کافران پیرو (عقاید) باطل گردیدند واهل ایمان پیرو قرآن حق که ازجانب خدایشان نازل گردید شدند اینگونه خدا تمثال حال مردم را بیان می کند (۳) شما مؤمنان چون باکافران روبرو شوید باید آنها را گردن زنید تا آنگاه که از خونریزی بسیار دشمن را ازپا درآورید پس از آن اسیران جنك را محکم ببند کشید تا بعداً اورا آزاد گردانید یا فدا گیرید تا (در نتیجه) جنك سختیهای خود را فروگذارد این حکم فعلی است واگر خدا میخواست خود ازکافران انتقام می کشید (وهمه را بیزحمت جنك شما) هلاك می کرد ولیکن (این جنك کفر وایمان) برای امتحان خلق بیك دیگر است وآنانکه در راه خدا کشته شدند خدا هرگز رنج واعمالشان را ضایع نگرداند (۴) وآنها را البته براه سعادت هدایت کند وامورشان را اصلاح فرماید (۵) ودر بهشتی که قبلا بمنزل ومقاماتشان همه را آشنا کرده وارد کند (۶) ای اهل ایمان شما اگر خدا را یاری کنید خداهم شما را (همه جا) یاری کند و (در جنگها فاتح سازد وبرحوادث) ثابت قدم گرداند (۷) وآنانکه بخدا کافر شدند

وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ
آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿١١﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّن
مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ
فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُم ﴿١٤﴾ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ
لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً
حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ
هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم
بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾

نابود وهلاك شوند وخدا اعمالشان‌را ضایع و باطل سازد(۸) این بدان
سبب است که آنها از قرآنی که خدا نازل فرمود کراهت واعراض داشتند
پس خدا اعمالشان‌را محو و نابود فرمود(۹) آیا در زمین بسیر وسفر
نمی‌روید تا بچشم خود عاقبت حال پیشینیان‌را مشاهده کنید(۱۰) که چگونه
آنانرا خداهلاك کرد این کافران هم مانند آنان هلاك میشوند محققا
خدا یار ومولای مؤمنان است و کافران هیچ مولاویاوری ندارند(۱۱) البته
خدا آنان را که ایمان آورده ونیکو کار شوند در بهشتی که زیر درختانش
نهرها جاریست داخل گرداند وآنانکه براه کفر شتافتند بتمتع و شهوت
رانی وشکم پرستی مانند حیوانات پرداختند عاقبت منزل آنها آتش دوزخ
خواهد بود(۱۲) چه شهرهای بسیار که از شهر مکه وطن تو که از آن
کنار خارجت کردند محکم بنیان‌تر بود ما اهلش‌را هلاك کردیم وبر
نجاتشان هیچ یاوری نداشتند(۱۳) آیا آنکس که از خدای خود حجت
وبرهانی (مانند قرآن) در دست دارد مانند کسانیست که (ازجهل‌ونادانی)
عمل زشتشان در نظر زیبا جلوکرده وپیرو هوای نفسانی خود شدند(۱۴)
داستان بهشتی که بمتقیان در دنیا وعده دادند اینست که در آن باغ بهشت
نهرهائی ازآب زلال گواراست ونهرها ازشیر بی‌آنکه هرگزطعمش تغییر
کند ونهرها ازشراب (ناب) که نوشندگان‌را بحد کمال لذت بخشد ونهرها
ازعسل مصفی وتمام انواع میوه‌ها برآنان مهیاو(فوق‌همه) مغفرت(ولطف)
پروردگار آیا حال آنکه دراین بهشت ابد است مانند کسی است که در
آتش مخلد است وآب جوشنده جهنم نوشند تا اندرون شان را پاره پاره
گرداند(۱۵) وبعضی ازمردم(منافق) بگفتارت کاملا گوش میدهند تاوقتی
که ازحضورت خارج شوند با اهل‌علم اصحاب بتمسخر و اهانت میگویند
رسول باز ازسرنو چه گفت (ومعنی کلامش چه بوده ماکه ازگفتارش چیزی
نفهمیدیم) اینان هستند که خدا بردلهاشان مهرقهرنهاده وپیرو هوای نفس
خود گردیدند(۱۶) وآنان که (بگفتارت) هدایت یافتند (لطف) خدا بر
هدایت وایمانشان بیفزود وپاداش تقوای آنها عطا فرمود(۱۷) کافران که
ایمان نمی‌آرند پس باز انتظاری دارند جز آنکه ساعت قیامت فرا رسد که
شروط وعلائم قیامت بسیاری پدید آمد وپس ازآنکه قیامت بیاید درآن حال
تذکر وپندآنان چه فایده بخشد (که ایمان پیش، ازمرك بکارآید) (۱۸)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا
لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ
رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ
مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ
الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولٰئِكَ
الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ
الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ
﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ
فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ
الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا
مَا أَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ
لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ

بازهم بدانکه هیچ خدائی جز خدای یکتا نیست وتوبرگناه خود وبرای مردان وزنان باایمان آمرزش طلب و(بدان که) خدا منازل انتقال شما بعالم آخرت ومسکن همیشه گی شما را میداند (۱۹) و مؤمنان میگویند چه شده که سورهٔ(درحکم جهادکفار) نازل نشد در صورتی که چون سورهٔ محکم وصریح آمد ودر آن ذکر جنك باشد حال آنان را که دلهاشان مریض (نفاق) است بنگری مانند کسی که از ترس حال بیهوشی براو دست میدهد درتونگاه میکنند(آری مرك وهلاك) برآنها سزاوارتراست (۲۰) راه سعادت طاعت خدا وگفتار نیکواست وپس از آنکه امر(دین یا کار جنك) بعزم ولزوم پیوست اگر (منافقین) کلام خدارا تصدیق کنند برآنها (درکار دین ودنیا) بهترخواهدبود (۲۱) شمامنافقان اگرازفرمان خدا واطاعت قرآن رویبگردانید یا در زمین فسادوقطع رحم کنید بازهم امید (نجات) دارید (۲۲) همین منافقانند که خداآنها را لعن کرده و گوش وچشمشان را کر وکور گردانید (تا بجهل وشقاوت بمیرند)(۲۳) آیا منافقان درآیات قرآن تفکر نمیکنند یا بردلهاشان خود قفلها(ی جهل ونفاق) زده اند (۲۴) آنانکه پس ازبیان شدن راه هدایت بر آنها باز بدین پشت کرده و مرتد شدند شیطان کفررا در نظرشان جلوه گر ساخت وبآمال وآرزوهای دراز فریبشان داد (۲۵) این برگشتن از دین برای آن بودکه (آن منافقان) که بدشمنان قرآن (پنهانی) گفتند ما البته باشما برمخالفت محمد تا بتوان موافقت میکنیم وخدا بر اسرارنهانشان آگاهست (۲۶) پس باچه حال سختی روبرو شوند هنگامی که فرشتگان (عذاب) جانشان بگیرند وبرروی وپشت آنها (تازیانهٔ قهر) زنند (۲۷) بدین سبب که از پی راهی که موجب خشم خداست رفتند وراه رضاوخشنودی او نپیمودند خدا هم اعمالشان را محو وباطل گردانید (۲۸) آیاآنانکه در دل مرض (نفاق پنهان) دارند پندارند که خداکینهٔ درونی آنها را براهل ایمان آشکار نمیسازد (۲۹) ایرسول اگرما میخواستیم حقیقت را بوحی برتوآشکار میساختیم تا بباطن آنهاازسیمای ظاهرشان پی برده ودرطی سخن کاملا بشناسی وخدا بهمه کارهای شما بندگان آگاهست (۳۰) والبته ما شما را در مقام امتحان میآوریم تاآنکه در راه خدا مجاهده و کوشش داردو

الصّابرين ونبلوا اخباركم ﴿٣١﴾ إنّ الذين كفروا وصدّوا عن
سبيل الله وشاقّوا الرسول من بعد ما تبيّن لهم الهدى لن
يضرّوا الله شيئا وسيحبط اعمالهم ﴿٣٢﴾ يايها الذين امنوا اطيعوا
الله واطيعوا الرسول ولا تبطلوا اعمالكم ﴿٣٣﴾ إنّ الذين كفروا
وصدّوا عن سبيل الله ثمّ ماتوا وهم كفّار فلن يغفر الله
لهم ﴿٣٤﴾ فلا تهنوا وتدعوا إلى السّلم وانتم الاعلون والله معكم
ولن يتركم اعمالكم ﴿٣٥﴾ إنّما الحيوة الدّنيا لعب ولهو وإن
تؤمنوا وتتّقوا يؤتكم اجوركم ولا يسئلكم اموالكم ﴿٣٦﴾ إن
يسئلكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم ﴿٣٧﴾ ها انتم هؤلاء
تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فإنّما
يبخل عن نفسه والله الغنيّ وانتم الفقراء وإن تتولّوا
يستبدل قوما غيركم ثمّ لا يكونوا امثالكم ﴿٣٨﴾

سورة الفتح مدنيّة وهي تسع وعشرون اية

بسم الله الرّحمن الرّحيم

إنّا فتحنا لك فتحا مبينا ﴿١﴾ ليغفر لك الله ما تقدّم من ذنبك
وما تاخّر ويتمّ نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما ﴿٢﴾
وينصرك الله نصرا عزيزا ﴿٣﴾ هو الّذي انزل السّكينة في قلوب

(بر رنج آن صبر می کند مقامش معلوم سازیم واخبار واظهارات شما راهم بیازمائیم) (۳۱) آنان که بخدا کافر شدند وراه خدارا بروی خلق بستند وبا رسول او پس از آنکه راه هدایت بر آنها روشن شد باز مخالفت کردند (بدانند که) بخدا ضرری نمیرسانند زیان ومخالفت برخود آنها است واعمال آنها را خدا البته محو ونابود می گرداند (۳۲) ای اهل ایمان خدارا اطاعت کنید ورسول اورا اطاعت کنید واعمال خودرا ضایع وباطل نگردانید (۳۳) (آنان که بخدا کافر شدند واز حسد وعناد) راه خدارا بروی خلق بستند وبحال کفر مردند دیگر ابداً خدا آنهارا نخواهد بخشید (۳۴) پس شما اهل ایمان درکار دین سستی روا مدارید و(از ترس جنگ کافران) رادعوت بصلح مکنید که شما برکفار غالب وبلند مقام تر خواهید بود وخدا باشماست واز اعمال شما هیچ نمی کاهد (۳۵) (وبدانید که) زندگانی دنیا جز بازیچه وهوسرانی نیستواگر بخدا ایمان آریدوپرهیزکار شوید پاداش اعمال شمارا (در بهشت ابد) خواهدداد واز اموال شما چیزی (مزد هدایت) نمیخواهد (۳۶) واگر ازمال شما خداچیزی باصرارهم بخواهدباز بخل میورزید وکینه وخبث درونی شمارا آشکار میسازد (۳۷) آری شما همان مردمید که برای انفاق در راه (تبلیغ دین) خدا دعوت میشدید (تاخدا باضعاف مضاعف اجر وعوض دهد) باز بعضی از شما بخل میورزندوهر که درانفاق بخل کند برضرر خود اوست (که از اجر وثواب) خداخودرا محروم کرده (وگرنه) خدا ازخلق غنی وبی نیاز است وشما فقیر ونیازمندید واگر شما روی (از دین حق) بگردانید خدا قومی غیر شما که مانند شما بخیل نیستند بجای شما پدید آرد (از رسول اکرم) سؤال کردند مراد از آن قوم کیستند حضرت دست برشانهٔ سلمان فارسی زد وفرمود قوم این مرد که اگر علم در ثریا باشد رجال فارس بر آن دست یابند (۳۸)

سورهٔ فتح درمدینه نازل شده ومشتمل بر ۲۹ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ای رسول ماغم مدار) که ما تورا بفتح آشکاری درعالم فیروزمیگردانیم (که نه بس شهر مکه بلکه شهر دلهای عالم را فتح کنی) (۱) تا از گناه گذشته وآینده تو درگذریم (دراخبار از معصوم علیهم السلام رسیده که پیغمبر را گناهی نیست ومراد گناهان امت وشیعیان اوست) ونعمت خودرا برتو بحد کمال رسانیم وتورا براه مستقیم (شرع اسلام بوحی خود) هدایت کنیم (۲) وخداترا بنصرتی باعزت وکرامت یاری خواهد کرد (۳) اوست خدائی که سکینت ووقار بردلهای

الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ
بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَ
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾
سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا
فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ
اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ
الْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ

مؤمنان آورد تا بریقین وایمانشان بیفزاید و کاملتر از آن که بودند گرداند وسپاه (قوای) زمین وآسمانها لشکرخداست وخدا بحکمت (نظام آفرینش) داناست(۴) (این فتح یا فزودن ایمان) برای آن بود که خدا میخواست مردان وزنان مؤمن‌را تا ابد دربهشتهائی که زیر درختانش نهرها جاری است داخل گرداند وگناهانشان‌را تمام ببخشد واین بحقیقت نزدخدا فیروزی بزرگ است(۵) ونیز خدا خواست تا همه منافقان و مشرکان‌را(ازمرد وزن به کیفرشرك ونفاق)عذاب کند که آنها بخدا بدگمان بودند درصورتی که(وعده‌خدا صدق‌است‌و)روزگار بد وهلاکت برخودآنها بود وخدا برآنان خشم ولعن کرد وجهنم‌را که بسیار بد منزلگاهی است برایشان مهیا ساخت(۶) و (بدانید که) سپاه (قوای) زمین وآسمانها لشکر خداست و خدا بسیار مقتدر و بتدبیر نظام عالم داناست (۷) ما شخص تورا بعالم فرستادیم که شاهد نیك و بد امت باشی و خلق‌را بلطف و رحمت حق بشارت دهی واز قهر وعذاب او بترسانی(۸) تا تو خود با سالحان امت بخدا ایمان آورده و دین او را یاری کنید و به تعظیم جلالش صبح‌وشام تسبیح اوگوئید(۹) ای رسول مؤمنانی که(درحدیبیه) با تو بیعت کردند بحقیقت با خدا بیعت کردند دست خداست بالای دست آنها پس از آن هر که نقض بیعت کند بر زیان و هلاك خویش بحقیقت اقدام کرده وهرکه بعهدی که با خدابست وفا کند بزودی خدا باو پاداش بزرگ عطا خواهد فرمود(۱۰) اعراب بادیه که از حضورت در جنگها و در سفر فتح مکه تخلف میورزند برای عذروتعلل خواهد گفت که ما را محافظت اهلبیت و اموالمان ازآمدن در رکابت بازداشت اینك ازخدا برگناه ما آمرزش طلب این مردم منافق چیزی که هیچ بدل عقیده ندارند بزبان میآورند به آنها بگو اگر خدا اراده کند که ضرری یا نفعی بشما رساند آن کیست که خلاف آن کاری تواند کرد بلکه خدا بهرچه می‌کنید آگاهست(۱۱) بلکه شما پنداشتید که رسول ومؤمنان باو بسوی وطن و اهلبیت خود دیگر هرگز بر نخواهند گشت این (خیال در دلهای شما)(بخطا) جلوه کرد وبسیار

ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُوْرًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّا
اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ﴿١٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُوْلُ
الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ
يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ
مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا
قَلِيْلًا ﴿١٥﴾ قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِىْ بَاْسٍ
شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا
حَسَنًا وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦﴾
لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ
يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِىْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ
وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٨﴾ وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَ
كَفَّ اَيْدِىَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ
صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢٠﴾ وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ

کمان بدواندیشه‌باطلی کردید ومردمی درخور قهر وهلاکت بودید(۱۲) وهرکه بخدا ورسول‌او ایمان نیاوردماهم برآن‌کافران عذاب آتش‌دوزخ را مهیا ساختیم (۱۳) وملك‌آسمان‌ها و زمین همه خاص خداست او (از گناه‌کاران) هرکه را بخواهد میبخشد وهرکه را بخواهد عذاب‌میکند وخدا درحق بندگان بسیار آمرزنده ومهربان‌است (۱۴) کسانی‌که (در حدیبیه) تخلف‌کردند وهمراهی باشما ننمودند باز چون برای (فتح خیبر و) گرفتن غنایم بآنجا حرکت کنید بزودی خواهندگفت‌بگذارید تا ما هم باشما تبعیت‌کنیم غرضشان اینست سخن خدارا(که‌فرموده غنائم خیبر راتنهاحاضران حدیبیه خواهندگرفت)تغییر دهند ای‌رسول‌درجواب آنها بگو شما بحقیقت هرگز ما را پیروی‌نمی‌کنید خدا از این‌پیش‌در باره شما چنین خبرداده باز (آن‌مردم) خواهندگفت (چنین نیست)بلکه شما باما حسد میورزید بلکه ایشان جز عدهٔ قلیلی همه (بی‌ایمان) و جاهل و نادانند (۱۵) ای‌رسول با اعرابی‌که (ازجنك) تخلف‌کردندبگو بزودی برای جنك باقومی شجاع و نیرومند دعوت میشوید که جنك و مبارزه‌کنید تا وقتی‌که تسلیم شوند در این دعوت‌اگر اطاعت‌کردیدخدا بشما اجر نیکو خواهدداد‌واگر نافرمانی‌کنید چنانکه ازین‌پیش‌مخالفت کردید خدا شما را بعذابی دردناك معذب خواهدکرد (۱۶) برای‌شخص نابینا ومریض ولنگ در تخلف از جنك حرج وگناهی نیست وهرکه‌خدا ورسول اورا فرمان برد اورا بباغهای بهشتی داخل‌کندکه زیردرختانش نهرها جاریست وهرکه مخالفت‌کند بعذابی دردناك‌معذب میشود (۱۷) خدا ازمؤمنان‌که‌زیردرخت(حدیبیه) باتو بیعت‌کردندبحقیقت‌خشنودگشت واز وفا وخلوص‌قلبی‌آنها آگاه بودکه وقار اطمینان کامل برایشان‌نازل فرمود وبفتحی‌نزدیك(که‌فتح خیبر بود) پاداش داد (۱۸) وبغنیمت‌های فراوان (که از خیبریان) خواهند گرفت موفق داشت وخدا مقتدر و داناست (۱۹) خدا بشما وعده گرفتن غنیمتهای بسیار داده که این(یك غنیمت‌خیبر) را برای‌شما تعجیل درانجام‌آن‌فرمود ودست شرمردم(کافر) را از سرشما کوتاه‌کرد تاآیت ودلیل اهل ایمان باشد وخدا شما را براه راست هدایت‌فرماید(۲۰) وخدا بشما باز وعده غنیمتهای دیگری‌فرموده که هنوز برآن قادر نیستند علم خدا محیط برآنست

بِهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ
الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ
اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ
يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ
اَنْ تَطَئُوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌ ۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ
رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا
اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ
فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ
كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ لَا
تَخَافُوْنَ ۚ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٧﴾
هُوَ الَّذِيْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ
كُلِّهٖ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ اَشِدَّآءُ

که خدا برهرچیز (دانا و) تواناست (۲۱) و اگر کافران برشمامسلمین بجنگ برخیزند از قتال شما پشت‌گردانیده وفرار کنند و دیگر هیچ ناصر و یاوری برای خود نیابند (۲۲) سنت الهی براین‌بوده (که‌حق‌بر باطل غالب شود) وابدا در این سنت‌خدا تغییری نخواهی یافت (۲۳) و او خدائیست‌که دست شر کفار را از سر شما و دست شما را هم بزمین مکه پس از فیروزیتان ازسرآنها کوتاه‌کردوخدا بهرچه‌می‌کنیدآگاهست (۲۴) همانان بودندکه بخدا کافرشدند وراه مسجدالحرام را برشما بستند وهدی شما را ازرسیدن بمحل‌خود (مکه) منع‌کردند و اگرمردان مؤمن و زنان مؤمنه که شما اکنون نمی‌شناسید (در مکه) وجود نداشت که اگر حمله‌کنید آنها را ندانسته پا مال هلاك می‌سازید پس دیه و غرامت خون آن مؤمنان بگردن شما میماند تا خداهرکه‌را بخواهد در رحمت خود داخل‌گرداند (وبنور اسلام هدایت‌کند) اگر شما عناصر کفر وایمان از یکدیگر جدا می‌گشتید همانا آنان‌که کافرند بعذاب‌دردناك معذب می‌ساختیم (۲۵) چون کافران‌در دلها ناموس‌وحمیت آنهم‌حمیت جاهلیت پروردند (که نگذاشتند در عهدنامه صلح حدیبیه کلمهٔ بسم‌الله‌و رسول‌الله بنویسند) که خدا وقار و اطمینان خاطر بر رسول خود و بر مؤمنان نازل کرد و آنان را با کلمه (اخلاص ومقام) تقوی ملازم کرد که آنها سزاوارتر (از دیگران) براین مقام بودند و اهلیت آن‌داشتند و خدا بهمه امور عالم داناست (۲۶) البته خدا صدق وحقیقت خواب رسولش را آشکار ومحقق ساخت‌که در عالم رؤیا دید شما مؤمنان البته به مسجدالحرام بادل ایمن وارد شوید (بعد از انجام وظایف حج) سرها بتراشید واعمال تقصیر احرام بی‌ترس وهراس بجای‌آرید وخداآنچه را شما نمیدانستید میدانست وقبل از آن (که فتح مکه کنید) فتح نزدیك (حدیبیه و خیبر) را مقرر داشت (۲۷) و خدائیست‌که رسول‌خود (محمد) را با قرآن‌و دین حق بعالم‌فرستاد تااو رابرهمه ادیان‌دنیا غالب‌گرداند وبرحقیقت این سخن گواهی خدا کافیست (۲۸) محمد فرستاده خداست ویاران (همراهانش

على الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله و
رضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السجود ذلك مثلهم في التوراة
ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطاه فازره فاستغلظ فاستوى
على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين
امنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجرا عظيما ﴿٢٩﴾

سورة الحجرات مدنية وهي ثماني عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله واتقوا
الله ان الله سميع عليم ﴿١﴾ يا ايها الذين امنوا لا ترفعوا اصواتكم
فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض ان
تحبط اعمالكم وانتم لا تشعرون ﴿٢﴾ ان الذين يغضون اصواتهم
عند رسول الله اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم
مغفرة واجر عظيم ﴿٣﴾ ان الذين ينادونك من وراء الحجرات
اكثرهم لا يعقلون ﴿٤﴾ ولو انهم صبروا حتى تخرج اليهم لكان
خيرا لهم والله غفور رحيم ﴿٥﴾ يا ايها الذين امنوا ان جاءكم
فاسق بنبا فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما
فعلتم نادمين ﴿٦﴾ واعلموا ان فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير

بر کافران بسیاردل سخت و با یکدیگر بسیار مشفق ومهربانند آنان رادرحال رکوع وسجود نماز بسیار بنگری که فضل ورحمت خدا و خشنودی اورا بدعا میطلبند بررخسارشان ازاثر سجده نشانها(ی نورانیت) پدیدار است این وصف حال آنها درکتاب توریة وانجیل است که مثل حالشان بدانه‌ای ماندکه چون نخست سرازخاك برآرد شاخه‌ای نازك وضعیف باشد پس ازآن قوت یابد تا آنکه سطبر وقوی گردد وبرساق خود راست ومحکم بایستد که دهقانان در تماشای آن حیران مانند همچنین اصحاب محمد ازضعف بقوت رسندتا کافران عالم را ازقدرت خود بخشم آرند خدا وعده فرموده که هرکس ازآنها ثابت ایمان ونیکوکار شوند گناهانش بخشد واجرعظیم عطا کند (۲۹) (دو آیه است درقرآن که مشتمل برتمام حروف هجاست یکی همین آیه دیگرآیه (۱۵۳ (سورهٔ آل عمران) مداومت آنها خواص بسیاردارد

سورهٔ حجرات در مدینه نازل شده و مشتمل بر ۱۸ آیه میباشد

بنام خداوند بخشندهٔ مهربان

ای کسانیکه بخدا ایمان آورده‌اید (هیچگاه) برخداورسول تقدم مجوئید وازخدا بترسید(نافرمانی مکنید)که خدا بگفتارشما شنوا ودانااست (۱) ای اهل ایمان فوق صوت پیغمبر صدا بلند مکنید(به یامحمد ویااحمد)که اعمال نیکتان محو وباطل شود وشما فهم نکنید (۲) آنان که نزد رسول خدا بصدای آرام وآهسته سخن گویند آنها هستند که درحقیقت خدا دلهایشان را برای مقام رفیع تقوی آزموده وآمرزش واجرعظیم نصیب فرموده است (۳) بحقیقت مردمیکه تورا ازپشت حجره‌ات بصدای بلندمیخوانند اکثر مردم بی‌عقل و شعوری هستند (۴) واگرآنها صبرمی کردند تاوقتی که توبرایشان خارج شوی بسیار برآنها بهتر وثوابش بیشتر بودو(بازهم توبه کنند)خدا غفورومهربان است (۵) ای مؤمنان(عالم) هرگاه فاسقی خبری برای شما آورد(تصدیق مکنید تا) تحقیق کنید مبادا بسخن چینی فاسقی از نادانی بقومی رنجی رسانید وسخت پشیمان گردید (۶) وبدانید رسول خدا در میان شما هست (شما اورا برای جاهلانه خود وا مدارید که) اگر دربسیاری

مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي
قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ
هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾
وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِن بَغَتْ
إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِن
فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۖ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۖ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا ۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا

از امور رأی شما را پیروی کند خود برنج و زحمت می افتید ولیکن خدا (بلطف خود) مقام ایمان را محبوب شما گردانید و در دلهاتان نیکو بیاراست و کفر و فسق و معصیت را زشت و منفور در نظرتان ساخت (تا در دو عالم سعادتمند شوید) و اینان بحقیقت اهل صواب و هدایتند (۷) این مقام بر آنان بفضل خدا و نعمت الهی حاصل گردید و خدا (باحوال بندگان) دانا و بصلاح نظام عالم آگاهست (۸) و اگر دو طایفه از اهل ایمان با هم بقتال و دشمنی برخیزند البته شما مؤمنان بین آنها صلح برقرار دارید و اگر یک قوم بردیگری ظلم کرد با آن طایفه ظالم قتال کنید تا بفرمان خدا باز آید (و ترک ظلم کند) پس هرگاه بحکم حق برگشت با حفظ عدالت میان آنها را صلح دهید و همیشه عدالت کنید که خدا بسیار اهل عدل و داد را دوست میدارد (۹) بحقیقت مؤمنان همه برادر یکدیگرند پس همیشه بین برادران (ایمانی) خود صلح دهید و خدا ترس و پرهیزکار باشد باشد که مورد لطف و رحمت الهی گردید (۱۰) ای اهل ایمان و مؤمنان هرگز نباید قومی قوم دیگر را مسخره و استهزا کنند شاید آن قوم که مسخره میکنید بهترین مؤمنین باشند و نیز بین زنان با ایمان قومی دیگری را سخریه نکنند که بسا آن قوم بهترین آن زنانند و هرگز عیب جوئی (از هم دینان) خود مکنید و بنام و لقبهای زشت یکدیگر را مخوانید که پس از ایمان بخدا نام فسق (برمؤمن نهند) بسیار زشت است و هر که از فسق و گناه بدرگاه خدا توبه نکند بسیار ظالم و ستمکار است (۱۱) ای اهل ایمان از بسیار پندارها درحق یکدیگر اجتناب کنید که برخی ظن و پندارها معصیت است و نیز هرگز از حال درونی هم تجسس مکنید و غیبت یکدیگر روا مدارید آیا شما دوست میدارید گوشت برادر مرده خود را خورید البته کراهت و نفرت از آن دارید (پس بدانید که مثل غیبت مؤمن بحقیقت همین است) و از خدا بترسید (و توبه کنید که) خدا بسیار توبه پذیر و مهربانست (۱۲) ای مردم ما همه شما را نخست از مرد و زنی آفریدیم و آنگاه شعبه های بسیار و فرق مختلف گردانیدیم تا یکدیگر را بشناسید (و بواسطه نسب بیکدیگر فخر نکنید که نسب مایهٔ افتخار نیست بلکه) بزرگوار (و با افتخار) ترین شما نزد خدا باتقواترین مردمند و خدا از حال شما کاملا آگاهست (۱۳) ای رسول) اعراب بنی اسد و غیره که بر تو منت گذارده و گفتند ما (بی جنگ و نزاع) ایمان آوردیم بآنها بگو که (ایمانتان) بقلب وارد نشده بحقیقت هنوز ایمان نیاورده اید لیکن بگوئید ما اسلام آوردیم

وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

سورة ق مكية وهي خمس وأربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ﴿٥﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

واگر خدا ورسول ویرا اطاعت کنید از (اجر) اعمال‌شما هیچ نخواهد کاست واز گناه گذشته شما می‌گذرد که خدا بسیارآمرزنده ومهربانست (۱۴) منحصراً مؤمنان (واقعی) آن کسانندکه بخدا و رسول او ایمان آورند و بعداً هیچگاه شك وریبی بدل راه ندادند ودر راه خدا بمال و جانشان جهادکردنداینان بحقیقت راستگوهستند (۱۵) ای‌رسول(بامردم ریائی) بگوکه شما میخواهید خدا را بدین خودآگاه سازیدوحال آنکه خدا آنچه در آسمانها وزمین‌است‌همه‌را میداند وبکلیه‌امورعالم آگاهست (۱۶) آنها برتو به‌مسلمان شدن منت می‌گذارند بگو شما باسلام خود بر من منت منهید بلکه اگر راست می‌گوئید خدا برشما منت دارد که‌شما را بسوی ایمان‌هدایت‌فرموده است (۱۷) خدا اسرار غیب زمین‌وآسمانها را می‌داند.وبآنچه شما بندگان می‌کنید (از نیك و بد خالص یا ریا) آگاهست (۱۸)

سورهٔ ق در مکه معظمه‌نازل شده ومشتمل بر۴۵آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ق (قسم بقدس‌قدرت) (۱) وقسم بقرآن بامجد وعظمت(۲) (که منکران ایمان نیاوردند) بلکه ازآمدن رسولی که آنها رااندرز دهد بشگفت‌آمده و کفار نادان گفتند این (دعوت رسالت و خبر از قیامت) بسیار چیز عجیبی است (۳) آیا ما پس‌ازآنکه مردیم ویکسره خاك شدیم (باز زنده می‌شویم) این بازگشت بسیار بعید است(۴)(تعجب نکنندکه) ما بآنچه زمین ازآنها بکاهد کاملا آگاهیم و کتاب لوح محفوظ نزد ماست(۵) بلکه کافران چون رسول آمد (بجای ایمان) حق را تکذیب کردند و درکار بزرك (رسالت وقرآن باعظمت) مضطرب وسرگردان‌ماندند (۶) آیا منکران‌حق‌آسمان‌را فراز خود نمینگرند که ما چگونه بنای محکم اساس‌نهاده‌ایم‌وآن‌رابزیور ستارگان رخشان‌آراسته‌ایم‌وهیچ‌شکافی‌وخللی درآن‌راه ندارد(۷)وزمین‌را نمینگرندکه‌آن‌را بگستردیم‌ودرآن کوههای استواربیفکندیم‌وهرنوع‌گیاه باحسن‌وطراوت‌ازآن‌برویانیدیم(۸)این‌دلایل قدرت درآسمان و زمین موجب‌بصیرت وتذکر برای‌هربنده‌ایست که‌بتوبه ازگناه وغفلت رو بدرگاه خدا آرد (۹) وما از آسمان

مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ
لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿١٠﴾ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ
الْخُرُوْجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ﴿١٢﴾ وَ
عَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿١٣﴾ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾ اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ
مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ
نَفْسُهٗ ۚۖ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ
عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ
رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَآءَتْ كُلُّ
نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِيْنُهٗ
هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٢٤﴾ مَّنَّاعٍ
لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبِ ﴿٢٥﴾ اۨلَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي
الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ
فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيْدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٢٩﴾

آب (باران) با برکت را نازل کردیم و باغهای میوه و خرمنها از کشت حبوبات بروپانیدیم (۹) ونیز نخلهای بلند خرما که میوه آن منظم رویهم چیده شده است برانگیختیم (۱۰) اینها را رزق بندگان قرار دادیم و بباران زمین مرده را زنده ساختیم (تاخلق بدانند که) همچنین پس از مرگ سر از خاك بیرون میکنند (۱۱) (ای رسول غمین مباش که) پیش از اینان هم قوم نوح و اصحاب رس وقوم ثمود (پیغمبر خودرا تکذیب کردند) (۱۲) وقوم عاد وفرعون وقوم لوط (۱۳) واصحاب ایکه وقوم تبع پادشاه یمن همه رسولان حق را تکذیب کردند تا وعده عذاب حق بر آنان حتم وواجب گردید (۱۴) آیا در اول بار که آفرینش را از نیستی صرف بهستی آوردیم هیچ درماندیم پس درخلقت معاد دیگر (بار هم عاجز نیستیم) بلکه این منکران درشك وریب از خلقت نو (ونشئهٔ معاد) اند (۱۵) وما انسان را خلق کرده‌ایم واز وساوس و اندیشه‌های نفس او کاملا آگاهیم که از رك گردن او باو نزدیکتریم (۱۶) چون دو ملك (رقیب وعتید) ازطرف راست وچپ بمراقبت او بنشسته‌اند (۱۷) سخنی (ازخیروشر) برزبان نیاورده جز آنکه همان‌دم رقیب وعتید برآن آماده‌اند (۱۸) (وبهوش آئید که) هنگام بیهوشی وسختی مرك بحق وحقیقت فرارسید آری همان مرگی بود که از او دوری می‌جستید (۱۹) وآنگاه که درصور بدمند (وملایك ندا کنند که) اینست روز وعده گاه خلق (۲۰) وهر نفسی را فرشته‌ای برای حساب بمحشر کشاند و فرشته‌ای بر نیك و بدش گواهی دهد (۲۱) تو (ای نادان) از این روز سخت در غفلت بودی تا آنکه ما پرده از بصیرت برانداختیم وچشم بصیرتت بیناتر گردید (۲۲) وقرین وی بدو گوید این همان (اعمالی) است که نزد من محفوظ است (۲۳) (خطاب رسد) امروز هر کافر معاند را در دوزخ افکنید (۲۴) همان کافری که از هر کارخیر مانع می‌گشت وبحق خلق ستم می‌کرد و (درکار قیامت) بشك و ریب بود (۲۵) همان کافر مشرك که باخدای یکتا خدای دیگری جعل کرده اورا امروز درعذاب سخت جهنم درافکنید (۲۶) آنگاه قرین او (شیطان) گوید بارالها من اورا بطغیان وعصیان نکشیدم بلکه او خود در ضلالت افتاد (۲۷) آنگاه خدا بعتاب گوید درحضور من خصومت مکنید که من وعده عذاب شما را پیش فرستادم (۲۸) دیگر وعده عذاب من مبدل نخواهد شد وهیچ درکیفر ستمی به بندگان نخواهم کرد (۲۹)

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ
هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ
يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ
وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا
يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ
مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا
﴿٣﴾ فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ

روزیکه جهنم‌را گوییم آیا امروز مملو از وجود کافران شدی و او گوید آیا دوزخیان بیش از اینهم هستند (۳۱) وآنروز بهشت‌را برای اهل‌تقوی نزدیک آرند تاهیچ دور از آن نباشند (۳۲) این بهشت همانست که وعده شد برهمه بندگانی که بدرگاه‌خدا پناه برده ونفس‌را از حرام نگه داشتند (۳۳) آنکس که ازخدای مهربان در باطن ترسید وبا قلب خاشع ونالان بدرگاه او باز آمد (۳۴) (باینگونه بندگان خطاب‌شود که) در آن‌بهشت با تحیت و سلام حق در آیند که‌این روز دخول ابدی در بهشت جاودانی است (۳۵) برآن‌بندگان درآنجا هرچه بخواهند مهیاست و باز افزون‌تر از آن (نعمتهای بهشتی) نزد ما خواهدبود (۳۶) وچقدر طوایفی را پس از اینان ما هلاک کردیم که با قهر و قوت‌تر از اینان‌بودند ودر هردیار راه جستند آیا باهمه نیرومندیشان هیچ راه نجاتی یافتند (۳۷) در این هلاک پیشینیان پند و تذکر است آنرا که قلب هوشیاری باشد یا گوش‌دل بکلام حق فرا دهد وبحقایقش توجه کامل کند (۳۸) و ما زمین‌وآسمانها وآنچه بین آنهاست همه را در شش روز آفریدیم و هیچ رنج و خستگی بما نرسید (۳۹) پس تو ای‌رسول (برتکذیب منکران) صبر کن وبحمد و ستایش خدا تسبیح‌گو پیش از طلوع خورشید (بنمازصبح) وپیش ازغروب آن (بنماز ظهر وعصر) (۴۰) وباز برخی از شب‌را (بنماز مغرب‌وعشاء) وهم درعقب سجده‌ها به‌تسبیح‌خدا پرداز (۴۱) و بندای روزی‌که منادی حق (اسرافیل) ازمکان نزدیک ندا کند گوش‌فرادار (۴۲) روزی که‌خلق آن صیحه را بحق بشنوند آن‌روز هنگام خروج از قبرهاست (۴۳) البته ما خلق‌را زنده‌ساخته ومی‌میرانیم وباز گشت‌همه بسوی‌ماست (۴۴) روزی که بسرعت زمین‌از احاطه‌بر آنها بشکافد واین‌جمع آوری‌خلق (درمحشر) برما سهل‌وآسان‌باشد (۴۵) ما بگفتارمردم مغرض‌نادان داناتر هستیم و تو برآن‌مردم جبار مسلط نیستی (تو رسول حقی) پس‌آن‌کس را که از وعده عذاب قیامت ترسانست او را بآیات قرآن متذکر قیامت‌ساز (۴۶)

سورة‌الذاریات درمکه معظمه‌نازل‌شده‌ومشتمل بر ۶۰ آیه‌میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

قسم بنفس بادهای‌عالم که‌نیکو به‌پرا کنند (۱) قسم بابرها که بار سنگین باران‌را بامرحق بدوش گیرند (۲) قسم بکشتیها که آسان بروی‌آب روان‌شوند (۳) قسم بفرشتگان که کار جهانیان‌را (باذن‌خدا) قسمت کنند (۴) قسم به اینان که آنچه‌شمارا (رسولان‌حق) وعده‌دادند همه‌صدق وحقیقت‌است (۵) البته‌دین

لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ
عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ
﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا
أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ
﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾
فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾
فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾
فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾
قَالُوا كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ
عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

(یعنی جزای اعمال روزی) واقع خواهد گردید ۶ قسم به آسمان (ع م
رسالت) که در آن راههای بسیاراست ۷ که شما مردم نادان در اختلاف سخن
باز ما ندید (و رسول حق را شاعر و ساحرش خواندید) ۸ از این قرآن هر که
شایسته فهم آن نبوده هم آخر روگردان خواهد شد ۹ کشته باد و نابود آنکه
دروغ بندد (و قرآن را سحر و فسانه برخواند) ۱۰ آنانکه در ضلالت و غفلت
زیستند (۱۱) و (از روی انکار) باز می پرسند که پس این روز جزا کی خواهد
بود (۱۲) با نها (بگو) آن روز خواهد بود که آنها را با تش دوزخ بیازمایند (۱۳)
و خطاب قهر کنند که اینك بچشید این همان عذابیست که خود بتعجیل
میخواستید (۱۴) آن روز متقیان همه در بهشت و بر لب چشمه های آب غنوده اند
(۱۵) همان نعمتها که خدا با نها عطا کند فرا گیرند چرا که در دنیا مردمی نیکو
کار بودند (۱۶) و از شب اندکی را خواب می کردند (۱۷) و سحرگاهان از
درگاه خدا طلب آمرزش و مغفرت می کنند ۱۸ و در اموالشان بر فقیر سائل و
محروم حقی منظور دارند (۱۹) در روی زمین بر اهل یقین ادله قدرت الهی
پدیدار است (۲۰) و هم در نفوس خود شما مردم آیا در خود بچشم بصیرت
نمی نگرید (۲۱) و روزی شما با همه وعده ها که بشما دادند در آسمان (بامر
خدا مقدر) است (۲۲) پس بخدای آسمان و زمین قسم که این (وعدهٔ رزق
مقدر) بمانند تکلمی که با یکدیگر می کنید حق و حقیقت است (۲۳) ای رسول
ما آیا حکایت مهمانان گرامی ابراهیم و فرشتگان بتو رسیده است (۲۴)
هنگامی که آنها بر او وارد شدند و سلام گفتند و او جواب سلام گفت و فرمود
که شما مردمی ناشناس می باشند ۲۵ آنگاه نزد اهلبیت خود رفت و کباب
گوساله فربهی نزد میهمانان آورد ۲۶ غذا را نزد آنها گذارد
نگر دند) ابراهیم گفت شما غذا تنا ول
نمی کنید ۲۷ آنگاه سخت از آنها بیم و اندیشه کرد آن فرشتگان که ابراهیم
را هراسان یافتند بدو گفتند هیچ مترس و او را به پسری دانا (یعنی اسحق)
بشارت دادند (۲۸) در آن حال زن ابراهیم (ساره) با فریاد شادمانی روی با نها
آورد و (از شوق) سیلی بصورت زد و گفت من زنی پیر و نازا هستم (۲۹) فرشتگان
گفتند خدای تو چنین فرموده که او بمصالح خلق آگاه و بحال بندگان دانا
است (۳۰) ابراهیم گفت ای رسولان حق باز گوئید که شما برای چه کار
مأمورید (۳۱) آنان گفتند ما بر (هلاك) قوم بدکاری فرستاده شده ایم (یعنی
قوم لوط) ۳۲ تا بر سر آنها و دیارشان از گل سنك باران کنیم (۳۳)
که آن سنگها نزد پروردگار معین و نشاندار برای ستمکارانست (۳۴)

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ
بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾
مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ
إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾
وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا
فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا
تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾ كَذَٰلِكَ مَا
أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾
وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾

واز اهل ایمان هرکه بود ازآن دیار خارج کردیم (۳۵) و (لیکن) در همهٔ آن‌دیار جز یك خانه لوط دیگر مسلم خداپرست نیافتیم (۳۶) و در آن‌دیار برای آنانکه از عذاب الیم (قهرخدا) میترسند آیت عبرتی وا-گذاردیم (۳۷) ونیز در رسالت موسی آیت عبرتاست که بامعجزهٔحجت روشن بسوی فرعونیانش فرستادیم (۳۸) و فرعون بغرور ملك و قدرت سر از طاعت حق کشید وگفت که موسی ساحر یا دیوانه است (۳۹) ما هم اورا با همهٔ سپاهش بقهر گرفتیم و بدریا انداختیم که‌درخورهرنکوهش وملامت بود (۴۰) ونیز در قوم عاد که برهلاکشان تندباد خزان‌فرستادیم عبرت خلق است (۴۱) که آن باد هلاك بچیزی نمیگذشت جز آنکه او را مانند استخوان پوسیده می‌گردانید (۴۲) و هم در قوم ثمود برخلق عبرتیست که بآنان گفته شد اینك گرم تعیش و تمتع حیوانی باشید تا هنگام معین (که وعدهٔ انتقام حق فرا می‌رسد) (۴۳) آنها هم از فرمان خدای‌خود سرکشیدند پس‌آنها را صاعقه آتش درگرفت و(هلاکت‌خویش را) بچشم مشاهده کردند (۴۴) در حالیکه نه هیچ توانائی برخاستن و گریختن داشتند ونه‌هیچ یار و مددکاری یافتند (۴۵) و پیش از اینقوم هم قوم نوح مردمی فاسق ونابکار بودند (۴۶) وکاخ‌آسمان (رفیع) راما بقدرت خود برافراشتیم ومائیم که برهرکار عالم مقتدریم (۴۷) وزمین را بگستردیم وچه نیکو مهدی بگستردیم (۴۸) و ازهر چیزی دو نوع (نر وماده) بیافریدیم تا مگر متذکر حکمت خدا شوید (۴۹) باری‌ای بندگان خدا بدرگاه خدا گریزید که من از جانب او با بیانی روشن شما را میترسانم (۵۰) وهرگز با خدای یکتا خدائی نپرستید که من از قهر او با بیان روشن شما را می‌ترسانم (۵۱) همچنان(که ترا ای‌رسول تکذیب کردند) هیچ رسولی برامم پیشین نیامد جزآنکه (او را تکذیب کرده و) گفتند اوساحر یا دیوانه است (۵۲) آیا بر این تکذیب مردم اعصار بیکدیگر سفارش کرده‌اند (یا نه) بلکه این‌مردم گروهی سرکش ونافرمانند (۵۳) توهم‌ای‌رسول‌ما از این‌مردم کافر روی‌بگردان که‌دیگر هیچ درخور نکوهش وملامت نیستی (۵۴) وامت‌را تذکر وپندمی‌ده که‌پند وتذکر(اگر کافران‌رانفع ندهد) مؤمنان‌را سودمند افتد (۵۵) وماخلق‌جن وانس‌را نیافریدیم مگربرای اینکه مرا(بیکتائی) پرستش کنند (۵۶) وما از خلقشان رزق وطعام (وهیچگونه سودی) برخود نخواستیم (۵۷)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا
مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا
﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ
﴿١٤﴾ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا
تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ
الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ
سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ
ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَ
لَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ

همانا روزی بخشنده خلق تنها خداست که صاحب قوت واقتدار ابدیست (۵۸) پس این ستمکاران را هم گناهی (و کیفری) مانند اصحاب (وامثال) شان (ازامم پیشین) خواهد بود باری عجله نکنند (۵۹) آنگاه (که زمان کیفر فرارسید) وای بر آنانکه کافرشدند از آن روز سختی که رسولان بآنها وعده میدهند (۶۰)

سورهٔ طور درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۴۹ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قسم بطور سینا (۱) قسم به کتاب مسطور قرآن (۲) در صحیفهٔ گشوده فرمان (که خدا بررسولش محمد مصطفی فرستاد (۳) قسم به بیت المعمور که خدا به ذکر وطواف بندگان و یا به تسبیح فرشتگانش معمور گردانید (۴) قسم بطاق بلند (آسمان) (۵) قسم بدریای آتش فروزان (۶) قسم باین امور که البته عذاب خدا (بر کافران) واقع خواهد شد (۷) وهیچکس دافع آن نخواهد بود (۸) روزی که آسمان سخت جنبش کند (۹) و کوهها تند بگردش آید (۱۰) در آن روز سخت وای بر آنان که وعده حق را تکذیب کردند (۱۱) آنانکه ببازیچه دنیا فرو شدند (۱۲) آن روز آنها را سخت بآتش در افکنند (۱۳) وبه آنها خطاب کنند که این همان آتشی است که تکذیب آن کردند (۱۴) آیا این آتش دوزخ هم بنظرتان سحر است یا آنکه هنوز چشم بصیرت باز نمیکنید (۱۵) باری بدوزخ درشوید که صبر و بی صبری بحالتان یکسانست و بس آنچه (در دنیا) کردید امروز همان را جزا یابید (۱۶) متقیان هم امروز درباغهای بهشت پر نعمتند (۱۷) آنان بنعمتی که خدا نصیبشان فرموده دلشادند وخدا ازعذاب دوزخ محفوظشان داشته است (۱۸) وخطاب شود که (ازهر نعمت خواهید) بخورید وبیاشامید شمارا گوارا باد پاداش اعمال نیکی که (در دنیا) انجام دادید (۱۹) درحالی که نزدیک هم برتخت (عزت) تکیه زده اند وما حورالعین را هم جفت آنان گردانیده ایم (۲۰) وآنان که بخدا ایمان آوردند وفرزندانشان هم در ایمان پیروانشان شدند ما آن فرزندان را بآنها برسانیم واز پاداش عمل فرزندان هیچ نکاهیم که هر نفسی در گرو عملیست که برخود اندوخته است (۲۱) وبر آن بهشتیان از هر نوع میوه و گوشت (های لذیذ) که مایل باشند فراوان بیفزائیم (۲۲) آنها در بهشت جام (شراب گوارا) را چنان سریع ازدست هم بگیرند که (گوئی) منازعه می کنند درصورتی که آنجا کار لغو وباطل نزاع وخلاف وبزه کاری هیچ نیست (۲۳)

اكثرهم لا يعلمون ﴿٤٧﴾ واصبر لحكم ربك فانك باعيننا وسبح
بحمد ربك حين تقوم ﴿٤٨﴾ ومن الليل فسبحه وادبار النجوم ﴿٤٩﴾

سورة النجم مكية وهي اثنتان وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم اذا هوى ﴿١﴾ ما ضل صاحبكم وما غوى ﴿٢﴾ وما ينطق عن
الهوى ﴿٣﴾ ان هو الا وحي يوحى ﴿٤﴾ علمه شديد القوى ﴿٥﴾ ذو مرة
فاستوى ﴿٦﴾ وهو بالافق الاعلى ﴿٧﴾ ثم دنا فتدلى ﴿٨﴾ فكان قاب
قوسين او ادنى ﴿٩﴾ فاوحى الى عبده ما اوحى ﴿١٠﴾ ما كذب الفؤاد
ما راى ﴿١١﴾ افتمارونه على ما يرى ﴿١٢﴾ ولقد راه نزلة اخرى ﴿١٣﴾
عند سدرة المنتهى ﴿١٤﴾ عندها جنة الماوى ﴿١٥﴾ اذ يغشى السدرة
ما يغشى ﴿١٦﴾ ما زاغ البصر وما طغى ﴿١٧﴾ لقد راى من ايات ربه
الكبرى ﴿١٨﴾ افرايتم اللات والعزى ﴿١٩﴾ ومنوة الثالثة الاخرى ﴿٢٠﴾
الكم الذكر وله الانثى ﴿٢١﴾ تلك اذا قسمة ضيزى ﴿٢٢﴾ ان هي
الا اسماء سميتموها انتم واباؤكم ما انزل الله بها من
سلطان ان يتبعون الا الظن وما تهوى الانفس ولقد جاءهم
من ربهم الهدى ﴿٢٣﴾ ام للانسان ما تمنى ﴿٢٤﴾ فلله الاخرة والاولى
﴿٢٥﴾ وكم من ملك في السماوات لا تغني شفاعتهم شيئا الا من

اکثرشان نمیدانند (۴۷) باری ایرسدل برحکم خدا صبر کن که تومنظور نظر مائی وچون برخیزی (بنماز یا هر کاری) بستایش خدای خود تسبیح گو (۴۸) واز شبانگاه هم پاره‌ای به‌تسبیح خدا پرداز و هنگام فرو رفتن ستارگانهم (بنماز صبح) تسبیح خدا گو

سورهٔ نجم در مکه‌معظمه‌نازل شده و مشتمل بر ۶۲ آیه‌میباشد

بنام‌خداوند بخشندهٔ‌مهربان

بستاره (ثریای نبوت) چون‌ازعالم قدس فرودآید (۱) که صاحب شما (محمد مصطفی) هیچگاه درضلالت وگمراهی‌نبوده است (۲) وهرگز بهوای نفس سخن نمیگوید (۳) سخن او هیچ غیر وحی خدانیست (۴) اورا جبرئیل همان فرشته بسیار توانا علم‌آموخته است (۵) همان ملك مقتدری که بخلقت کامل (بررسول) جلوه کرد (۶) وآن‌رسول درافق اعلای کمال‌بود (۷) آنگاه نزدیك‌آمد و بر او (بوحی حق) نازل گردید (۸) بدان نزدیکی که با او بقدر دوکمان یا نزدیکتر از آن شد (۹) پس خدا به بنده خود وحی‌فرمود آنچه راکه هیچکس درك آن نتواند کرد (۱۰) آنچه (درغیب‌عالم) دید دلش هم حقیقت یافت وکذب و خیال نه‌پنداشت (۱۱) آیا کافران برآنچه رسول (درشب‌معراج بچشم) مشاهده کرد انکار می کنند (۱۲) ویکبار دیگر هم اورا (یعنی جبرئیل را) رسول مشاهده کرد (۱۳) درنزد (مقام) سدرة‌المنتهی (۱۴) بهشتی که‌مسکن متقیا نست در همانجایگاه (سدرة) است (۱۵) چون‌سدره میپوشاند آنچه را که‌احدی از آن آگه نیست (۱۶) چشم (محمد) از حقایق انمام آنچه را باید بنگرد بی هیچ کم و بیش مشاهده کرد (۱۷) آنجا از بزرگتر آیات حیرت‌انگیز پروردگار را بحقیقت دید (۱۸) ای مشرکان آیا دو بت بزرك‌لات‌وعزی‌خودرادیدید (بی‌اثراست) (۱۹) ومنات سومین‌بت‌دیگرتان را دانستید جمادی‌بی‌نفع وضرراست (۲۰) آیاشمارا فرزند پسر وخدا را دختر است (۲۱) اگرچنین بودی بازهم تقسیمی نادرست بودی (۲۲) ای مشرکان این‌بتها جز نامهائی که شما وپدرانتان برآنها نهاده‌اید چیز دیگری نیست وخدا هیچ دلیلی برمعبودیت‌آنها نازل نفرموده و مشرکان چیزی‌غیر گمان‌باطل وهوای‌نفس‌فاسدخودرا در بت‌پرستی پیروی‌نمی‌کنند واز جانب خدایشان هدایت (بفرستادن‌رسول حق) برآنها آمد (۲۳) آیا برای‌آدمی‌هرچه‌آرزو کند حاصل‌میشود (هرگز نمیشود) (۲۴) در صورتیکه دنیا وآخرت‌همه‌ملك خداست (۲۵) وبسیار ملك‌در آسمانها هست که‌شفاعتش سودمند نیست

بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾
فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ
مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾
الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ
وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ
أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾
أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ
الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي
وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا
مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾
وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ
أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ
إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

جز بامر خدا و بر آنکس که خدا بخواهد و از او خشنود باشد (۲۶) آنان که بآخرت ایمان ندارند فرشتگان را نام دختران (خدا) نهادند (۲۷) وحال آنکه هیچ علم بآن ندارند وجز دری گمان و پندار نمیروند و ظن و گمان هم در فهم حق رحقیقت هیچ سودی ندارد (۲۸) توهم ای رسول ازهرکس که ازیاد ما روگرداند و جز زندگانی دنیا را نخواست بکلی اعراض کن (۲۹) منتهای علم وفهم این مردم تا همین خداست خدا بحال آنکه از راه حق گمراه شد وآنکه هدایت یافت کاملا آگاهست (۳۰) وآنچه درآسمان‌ها وزمین است همه ملك خداست که بدکاران‌را به کیفر میرسانَد و نیکوکاران‌را پاداش نیکوتر عطا می کند (۳۱) آنان که ازگناهان بزرك واعمال زشت دوری کنند مگر آنچه لممی (یعنی گناه صغیره یا تخیل و وسوسه ای بغلبه طبیعت وعادت) ازآنها سرزند که مغفرت پروردگار بسیار وسیع است وخدا بحال شما بندگان آگاه‌تر است زیرا اوشما را ازخاك زمین آفریده وهنگامی که در رحم مادرها جنین بودید یاد آرید و خودستائی مکنید او که آفریننده است بحال هرکه متقی است (از شما) داناتر است (۳۲) ای رسول دیدی آن‌کس را که (ازجنك احد) روی بگردانید (۳۳) واندك صدقه‌ای داد وسپس بکلی قطع کرد (مفسرین گفتند که عثمان شتری با بار به عبدالله‌سعد داد که در محشر بار گناه عثمان را بدوش گیرد) (۳۴) آیا علم غیب نزد اوست و او (باحوال آن جهان) بیناست (که گناه عثمانرا بشتری پذیرفت) (۳۵) یا که آگه نشد بآنچه راجع (به مجازات) در توریة موسی عمرانست (۳۶) وهم درصحف ابراهیم خلیل وفادار (۳۷) که هیچکس بار گناه دیگری را بدوش نخواهد گرفت (۳۸) و (نمیدانید) اینکه برای آدمی جز آنچه بسعی (وعمل) خود انجام‌داده (ثواب وجزائی نخواهد بود (۳۹) والبته انسان پاداش سعی وعمل خودرا بزودی خواهد دید (۴۰) سپس (درآخرت) بپاداش کاملتری خواهد رسید (۴۱) و کار خلق عالم بسوی خدا منتهی میشود (۴۲) وهم او بندگان‌را شاد و خندان سازد وغمین وگریان گرداند (۴۳) وهم او خلق را بمیراند و باز زنده فرماید (۴۴) و او خلق را برای انس باهم جفت نر و ماده آفریده است (۴۵) از نطفه‌ای آفریده که از مردان برحم زنان می‌ریزد (۴۶) وهم او ایجاد نشئهٔ آخرت خواهد کرد (۴۷) وهم او بندگان را بی‌نیاز کند و سرمایهٔ (هرسعادت) بخشد (۴۸)

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَ
فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾ وَ
الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ
﴿٥٥﴾ هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن
دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَ
يَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ
مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ
بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ
﴿٦﴾ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ۖ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ

وهم‌او آفریننده ستاره شعر است (۴۹) و هم او قوم‌عاد را در اول هلاك (۵۰) وقوم ثمود را وهیچ باقی نگذاشت (۵۱) وپیش از اینان قوم نوح را که‌ظالم وسرکش‌تر بودند هلاك گردانید (۵۲) و اوقوم‌لوط‌را بکیفر (بدکاری) شهرهایشان واژگون ساخت (۵۳) تا آنکه بر آنها عذابی بسیار سخت احاطه کرد (۵۴) پس(ای‌بشر) بکدام‌از نعمتهای پروردگارت جدال و انکار خواهی کرد (۵۵) این رسول هم مانند رسولان پیشین ترساننده خلق (ازقهر خدا) است (۵۶) روز قیامت بسیار نزدیك شده است (۵۷) هیچکس غیرخدا آن‌روز را آشکارا نتواند ساخت (۵۸) آیا از این‌سخن(کافران) تعجب‌می‌کنند (۵۹) و(بفسوس ومسخره) بر آن می‌خندند و(بروزگارسخت خود) نمینگرند(۶۰) ای بشرنادان شما سخت غافلید از این‌خواب غفلت برخیزید) (۶۱) بعد ازاین بسجده و عبادت خدا پردازید (۶۲)

سورهٔ قمر درمکه معظمه‌نازل شده‌ومشتمل بر ۵۵آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

آن‌ساعت(قیامت) (یا قیام‌رسول حق) نزدیك‌آمد و ماه آسمان شکافته شد(این آیه‌راجع بشق‌القمراست که‌کفار ازرسول‌اکرم درخواست کردند) (۱) واگر کافران بزرك‌آیت و معجزی به‌بینند بازاعراض کرده‌و گویند که اینسحری کامل‌است (۲) وآنها (رسول‌حق‌را) تکذیب کرده‌وپیروهوای نفس باطل‌شدند وهرامری‌را عاقبت مقری‌خواهدبود (۳) ودرآیات قرآن اخبار کیفر پیشینیان که مایهٔ‌عبرت‌وانزجار ازمعصیت‌است کاملا بمردم‌رسید (۴) قرآن حکمت بالغه‌خداست‌اگر از آن‌پندنگیرند‌از این‌پس اندرزو پندسودی نخواهد بخشید (۵) پس ای‌رسول روی‌ازکافران بگردان‌تا روزی‌که ندا کننده‌ای خلق‌را بعالمی حیرت‌آور وقیامتی هول‌انگیز دعوت کند (۶) که‌ازهول‌آن کافران بخواری‌چشم بزهم نهندسر ازقبرها برآورده‌مانندملخ‌بعرصه‌محشر منتشر شوند (۷) درآنحال منادی‌محشررا بسرعت‌اجابت کنندو کافران‌باهم گویند این‌روز همان‌روز سخت‌است(که‌ما انکارمی کردیم) (۸) پیش‌از اینان هم قوم نوح بنده ما نوح‌را تکذیب کردند و گفتند مردی دیوانه‌است وزجر وستم بسیار ازآنها کشید (۹) تاآنکه بدرگاه خدا دعاکرد که بارالهامن سخت‌مغلوب قوم‌شده‌ام تومرا یاری‌فرما (۱۰) ماهم درهای‌آسمان گشودیم‌و سیلابی‌ازآن‌فروریختیم (۱۱) ودرزمین چشمها‌جاری ساختیم‌تاآب‌آسمان‌و زمین باهم بطوفانی‌که مقدر حتمی‌بود اجتماع یافت (۱۲) و نوح را در

عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِيْ بِاَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَ
لَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿١٦﴾
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ
كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ يَوْمِ
نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾
كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ اِنَّآ اِذًا
لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ
فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ
كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ
الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ
قَوْمُ لُوْطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ نَجَّيْنٰهُمْ
بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ
بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ
اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

کشتی محکم اساس برنشاندیم (۱۳) که آن کشتی بانظر (وحفظ وعنایت ما)
روان گردد تا کافران بآن طوفان بلا مجازات شوند (۱۴) وآن کشتی را
محفوظ داشتیم تا آیت عبرت خلق شود آیا کیست که از آن پند گیرد (۱۵)
پس ای بندگان عالم بنگرید سختی تنبیه وعذاب ما چگونه بود (۱۶) و
ما قرآن را برای وعظ واندرز بهم آسان کردیم آیا کیست که ازآن پند
گیرد (۱۷) قوم عاد نیز پیغمبرشان هودرا تکذیب کردند پس باز بنگرید
عذاب وتنبیه ما چگونه سخت بود (۱۸) ما برهلاك آنها تند بادی در
روز پایدار نحسی فرستادیم (۱۹) که آن باد مردم را از جا برمیکند
چنانکه ساق درخت خرما از ریشه افکنند (۲۰) پس باز بنگرید عذاب
وتنبیه ما چگونه سخت بود (۲۱) وفرمان قرآن را برای وعظ و اندرز
برفهم آسان کردیم آیا کیست که ازآن پند گیرد (۲۲) قوم ثمود هم آیات
ورسول خدا تکذیب کردند (۲۳) وگفتند آیا سزد که ما یك بشری از
جنس خودمان را پیروی کنیم در اینصورت بگمراهی و ضلالت سخت در
افتادیم (۲۴) ای عجب آیا بین ما افراد بشر تنها بر او وحی رسید
(چنین نیست) بلکه او مرد دروغگوی بی‌باکی است (۲۵) این منکران
بزودی فردای قیامت کاملا معلومشان شود که دروغگوی بی‌باك کیست
(۲۶) ما برای امتحان آنها ناقه صالح را (بدرخواست آنها از سنك)
بیرون فرستادیم (وصالح را گفتیم) مراقب حالشان باش و بر آزارشان
صبر پیشه گیر (۲۷) وبآنها خبر ده که آب چشمه بین شما و ناقه تقسیم
شده که یك روز سهم ناقه و روزی برای شماست (۲۸) آن قوم (شقی)
صاحب (ورئیس) خودرا خواندند تا مجهز شد و ناقه را پی کرد (۲۹)
پس باز بنگرید عذاب وتنبیه ما چگونه سخت بود (۳۰) ما برهلاك آنها
یك صیحه (عذاب آسمانی) فرستادیم وهمه مانند گیاه خشك شدند (۳۱)
وما قرآن را برای وعظ واندرز بر فهم آسان کردیم آیا کیست که از آن
پند گیرد (۳۲) قوم لوط نیز کتاب ورسول حق را تکذیب کردند (۳۳)
ماهم جز خانواده لوط همه آنان را بسنگباران هلاك نابود کردیم (۳۴)
نجات اهل بیت لوط هم بنعمت ولطف ما بود بلی ما چنین شکرگذاران را
پاداش می‌دهیم (۳۵) لوط آن قوم را از قهر ومؤاخذه ما ترسانید باز آنها در
آیات ما شك وانکار کردند (۳۶) وقوم ازاومهمانش را ترسانید باز آنها در
آیات ما شك وانکار کردند (۳۶) وقوم از او مهمانانش را (که فرشتگانی
زیبا بودند برسوء قصد) طلبیدند ماهم چشم آنهارا بینور و نابینا کردیم
وگفتیم که اینك عذاب قهر وانتقام ما را بچشید (۳۷) و شبی بصبحگاه
رسید که (مرگ آمد و) بعذاب (دوزخ) دادیم گرفتار شدند (۳۸)

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سورة الرحمن جل ذكره مكية وهي ثمان وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ

و گفتیم اینك عذاب قهر وانتقام ما را (بجرم بدکاری بچشید) (۳۹) و ما قرآن را برای وعظ واندرز بفهم آسان کردیم آیا کیست که ازآن پند گیرد (۴۰) وبرارشاد فرعیونیان هم رسول وآیات الهی آمد (۴۱) آنها (از کفر وغرور) همه آیات ما را تکذیب کردند ماهم بقهر و اقتدار خود از آنها سخت مؤاخذه کردیم (۴۲) آیا کفار شما (مکیان) بهتر و (قویتر) از آن امم گذشته اند یا شمارا برائت وامانی در کتب (آسمانی) ازعذاب خدا هست (۴۳) آیا آنکه میگویند چون ما باهم مجتمعیم (البته) منصوریم (۴۴) (ونمی دانند که) بزودی آن جماعت (در بدر) شکست خورده و بجنك پشت کنند (۴۵) بلکه ساعت قیامت وعده گاه آنهاست وآن روز بسیار سخت تر وناگوارتر (از روز بدر) است (۴۶) البته بدکاران عالم (در دنیا) بگمراهی (ودرآخرت) درآتش دوزخند (۴۷) روزی آنهارا بهرو درآتش دوزخ کشند (وگویند) اینك الم جهنم را بچشید (۴۸) ماهرچه آفریدیم باندازه آفریدیم (۴۹) وفرمان ما در عالم یکیست در سرعت بمانند چشم بهم زدنی انجام یابد (۵۰) وما بسیار از پیشینیان امثال شما کافران را هلاك کردیم آیا کیست که ازآن پند وعبرت گیرد (۵۱) وهرعملی کردند در کتب نامه عملشان ثبت شد (۵۲) وهر امر کوچك و بزرك آنجا نگاشته است (۵۳) محققا اهل تقوی در باغها وکنار نهرها (ی بهشت ابد) منزل گزینند (۵۴) درمنزلگاه صدق وحقیقت نزد خداوندعزت و سلطنت جاودانی متنعمند (۵۵)

سورهٔ رحمن در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۷۷ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

خدای مهربان (۱) (برسولش محمدص) قرآن آموخت (۲) وانسان را خلق کرد (۳) وباو تعلیم نطق وبیان فرمود (۴) وخورشید ماه بحکم نافذ وجاذبه شوق بحساب معین و سرعت وبطور مخصوص بگردشند (۵) وگیاه ودرختانهم بسجده او سر بخاك اطاعت نهاده اند (۶) آسمان را او کاخی رفیع گردانید ومیزان (عدل ونظم) را درعالم وضع فرمود (۷) وحکم کرد که ای بندگان هرگز درمیزان عدل (واحکام شرع من) تعدی ونافرمانی نکنید (۸) وهرچیزرا به ترازوی عدل وانصاف بسنجید وهیچ درمیزان کم فروشی ونادرستی مکنید (۹) وزمین را (باهزاران منفعت) برای (زندگانی) خلق مقرر فرمود (۱۰) که درآن میوه های گوناگون ونخل خرمای با پوشش است (۱۱) وحبوبات (متنوع) که دارای برك وگل

الرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا
مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ۚ لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ
السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ

ودیاحین است (برای‌رزق‌خلق برویانید) ۱۲ الا‌ای‌جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان‌را انکار می‌کنید ۱۳ انسان‌راخدا از صلصال خشك گلی مانند گل‌کوزه گران (بدین‌زیبائی) آفرید (۱۴) وجنیان را از رخشندهٔ شعلهٔ‌آتش خلق کرد ۱۵ الا ای جن و انس کدامین نعمت‌های خدایتان‌را انکار می‌کنید (۱۶) آن‌خدائی که‌آفریننده‌دومشرق‌ومغربست (۱۷) الا ای جن وانس‌کدامین نعمتهای‌خدایتان راانکارمی‌کنید (۱۸) اوست‌که دو دریای (علم وحلم علی (ع) و فاطمه (س) یا دریای آب شور وگوارا) را بهم درآمیخت (۱۹) ومیان آن دو دریا (ای رسول)(برزخ) وفاصله‌ایست‌که تجاوز بحدود یکدیگر نمی‌کنند (۲۰) الا ای‌جن وانس کدامین نعمت‌های خدایتان را انکار می‌کنید (۲۱) ازآن دودریا (دو گوهر حسن وحسین پدیدآورد ویا) لؤلؤ و مرجان بیرون آورد (۲۲) الا ای‌جن وانس کدامین نعمت‌های خدایتان را انکار می‌کنید (۲۳) واو است کشتیهای بزرك مانند کوه که بدریا درگردشند (۲۴) الا ای‌جن و انس کدامین نعمت های خدایتان را انکار می‌کنید (۲۵) هر که روی زمین است دستخوش مرك وفناست (۲۶) و زنده ابدی ذات خدای منعم باجلال‌وعظمت است ۲۷ الا ای جن وانس‌کدامین نعمت‌های‌خدایتان را انکار می‌کنید (۲۸) هر‌که درآسمانها و زمین است همه‌از اوحوائج خود را می‌طلبند (۲۹) الا ای جن و انس کدامین نعمت‌های خدایتان را انکار می‌کنید (۳۰) ای‌گروه انس وجن بزودی بحساب کار شما خواهیم پرداخت (۳۱) الا ای جن وانس کدامین نعمت‌های خدایتان را انکار می‌کنید (۳۲) ای‌گروه جن وانس‌اگر میتوانید دراطراف‌زمین وآسمانها برشوید (این‌خیال محالی‌است) هرگزخارج‌ازملك‌وسلطنت‌خدا نتوانید شد (۳۳) الا ای جن وانس کدامین نعمت‌های خدایتان‌راانکار می‌کنید (۳۴) خدا برسرشما شراره‌های آتش و مس گداخته فرود آرد تا هیچ نصرت ونجاتی نیابید (شایدهم مراد آتشبارها و گلوله و بمهای هوائی باشد) (۳۵) الا ای جن وانس کدامین نعمت‌های‌خدایتان را انکار می‌کنید (۳۶) آنگاه که آسمان شکافته شود تاچون گل‌سرخ‌گون‌وچون روغن(روان) گردد(آن‌روزاز گناه‌پشیمان‌شوید) (۳۷) الا‌ای‌جن‌وانس کدامین نعمت‌های‌خدایتانرا انکارمی‌کنید (۳۸) درآنروزهیچ‌ازگناه انس‌وجن‌باز نپرسند (۳۹) الا‌ای‌جن‌وانس‌کدامین‌نعمتهای‌خدایتان‌راانکار می‌کنید (۴۰ بدکاران بسیمایشان شاخته‌شوند (که سیه روی و ازرق‌چشمند) پس‌موی پیشانی آنها با

وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ
بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا
عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ
فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ
فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَ
الْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ
إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا
جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾
حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ
يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

بناصیه‌ها ن بگیرند (ودرآتش دوزخ افکند) ۴۱) الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان راانکارمی کنید ۴۳(آنروز گفته شود) این همان دوزخیست که بدکاران تکذیب آن می کردند ۴۳ اینك کافران میان آن جهنم و در حمیم سوزان آن میگردند ۴۴ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکارمی کنید ۴۵ هر که ازمقام قدس وکبریائی خدا بترسد او را دوباغ بهشت خواهدبود (بهشتی در دنیا وبهشتی درآخرت) ۴۶ الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکارمی کنید ۴۷ در آن دو بهشت انواع گوناگون میوه‌ها ونعمتهاست ۴۸ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکارمی کنید ۴۹ در آن دو بهشت دو چشمه آب روانست ۵۰ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۵۳ درحالتی که بهشتیان بر بسترهائی که حریرو استبرق آستر آنهاست تکیه زده‌اند ومیوه درختانش درهمان تکیه گاه در دسترس آنهاست ۵۴ الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۵۵ در آن بهشتها زنان زیبای با حیائیست و دست هیچ کس پیش از آنها بدان زنان نرسیده است ۵۶ الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۵۷ آن زنان حوری گوئی یاقوت ومرجانند ۵۸ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۵۹ آیا پاداش نیکوئی واحسان جز آنکه نکوئی واحسان است ۶۰ الا ای جنس وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۶۱ ودرون آن دو بهشت (خدا ترسان را) دو بهشت دیگر است ۶۲ الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۶۳ که درختان آن دو بهشت درمنتهای سبزی وخرمی است ۶۴ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۶۵ درآن دو بهشت دیگر هم دوچشمه آب (گوارا) می جوشد ۶۶ الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۶۷ در آن دو بهشت نیز هر گونه میوه (خوش) وخرما وانار بسیار است ۶۸ الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۶۹ در آن بهشتان نیکوزنان باحسن وجمال بسیارند ۷۰ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید ۷۱ حورانی که درسراپرده‌های خود (مستورند) ۷۲ الاای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان راانکارمی کنید ۷۳ که پیش از شوهران دست هیچکس بدان زنان نرسیده است ۷۴ الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان را انکارمی کنید ۷۵

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

ست وتسعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ
هَبَاءً مُّنبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا
أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾
وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾
ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ
﴿١٥﴾ مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ
﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَ
لَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾
وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا
﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَ
طَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

در حالتی که (بهشتیان ماحورالعین) بررفرف سبز و بساط زیبا تکیه زده‌اند (۷۶) الا ای جن وانس کدامین نعمتهای خدایتان راانکار می‌کنید (۷۷) بزرگوار ومبارك نام پروردگار تست که خداوندجلال وعزت و احسان و کرامت است ۷۸

سورهٔ واقعه در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۹۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

هنگامی که آن واقعه بزرك قیامت واقع گردید (۱) که دروقوعش هیچ کذب (وجای شك وریب) نیست (۲) آن روز قومی را بدوزخ خوار و ذلیل کند وطایفه‌ای را بهجنت سربلند ورفیع گرداند (۳) انگاه که زمین سخت بحرکت ولرزه درآید (۴) وکوههای سخت متلاشی شود (۵) و مانندذرات گرد در هوا پراکنده گردد (۶) وشما خلایق بر سه دسته مختلف شوید (۷) گروهی راستان اصحاب یمین باشند که چقدر حالشان نیکوست (۸) وگروهی ناراستان اصحاب شومی وشقاوتند که چقدر روزگارشان سخت است (۹) وطایفهٔ سوم آنان که در ایمان برهمه پیشی گرفتند ۱۰ آنان بحقیقت مقربان درگاهند (۱۱) آنان دربهشت پرنعمت جاودانی متنعمند ۱۲ آنها جمعی بسیار از امم پیشینیان‌هستند (۱۳) وعدهٔ قلیلی از متأخران ۱۴ آنان دربهشت برسریرهای زربفت مرصع تکیه زنند (۱۵) همه (شادان) با یاران ودوستان روبروی یکدیگر برآن سریرها می‌نشینند (۱۶) وپسرانی (زیبا) که حسن و جوانیشان ابدی است گرد آنها بخدمت میگردند ۱۷ باکوزه‌ها ومشربه‌ها و جامهای پرازشراب ناب ۱۸ نه هرگز (هرچه نوشند) دردسری یابند ونه مستی عقل‌ورنج خمار کشند (۱۹) ومیوه‌خوش برگزینند (۲۰) و گوشت مرغان هر غذا که‌مایل‌باشند (۲۱) وزنان سیه‌چشم‌زیبا ۲۲ که در بها ولطافت چون‌در ولؤلؤ مکنونند برآنها مهیاست (۲۳) این نعمت‌های الهی پاداش اعمال آن بهشتیانست ۲۴ نه آنجا هیچ‌حرفی لغو وبیهوده شنوند ونه‌بیکدیگر گناهی بربندند (۲۵) هیچ جز سلام وتحیت واحترام‌هم نگویند ونشنوند ۲۶) (اما راستان) واصحاب یمین چه خوش روزگارند (۲۷) در سایهٔ درختان سدر پرمیوه‌بی‌خار ۲۸ ودرختان پر برك سایه‌دار (۲۹) درسایهٔ بلند درختان (۳۰) ودرطرف نهر آبهای زلال (۳۱) ومیوه‌های بسیار (۳۲)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ
إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا
أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا
كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى
الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا
الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ
الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ
﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ
قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ
أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ
الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَ
مْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ
﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

که هیچوقت منقطع نشود وهیچکس بهشتیان‌را ازآن میوه‌ها منع نکند (۳۳)وفرشهای پربها(یافراش وزنان زیبا) (۳۴)که آنها را ما (در کمال حسن و زیبائی) بیافریده ایم (۳۵)و همیشه آن زنان را باکره گردانیده ایم (۳۶)وشوهر دوست جوان همسالان هم (۳۷)این نعمتهای بهشتی مخصوص اصحاب یمین است .(۳۸) که جمعی ازپیشینیان (۳۹)و جمعی ازامت رسول آخرزمان هستند (۴۰)(و اصحاب شقاوت) که نامه عملشان بدست چپ است (۴۱)آنها در عذاب باد سموم و آب گرم باشند (۴۲)وسایه‌ای از دود آتش دوزخ (۴۳)که نه‌هرگز سرد شود ونه خوش نسیم گردد (۴۴)این‌عذاب آنها را بدین‌سبب‌است‌که از این پیش (دردنیا) بناز ونعمت پرداختند (واز خدا غافل شدند) (۴۵)و بر گناه بزرك (شرك وعناد) لجاجت‌واصرار داشتند (۴۶)ومیگفتند آیا ما چون مردیم و استخوان ماخاك شد بازهم مازنده میشویم (۴۷)یاپدران گذشته ما زنده خواهند شد (۴۸)ای رسول بگوالبته تمام خلق اولین وآخرین زنده میشوند (۴۹)وهمه دروعده گاه روز معین محشر جمع میگردند (۵۰)آنگاه شما ای گمراهان منکر قیامت (۵۱)از درخت زقوم تلخ دوزخ البته خواهید خورد (۵۲)تا آنکه شکم را از آن پر میسازید (۵۳)آنگاه همه ازآب‌گرم جهنم میآشامید (۵۴)بدانسان از عطش آن آب را مینوشید که شتران تشنه آب میآشامند (۵۵)این‌طعام و شراب کافران در روز جزاست (۵۶)ما شما را (بدین خلقت زیبا) بیافریدیم پس چرا آفریننده را تصدیق نمیکنید (۵۷)آیا ندیدید که نخست شما نطفه‌ای بودید (۵۸)آیا شما خود آن نطفه(بیجانرا) بصورت فرزند انسان‌آفریدید یا ماآفریدیم (۵۹)مامرك‌را برهمه خلق(باختلاف سن) مقدر ساختیم و هیچکس بر قدرت ماسبق نتواند برد (۶۰)اگر بخواهیم هم شما را فانی کرده وخلقی دیگر مثل شما بیافرینیم و شمارا بصورتی (در جهانی دیگر) که اکنون‌ازآن بیخبرید برمی‌انگیزیم (۶۱) وشما از نشائه اول خودآگاه شدید پس چرا متذکرعالم‌آخرت‌نمیشوید (۶۲)آیا ندیدید تخمی‌را که‌در زمین کشتید (۶۳)آیا شما (ازخاك)آن تخم را رویانیدید یا ما رویانیدیم (۶۴)اگر ما بخواهیم کشت و زرع شما را خشك و تباه‌میسازیم تابا حسرت‌وندامت بسخنان بیهوده پردازند (۶۵) و گوئید)ما سخت درزیان وغرامت افتادیم (۶۶)بلکه از روزی خود بکلی محروم گردیدیم (۶۷)آیا آبی‌را که شما (هر روز) مینوشید متوجه اید (۶۸)

ءَاَنۡتُمۡ اَنۡزَلۡتُمُوۡهُ مِنَ الۡمُزۡنِ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡزِلُوۡنَ ﴿٦٩﴾ لَوۡ نَشَآءُ جَعَلۡنٰهُ
اُجَاجًا فَلَوۡلَا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَءَيۡتُمُ النَّارَ الَّتِىۡ تُوۡرُوۡنَ ﴿٧١﴾ ءَاَنۡتُمۡ
اَنۡشَاۡتُمۡ شَجَرَتَهَاۤ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡشِـُٔوۡنَ ﴿٧٢﴾ نَحۡنُ جَعَلۡنٰهَا تَذۡكِرَةً وَّمَتَاعًا
لِّلۡمُقۡوِيۡنَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الۡعَظِيۡمِ ﴿٧٤﴾ فَلَاۤ اُقۡسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوۡمِ ﴿٧٥﴾ وَ
اِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوۡ تَعۡلَمُوۡنَ عَظِيۡمٌ ﴿٧٦﴾ اِنَّهٗ لَقُرۡاٰنٌ كَرِيۡمٌ ﴿٧٧﴾ فِىۡ كِتٰبٍ
مَّكۡنُوۡنٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهٗۤ اِلَّا الۡمُطَهَّرُوۡنَ ﴿٧٩﴾ تَنۡزِيۡلٌ مِّنۡ رَّبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٨٠﴾
اَفَبِهٰذَا الۡحَدِيۡثِ اَنۡتُمۡ مُّدۡهِنُوۡنَ ﴿٨١﴾ وَتَجۡعَلُوۡنَ رِزۡقَكُمۡ اَنَّكُمۡ
تُكَذِّبُوۡنَ ﴿٨٢﴾ فَلَوۡلَاۤ اِذَا بَلَغَتِ الۡحُلۡقُوۡمَ ﴿٨٣﴾ وَاَنۡتُمۡ حِيۡنَئِذٍ تَنۡظُرُوۡنَ
﴿٨٤﴾ وَنَحۡنُ اَقۡرَبُ اِلَيۡهِ مِنۡكُمۡ وَلٰكِنۡ لَّا تُبۡصِرُوۡنَ ﴿٨٥﴾ فَلَوۡلَاۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ
غَيۡرَ مَدِيۡنِيۡنَ ﴿٨٦﴾ تَرۡجِعُوۡنَهَاۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ
مِنَ الۡمُقَرَّبِيۡنَ ﴿٨٨﴾ فَرَوۡحٌ وَّرَيۡحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيۡمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ
مِنۡ اَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ﴿٩٠﴾ فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنۡ اَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّاۤ اِنۡ
كَانَ مِنَ الۡمُكَذِّبِيۡنَ الضَّآلِّيۡنَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنۡ حَمِيۡمٍ ﴿٩٣﴾ وَّتَصۡلِيَةُ
جَحِيۡمٍ ﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الۡيَقِيۡنِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الۡعَظِيۡمِ ﴿٩٦﴾

سُوۡرَةُ الۡحَدِيۡدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ تِسۡعٌ وَّعِشۡرُوۡنَ اٰيَةً

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ۚ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿١﴾ لَهٗ مُلۡكُ

که آیا شما آن آب را ازابر فرو ریختید یاما نازل ساختیم (محققا ما نازل کردیم) (۶۹) (بحال) اگر میخواستیم آن آب را بجای آنکه خوش و گوارا کرده‌ایم شور و (تلخ) میگردانیدیم آیا شکر گذاری (این نعمت بزرك) نمی کنید (۷۰) آیا آتشی که (برای حوائج خود) روشن می کنید مینگرید (۷۱) آیا شما درختان را آفریدید یا ما آفریدیم (۷۲) ما آن آتش را خلق (کردیم و) مایهٔ پند (وعبرت) مسافران کوه وبیابان (عالم) گردانیدیم (که برای مایحتاج خود) بکارمیبرند (۷۳) پس ایرسول نام بزرك خدای خود را تسبیح گو (۷۴) سوگند بموقع نزول ستارگان (یا آیات کریمه قرآن) (۷۵) و این قسم اگر بدانید بسیار سوگند بزرگی است (۷۶) که این قرآن بسیار کتابی بزرگوار و سودمند و گرامیست (۷۷) در لوح محفوظ (۷۸) که جز دست پاکان وفهم خاصان بدان نرسد (۷۹) (این کتاب بزرك) تنزیلی از پروردگار عالم است (۸۰) ای کافران آیا با این سخن باز انکار و نفاق میورزید (۸۱) (وبجای استفاده از قرآن تنها) بهره خود را تکذیب آن قرار می‌دهید (۸۲) پس چگونه خواهد بود هنگامی که جانشان به گلو رسد (۸۳) و شما وقت مرك بر بالین آن مرده حاضرید و بنگرید (۸۴) وما باو از شما نزدیکتریم لیکن شما معرفت وبصیرت ندارید (۸۵) اگر کار بدست شما وطبیعت است وشما را آفریننده‌ای نیست (۸۶) پس روح را دوباره ببدن مرده بازگردانید اگر راست میگوئید (۸۷) (بدانید) آن که نمیرد اگر ازمقربان درگاه خداست (۸۸) آنجا در آسایش ونعمت بهشت ابدی است (۸۹) واگر ازاصحاب یمینست (۹۰) ویرا بشارت دهید که ترا (ازهر رنج والم) ایمنی وسلامتست (۹۱) واما اگر ازمنکران و گمراهانست (۹۲) نصیبش حمیم جهنم است (۹۳) وجایگاهش آتش دوزخ است (۹۴) این (وعد و وعید) البته یقین وحق وحقیقت است (۹۵) ایرسول تو نام بزرك خدای خودرا تسبیح گوی (وپیوسته بیاد خدا باش) (۹۶)

سورهٔ حدید درمکهٔ معظمه نازل شده ومشتمل بر ۲۹ آیه میباشد :

بنام خدای بخشنده مهربان

هرچه در زمین وآسمانهاست همه به تسبیح وستایش یکتای خدای که مقتدر وحکیم است مشغولند (۱) آن خدائی که آسمانها و زمین همه ملك

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٢ هُوَ الْاَوَّلُ
وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝٣ هُوَ الَّذِيْ
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيْهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٤ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝٥ يُوْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٦ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝٧ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلُ
يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ۝٨
هُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَحِيْمٌ ۝٩ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَنْ
اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا
مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوْا وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ۝١٠ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗ
اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۝١١ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ بَيْنَ

اوست او خلق‌را زنده می‌گرداند وباز میمیراند واوست که (درعالم) بر همه چیز تواناست(۲) اول وآخر هستی وپیداوپنهان‌وجود همه اوست و او بهمه امور عالم داناست(۳) اوست خدائی که‌آسمانها وزمین را درشش روز بیافرید آنگاه بتدبیر عرش (ونظام جمعی عالم)پرداخت و او هرچه در زمین فرو رود وهرچه برآید وآنچه از آسمان نازل‌شود و آنچه‌بالا رود همه را می‌داند وهرکجا باشید او باشماست و بهرچه کنید بخوبی آگاهست(۴) آسمانها و زمین همه ملك اوست ورجوع تمام امور عالم بسوی اوست(۵) شب را در (پرده زرین) روز نهان‌کند وروزرا درخیمه سیاه شب پنهان سازد وباسرار دلهای خلق هم او آگاهست (۶)(الاای بندگان) بخدا ورسول او ایمان آرید و از آنچه شما را در آن وارث گذشتگان گردانید (براه‌خدا) انفاق‌کنید (که‌ازشما بدیگران میرسد) پس برآنانکه ازشما ایمان‌آورده وانفاق‌کردند پاداش بزرك (بهشت‌ابد) خواهد بود(۷) وبرای چه شما بخدا و رسول او ایمان نیاوریددرصورتی که رسول حق شما را (بآیات‌ومعجزات) براه‌ایمان بپرورد کارتان دعوت میکند وخدا (هم درفطرت وعقل) ازشما پیمان ایمان گرفته است اگر (قابلیت) ایمان دارید(۸) اوست خدائی که بربنده‌خودآیات‌قرآن‌روشن بیان را نازل‌کرد تاشما بندگان‌را ازظلمات (جهل‌وعصیان) بیرون‌آردو بنور (علم وایمان) رهبری‌کند وخدا بسیاردرحق‌شما مشفق ومهربان‌است (۹) وبرای چه در راه خدا انفاق نکنید درصورتی‌که (شمافانی‌شوید و) وارث تمام (اهل) آسمانها وزمین خداست وآن‌مسلمانانی‌که پیش‌ازفتح مکه در راه دین انفاق وجهادکردندآنها اجر ومقامشان بسیارعظیم‌تر از کسانیست‌که بعدازفتح انفاق وجهادکردند وخدا بهرچه کنیدآگاهست (۱۰) آن‌کیست‌که بخدا قرض نیکو دهد (یعنی قرض‌الحسنه و احسان بفقیران‌کند) تا خدا بر او چندین برابر گرداند وپاداشی با لطف و کرامت (نامتناهی) اورا عطا فرماید (۱۱) ایرسول ما یاد آر روزی را

مردان و زنان مؤمن‌شعشعه نور (ایمان) شان

أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ
الْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ
قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ
مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَ
بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَ
مَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي

پیش‌رو وسمت‌راست آنها بشتابد و مژده دهد که امروز شما را به بهشتی
که نهرها زیر درختانش جاریست بشارت باد که درآن بهشت جاودان
خواهید بود و این همان سعادت و فیروزی بزرك شماست(۱۲) وبارآن
روز مردان وزنان منافق باهل ایمان گویند مشتابید و بما فرصتی‌دهیدتا
ماهم ازنورشما روشنائی برگیریم در پاسخ به‌آنها گویند واپس‌گردیدوار
آنجا نوری‌مانندما طلبید دراین‌گفتگو باشندکه بین آن‌دورخیان با اهل
بهشت حصاری حایل‌گردد وبرآن حصار دری باشد که باطن ودرون آن
در (بهشت) رحمت است وازجانب ظاهرعذاب (جهنم) خواهد بود (۱۳)
بازمنافقان نداکنندکه‌آخر ماهم باشما بودیم‌آنها جواب دهندبلی راست
می‌گوئید لیکن‌شما(بنفاق باخدا) خود را چنین بفتنه وهلاکت افکندید
ودر دنیا انتظار(هلاکت‌مؤمنان)داشتید و درکار دین بی‌شك وریب‌بودید
وآرزوهای دنیا فریبتان‌داد تا وقتی‌که‌امرخدافرا رسیدوشیطان فریبنده
شماراتادم‌مرك‌ازخداغافل‌ومغرور گردانید(۱۴) پس‌امروزبرنجات‌هیچیك
ازشمامنافقان‌وکافران‌فدیه وعوض‌نپذیرند همه منزلگاهتان‌آتش‌دوزخ‌وآن
آتش شما را سزاوارتر و بسیار به بد منزلی باز میگردید(۱۵) آیا
نوبت آن نرسید که‌گرویدگان (ظاهری‌ازباطن بگروند تا) دلهاشان
بیاد خدا خاشع‌گردد وبه‌آنچه از حق نازل شد بدل توجه کنند ومانند
کسانی‌که پیش‌از این برایشان کتاب آسمانی تورية آمد (یعنی یهود و
نصاری) نباشندکه دوره طولانی (زمان فتر) برآنها گذشته و دلهایشان
زنك قساوت‌گرفت وبسیار فاسق وتابکار شدند (۱۶) بدانید که زمین‌را
خدا پس‌از مرك زنده میگرداند ما آیات وادله قدرت خود را برای شما
بیان‌کردیم تامگر فکر وعقل بکار بندید (۱۷) همانا مردان وزنانی‌که
در راه خدا بفقیران صدقه واحسان کنند وبخدا قرض نیکو دهند (یعنی
به‌محتاجان قرض‌الحسنه دهند) خدا احسان آنها را چندین برابرسازد
وپاداش بالطف‌وکرامت‌نیز عطاکند(۱۸) وآنانکه بخداورسولانش‌ایمان
آوردند آنها بحقیقت راستگویان عالمند وبرایشان نزدخدا اجرشهیدان
است پاداش اعمال ونور ایمانشان را (دربهشت) میبابند و آنان‌که بخدا
کافر شده و آیات الهی را تکذیب‌کردند آنها اهل آتش‌دوزخند (۱۹)
بدانیدکه زندگانی دنیا بحقیقت بازیچه‌ایست طفلانه ولهو و عیاشی و
آرایش (زنانه) وتفاخر وخودستائی

موالِ وَالْاَوْلَادِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ

فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ۖ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ

وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿٢٠﴾

سَابِقُوْۤا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَ

الْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ

مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَاۤ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي

الْاَرْضِ وَلَا فِيْۤ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ۚ اِنَّ ذٰلِكَ

عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَاۤ اٰتٰىكُمْ ۚ وَ

اللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ﴿٢٣﴾ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ

بِالْبُخْلِ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ اَرْسَلْنَا

رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ

بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَ

لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ

فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰۤى اٰثَارِهِمْ

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِيْ

با یکدیگر وحرص افزودن مال وفرزندان این حقیقت کاردنیاست ودرمثل مانند بارانیست که بموقع ببارد و گیاهی در پی آن از زمین بروید که برزگر یا کفار دنیاپرست را بشگفت آرد وسپس بنگری که زردوخشك شود وپوسیده درعالم آخرت (دنیا طلبان را) عذاب سخت جهنم و (مؤمنان را) آمرزش وخشنودی حق نصیب است وباری بدانید که دنیا جز متاع فریب وغرور چیزی نیست (۲۰) (الا ای بندگان) بسوی آمرزش پروردگارتان بشتابید وبراه بهشتی که عرضش بقدر پهنای آسمان وزمین است آن بهشت (بدین وسعت) برای اهل ایمان بخدا وپیمبرانش مهیا گردیده این فضل خداست که بهرکس خواهد عطا می کند وفضل وکرم خدا بسیار عظیم است (۲۱) هررنج ومصیبتی که در زمین (ازقحطی وآفت وفقروستم) یا ازنفس خویش شمارسد همه درکتاب (لوح محفوظ) پیش ازآنکه درد نیاایجاد کنیم ثبت است وخلق آن برخدا آسانست (۲۲) (این را بدانید) تا هرگز آنچه از دست شما رود دلتنك نشوید وبآنچه بشما رسد دلشاد نگردید وخدا دوستدار هیچ متکبر خودستائی نیست (۲۳) همان متکبرانی که خودشان در احسان بفقیران بخل میورزندومردم را هم ببخل ومنع احسان وا میدارند وهرکه روی از طاعت حق بگرداند (زیان بخود رسانیده که) خدا بکلی (از طاعت خلق) بی نیاز وبذات خویش ستوده صفات است (۲۴) همانا ماپیغمبران خودرا با ادله ومعجزات (بخلق) فرستادیم وبرایشان کتاب و میزان عدل نازل کردیم تا مردم براستی و عدالت گرائید وآهن (وپولاد ودیگرفلزات) را که درآن هم سختی وکارزار وهم منافع بسیار برمردم است نیز برای حفظ عدالت آفریدیم تا معلوم شود که خدا و رسلش را با ایمان قلبی که یاری خواهد کرد که خدا بسیار قوی ومقتدر (وازیاری خلق بی نیاز) است (۲۵) والبته ما نوح وابراهیم را بخلق فرستادیم ودرفرزندانشان نبوت وکتاب آسمانی قرار دادیم پس آنها برخی براه حق هدایت یافتند و بسیاری بفسق وبدکاری شتافتند (۲۶) واز پی نوح وابراهیم باز رسولان دیگر وسپس عیسی مریم را فرستادیم وباو کتاب آسمانی انجیل را عطا کردیم و در دل پیروان (حقیقی) او رأفت ومهربانی نهادیم و (لیکن) رهبانیت (وترك دنیا) را از پیش

كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا
فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۷﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَ
يَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۸﴾ لِّئَلَّا
يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۹﴾

سورة المجادلة مدنية وهي اثنتان وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَتَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَ
اللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿۱﴾ اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ
مِّنْ نِّسَآئِهِمْ مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰٓئِيْ وَلَدْنَهُمْ وَ
اِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿۲﴾
وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ
مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ
﴿۳﴾ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا فَمَنْ
لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ

خود بدعت انگیختند ما بر آنها جز آنکه رضاوخشنودی خدا را طلبند(در کتاب انجیل) ننوشتیم وباز آنها چنانکه باید وشاید همه مراعات آن را نکردند اما مابآنان که ایمان آوردند پاداش واجرشان‌را اعطا کردیم و(لیکن) از آنها بسیاری براه فسق وتبه کاری‌شتافتند (۲۷) ای کسانی که بحق گرویدید اینك خداترس و متقی شوید و به‌رسولش محمدمصطفی(ص) نیز ایمان آرید تاخداشمارا ازرحمتش‌دو بهره نصیب گرداند(یکی بر ایمان‌رسولان پیشین‌ویکی بدین‌رسول) ونوری‌ازپرتوایمان بقرآن شمارا اعطا کند که‌بدان‌نورراه(بهشت‌ابد) بپمائید وازگناه شما نیزدرگذردکه خدا بسیارآمرزنده‌ومهربانست (۲۸) تا اهل‌کتاب بدانندکه آنها بهیچ از رحمت وفضل‌خدا دستی‌ندارند وهر فضل ونعمتی‌بدست‌خدا است که اوبهر که‌خواهد می‌بخشدوخدا دارای‌فضل ورحمت بی‌پایان است (۲۹)

سورهٔ مجادله‌درمدینه‌طیبه نازل‌شده ومشتمل بر۲۲ آیه‌میباشد

بنام‌خداوندبخشندهٔ‌مهربان

(ایرسولما) خدا سخن آن‌زن‌را که درباره شوهرش باتو به مجادله بر برخاسته وشکوهٔ او بخدامیبرد محققا شنیدوگفتگوهای شمارا نیزمیشنود که‌خدا (بسخنان‌بندگان) البته شنوا و(باحوالشان) بیناست (۱) آنانکه بازنان خود اظهار کنند (یعنی گویند توبرمن چون‌پشت‌مادری) آنها مادر حقیقی شوهران (بمجرد این‌گفته) نخواهندشد بلکه مادرایشان جز آنکه آنها را زائیده نیست واین‌مردم (بعادت زمان جاهلیت) سخنی ناپسند و باطل می‌گویند وخدارا عفو وبخشش بسیار است (۲) وآنان که اززنان خود اظهار کنند(وآنهارا بمنزلهٔ مادرومحارم‌دیگر گفتند) آنگاه‌ازگفتهٔ خود برگشتند (وعزم جماع‌آنها کردند) پیش ازتماس و مجامعت باید برده‌ای‌آزاد کنند باین عمل‌پند وموعظه میشوید (تا دیگر باین‌کارحرام اقدام‌مکنید) وخدا بتمام کردار شما آگاهست (۳) وهر که برده نیابد (یعنی توانائی برده آزادکردن ندارد) باز بایدپیش‌ازجماع دوماه‌پی‌در پی روزه بگیرد وباز اگرنتواندبایدشصت مسکین‌را طعام دهداین(حکم) کفاره برای آنست که‌شما بخداورسول‌ایمان(کامل) آریدواین‌احکام‌حدود الهی‌است‌وکافران‌را(که بخداواحکامش‌نمی‌گروند)عذاب‌دردناك(دوزخ) مهیاست (۴) آنان که باخدا ورسول سخت مخالفت‌می‌کنند

اللہ ورسولہ کبتوا کما کبت الذین من قبلہم وقد انزلنا ایات
بینات وللکافرین عذاب مہین ﴿۵﴾ یوم یبعثہم اللہ جمیعا فینبئہم
بما عملوا احصاہ اللہ ونسوہ واللہ علی کل شیء شہید ﴿۶﴾ الم
تر ان اللہ یعلم ما فی السماوات وما فی الارض ما یکون من نجوی
ثلاثۃ الا ہو رابعہم ولا خمسۃ الا ہو سادسہم ولا ادنی
من ذلک ولا اکثر الا ہو معہم این ما کانوا ثم ینبئہم بما
عملوا یوم القیامۃ ان اللہ بکل شیء علیم ﴿۷﴾ الم تر الی الذین نہوا
عن النجوی ثم یعودون لما نہوا عنہ ویتناجون بالاثم و
العدوان ومعصیت الرسول واذا جاءوک حیوک بما لم یحیک
بہ اللہ ویقولون فی انفسہم لولا یعذبنا اللہ بما نقول حسبہم
جہنم یصلونہا فبئس المصیر ﴿۸﴾ یا ایہا الذین امنوا اذا تناجیتم
فلا تتناجوا بالاثم والعدوان ومعصیت الرسول وتناجوا
بالبر والتقوی واتقوا اللہ الذی الیہ تحشرون ﴿۹﴾ انما النجوی
من الشیطان لیحزن الذین امنوا ولیس بضارہم شیئا الا
باذن اللہ وعلی اللہ فلیتوکل المؤمنون ﴿۱۰﴾ یا ایہا الذین امنوا
اذا قیل لکم تفسحوا فی المجالس فافسحوا یفسح اللہ لکم واذا قیل
انشزوا فانشزوا یرفع اللہ الذین امنوا منکم والذین اوتوا

آنها هم مانند کافران پیش‌برو در(آتش‌عذاب) افتد و ما (برای اتمام حجت مردم‌ز آیات‌روشن بیان‌نازل کردیم و کافران‌را عذاب‌ذلت وخواری مهیاست (۵) (بیادآر روزیکه خدا) جمیع خلایق را (برای حساب) بر - انگیزد تاآنهارا بنتیجه اعمالشان که‌اوتمام‌را بشماره ضبط فرموده‌وآنها فراموش‌کرده‌اند آگاه سازد وخدا برهمه موجودات عالم گواهست (۶) آیا ندیدی (وندانستی) که آنچه در آسمانهاوزمین‌است خدا برآن‌آگاه است هیچ رازی سه‌کس باهم نگویند جز آنکه خدا چهارم آنها ونه‌پنج کس جزآنکه او ششم آنهاَ ونه‌کمتر ازآن ونه‌بیشتر جز آنکه خدا هر- کجا باشند باآنهاست (که‌خدا را احاطه برجزئیات عالم است) پس‌روز قیامت همه را بنتیجه اعمالشان آگاه خواهدساخت که‌خدا بکلیه امورعالم داناست (۷) ایرسول ما آیاآنان (یعنی یهودومنافقان) را که از نجوی وراز گفتن باهم ممنوع شدند ندیدی‌که اعتنا به نهی خدا نکردند و باز هم بایکدیگر بربزهکاری ودشمنی ومخالفت‌رسول رازگفتن‌ازسر گرفتند وهرگاه حضور تو آیند از مکر وخدیعت ترا سلام و تحیتی‌گویند که خدا نفرموده است وپیش خود میگویند (اگراین‌شخص‌رسول‌خداست)چرا خدا ما را بر این سلام (تمسخرآمیزی) که باو می‌کنیم ما را عذاب نمیکند عذاب دوزخ آنهارا کفایت است که درآنجا که‌بسیار بدمنزلگاهی است پیوسته معذب خواهند شد (۸) ای کسانیکه ایمان آورده‌اید شما هرگاه باهم سخنی براز گوئید هرگز بر بزه‌کاری و دشمنی و مخالفت رسول نگوئید بلکه برنیکوئی وتقوی راز بمیان‌آرید و از خداکه‌بسوی او محشور خواهید شد بترسید وپرهیزکار شوید (۹) همیشه نجوی وراز گفتن از (نفوس شریرهٔ) شیطان (وعمل منافقان) است که می‌خواهند مؤمنانرادلتنگ‌وپریشان‌خاطر کنند درصورتیکه‌هیچ‌زیان‌بآنها نمیرساند جز آنکه امر خدا باشد ومؤمنان‌باید همیشه‌بر خدا توکل کنند (۱۰) ای‌اهل ایمان هرگاه شمارا گفتند که درمجالس‌خود جای‌را بریکدیگر فراخ‌دارید امرخدا را بشنوید (وبرای نشستن مکان‌بالاتر ونزدیکتر بپیغمبر تنازع و تزاحم مکنید) تا خدابر توسعهٔ(مکان ومنزلت) شمابیفزاید وهرگاه گفتند که از جای‌خود (برای توسعهٔ مجلس یا کار خیر دیگری) برخیزید نیز حکم خدا را اطاعت کنید که خدا مقام اهل ایمان و دانشمندان عالم را

الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا

نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ

لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ

تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ

عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ

مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴﴾ اَعَدَّ

اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾ اِتَّخَذُوْۤا اَيْمَانَهُمْ

جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۱۶﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

اَمْوَالُهُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ؕ هُمْ

فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ

لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ؕ اَلَاۤ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۸﴾ اِسْتَحْوَذَ

عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَاۤ

اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۹﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ

وَرَسُوْلَهٗۤ اُولٰٓئِكَ فِي الْاَذَلِّيْنَ ﴿۲۰﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ ؕ

اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۱﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْۤا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ

(در دوجهان) رفیع میگرداند وخدا بهرچه(از نیك وبد) کنید آگاهست (۱۱) ای اهل ایمان هرگاه بخواهید که با رسول سخن سری گوئید (یا سؤالی کنید) پیش از اینکار باید (مبلغی) صدقه دهید که این صدقه برای شما بهتر وپاکیزه‌تر است (که شمارا ازسئوال بی‌جا بر کنار واز بخل و لئامت شما را پاك میگرداند) واگر ازفقر چیزی برای صدقه نیابید دراینصورت خدا البته آمرزنده ومهربانست (وشمارامی بخشد) (۱۲) آیا از اینکه پیش از راز گفتن با رسول صدقه دهید (ازفقر) ترسیدید پس حال که (اداء صدقه) نکردید بازهم خدا شما را بخشید اینك نماز بپا دارید وزکوة بدهید و خدا ورسول را اطاعت کنید وخدا بهرچه کنید آگاهست (۱۳) (ایرسول ما) آیا آن (منافق) مردمی را ندیدی که با (یهود) قومی که خدا بر آنها غضب کرده است دوستی کردند آنها بحقیقت نه ازشما مسلمین و نه از فرقه یهودند وبدروغ قسم یادمیکنند (که ما اهل ایمانیم) درصورتیکه خودمیدانید که دروغ می‌گویند (۱۴) خدا بر آنها عذابی سخت مهیا کرده زیرا بسیار زشت کردارند (۱۵) آن مردم منافق سوگندو قسمهای خودرا برای حفظ خود سپر قرار دادند وخلق را از راه خدا باز داشتند برآنها کیفر عذاب ذلت و خواری خواهد بود (۱۶) وهرگز مال وفرزندانشان آنان را ازعذاب قهر خدا ابدا نرهاند آنها اهل دوزخند ودرآن همیشه معذبند (۱۷) روزی را که خدا همه آنها را برانگیزد وچنانکه برای شما قسم یادکردند برای خدا هم بدروغ سوگند میخورند ومی پندارند که اثری برآنها خواهد داشت الا ای اهل ایمان بدانید که آنها بسیار مردم منافق دروغگوئی هستند (۱۸) شیطان بر (دل) آنها سخت احاطه کرده که فکر و ذکر خدا را بکلی از یادشان برد آنان حزب شیطانند الا ای اهل ایمان بدانید که حزب شیطان بحقیقت زیانکاران عالمند (۱۹) آنانکه با خدا و رسول عناد ومخالفت میکنند آنها درمیان خلق خوار وذلیل‌ترین مردمند (۲۰) خدا نگاشته وحتم گردانیده که البته من ورسولانم (بر دشمنان) غالب شویم که خدا بی‌حد قوی ومقتدر است (۲۱) (ایرسول) هرگز مردمی که ایمان بخدا وروز قیامت آورده‌اند چنین نخواهی یافت که دوستی با دشمنان خدا ورسول کنند وهرچند آن دشمنان پدران یا فرزندان

إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٢٢

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١ هُوَ الَّذِي
أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِن دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا
ظَنَنتُمْ أَن يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُم مِّنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُم
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ٢ وَلَوْلَا أَن
كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ
٣ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ٤ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ
أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ٥ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٦ مَا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

برادران و خویشان آنها باشند این مردم پایدارند که خدا بر دلهاشان نور ایمان نگاشته وبروح قدس الهی آنها را مؤید ومنصور گردانیده و در قیامت به بهشتی داخل کند که نهرهای (مصفا) زیر درختانش جاری است وجاودان در آنجا متنعمند واین (بهشت نعیم وبالاتر از آن بهشت رضوان است که) خدا از آنها خشنود وآنها هم ازخدا خشنودند اینان بحقیقت حزب خداهستند الا ای اهل ایمان بدانید که حزب خدا رستگاران عالمند (۲۲)

سورهٔ حشر در مدینهٔ طیبه نازل شده ومشتمل بر ۲۴ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

هر چه در زمین وآسمانهاست همه به تسبیح وستایش یکتا خدای عالم که مقتدر وحکیم است مشغولند (۱) اوست خدائیکه (برای نصرت اسلام) کافران اهل کتابرا (یعنی یهود بنی نضیر) برای اولین بار همگی را از دیارشان بیرون کرد و هرگز شما مسلمین گمان نمیکردید که آنها (بامر رسول حق) ازدیار خود بیرون روند وآنها هم حصارهای محکم خود را از (قهر وانتقام) خدا نگهبان خود می پنداشتند تا آنکه عذاب خدا از آنجا که گمان نمیبردند بدانها فرارسید ودر دلشان (از سپاه اسلام) ترس افکند تا بدست خود و بدست مؤمنان خانهاشان را ویران کردند ای هوشیاران عالم از این حادثه پند و عبرت گیرید (۲) و اگر خدا بر آنها حکم جلاء وطن نمیکرد (سخت تر از آن) آنهارا در دنیا (بقتل واسارت معذب میکرد وبهر حال عذاب آتش دوزخ درآخرت برآنها خواهد بود (۳) (این جلاء وطن) برای این بود که آنان باخدا ورسول سخت دشمنی و مخالفت کردند وهرکه باخدا دشمنی آغازد (بترسد که) عقاب خدا بسیار سخت است (۴) آنچه از درختان خرما را (که بنی نضیر) بریدند وآنچه را برپا گذاشتند همه بامر خدا (وصلاح اسلام) و برای خواری (و سرکوبی) جهودان فاسق نابکار بود (۵) وآنچه راکه خدا از مال آنها (یعنی بنی نضیر) برسم غنیمت باز داد متعلق برسول است که شما سپاهیان اسلام برآن هیچ اسب واستری نتاختید (وآزار کارزار نکشیدید) ولیکن خدا رسولانش را برهرکه خواهد مسلط میگرداند وخدا بر هرچیز تواناست (۶) وآنچه که خدا از اموال کافران دیار برسول خود غنیمت داد آن متعلق بخدا ورسول و (ائمه) و خویشاوندان رسول است ویتیمان و

وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ؕ وَ
مَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۚ وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۷﴾ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ
اَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۸﴾ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ
اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ؕ وَمَنْ يُّوْقَ
شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۹﴾ وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ
قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۰﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ
نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ
اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۱﴾ لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ
مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ
ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۲﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۳﴾ لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ
اَوْ مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ ؕ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ ؕ تَحْسَبُهُمْ جَمِيْعًا وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى

فقیران وراه گذران (ایشان) اینحکم برای آنستکه‌غنایم دولت توانگران را بیفزاید وشما آنچه رسول حق‌وستور دهد بگیرید و هر چه نهی کند واگذارید و ازخدا بترسید که عقاب خدا بسیارسخت است(۷) مقام بلند (یا غنائم) خاص‌فقیران مهاجرین است که آنها را از وطن و اموالشان بدیار غربت راندند درصورتیکه در طلب فضل وخشنودی خدا می‌کوشند وخدا ورسول را یاری میکنند اینان بحقیقت راستگویان عالمند(۸) وهم جماعت انصارکه پیش از (هجرت) مهاجرین(درمکه برسول‌ایمان آوردند و)مدینه‌راخانه‌ایمان گردانیدند ومهاجرین‌راکه بسوی‌آنها‌آمدنددوست میدارند(وازغنائم‌بنی‌نضیر که‌بآنهاداده شد)دردل خودهیچ‌حاجتی(وحسدو بخلی) نسبت بآنها نمییابند و هرچند بچیزی نیازمندباشندباز مهاجران آنرا برخویش درآن چیزمقدم میدارند (وجانشان از بخل وحسد دنیا پاك‌است)وکسانی که‌خودرا ازخوی‌بخل‌وحرص‌دنیا نگاهدارند‌آنان‌بحقیقت رستگاران عالمند(۹)وآنانکه پس‌ازمهاجروانصار آمدند(یعنی تابعین وسایر مؤمنین تا روز قیامت) دایم در دعا بدرگاه خدا عرض می‌کنند پروردگارا برما وبرادران دینی‌مان که در ایمان‌پیش ازماشتافتند ببخش ودر دل ما هیچ کینه‌وحسد مؤمنان قرار مده پروردگارا توئی که(درحق بندگان) بسیار رئوف ومهربانی(۱۰) ای رسول آنان که (بظاهرمسلمان شده و با خدا) نفاق ورزیدند نه‌بینی‌که با برادرانشان (یعنی بادشمنان اسلام) وهمان (یهود) اهل کتاب که کافر شدند (در پیوسته و) گویند اگرشما از دیارتان اخراج شدید البته ماهم بهمراهی شما خارج‌خواهیم شد و در راه حمایت شما از احدی ابداً اطاعت نخواهیم کردواگرمسلمین‌باشما جنك کردند البته شمارا مدد میکنیم وخدا گواهی دهدکه محققا دروغ میگویند(۱۱)اگرآنها (یعنی یهود ازمدینه)اخراج‌شدندهرگز منافقان‌باآنها خارج نمیشوندواگر (مسلمانان) بجنگشان آیندهرگز یاریشان نمیکنندواگر هم‌یاریشان کنند البته بجنك پشت کرده‌ودیگر نصرت نخواهند یافت(۱۲) این مردم منافق بسیار دردلشان‌از شما بیشتر ترس‌دارند تا از خدا زیرا آنها مردمی‌هستند که هیچ فهم‌وشعوری ندارند (تاخدا شناس و خداترس باشند)(۱۳) (یهودان ازجبن) برجنك‌باشما جمع‌نمیشوند مگردرقریه محکم حصاریا پس دیوار دشمنی و کارزار بین خودشان سخت است شما آنها راجمع و متفق می‌پندارید در صورتیکه دلهاشان سخت متفرق است زیرا آنقوم دارای

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۴﴾ كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا
وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ
اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶﴾
فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۷﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰهُمْ
اَنْفُسَهُمْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۹﴾ لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ
الْجَنَّةِ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۲۰﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى
جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عٰلِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿۲۲﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحٰنَ اللّٰهِ
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ
الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۴﴾

سورة الممتحنة مدنية وهي ثلاث عشرة اٰية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ

دارای فهم وعقل نیستند(۱۴)مثل حال آینان هم مانند همان قوم کافر پیشین است(معنی یهود قینقاع یا کفار بدر) که در دنیا بدین زودی بکیفر کردارشان رسیدند و(درقیامت)هم عذاب دردناك بر آنها مهیاست (۱۵) (این منافقان) درمثل مانند شیطانند که انسان را گفت بخدا کافر شو پس از آنکه آدمی باطاعت او کافر شد آنگاه بدو گوید من از تو بیزارم که من از عقاب پروردگار عالمیان سخت می‌ترسم (۱۶) پس عاقبت شیطان و آدمی که بامر او کافر شد اینست که هردو در آتش دوزخ مخلدند وآن دوزخ کیفر ستمکاران عالمست (۱۷) الا ای اهل ایمان خدا ترس شوید و هر نفسی بنگرد تا چه عملی برای فردای(قیامت) خود پیش‌میفرستد و از خدا بترسید که او بهمه کردارتان بخوبی آگاهست (۱۸) شما مؤمنان مانند آنان نباشید که بکلی خدا را فراموش کردند وخدا هم (حظ روحانی وابدی) نفوس آنها را از یادشان برد آنان بحقیقت بدکاران عالمند (۱۹) هرگز اهل جهنم و اهل بهشت باهم یکسان نیستند اهل بهشت بحقیقت سعادتمند عالمند (۲۰) و (ایرسول) اگر ما این قرآن (عظیم الشأن را) بر کوه نازل میکردیم مشاهده میکردی که کوه از ترس خدا خاشع وذلیل ومتلاشی میگشت و این امثال را (درقرآن) برای مردم بیان میکنیم باشد که اهل عقل وفکرت شوند (۲۱) اوست خدای یکتا و غیر او خدائی نیست که دانای نهان وآشکار عالم است وبخشنده ومهربان (در حق بندگان) (۲۲) اوست خدای یکتائی که غیر او خدائی نیست سلطان مقتدر عالم و پاك از هر نقص و آلایش و منزه از هر عیب ناشایست و ایمنی بخش (دلهای هراسان) نگهبان جهان وجهانیان غالب وقاهر برهمه خلقان باجبروت وعظمت و بزرگوار وبرتر (ازحدفکرت) زهی منزه وپاك خدای ازهرچه براوشریك پندارند (۲۳) اوست خدای آفریننده عالم امکان وپدید آرنده جهان و جهانیان نگارنده صورت خلقان اورا نامهای نیکوتر بسیار است وآنچه درآسمانها وزمین است همه به تسبیح وستایش(اوصاف) جمال وجلالش مشغولند و اوست یکتا خدای مقتدر حکیم (۲۴)

سورهٔ ممتحنه درمدینه طیبه نازل شده ومشتمل بر ۱۳ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

ای کسانیکه بخدا ایمان آورده‌اید هرگز نباید کافران را که دشمن من و شمایند یاران

تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ
الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي
سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾
إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ
أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ
مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ
لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ رَّبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن
يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ

خود بر گرفته وطرح دوستی باآنها افکنید درصورتی که آنان بکتابی که برشما آمد یعنی قرآن حق سخت کافر شدند و رسول خدا و شما مؤمنان را بجرم ایمان بخدا از وطن خود آواره کردند پس نباید اگر شما برای جهاد ودر راه من وطلب رضا وخشنودی من بیرون آمده اید پنهانی باآنها دوستی کنید ومن باسرار نهان واعمال آشکار شما (از هر کس) داناترم وهر که ازشماچنین کند سخت برأه ضلالت شتافته است (۱) هرگاه آنها بر شما تسلط یابند بازهمان دشمن دیرینند هرچه بتوانند بدست و زبان برعداوت شمامیکوشند وچقدر دوست میدارند که شماباز کافر شوید (۲) هرگز روز قیامت خویشان وفرزندان شما هیچ سودی برایتان ندارند که درآن روز میان شما بکلی جدائی میافکنند وخدا بهرچه (از نیك وبد کنید آگاهست ۳ برای شما مؤمنان بسیار پسندیده ونیکوست که به) ابراهیم واصحابش اقتدا کنید که آنها بقوم مشرك خود (صریح) گفتندما از شما و بتهای شما که بجای خدا میپرستید بکلی بیزاریم ما مخالف ومنکر شمائیم وهمیشه میان ما وشما کینه ودشمنی خواهدبود تا وقتی که تنها بخدای یگانه ایمان آرید الا آنکه ابراهیم بپدر(یعنی عموی) خود گفت (اگر ایمان آری) من برای تو ازخدا آمرزش میطلبم و(هرگاه ایمان نیاوری) دیگر من برنجات تو از قهر وغضب خدا هیچ کاری نتوانم کرد(آنگاه رو بدرگاه خدا کردکه) بارالها ما درعالم بر تو توکل کردیم وازهمه رو بدرگاه تو آوردیم (ومیدانیم که) بازگشت تمام خلق بسوی تست (۴) پروردگارا ما را مایهٔ فتنه وامتحان کافران مگردان (واز شر ومکر آنها حفظ کن) و(بلطف وکرم خود) پروردگارا ما را بیامرز که تنها توئی که برهر کار بسیار مقتدری (وبصلاح خلق) و کاملا آگاهی (۵) البته برای شما مؤمنان هر که بخدا و ثواب عالم آخرت امیدوار است اقتداء با براهیم ویارانش نیکوست وهر که روی ازخدا بگرداند (بداند که) خدا (ازطاعت خلق) کاملا بینیاز و بذات خود ستوده است (۶) امیداست که خدادوستی میان شما و دشمنانتان برقرار گرداند وخدا برهر کار قادر و(برخلق) آمرزنده ومهربان است خدا شما را از دوستی آنانکه باشما در دین قتال ودشمنی نکرده و

لَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَ
مَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ
فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُم مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ
وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ
وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

شما را از دیارتان بیرون ننمودند نهی‌نمی‌کند تا بیزاری از آنها جوئید بلکه با آنها بعدالت وانصاف رفتار کنید که خدا مردم باعدل ودادرا بسیار دوست می‌دارد (۸) وتنها شما را از دوستی کسانی نهی‌می‌کند که دردین باشما قتال کرده واز وطنتان بیرون کردند وبر بیرون کردن شما همدست شدند تا آنها را دوست نگیرید وکسانی ازشما که با آنان دوستی ویاری کنند ایشان بحقیقت ظالم وستم‌کارند (۹) ای کسانی که ایمان آورده‌اید زنانی که بعنوان اسلام وایمان (ازدیارخود) هجرت کرده وبسوی شما آمدند خدا بایمانشان داناتر است شما از آنها تحقیق کرده وامتحان کنید اگر باایمانشان شناختید آنها را دیگر بشوهران کافرشان برمگردانید که هرگز این زنان مؤمن بر آن کفار وآن شوهران کافر براین زنان حلال نیستند ولی مهرونفقه‌ای که شوهران مخارج آن زنان کرده‌اند بآنها بپردازید وباکی نیست که شما بر آنان نکاح کنید درصورتی که اجر ومهرشان را بدهید وهرگز متوسل بحفاظت کافران نشوید وشما (اگرزنانتان ازاسلام به کفر بازگشتند) از کفار مهر ونفقه مطالبه کنید آنها هم مهر ونفقه طلبند این حکم خداست میان شما بندگان وخدا بحقایق امور دانا و بمصالح خلق آگاهست (۱۰) واگر از زنان شما کسانی بسوی کافران رفتند شما بمقام انتقام برآئید وبقدر همان مهرونفقه‌ای که خرج کرده‌اید بمردانی که زنانشان رفته‌اند بدهید واز خدائی که باو ایمان آورده‌اید بترسید وپرهیزکار شوید (۱۱) الا ای پیغمبر چون زنان مؤمن آیند که باتو بر ایمان بیعت کنند که دیگر هرگز شرك بخدا نیاورند وسرقت وزناکاری نکنند واولاد خودرا بقتل نرسانند وبرکس افتراء وبهتان میان دست وپای خود نبندند وبا تو درهیچ امرمعروفی (که بآنها کنی) مخالفت نکنند بدین شرایط با آنها بیعت کن وبرآنان از خدا آمرزش وغفران طلب که خدا بسیار آمرزنده ومهربان است (۱۲) الا ای اهل ایمان هرگز قومی راکه خدا برآنان غضب کرده یار و دوست‌دار خود مگیرید که آنها از عالم آخرت بکلی مایوسند چنانکه کافران از اهل قبور نومیدند (۱۳)

سورة الصف مدنية وهي اربع عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿۲﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ
أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿۴﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا
أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۵﴾ وَإِذْ قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ
أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۶﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۷﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ
اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۸﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ
بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿۹﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۱۰﴾
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ

سورهٔ صف درمدینه طیبه نازل شده و مشتمل بر ۱۴ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

هر چه در زمین و آسمانهاست همه به‌تسبیح و ستایش خدای که مقتدر و حکیم است مشغولند(۱) الاای کسانی که (بزبان) ایمان آورده ایدچرا چیزی بزبان میگوئید که در مقام عمل‌خلاف‌آن‌می کنید (۲) (بترسید) ازاینعمل که سخنی بگوئید وخلاف‌آن کنیدکه بسیار سخت‌خدا را بخشم وغضب می‌آورد(۳) خدا آن مؤمنرا که درصف جهاد کافران مانند سد آهنین‌هم‌دست وپایدارند بسیاردوست میدارد (۴) ای رسول ما یادآروقتی را که موسی بقوم خود گفت برای چه مرا رنج‌وآزار میدهید(و تهمت سحر و کذب وعیبهای دیگر بمن می‌بندید) درصورتیکه بر شما معلوم است که من رسول خدا بسوی‌شما هستم باز چون از حق‌روی گردانیدند خدا هم (دلهای بی‌نور) شانرا از(سعادت‌و) اقبال بحق بگردانید وخدا هرگزمردم نابکارفاسق‌را هدایت نخواهد کرد(۵) وباز یادآرهنگامی که عیسی مریم به‌بنی اسرائیل گفت من‌همانا رسول خدا بسوی شما هستم و بحقانیت‌کتاب تورية که مقابل من است‌تصدیق میکنم ونیز شما را مژده میدهم که بعد ازمن رسول بزرگواری که نامش (درانجیل من)احمداست بیایدچون‌آن‌رسول باآیات‌ومعجزات بسوی‌خلق آمد گفتند این(معجزات وقرآن او) سحری آشکاراست(۶) آیا ازآنکس که براه اسلام وسعادتش میخوانند و او (از فرط شقاوت)همان‌دم برخدا افترا ودروغ‌می‌بنددددر جهان کسی ستمکارتر هست (هرگز نیست) وخدا هم هیچ قوم‌ستمکاریرا هدایت نخواهد کرد (۷) کافران میخواهند تانور خدا را بگفتار باطل وطعن‌ومسخره‌خاموش کنند والبته خدا نور خودرا هرچندکافران خوش ند (برغم‌کفار) تمام‌وکامل‌کند(ومحفوظ) خواهد داشت (۸) اوست خدائی که رسولش (محمد مصطفی ص) را بهدایت خلق و (ابلاغ) دین حق فرستاد تا اورا هر چند کافران خوش ندارند برهمه ادیان عالم غالب گرداند (۹) ای اهل ایمان‌آیا شمارا بتجارتی سودمند که شمارا ازعذاب‌دردناك (آخرت) نجات بخشد دلالت کنم(۱۰) آن‌تجارت اینست

وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي
جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ
وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ
اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

سورة الجمعة احدى عشرة آية وهي مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٣﴾ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾
مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا
بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ

که بخدا ورسول وا یمان آرید وبمال وجان درراه خدا جهاد کنید این کار (ازهر تجارت) اگر دانا باشید برای شما بهتر است (۱۱) تا خدا گناهان شما ببخشد ودر بهشتی که زیر درختانش نهرها(ی آب گوارا) جاریست داخل گرداند ودر بهشت‌های عدن جاودانی منزلهای نیکو عطا فرماید این همان رستگاری بزرگ بندگان است (۱۲) وباز تجارتی دیگر که آن رامهم دوست دارید نصرت و یاری خدا وفتح نزدیك (سپاه اسلام) وبشارت رحمت باهل ایمان است (۱۳) ای اهل ایمان شما هم یاران خدا باشید چنان که عیسی مریم بحواریین گفت که مرا برای خدا یاری کنید آنها گفتند ما یاران خدائیم باز طایفه‌ای از بنی‌اسرائیل باو ایمان آوردند وطایفه‌ای کافر شدند ما هم آنانکه ایمان آوردند مؤید ومنصور گردانیدیم تا بر دشمنان ظفر یابند (۱۴)

سورهٔ جمعه در مدینه طیبه نازل شده ومشتمل بر ۱۱ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

هرچه در زمین وآسمانهاست همه به تسبیح وستایش خدا که پادشاهی منزه و پاك مقتدر ودانا است مشغولند (۱) اوست خدائی که میان عرب امی (یعنی قومی که خواندن و نوشتن هم نمیدانستند) پیغمبری بزرگوار از همان مردم برانگیخت تا بر آنان آیات وحی خدا تلاوت کند و آنها را از لوث جهل واخلاق زشت پاك سازد وشریعت کتاب سماوی و حکمت الهی بیاموزد باآنکه پیش از این همه در ورطهٔ جهالت و گمراهی بودند (۲) ونیز قوی دیگری را (که بروایت از پیغمبر(ص) مراد عجمند) چون بعرب(دراسلام) ملحق شوند هدایت فرماید که او خدای مقتدر وهمه کارش بحکمت ومصلحتست (۳) این(رسالت ونزول قرآن) فضل وکرامت خداست که آن لطفرا درحق هر که بخواهد می‌کند وخدا را بر (خلق) فضل و رحمت نامنتها است (۴) وصف حال آنان که تحمل (علم) تورية کرده و خلاف آن عمل نمودند درمثل بحماری ماند که بار کتابها بر پشت کشد(و ازآن هیچ نفهمد وبهره نبرد) آری قومی که مثل حالشان این است که آیات خدا را تکذیب کردند بسیار مردم ستمگر بدی هستند و خدا هرگز ستمکاران را بسعادت رهبری نخواهد کرد (۵) ای رسول ما؛ جهودانرا بگو ای جماعت یهود اگر پندارید که شما بحقیقت دوستداران خدائید

لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦﴾ وَلَا
يَتَمَنَّوْنَهٗ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٧﴾ قُلْ
اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى
عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَ
ذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ
فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا انْفَضُّوْا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ
قَآئِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١﴾

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾ اِتَّخَذُوْا
اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ
﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ
﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ
كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ

نه‌مردم‌دیگر پس‌تمنای‌مرك‌کنیداگر راست‌می‌گوئید(که‌علامت‌دوستان‌خدا آرزوی مرك وشوق لقای‌خداست) (۶) وحال آنکه درائرآن کردار بدی که بدست خود (برای‌آخرت‌خویش) پیش فرستاده‌اند ابداً آرزوی‌مرك نمی‌کنند (بلکه ازآن ترسان وهراسانند) وخدا ازکردارستمکاران‌آگاه است (۷) ایرسول ما (باجهودان)بگوعاقبت مرگی‌که از آن‌میگریزید شما را البته ملاقات خواهدکرد وپس (از مرك) بسوی‌خدائی که‌دانای پیدا وپنهانست باز میگردید و او شما را بآنچه از (نیك وبد) کرده‌اید آگاه میسازد (۸) ای کسانی‌که ایمان آورده‌ایدهرگاه‌شما را برای‌نماز روز جمعه بخوانند فی‌الحال بذکر خدا بشتابید و کسب و تجارت‌رها کنیدکه این (نمازجمعه ازهر تجارت) اگربدانید برای‌شما بهترخواهد بود(۹) پس‌آنگاه‌که نماز پایان یافت باز درپی‌کسب و کار خود روی زمین منتشرشوید واز فضل وکرم خدا روزی‌طلبید ویاد خدا بسیارکنید تامگر رستگار وسعادتمند گردید (۱۰) واین مردم‌چون تجارتی یا لهوو لعب وبازیچه‌ای به‌بینند بدان‌شتابند وتورا در نماز تنهاگذارند ایرسول بگو بخلق‌که‌آنچه نزدخداست بسیار برای‌شماازلهو ولعب وتجارتهای‌دنیا بهتر است وخدا بهترین روزی دهنده خلایق است

سورهٔ منافقون در مدینه نازل شده ومشتمل بر ۱۱ آیه میباشد

بنام‌خداوندبخشنده‌مهربان

ای‌رسول‌ما چون‌منافقان (ریاکار) نزد توآمده گفتند که‌مابیقین‌وحقیقت گواهی می‌دهیم که تو رسول‌خدائی (فریب‌مخور)خدا می‌داندکه‌تو رسول اوئی وخداهم‌گواهی می‌دهدکه منافقان‌سخن (به‌مکر وخدعه) دروغ می گویند(۱) قسمهای (دروغ) خودرا سپرجان خویش قرار داده‌اند تابدین وسیله راه خدارا (بروی‌خلق) ببندند که آنچه می‌کنند بسیار بدمیکنند (۲) برای‌آنکه‌آنها (بزبان) ایمان آوردند وسپس (بدل) کافرشدندخدا هم‌مهر بردلهاشان نهاد تاهیچ درك نکنند (۳)ایرسول‌تو چون (از برون) کالبد جسمانی آن‌منافقان‌را مشاهده کنی(بآراستگی‌ظاهر)تو رابه‌شگفت آرند واگر سخن‌گویند (بس خوش‌گفتار و چرب زبانند) بسخنهاشان گوش فرا خواهی داد (ولی از درون) گوئی‌که چوبی خشك بردیوارند هرصدائی بشنوند برزیان خویش پندارند ای‌رسول(بدان که) دشمنان

فاحذرهم قاتلهم الله انى يؤفكون ۝ واذا قيل لهم تعالوا يستغفر
لكم رسول الله لووا رءوسهم ورايتهم يصدون وهم مستكبرون
۝ سواء عليهم استغفرت لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم ان
الله لا يهدي القوم الفاسقين ۝ هم الذين يقولون لا تنفقوا على
من عند رسول الله حتى ينفضوا ولله خزائن السماوات والارض و
لكن المنافقين لا يفقهون ۝ يقولون لئن رجعنا الى المدينة
ليخرجن الاعز منها الاذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين و
لكن المنافقين لا يعلمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تلهكم
اموالكم ولا اولادكم عن ذكر الله ومن يفعل ذلك فاولئك
هم الخاسرون ۝ وانفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي احدكم
الموت فيقول رب لولا اخرتني الى اجل قريب فاصدق واكن من
الصالحين ۝ ولن يؤخر الله نفسا اذا جاء اجلها والله خبير بما تعملون ۝

سورة التغابن مدنية وهي ثماني عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السماوات وما في الارض له الملك وله الحمد وهو على
كل شيء قدير ۝ هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن والله
بما تعملون بصير ۝ خلق السماوات والارض بالحق وصوركم

(دین وایمان) بحقیقت اینان هستند ازایشان برحذر باش خدایشان بکشد جقدر (بمکر ودروغ پرداخته و) ازحق باز میگردند (۴) وهرگاه بآنها گویند بیائید تا رسول خدا برای شما ازحق آمرزش طلبد سر پیچند و بنگری که با تکبر ونخوت روی می گردانند (۵) ایرسول تواز خدا بر آنان آمرزش بخواهی یا نخواهی بحالشان یکسانست خدا هرگز آنها را نمیبخشد که همانا قوم نابکار فاسق را خدا هیچوقت (براه سعادت) هدایت نخواهد کرد (۶) اینها همان مردم بدخواهند که میگویند براصحاب رسول انفاق مال مکنید تا از گردش پراکنده شوند درصورتیکه خدا را گنجهای زمین و آسمانها است لکن منافقان درك آن نمی کنند (۷) آنها (پنهانی) میگویند اگر بمدینه مراجعت کردیم البته باید (یهودان) اربابان عزت و ثروت مسلمانان ذلیل (فقیر) را از شهر بیرون کنند وحال آنکه عزت مخصوص خدا و رسول و اهل ایمانست ولیکن منافقان از این معنی آگه نیستند (۸) الا ای اهل ایمان مبادا هرگز مال و فرزندانتان شما را از یاد خدا غافل سازد وکسانی که بامور دنیا ازیاد خدا غافل شوند آنها بحقیقت زیانکاران عالمند (۹) واز آنچه روزی شما کردیم در راه خدا انفاق کنید پیش ازآنکه مرك بریکی از شما فرارسد در آنحال (بحسرت) بگوید پروردگارا اجل مرا اندکی تأخیر انداز تا صدقه واحسان بسیار کنم واز نکوکاران شوم (۱۰) وخدا هرگز اجل هیچکس را از وقتش که فرا رسد مؤخر نیفکند وخدا بهرچه کنید آگاهست (۱۱)

سوره تغابن در مدینه طیبه نازل شده ومشتمل بر ۱۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

هرچه در زمین وآسمانهاست همه (بزبان تکوین ومنطق فطرت) به تسبیح وستایش خدا مشغولند که ملك هستی وستایش عالم برای اوست که او بر (ایجاد) هرچیز تواناست (۱) اوست خدائی که (شما آدمیان) را (بدین خلقت نیکو) آفرید (تا آفریننده راشناخته وکافر نشوید) باز شما بندگان فرقه ای کافر وبعضی مؤمن (خداشناس) هستید وخدا بهرچه کنید کاملا آگاهست (۲) خدا زمین وآسمانها را بحق آفرید و

فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ۝۳ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ
يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝۴ اَلَمْ يَاْتِكُمْ
نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ
۝۵ ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْا اَبَشَرٌ
يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝۶
زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ
بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۷ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ
الَّذِيْٓ اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۸ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ
يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ
وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا
ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۹ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۱۰ مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۱۱
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا
الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝۱۲ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۳ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ
عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ

شما آدمیان را بزیباترین‌صورت‌برنگاشت وبازگشت همه خلایق بسوی اوست (۳)او آنچه را که درآسمانها و زمین است وآنچه را که شما پنهان وآشکار کنید همه را می‌داند وخدا باسرار دلهای خلق آگاهست (۴)آیا حکایت پیشینیان که بخدا کافرشدند بشمانرسید که(هم‌دردنیا) به کیفر کردارشان رسیدند (وهم‌درآخرت) عذاب دردناك برآنان مهیا است (۵)این‌عذاب برای‌آن بود که رسولان آنها با ادله ومعجزات‌بسوی شان‌آمدند وآنها گفتندآیا بشری (مانند ما) رهبری ما تواندکرد و به انبیا کافر شده و روی از آنها گردانیدند وخدا(ازکفر و ایمان (خلق بی‌نیاز که او غنی بالذات وستوده بجمیع صفاتست (۶) کافران گمان کردندکه هرگز (پس‌ازمرك) برانگیخته نمیشوند ای‌رسول‌ما بآنها بگو بخدای من سوگندکه البته برانگیخته میشوید وسپس بنتیجه اعمال‌خود آگاه میگردید و این برخدا بسیار آسانست (۷)پس بخدا ایمان آرید وبرسول اوونوری‌که (درآیات قرآن) فرستاده‌ایم بگروید و(بترسیدکه) خدا بهرچه کنید آگاهست (۸)یاد آرید روزی را که خدا همه شما را بعرصه محشر(برای‌حساب)جمع‌میگرداندوآن‌روز روز غبن وپشیمانی (بدکاران) استوهرکه بخداایمان‌آرد ونیکوکارشود خدا گناهش‌بپوشد ودرباغهای بهشتی‌که زیر درختانش نهرها جاریست داخل‌گرداندکه در آن بهشت جاودان متنعم باشند و این بحقیقت رستگاری (بزرك)خواهد بود (۹)و آنان که کافر شده و آیات ما را تکذیب کردند آنها اهل آتش دوزخ و در آن جاودان مخلدند وآ نجا بسیار بد منزلگاهی است (۱۰)هیچ رنج ومصیبتی (وفقر ودرد وغمی بشما) نرسد مگر بفرمان خدا وهرکه بخدا ایمان آرد خدا دلش را هدایت کند و خدا بر همهٔ امور عالم آگاهست (۱۱)و همیشه فرمان خدا وهم او امر رسول حق‌را اطاعت کنیدکه اگر روی از او بگردانید بر رسول ما جز تبلیغ‌رسالت با بیان روشن تکلیفی نخواهد بود (۱۲)خدای یکتا است که جز او خدائی نیست وتنها برخدا در جمیع امور اهل ایمان توکل کنند (۱۳) الا ای اهل ایمان (بدانید که) زنان وفرزندان شماهم برخی دشمن‌شما هستند از آنان حذرکنید (ودل از محبتشان برکنید) و اگر از (عقاب آنها پس از توبه) آنان عفو وآمرزش وچشم پوشی کنید

اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سورة الطلاق مدنية وهي اثنتا عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ
يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ
بَعْدَ ذٰلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ
لِلّٰهِ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ
فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾
وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ

خدا هم (درحق شما) بسیار آمرزنده ومهربانست(۱۴) بحقیقت اموال و فرزندان شما اسباب فتنه وامتحان شما هستند(بآنها دل نبندید) و(بدانید که) نزد خدا اجر عظیم خواهد بود(۱۵) پس تا بتوانید خدا ترس و پرهیزکار باشید وسخن حق بشنوید واطاعت کنید و از مال خود برای (ذخیرهٔ آخرت)خویش بفقیران انفاق کنیدو کسانی که ازخوی لئامت وبخل نفس خود محفوظ مانندآنها رستگاران عالمند(۱۶) واگر بخدا (یعنی به بندگان محتاج خدا) قرض نیکو (قرض الحسنه یاصدقه)دهید خدا برای شما چندین برابر گرداند وهم از گناه شما درگذردوخدا برشکر واحسان خلق نیکوپاداش دهنده برگناهشان بردبار است(۱۷) او دانای عوالم غیب و شهود وسلطان مقتدر ملك وجود وآگاه ازصلاح نظام آفرینش است(۱۸)

سورهٔ طلاق درمدینه‌طیبه نازل‌شده ومشتمل بر۱۲آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

الا ای پیمبر گرامی(امت‌را بگو) هرگاه زنان‌را طلاق‌دهید بوقت عده آنها طلاق دهید وزمان عده را بشمارید واز خداکه‌آفریننده شماست بترسید وآن زنان را (تا درعده‌اند) ازخانه بیرون‌مکنید مگر آنکه کار زشتی آشکار مرتکب شوند این (احکام) حدود (شرع) خداست و هرکس از حدود الهی تجاوزکند بخویشتن ستم‌کرده است تونمدانی‌شاید خداپس‌از (طلاق) کاری از نو پدیدآرد(۱) (یعنی میل رجوع‌بکدیگر کنید)آنگاه که مدت عده را بپایان رسانند باز یا بنیکوئی نگاهشان دارید یا به خوشرفتاری رهاشان کنید ونیز (برطلاق‌آنها) دومرد مسلمان عادل گواه گیرید وبرای‌خدا اقامه‌گواهی‌کنید بدین وعظ الهی‌آنکس که بخدا و روز قیامت ایمان آورد متمظ وبهره‌مند خواهد شد وهرکس خدا ترس شود خدا راه بیرون‌شدن (ازگناهان وبلا وحوادث سخت عالم‌را) بر او میگشاید(۲) واز جائی‌که گمان نبرد باو روزی عطاکند وهرکه(درهر امر) برخدا توکل‌کند خدا اورا کفایت خواهدکردکه خدا امرش(بر همه عالم) نافذ وروانست وبرهرچیز قدر واندازه‌ای مقررداشته‌است(۳) و از زنان شما آنان که از حیض (وفرزند بظاهر) نومیدند اگر باز شك (درتحقق سن یائسشان) دارید عده (طلاق) آنان سه

أشهر واللائي لم يحضن ۚ وأولات الأحمال أجلهن أن يضعن
حملهن ۚ ومن يتق الله يجعل له من أمره يسرا ﴿٤﴾ ذلك أمر الله
أنزله إليكم ۚ ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له أجرا ﴿٥﴾
أسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم ولا تضاروهن لتضيقوا
عليهن ۚ وإن كن أولات حمل فأنفقوا عليهن حتى يضعن حملهن ۚ فإن
أرضعن لكم فآتوهن أجورهن ۖ وأتمروا بينكم بمعروف ۖ وإن
تعاسرتم فسترضع له أخرى ﴿٦﴾ لينفق ذو سعة من سعته ۖ ومن
قدر عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله ۚ لا يكلف الله نفسا إلا
ما آتاها ۚ سيجعل الله بعد عسر يسرا ﴿٧﴾ وكأين من قرية عتت عن
أمر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها عذابا
نكرا ﴿٨﴾ فذاقت وبال أمرها وكان عاقبة أمرها خسرا ﴿٩﴾ أعد
الله لهم عذابا شديدا ۖ فاتقوا الله يا أولي الألباب ۚ الذين آمنوا ۚ
قد أنزل الله إليكم ذكرا ﴿١٠﴾ رسولا يتلو عليكم آيات الله مبينات
ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات من الظلمات إلى النور ۚ و
من يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من تحتها الأنهار
خالدين فيها أبدا ۖ قد أحسن الله له رزقا ﴿١١﴾ الله الذي خلق سبع
سماوات ومن الأرض مثلهن يتنزل الأمر بينهن لتعلموا أن

ما هست ونیز زنانیکه حیض ندیده (لیکن در سن حیض) باشند آنها
هم سه‌ماه عده نگه‌دارند وزنان حامله مدت عده‌شان تا وقت زائیدنست و
هر که متقی وخدا ترس باشد خدا (مشکلات) کار او را (در دو عالم)
آسان می‌گرداند (۴) این (احکام) فرمان خداست که برای شما نازل
کرد.وهر که‌ازخدا بترسد خدا گناهانش‌بپوشد و اورا پاداش‌بزرك(بهشت
ابد) عطاکند(۵) (زمانی که طلاق رجعی دهید تا درعده‌اند) باز آنهارا
در همان منزل خویش که میسر شماست بنشانید وبایشان(در نفقه‌وسکنی)
آزار وزیان نرسانید تا در مضیقه ورنج در افکنید (که بناچار از حق
خود بگذرند) و بزنان مطلقه اگر حامله باشند تا وقت وضع حمل نفقه
دهید آنگاه اگر فرزند شما را شیر دهند اجرتشان با قرارداد متعارف
بین خود بپردازید و اگر باهم سخت‌گیری کنید (مادر صرفنظر کند)
تا دیگری را برای شیردادن طلبید (۶) تا مرد دارا بوسعت و فراوانی
نفقه زن شیرده دهد وآنکه ناداروتنك معیشتست هم آنچه خدا باوداده
انفاق کندکه خدا هیچکس را جز آنچه توانائی داده تکلیف نمی‌کند و
خدا بزودی بعد هر سختی آسانی‌قرار دهد(۷) وچه بسیارمردم‌دیاری‌را
که از خدا و رسولانش سر پیچیدند وکافر شدند ما هم آنان را بحساب
سخت مؤاخذه‌کردیم وبعذاب بسیار شدید معذب ساختیم (۸) تا بکیفر
کردار خود رسیدند وعاقبت‌کارشان زیانکاری(وحسرت) گردید (۹) و
خدا برآنان‌عذاب سخت (جهنم) مهیاساخت‌پس‌شما ای‌خردمندانی که‌ایمان
آورده‌اید ازخدا بترسید(وراه‌طاعت‌پیش‌گیرید) که‌خدا برای (هدایت).
شما قرآن‌را نازل کرد(۱۰) ورسول بزرگواری‌را که برای شما آیات روشن
بیان خدا را تلاوت‌کندفرستاد تاآنکه بخدا ایمان‌آورده ونیکوکارشدند
از ظلمت (جهل) بسوی معرفت وایمان بازآرد و (بدانید) هر کس بخدا
ایمان‌آرد ونیکوکار شود درباغهای بهشتی درآید که‌نهرها زیردرختانش
جاریست وهمیشه در آن بهشت‌ابد متنعم است که خدا در آنجا رزق
بسیار نیکو براو مهیا ساخته است (۱۱) خدا آن کسی است که هفت
آسمان را آفرید ومانند آن آسمانها از (هفت طبقه) زمین خلق فرمود
وامر نافذ خودرا رر بین هفت آسمان و زمین نازل کند تا بدانید که

اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ
بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا
عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ
ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ

خدا بر هرچیز توانا وباحاطهٔ علمی برهمهٔ امور آگاهست (۱۲)

سورهٔ تحریم در مدینهٔ طیبه نازل شده ومشتمل بر ۱۲ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

ای پیغمبر گرامی برای چه آن را که خدا برتو حلال فرمود تو برخود حرام کردی تا زنانت را ازخود خشنود سازی درصورتی که خدا آمرزنده و مهربان است و(برهیچکس خصوص برتو رسول گرامیش سخت نخواهد گرفت)(۱) خدا حکم کرد برای شما که سوگندهای خودرا (بکفاره) بگشائید ومولای شما بندگان است وهم او بهرچیز عالم دانا و بحکمت امور خلق آگاهست(۲) وقتی پیغمبر با بعضی زنان خود(یعنی باحفصه) سخنی(راجع بماریه یا ریاست ابوبکر وعمر) براز گفت (و باو سپرد) آن زن چون خیانت کرد و دیگری (یعنی عایشه) را برسر پیغمبر آگه ساخت خدا برسولش خبرداد واو بر آن زن برخی را اظهار کرد(وبرویش آورد) وبرخی را ازکرم پرده‌داری نمود واظهار نکرد آن زن گفت رسول را که واقف ساخت رسول گفت مرا خدای دانای آگاه (همه اسرار عالم) خبرداد(۳) اینك اگرهردوزن بدرگاه خدا توبه کنند رواست که البته دلهای شما (خلاف رضای پیغمبر) میل کرده است واگرباهم برآزار او اتفاق کنید باز (هرگز براو غلبه نکنید که) خدا یار و نگهبان اوست وجبرئیل امین ومردان صالح با ایمان وفرشتگان حق یار ومددکاراویند (۴) امید هست که اگر پیغمبر شما را طلاق داد خدا زنانی بهتر از شما بجایتان با او همسر کند که همه بامقام تسلیم وایمان و خضوع و اطاعت اهل توبه و عبادت رهسپار (طریق معرفت) باشند چه بکر چه غیربکر (۵) ای کسانی که بخدا ایمان آورده‌اید (در اطاعت حق بکوشید و)خود را با خانواده خویش از آتش دوزخ نگاه دارید چنان آتشی که مردم (دل سخت کافر) وسنك خارا آتش افروز اوست وبرآن دوزخ فرشتگانی بسیار دل‌سخت مامورند که هرگز نافرمانی خدا را نخواهند کرد وآنچه بآنها حکم شود (فورا) انجام دهند(۶) ای کافران امروز (قیامت توبه و) عذرخواهی مکنید (که پذیرفته نیست)تنها آنچه (در دنیا) کرده‌اید بآن مجازات میشوید (۷) الا ای مؤمنان بدرگاه خدا توبه نصوح (با اخلاص و دوام) کنید باشد که شما گناهانتان مستور و محو گرداند و

يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِندَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

سورة الملك مكية وهي ثلاثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن تَفَاوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ

شما را درباغهای بهشتی که زیر درختانش نهرها جاریست داخل کند در آن روزی که خدا پیغمبرخود وگرویدگان باو را ذلیل نسازد (بلکه عزیزو سرفراز ابدگرداند) درآن روز نور (ایمان وعبادت) آنها درپیش رو وسمت راست ایشان میرود (ووراء بهشتیان مینماید) ودرآنحال (بشوق ونشاط) گویند پروردگارا تو نورمارا بحدکمال رسان ومارا (بلطف وکرم خود) ببخش که تنها توبرهرچیز توانائی (۸) الا ای رسول گرامی اینك با کفار ومنافقان بجهاد کارزار پرداز وبرآنها (تا ایمان نیاورده اند) سخت گیر (وبدان (که) مأوای آنها دوزخ است که بسیار بد منزلگاهی است (۹) خدا برای کافران زن نوح وزن لوط را مثال آورد که تحت فرمان دو بنده صالح ما بودند وبآنها (نفاق و) خیانت کردندو آن دوشخص (باوجود مقام نبوت) نتوانستندآنها را ازقهر خدا برهانند وحکم شدآن دو زن را بادوزخیان بآتش در افکنید (۱۰) و باز خدا برای مؤمنان (آسیه) زن فرعون را مثل آورد هنگامی که (از شوهرش بیزاری جست) عرض کرد بارالها (من از قصرفرعون وعز دنیوی گذشتم) وتو خانه ای برای من در بهشت بنا کن و مرا از شر فرعون کافر و کردارش وازقوم ستمکار نجات بخش (۱۱) ویاد آرحمل مریم دخت عمران را که رحمش را پاکیزه داشتیم آنگاه در آن روح قدسی خویش بدمیدیم که آن مریم کلمات پروردگارخود و کتب آسمانی اورا باکمال ایمان تصدیق کرد وازبندگان خدا بشمار بود (۱۲)

سورهٔ ملك در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۳۰ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

بزرگوارخدائیکه سلطنت ملك هستی بدست قدرت اوست و (درهمه عالم) برهمه چیزویرا توانائیست (۱) خدائیکه مرك و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدام نیکوکار تر (و خلوص اعمال بیشتر) است و او مقتدر وآمرزنده (گناه بندگان) است (۲) آن خدائی که هفت آسمان بلند را بطبقاتی منظم بیافرید وهیچ درنظم خلقت خدای رحمان بی نظمی ونقصان نخواهی یافت بارها بدیدهٔ عقل در نظام مستحکم آفرینش بنگر تا هیچ سستی وخلل درآن توانی یافت (۳) بازدوباره بچشم بصیرت دقت کن تا دیدهٔ خرد زبون وخسته (نقصی نیافته) بسوی تو باز گ ..

إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا
أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ
كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ
جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾
فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ
يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ
أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ
صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ
﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ

(و بحسن نظم الهی بینا شده) (۴) وما آسمان دنیا را بچراغهای (نجم) رخشان زیب وزیور دادیم وبه‌تیر شهاب ازستارگان شیاطین‌را راندیم و عذاب آتش فروزان برآنها مهیا ساختیم (۵) و برآنان که بخدای خود کافر شدند عذاب جهنم که بسیار بدمنزلگاهیست مهیاست (۶) که چون بآن جهنم در افتندفریاد منکری چون شهیق خران از آن آتش چون دیگ جوشان میشنوند (۷) و دوزخ از خشم کافران نزدیك استشکافته وقطعه‌قطعه شود هر فوجی راکه بآتش در افکنند خازنان جهنم بآنها گویند آیا پیغمبری برای (راهنمائی) شما نیامد(۸) آنهادرجواب گویند آری رسول حق‌آمد ولی ما تکذیب او کردیم و (از جهل و شقاوت) گفتیم که خدا چیزی نفرستاده وجز اینکه شما رسولان (بدعوی دروغ وحی) سخت بگمراهی وضلالتیدهیچ نیست (۹) وآنگاه گویند که اگر ما (در دنیا) سخن انبیا شنیده‌یا بدستور عقل رفتار میکردیم امروز از دوزخیان نبودیم (۱۰) آنجا بگناه خود معترف شوند (که سودی ندارد وخطاب قهر رسد)که اهل آتش‌را(از رحمت حق) دوری باد (۱۱)همانا آنانکه ازخدای خو در پنهان میترسند آنها را آمرزش و پاداش بزرك (بهشت‌ابد) خواهد بود (۱۲) وشما سخن پنهان‌گوئید یاآشکار (درعلم حق یکسانست) خدا باسرار دلها هم البته آگاهست(۱۳) آیا آن‌خدائی که خلق‌راآفریده عالم (باسرار آنها) نیست وحال آنکه او بباطن (و ظاهر همه) امور عالم آگاهست(۱۴) او آن خدائیست‌که زمین‌را برای شما نرم وهموار گردانید پس‌شما در پست‌وبلندیهای‌آن حرکت کنید و روزی او خورید و(شکرش‌گوئید) که بازگشت خلق بسوی اوست(۱۵) آیا از قهر خدائی‌که درآسمان مقتدر وحکم فرماست ایمنید که شما را بزمین فرو برد درحالی‌که زمین (چون دریا) بموج و اضطراب‌در افتد (۱۶) آیاازقهرخدای‌مقتدری که در زمین‌و) درآسمان‌حکمفرماست‌ایمنید که‌تندبادی بفرستد وبرسرشما سنك‌بباردتابدانید که وعده‌عذاب‌من‌چگونه است(۱۷) و امممی که‌پیش ازاینها (رسولان ما را) تکذیب کردند چگونه سخت‌آنهارااهلاك کردیم(۱۸) آیا مرغ هوا را نمینگرند که بالای‌سرشان پر گشوده وگاه بی‌حرکت وگاه باحرکت بال پرواز میکنند کسی جز خدای مهربان آنها را در فضا نگاه نمی‌داردکه‌اوباحوال همه‌موجودات کاملا آگاهست (۱۹)آیا آنکه سپاه ومددکار شما باشد و(همه‌گونه‌شما را یاری‌کند) جزخدای مهربان‌کیست

إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ
أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ
أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾
قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا
أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ
اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ن ۚ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ
لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَ
يُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

پس کافران بخدا آنها را غرور وفریبی بیش‌نیست (۲۰) آیا آن کیست که اگر خدا ازشما رزق خود باز گیرد اوروزی بشما تواند داد بلکه (بهوای نفس) درطغیان وعصیان لجاج ورزیده واز حق أعراض می‌کنند (۲۱)

آیا آنکس که سرنگون برو در افتاده یاآنکه براه راست ایمانست کدام بهتر هدایت یافته‌اند (۲۲) ای‌رسول‌ما بگو اوست خدائی که شما را از نیستی بهستی آورد وگوش بشما عطاکرد وحال آنکه بسیار کم ازاو شکرگذاری میکنید (۲۳) ای رسول بازگو اوست خدائی که شما را در زمین برانگیخت و(پس ازمرك) باز بسوی او محشور میشوید (۲۴) و کافران (بتمسخر) گویند اینوعده(قیامت) کی خواهد بود اگر شما راست‌میگوئید (۲۵) بگو علم‌آن تنها نزد خداست ومن تنها وظیفه‌ام‌این است که شما را (ازعذاب‌حق) بترسانم (۲۶) که چون کافران آن عذاب سخت را نزدیك‌خود بچشم مشاهده کنند رخسارآنها زشت و سیاه شود و بآنها گویند این همان عذابیست که از خدا درخواست می‌کردید (۲۷) ای‌رسول‌باکافران بگو هرچه‌می‌کنید اگرخدا من‌ومؤمنانی‌که با منند همه را هلاك کند یا لطف ورحمت فرماید فرمان‌اوراست اما آنانکه‌بخدا کافرند که ازعذاب دردناك (دوزخ) نجاتشان خواهد داد (۲۸) ای‌رسول کافران را بگو او خدای‌مهربانست‌که (ما مسلمانان) باو ایمان آورده وبراو توکل کرده‌ایم وبزودی شما را معلوم‌شود کیست که آشکارا بضلالت و گمراهی است (۲۹) ای‌رسول‌ما بازبگو (بکافران) بدیده تامل بنگرند که اگر آب که‌مایه زندگانی شماست صبحگاهی همه بزمین فرو رود (جزخدا) کیست که بازآب گوارا برای‌شما پدید آرد (۳۰)

سورهٔ قلم در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۵۲ آیه میباشد

بنام‌خداوند بخشنده‌مهربان

ن (قسم بنون که نام نور و باسر حق یالوح نورخداست) وقسم بقلم وآنچه خواهد نگاشت (۱) که تو بلطف ورحمت پروردگارت عقل کامل ونعمت نبوت یافتی و هرگز دیوانه نیستی (۲) و البته تورا در مقابل خدمت رسالت حق پاداشی نامحدود است (۳) و در حقیقت تو بر نیکو خلقی عظیم آراسته‌ای (۴) وبزودی‌تو ومخالفانت مشاهده میکنید (۵) که از شما کدام‌یك مفتون و دیوانه‌اند (۶) البته خدا داناتر است‌که از راه خداه‌گمراه کیست وبهتر میداند که هدایت یافتگان کیانند (وهرکس را بپاداش خود می‌رساند) (۷) پس‌تو (وامت‌ای‌رسول) هرگز از مردم کافری‌که آیات خدا را تکذیب می‌کنند پیروی‌مکن (۸)

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿۹﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٍ
مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿۱۲﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿۱۳﴾ أَن
كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۱۴﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿۱۵﴾ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿۱۶﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿۱۷﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ
﴿۱۸﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿۱۹﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿۲۰﴾
فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿۲۱﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ﴿۲۲﴾
فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿۲۳﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ
﴿۲۴﴾ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿۲۵﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ
﴿۲۶﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۲۷﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ
﴿۲۸﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۹﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
يَتَلَاوَمُونَ ﴿۳۰﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿۳۱﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا
خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿۳۲﴾ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿۳۴﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾
أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿۳۷﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿۳۸﴾
أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾

کافران بسیار مایلند که تو باآنها مداهنه ومدارا کنی تاآنهاهم بنفاق با تو مدارا کنند (۹) وتوهرگز اطاعت مکن احدی ازمنافقان دون را که دایم (بدروغ) سوگند میخورند (۱۰) ودایم عیبجوئی وسخن چینی می کنند (۱۱) وخلق را هرچه بتوانند از خیر وسعادت (وایمان) باز میدارند و بظلم وبدکاری می کوشند (۱۲) بااینهمه (عیب باز) متکبرند وخشن با آنکه حرامزاده وبی اصل ونسبند (۱۳) (پیرو چنین مردمی) برای اینکه مال وفرزندان بسیار دارند (نبایدشد) (۱۴) درصورتی که چون آیات ما را براو تلاوت کنند گوید این سخنان افسانه پیشینیانست (۱۵) بزودی بر بینیش داغ (شمشیر) نهیم (۱۶) ما کافران را نیز بقحط وسختی مبتلا کنیم چنانکه اهل آن بستان را که (شبی) قسم خوردند که صبحگاه میوه اش بچینند (تا فقیران آگاه نشوند) (۱۷) وهیچ استثناء نکردند (۱۸) بدین سبب (همان شب) هنوز بخواب بودند که ازجانب خدا آتش عذابی نازل شد (۱۹) و بامدادان نخلهای آن بستان چون خاکستری سیاه گردید (۲۰) صبحگاه یکدیگر را صدا کردند (۲۱) که برخیزید تا اگر میوه بستان را خواهید چید به نخلستان رویم (۲۲) آنها سوی بستان روان شده وآهسته سخن میگفتند (۲۳) که امروز مواظب باشید فقیری وارد نشود (۲۴) وصبحدم باشوق وعزم وتوانائی بباغ رفتند (۲۵) چون باغ رابآن حال دیدند (از فرط غم) با خود گفتند مایقین راه را گم کرده ایم (۲۶) یا بلکه باغ همانست وما (بقهر خدا) از میوه اش محروم شده ایم (۲۷) بهترین وعادلترینشان بآنها گفت من بشما نگفتم چرا شکر نعمت وتسبیح خدا بجا نیاورید (وبفقیران احسان نکنید) (۲۸) آنان همه گفتند خدای ما منزه است آری ما خود در حق خویش ستم کردیم (۲۹) وروبیکدیگر کرده بملامت ونکوهش هم پرداختند (۳۰) وباتوبه وانابه گفتند ایوای برما که سخت سرکش و گمراه بودیم (۳۱) امیدواریم که پروردگار ما بجای آن بستان بهتری از لطف بما عطا کند که از این پس ما همیشه بخدای خود مشتاقیم (۳۲) اینگونه است عذاب (دنیا) والبته عذاب آخرت بسیار سخت تر است اگر مردم بدانند (۳۳) برای متقیان نزد پروردگارشان باغهای بهشت پر نعمت خواهد بود (۳۴) آیاما هرگز اهل اسلام را باکافران بدکار یکسان قرار میدهیم (۳۵) چگونه شما این حکم (ظالمانه) می کنید (۳۶) یاآنکه شمارا کتابی است (آسمانی) در اواین حکم میخوانید (۳۷) ودرآن کتاب هرآنچه بهوای نفس بخواهید نگاشته اند (۳۸) یا شمارا برما عهدوسوگند دائمی تاروز قیامت است که چنین حکمی بیقین برنفع خودمیکنید (۳۹)

سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن
كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا
يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا
الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ
عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن
كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ
مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سورة الحاقة مكية وهي اثنتان وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَ
عَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ
فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَ
ثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ

ازآنان بپرس تاکدام درگرو اینپیمانند (۴۰) یاآنها گواهان بردعوی خود دارند اگر راستمیگویند آن گواهان‌را حاضر کنند (۴۱) (یاد کنند) روز سختی راکه دامن بمیان زنند وبسجده خدا خوانده شوند و نتوانند (۴۲) چشمانشان ذلیل وترسان وحسرت آنها را فراگرفته واز این‌پیش (بدنیا) با تن سالم بطاعت‌خداآنهارا خواندند (اجابت نکردند) (۴۳) ای رسول تو کیفر مکذبان و منکران قرآن را بمن واگذار که ما آنها را ازآنجاکه نفهمند بعذاب سخت در افکنیم (۴۴) و آنها رامهلت ده‌که البته کید من قوی‌و(قهرمن) بسیارسخت‌است(۴۵) آیاتو ازکافران امت مزد رسالت‌خواهی‌که بار غرامتش برآنها گرانست (۴۶) یا آنکه از عالم غیب آگاهند تا ازآنجا چیزی بر نویسند (۴۷) باز ای رسول تو (برای انکار وآزارشان) برای حکم خدای خود صبر کن ومانند یونس که‌ازخشم درعذاب‌امت تعجیل کرد مباش‌که (پشیمان شد ودر ظلمت بطن ماهی) بحال غم اندوه خدارا (برنجات‌خود) خواند (۴۸) که اگر لطف ورحمت پروردگارش درنیافتی یا نکوهش‌بکیفر ترك اولی (ازبطن‌ماهی دریا) بصحرای بی‌آب وگیاه در افتادی (۴۹) باز خدایش برگزید واز صالحانش گردانید (۵۰) (ای‌رسول) نزدیك‌بود که کافران بچشمان بد چشم زخمت زنندکه چون‌آیات قرآن بشنوند(واز شدت حسد)گویند که این‌شخص عجب دیوانه است (۵۱) وحال آنکه این کتاب الهی جز شرافت (وپندوحکمت) برای‌عالمیان هیچ‌نیست(۵۲)

سورهٔ الحاقه درمکه‌معظمه نازل‌شده ومشتمل بر۵۲ آیه‌میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قیامت آن‌روز حق وحقیقت است که حقوق خلق وحقایق امور در آن بظهور رسد (۱) دانی چه روز هولناك سختی است (۲) چگونه سختی و عظمت آن روز را درك توانی‌کرد (۳) قوم عاد وثمود آن قیامت‌موعود را تکذیب کردند (۴) اما قوم ثمود بکیفر و طغیان هلاك‌شدند(۵) اما قوم عاد نیز بباد تند وسرکش بهلاکت رسیدند (۶) که آن بادی‌تند را خدا هفت شب و روز پی‌درپی برآنها مسلط کردکه‌دیدی آن‌مردم‌گوئی ساقه نخل خشکی بودند و

خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُ وَ
الْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً
رَّابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا
لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ
وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ
وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَ
الْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ
﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي
مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ
كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾
مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾
فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا

بخاك درافتادند (۷) آیا هیچ‌بینی که بروزگار ازآنان اثری‌باقی باشد (۸) و فرعون واقوام پیش‌از او وقوم زشتکاز لوط‌بکفر وخطا کاری‌بر خاستند (۹)وبا رسول پروردگارشان مخالفت‌کردند.خدا هم آنان را بعذابی سخت گرفتار ساخت (۱۰) (شما مردم فرزندان توحیدکه) ما چون طوفان دریا (برغ‍ـ‌ق عالمیان) طغیان‌کرد شما را بکشتی نشاندیم (۱۱) تا(غرق‌کفار ونجات مؤمنان‌را) مایهٔ پند وعبرت شما مردم قرار دهیم ولیکن‌گوش شنوای هوشمندان این‌پند وتذکر را تواند شنید (۱۲) باز بیاد آرچون در صور (اسرافیل) یکبار بدمند (۱۳) وزمین و کوهها را برگیرند و یك‌مرتبه همه را خرد ومتلاشی سازند (۱۴) آنگاه روز موعود آن واقعه بزرك قیامت واقع‌گردد (۱۵) و بنای مستحکم آسمان آن روز سست شود وسخت درهم شکافد (۱۶) وفرشتگان‌براطراف‌آسمان (منتظر فرمان حق) باشند وعرش پروردگارت را در آن روز هشت ملك برگیرند (۱۷) آن روز که در پیشگاه حساب شما را حاضر کنند هیچ کار از اسرار مخفی شما هم پنهان نخواهد ماند (۱۸) اما کسی که نامه اعمال اورا بدست راستش دهند (باهل‌محشر) گـوید بیائید نامه مـرا بخوانید(۱۹) من ملاقات این روز حساب را اعتقاد داشتم(۲۰)اینچنین کس درعیش و زندگانی خوش خواهد بود (۲۱) در بهشت عالیرتبه (ابدی) (۲۲) وبهشتی که میوه‌های آن همیشه در دسترس اوست (۲۳) ازطعام وشرابهای لذیذ وگوارای بهشتی هرچه خواهید تناول کنید شما را گوارا بادکه این‌پاداش‌اعمال ایام گذشته دنیاست‌که‌برامروزخویش فرستادید (۲۴) واما آنکس‌که کتاب عملش بدست‌چپ‌دهندگویدای‌کاش نامهٔ مرا بمن نمیدادند (۲۵) ومن هرگز ازحساب اعمال‌آگاه نمیشدم (۲۶) یا ای‌کاش مرك‌مرا از چنك این غصه وعذاب نجات میداد (۲۷) وای‌که مال وثروت من امروز بفریاد من نرسید (۲۸) و همه قدرت وحشمتم‌محو ونابودگردید(۲۹) (وخطاب قهر رسدکه) اورا بگیرید و در غل و زنجیر کشید (۳۰) تا بازش بدوزخ‌درافکنید(۳۱) آنگاه‌بزنجیری که طولش هفتاد ذرع‌است(بآتش) درکشید (۳۲) که او بخدای بزرك ایمان نیاورده (۳۳)وهرگز مسکینی‌را برسفرهٔطعام‌خود برغبت نخوانده است(۳۴) بدین‌سبب امروز هیچ خویش ودوستداری‌که بفریادش رسند در اینجا ندارد (۳۵) وطعامی غیر ارغسلین(چرك و پلیدی دوزخیان) نصیبش نیست (۳۶) که

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

کسی آن طعام را جز اهل دوزخ نمیخورد (۳۷) قسم بآنچه (از آثار حق) می‌بینید (۳۸) و آنچه نمی‌بینید (۳۹) که قرآن بحقیقت (وحی خدا) و کلام رسول بزرگواریست (۴۰) نه سخن شاعری است (گرچه) اندکی مردم (هوشیار) بآن ایمان می‌آورند (۴۱) ونه حرف کاهن غیب گو (گرچه) اندك مردم متذکر حقایق آن میشوند (۴۲) این قرآن تنزیل خدای عالمیانست (۴۳) واگر محمد دروغ بما سخنانی میبست (۴۴) محققا ما اورا (بقهر وانتقام) میگرفتیم (۴۵) و رك وتینش راقطع میکردیم (۴۶) و شما هیچیك بردفاع ازاوقادر نبودید (۴۷) واین قرآن بحقیقت پند و تذکر پرهیزکاران عالمست (۴۸) والبته ما میدانیم که شما برخی تکذیب آن می‌کنید (۴۹) وتکذیبش عاقبت مایه ندامت کافران است (۵۰) و این حق وحقیقت محض است (۵۱) پس تو ایرسول گرامی نام خدای بزرگوار خودرا بستایش یادکن (۵۲)

سورهٔ معارج درمکهٔ معظمه نازل شده و مشتمل بر ۴۴ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

سائلی از عذاب قیامت که وقوعش حتمی است از رسول پرسید که آن عذاب چه مردمی راست (۱) بداند که برکافرانست و هیچکس از آنان دفع نتواند کرد (۲) که آن عذاب از قهر خدای مالك آسمانهاست (وکسی یارای دفاع آن ندارد) (۳) فرشتگان بسوی (عرش) خدا بالا روند در روزی که مدتش پنجاه هزار سال خواهد بود (۴) پس تو ایرسول بی‌هیچ جزع وتشویش صبر نیکو پیش گیر (۵) که این مردم غافل کافر آن روز را بسیار دور (از امکان) ببینند (۶) وما نزدیك (بوقوع) می‌بینیم (۷) روزی که آسمان بدان عظمت (از هول ودهشت) چون فلز گداخته شود (۸) و کوههای بدان صلابت (از ترس وهیبت) مانند پشم زده متلاشی گردد (۹) وهمه بفکر هیچ کس از خویش خود جویا نشود (۱۰) چون حقیقت حالشان به آنها بنمایند آن روز کافر بدکار آرزو کند که کاش توانستی فرزندانش را فدای خود سازد واز عذاب برهد (۱۱) و هم زن وبرادرش (۱۲) وهم خویشان و قبیله‌اش که همیشه حمایتش کردند (۱۳) و هر که روی زمین است همه را فدای خویش گرداند تا مگر خود از آن عذاب

ينجيه كلا انها لظى ﴿١٥﴾ نزاعة للشوى ﴿١٦﴾ تدعوا من ادبر وتولى
وجمع فاوعى ﴿١٨﴾ ان الانسان خلق هلوعا ﴿١٩﴾ اذا مسه الشر
جزوعا ﴿٢٠﴾ واذا مسه الخير منوعا ﴿٢١﴾ الا المصلين ﴿٢٢﴾ الذين هم على
صلوتهم دائمون ﴿٢٣﴾ والذين في اموالهم حق معلوم ﴿٢٤﴾ للسائل
والمحروم ﴿٢٥﴾ والذين يصدقون بيوم الدين ﴿٢٦﴾ والذين هم من
عذاب ربهم مشفقون ﴿٢٧﴾ ان عذاب ربهم غير مامون ﴿٢٨﴾ والذين
هم لفروجهم حافظون ﴿٢٩﴾ الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم
فانهم غير ملومين ﴿٣٠﴾ فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون
﴿٣١﴾ والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون ﴿٣٢﴾ والذين هم بشهاداتهم
قائمون ﴿٣٣﴾ والذين هم على صلوتهم يحافظون ﴿٣٤﴾ اولئك في
جنات مكرمون ﴿٣٥﴾ فمال الذين كفروا قبلك مهطعين ﴿٣٦﴾ عن اليمين
وعن الشمال عزين ﴿٣٧﴾ ايطمع كل امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم ﴿٣٨﴾
كلا انا خلقناهم مما يعلمون ﴿٣٩﴾ فلا اقسم برب المشارق والمغارب
انا لقادرون ﴿٤٠﴾ على ان نبدل خيرا منهم وما نحن بمسبوقين ﴿٤١﴾
فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون ﴿٤٢﴾
يوم يخرجون من الاجداث سراعا كانهم الى نصب يوفضون ﴿٤٣﴾
خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون ﴿٤٤﴾

نجات یابد (۱۴)وهرگز (بخدا) نجات نیابد که آتش‌دوزخ بروشعله‌ور است (۱۵)تاسروصورت واندامش‌پاک‌بسوزد (۱۶)دوزخ آنان رامیخواند که ازخدا روگردانیده وبا حق مخالفت کردند (۱۷)و مال دنیاراجمع کرده وهمه را ذخیره‌نمودند (۱۸)که انسان مخلوقی طبعا سخت‌حریص وبی‌صبر است (۱۹)چون شر وزیانی باو رسد سخت جزع و بیقراری کند (۲۰)وچون مال و دولتی باو روکند (بخل) ورزد ومنع (احسان) نماید (۲۱)مگر نمازگذاران حقیقی (۲۲)آنانکه دایم در نمازوطاعت الهی عمر گذرانند (۲۳)و آنانکه در مال ودارائی خود حقی معین و معلوم‌گردانند (۲۴)تا بفقیران سائل وفقیران آبرومند محروم رسانند (۲۵)وآنانکه روز قیامت وجزا را تصدیق‌کنند (۲۶)وآنانکه ازقهرو عذاب خدای خویش ترسانند (۲۷)که از عذاب خداهیچکس ایمن‌نتوانند بود (۲۸)وآنانکه اندام خود را از شهوترانی نگاه میدارند (۲۹)مگر بر زنان حلال وکنیزان ملکی خویش که از اعمال‌شهوت هیچ ملامت ندارند (۳۰)وهرکه غیرازاین‌کند بحقیقت متعدی و ستمکاراست (۳۱) وآنانکه امانت‌وعهد پیمانشان را رعایت‌کنند (۳۲)وآنانکه برای‌شهادت بحق قیام‌کنند (۳۳)وآنانکه نماز خود را محافظت کنند (۳۴)آنان که جامع این اوصافند درباغهای باعزت و احترام متنعمند (۳۵)ای رسول چه شده است‌کافران‌راکه (باتمسخر) بجانبت می‌شتابند (۳۶)واز راست وچپ باز پراکنده میشوند (۳۷)آیا طمع دارند که‌دربهشت‌بانازونعمت داخل شوند (۳۸)هرگز این نشود که‌آنهارا از چه(نطفه‌پستی) آفریده‌ایم (۳۹)چنین نیست سوگند بخدای‌مشرق‌ومغربهای (بینهایت) عالم‌که ما قادریم (۴۰)که‌بجای آنها خلقی بهتر از آنها بیافرینیم و هرگزکسی‌بقدرت برماسبقت نخواهدکرد (۴۱)پس تو ایرسول آنها را بکفر وضلالت خود بگذار که ببازیچه دنیا دل بازند تا بروزی که‌وعده عذاب‌آنهاست روبرو شوند (۴۲)آن روزی که‌بسرعت‌سر ازقبرها برآورده وبسوی بتها و نتیجهٔ پرستش‌غیرخدا میشتابند (۴۳)درحالی که‌چشمهاشان (ازهول ووحشت‌قیامت) بخواری‌فروافتاده‌وذلت‌کفروعصیان‌برآنها احاطه کرده این همان روزیست که (رسولان حق) بآنها وعده دادند (۴۴)

سورة نوح علیہ السلام مکیۃ وھی ثمان وعشرون اٰیۃ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝١ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ۝٣ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٤ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ۝٥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ۝٦ وَاِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۝٧ ثُمَّ اِنِّيْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝٨ ثُمَّ اِنِّيْٓ اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ۝٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ۝١٠ يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ۝١١ وَّيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ۝١٢ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ۝١٣ وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ۝١٤ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۝١٥ وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ۝١٦ وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ۝١٧ ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ۝١٨ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ۝١٩ لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝٢٠ قَالَ نُوْحٌ

سورهٔ نوح درمکه معظمه نازل‌شده ومشتمل بر۲۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

ما نوح‌را بسوی قومش‌برسالت فرستادیم (وامر کردیم) که قوم را باندرز وپند بترسان پیش ازآنکه برآنان عذاب دردناك فرا رسد(۱) نوح بامر حق آمد وگفت ایقوم من برای شما رسولی (مهربان) هستم که شما را با بیانی روشن از عذاب قهرخدا می‌ترسانم (۲)(وازخیرخواهی‌میگویم) که خدای‌را بیکتائی بپرستید (۳) وپرهیزکار باشید ومرا پیروی کنیدتا خدا بلطف وکرم ازگناهان شما درگذرد واجلتان را تا وقت معین به تأخیر افکند که اجل الهی چون وقتش فرا رسد اگر بدانید دگرهیچ تأخیر نیفتد (۴) (قوم نوح نگرویدند) پس نوح گفت بارالها من آنچه قوم را شب و روز دعوت‌کردم (۵) دعوت ونصیحتم جز برفرار واعراض آنها نیفزود (۶) وهرچه‌آنان‌را بمغفرت وآمرزش توخواندم انگشت‌بر گوش‌نهادند وجامه برخسار افکندند وبرکفر اصرار و لجاج ورزیدند وسخت راه تکبر ونخوت پیمودند (۷) بازهم آنها را بصدای بلند دعوت کردم(۸) وآنگاه آنها را آشکار وعلنی خواندم ودر خلوت و پنهانی خواندم (بهیچ وجه اثری‌نکرد) (۹) بازگفتم ای‌مردم‌بدرگاه‌خدای‌خود (توبه کنید. و)آمرزش طلبیدکه اوبسیارخدای‌آمرزنده‌ایست(۱۰)تاباران آسمان‌را برشمافراوان نازل کند(۱۱) وشمارا بمال بسیارو‌پسران‌متعددمدد فرماید وباغهای خرم ونهرهای جاری بشما عطاکند(۱۲)چرا شما مردم خدای‌را بعظمت و وقار یاد نمی‌کنید (۱۳) وحال‌آنکه‌اوشما را ازنطفه‌ای‌با نواع خلقت واطوارگوناگون بیافرید (تا نشانهای حکمت باعظمتش در خود مشاهده کنید)(۱۴)آیاندیدیدکه خدا چگونه هفت آسمان را بطبقاتی (محکم) خلق‌کرد(۱۵)ودر آن سماوات ماه شب را فروغی تابان و خورشید وروز را چراغی فروزان ساخت (۱۶) وخداشمارا ماننذنباتات (مختلف) از زمین برویانید (۱۷) آنگاه باردیگر (پس‌از مرگ) بزمین بازگرداند ودیگر بار هم شما را ازخاك (روز حساب) برانگیزد(۱۸) وزمین را برای شما چون بساط بگسترانید(۱۹) تا در زمین راههای مختلف (برای‌تحصیل معاش ومعاد) بپیمائید (۲۰)نوح گفت

رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ﴿۲۱﴾ وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿۲۲﴾ وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿۲۳﴾ وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا ضَلٰلًا ﴿۲۴﴾ مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿۲۵﴾ وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿۲۶﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْۤا اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿۲۷﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۲۸﴾

سورة الجن مكية وهي ثمان وعشرون اٰية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْۤا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ﴿۱﴾ يَّهْدِيْۤ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَاۤ اَحَدًا ﴿۲﴾ وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ﴿۳﴾ وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ﴿۴﴾ وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿۵﴾ وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ﴿۶﴾ وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ﴿۷﴾ وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا

پروردگارا (با اینهمه تبلیغ رسالت و اتمام حجت باز) این قوم مرا مخالفت کردند و پیرو کسی شدند که او خود مال و فرزندش هم جز بر زیانش نیفزود (۲۱) و برضد من بزرگترین مکر وحیله بکار بردند (۲۲) وخلاصه قوم نوح گفتند هرگز خدایان خودرا رها نکنید وبخصوص دست از پرستش (این پنج بت) و دو سواع و یغوث و یعوق و نسر هرگز برندارند (۲۳) و آنها بسیاری از خلق را گمراه کردند (نوح درحق مشرکان نفرین کرد که خدایا) تو ستمکاران را هیچ جز بر ضلالت وعذابشان میفزای (۲۴) و آنقوم از کثرت کفر و گناه عاقبت بدریا غرق شدند و بآتش دوزخ درافتادند و جز خدا برخود هیچ یار و یاوری نیافتند (۲۵) ونوح عرض کرد پروردگارا تو هم این کافران را هلاك کن واز آنها دیاری بروی زمین یکی باقی مگذار (۲۶) اگر از آنها هرکه را باقی گذاری بندگان پاك باایمانت را گمراه میکنند وفرزندیهم جز بدکار وکافر از آنان بظهور نمیرسد (۲۷) وبارالهامرا و پدر ومادرمن وهرکه باایمان بخانه من داخل شود و همه مردان و زنان با ایمان عالم را ببخش و بیامرز وستمکاران جز برهلاك و عذابشان میفزای (۲۸)

سورهٔ جن درمکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۲۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ایرسول ما بگو مرا وحی رسیده که گروهی ازجنیان آیات قرآن را (هنگام قرائت من) استماع کرده اند و پس ازشنیدن گفته اند که ما از قرآن آیات عجیبی میشنویم (۱) اینقرآن خلق را براه خیر وصلاح هدایت می کند بدین سبب ما بآن ایمان آورده ودیگر هرگز بخدای خود مشرك نخواهیم شد (۲) وهمانا بسیار مرتبه است شأن واقتدار پروردگار ما (ومنزه از زن وفرزند) وهم جفت وفرزندی هرگز نگرفته است (۳) والبته سفیهان و بی خردان ما بخدا دروغ بستند (که باو فرزندی مسیح وعزیز وفرشتگان را نسبت دادند) (۴) وما چنین می پنداشتیم که هرگز هیچ قومی از جن وانس برخدای متعال دروغ وافتراء نخواهد گفت (۵) وهمانا مردانی که از نوع بشر بمردانی از گروه جن پناه میبردند بر غرور وجهالتشان سخت می افزودند (۶) وآنها هم مانند شما آدمیان گروهی کافر شده وگمان کردند که خدا احدی را بقیامت زنده نخواهد کرد (۷) وجنیان گفتند ما (از این پیش) بآسمان بر می شدیم (تا اسرار وحی رااستراق کنیم)لیکن یافتیم که آنجا فرشته نگهبان با قدرت وتیر شهاب

شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ
الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا
دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي
الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا
الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ
فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم
مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا
صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا
قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو
رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ
أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا

آتشبار فراوان وبسیار است(۸) وما(پیش‌ازشنیدن‌قرآن)در کمین‌شنیدن سخنان آسمانی واسرار وحی مینشستیم اما اینك هرکه از اسرار وحی الهی سخنی بخواهدشنید تیر شهاب (و آتش قهر) در کمین‌گاه اوست (۹) وما هنوز نمیدانیم‌که آیا عاقبت مردم زمین(بااین‌مذاهب)شروفساد برخود خواسته‌اند یاکه خدای‌آنهاکه‌برآنان (قرآن فرستاده)وشروخیر وصلاح آنها رامنظور دارد (۱۰)وهمانا برخی ازماصالح‌ونیکوکارهستیم وبرخی برخلاف‌آن عقیده واعمال ماهم‌بسیار متفرق ومختلف است(۱۱) وما چنین دانسته‌ایم‌که هرگز برقدرت خدا غلبه‌وازمحیط‌اقتدارش‌فرار نتوانیم‌کرد(۱۲) وماچون به‌آیات‌قرآن گوش فرا دادیم برخی‌هدایت یافته وایمان آوردیم هرکه بخدای‌خود ایمان آورد دیگر از نقصان‌خیر وثواب واز احاطهٔ رنج وعذاب برخود هیچ نترسد (۱۳) وازماجنیان هم بعضی مسلمان وبرخی‌کافر وستمکارند وآنانکه اسلام آورده‌اند راستی براه رشد وثواب شتافتند (۱۴) و اما ستمکاران ما هیزم بر آتش جهنم گردیدند(۱۵) واگرکه برطریقهٔ اسلام و ایمان پایدار بودند البته بآنها آب علم فراوان ورزق وسیع‌نصیب میگردانیم (۱۶) تا بآن نعمت آنها را امتحان وآزمایش‌کنیم وهرکه از یاد خدای خود اعراض کند خدا بعذابی بسیار سخت معذب‌گرداند(۱۷) ومساجد مخصوص خداست پس نباید باخدااحدی‌غیراورا‌پرستش‌کنید(۱۸) وچون‌بنده‌خاص(محمد) برای‌آنکه خدا را بخواند قیام‌کرد طایفه جنیان گرد اواز‌دحام‌کردند که نزدیك‌بود برسرهم فروریزند (۱۹) ایرسول بخلق بگو من خدای خودرا بیگانگی می‌پرستم وهرگز احدی‌را با او شریك‌نمیگردانم(۲۰) وباز بگو من‌مالك وقادر برخیر وشر شما نیستم (۲۱) باز ایرسول بگو ابدا کسی مرا از قهر خدا درپناه نتواندگرفت وبغیر اوهیچ گریزگاهی هرگز نخواهم یافت (۲۲) تنها ما من‌وپناه‌من‌ابلاغ‌احکام‌خداورسانیدن پیغام الهی است وهرکه‌نافرمانی‌خدا ورسول اوکند البته کیفر اوآتش دوزخست‌که دراو تاابدمخلداست(۲۳) تاروزیکه‌عذاب‌موعودخودرا بچشم ببینند آن‌زمان خواهنددانست‌که (تو وآنها) کدامنان یارانش ضعیف و ناتوان‌تر وسپاهش‌کمتر است (۲۴) ایرسول بگو من‌خود ندانم‌که‌عذاب موعود شما وقتش نزدیکست یا خدا تا آن‌روز مدت بسیاری قرار داده است (۲۵) او دانای غیب عالم است‌وهیچ‌کس برعالم غیب او آگاه‌نیست

(۲۶) مگر

مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾
لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِّصْفَهُ أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ
فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾
رَّبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا
يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ
وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ
وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾
فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ
مُنفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ
اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن

آنکس که از رسولان خود برگزیده است که برمحافظت او (فرشتگان را) از پیش رو وپشت سر میفرسد (تا اسرار وحی را شیاطین بسرقت گوش نربایند)(۲۷). تا بداند که آن رسولان پیغامهای پروردگار خود را بخلق کاملا رسانیدند و خدا بآنچه نزد رسولانست احاطه کامل دارد وبشماره هرچیز در عالم بخوبی آگاهست(۲۸)

سورهٔ مزمل در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۲۰ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

الا ای رسولیکه در جامه (فکرت وخموشی) خفته ای(۱) هان شبرا بنماز وطاعت خدا برخیز مگر کمی(۲). که نصف باشدیا چیزی کمتر از نصف (۳) یا چیزی بر نصف بیفزا وبتلاوت آیات قرآن با توجه کامل مشغول باش (۴) ما بوحی خود کلام بسیار سنگین (قرآن را) برتو القا میکنیم (۵) البته نماز شب بهترین شاهد اخلاص (وصفای) قلب و دعوی صدق ایمانست(۶) تورا روز روشن (در طلب روزی) وقت کافی و فرصت وسیع است (۷) ودایم در شب و روز نام خدا رایاد کن و بکلی از غیر او علاقه ببر وباو بپرداز (۸) همان خدای مشرق ومغرب عالم که جزاو هیچ خدائی نیست اورا برخود وکیل ونگهبان اختیار کن(۹) وبرطعن و یاوه گوئی کافران ومکذبان صبور وشکیبا باش وبطرزی نیکو از آن دوری گزین (۱۰) وکار آن کافران مغرور نعمت ومال رابمن واگذار واندك زمانی بآنها مهلت ده (تا وقت انتقام رسد) (۱۱) که البته نزد ما غل وزنجیر عذاب وآتش دوزخ برای کیفر کافران مهیاست(۱۲) وطعامی که از فرط غصه گلوگیر آنها میشود وعذاب دردناك درون وبرون آنها آماده است (۱۳) آن روزی که زمین و کوهها بلرزه درآید وتل ریگی شود وچون موج روان گردد (۱۴) ما بشما (امت آخرزمان) رسولی فرستادیم که شاهد اعمال شماست چنانکه برفرعون هم رسول فرستادیم(۱۵) تا فرعون نا فرمانی آن رسول کرد ما هم اورا بقهر وانتقام سخت بگرفتیم(۱۶) پس اگر امروز بخدا کافرشوید بازچگونه از عذاب حق نجات یابید درروزیکه کودك از هول وسختی آن پیرشود (۱۷) وآسمان شکافته شود و وعدهٔ (ثواب وعقاب) الهی بوقوع انجامد (۱۸) این قرآن برای تذکر ویادآوری فرستاده شد تا هر که بخواهد راهی بسوی خدا پیش گیرد(۱۹) خدا بحال

تو آگاهست که تو

ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ
يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا
مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ
يَضْرِبُوْنَ فِى الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۰﴾

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سِتٌّ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿۱﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿۲﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿۳﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿۴﴾ وَ
الرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿۵﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿۶﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿۷﴾ فَاِذَا نُقِرَ
فِى النَّاقُوْرِ ﴿۸﴾ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ﴿۹﴾ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ﴿۱۰﴾
ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ﴿۱۱﴾ وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ﴿۱۲﴾ وَّبَنِيْنَ
شُهُوْدًا ﴿۱۳﴾ وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ﴿۱۴﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيْدَ ﴿۱۵﴾ كَلَّا ؕ اِنَّهٗ كَانَ
لِاٰيٰتِنَا عَنِيْدًا ﴿۱۶﴾ سَاُرْهِقُهٗ صَعُوْدًا ﴿۱۷﴾ اِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقُتِلَ
كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ
اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا سِحْرٌ يُّؤْثَرُ ﴿۲۴﴾ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا

وجمعی هم از آنان که با تو اند اغلب نزدیک دو ثلث یا نصف یا (لااقل) ثلث شب را همیشه بطاعت و نماز میپردازی وخدا گردش روز وشب را مقدر می کند خدا میداند که شما هرگز تمام ساعات شب را (بعبادت) ضبط نخواهید کرد لذا از شما در گذشت تا هرچه از شب را آسانست بتلاوت قرآن پردازید خدا براحوال شما آگاهست که برخی مریض وناتوانید و برخی بسفر برای کسب وتجارت از کرم خدا روزی میطلبید وبرخی در راه خدا به جنگ وجهاد مشغولید پس درهر حال آنچه میسر و آسان باشد بقرائت قرآن پردازید ونماز بپادارید وزکوة مالتان بفقیران بدهید وبخدا قرض نیکو دهید وهرعمل نیک که برای آخرت خود پیش فرستید پاداش آنرا نزد خدا بیابید وآن اجر وثواب آخرت بسی بهتر وبزرگتر است ودایم بدعا از خدا آمرزش طلبید که خدا بسیار آمرزنده ومهربان است (۲۰)

سوره مدثر در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۵۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

الا ای رسولی که خودرا بلباس در پیچیده ای (۱) برخیز وباندرز و پند خلق را خدا ترس گردان (۲) وخدای را ببزرگی وکبریائی یاد کن (۳) ولباس (جان وتن را) ازهرعیب وآلایش پاك وپاکیزه دار (۴) واز ناپاکی بکلی دوری گزین (۵) وبرهر که احسان کنی ابداً منت مگذار (۶) وبرای خدا صبر وشکیبائی پیش گیر (۷) تا آنگاه که صور اسرافیل را بدمند (۸) آن روز بسیار روزسختی است (۹) کافران را هیچگونه در آن راحتی وآسایش نیست (۱۰) ای رسول بمن واگذار کار انتظام آن کس را که من اورا تنها آفریدم (مراد ولید مغیره است) (۱۱) وباو مال وثروت فراوان بذل کردم (۱۲) وپسران بسیار حاضر بخدمت نصیب گردانیدم (۱۳) واقتدار ومکنت وعزت دادم (۱۴) و (با کفران این نعمتها) بازهم ازمن طمع افزونی آن دارد (۱۵) هرگز بر نعمتش نیفزایم که او باآیات (ورسول) ما دشمنی و عناد ورزید (۱۶) بزودی اورا بآتش دوزخ در افکنیم (۱۷) اوست که فکر و اندیشه بدی کرد (۱۸) وچقدر خدایش بکشد اندیشه غلطی کرد (۱۹) بازهم خدایش بکشد که چه فکر خطائی نمود (۲۰) پس (ازهمه مکر وتدبیر بر دشمنی رسول) باز اندیشه کرد (۲۱) روترش کرد وچهره درهم کشید (۲۲) آنگاه روی از اسلام وقرآن گردانید وتکبر ونخوت آغاز کرد (۲۳) و گفت این بجز سحر وبیان سحر انگیزی هیچ نیست (۲۴) این آیات

قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَ
لَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ
النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا
يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا
هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا
أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا
لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾
كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا
إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ

گفتار بشری بیش نیست (۲۵) ما این منکر و مکذب قرآن را بکیفر کفر بآتش دوزخ درافکنیم (۲۶) وتو چگونه توانی یافت که سختی عذاب دوزخ تا چه حداست (۲۷) شراره آن دوزخ ازدوزخیان هیچ باقی نگذارد وهمه را بسوزاند ومحو گرداند (۲۸) وآن آتش برآدمیان رونماید (۲۹) بر آن آتش نوزده تن موکلند (۳۰) وماخازنان دوزخ راغیر فرشتگان عذاب قرار ندادیم وعدد آنهارا جز برای فتنه ومحنت کفار نوزده بگردانیدیم و تاآنکه اهل کتاب هم یقین کنند (که ذکر این عدد مطابق توریة وانجیل) البته بوحی خداست (وایمان آرند) و آن بریقین مؤمنان هم بیفزاید ودیگر در دل اهل کتاب ومؤمنان باسلام هیچ شك و ریبی نماند و تا آنان که دلهاشان مریض است وکافران نیز بطعنه نگویند خدا از این مثل چه منظور داشت بلی چنین قرارداد تا هرکه را خواهد بضلالت بگذارد وهر که را خواهد هدایت نماید وهیچکس ازعده بیحد لشگرهای پروردگار غیر او آگاه نیست واین (آیات ذکر دوزخ) جز برای پند وموعظهٔ بشر نخواهد بود (۳۱) چنین نیست قسم بماه (تابان) (۳۲) قسم بشب تار چون باز گردد (۳۳) وقسم بصبح نبوت چون جهان را روشن سازد (۳۴) که این قرآن یکی از بزرگترین آیت (خدا) است (۳۵) (پند واندرز آدمیانست) (۳۶) از شما آدمیان هر که بخواهد پیش افتد یا بازماند (۳۷) هر نفسی در گرو عملی است که انجام داده است (۳۸) مگر اهل یمین (۳۹) آنان در باغهای بهشت متنعمند (۴۰) وای بر احوال دوزخیان گنه کار (۴۱) گویند که شمارا چه عمل بعذاب دوزخ درافکند (۴۲) آنان جواب دهند که ما از نماز گذاران نبودیم (۴۳) و مسکینی را طعام ندادیم (۴۴) وما با اهل باطل بیطالت پرداختیم (۴۵) وما روزجزا را تکذیب کردیم (۴۶) تا آنکه بمرك یقین بقیامت یافتیم (۴۷) پس در آن روز شفاعت شفیعان درحق آنان هیچ پذیرفته نشود (۴۸) اینك چرا از یاد آن روز سخت خود اعراض می کنند (۴۹) گوئی خران گریزانی هستند (۵۰) که از شیر درنده میگریزند (۵۱) بلکه هریك از آنها میخواهند که برایشان مانند رسولان وحی آسمانی بازآید (۵۲) هرگز این نخواهد شد چنین نیست که پنداشتند بلکه ازعذاب آخرت نمیترسند (۵۳) چنین نیست که آنها پنداشتند قرآن محققا همه پند واندرزاست (۵۴) تاهرکه خواهد متذکر حق شود (۵۵) و

نمی خواهند جز آنکه

يَشَآءَ اللّٰهُ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿۵۶﴾

سُوْرَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿۱﴾ وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿۲﴾ اَيَحْسَبُ
الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ﴿۳﴾ بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ
﴿۴﴾ بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ﴿۵﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ
﴿۶﴾ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿۷﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿۸﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿۹﴾
يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿۱۰﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿۱۱﴾ اِلٰى رَبِّكَ
يَوْمَئِذِ ࣙالْمُسْتَقَرُّ ﴿۱۲﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ۭبِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿۱۳﴾ بَلِ
الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ﴿۱۴﴾ وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ﴿۱۵﴾ لَا تُحَرِّكْ
بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ﴿۱۶﴾ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ﴿۱۷﴾ فَاِذَا قَرَاْنٰهُ
فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ﴿۱۹﴾ كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ﴿۲۰﴾ وَ
تَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿۲۱﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۲۲﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۲۳﴾
وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ ۭبَاسِرَةٌ ﴿۲۴﴾ تَظُنُّ اَنْ يُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿۲۵﴾ كَلَّآ اِذَا بَلَغَتِ
التَّرَاقِيَ ﴿۲۶﴾ وَقِيْلَ مَنْ رَاقٍ ﴿۲۷﴾ وَّظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿۲۸﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ
بِالسَّاقِ ﴿۲۹﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ࣙالْمَسَاقُ ﴿۳۰﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى
﴿۳۱﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿۳۲﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ﴿۳۳﴾ اَوْلٰى لَكَ

خدا بخواهد (یعنی بدون مشیت الهی کسی بهشتی وسعادتمند نخواهد شد) از او رواست تقوی وترس وهم شوق امیدواری که او اهل آمرزش ومغفرتست (۵۶)

سورهٔ قیامت در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۴۰ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

چنین نیست قسم بروز (بزرك) قیامت (۱) وقسم بنفس پرحسرت وملامت (۲) آیا آدمی پندارد که ما دیگر ابدا استخوانهای (پوسیده) او را باز جمع نمی کنیم (۳) بلی ما قادریم که سر انگشتان اورا هم درست گردانیم (۴) بلکه انسان میخواهد آنچه از وعده بهشت و دوزخ خدا فرموده همه را تکذیب کند وهرچه درپیش است همه را بفجور وهوای نفس گذراند (۵) میپرسید کی روز قیامت (وحساب) خواهد بود (۶) (بگو) روزی که چشمهای خلقان از وحشت وهول خیره بماند (۷) وماه تاريك شود (۸) ومیان خورشید وماه جمع گردد (۹) ودر آن روز انسان گوید کجامفرو پناهی خواهد بود (۱۰) هرگز مفری نیست (۱۱) آنروز جزدرگاه خدا آرامگاهی هیچ نیست (۱۲) آنروز آدمی بهر نيك وبدی که در مقدم و مؤخر عمر کرده ازنتیجه همه آگاه خواهدشد (۱۳) بلکه انسان خود برنيك وبد خویش آگاهست (۱۴) وهرچند عذر برخود بیفکند (۱۵) با شتاب وعجله زبان بقرائت قرآن بگشای (۱۶) که ما خود قرآن را مجموع ومحفوظ داشته وبرتو فرا خوانیم (۱۷) و آنگاه که برخواندیم توپیرو قرآن باش (۱۸) پس از آن برماست که حقایق آن را بر تو بیان کنیم (۱۹) بلکه تمام دنیای نقد عاجل رادوست دارند (۲۰) وبکلی کار آخرت ونشانه قیامت را واگذارند (۲۱) آنروز رخسار طایفهٔ از شادی بر افروخته و نورانیست (۲۲) و بچشم قلب جمال حق را مشاهده می کنند (۲۳) ورخسار گروهی دیگر عبوس وغمگین است (۲۴) که میدانند حادثه ناگواری پیش است که پشت آنهارا میشکند (۲۵) چنین نیست که منکران قیامت پنداشتند باش تاجانشان بگلو رسد (۲۶) و گویند کیست که چاره درد این بیمار تواند کرد (۲۷) وبیمار خود یقین مفارقت ازدنیا کند (۲۸) وساقهای پا بهم درپیچد (۲۹) درآنروز خلق را بسوی خدا خواهند کشید (۳۰) (آنروز وای برابوجهل که) حق را تصدیق نکرد ونماز وطاعتش بجا نیاورد (۳۱) بلکه خدارا تکذیب کرد وازحکمش رو بگردانید (۳۲) وآنگاه با تکبر ونخوت بسوی اهل خویش روی آورد (۳۳) (بآن ابوجهل بدبخت خطاب شده)

فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى
﴿٣٦﴾ اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ
مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْیِۦَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ اِحْدٰى وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُوْرًا ﴿١﴾
اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا
بَصِيْرًا ﴿٢﴾ اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ﴿٣﴾ اِنَّآ اَعْتَدْنَا
لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۟ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ
كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا
تَفْجِيْرًا ﴿٦﴾ يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ﴿٧﴾
وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ
لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا
يَوْمًا عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً
وَّسُرُوْرًا ﴿١١﴾ وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا جَنَّةً وَّحَرِيْرًا ﴿١٢﴾ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى
الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ
ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ

وای(برزندگی) وصدوای بر(مرگ) تو(۳۴) پس‌وای بربرزخ‌وصدوای‌بر روز محشر تو(۳۵) آیا آدمی‌پندارد که اورا مهمل‌ازتکلیف‌ثواب‌وعقاب گذارند(۳۶) آیا دراول‌قطرهٔ‌آب‌منی نبود(۳۷) وپس ازنطفه‌خون‌بسته‌و آنگاه(باین‌صورت زیبا)آفریده وآراسته گردید(۳۸) پس‌آنگاه‌ازدوصنف نروماده پدید آورد(۳۹) آیاچنین‌خدای باقدرت‌وحکمت باز نتواند پس‌ازمرگش زنده گرداند(۴۰)

سورهٔ دهر درمدینه‌طیبه نازل‌شده ومشتمل بر۳۱ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

آیا بر انسان روزگارانی نگذشت که‌چیزی لایق ذکر هیچ نبود(۱) ما اورا ازآب‌نطفه‌مختلط خلق کردیم ودارای قوای چشم‌وگوش گردانیدیم (۲) ما بحقیقت راه(حق‌وباطل)رابانسان‌نمودیم حالی‌خواهدهدایت‌پذیرد وشکر این نعمت گوید وخواهد آن‌نعمت‌را کفران کند(۳) مابرای‌کیفر کافران‌غل‌وزنجیرهاوآتش‌سوزان مهیاساخته‌ایم(۴) ونکوکاران‌عالم (که دراین‌آیه‌حضرت‌علی‌وفاطمه‌وحسنین‌وشیعیان‌باجماع‌خاصه‌وعامه‌مقصودند) در بهشت از شرابی نوشند که‌طبعش (درلطف‌ورنگ‌وبوی)کافور است(۵) از سر چشمه گوارائی آن بندگان خاص خدا مینوشند که باختیارشان هرکجا خواهند جاری میشود(۶) که آن‌بندگان‌نیکو بعهدونذرخود وفا می‌کنند واز قهر خدا در روزیکه شر وسختیش همه اهل محشر را فرا گیرد میترسند(۷) وهم بردوستی (خدا) بفقیر واسیر وطفل یتیم طعام میدهند(۸) و(گویند) ما فقط‌برای رضای خدابشما طعام‌میدهیم وازشما هیچ پاداش وسپاسی هم‌نمیطلبیم(۹) ما از قهر (پروردگار خود بروزیکه از رنج وسختی آن رخسار خلق درهم وغمگین است میترسیم(۱۰) خدا هم ازشروفتنه آن روزآنان‌را محفوظ‌داشت وبه‌آنهاروی‌خندان‌ودلشادان عطا نمود(۱۱) وپاداش آن صبرکامل (برایشان) شان‌باغ بهشت و لباس حریر بهشتی لطف فرمود(۱۲) که در آن بهشت بر تختها تکیه زنند و آنجا نه آفتابی (سوزان)بینند و نه سرمای‌زمهریر (بلکه درهوای‌خوش وباغی دلکش تفرج‌کنند)(۱۳) وسایهٔ درختان بهشتی بر سر آنها ومیوه هایش دردسترس و باختیارآنهاست(۱۴) و(ساقیان زیبای حور وغلمان)

باجامهای‌سیمین‌و

فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيْرَا۟ ﴿١٥﴾ قَوَارِيْرَا۟ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا
تَقْدِيْرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيْلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيْهَا
تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ اِذَا رَاَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَعِيْمًا وَّمُلْكًا كَبِيْرًا
﴿٢٠﴾ عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَّاِسْتَبْرَقٌ ۡ وَّحُلُّوْٓا اَسَاوِرَ مِنْ
فِضَّةٍ ۚ وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً
وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿٢٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيْلًا ﴿٢٣﴾
فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُوْرًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ
رَبِّكَ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٢٥﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيْلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُوْنَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا
ثَقِيْلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ
اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيْلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ
سَبِيْلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا
حَكِيْمًا ﴿٣٠﴾ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمِيْنَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣١﴾

سُوْرَةُ الْمُرْسَلٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

کوزه‌های بلورین برآنها دور زنند(۱۵) که آن بلورین کوزها (برنك نقرهٔ خام‌وباندازه‌وتناسب (اهلش) مقدر کرده‌اند (۱۶) وآنجا شرابی که طبعش (چون) زنجبیل گرم و عطرآگین است بآنها بنوشانند (۱۷) در آنجا چشمه‌ایست که سلسبیلش نامند (۱۸) و دور آن بهشتیان پسرانی زیبا که تا ابد نوجوانند وخوش‌سیما بخدمت میگردند که در آنها چه بنگری گمان‌بری که لؤلؤ منشورند (۱۹) وچون‌آنجایگاه نیکورامشاهده کنی عالمی پرنعمت و کشوری بی‌نهایت بزرگ‌خواهی‌یافت (۲۰) بربالای بهشتیان لطیف دیبای‌سبز وحریر سطبراست وبردستهاشان‌دستبند نقره‌خام وخدایشان‌شرابی‌پاك وگوارا بنوشاند (۲۱) این‌بهشت بدین‌نعمت وعظمت بحقیقت پاداش اعمال شماست وسعیتان(درراه طاعت‌حق) مشکور و مقبول است (۲۲) ای‌رسول‌محققا ما این‌قرآن عظیم‌الشان رابرتوفرستادیم (۲۳) بشکرانه‌آن‌براطاعت حکم‌پروردگار صبور وشکیبا باش وهیچ از مردم بدکار کفرکیش‌اطاعت‌مکن (۲۴) ونام‌خدا را صبح‌وشام (بعظمت) یادکن (۲۵) وشبرا برخی(درنماز) بسجده خدا پرداز و شام دراز را به‌تسبیح وستایش او صبح‌گردان (۲۶) این‌مردم‌کافر غافل همه دنیای نقدعاجل‌را دوست‌میدارندو آن‌روز(قیامت) سخت سنگین‌را بکلی ازیاد میبرند (۲۷) ما اینان را آفریدیم ومحکم بنیان ساختیم و هرگه بخواهیم‌همه را فانی ساخته وماننداشان قومی‌دیگر خلق می‌کنیم (۲۸) این‌آیات‌پندوتذکریست تا هرکه بخواهد راهی‌بسوی‌خدای خودپیش‌گیرد (۲۹) وآنها (یعنی‌اولیاء حق) چیزی‌جزآنچه خدا بخواهد نمیخواهند البته خدا باحوال خلق دانا وبصلاح‌بندگان آگاهست (۳۰) خداهر که‌را بخواهد در رحمت‌خود داخل‌گرداند وبرای‌ستمکاران‌عالم عذاب دردناك مهیا ساخته است (۳۱)

سورهٔ‌مرسلات‌درمکه‌معظمه نازل‌شده و مشتمل‌بر۵۰ آیه‌میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

قسم برسولانی که از پی‌هم (برخیر وسعادت‌خلق) فرستاده شدند (۱) قسم بفرشتگانی که بسرعت تندباد بانجام حکم حق می‌شتابند (۲) قسم‌بآنانکه (وحی‌حق‌وشرع‌الهی‌را درجهان) نیکونشر میدهند (۳)

فالفارقات فرقا ﴿٤﴾ فالملقيات ذكرا ﴿٥﴾ عذرا او نذرا ﴿٦﴾ انما
توعدون لواقع ﴿٧﴾ فاذا النجوم طمست ﴿٨﴾ واذا السماء فرجت ﴿٩﴾
واذا الجبال نسفت ﴿١٠﴾ واذا الرسل اقتت ﴿١١﴾ لاي يوم اجلت ﴿١٢﴾
ليوم الفصل ﴿١٣﴾ وما ادرىك ما يوم الفصل ﴿١٤﴾ ويل يومئذ
للمكذبين ﴿١٥﴾ الم نهلك الاولين ﴿١٦﴾ ثم نتبعهم الاخرين ﴿١٧﴾ كذلك
نفعل بالمجرمين ﴿١٨﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿١٩﴾ الم نخلقكم من
ماء مهين ﴿٢٠﴾ فجعلناه في قرار مكين ﴿٢١﴾ الى قدر معلوم ﴿٢٢﴾ فقدرنا
فنعم القادرون ﴿٢٣﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٢٤﴾ الم نجعل الارض
كفاتا ﴿٢٥﴾ احياء واموتا ﴿٢٦﴾ وجعلنا فيها رواسي شامخات و
اسقينكم ماء فراتا ﴿٢٧﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٢٨﴾ انطلقوا الى
ما كنتم به تكذبون ﴿٢٩﴾ انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب ﴿٣٠﴾ لا
ظليل ولا يغني من اللهب ﴿٣١﴾ انها ترمي بشرر كالقصر ﴿٣٢﴾ كانه
جمالت صفر ﴿٣٣﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٣٤﴾ هذا يوم لا ينطقون ﴿٣٥﴾
ولا يؤذن لهم فيعتذرون ﴿٣٦﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٣٧﴾
هذا يوم الفصل جمعنكم والاولين ﴿٣٨﴾ فان كان لكم كيد
فكيدون ﴿٣٩﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٤٠﴾ ان المتقين في ظلل
وعيون ﴿٤١﴾ وفواكه مما يشتهون ﴿٤٢﴾ كلوا واشربوا هنيئا بما

ر قسم بحق آنانکه‌حق‌و باطل‌را کاملاجدا میکنند (۴) وقسم بآنانکه‌ذکر (خداو کتاب‌الهی) را با نبیا وحی‌میکنند (۵) تاعذروحجت نیکان‌و بیم‌و تهدید بدان شود (۶) قسم بهمه‌اینان که‌آنچه بشماوعده‌دادندالبته واقع خواهد شد (۷) چه‌وقت وقتیکه ستارگان‌همه‌بی‌نور و محو شوند (۸) و آسمانرا بشکافند (۹) وکوهها پراکنده شوند (۱۰) و برسولان وقت گواهی بر امتان‌را اعلام کنند (۱۱) برای چه‌وقت(وعده‌حق)معین‌شد (۱۲) برای‌روز قیامت‌همان‌روزیکه بین‌حق‌و باطل‌وسعیدوشقی‌جدائی افتد (۱۳) وتوچگونه توانی عظمت وسختی‌آن روز جدائی را تصور کنی (۱۴) وای آن روز بحال منکران (خدا وقیامت) و مکذبان (کتاب ورسالت) (۱۵) آیاما پیشینیان‌را (بکیفر کفر) هلاك نکردیم (۱۶) ازپی‌آنان‌هم قومی دیگررا نیز هلاك میکنیم (۱۷) ما بدکاران‌عالم را همین گونه هلاك می‌سازیم (۱۸) وای آنروز بحال آنان که آیات‌خدا را تکذیب کردند (۱۹) آیاماشما آدمیان را ازآب نطفه بیقدر بدین زیبائی نیافریدیم (۳۰) وآن‌نطفه را بقرارگاه رحم‌منتقل ساختیم (۳۱) تامدتی معین معلوم (۳۲) و ماتقدیر مدت رحم کردیم که نیکو مقتدر حکیمی هستیم (۳۳) وای آنروز بحال آنانکه آیات خدا را تکذیب کردند (۳۴) آیا ما زمین راجامع حوائج وکفا هر امر بشر) قرار ندادیم (۳۵) تا زندگان روی زمین تعیش کنند و مردگان درونش پنهان شوند (۳۶) ودر زمین کوههای بلند برافراشتیم واز ابر وباران‌بشما آب زلال گوارا نوشانیدیم (۳۷) وای آن‌روز بحال آنانکه آیات‌خدا را تکذیب کردند (۳۸) خطاب رسد ای‌منکران شما امروز بسوی آندوزخی‌که تکذیب کردید بروید (۳۹) بروید زیر سایه دودهای آتش دوزخ‌که ازسه جانب (شما را احاطه‌کنند) (۳۰) آنجا نه سایه خواهد بود ونه ازشرار آتش هیچ نجاتی دارند (۳۱) آن آتش هر شراری بیفکند شعله اش ماننداقصری است (۳۲) گوئی‌آن‌شراره‌بشتران زردموی مانند است (۳۳) وای آنروز بحال‌آنان که آیات‌خدا راتکذیب کردند (۳۴) این‌روزیست که کافران سخنی نتوانندگفت (۳۵) و بآنها رخصت عذر خواهی نیز نخواهند داد (۳۶) وای‌آن روز بحال آنان که آیات خدا را تکذیب کردند (۳۷) این روز فصل است‌که شمارا با همه درگذشتگان پیشین بعرصه‌محشرجمع گردانیم (۳۸) پس‌اگرفکر وحیلتی برنجات خود توانیدحیلت کنید (۳۹) وای‌آنروز بحال‌آنان که‌آیات‌خدا را تکذیب‌کردند (۴۰) آنروز سخت بندگان با تقوی و پرهیز در سایه درختان بهشت‌وطرف نهرهای جاری متنعمند (۴۱) وازهر نوع‌میوه‌مایل باشند فراوان فراهم‌است (۴۲) به‌آنها خطاب لطف‌شود که از هر طعام وشراب‌بخواهید بخورید وبیاشامید‌که شمارا گوارا بادپاداش اعمال نیکی

كنتم تعملون ﴿٤٣﴾ انا كذلك نجزي المحسنين ﴿٤٤﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٤٥﴾ كلوا وتمتعوا قليلا انكم مجرمون ﴿٤٦﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٤٧﴾ واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون ﴿٤٨﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿٤٩﴾ فبای حديث بعده يؤمنون ﴿٥٠﴾

سورة النبأ مكية وهي اربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون ﴿١﴾ عن النبا العظيم ﴿٢﴾ الذي هم فيه مختلفون ﴿٣﴾ كلا سيعلمون ﴿٤﴾ ثم كلا سيعلمون ﴿٥﴾ الم نجعل الارض مهادا ﴿٦﴾ والجبال اوتادا ﴿٧﴾ وخلقناكم ازواجا ﴿٨﴾ وجعلنا نومكم سباتا ﴿٩﴾ وجعلنا اليل لباسا ﴿١٠﴾ وجعلنا النهار معاشا ﴿١١﴾ وبنينا فوقكم سبعا شدادا ﴿١٢﴾ وجعلنا سراجا وهاجا ﴿١٣﴾ وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا ﴿١٤﴾ لنخرج به حبا ونباتا ﴿١٥﴾ وجنات الفافا ﴿١٦﴾ ان يوم الفصل كان ميقاتا ﴿١٧﴾ يوم ينفخ في الصور فتاتون افواجا ﴿١٨﴾ وفتحت السماء فكانت ابوابا ﴿١٩﴾ وسيرت الجبال فكانت سرابا ﴿٢٠﴾ ان جهنم كانت مرصادا ﴿٢١﴾ للطاغين مابا ﴿٢٢﴾ لابثين فيها احقابا ﴿٢٣﴾ لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ﴿٢٤﴾ الا حميما وغساقا ﴿٢٥﴾ جزاء وفاقا ﴿٢٦﴾ انهم كانوا لا يرجون حسابا ﴿٢٧﴾ وكذبوا

که در دنیا بجاآوردید (۴۳) ما البته نیکوکاران عالم را چنین پاداش میدهیم (۴۴) وای آن‌روز بحال آنانکه آیات خدا را تکذیب کردند (۴۵) ای کاش شماهم بخورید وتمتع برید بعمر کوتاه دنیا که شما بسیار مردم بدکاری هستید (۴۶) وای آن‌روز بحال آنانکه آیات خدارا تکذیب کردند (۴۷) وهرگاه به‌آنها گفته شد که نماز وطاعت‌خدارا بجای‌آرید اطاعت نکردند (۴۸) وای‌آن‌روز بحال آنانکه آیات خدا را تکذیب کردند (۴۹) شما پس از آیات خدا (که آنرا تکذیب کردید) باز بکدامین حدیث ایمان می‌آورید (۵۰)

سورهٔ نباء در مکه‌معظمه نازل شده‌ومشتمل بر ۴۰ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

مردم ازچه خبرمهمی پرسش وگفتگو می‌کنند (۱) از خبر بزرگ قیامت (۲) که درآن باهم بجدل واختلاف کلمه برخاستند (چون‌پیغمبر بنزول قرآن سخن ازخدا وقیامت آغازفرمود مؤمن وکافر بمجادله پرداختند این آیه نازل شد (۳) چنین نیست که منکران پنداشته‌اند بزودی‌خواهند دانست (۴) والبته بزودی آگاه میشوند (۵) آیا ما زمین‌را مهد آسایش خلق نگردانیدیم (۶) وکوهها را عماد ونگهبان آن نساختیم (۷) وشما را جفت (زن‌ومرد) آفریدیم (۸) وخواب‌را برای‌شماما یه‌قوام‌حیات‌واستراحت قرار دادیم (۹) وپرده سیاه شب‌راساتر (احوال خلق) گردانیدیم (۱۰) وروز روشن‌را برای‌تحصیل معاش آنان مقرر داشتیم (۱۱) وبرفراز آنها هفت‌آسمان محکم بناکردیم (۱۲) وچراغی (چون خورشید) رخشان بر افروختیم (۱۳) وازفشار وتراکم ابرها باران فرو ریختیم (۱۴) تابدان آب دانه و گیاه رویانیدیم (۱۵) وباغهای پردرخت پدیدآوردیم (۱۶) همانا روز فصل (روز قیامت) وعده‌گاه خلق است (۱۷) آن روزی که درصور بدمند وفوج‌فوج به‌محشر درآیند (۱۸) ودرهای آسمان ابواب مختلف گشوده شود (۱۹) وکوهها بمانند سراب گردد (۲۰) همانادوزخ درانتظار بدکاران‌است (۲۱) آن‌دوزخ جایگاه‌مردم‌سرکش وستمکاراست (۲۲) که درآن قرنها عذاب‌کشند (۲۳) هرگز درآنجا قطرهٔ‌آب سرد و شراب‌طهور نیاشامند (۲۴) مگرآبی پلید وسوزان‌که حمیم وغساق جهنم است بآنها دهند (۲۵) که باکیفر اعمال آنها موافق است (۲۶) زیرا آنها بحقیقت‌امید بروزحساب‌نداشتند (۲۷) وآیات مارا ازفرط نادانی و

بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ
إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ
أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾
جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَ
الْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ
صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾
إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ
يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ
سَبْحًا ﴿٣﴾ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ
الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾
أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا
هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ

جهالت سخت تکذیب کردند (۲۸) و حال‌آنکه حساب هرچیز را ما در کتابی باحصاء و شماره رقم کرده‌ایم (۲۹) پس بچشید که هرگز برشما چیزی جز رنج وعذاب دوزخ نیفزائیم (۳۰) متقیان‌را درآن‌جهان مقام گشایش و هر گونه آسایش است (۳۱) باغها و تاکستانهاست (۳۲) و دختران که همه‌درخوبی وجوانی‌مانند یکدیگرند (۳۳) وجامهای‌پراز شراب طهور (۳۴) هرگز سخن بیهوده و دروغ نشنوند (۳۵) این مزدی بعطاء و حساب پرودگار تست (۳۶) خدائیکه آسمانها و زمین و همه مخلوقاتیکه در بین آسمان وزمین است بیافریده خدائی مهربانست که در عین مهربانی کسی از قهر و سطوتش با او بگفتگو لب نتواند گشود (۳۷) روزی که آن‌فرشته بزرك روح‌القدس باهمه فرشتگان صف زده و بنظم برخیزند وهیچکس سخن نگوید جز آن کس که خدای مهربانش اذن دهد و او بصواب گوید (۳۸) چنین روز حتمی و محقق خواهد بود پس هر که میخواهد نزد خدای خود (در آن‌روز) مقام و منزلتی یابد (۳۹) ما شما را از روز عذاب که نزدیکست ترسانده و آگاه ساختیم روزی که هر کس که هرچه (از نیك وبد کرده در) پیش روی خود حاضر بیند و کافر در آن روز آرزو کند که ای کاش خاك بود (تا چنین بآتش کفر نمی‌سوخت) (۴۰)

سورة النازعات درمکه معظمه نازل‌شده و مشتمل بر ۴۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

قسم بفرشتگانی که‌جان کافران را بسختی بگیرند (۱) و قسم‌بفرشتگانی که جان اهل ایمان بآسایش ونشاط ببرند (۲) وقسم بفرشتگانی که با کمال (فرمان حق‌را انجام دهند) (۳) قسم بفرشتگانی که در نظم‌عالم (از هم پیشی جسته) برهم سبقت گیرند (۴) قسم بفرشتگانی که‌بفرمان حق بتدبیر نظام خلق می‌کوشند (که قیامتی و حشری خواهد آمد) (۵) روزی که (نفخهٔ صورالهی) جهانرا بلرزاند (۶) ونفخهٔ صور دیگر از پی آن‌درآید (۷) درآن روز سخت دلها هراسان‌شود (۸) مردم از ترس) چشمها بزیر افکنند (۹) (مردم غافل دنیا) گویند آیا ما پس‌ازمرك باز زندگانی دیگر خواهیم یافت (۱۰) چگونه چون مردیم و استخوان ما پوسیده زنده خواهیم شد (۱۱) وگویند (در اینصورت که‌دیگر بار زنده شویم بسی زیانکار خواهیم بود (۱۲) جز یك صدای مهیب نشنوند (۱۳) وبدان‌صدا ناگاه همه ازخاك برشوندو بصحرای قیامت رهسپار گردند (۱۴)

آیا خبر موسی

مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ
رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ
أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ
اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾
أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾
وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا
﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ
وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ
عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا
أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ

عمران بتورسیده (۱۵) آنگاه که خدا اورا در وادی مقدس طوی ندا کرد (۱۶) که (برای هدایت واتمام حجت) بسوی فرعون برو که اوسخت براه طغیان رفته است (۱۷) پس (با مهربانی) بگو میل داری که (از پلیدی شرك) پاکیزه شوی (۱۸) وترا براه خدایت هدایت کنیم تا بدرگاه عظمت و قدرت اوخاشع وفروتن شوی (۱۹) پس (موسی) آیت ومعجزه بزرك براو نمود (۲۰) فرعون تکذیب ونافرمانی کرد (۲۱) ازآن پس که معجزات موسی دید باز روی از حق بگردانید و بجهد وکوشش برخاست (۲۲) پس با رجال بزرك دربارخود انجمن کرد (۲۳) (ازغرورو تکبر گفت) منم خدای بزرك شما (۲۴) خداهم دراثر این غروروسرکشی اورا بعقاب دنیا وآخرت گرفتار کرد (۲۵) تا بهلاکت اواهل معرفت عبرت گیرند (۲۶) آیا بنای شما آدمیان استوار تر است یا بنای آسمان بلند (۲۷) که سقفی بس بلند ستون و استوار ساخت (۲۸) وشامش را تیره ساخت و روزش را روشن گردانید (۲۹) وزمین را پس از آن بگسترانید (۳۰) ودرآن آب وگیاه پدید آورد (۳۱) وکوهها راعماد آن ساخت (۳۲) (تا از آن آب وگیاه) قوت شما وچهارپایانتان برآید (۳۳) پس چون آن واقعه بزرك پدید آید (۳۴) روزیست که آدمی هرچه کرده بیاد آرد (۳۵) و دوزخ برای بینندگان آشکار شود (۳۶) پس هر کس از حکم خداسرکشی وطاغی شد (۳۷) وزندگی دنیا را برگزید (۳۸) دوزخ جایگاه اوست (۳۹) وهر کس از حضور در پیشگاه عزربوبیت بترسید وازهوای نفس دوری جست (۴۰) همانا بهشت منزلگاه اوست (۴۱) (ای رسول ما) از تو سؤال کنند که قیامت کی برپا شود (۴۲) تورا چکار است دیگر که ازآن بیادآری (چون بسیار یادآورشدی واز تونه پذیرفتند) (۴۳) کارآن ساعت بخدا منتهی شود (۴۴) تورا جز این نباشد که اهل ایمان را هر کس ازیاد آن روز هراسان میشود بهاحوال آنروزآگاه سازی (۴۵) چون آنروز برمردم پدیدار شود گوئی همه عمردنیاشان تا صبح یا روزی تاشام بیش نبوده است

سورهٔ عبس درمکهٔ معظمه نازل شده و مشتمل بر ۴۲ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

(چرا) عبوس وترش رو گشت (۱) چون آن مرد نابینا حضورش آمد (۲) وتوچه میدانی ممکنست اومردی

يَزَّكّٰىٓ ۙ(٣) اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ؕ(٤) اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۙ(٥) فَاَنْتَ
لَهٗ تَصَدّٰى ؕ(٦) وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ؕ(٧) وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۙ(٨)
وَهُوَ يَخْشٰى ۙ(٩) فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۚ(١٠) كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۚ(١١) فَمَنْ شَآءَ
ذَكَرَهٗ ۘ(١٢) فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۙ(١٣) مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۙ(١٤) بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ۙ(١٥)
كِرَامٍ بَرَرَةٍ ؕ(١٦) قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهٗ ؕ(١٧) مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ؕ(١٨)
مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۙ(١٩) ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ۙ(٢٠) ثُمَّ اَمَاتَهٗ
فَاَقْبَرَهٗ ۙ(٢١) ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ؕ(٢٢) كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهٗ ؕ(٢٣) فَلْيَنْظُرِ
الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖٓ ۙ(٢٤) اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ۙ(٢٥) ثُمَّ شَقَقْنَا
الْاَرْضَ شَقًّا ۙ(٢٦) فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ۙ(٢٧) وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ۙ(٢٨) وَّزَيْتُوْنًا وَّ
نَخْلًا ۙ(٢٩) وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ۙ(٣٠) وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ۙ(٣١) مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ؕ(٣٢)
فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ؗ(٣٣) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ۙ(٣٤) وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ۙ(٣٥)
وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ؕ(٣٦) لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ؕ(٣٧)
وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۙ(٣٨) ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۚ(٣٩) وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ
عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۙ(٤٠) تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ؕ(٤١) اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ؏(٤٢)

سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۙ(١) وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ۙ(٢) وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۙ(٣)

پارسا وپاکیزه صفات باشد(۳) یا بیاد خدا آیدوذکرحق اورا سودمند افتد(۴) اماآنکه دارا است (۵) (چرا) تو ایرسول باو توجه کنی (۶) درصورتی که اگر او ازکفرش بایمان وپارسائی نپردازد برتو تکلیفی نیست(۷) اما آن کس که بسوی‌تو می‌شتابد (۸) و او مرد خداترس و با تقوائی است(۹) تو از توجه باو خودداری می کنی (۱۰) این روا نیست که آیات حق برای پند وتذکر است (۱۱) تا هر که بخواهد پند گیرد (۱۲) آیات الهی درصفحات مکرم نگاشته است (۱۳) که آن صفحات بسی بلند مرتبه وپاك ومنزه است (۱۴) (سپرده) بدست سفیران حق (۱۵) که ملائکه مقرب عالیرتبه با حسن وکرامتند (۱۶) ای کشته باد انسان (بی‌ایمان) چرا تا این حد کفر وعناد می‌ورزد (۱۷) ازچه چیز خلق شده است(۱۸) ازآب نطفه خدا بدین(صورت)خلقتش فرمود (۱۹) سپس راه (کمال)را براوسهل وآسان گردانید (۲۰) آنگاه (بوقت معین)اورا بمیراند وبخاك سپرد (۲۱) وسپس هروقت خواهد بازاورا ازقبر برانگیزد (۲۲) چنین نیست بشر کافر آنچه خدا امر کرد بجانیاورد(۲۳) آدمی بقوت و غذای خود بچشم خرد بنگرد(۲۴) که ما آب باران را فرو ریختیم(۲۵) آنگاه خاك زمین بشکافتیم(۲۶) وحبوبات برای غذا برویانیدیم (۲۷) وباغ انگور ونباتاتی که هی بدروند باز بروید(۲۸) ودرخت زیتون و نخل خرما (۲۹) وباغها (وجنگلهائی پر از درختان کهن (۳۰) و انواع میوه‌های (خوش) وعلفها ومرتعها (۳۱) تا شما آدمیان وحیوانات شما از آن بهره‌مند شوید (۳۲) آنگاه که آن صدای بلند (وندای خلق) بگوش همه خلق برسد (۳۳) آن روز که هر کس از برادرش میگریزد (۳۴) وازمادروپدرش (۳۵) و زن وفرزندش هم میگریزد(۳۶) درآن روز هر کس چنان گرفتارشأن و کار خود است که بهیچکس نتواند پرداخت (۳۷) آن روز طایفه‌ای رخسارشان فروزان است (۳۸) وخندان وشادمانند (۳۹) و رخسار گروهی گردآلود است (۴۰) وبرویشان خاك نشسته (۴۱) آنها کافران و بدکاران عالمند (۴۲)

سورهٔ تکویر در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۲۹ آیه میباشد

بنام خداوند بخشندهٔ مهربان

(ای رسول ما یاد آر) هنگامی که آفتاب تابان تاریك شود (۱) و ستارگان آسمان تیره شوند (وفرو ریزند) (۲) وکوهها برفتار آیند (۳)

وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ
سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِاَيِّ
ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَ
اِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾
فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ
اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿١٩﴾ ذِيْ قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ
مَكِيْنٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيْنٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ
الْمُبِيْنِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ
رَّجِيْمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ
اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾
يٰاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ﴿٦﴾ الَّذِيْ خَلَقَكَ
فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِيْٓ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ
تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ﴿١١﴾

و شتران عشار بکلی رها کنند وبدور افکنند ۴ و هنگامی که وحوش بعرصه قیامت محشور شوند ۵ و هنگامیکه دریا ها شعله‌ور گردند و هنگامی که نفوس خلق همه با همجنس خود در پیوندند (۷) وهنگامیکه از دختران زنده بگور شده باز پرسند ۸ که آن بیگناهان راشما بچه جرم وگناه کشتید (۹) وهنگامی که نامهٔ اعمال خلق گشوده شود (۱۰) وهنگامی که آسمان را از جای بر کنند (۱۱) وهنگامی که آتش‌دوزخ‌را سخت بیفروزند ۱۲ وهنگامیکه بهشت را باهلش نزدیك سازند ۱۳ در آن هنگام هر نفسی آنجا هر آنچه‌برخود حاضر کرده همه را بداند ۱۴ چنین نیست‌قسم یاد میکنم بستارگان بازگردنده (۱۵) که‌بگردش آیند ودر مکان خود رخ پنهان کنند (۱٦) قسم‌بشب تارهنگامی که‌روی (جهان‌را) تاریك گرداند (۱۷) وقسم‌بصبح‌روشن وقتیکه دم‌زند (۱۸) که همانا قرآن کلام‌رسول بزرگوار حق است (۱۹) که‌فرشته باقوت‌وقدرتست ونزد خدای مقتدر عرش باجاه و منزلتست (۲۰) وفرمانده فرشتگان‌و امین وحی‌خداست (۲۱) رسول عصرشما هرگز دیوانه نیست (۲۲) واو امین وحی جبرئیل را در افق اعلای مشرق درست مشاهده کرد (۲۳) و این رسول شما بروحی از عالم غیب بخل نمیورزد (۲۴) و قرآن او هرگز کلام شیطان مردود نیست (۲۵) پس شماکلام‌حق‌را رها کرده‌کجا میروید (۲٦) قرآن عظیم جز پند ونصیحت اهل عالم هیچ نیست (۲۷) تاهر که ازشما بندگان بخواهد راه راست پیش گیرد (۲۸) وشما کافران راه حق را نمیخواهید مگر خدای آفریننده عالم بخواهد (۲۹)

سوره‌انفطاردرمکهٔ معظمه نازل‌شده‌ومشتمل بر۱۹ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ای رسول ما یادکن روز قیامت را)هنگامیکه آسمان شکافته شود (۱) و هنگامیکه ستارگان آسمان فرو ریزند (۲) و هنگامیکه آب دریاها روان گردد (۳) وهنگامی که خلایق از قبرها برانگیخته شوند (۴) آن هنگام است که هرشخصی بهر چه مقدم ومؤخر انجام داده همه را بداند (۵) ای انسان چه باعث‌شدکه بخدای‌کریم بزرگوار خود مغرور گشتی (٦) آن‌خدائی که تورا ازعدم بوجودآورد بصورتی تمام وکامل بیاراست وباعتدال برگزید (۷) وحال‌آنکه بهرصورتی که خواستی خلق توانستی کرد (۸) چنین‌نیست بلکه‌شما روز جزا را تکذیب میکنید (۹) البته نگهبانها برمراقبت احوال‌واعمال شما مأمورند (۱۰) که‌آنها نویسندگان اعمال شما و فرشته مقرب خدایند (۱۱)

يعلمون ما تفعلون ﴿١٢﴾ إن الأبرار لفي نعيم ﴿١٣﴾ وإن الفجار لفي
جحيم ﴿١٤﴾ يصلونها يوم الدين ﴿١٥﴾ وما هم عنها بغائبين ﴿١٦﴾ وما أدراك
ما يوم الدين ﴿١٧﴾ ثم ما أدراك ما يوم الدين ﴿١٨﴾ يوم لا تملك
نفس لنفس شيئا ۖ والأمر يومئذ لله ﴿١٩﴾

سورة المطففين مكية وهي ست وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ويل للمطففين ﴿١﴾ الذين إذا اكتالوا على الناس يستوفون ﴿٢﴾
وإذا كالوهم أو وزنوهم يخسرون ﴿٣﴾ ألا يظن أولئك أنهم
مبعوثون ﴿٤﴾ ليوم عظيم ﴿٥﴾ يوم يقوم الناس لرب العالمين ﴿٦﴾ كلا
إن كتاب الفجار لفي سجين ﴿٧﴾ وما أدراك ما سجين ﴿٨﴾ كتاب مرقوم
﴿٩﴾ ويل يومئذ للمكذبين ﴿١٠﴾ الذين يكذبون بيوم الدين ﴿١١﴾ وما
يكذب به إلا كل معتد أثيم ﴿١٢﴾ إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير
الأولين ﴿١٣﴾ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون ﴿١٤﴾ كلا
إنهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون ﴿١٥﴾ ثم إنهم لصالوا الجحيم ﴿١٦﴾
ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون ﴿١٧﴾ كلا إن كتاب الأبرار
لفي عليين ﴿١٨﴾ وما أدراك ما عليون ﴿١٩﴾ كتاب مرقوم ﴿٢٠﴾ يشهده
المقربون ﴿٢١﴾ إن الأبرار لفي نعيم ﴿٢٢﴾ على الأرائك ينظرون ﴿٢٣﴾

شما هرچه کنید همه را میدانند(۱۲) نیکوکاران عالم دربهشت پرنعمتند (۱۳) وبدکاران درآتش دوزخ معذبند (۱۴) روز جزا بآن دوزخ در افتند(۱۵) وهیچ ازآن آتش دور نتوانند بود(۱۶) وتوچگونه بروزجزا (ای بشر امروز) آگاه توانی شد(۱۷) بازهم عظمت آنروزجزا را چگونه توانی دانست(۱۸) آنروز هیچ کس برای کسی قادر برهیچکار نیست و تنها حکم وفرمان درآنروز با خداست(۱۹)

سوره مطففین درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر۳۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

وای بحال کم فروشان (۱) آنان که چون بکیل چیزی از مردم بستانند تمام بستانند (۲) وچون چیزی بدهند درکیل و وزن بمردم کم دهند (۳) آیا آنها نمیدانند (روزی برای مجازات) برانگیخته میشوند (۴) که آن بسیار روز بزرگیست (۵) روزیست که مردم درحضور پروردگار عالم می ایستند(۶) چنین نیست البته روزقیامت بدکاران با نامهٔ عمل سیاهشان درعذاب سجینند (۷) وچگونه بحقیقت سجین آگاه توانی شد(۸) کتابیست (که بقلم حق) نوشته شده (۹) وای بحال منکران(قرآن) (۱۰) آنان که روز جزا راتکذیب میکنند (۱۱) درصورتیکه آنروزرا کسی تکذیب نمیکند مگر ظالمان وبدکاران عالم (۱۲) که برآنها چون آیات ما تلاوت شود گویند این سخنان افسانه پیشینیان است (۱۳) چنین نیست بلکه ظلمت ظلم وبدکاری هاشان بردلهای آنها غلبه کرده است (۱۴) چنین نیست که می پندارند بلکه آنها از معرفت پروردگارشان محجوب ومحرومند (۱۵) سپس (روزی) آنهارا بآتش دوزخ درافکنند (۱۶) وبآنان گویند از همان دوزخی است که تکذیب آن می کردید (۱۷) چنین نیست کهشما کافران پنداشتید) امروز نکوکاران عالم بانامهٔ اعمالشان دربهشت علیین روند (۱۸) وچگونه بحقیقت علیین آگاه توانی شد (۱۹) کتابیست نوشته شده (۲۰) و مقربان درگاه حق بمشاهده آن مقام نائل شوند (۲۱) محققا نیکوکاران دربهشت ابد متنعمند (۲۲) آنجا برتختهای عزت (تکیه زنند و) نعمتهای خدا را بنگرند (۲۳)

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ خِتَامُهُ
مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾
عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ
آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انقَلَبُوا إِلَىٰ
أَهْلِهِمُ انقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ
﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سورة الانشقاق مكية وهي خمس وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا
الْإِنسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰ
أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ

ودر رخسارشان نشاط وشادمانی نعیم بهشتی پدیداراست (۲۴) و(ساقیان حور وغلمان) به آنها شراب ناب سر بمهر بنوشانند (۲۵) که بمشك مهر کرده‌اند وعاقلان براین نعمت وشادمانی ابدی باید بشوق ورغبت بکوشند (۲۶) ترکیب طبع آن شراب نابازعالم بالاست (۲۷) سرچشمه‌ای که مقربان خدا ازآن مینوشند (۲۸) همانا (اگرامروز) بدکاران براهل ایمان میخندند (ومسخره میکنند) (۲۹) وچون بآنها بگذرند بچشم طعن واستهزاء بنگرند (۳۰) وچون ازحضور محفل مؤمنان آن بدکار مردم بسوی کسان خود باز گردند بسخن مزاح وفکاهی باهم تفریح میکنند (۳۱) و چون مؤمنان را ببینند گویند اینان بحقیقت مردم گمراهی هستند (۳۲) درصورتیکه ما آن بدان را موکل کار و نگهبان اعمال مؤمنان نگردانیدیم (۳۳) پس امروز اهل ایمان بکفار میخندند (۳۴) و بر تختهای عزت تکیه زده (۳۵) آیا پاداشی که (درآخرت) به کافران میدهند جز نتیجه افعال زشتی است که در دنیا کردند (۳۶)

سوره انشقاق درمکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۲۵ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ایرسول بیادآر) هنگامی که آسمان شکافته شود (۱) و بفرمان حق گوش فرا دارد والبته آسمان مخلوق خداست سزد که فرمان او پذیرد (۲) وهنگامی که زمین وسیع ومنبسط شود وپستی وبلندیهای آن هموار گردد (۳) وهرچه در درون دل پنهان داشته همه را بکلی بیرون افکند (۴) وفرمان خدا گوش فرا دهد والبته که زمین مخلوق حقست سزد که فرمان او پذیرد (۵) ای انسان البته باهر رنج ومشقت درراه طاعت وعبادت حق بکوشی عاقبت حضور پروردگار خود میروی و(بمرگ) نائل بملاقات او میشوی (۶) پس هرکس را در آن روز نامه اعمال بدست راست دهند (۷) آنکس بسیار حسابش آسان کنند (۸) و او بسوی کسان وخویشانش مسرور وشادمان خواهد رفت (۹) واما آنکس که نامه اعمالش از پشت سر دهند (۱۰) او بر هلاك خود آه وفریاد حسرت بسیار کند (۱۱) و بآتش سوزان دوزخ در افتد (۱۲) که او میان کسانش بسیار (مغرور) و مسرور بود (۱۳) و گمان کرد که ابدا (بسوی خدا) باز نخواهد گشت (۱۴) بلی خدا باحوال واعمال او کاملا آگاهست (۱۵) چنین نیست (که خدا از فعل مخلوقش آگه نباشد) قسم بشفق و روشنی اول غروب (هنگام نماز مغرب) (۱۶) قسم بشب (تار) وآنچه دراو گرد آمده (۱۷) وقسم بماه (تابان) هنگامی که تمام فروزان شود (۱۸) قسم باین امور

طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا
يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سورة البروج مكية وهي اثنتان وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾
قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ
﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا
أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ
يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾
فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ
قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

که شما احوال گوناگون وحوادث رنگارنگ (از نخستین خلقت تا مرگ و برزخ و ورود ببهشت ودوزخ خواهیدیافت (که همه بامرخداست) (۱۹) پس کافران از چه رو بخدا ایمان نمی‌آورند (۲۰) وچرا چون برآنان آیات قرآن تلاوت شد سجدهٔ حق نمیکنند (۲۱) بلکه آن مردم کافر (قرآن) خدا را تکذیب می کنند (۲۲) وخدا بهآنچه در دل پنهان می دارند دانا تر است (۲۳) ای رسول آنهارا بعذاب دردناك (دوزخ) بشارت ده (۲۴) مگر آنانکه ایمان آرند ونیکوکار شوند که آنها را اجری بی‌منت‌وثوابی‌بی‌نهایت‌خواهدبود (۲۵)

سورهٔ بروج‌در مکه‌معظمه نازل شده ومشتمل بر۲۲آیه‌میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

قسم به‌آسمان که‌دارای کاخهای باعظمت است (۱) و قسم بروز موجود (۲) و قسم بشاهد عالم پیغمبر خاتم و بمشهود او قیامت (و امت) (۳) قسم بآنان که اصحاب اخدود همه کشته ونابود شدند (۴) همان مردم‌ظالمی که آتش سختی بجان خلق بر افروختند (۵) که (بیرحمانه) برکنار آن خندقهای آتش بنشستند (۶) و سوختن مؤمنانی‌که به آتش افکندند مشاهده میکردند (۷) وبا آن مؤمنان که بسوختند هیچ‌عداوتی‌نداشتند (وجرمی ندانستند) جز آنکه آنان بخدای‌مقتدر ستوده صفات ایمان آورده بودند (۸) آن خدائی‌که مالك زمین و آسمانهاست وبر هرچه در عالم است (بعلم ازلی) گواهست (۹) آنان‌که (چون اصحاب اخدود) مردان وزنان با ایمان را به آتش فتنه وعذاب سوختند برآنها عذاب جهنم وآتش سوزان دوزخ مهیاست (۱۰) آنانکه بخدا ایمان آورده و نیکوکار شدند برآنها البته دربهشت باغهائیست که زیردرختانش‌نهرها جاریست این بهشت ابد بحقیقت سعادت و فیروزی بزرك است (۱۱) مؤاخذه وانتقام خدا بسیار سخت است (۱۲) او بحقیقت نخست خلق را آفریند وباز بعرصهٔ قیامت برگرداند (۱۳) وهم او بسیار آمرزنده و مهربانست وخداوندعرش‌اقتداروعزت‌است (۱۵) وهرچه‌بخواهدآنرا در کمال‌وقدرت‌واختیارانجام‌دهد (۱۶) ایرسول‌آیااحوال‌لشکرهای(شاهان گذشته) برتوحکایت‌شده‌است (۱۷) داستان‌فرعون‌وقوم ثمود (۱۸) بلی‌آنان که‌کافرندبتکذیب(قرآن که‌بزرگترین کتاب‌آسمانی‌است مبپردازند (۱۹) وخدا برهمه‌احوال وافعالشان‌محیط است (۲۰) بلکه این کتاب قرآن بزرگوار الهی‌است (۲۱) که در لوح محفوظ حق (و صفحهٔ علم ازلی) نگاشته است (۲۲)

سورة الطارق مكية وهي سبع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء والطارق ﴿١﴾ وما أدراك ما الطارق ﴿٢﴾ النجم الثاقب
﴿٣﴾ إن كل نفس لما عليها حافظ ﴿٤﴾ فلينظر الإنسان مم خلق ﴿٥﴾
خلق من ماء دافق ﴿٦﴾ يخرج من بين الصلب والترائب ﴿٧﴾ إنه على
رجعه لقادر ﴿٨﴾ يوم تبلى السرائر ﴿٩﴾ فما له من قوة ولا ناصر ﴿١٠﴾
والسماء ذات الرجع ﴿١١﴾ والأرض ذات الصدع ﴿١٢﴾ إنه لقول
فصل ﴿١٣﴾ وما هو بالهزل ﴿١٤﴾ إنهم يكيدون كيدا ﴿١٥﴾ وأكيد كيدا ﴿١٦﴾
فمهل الكافرين أمهلهم رويدا ﴿١٧﴾

سورة الأعلى مكية وهي تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الأعلى ﴿١﴾ الذي خلق فسوى ﴿٢﴾ والذي قدر فهدى ﴿٣﴾
والذي أخرج المرعى ﴿٤﴾ فجعله غثاء أحوى ﴿٥﴾ سنقرئك فلا تنسى ﴿٦﴾
إلا ما شاء الله إنه يعلم الجهر وما يخفى ﴿٧﴾ ونيسرك لليسرى ﴿٨﴾
فذكر إن نفعت الذكرى ﴿٩﴾ سيذكر من يخشى ﴿١٠﴾ ويتجنبها الأشقى ﴿١١﴾
الذي يصلى النار الكبرى ﴿١٢﴾ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ﴿١٣﴾ قد
أفلح من تزكى ﴿١٤﴾ وذكر اسم ربه فصلى ﴿١٥﴾ بل تؤثرون الحياة الدنيا

سورهٔ طارق در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۱۷ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

قسم بآسمان وقسم بطارق آن (۱) وچگونه توانی طارق آسمان را بدانی (۲) طارق همان ستاره درخشان است که نورش فرو رود (۳) قسم باینسان که هرشخصی را البته مراقب ونگهبانیست (۴) انسان مغرور در بدوخلقت خود بنگرد که ازچه آفریده شده است (۵) از آب نطفه جهنده‌ای خلقت گردیده (۶) که ازمیان صلب پدر وسینه مادر بیرون آمده است (۷) (خدائی که اورا آفرید) البته برزنده کردنش دوباره پس از مرگ قادر است (۸) روزیکه اسرار باطن شخص آشکار شود (۹) وآن قوتی درخویش ویاوری در نجات خود نیابد (۱۰) قسم بآسمان فرزنده باران (۱۱) وقسم بزمین گیاه روینده (۱۲) که قرآن بحقیقت کلام جداکننده حق از باطل است (۱۳) وهرگز سخن هزل بیهوده نیست (۱۴) ودشمنان اسلام هرچه بتوانند کید ومکر میکنند (۱۵) وماهم درمقابل مکرشان مکر خواهیم کرد (۱۶) پس تو ایرسول اندکی کافران رامهلت ده (۱۷)

سورهٔ اعلی در مکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۱۹ آیه میباشد

بنام خداوند بخشندهٔ مهربان

ای رسول ما بنام خود که برتر ازهمه موجوداتست بتسبیح وستایش مشغول باش (۱) آن خدائی که عالم را خلق کرد وهمه را بحد کمال خود رسانید (۲) آن خدائیکه هرچیز را قدر واندازه‌ای داده براه کمالش هدایت نمود (۳) آن خدائی که گیاه را سبز و خرم از زمین برویانید (۴) وآنگاه خشك وسیاه گردانید (۵) وما آیات قرآن را برتو (مکرر) قرائت میکنیم تا هیچ فراموش نکنی (۶) مگر آنچه خدا خواهد که او بامور آشکار و پنهان عالم آگاهست (۷) وما ترا برطریقهٔ آسان موفق میداریم (۸) پس بآیات الهی خلق را اگر سودمند افتد متذکر ساز (۹) البته هرکه خدا ترس باشد باین تذکر پندمی گیرد (۱۰) وآنکه شقی تر نفس است ازآن پند وموعظه الهی دوری گزیند (۱۱) آنکس بآتش بسیار سخت دوزخ درافتد (۱۲) درآن دوزخ نه بمیرد نه زنده برخوردار اززندگانی باشد (۱۳) حقا که فلاح ورستگاری یافت آن کسی که تزکیه نفس کرد (۱۴) وبذکر نام خدا بنمازپرداخت (۱۵) (اما مردم از جهل بسوی سعادت نروند) بلکه زندگانی دنیارا بگزینند وعزیزدارند (۱۶)

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿١٩﴾

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سِتٌّ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ﴿٧﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾ فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ﴿١٣﴾ وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ﴿١٤﴾ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ﴿١٥﴾ وَّزَرَابِىُّ مَبْثُوْثَةٌ ﴿١٦﴾ اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سُوْرَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِىْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِىْ حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

در صورتیکه منزل آخرت بسی بهتر و پاینده تراست (۱۷) این گفتار بحقیقت در کتب رسولان پیشین ذکر شده (۱۸) بخصوص درصحف ابراهیم و تورية موسی مفصل بیان گردیده است (۱۹)

سوره غاشیه درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۲۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ای رسول ما آیا خبر هولناك قیامت و بلیه عالم گیر محشر بر تو حکایت شده است (۱) که آنروز رخسار گروهی ترسناك وذلیل باشد (۲) همه کارشان رنج ومشقت است (۳) پیوسته درآتش فروزان دوزخ معذبند (۴) از چشمه آب گرم جهنم آب نوشند (۵) وطعامی غیر ضریع دوزخ برآنها نیست (۶) که بآن طعام نه فربه شوند ونه سیر گردند (۷) جمعی دیگر به نعمتهای بهشت رخسارشان شادمان و خندانست (۸) و از سعی و کوشش خود خشنودند (۹) که در بهشت بلند مرتبت مقام عالی یافته اند (۱۰) ودرآنجا هیچ سخن زشت بیهوده نشنوند (۱۱) درآن بهشت چشمه های آب جاریست (۱۲) وهم آنجا تختهای عالی و کرسیهای بلندپایه نهاده اند (۱۳) وقدحهای بزرگ گذاشته (۱۴) ومسندو بالشهای مرتب داشته (۱۵) وفرشها گسترده اند (۱۶) آیادر خلقت شتر نمینگرند که چگونه خلق شده است (۱۷) و در خلقت کاخ آسمان بلند فکر نمی کنند که چگونه با استحکام نظم گردش واشعه وانوار نکو آفریده اند (۱۸) و کوهها را نمی بینند که چگونه بر افراشته اند (۱۹) و بزمین نظر نمی کنند چگونه گسترده اند (۲۰) ای رسول تو خلق را (بحکمتهای الهی) متذکر ساز که وظیفه پیغمبری تو غیر از این نیست (۲۱) تومسلط و توانا بر آنها نیستی (۲۲) جز آنکه هر کس روی ازحق بگرداند وکافرشود (۲۳) او را خدا بعذابی بزرك معذب کند (۲۴) که البته بازگشت آنها بسوی ماست (۲۵) آنگاه (وجزای اعمال نيك وبد)شان برما خواهد بود (۲۶)

سوره فجر درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۳۰ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قسم بصبحگاه هنگامیکه خدا جهانرا بنور خورشید روشن میسازد (۱) وقسم بده شب اول ذیحجه که خلق بذکر خدا مشغولند قسم بحق جفت وطاق فرد وقسم بشب هنگامیکه بروز روشن مبدل شود (۴) آیا در این امور که قسم بآنها یاد شد نزد اهل خرد لیاقت سوگند نیست (۵) ای رسول ندیدی که خدای تو باعاد چه کرد (۶)

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سورة البلد مكية وهي عشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ

نیز باهل شهر ارم که صاحب قدرت وعظمت بودند چگونه کیفر داد (۷)
درصورتی که مانند آن شهر در استحکام و بزرگی و تنعم در بلاد عالم نبود
(۸) ونیز بقوم ثمود که سنگ را شکافته و کاخها برخود از سنگ میساختند
چه کیفر سخت داد (۹) ونیز فرعون را که صاحب قدرت و سپاه بسیار
بودند چگونه بدریای هلاک غرق نمود (۱۰) برای اینکه در روی زمین
ظلم وطغیان کردند (۱۱) وبسیار فساد برانگیختند (۱۲) تاآنکه خدای
تو برآنها عذاب پی‌درپی فرستاد (۱۳) ایرسول خدای تو البته درکمین
گاه ستمکارانست (۱۴) اما انسان چون خدا اورا برنج وغمی مبتلا سازد سپس
بکرم خود اورا نعمتی برای آزمایش وامتحان بخشد درآنحال (مغرور نعمت
شود و) گوید خدا مرا عزیز و گرامی داشت (۱۵) وچون اورا باز برای آزمودن
تنگ روزی وفقیر کرد گوید خدا مرا خوار گردانید (۱۶) چنین نیست
چون هرگز یتیم نوازی نکنند (۱۷) وفقیر را برسفره طعام خود بمیل و
رغبت ننشانند (۱۸) ومال ارث را بتمام میخورند (۱۹) و سخت فریفته
ومایل بمال دنیا میباشند (۲۰) چنین نیست (که دنیا طلبان پندارند) روزی
که از زلزله پی‌درپی آن زمین بکلی خرد ومتلاشی شود (۲۱) وآن هنگام امر
خدا وفرشتگان صف‌درصف بعرصهٔ محشر آیند (۲۲) وآن روز جهنم را پدید
بیاورند وهمان روز آدمی متذکر کار خود گردد وآن تذکر چه سود بحال
او بخشد (۲۳) وباحسرت گوید ای کاش دردنیا برای زندگانی ابدی امروزم
کار خیری انجام میدادم (۲۴) وآن روز بمانند عذاب انسان کافر هیچکس
عذاب نکشد (۲۵) وآنگونه جز انسان کسی بند (هلاك) گرفتار نشود (۲۶)
ای نفس قدسی مطمئن ودل آرام (بیاد خدا) (۲۷) امروز بحضور پروردگارت
بازآی که توخشنود (بنعمتهای ابدی او) واو راضی از تواست (۲۸) بازآی
ودرصف بندگان خاص من درآی (۲۹) ودربهشت من داخل شو (۳۰)

سوره بلد درمکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۲۰ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

سوگند باین بلد (مکه معظم ومسجد کعبه محترم) یاد نکنم (۱) وحال آنکه
تو (ایرسول) دراین بلد منزل داری (۲) (قسم بآن) وقسم بپدر وفرزندان
(بزرگوار انسان آدم صفی) وفرزندان (خداپرستا) و (۳) که ما نوع انسان را
بحقیقت در رنج ومشقت آفریدیم آیا انسان پندارد که هیچ کس بر او

عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ
أَحَدٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾
أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سورة الشمس مكية وهي خمس عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا
﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ
مَن زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾
إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾
فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾
وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

سورة الليل مكية وهي احدى وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

توانائی ندارد (زهی غرور وجهالت) (۵) ومیگوید من مال بسیاری تلف کردم آیا ما باو دوچشم عطا نکردیم (۷) وزبان ودولب (برای سخن) باو ندادیم (۹) وراه خیروشررا باو ننمودیم (۱۰) بازهم بعقبه تکلیف تن در نداد (۱۱) وچگونه توان دانست که آن عقبه چیست (۱۲) آن بنده (در راه خدا) آزاد کردنست (۱۳) وطعام دادن در روز قحطی و گرسنگی است (۱۴) یا به یتیم خویشاوند خود (احسان کردن) (۱۵) یا بفقیر مضطر خاک نشین (۱۶) وآنگاه هم از آنان باشد که بخدا ایمان آورده ویکدیگر را با همیت صبرومهربانی باخلق سفارش میکنند (۱۷) که آنها اهل یمن و سعادتمند (۱۸) وآنانکه بآیات ما کافر شدند آنها اهل شومی وشقاوتند (۱۹) برآن کافران آتشی سرپوشیده و احاطه خواهد کرد (۲۰)

سورهٔ شمس درمکه معظمه نازل شده و مشتمل بر ۱۵ آیه میباشد

بنام خداوند بخشنده مهربان

قسم به آفتاب وتابش هنگام رفعتش (۱) قسم بماه که پیرو آفتاب تابان است (۲) شاید از آفتاب وماه نبی وولی هم منظور است وقسم بروز هنگامیکه جهان را روشن سازد (۳) وبشب وقتی که عالم را در پرده سیاهی کشد (۴) وقسم به آسمان بلند وآنکه این کاخ رفیع را بنا کرد (۵) وبزمین و آنکه آنرا بگسترد (۶) وقسم بنفس و آنکه اورا نیکو بیافرید (۷) وباو شر وخیر اورا الهام کرد (۸) که هر کس نفس ناطقه خود را از گناه وبدکاری پاک ومنزه سازد بیقین رستگار خواهد بود (۹) وهرکه او را بکفر و گناه پلید گرداند البته زیانکار خواهد گشت (۱۰) طایفه ثمود از غرور وسرکشی پیغمبر خود صالح را تکذیب کردند (۱۱) هنگامیکه شقی ترینشان بر انگیخته شد (۱۲) و رسول خدا صالح بآنها گفت این ناقه آیت خداست از خدا بترسید وآنرا سیراب گردانید (۱۳) آنقوم رسولرا تکذیب وناقه اورا پی کردند خدا هم آنان را بکیفر گناهشان هلاک ساخت وشهرشان را باخاک یکسان نمود (۱۴) و هیچ باک از هلاک آنها نداشت (۱۵)

سورة الليل در مکه معظمه نازل شده ومشتمل بر ۲۱ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى (١) وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى (٢) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
وَالْاُنْثٰٓى (٣) اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى (٤) فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى (٥) وَصَدَّقَ
بِالْحُسْنٰى (٦) فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى (٧) وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى (٨) وَ
كَذَّبَ بِالْحُسْنٰى (٩) فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى (١٠) وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا
تَرَدّٰى (١١) اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى (١٢) وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى (١٣)
فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى (١٤) لَا يَصْلٰىهَآ اِلَّا الْاَشْقَى (١٥) الَّذِيْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى (١٦) وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى (١٧) الَّذِيْ يُؤْتِيْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى (١٨) وَمَا
لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰٓى (١٩) اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى (٢٠) وَلَسَوْفَ يَرْضٰى (٢١)

سورة الضحى مكية وهي احدى عشرة اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالضُّحٰى (١) وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى (٢) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى (٣) وَ
لَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى (٤) وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى (٥)
اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى (٦) وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى (٧) وَوَجَدَكَ
عَآئِلًا فَاَغْنٰى (٨) فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ (٩) وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ (١٠)
وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (١١)

سورة الانشراح مكية وهي ثمان ايات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (١) وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ (٢) الَّذِيْٓ

قسم بشب تار هنگامی که جهانرا در پرده سیاه بپوشاند (۱) وقسم بروز هنگامی که عالم‌را بظهورخود روشن‌سازد (۲) وقسم بمخلوقات عالم که خداهمه را جفت نر وماده بیافرید (۳) قسم باین آیات الهی که سعی و کوشش مردم بسیار مختلف است (۴) اما هرکس عطا و احسان کرد وخداترس وپرهیزکار شد (۵) وبنیکوئی تصدیق کرد (۶) ما هم البته کار او را سهل وآسان میگردانیم (۷) اما هرکس بخل ورزد و از جهـل و غرور خود را از لطف‌خدا بی‌نیاز دانست (۸) ونیکوئی راتکذیب کرد (۹) پس بزودی کار او را دشوار می‌کنیم (۱۰) وگاه عذاب و هلاکت دارائیش وی‌را هیچ نجات نتواند داد (۱۱) والبته برماست که خلق‌را هدایت کنیم (۱۲) وملك دنیا وآخرت از ماست (۱۳) من شمارا ازآتش‌شعله‌وردوزخ ترسانیدم وآگاه‌ساختم (۱۴) هیچکس در آن آتش در نیفتد مگر شقی‌ترین خلق (۱۵) همانکس که (آیات‌خدارا) تکذیب کرد وروی از آن بگردانید (۱۶) واهل‌تقوی ازآن‌آتش‌دوری جستند (۱۷) وآنهامال خودرا بفقیران اسلام بوجه زکوة اعطاکردند (۱۸) وحال آنکه هیچ کس بروی حق نعمتی نداشت (۱۹) او (احسان نکرد) جز درطلب رضای خدای‌خودکه بهتروبالاترموجوداتست (۲۰) والبته در بهشت آخرت بآن نعمتهای ابدی خشنود خواهد گردید (۲۱)

سوره والضحی درمکه‌معظمه نازل شده ومشتمل بر ۱۱ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قسم بروز روشن یا هنگام ظهرآن (۱) وقسم بشب یا هنگام آرامش آن (۲) که‌خدای‌تو هیچگاه ترا ترك نگفته‌وبرتوخشم ننموده‌است (۳) و البته عالم آخرت برای توبسی‌بهتر ازنشاهٔ دنیاست (۴) وپرورد گار توبزودی بتوچندان (مقام‌شفاعت) عطاکند که‌تو راضی‌شوی (۵) آیا خدا تورا یتیمی نیافت که در پناه خود جای‌داد (۶) وتورا در بیابان‌مکه ره گم کرده (و حیران) یافت ره‌نمائی کرد (۷) وبازتورافقیر (الی‌الله) یافت (بدولت‌نبوت) توانگر کرد (۸) پس‌توهم یتیم‌را هرگز میازار (۹) وفقیر سائل‌راهیچ‌از درت بزجر مران (۱۰) واما نعمت پروردگارت‌را بازگو (۱۱)

سوره انشراح درمکه‌معظمه نازل‌شده ومشتمل بر ۸ آیه میباشد

بنام‌خدای بخشنده مهربان

ایرسول گرامی آیا ماتورا شرح‌صدر عطا نکردیم (۱) وبارسنگین گناه را (یعنی گناه امت یا گناهی که‌مشرکان براو می پنداشتند) از تو دور داشتیم درصورتیکه

انقض ظهرك ﴿٣﴾ ورفعنا لك ذكرك ﴿٤﴾ فإن مع العسر يسرا ﴿٥﴾ إن
مع العسر يسرا ﴿٦﴾ فإذا فرغت فانصب ﴿٧﴾ وإلى ربك فارغب ﴿٨﴾

سورة التين مكية وهي ثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

والتين والزيتون ﴿١﴾ وطور سينين ﴿٢﴾ وهذا البلد الأمين ﴿٣﴾
لقد خلقنا الإنسان في أحسن تقويم ﴿٤﴾ ثم رددناه أسفل سافلين ﴿٥﴾
إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم أجر غير ممنون ﴿٦﴾
فما يكذبك بعد بالدين ﴿٧﴾ أليس الله بأحكم الحاكمين ﴿٨﴾

سورة العلق مكية وهي تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقرأ باسم ربك الذي خلق ﴿١﴾ خلق الإنسان من علق ﴿٢﴾ اقرأ
وربك الأكرم ﴿٣﴾ الذي علم بالقلم ﴿٤﴾ علم الإنسان ما لم يعلم ﴿٥﴾
كلا إن الإنسان ليطغى ﴿٦﴾ أن رآه استغنى ﴿٧﴾ إن إلى ربك
الرجعى ﴿٨﴾ أرأيت الذي ينهى ﴿٩﴾ عبدا إذا صلى ﴿١٠﴾ أرأيت إن كان
على الهدى ﴿١١﴾ أو أمر بالتقوى ﴿١٢﴾ أرأيت إن كذب وتولى ﴿١٣﴾ ألم
يعلم بأن الله يرى ﴿١٤﴾ كلا لئن لم ينته لنسفعا بالناصية ﴿١٥﴾
ناصية كاذبة خاطئة ﴿١٦﴾ فليدع ناديه ﴿١٧﴾ سندع

مفسرین گفتند مراد گناه امت است یا گناهی که دشمنان

آن بار سنگین ممکن بود پشت ترا گران دارد (۳) و نام نکوی ترا در عالم بلند کردیم (۴) پس باهر سختی البته آسانی هست (۵) و با هر آسانی البته سختی هست (۶) پس توچون از نماز طاعت پرداختی برای دعا همت مصروف دار (۷) و بسوی خدای خود همیشه مشتاق باش (۸)

سورة التین درمکهٔ معظمه نازل شده ومشتمل بر ۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قسم به تین وزیتون (۱) و قسم بطورسینا (۲) وقسم باینشهر امن و امان (مکهٔ معظم) (۳) که ماانسان‌را در(مقام احسن تقویم بیافریدیم (۴) سپس باسفل‌سافلین‌بر گردانیدیم (۵) مگر آنان که بخدا ایمان آورده ونیکو کار شدند که بآنها پاداش دائمی‌عطا کردیم (۶) پس ای انسان مشرك ناسپاس چه تورا برآن داشت که دین حق‌را تکذیب کنی (۷) آیا خدا مقتدرتر و عادل‌تر حکم فرمایان عالم نیست (البته هست) (۸)

سورة العلق درمکه معظمه نازل‌شده‌و مشتمل بر ۱۹ آیه‌میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ای رسول گرامی‌قرآن را بنام پروردگارت که خدای‌آفریننده عالم است برخلق قرائت کن (۱) آن‌خدائی که آدمی‌را ازخون بسته بیافرید (۲) بخوان‌قرآن‌را وپروردگار،توکریمترین کریمان‌عالمست (۳) آن‌خدائی که بشر را علم نوشتن بقلم آموخت (۴) و بآدم آنچه را که نمیدانست بالهام‌خود تعلیم داد (۵) بازچرا انسان‌ازکفروطغیان‌باز نمیایستدوسر کش ومغرورمیشود (۶) چون که بغناودارائی میرسد (۷) بترسد که‌محققا بسوی پروردگاز باز خواهد گشت (۸) ای‌رسول ما دیدی آن کس را که منع و (تمسخر) میکرد (۹) آن‌بنده‌خدای‌را که بنماز مشغول شد (۱۰) آیا چه می‌بینی اگر آن(رسول) براه راست باشد (۱۱) وخلق را بتقوی‌وپرهیز کاری امر کند (۱۲) آیا شما مردم براین‌کس که‌حق‌را تکذیب میکند واز (رسول) اورومیگرداند چه‌رأی‌میدهید (۱۳) آیا او ندانست که خدا (اعمال‌زشتش‌را)می‌بیند (۱۴) اگراواز کفروظلم وتکذیبش‌دست‌نکشدالبته خداموی پیشانیش بقهر وانتقام بگیرد (۱۵) آن‌پیشانی‌دروغ‌زن خطاپیشه را (۱۶) آنگاه‌اوهرکه را خواهد بخواند (۱۷) وماهم فرشتگان‌قهر و عذاب که زبانیه دوزخ اندبر گرفتن او

الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا ۚ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا
كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا
جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ
الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَّضِيَ

میخواهیم (۱۸) ایرسول گرامی چنین نیست که ابوجهل پنداشته تو هیچ از او اطاعت مکن و بنماز وسجده خدا پرداز و بخق نزدیك شو (۱۹)

سوره قدر درمکه معظمه نازل شده ومشتمل بر پنج آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ما این قرآن عظیم الشان را در شب قدر نازل کردیم (۱) و چه تو را به بعظمت این شب قدر آگاه تواند کرد (۲) شب قدر (بمقام و مرتبه از هزار ماه بهتر و بالاتر است (۳) در این شب فرشتگان و روح (یعنی جبرئیل) باذن خدا (بر امام عصر) از هر فرمان (ودستور الهی وسرنوشت خلق) نازل گرداند (۴) این شب رحمت وسلامت وتهنیت است تا صبحگاه (۵)

سورهٔ بینه در مدینه طیبه نازل شده و مشتمل بر ۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

کافران اهل کتاب ومشرکان منفك نبودند تا آنکه برهان (وحجت حق) (۱) آنها آمد رسولی از جانب خدا فرستاده شد تا کتب آسمانی پاك ومنزه را بر آنها تلاوت کند (۲) که در آن کتاب نامه های حقیقت وراستی مسطور است (۳) واهل کتاب درحق این رسول راه تفرقه وخلاف نه پیمودند مگر پس از آنکه آنها را حجت کامل برحقانیت رسول آمد (۴) و امر نشدند مگر براینکه خدا را باخلاص کامل در دین حق اسلام پرستش کنند وازغیر دین حق روی بگردانند ونماز بپادارند وزکوة فقیران بدهند اینست دین درست (۵) محققا آنانکه از اهل کتاب کافر شدند آنها بامشرکان همه در درآتش دوزخند ودرآن همیشه معذبند وآنها بحقیقت بدترین خلقند (۶) وآنانکه بخدای یکتا ایمان آوردند ونیکوکار شدند آنها بحقیقت بهترین اهل عالمند (۷) پاداش آنها نزد خدا باغهای بهشت عدنست که نهرها زیر درختانش جاریست و در آن بهشت ابد جاودان متنعمند وخدا از آنها خشنود

اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ

سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانِيْ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحٰى لَهَا ⑤ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑥ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ⑦ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ⑧

سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ① فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ② فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ③ فَأَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ④ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ⑤ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ⑥ وَإِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ⑦ وَإِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ⑧ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ⑨ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ⑩ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ⑪

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْقَارِعَةُ ① مَا الْقَارِعَةُ ② وَمَا أَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ③ يَوْمَ

وآنها هم ازخدا راضی هستند واین بهشت مخصوص کسی است که ازخدا ترسید (۸)

سوره زلزال درمدینه‌طیبه نازل شده ومشتمل بر ۸ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

هنگامی که زمین بسخت‌ترین زلزله خود بلرزه درآید (۱) و بارهای سنگین اسرار درون خویش همه را از دل خاك بیرون افکند (۲) درآن روزمحشر آدمی گویدزمین‌راچه‌پیش‌آید (۳) آن‌هنگام‌زمین‌مردم‌رابحوادث (بزرك) خویش‌آگاه‌میسازد (۴) که‌خدا باو چنین الهام‌کند (۵) درآن‌روز (قیامت) مردم از قبرها پراکنده بیرون‌آیند (تا نتیجهٔ اعمال‌خودرا) به بینند (۶) وهرکس بقدر ذره‌ای کار نیك‌کرده (پاداش) آن را خواهد دید (۷) وهرکس بقدر ذره‌ای کار زشتی مرتکب شده آنهم بکیفرش خواهد رسید (۸)

سوره‌عادیات‌درمکه‌معظمه نازلشده ومشتمل بر۱۱ آیه می‌باشد

بنام خدای بخشنده مهربان

قسم باسبانی که نفسشان بشماره افتاد (۱) ودرتاختن ازسم ستوران بر سنك آتش افروختند (۲) وصبحگاه آن کافران را غارت گرفتند (۳) وگرد وغبار ازدیار برانگیختند (۴) وسپاه‌دشمن‌را همه درمیان گرفتند‌که (۵) انسان نسبت بپروردگارش کافر نعمت وناسپاس‌است (۶) و(خداویا)خود او بر این ناسپاسی البته گواهی خواهدداد (۷) وهم‌او برحب مال دنیاسخت‌فریفته وبخیل‌است (۸) آیا آدمی نمیداندکه روزی از قبرها برانگیخته میشود (۹) وآنچه در دلها پنهان‌است همه راپدیدار میسازد (۱۰) محققاآن‌روز پروردگار ازکردارشان کاملا آگاه است (۱۱)

سوره قارعه در مکه معظمه نازلشده‌ومشتمل بر ۱۱ آیه‌می‌باشد

بنام‌خدای‌بخشنده مهربان وآمال و اوهام دنیوی

قارعه چیست (۱) همان روز وحشت واضطراب که دلهای خلایق را از ترس درهم کوبد (۲) چگونه حالت آن روز هولناك را تصور توانی کرد (۳) در آن‌روز

۱ صعصعة ابن‌صعوحان

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ﴿٤﴾ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوْشِ ﴿٥﴾ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ
﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿٨﴾ فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا اَدْرٰىكَ
مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانِيْ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾
ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ
الْجَحِيْمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿٨﴾

سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ﴿١﴾ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ اَنَّ
مَالَهٗ اَخْلَدَهٗ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا اَدْرٰىكَ
مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْئِدَةِ ﴿٧﴾

سخت مردم مانندملخ‌هرسوی‌را پراکنده شوند (۴) وکوهها از هیبت ان
همچون پشم زدهٔ متلاشی گردد (۵) پس‌آن‌روز عمل هرکس‌را‌در میزان
حق وزنی‌باشد (۶) دربهشت بآسایش وزندگانی خوش خواهد بود (۷)
و عمل هر کس (بیقدرو) سبك وزن ،هت (۸) جایگاهش در قعرهاویه
جهنم است (۹) و چگونه سختی هاویه را تصور توانی کرد (۱۰) هاویه
همان آتش سخت سوزنده و گدازنده است

سورهٔ‌تکاثردر مکه معظمه نازل‌شده و مشتمل‌بر ۸ آیه میباشد

بنام‌خداوندبخشندهٔ‌مهربان

(بهوش آئید که) شما مردم را بسیاری اموال و فرزند و عشیره سخت
غافل داشته است (۱) تاآنجا که بگور وملاقات اهل قبور رفتید (۲)آن
چنین است که بزودی خواهید دانست (۳) باز هم حقا خواهید دانست
(۴)حقااگربطوریقین میدانستید (۵)البته‌دوزخ را مشاهده خواهیدکرد
(۶) وسپس‌بچشم یقین‌می‌بینید (۷) آنگاه از نعمتهاشما را در آنجا باز
می‌پرسید (۸)

سوره عصر در مکه معظمه‌نازل شده ومشتمل بر ۳ آیه‌میباشد

بنام خدای‌بخشنده مهربان

قسم بعصر(نورانی رسول یا دوران ظهور ولی عصر) (۱) که انسان همه
درخسارت‌وزیانست (۲) مگر آنانکه بخدا ایمان آورده ونیکوکارشدند
و بدرستی و راستی و پایداری در دین یکدیگر را سفارش کردند (۳)

سورهٔ همزه‌در مکه‌معظمه نازل شده ومشتمل بر۹آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

وای بر هر عیبجوی هرزه زبان (۱) همانکسی‌که مالی جمع‌کرد و دایم
بحساب شماره اش سرگرم است (۲) پنداردکه مال و دارائی دنیا عمر
ابدش خواهد بخشید (۳) چنین نیست بلکه محققا به‌آتش دوزخ سوزان
در افتد (۴)آتشی‌که چگونه تصور سختی آن توانی‌کرد (۵) آن‌آتش‌را
(خشم)خدا برافروخته (۶) شراره آن‌بردلهای کافران شعله وراست (۷)

إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ﴿١﴾ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

آتشی که بر آنها از هرسو سخت احاطه کرده (۸) ومانند ستونهای بلند زبانه کشیده است (۹)

سوره فیل در مکه معظمه نازلشده و مشتمل بر ۵ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ایرسول ما آیا ندیدی که خدای تو با اصحاب فیل چه کرد (۱) آیا کید وتدبیری که برای خرابی کعبه اندیشیدند تباه نکرد (۲) و بر هلاك آنها مرغان ابابیل‌را فرستاد (۳) تا آن سپاه را بسنگهای سجیل سنك باران کردند (۴) و تنشان چون علفی زیر دندان حیوان خرد گردانید (۵)

سوره قریش درمکه‌معظمه نازلشده ومشتمل بر ۴ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

برای آنکه قریش باهم انس والفت گیرند (۱) الفتی که در سفرهای زمستان ثابت وبرقرار بماند (۲) پس باید یگانه خدای کعبه را پرستند (۳) که بآنها هنگام گرسنگی طعام داد واز ترس‌وخطر ایشان‌را ایمن ساخت (۴)

سوره ماعون درمکه‌معظمه نازلشده ومشتمل بر ۷ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ایرسول) آیا دیدی آنکس‌راکه روزجزا راانکارمی‌کرد (۱) این‌همان شخص (بیرحم) است که یتیم را از در خود (بقهر) میراند (۲) وکسی‌را بر اطعام فقیر ترغیب نمیکند (۳) پس وای بر آن نمازگذاران (۴) که دل ازیاد خدا غافل‌دارند (۵) همانان که (اگرطاعتی کنند) بریاوخودنمائی کنند (۶) وزکوة واحسان را از فقیران منع کنند (۷)

سورهٔ کوثر درمکه‌معظمه نازلشده و مشتمل بر ۳ آیه‌میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ إِنَّ شَانِئَكَ
هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝٢ وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٣ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝٤ وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝٦

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي
جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ۝٥

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ

ای رسول (ماتورا عطای بسیار بخشیدیم) بتو نام نیکو وکثرت فرزند و نهر کوثر و مقام شفاعت از لطف خود عطا کردیم (۱) پس توهم (بشکرانه آن نعم) برای خدا بنماز و (طاعت) وقربانی (ومناسك حج) بپردازد (۲) که محققا دشمن بدگوی تو (عاص ابن وائل) مقطوع النسل است (۳)

سوره کافرون درمکه معظمه نازلشده ومشتمل بر ۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ایرسولما) بگو که ایکافران مشرك (۱) من آن (بتان) را که شما (بخدائی) میپرستید هرگز نمیپرستم (۲) وشما هم آن خدای یکتائی که من پرستش میکنم پرستش نمیکنید (۳) نه من خدایان باطل شمارا عبادت میکنم (۴) ونه شما یکتا خدای معبود مرا عبادت خواهید کرد (۵) پس اینك دین شما برای شما باشد ودین من برای من (۶)

سوره نصر درمدینه طیبه نازلشده ومشتمل بر ۳ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

چون هنگام فتح وفیروزی خدا فرا رسد (۱) ودر آنروز مردم را بنگری که فوج فوج بدین خدا داخل میشوند (۲) درآنوقت خدای خود راحمد وستایش کن وپاك ومنزه دان واز او مغفرت وآمرزش طلب که اوخدای بسیار توبه پذیر است (۳)

سوره لهب درمکه معظمه نازلشده و مشتمل بر ۵ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

ابولهب نابودشود ودودستش (که سنك برسول میافکند) قطع گردید (۱) مال وثروتی که اندوخته هیچ بکارش نیامد واز هلاکش نرهانید (۲) زود باشد که بدوزخ درآتشی شعله ور افتد (۳) وهمسرش هیزم آتش افروز دوزخ باشد (۴) درحالیکه طنابی ازلیف خرما بگردن دارد (۵)

سوره اخلاص درمکه معظمه نازلشده و مشتمل بر ۴ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ایرسول ما بخلق) بگو او خدای یکتاست (۱) آن خدائیکه ازهمه بینیاز وهمه عالم باو نیازمنداست (۲) نه کسی فرزند او و نه اوفرزند کسی است (۳) و نه

بِكُنْ لَهٗ | سورة الفلق مدنية وهي خمس آيات | كُفُوًا اَحَدٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سورة الناس مدنية وهي ست آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ وَصَدَقَ رَسُوْلُهُ النَّبِيُّ الْاَمِيْنُ الْكَرِيْمُ وَنَحْنُ عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ وَالشّٰكِرِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

قد وقع الفراغ من تحرير كلام الله الشريف على يد اقل العباد حسن [illegible] ابن عبد الكريم [illegible] غفر الله تعالى ذنوبهما في تاريخ شهر رجب المرجب سنة ست وستين وثلثمائة بعد الالف من الهجرة النبوية على صاحبها الالف التحية والثناء ١٣٦٦

هیچکس مثل وهمتای اوست (۴)

سوره فلق در مکه معظمه نازلشده ومشتمل بر ۵ آیه میباشد

بنام خدای بخشنده مهربان

(ایرسول ما) بگو من پناه میجویم به خدای فروزنده صبح روشن (۱) ازشر مخلوقات (۲) واز شر شب تار هنگامی که در آید (۳) وازشر زنان افسونگر چون بجادو در گره ها بدمند (۴) واز شر حسود بدخواه چون آتش رشك وحسد برافروزد

سورة الناس در مدینه طیبه نازل شده و مشتمل بر ٦ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

(ایرسول ما) بگو من پناه میجویم به پروردگار آدمیان (۱) پادشاه آدمیان (۲) اله یکتا معبود آدمیان (۳) از شر و وسو شیطان (۴) آن شیطان که وسوسه واندیشه بد افکند در دل مردمان (۵) چه آن شیطان از جنس جن باشد ویا از نوع انسان (٦)

چون آدمی در اول مرحله زندگی طفلی ناتوانست و بمربی (و رب) محتاج و در اواسط جوانی با شهوت وغضب است و سلطان (وملك) كه آن قوارا بعدل نگه دارد نیازمند و در پایان عمر قوه عقل وی قویتر شود پس اله عالم را نیکوتر شناسد شاید ازین رو خدا بشررا متذکر ساخته که از اشرار عالم نخست به (رب) خود پناه برد وسپس به (ملك) و در آخر به (اله) خویش پناهنده شود تا ازشر بدان همیشه ایمن باشد والله اعلم

(پایان منتخب التفسیر مهدی الهی قمشه)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ *

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ * وَتُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ * وَاهْدِنَا اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ بِبَرَكَةِ خَتْمِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ * وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيْمُ * وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا بِفَضْلِكَ وَجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ وَيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ * اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ وَاَوْصِلْ ثَوَابَ مَا قَرَاْنَاهُ بَعْدَ الْقَبُوْلِ مِنَّا اِلٰى رَوْضَةِ نَبِيِّنَا وَشَفِيْعِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ وَاِلٰى رِيَاضِ جَمِيْعِ اَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَاَوْلِيَآئِكَ وَعُلَمَآئِكَ وَصُلَحَآئِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِيْنَ * اَللّٰهُمَّ انْصُرِ الْاِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِيْنَ * وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَ الدِّيْنَ * وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَ الْمُسْلِمِيْنَ * وَانْصُرْ جُيُوْشَ الْمُسْلِمِيْنَ وَعَسَاكِرَ الْمُوَحِّدِيْنَ * وَاكْتُبِ الصِّحَّةَ وَالسَّلَامَةَ وَالْعَافِيَةَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْحُجَّاجِ وَالْغُزَاةِ وَالْمُسَافِرِيْنَ وَالْمُقِيْمِيْنَ وَالْحَاضِرِيْنَ وَالْغَائِبِيْنَ فِيْ بَرِّكَ وَبَحْرِكَ مِنْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ * وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ